

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



Rock

Chick

RECKONING

ROCK CHICK SERIES BOOK SIX



A ROMANCE NOVEL BY

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY

ROCK CHICK HESAPLAŞMASI



ROCK CHICK SERİSİ ALTINCI KİTAP

KRISTEN ASHLEY



Rock Chick RECKONING

ROCK CHICK SERIES BOOK 10

A ROMANCE NOVEL BY
NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY



Rock Chick Reckoning

Yazan: Kristen Ashley

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler rastlantısaldır.

Telif Hakkı ©2011 Kristen Ashley

Bonus İçerik Telif Hakkı © 2023 Kristen Ashley

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakları uyarınca 1976 Yasası uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın eserinin çalınması anlamına gelir.

fikrî mülkiyet. Kitaptan materyal kullanmak istiyorsanız (inceleme amaçları dışında), önceden yazılı

info@kristenashley.net adresinden yayıncı ile iletişime geçilerek izin alınmalıdır. Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

Kapak Resmi ve İç Grafikler: [Pixel Mischief Design](#)

Bu kitap Rick Chew ve Jim Gonzalez'e ithaf edilmiştir. Sizi seviyorum. Sizi özlüyorum.

Keşke hala yan komşumuz olsaydın.

Yahtzee!

İÇİNDEKİLER

Teşekkür Yazarın

Notu

1. Kimse Benim ve Grubumun Yoluna Çıkamaz
2. Hunky Dory
3. Dökülme
4. Karar Verildi
5. Anladım.
6. Sana Aşık Olmak da Değildi
7. Blackbird
8. Bu Linnie için
9. Seks Ağdası
10. Şeytanlar
11. İlk Dünya Turu
12. Set Listesi
13. Buraya mı girmek istiyorsun?
14. Belki Bir Havlunun İçinde
15. Onun İçin Yeterince İyi Değilim
16. Fıskırtılabilir Peynir
17. Biz İyiyiz
18. La La La

19. [Çılgın Honkies](#)
20. [İblis Pisliği](#)
21. [Sosyal Çağrı](#)
22. [Bunu Yaparken Ölsem Bile](#)
23. [Aile](#)
24. [Daha fazla sarılmak yok.](#)
25. [Gonna Pick a Fight with You Every Day](#)
26. [Ödünç Alınmış Bir Şey](#)
27. [İtiraf](#)
28. [Sven ve Ulrika Çok Kızacak](#)
29. [Rock Chick](#)

[Epilog Bonus](#)

[İçeriği](#)

[Rock Chick Regret Hakkında Daha Fazla Bilgi Edinin](#)
[Rock Chick Regret](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Diğer Yazar: Kristen Ashley](#)

TEŞEKKÜR

Sir Will, William Womack, amcam, arkadaşım ve önde gelen Rock Gurusu'na bir sesleniş. Eğer Will ruhumdaki muhteşem müzik ateşini beslemeseydi Stella'nın set listeleri bu kadar havalı olamazdı. Seni seviyorum, Will.

YAZARIN NOTU

Okuyucularımın, Rock Chick başlıklı bir seri okuduğunuzu göz önünde bulundurarak, müziğin benim için çok şey ifade ettiğini anladıklarını tahmin ediyorum. Yazılarımda sık sık duyguları açıklamak, karakterleri tanımlamak ya da anlatıya duygu katmak için müziği kullanırım. Ve eğer bir dileğim olsaydı, bir şekilde müzik yapabilmeyi dilerdim, ama ne yazık ki, bir enstrüman çalmıyorum (öğrenmeye çalışmış olsam da) ve şarkı söylemem arzulanan bir şey bırakıyor.

Bu yüzden Stella Gunn'ın benim zihin dünyama girmesi ve Stella aracılığıyla gitar çalabilmek, süper seksi şarkılar söyleyebilmek, kalabalığa girebilmek, seksi bir adama tek kişilik özel bir konser verebilmek ve set listeleri yazabilmek heyecan vericiydi.

Stella müziğini büyük bir özenle seçmiştir. Bu nedenle, eğer daha önce yapmadıysanız ya da sadece geçerken yaptıysanız, Stella'nın duygularını açıklamak için seçtiği müziği, sözlerini araştırarak ve bu kitapta bahsedilen şarkıları dinleyerek tam olarak deneyimlemenizi tavsiye ederim. Gerçekten de, eğer yapabiliyorsanız, sahneleri okurken şarkıları dinlemek deneyimi artırabilir (benim için öyle). Özellikle Pearl Jam'in

"Black", Billy Joel'den "And So It Goes", Journey'den "Open Arms" ve Blink-182'den "All the Small Things". Hepsi harika şarkılar ama sözleri Stella'nın ruhunu ortaya koyuyor. Ne yazık ki, sanatçılardan izin almadan şarkı sözlerini anlatıya dahil edemiyorum ve çok fazla kaynağı olmayan kendi kendini yayınlayan bir yazar olarak, bu izni talep edebileceğim bir yerde değilim (ne yazık ki).

Ayrıca, Stella'nın kafamda nasıl şarkı söylediğini merak ediyorsanız, Cowboy Junkies'in "I'm So Lonesome I Could Cry" versiyonunu ve Sarah McLachlan'ın I Am Sam soundtrack'indeki "Blackbird" versiyonunu bulabilirsiniz.

Ya da yapmayın ve onu kafanızda nasılsa öyle yaşayın.

Dinlemenin ve okumanın keyfini çıkarın.

Ve her zaman rock yapmayı unutmayın!

BİR



KIMSE BENİM VE GRUBUMUN YOLUNA ÇIKAMAZDI.

STELLA

Telefon çaldı.

Gözlerim açıldı ve saate baktım.

Üç otuz yedi.

Sabahleyin.

Telefona uzandım. "Alo?"

Sesim uyanık ve tetikte geliyordu. Çünkü sabahın köründe kalkmak benim için alışılmadık bir durum değildi. Şafaktan önceki saatlerde çılgınca telefon görüşmeleri yapma konusunda çok fazla pratiğim olmasının yanı sıra bir rock grubunun solisti ve gitaristiydim. Çoğu zaman bir konserden sonra sabahın köründe kapıdan içeri tökezleyerek giriyordum.

"Stella?" Arayan Buzz'dı, başçım. Sesi berbat geliyordu. Sabahın köründe telefonda konuşurken sesi hep berbat gelirdi.

"Hey, Buzz, ne haber?" diye sordum.

Cevabı her şey olabilirdi. Onu hapisten çıkarmamı istiyordu. Onu eve bırakmamı istiyordu çünkü bir yerlerde kafayı bulmuştu ve neyse ki birini arayabilecek kadar sorumluluk sahibiydi. Ne yazık ki o kişi hep bendim. Earth, Wind & Fire'ın yaklaşan konserini tanıtan 8th adresindeki bir reklam panosunda sıkışıp kalmıştı ve aşağı inmek için hiçbir yolu yoktu (sormayın).

Ama bunun Lindsey ile ilgili olduğunu tahmin ediyordum. "Ben Linnie," dedi Buzz.

Haklıydım.

"Buzz, ben-"

"Yatakta, hareket etmiyor. Bir gariplik var. Bu doğru değil. Ona dokunmaya bile korkuyorum. Stella Bella, kahretsin..." diye fısıldadı. "Sanırım aşırı doz almış."

Kocaman, süper kral boy yatağında dik durdum ve (kocaman, süper kral boy yatağa olan ihtiyacımı açıklıyor) boylu boyunca uzanmış olan Saint Bernard'ım Juno da ayağa kalktı ve havladı.

"Dokuz bir bir'i aradın mı?" Buzz'a sordum.

"Hayır, ben seni aradım."

Evet, bu doğru.

Tabii ki beni arayacaktı. Ben Stella Michelle Gunn'dım, Blue Moon Gypsies'in solisti ve baş gitaristiydim. Bağ kurardım (çoğunlukla davulcum Pong için ama ara sıra hepsi için). Sarhoş kızgın adamları yatıştırdım (yine

ağırlıklı olarak Pong, ama hepsi sarhoş olmakta ve öfkelenmekte iyiydi). Yıkılmanın eşiğindeki ilişkilere danışmanlık yaptım (bu benim güçlü yanımdı değil, bilginiz olsun, ilgili taraflar her zaman ayrılırdı). Dünya anlamadığında dinledim (ve ritim gitar çalan, düzenli olarak kafayı bulan ve düşüncelere dalan Leo'ya göre dünya pek bir şey anlamıyordu). Hugo adındaki pek de bayat olmayan saksafoncuları, kötü giden gonzo hayranlarıyla yaptıkları mini seks partilerinden kurtardım.

Ve görünüşe göre ben bir acil sağlık görevlisiydim. "Dokuz bir bir'i ara," diye emrettim.

"Ama-"

"Şimdi!" Tersledim.

Telefonu kapattım ve yataktan çıktım. Juno yine havladı ve arkamdan yataktan çıktı.

İlk aklıma gelen Mace oldu.

Bu gibi durumlarda (ve her zaman eskiden tatlı kızlar olan ama şimdi eroin bağımlısı olan aşırı doz bağımlılarını içermese de bunlardan çok vardı) ilk aklıma gelen her zaman Kai "Mace" Mason, şimdiye kadar tanıdığım en uzun, en seksi, en havalı, en harika adam oldu. Yeşim yeşili gözleri olan Mace. Kalın, siyah saçlı Mace. Harika vücudu olan Mace. Güçlü, erkeksi, uzun parmaklı elleri teninizde o kadar hafif gezinirdi ki neredeyse fısıldadıklarını duyabilirdiniz.

Mace ne yapacağını bilirdi. Mace, Buzz ve Lindsey ile ilgilenecek, aynı zamanda beni ve Juno'yu koruyacaktı.

"Uyu," derdi Mace'in ultra derinden gelen sesi kulağıma, her zaman açtığı telefonu kapattıktan sonra ve omzumu, boynumu ya da kulağımın arkasındaki noktayı öperdi, dudakları beni titretirdi. "Ben icabına bakarım."

Sonra gidip onunla ilgilenirdi ve ben uyurdum.

Ama Mace gitmişti. Bir yıl önce benden ayrılmıştı.

Şimdi sadece ben

vardım. Her

zamanki gibi.

İkinci düşüncem Mace'le ilgili düşünceleri bir kenara itmek oldu.

Üçüncü düşüncem kot pantolonumu bulmaktı.

Geceliğimi çıkarıp bir çift eski Levi's pantolon ve sütyenimi giydim. Heidi adında bir kızın Almanya'nın dağlarında yod çalarken giymesini bekleyebileceğiniz, üst kısmı kırmızı dikişli ve sarkan püsküllü, kapalı kollu beyaz bir bluz aldım.

Bilgin olsun diye söylüyorum, o lanet bluza bayıldım.

Ayrıca, bilginiz olsun, nasıl bağırılacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ve nasıl yapılacağını bilmek de istemiyordum.

Yatağa oturdum ve kahverengi kovboy çizmelerimi giydim; çizmelerim poligonda at sürmekten değil, karanlık barlardaki kirli sahnelerde durmaktan tozlanmıştı.

Sonra anahtarlarımı aldım, cep telefonumu arka cebime soktum ve Juno'nun tasmaını kapının yanındaki kancadan kaptım.

"Gidelim Juno," diye seslendim, elimi kalçama vurarak.

Juno büyük bir heyecanla, kuyruğunu sallayarak ve dilini çıkararak maceraya hazır bir şekilde yanıma geldi. Bunun yerine Juno, çok ihtiyacı olan güzellik uykusunun bir kez daha bölünmesinden ibaret olan kaderine boyun eğmişti.

"Buzz, Linnie'nin aşırı doz aldığını düşünüyor. Muhtemelen kendinden geçmiştir," dedim Juno'ya odamdan çıkıp koridora doğru ilerlerken. "Yakında eve döneceğiz."



Eski, yıpranmış, kirli, soluk kırmızı Ford minibüsümü Buzz'ın evinin önüne bıraktım ama evde kimse yoktu. Bu Lindsey'de oldukları anlamına geliyordu.

Ben oraya vardığımda ambulans ve polis de gelmişti. Lindsey'in yıkık dökük evinin ön bahçesinde ışıklar yanıp sönüyor, sadece otlar, yabani otlar ve toprak parçaları değil, aynı zamanda üniformalı polis memurları ve pijamalı komşular da bulunuyordu.

Daha da kötüsü, sokakta park etmiş parlak siyah bir Ford Explorer vardı.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum.

Nightingale çocuklarından biri oradaydı.

"Bu da ne?" Fısıldadım, birkaç nedenden dolayı tenimin üzerinde bir ürperti kayıyordu.

Explorer'ın önüne park etmiş olan ekip arabasının önüne park ettim.

Nightingale Çocukları Denver'ın belirli çevrelerinde ünlüydüler - polisler, suçlular ve onların eşsiz hizmetlerine ihtiyaç duyan diğer kişiler tarafından işgal edilen çevreler. Nightingale Özel Dedektiflik Ekibi'ndeydiler, hepsi de son derece kalifiye, son derece yetenekli, ahlaki açıdan şüpheli ama tamamen süper havalıydılar.

Mace de onlardan biriydi.

Juno'nun tasmaını taktım ve kapımdan çıktım, Juno kocaman bir köpek iç çekişiyile beni takip ediyordu.

Lütfen Mace'in burada olmasına izin verme, lütfen Mace'in burada olmasına izin verme, diye bağırdı beynim.

Sonra konuyu değıştirdim.

Lütfen Linnie'nin iyi olmasına izin ver, lütfen Linnie'nin iyi olmasına izin ver.

Minibüsümün arkasını döndüm. Lindsey'nin evinin kapısı açıldı ve Ateşli Adam ve Bülbul Adam Luke Stark dışarı çıktı. Siyah, süper kısa saçları, ağzının kenarlarından aşağıya doğru uzanan katil, kesilmiş bıyığı, ağız sulandıran yakışıklılığı ve tanrılar tarafından tasarlanmış vücudu.

Luke'u tanıyordum. Onunla Mace'le çıkarken tanışmıştım. Onu şimdi tanıyordum çünkü arkadaşım Ava Barlow ile yaşıyordu.

Gözleri bahçeyi taradı ve bende durdu.

Tamam, güzel. Endişeye gerek yok. Her şey yolundaydı. Luke'la başa çıkabilirdim. Luke iyiydi. Luke harikaydı.

Luke'a gülümsedim.

Kapı tekrar açıldı ve Mace dışarı çıktı.

Kahretsin! diye bağırdı beynim ve gülümsemem kayboldu. Gözlerim Mace olan her şeyi taradı.

Onda bir kusur bulmak istiyordum, gerçekten. Göbeğinin büyümesini istedim. Kelleşmesini istiyordum. Beni özlüyor gibi görünmesini istiyordum. Olduğu şey dışında bir şey, herhangi bir şey. Uzun boylu, 1.80 boyunda, düz, sıkı karın kasları, kare çenesi ve son olarak, anne tarafından aldığı Hawaii kökenini gösteren yeşil gözleri ve harika bir cildi vardı.

Bahçeyi taramadı. Sanki orada olduğumu hissetmiş gibi gözlerini doğrudan bana dikti.

Gözleri gözlerime takıldığında yüzümü boş tutmak için çok çalıştım.

Mace çok çalışmak zorunda kalmış gibi görünmüyordu. Yüz ifadesi değişmedi. En ufak bir şekilde bile.

Onu hatırladığımda, bizi hatırladığımda ya da tek tük de olsa onu gördüğümde hep hissettiğim gibi hissettim. İçimdeki o keskin tekme ve kaçmak için duyduğum daha keskin arzu.

Kendimi tuttum. Bir yıl sonra bile yerimi korumanın çok zaman aldığını itiraf etmekten utanıyordum.

Luke tereddüt etti.

Mace yaklaştı.

Kötü şans. Luke'un yaklaşmasını tercih ederdim.

Lanet olsun, ama şansım berbattı.

Juno çılgına döndü. Saatler süren maceramızın sonunda mutlu olan Juno, Mace'e ulaşmak için her şeyden çok, hatta erimiş pastırma yağına bulanmış sert yiyeceklerden bile daha fazlasını isteyerek tasmaını geriyordu. Juno Mace'i severdi. Mace'in kaçışına neredeyse benden daha çok üzölmüştü. Ayrıldıktan sonra aylarca suratını asıp kapıda onu beklemişti. Onu yıllardır görmemişti.

İpini sıkıca tuttum ama büyük köpeğimi sabit tutmak için mücadele ettim.

"Juno, otur," diye emretti Mace, beş adım öteden.

Juno her zamanki gibi oturdu, tereddüt etmeden Mace'e itaat etti ama bundan memnun değildi. Kuyruğı toprağı süpürdü, dili sarktı, hayatı aydınlandı.

Mace yaklaştı ve Juno ıslak burnuyla Mace'in eline vurdu, boynu sonuna kadar gerilmişti ama köpek gibi dik durmaya devam ediyordu.

Mace'in uzun parmaklarının Juno'nun başının üstündeki kürkte kayışını izledim ve içimdeki tekme hissi geri geldi.

Kendi lanet köpeğimi
kısıkanıyorum. Ne kadar
batmışım?

Omurgamı dikleştirdim ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Evine git, Stella," dedi Mace, gözlerim onunkilere takıldığında.

"Selam" değil, "nasılsın" değil, "iyi görünüyorsun" değil, "senden ayrılmakla hayatımın en büyük hatasını yaptım. Lütfen beni affet, benimle evlen ve ikimiz de aynı anda ölene kadar benimle yaşa, yüz yedi yaşına geldiğimizde el ele tutuşalım."

Selam vermemesinden duyduğum hayal kırıklığını gizlemek için gözlerim önce evin kapısına gitti, sonra da etrafı taradı. Luke, bir başka arkadaşım ve Denver Polis Departmanı'nda polis çavuşu olan Willie Moses ile konuşmak için hareket etmişti. Ambulans hâlâ oradaydı ama hiç sağlık görevlisi görmedim.

Doğru olmayan bir şeyler
vardı. Tekrar Mace'e
baktım. "Linnie iyi mi?"
diye sordum. "Evine git."
Evet, doğru olmayan bir
şeyler vardı. "Linnie iyi mi?"
Tekrar ettim.

"Stella, burada yapabileceğin bir şey yok.
Evine git." Oh lanet olsun.

Kesinlikle doğru olmayan bir şeyler vardı.

"Buzz aradı Ben. Dedi Linnie Aşırı dozdan.

Öyle mi? Aşırı doz mu aldı? Buzz orada mı?"

Ben sordum.

"Buzz'la konuşacağım. Sabah sizi arayacak," diye cevap verdi Mace yardımcı olmadan.

Korkunun içimi parçalamaya başladığını hissettim ve Juno'yu da yanıma çekerek onun etrafında hareket etmeye başladım.

"Buzz'ı görmem gerek," dedim.

Parmakları üst kolumu görmezden gelinemeyecek bir şekilde sardı. Sarsılarak durdum. Juno da benimle birlikte durdu ve ben iki saniye boyunca onun eline, sonra da ona baktım.

"Elini üzerimden çek, Mace," diye talep ettim, sesim yumuşak ve alçak, anlamım açıktı.

Bana dokunma hakkından bir yıl önce vazgeçti. Bana eve gitmemi söyleme hakkından vazgeçti. Lanet köpeğimi sevmeme hakkından bile vazgeçti. Belki bu sonuncusu zorlama oldu ama o anda zorlamak istedim.

Elini oynatmadı. Hatta parmakları sıkılaştı. Acıtmıyordu ama ne demek istediğini de açıkça ortaya koyuyordu.

"Ya sen minibüse gidersin ya da ben seni oraya taşıyım. Seçim senin, Stella."

Ciddiydi.

Bu beni çok kızdırdı.

Çok sık sinirlenmezdim. Zamanım yoktu. Hayatım müzikti ve hayatım gruptu. Çalışmadığımız zamanlarda ekipmanlarımızı yüklüyor ya da boşaltıyorduk. Yüklemediğimiz ya da boşaltmadığımız zamanlarda da

prova yapıyorduk. Prova yapmadığımız zamanlarda, bize konserler buluyordum. Konser bulamadığım zamanlarda gitar çalışıyordum. Gitar çalışmadığım zamanlarda grup arkadaşlarımı beladan kurtarıyordum. Grup arkadaşlarımın başını beladan kurtarmadığım zamanlarda Juno ile takılıyor ve bir kişilik muhteşem gurme yemekler pişiriyordum çünkü Juno çok fazla enerjisi olmayan büyük bir köpekti, bu yüzden fazla bir şey yapmıyordu, bu yüzden kendimi eğlendirmek için bir yol bulmam gerekiyordu ve Juno artıklardan hoşlanıyordu. Juno ile takılmadığım ve yemek yapmadığım zamanlarda kız arkadaşlarımla telefonda konuşuyor ya da onlarla bir yerlerde buluşuyordum.

Geri kalan zamanda, ki çok fazla değildi, uyuyordum.

Gördüğünüz gibi, sinirlenecek zamanım yoktu.

Ama gerçekten, kim olduğunu sanıyordu ki? Bir gün kalbimi kırıp ertesi gün benim ve grubumun bir üyesinin yoluna çıkamazdı.

Nunh-unh.

Mümkün
değil.

Kimse benim ve grubumun yoluna
çıkamazdı. Ona doğru eğildim.

"Bana neler olduğunu anlat," diye sustum.

"Buzz sabah arayacak." Beni başından savmaya çalışıp durdu.

"Ne oluyor lan?" Hiç de sessiz olmayan bir bağırıyla talep ettim.

Bize dönen gözleri görmekten ziyade hissettim.

"Stella, sesini alçalt," diye emretti Mace.

Bu beni daha çok kızdırdı.

"Oraya gidiyorum," dedim ona.

"Oraya girmiyorsun," dedi ve eli olduğu yerde kaldı.

Lanet olsun.

Taktik değiştirdim. "Bunu neden yapıyorsun?"

Bu onu hazırlıksız yakaladı, bunu gördüm. Her zamanki boş bakışları kayboldu ve Lindsey'nin verandasının loş ışığında gözlerinin parladığını gördüm.

"Seni koruyorum," diye cevap verdi, sesi alçaktı. Sözcükler sanki söylemek istemiyormuş gibi içinden kopup gelmişti.

Yine o içgüdüsel tekme hissi vardı ve daha fazla korku içimi parçalamaya başladı.

"Artık beni korumak senin işin değil Mace," diye hatırlattım ve gözlerindeki parıltıyı tekrar izledim.

Pardon? Bu da neydi böyle? "Haklısın. Değil," diye cevap verdi ve kolumu bıraktı. Büyük bir tekme.

Vay be. Kolayca pes etti.

Öyle olsun.

Uzaklaşmaya başladım.

"Lindsey öldü. İnfaz edildi," dedi Mace arkamdan.

Hareket etmeyi bıraktım ve ne dediğini anlayamadan bakmaya başladım.

"Ne?" Fısıldadım.

Mace tekrar yaklaştı. "O idam edildi. Başka bir yerde, buraya geri getirildi," diye yanıtladı Mace.

"Ama..." Başladım, sonra durdum ve tekrar başladım, "Ama Buzz onun aşırı doz aldığını düşündüğünü söyledi. Nasıl olur-?"

"Alnından vurulmuş. Kan yok çünkü onu vurdukları yerden taşınmış. Yatağa yatırılmış, yorganı çekilmiş, nedenini kim bilir. Alnındaki kurşun deliği dışında yüzü normal görünüyor ama kafasının arkası yok."

Gözlerimi Mace'den kaçırdım, yarattığı görüntü karşısında boğazıma bir safra kaçtı. Onu yuttum.

Luke'un avlunun karşısında durup Willie'yle konuşmaya devam ettiğini gördüm ama aklım başka yerdeydi.

İki yıl önce konserlerimizden birine gelen ve Buzz'a görür görmez aşık olan tatlı kız Lindsey ile ilgiliydi. Tombul ve güzeldi ve rock 'n' roll'u seviyordu. Tombul, güzel ve çok tatlı olduğu için hepimiz onu sevdik.

Eroine ve o hayata nasıl bulaştığını kimse bilmiyordu, Buzz bile. Herkes onu bundan kurtarmaya çalıştı - tüm grup, çoğunlukla Buzz ve ben ve kısa bir süre için Mace. Ama onu durdurmak için ne kadar uğraşırsak uğraşalım, o o dünyaya doğru kaymaya devam etti. Buzz pes etmedi, ben de etmedim ama sabrım tükeniyordu. Kötü adamlarla takılıyordu, iyi olmayan şeyler yapıyordu, hepsi onu düzeltmek içindi. Bu kötü adamları konserlere getirmeye başlamıştı. İşte burada çizgiyi çektim.

Artık ölmüştü.

"Linnie," diye fısıldadım.

Juno ruh halimi hissetti ve burnuyla elimi itti. Luke'un telefonunun çaldığını duyduğumda dalgınca başını okşadım ve Luke'un siyah kargo pantolonundan telefonunu çıkarmasını odaklanamadan ve ne hissedeceğimi bilemeden (üzgün, kesinlikle; kızgın, evet) izledim.

"Kedicik." Sanki çok uzaklardan duydum, o kadar uzaktı ki bir rüya gibiydi.

Mace'in sesi bana "Kedicik" diye sesleniyordu, onun bana taktığı lakap, memnun olduğumda "mırıldandığımı" söylediği için kazandığım bir lakap. Normalde bu mırlama orgazm sonrası olurdu ama başka zamanlar da vardı. Mace ile birlikteyken çok mutlu oluyordum.

Bir yıldır duymadığım bir şeydi. Mace'le ilgili en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden biriydi.

Sırtımın alt kısmına fısıltı yumuşaklığında bir dokunuş kaydı ve ürperdim.

"Linnie," diye tekrar fısıldadım.

Sonra Luke'un telefonda duyduğu şeyin tüm vücudunu değiştirmesini dikkatim dağılmış bir şekilde izledim. Büyülenmişim çünkü Luke'un korkmuş görüldüğüne yemin edebilirdim.

Luke gibi adamlar korkmazdı.

Başımı salladım ve şaşkınlığımdan sıyrıldım.

"Buzz'ın yanına gitmeliyim," diye anons ettim.

"Stella."

Avluda hızlı adımlarla yürümeye başladım.

Ben yürürken Luke'un "Mace!" diye bağırdığını duydum ve Mace'in adı Luke'un dudaklarından keskin ve vahşi bir havlama gibi çıktı.

Bunun fark edilmesine izin vermedim. Aklım Buzz'daydı.

Sonra silah sesleri duyuldu.

Evet.

Silah sesleri.

Şaşkınlık çığlıkları, hızlı hareketler vardı ve mermiler kovboy çizmelerimin etrafında birbiri ardına patlarken etrafımdaki toprağın patladığını gördüm.

Bir an için donup kaldım, olayların bu sert dönüşünü anlayamadım. Sonra kalçamda acı veren bir yanma hissettim ve bağırdım, ama nedense ellerim

Başımı kaldırdım ve ne yazık ki geç de olsa hayatım için koşmaya başladım.

Belimden tutulup Mace'in omzuna atılmadan önce iki adım koştum ve mermiler etrafımızda vızıldarken o yarı çömelmiş bir şekilde koştu.

Durdu, Explorer'ın arka kapısını kırarak açtı ve beni içeri fırlattı. Dişlerinin arasından hızlı bir ıslık sesi çıkardı ve Juno benimle birlikte sığırayarak beni sarstı. Kalçamda bir acı hissettim ve tekrar bağırdım.

Mace, Juno'nun arka tarafı neredeyse kapıyı açmadan kapıyı çarptı. O yolcu koltuğuna bindi, Luke çoktan sürücü koltuğuna oturmuştu. Köpeğim ve ben kaldırımdan fırlamadan önce zar zor yerleştik.

Luke'un kamyoneti çalıştırdığını fark etmemiştim bile. Sanki bir zihin birleşmesiyle kontağa basmış, araçla bir olmuştu. Süper Havalı Luke için o normal anahtarı çevir ve git işlerinden hiçbiri yoktu.

Mace gösterge panelindeki bir düğmeye bastı ve kabin zil sesiyle doldu.

Juno sadece hareketin bir parçası olmak için havladı. Pek bir şey yapmak istemiyor, sadece kimsenin onun etrafta olduğunu unutmasını istemiyordu. Bu onun yoluydu.

Elimi kalçama götürdüm. Orada ıslak bir şey hissettim ve elimi çektim.

Elimdeki ıslaklık karanlıktı. Kan.

Vurulmuştum.

Lanet olsun, vurulmuştum.

Kurşunla. Gerçek bir kurşunla. Tanrım!

"Um, Mace-" diye başladım, paniklemiş gibi görünmemeye çalışarak. "Bu Jack." Bir ses taksiyi doldurdu.

"Bir saniye," dedi Mace bana alt sesle.

"Ava az önce aradı, birinin ona, Daisy'ye, Ally'ye, Indy'ye, Tod'a ve Stevie'ye ateş açtığını söyledi. Broadway'de bir gey kulübünün dışındaymışlar. Aramanın ortasında onunla bağlantıyı kaybettim," dedi Luke, benim de Mace'in kız arkadaşı olduğum günlerden tanıdığım Jack'e. O da başka bir Nightingale Adamıydı, güçlü, sert, sağlam ve korkutucu yapıydı.

Bu haber karşısında nefesim kesildi.

Ava ve kızlara ateş mi edilmişti? Neler oluyordu?

"Anlaşıldı. Ben ilgileniyorum," diye yanıtladı Jack'in sesi.

Mace, "Birisi olay yerinde Stella'ya ateş etti," diye ekledi.

Bana ateş etmiyorlardı, değil mi? diye sordu beynim.

Aslında kelimeleri söylemediğim için kimse cevap vermedi. "Siktir," diye tersledi Jack.

"Lee'yi ara ve Roxie, Jules ve Jet'i kontrol et," diye emretti Luke. "Anlaşıldı," dedi Jack.

"Dışarı," diye kestirip attı Luke ve Jack aynı kelimeyi tekrarlarken konsolda bir düğmeye bastı. "Hiç hoşuma gitmiyor.

Bu," diye mırıldanarak bitirdi Luke.

Korkusunu hissedebiliyordunuz, açık ve sinirli bir şekilde taksiyi dolduruyordu. Bunu saklamıyordu bile. Kadını vurulmuştu ve bundan hoşlanmamakla kalmıyor, kadının tehlikede olmasından dolayı dehşete düşüyordu. Genel durum karşısında hissettiğim panikle karışık olarak, kurşun yarasından dolayı kanamamdan bahsetmiyorum bile, Süper Havalı Luke'un Ava'yı sert adam imajının bu tür bir doğrudan darbe almasına izin verecek kadar önemsemesi bir güzellik duygusuydu.

Mace sessizdi ama öne doğru eğildi ve arka cebinden telefonunu çıkardı.

"Um, Mace-" diye tekrar başladım, kanamam olduğu gerçeğini paylaşma zamanının geldiğini düşünüyordum.

"İki saniye," diye yanıtladı Mace.

Görünüşe göre zamanı gelmemiştir.

Yarama bastırarak bir şey bulmak için arka koltuğun etrafına bakındım. Muhtemelen koltuğun her tarafı kanıyordu. Karşımda yerde bir battaniye gördüm, eğildim ve onu aldım. Popomun yanaklarından birini kaldırıp altına soktum, üzerine oturdum ve kenarını kalçama bastırdım. Explorer'ın koltuğundaki kan lekelerini neden önemsemişimi sormayın, ama bir Çarşamba sabahı saat dörtte bana ve arkadaşlarıma ateş edilmesini içermeyen endişelenecek bir şeydi. Ben de kabul ettim.

Mace cep telefonundaki bazı tuşlara bastı ama telefon bağlanmadan önce takside çaldı.

Luke konsolda bir düğmeye bastı.

"Stark," diye cevap verdi.

"Luke, Jules'a git. Hemen. O aradı. Arabayla gelmiş, AK-47.

Nick ve Jules'un camlarına ateş ettiler," dedi Jack. "Lanet olsun!" Luke kırıptı.

"Sid," diye cevap verdi Mace, anlamsız olduğunu düşündüğüm bir şekilde.

"Vance'i ara. Lee'yi ara. Bir buluşma noktasına ihtiyacımız var," dedi Luke Jack'e. "Louie'yi ara ve Ava'ya neler olduğunu öğren."

"Anlaşıldı. Dışarı,"
dedi Jack. Bağlantı
kesildi.

Luke yavaşlamadan bir dönüş yaptı ve ben uçtum, Juno da öyle. Büyük köpeğim ve ben tüylü uzuvlar ve tüylü olmayan uzuvlardan oluşan bir arapsaçına döndük. Düzlüğe çıktığımızda ve kıcımın yanağı tekrar battaniyenin üzerine geldiğinde, en iyisinin kemerimi bağlamak olduğunu düşündüm.

Mace koltuğun etrafından bana bakıyordu. Gözleri tokayı takmamı izledi, sonra tek kelime etmeden ön tarafa döndü.

Kemerimi bağladıktan sonra "Sıkı tutun Juno," diye fısıldadım ve kanlı olmayan elimi uzatıp Juno'nun başını okşadım.

Juno sakın bir şekilde havladı.

Köpeğimin kriz anında sakın olduğunu bilmek güzel,

yine de bu bilgiye hiç ihtiyacım olmasaydı daha iyi olurdu.

Mace telefondaydı. "İke," dedi. "Evet. Matt ve Bobby'yi ara. Sid harekete geçti. Ava ve kızlar hakkında teyide ihtiyacımız var. Ava, Luke'a ateş altında olduklarını bildirmiş, o da bağlantıyı kaybetmiş. Louie de onlarla birlikte. Broadway'deki gay kulübünün dışındaydılar." Duraklama. "Evet, dışarıda."

Luke yavaşlamadan bir dönüş daha yaparken telefonunu kapattı ve hepimiz onunla birlikte eğildik.

"Um, Mace-" diye tekrar başladım.

"İşte." Mace beni görmezden geldi ve sokak lambalarının aydınlattığı kiraz rengi, kırmızı, 1980'lerden kalma bir Camaro'yu işaret ederek bize doğru yöneldi.

Luke frene bastı, yolun ortasında hızlı, sıkı, üç noktalı bir dönüş yaptı (bu arada beni çok korkuttu) ve Camaro'nun arkasından hızla yaklaştı. Oraya vardığında, ışıklarını yaktı.

Yana doğru eğilip koltukların arasına baktığımda şoförün el salladığını gördüm. Camaro yavaşladı ve Luke etrafından dolandı. Arkamıza baktım ve ön panelde aranan telefonun bip sesini duyduğumda Camaro da onu takip etti. Tekrar ön tarafa döndüm, bir kez çaldım ve bağlandım.

"Ben iyiyim," dedi bir kadın sesi.

"Nick mi?" Mace sordu.

"O da iyi."

"Vance'le temasa geçtin mi?" Mace devam etti.

"Evet, şimdi Albuquerque'den dönüyor," dedi kadın ve bunun Jules olduğunu biliyordum, daha yeni bir arkadaşım. Onunla birkaç ay önce bazı arkadaşlarımla birlikte bir konsere geldiğinde tanışmıştım. Nightingale Men'den biri olan Vance Crowe ile evliydi. Aslında balayından yeni dönmüşlerdi.

Bilgin olsun diye söylüyorum, Nightingale Adamlarından biri benden ayrıldıktan sonra en yakın arkadaşlarımdan birinin Nightingale Adamı Lee Nightingale ile birlikte olması benim şanssızlığımdı. Adı India "Indy" Savage'dı. Onu yıllardır tanıyordum. Şimdi o ve en yakın arkadaşı Ally (kendisi de bir Nightingale, Lee'nin kız kardeşi), ikisi de benim yakın arkadaşlarım, Nightingale çetesine karışmışlardı.

Bu neredeyse bir yıl boyunca arkadaşlarımla pek bir şey yapamadığım anlamına geliyordu. Beni ve Mace'i biliyorlardı çünkü tahmin ediyorlardı ama aynı zamanda bilmiyorlardı çünkü ne beş aylık ilişkimiz sırasında ne de bittikten sonra ayrıntıları paylaşmamıştım. Kardeşi eski erkek arkadaşımın işvereni olan Ally ile bile paylaşamayacak kadar değerliydi ve hiçbir zaman paylaşılmayacak noktaya gelmemiştir. Bittiğinde sadece meşgul oldum. Ama onlar da meşguldü. Aylar geçtikçe Indy ve Ally kulübe Rock Chicks'i eklediler ve bu arada hepsi Nightingale Men tarafından sahiplenildi.

Dediğim gibi, kötü şanstı. Süper boktan bir kötü şans olduğunu söylemedim.

Ayrıca, bilginiz olsun, ben Süper Boktan Kötü Şans Kraliçesiydim ve vurulmak bunun sadece en son örneğiydi.

"Bizi takip edin," dedi Luke

Jules'a. "Anladım," diye

yanıtladı Jules.

Bağlantıyı kes.

Araç telefonu hemen çalmaya başladı ve Luke bir düğmeye bastı.

Jack selam vermeden taksiye, "Ava iyi," diye haber verdi.

Tuttuğumu bilmediğim bir nefes çıkardım. Luke'un korkusu kayboldu.

"Louie ateşe karşılık verdi, Daisy'nin limuzinindeki kızları ve oğlanları aldı. Herkes güvende, kimse vurulmadı. Şato'ya gidiyorlar. Lee buluşma yerinin orası olduğunu söylüyor."

"Anlaşıldı. Diğerleri?" Luke sordu.

"Yakında yola çıkacak ama iyi değil. Eddie ve Hank'in ikisi de çağrıldı. Onlar gittikten sonra iki ev de arabayla taranmış. Yine AK-47'ler. Roxie ve Jet uyuyorlardı. İyiler. Lee az önce bir araç almaya gitti. Onları alıp Kale'ye doğru gidiyor."

Sizi güncel tutmak için, Eddie Lee'nin en iyi arkadaşıydı, Jet ise nişanlısıydı. Hank Lee'nin kardeşıydı, Roxie onunla yaşıyordu.

Tüm bunların nasıl dönüp dolaşıp geldiğini gördünüz mü? Benim için kötü oldu çünkü Mace'i kaybettim. Gerçi kızlar çok mutluydu.

istiridyeler, evlenmek, bebek sahibi olmak (Jules hamileydi), ateşli bir erkeğin kadını olmanın güzel hayatını yaşamak. Tadına baktığım, sevdiğim ama kaybettiğim ve bir daha asla sahip olamayacağım bir hayat.

"Siktiğimin Sid'i," diyerek düşüncelerimi böldü Luke.

"Siktiğimin Sid'i," diye katıldı Jack.

"Ike, Matt ve Bobby'yi harekete geçiriyor," diye araya girdi Mace. "Ava'yı arıyordu. Şimdi alternatif bir göreve ihtiyacı var."

"Anlaşıldı. Onu arayacağım," diye cevap

verdi Jack. "Dışarı," dedi Luke ve bir

düğmeye bastı.

Sessizlik.

"Savaş," diye ilan etti Mace.

"Aynen öyle," diye cevap

verdi Luke.

Ne demek istediklerini bilmiyordum ama kulağa hoş gelmiyordu.

Lanet olsun.

İKİ



HUNKY DORY

STELLA

W "Kale" derken gerçek bir kaleyi kastediyorlardı.

Denver'ın bir kalesi olduğunu bilmiyordum ama işte oradaydı, tam önümüzde.

Englewood'un lüks bir bölgesine gitmiştik, yoğun ağaçlık bir bölgedeki dolambaçlı bir yoldan aşağıya iniyorduk ve ortalama bir çevreciyi bile ürpertecek bir sürü ışıkla aydınlatılmış, kuleleri ve hendeği olan taştan bir kale vardı.

Yolculuk sırasında yaramdan dolayı ölmeyeceğimin açık olduğuna karar verdim.

Ayrıca Mace'in yaralı olduğumu bilmesini istemediğime karar verdim. Sakatlandığımı öğrenirse, onun yanında daha fazla zaman geçirmek zorunda kalabilirdim. Onunla en son birkaç dakikadan fazla zaman geçirdiğimde Rock Chicks'le bir konsere gelmişti. Sonunda Hank Williams'ın "I'm So Lonesome I Could Cry" şarkısını doğrudan ona söyledim. Üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. Bir anda oluverdi. Grup bile şaşırmıştı. O zayıf anın tekrarlanmasını istemedim.

Unh-unh.

Hayatta olmaz.

Bir planım vardı. Bir banyoya girecek, temizlenecek, belki bir el bezi ele geçirecek, sonra da Floyd'u arayıp beni almasını isteyecektim.

Bu tamamen aptalca bir plandı ama sağlıklı düşünemiyordum.

Floyd benim piyanistimdi, gruptaki herkesten bir buçuk on yıl daha yaşlıydı. Floyd, Emily ile evliydi. Düzenli bir işi, üniversitede okuyan iki çocuğu vardı ve Billy Joel'in "And So It Goes" şarkısını o kadar güzel çalıp söyleyebiliyordu ki en azından gözleriniz dolmuyorsa taştan yapılmış olmalıydınız.

"Scenes from an Italian Restaurant" yorumumuzdaki liderliği de hiç fena değildi.

Floyd ve Emily benimle ilgilenecekti, bunu biliyordum. Özellikle de kanayan bir kurşun yarası olduğunu düşünürsek.

Hayatım boyunca benimle ilgilenen ya da en azından bunu uzun süre yapan tek kişiler onlardı. Onları sık sık aramıyordum çünkü o gece Mace'in omzunu kapıma dayayıp ona çok ihtiyacım olduğunu söylediğinde olduğu gibi bunun da sona ermesini istemiyordum.

Bu bir daha başıma gelmeyecekti. Eğer yardım edebilirim.

Koyu renk takım elbiseli, beyaz gömlekli, ince kravatlı ve büyük silahlar taşıyan iki adam ortaya çıktı ve

Explorer'a doğru yola çıktık. Bunun tam olarak bir hoş geldin partisi olmadığını düşünerek nefesimi çektim ama Luke ve Mace'i gördüler ve tekrar gölgelerin içinde kayboldular.

Hendekli şatoları ve silahlı adamları düşünecek vaktim yoktu çünkü Luke'un ışıkları evin önüne park etmiş bir limuzinin üzerinde yanıp sönüyordu. Yan taraftaki kurşun deliklerini görebiliyorduk. Bu manzara karşısında taksiye elektrik geldi ve bu elektrik Luke'tan yayılıyordu.

Mace yumuşak bir sesle, "Bir erkek gibi aşağı inmeliydi," dedi.

"Şimdi ödeyecek," diye cevap verdi Luke. "Şimdi ödeyecek," diye onayladı Mace. "Kim ödeyecek?" Ben sordum.

Luke park ederken Mace dönüp bana baktı ve orada olduğumu unuttuğunu hissettim.

"İyi misin?" diye gecikmeli olarak sordu ama soruma cevap vermediğini fark ettim.

Hayır, vuruldum, ki bu "iyi değil "in tanımını olabilir, diye alaycı bir şekilde cevap verdi beynim.

"Her şey yolunda," dedi ağzım.

Luke kamyonu kapatmıştı ve şimdi bana bakmak için iki büklüm olmuştu. Cevabımı duydu ve yarım sırtışını gördüm. Ben de sırttım.

"Dışarı," diye tersledi Mace, sesi nedense sabırsız çıkıyordu ve kapısını sarsarak açtı.

Ben de kapımı açtım. Juno üzerimden geçti ve zıplayarak aşağı indi. Acıya karşı dişlerimi sıktım ve onun arkasından aşağı atladım. Çok zorlandım ama normal bir şekilde yürüdüm ve bunu gizlemek için kanlı elimi hamile bir kadın gibi karnıma bastırdım.

Luke ilerlemişti, muhtemelen Ava'ya ulaşmaya hevesliydi. Mace sağ tarafımda, yaralı sol tarafımın karşısında yürüdü. Yanımda yürüdü ama aramıza mesafe koydu.

Birlikteyken hiçbir zaman, hiçbir yerde mesafeden hoşlanmazdı. Mace herkesin önünde sevgi gösterisinde bulunmaktan kaçınan bir adam değildi. Başparmağını kotumun yan kemer köprüsüne takarak yürürdü, böylece ona yapışmış olurdum. Restoran kabinlerinde karşıma değil yanıma otururdu. Televizyonun önünde başım ya da ayaklarım kucağındayken ya da ben onun yanına yaslanmışken uzanırdı. Yatakta bir kaşıkçı gibiydi, uzun, sert vücudunun ön kısmı kıvrılmış ve benimkinin arka kısmına bastırmıştı. Öpüştüğümüzde, ayakta dururken, otururken, yatakta uzanırken, maksimum fiziksel temas arardı. Aramıyordu, talep ediyordu. Mace'le ilgili en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden biri de buydu.

Juno yanımda koşturdu, dönüşümlü olarak tırıs gidiyor ve yeri kokluyordu.

Hendek üzerindeki küçük taş köprüyü geçtikten ve Mace, Luke'un bizim için açık tuttuğu kapıyı yakaladıktan sonra, "Gelip beni alması için Floyd'u arayacağım," dedim.

Luke yine önden gidiyordu. Mace yanımda geri adım attı. Etrafıma hayretle bakıyordum. Uzun, taş duvarlı bir salon, onu tutan parlak pirinç çubuklarla noktalanmış parlak kırmızı bir halı yolluk, çapraz kılıçlar, elektrikli ışıklı ferforje meşaleler ve her iki tarafı süsleyen tam zırh takımları. İnanılmazdı. Tarif edilemezdi. Sanki farklı bir dünyaya adım atmış gibiydim.

"Bilgilendirme yapana kadar beklemelisin. O zaman sana ne yapabileceğini söyleyeceğim," diye yanıtladı Mace.

Hayretimi kaybettim. Kalçamdaki acıyı unuttum ve başım Mace'e döndü. Yine sinirlendiğimden oldukça emindim.

"Az önce ne dedin sen?" diye sordum.

"Beni duydun," diye cevap verdi ama bana bakmadı.

Ya tartışmamak için ya da bilgi almak için can attığından, her ne demekse, o da ilerledi, uzun bacakları onu benden çok ileriye götürdü. Yetişmek için çabaladım.

Önce o, sonra da ben, kirişli katedral tavanı, devasa bir şöminesi ve bir sürü çivili deri mobilyası olan büyük bir odaya girdik. Taş duvarlardan sarkan pankartlarda çok sayıda sıra halinde eski dünya aslanları ve

üzerinde fleur-de-lis tasviri vardı. Mace'e olan kızgınlığımı kaybettim çünkü hayranlığımı yeniden kazandım.

Baktım. Öyle bir odaydı ki bakakalırdınız. Başka bir şey yapamazdınız.

"Vay anasını! Stella! Burada ne işin var?" Arayan Indy'ydi.

Ona baktım ve odada zaten birkaç kişinin olduğunu gördüm. Luke ve Mace tabii ki. Ayrıca Indy, komşuları Tod ve Stevie (Mace'ten önceki günlerde katıldığım Indy'nin birçok partisinde tanıştığım eşcinsel bir çift), Ava, Daisy (kulübe yeni katılmıştı; onunla da tanışmıştım, tıpkı Dolly Parton'a benziyordu, ama daha genç bir versiyonu ve evet, kocaman memeleri bile vardı) ve Ally. Hepsi ayakta ve hepsi bana döndü.

"Bacağında ne var?" Ally sordu, gözleri bacağımdaydı. Lanet olsun, kalçamı nasıl unutabilirdim?

"Bu... kan mı?" Tod'un gözleri kocaman oldu ve eli göğsüne gitti.

"Vuruldu!" Daisy çığlık attı.

Gözlerim Mace'e kaydı. Birkaç metre önümde duruyordu, sırtı bana dönüktü ve Daisy'nin sözleriyle başı döndü.

"Bir şey yok," dedim onlara, geri çekilerek.

Mace dönmüştü ve yere doğru ilerliyordu. Geriye doğru çekilmeye devam ettim. Bir şeye çarptım ve döndüğümde gözlüklü bir adam gördüm. Uzun boylu, siyah saçlı, biraz kırışmış ve elleri omuzlarıma yerleşerek geri çekilmemi sonlandırdı. Mavi gözlerine baktım. Naziktiler ama bir yere gitmeme izin vermeyeceği izlenimine de kapıldım.

Tanımadığım bu adama "Ben iyiyim," dedim.

Farklı eller kalçamın üstüne geldi. Bakışlarım aşağı kaydı ve gerçekten iyi tanıdığım güçlü, uzun parmaklı eller gördüm. Ellerden başımı kaldırdım ve Mace benim alanımdaydı.

"Mace, bırak gideyim. Ben iyiyim," dedim, hafifçe yana eğilip kalçamı hafifçe bakışlarına doğru eğerken, o da yaraya baktı.

Ben de baktım. Beklediğimden çok daha fazla kan vardı. Her yerdeydi.

Tekrar yukarı baktığımda herkes etrafıma toplanmıştı.

"Ben tamamen iyiyim," diye tekrarladım.

Mace doğruldu ve gözleri benimkilere geldi.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, sesi alçaktı ve biraz sinirlenmiş gibiydi.

"Hunky dory." Başımı salladım.

Hiçbir uyarı olmadan havaya kaldırıldım. Kendimi Mace'in kollarında buldum ve o da büyük binaya doğru adım atmaya başladı.

Oda.

"Bu ne-?" Bağırmaya başladım.

Mace, Daisy'nin sözünü keserek, "Mahremiyet," dedi.

"Buradan. Ben bir ilk yardım çanta s 1 getireyim," diye cevap verdi Daisy, yanımızda hızla ilerleyerek.

"İlk yardım mı? Kızım, doktora ihtiyacı var." Tod da bizimle birlikte koşuyordu.

"Doktora değil, hastaneye ihtiyacı var." Stevie, Tod'un peşindeydi.

"Bu saçmalığa inanamıyorum. Biri Stella'yı vurmuş," diye tersledi Ally, o da peşinden giderek.

Juno havlayarak sürüyle birlikte koşmaya başladı, belli ki Ally ile aynı fikirdeydi.

"Su kaynatmamız lazım. Temiz havluya ihtiyacımız var," diye duyurdu Ava da onu takip ederek.

"Bebek falan doğurmuyor! Kurşun yarası var!" Indy bağırdı.

"Bunu biliyorum!" Ava bağırarak karşılık verdi. "Ama steril bir ortama ihtiyacımız var."

Tanrım beni iyi niyetli Rock Piliçlerinden koru.

Daisy bizi yine ağır bir ortaçağ eliyle dekore edilmiş daha küçük bir odaya götürdü ve Mace durup döndü.

Luke'un takipçilerimizin önünü kestiğini ve Daisy'den ayrılırken kapıyı suratlarına kapatmadan hemen önce "Özel" dediğini gördüm,

Mace, Luke ve ben odadaydık. "Bu önemli bir şey değil," diye açıkladım.

Mace beni ayağa kaldırdı, ama elleri tekrar belimin hemen altındaki kalçalarımın sıkıca gitti ve uzaklaşmamam gerektiğini açıkça belirtti.

"Kotu keselim mi?" Mace sordu.

"Hayır! Bunlar benim şanslı Levi'larım!" Kalçalarımı ellerinden çekmeye çalışarak bağırdım (bu işe yaramadı).

Tamam, belki de içinde vurulduğum için kotlar o kadar şanslı değildi. Yine de parçalanmalarını istemedim.

"En iyisi bu olurdu, ama onları soyup nasıl gideceğine bakacağız." Luke benim çıkışımı görmezden geldi.

"Ben ilk yardım getireyim. Buraya gelecek bir doktor tanıyorum," diye araya girdi Daisy.

"Al ve onu ara," diye emretti Mace.

"Emin olabilirsiniz," diye cevap verdi Daisy ve gözleri benimkileri buldu. "Seninle ilgileneceğiz şekerim, merak etme." Sonra da gitti.

Mace'in elleri fermuarımdaydı.

"Hey! Ne yapıyorsun?" Tersledim ve ellerine tokat attım. Bileklerimi yakaladı ve hafifçe sarsınca çırpınmayı bıraktım.

Mace sakince, "Stella, kot pantolonu çıkarmalı ve yarayı görmeliyiz," diye açıkladı.

Hayır. Böyle bir şey olmayacaktı.

"Hayır, yok. Floyd'u arayayım. O ve Emily-" "Floyd'u aramıyorsun," dedi Mace.

"Öyleyim," diye karşılık verdim ve saçlarımı öfkeyle salladım.

"Değilsin," diye tekrarladı Mace. "Öyleyim!" Ben bağırdım.

Mücadele etmeye başladım, bileklerimi kurtardım ve ellerini tekrar tokatlamaya başladım.

Bu yarım saniye kadar sürdü, sonra tekrar bileklerimi yakaladı ve sırtımdan çekti. Vücudumun ön tarafı onunkinin ön tarafına çarptı ve bunun şokuyla hareketsiz kaldım.

Mace, Luke'a "Kelepçele onu," dedi. Ben de sustum.

"Ne?" Çığlık attım, tekrar ciddi bir şekilde mücadele etmeye başladım.

Bir tıkırtı duyuldu ve ellerim arkamdan kelepçelendi. Luke belimi kavrayıp beni sabit tutarken, Mace de kot pantolonumla uğraşıyordu.

Lütfen bana bunun olmadığını söyle, diye yalvardı beynim.

Mace düğmeyi açtı ve ben fermuarın indiğini duydum ve hissettim.

Bu oluyordu.

"İç çamaşırı giymiyorum," diye yalan söyledim. "Gözlerimi kapatacağım," diye yalan söyledi Mace.

"Yapmayacağım," diye araya girdi Luke.

Lanet olsun!

Konuşmayı ve mücadele etmeyi bırakmaya karar verdim. Bunun iyi olduğuna da karar verdim. Hayır, bu harikaydı. Hayır. Bu kesinlikle harikaydı. Bu durum uzadıkça Mace'ten daha çok nefret ediyordum ve bir yıl boyunca onu sevip sahip olamadığım için nefret etmek tutunmak için çok ama çok daha iyi bir duyguydu.

Mace çömeldi ve dikkatlice ve yavaşça kot pantolonumu indirdi. Aşağı, aşağı, tam kalçamın altındaki yaranın üzerine, bacağımın başlamasından hemen önce. Yarayı ortaya çıkardığında dişlerimin arasından nefesimi çektim. Durdu ve elleri yaranın etrafına dolandı, biri kalçamda, diğeri uyluğumda.

Kızardığıma yemin edebilirim. Elleri ve ağzı orada (ve her yerde) olduğundan ve beni pantolonumdan çok daha azıyla (küçük pembe bir fiyonkla bir çift düz, beyaz, şort tarzı külotu açığa çıkararak) gördüğünden, kızarmamalıydım.

Ama öyleydim.

"Et yarası," diye mırıldandı.

"Sana söylemiştim," diye tısladım, yüzümün kızarmasına rağmen güçlüydüm.

Mace çömeldiği yerden kalktı ama hâlâ yakınımıdaydı, tam alanımıdaydı.

"Biz temizleyeceğiz ve Daisy'nin doktoru dikiş atacak" dedi.

"O zaman Floyd'u arayabilir miyim?" diye sordum.

"Sana söyledim, bilgi alana
kadar olmaz." "Ben bunu kabul
etmedim."

"Sana bir seçenek sunmuyordum."

Benim gözler Bugged Dışarı, ötesinde
kızgın Kapalı, Cehennem gibi kızgınlığa doğru
roketleme.

Ben daha üfleyemeden Luke arkamdan, "Kelepçelerini
çözmemi ister misin?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Mace.

"Evet," dedim aynı anda.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Luke kelepçelerimi çözmedi.

"Otur. Botlarını çıkarayım ki kotunu çıkarabilelim," diye
buyurdu Mace.

"Bana patronluk taslamayı bırak da kendi botlarımı
kendim çıkarayım, çok teşekkür ederim," diye karşılık
verdim.

"Ellerin arkanda k e l e p ç e l i y k e n bunu yapmak zor
olacak," diye karşılık verdi Mace.

"Kelepçelerimi çöz o zaman,"
diye karşılık verdim. "Stella,"
dedi Mace uyarırcasına.

"Mace," diye karşılık verdim.

Mace içini çekti ve başımın üzerinden bana baktı. Luke'a
baktığını biliyordum. Ayrıca yüzündeki ifadeden onun da
sabır aradığını anladım.

Luke'un kıkırdadığını duydum.

O anda yabancı bir evde durduğumu, silahla yaralandığımı, ellerimin arkadan kelepçelendiğini ve kot pantolonumun kalçalarımın altına çekildiğini fark ettim.

Daha da kötüsü, Linnie'nin kafasının arkası havaya uçmuştu ve Buzz dışarıda bir yerlerde tutunacak elim olmadan duruyordu.

Botlarıma baktım ve gözlerimden yaşlar geldiğini hissettim.

"Bu çok aşağılayıcı," diye fısıldadım gözyaşlarımı kırptırarak.

Bu sözleri söyledikten hemen sonra, Mace'in alanımda daha da derinleşmesiyle Luke'un varlığının geri çekildiğini hissettim. Elleri boynumun iki yanına geldi ve sıcak güçlerini hissettiğimde nefesimi çektim.

Tanrım, bana dokunmasını özlemişim.

"Kedicik," diye mırıldandı ve gözlerim onunkilere kayd.

Gözleri yumuşamıştı. Bu bakışı uzun zamandır görmemiştim.

Ben de kaçırdım.

"Bana öyle deme," diye fısıldadım.

Gözleri yine çözemediğim bir şeyle parladı ve yine derin, alçak ve tatlı bir sesle, "Stella," dedi.

"Çek ellerini üzerimden." Devam ettim, flaşı görmezden geldim, yumuşak bakışı görmezden geldim, hayatımda yapabileceğim bir yerde

İçinde Mace olmadığını ve geri kaymayacağını bilen bir anlaşma. "Kelepçelerimi çöz ve git. Kızları içeri gönder. Kotumu ve botlarımı çıkarmama ve beni temizlememe yardım edecekler."

"Seni bırakmayacağım," dedi Mace bana. "Git," diye cevap verdim.

"Hayır."

Gözlerimi sıkıca kapattım ve bir nefes çektim. Sonra sırtımı dikleştirdim ve tekrar açtım.

Güçlü, kararlı, saçma olmayan bir sesle, "Lütfen. Git."

Mace bana bir süre baktı. İki oldu. Üç oldu. Sonra gözleri başımın üzerinde gezindi. "Kelepçelerini çöz."

Luke kelepçelerimi çözdü. Kapı açıldı ve Daisy içeri girdi.

"Doktoru aradım. Köşede oturuyor ve yolda. İlk yardım çantasını, pamukları, alkolü, hidrojen peroksiti, temiz havluları ve bir sürü başka şeyi aldım. Neye ihtiyacın olacağını bilmiyordum," diye açıkladı, kolları o kadar doluydu ki başını zar zor görebiliyordunuz. Yığının etrafından baktı ve bana gülümsedi. "Sana eşofman altlarımdan aldım, böylece giyecek bir şeyin olur." Hepsini kanepenin üzerine fırlattı.

Mace ve Luke kapıya gittiler.

Luke dışarıdaki cemaate "Sizi istiyor," dedi ve tüm Rock Chicks, yeni gelenler Jules, Jet ve Roxie, eşcinseller ve köpeğimle birlikte içeri daldılar, Mace ve Luke'u kalabalığı itmeye zorladılar.

Mace yürümeye devam etti ve ben de onun gidişini izledim.

Luke kapıya döndü, gözleri benimkilere takıldı ve çenesi kalktı. Çenesini kaldırmasının bir saygı göstergesi olduğunu hissettim. Vurulduğumda çıldırmadığıma ya da hiç çıldırmadığıma saygı. Yapmaları gerekeni yapmalarına izin verdiğim için saygı ve belki de Mace'le kazanamamam da kendi başıma mücadele ettiğim için biraz saygı. Bu beni komik hissettirdi. Sahnede olduğum zamanlar hariç, hayatımda hiç hissetmediğim bir komiklik.

Luke dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

"Oh kızım, şuna bak. Bu bir şey değil. Sadece bir sıyrık," dedi Tod, başını eğmiş, parmağını yanağına götürmüş, gözlerini kalçama dikmişti.

"Gitti," diye fısıldadım, bakışlarım hâlâ kapıdaydı.

"O ne şekerim?" Daisy beni kanepenin üzerine serilmiş havlulara doğru itiyordu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdim ve kendimi ittirdim.



"İYİ MİSİN?" Indy sordu.

O ve Ally, Mace'in kot pantolonumu indirerek beni aşağılamasına katlandığım odadaki çekyatı hazırlıyorlardı. Yastık kılıflarını yastıkların üzerine koyuyordum.

Lee'nin kesin emri uyarınca, Rock Chicks ve Hot Bunch geceyi The Castle'da geçiriyordu. Görünüşe göre Sid adında bir adamla savaş halindeydiler ve Kale yollarının dışındaydı. Dışarıdan kamerayla gözetlemeyi de içeren bir güvenlik sistemi vardı ve Daisy'nin kocası Marcus tarafından istihdam edilen bir ordu adam tarafından "korunuyordu" (Daisy ve Marcus Şato'da yaşıyordu, bilginize). Yakın zamanda gerçekleşen bir araba saldırısında camlarının kırılmamış olması gibi bir avantajı da vardı.

Daisy yedinci cennetteydi. Bunu, büyük malikânesi korkunç bir doğaçlama güvenli eve dönüşmüş gibi değil, karma bir pijama partisi gibi ele alıyordu. Kocasının ordusunun koyu renk giysili üyelerine dışarı çıkıp dış fırçası, kontakt lens malzemeleri ve yiyecek almaları için emir verdi, böylece "Big Ole Stick-To-Your-Ribs Southern Breakfast" (kendi sözleri) servis edebilecekti. Gecelikleri ve tuvalet malzemelerini dağıttı ve yatak odalarını tahsis etti. Çok sayıda odası vardı, ancak Ally bir kanepede almak zorunda kaldı ve sakatlığıma hürmeten bana bir çekyat verildi. Mace'in nerede uyuduğunu ya da orada kalıp kalmadığını bilmiyordum ve umurumda da değildi. Aslında umurumdaydı ama umursamamaya çalışıyordum.

"Evet, iyiyim," diye yalan söyledim Indy'ye.

"Hiç de iyi değilsin," diye mırıldandı Ally.

"Ben iyiyim. Neredeyse hiç acımıyor," dedim Ally'ye.

Kalçamdan bahsediyordum. Doktor geldi, temizledi, uyuşturmak için bir iğne yaptı ve sonra

dikti. İŖi bittikten sonra pansuman yaptı, bana ağrı kesici verdi ve belki de Denver'ın sabah karanlığında bir yerde gizli bir dikiŖ daha atmak için tekrar gitti. Her Ŗey bir saatten az sürdü.

Indy, "Bacağından bahsetmiyorum," dedi.

Yastığı ekyatın baŖına fırlattım ve diğerini kaptım.

"Sen neden bahsediyorsun?" diye sordum.

"Mace hakkında konuŖuyor," dedi Ally. "Ne olmuŖ Mace'e?" Aptalı oynadım.

"Chickie, kimseyi kandıramazsın," diye karŖılık verdi Ally.

"Kimseyi kandırmaya alıŖmıyorum." Bu da baŖka bir yalandı.

"Evet ylesin, özellikle de kendin," dedi Indy usulca.

Lanet olsun.

"Uzun zaman önce bitti," diye açıkladım.

Ally mantıklı bir Ŗekilde, "Eğer bitmiŖ olsaydı, Hot Bunch'ın kadınları bir suçlu derebeyi tarafından hedef alındığında, çağrılmaz, teŖhir edilmez ve vurulmazdınız," dedi.

Bu doğruyd. Bu aynı zamanda daha sonra, özel olarak, belki biraz risotto ve güzel, soğuk bir bardak pinot grigio üzerinde dŖnlecek bir Ŗeydi.

"Bunu daha sonra konuŖabilir miyiz?" diye sordum, birdenbire bitkin dŖmŖtm. Diğer yastığı yatağın baŖına fırlattım.

Ally ağzını açtı. Indy ona bir bakıŖ attı. Ally ağzını kapattı. rtleri dzeltiltiler ve hareket etmeye baŖladılar.

Dışarı.

Ally çıkarken, Indy tarafından uzun süre susturulmak istemediğini söyleyerek, "Bu konuyu daha sonra konuşalım da," dedi.

"İyi geceler," diye seslendim, hiçbir güvence vermeden. Indy, "Sonra," diye cevap verdi ve kapıyı kapattı.

Daisy'nin krem rengi, kadife, Juicy Couture eşofman altlarını dikkatlice çıkardım ama bana verdiği rahat, beyaz tişörtü üzerimde bıraktım.

Daisy, "Yeni, henüz giymedim, bu yüzden göğüs bölgesini kırmadım," diye beni bilgilendirdi, olağanüstü göğüslerini sivri, buz beyazı cilalı, ultra uzun parmak tırnaklı parmağıyla daire içine alarak. Ava, üzerinde biraz kan olan Heidi gömleğimi eline geçirmiş ve leke çıkarma konusunda bir şeyler mırıldanarak ortadan kaybolmuştu.

Daisy'nin bana getirdiği bir bardak suyla ağrı kesicileri aldım, yatağa girdim ve gözümü tavana diktim.

İlk aklıma gelenler Linnie ve Buzz oldu. Sonra, Linnie'nin düşüncelerine katlanmak çok zor olduğu için (ve Mace el koyduğu için Buzz'ı arayıp nasıl olduğunu öğrenebileceğim telefonum artık yanımda olmadığı için) düşüncelerim garip ve vahşi akşamın son bölümüne gitti.

Dikiş atıldıktan ve kıyafet değiştirdikten sonra Rock Piliçleri Lee tarafından Kabile Toplantısına çağrıldı.

Hepimiz Daisy'nin büyük odasında oturuyorduk. Toplantı daha da büyümüştü. Jet'in nişanlısı Eddie Chavez de oradaydı. Roxie'nin

erkek arkadaşı Hank Nightingale de vardı. Daisy'nin kocası Marcus Sloan olduğunu öğrendiğim yakışıklı bir adam vardı. Hepsi de Nightingale erkeği olan Bobby, Matt ve Ike da gelmişti. Bobby fıçı göğüslü, kumral bir devdi. Matt fit, aynı zamanda sarışın, sevimli bir adamdı. Ike açık tenli, kel traşlı, boynundan koluna, tişörtünün kolundan yakasına doğru sürünerek inen havalı bir dövmesi olan siyah bir adamdı. Daha önce geri çekilmemi engelleyen adam Nick'ti, Jules'un amcası.

Bir de tanımadığım bir adam vardı. Eddie'ye çok benziyordu, ama kesinlikle henüz evcilleştirilmemişti ve görünüşüne bakılırsa evcilleştirilemezdi. İçeri girdiğimde gözlerini bana dikti, sanırım geceki olaylarda yaralanan tek kişi ben olduğum için. Yine de gözleri beni bırakmadı. Üzerimde sıcak hissettim. O kadar sıcaktı ki, kendimi sıcak hissetmeme neden oldular, ama iyi bir şekilde. Uzun zamandır bir erkeğin bakışları altında hissetmediğim bir şekilde. Sonunda kendimi o kadar ateşli hissettirdi ki başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

Lee bizi durum hakkında "bilgilendirdi". Sid adında bir adam polis tarafından soruşturuluyordu (bilginiz olsun, "polis" derken Hank ve Eddie'yi kastettiğini anlamak için roket bilimci olmaya gerek yoktu). Polis, Sid'in yakalanmasını hızlandırmak için Nightingale Ekibi'yle işbirliği yapmıştı. Mace, ekip adına Sid'i İndirme Projesi'ni yönetiyordu. Diğer varlıklar da işe alınmıştı ve tahminimce bu "diğer varlıklar" Marcus Sloan ve onun takım elbiseli, büyük silahlı ordusuydu.

Bir Őeye çok yaklaŒmıŒlardı. Sid bundan hoŒlanmadı ve kızların peŒine dūŒerek savaŒ ilan etti. Lee bunu sadece apaçık ortada olduğu için değil, aynı zamanda zamanlaması tam olarak ayarlanmış ateŒ etme ve arabadan atlama olaylarından beŒ dakika sonra bir telefon aldığı için de biliyordu. Arayan kiŒi bunu bir uyarı olarak kabul etmesi gerektiğini sylemiŒti. Ya geri ekilecekler ya da Sid'in adamları Rock Chicks'i teker teker öldüreceklerdi.

Benim vurulmam planlı değildi. Sadece vurulmam gerekiyordu. Bu vesileyle tekrar hatırlatmak isterim ki ben Süper Boktan Kötü Œans Kraliçesi idim.

Rock Chicks'e yönelik bu kesin ölüm haberi orada burada belli belirsiz bir mırıltıyla karŒılandı. Kendi adıma, kendimin ve arkadaşlarımla -hatta herkesin- teker teker öldürüleceği tehditleri karŒısında çılgına dnmŒtm. Diğer herkes bu küçük bir sorunmuŒ gibi davrandı, kıymık batması gibi. Rahatsız edici ama daha fazlası değil.

Lanet olsun.

Lee, The Tribe'a Daisy ve Marcus'un akŒam için bize ev sahipliği yapacağını ve sipariŒlerimizi ertesini gün alacağımızı söyledi.

Tam o sırada elimde tuttuğum telefonum çaldı.

Tüm gözler bana çevrildiğinde topluluğa "zr dilerim," diye mırıldandım.

Ekrana baktım. "BUZZ ARIYOR" yazıyordu. Çevirip açtım ama daha kulağıma gtremeden elimden çekip aldılar.

Başımı kaldırdığımda Mace'i gördüm, telefonu kulağına dayamıştı, sırtı bana dönüktü ve uzaklaşıyordu.

"Affedersiniz?" Bir kanepenin kolundaki tüneğimden kalkıp onu takip ederek seslendim.

Mace telefona, "Buzz, seninle yarın konuşacak," dedi. "Evet. O iyi." Sonra telefonumu kapattı.

Bir şeyler yap! Beynim bana emretti.

Ben bir şey yaptım. Onu sırtından dürttüm. Kabilenin varlığı erimişti (gerçekte değil, çünkü insanlar eriyemez, Kutsal Hazine Avcıları gibi filmler hariç - sadece zihnimde erimişlerdi) ve kızgınlığım intikam duygusuyla geri geldi.

"Affedersiniz?" Sırtına doğru tekrarladım.

Mace döndü. Elimi telefonuma uzattım.

Mace telefonumu arka cebine soktu. Gözlerim bu hareketi takip etti, sonra daraldı ve Mace'in yüzüne geri döndü.

"Telefonumu ver," diye talep ettim.

"Hayır," diye yanıtladı Mace.

"Onu bana ver."

"Hayır."

"Mace, lanet olası telefonumu ver!" Sesim yükseliyordu.

Mace bana doğru eğildi ve sakince "Hayır" diye cevap verdi.

"Buzz'la konuşmam gerek," diye açıkladım hızla azalan sabrım. "Bana ihtiyacı olacak. Kız arkadaşının bu gece kafası uçtu, Tanrı aşkına!"

"Lindsey'nin kafası Sid'in adamları tarafından havaya uçuruldu. Sana yaklaşılabilmelerinin, seni izleyebilmelerinin, seni çözebildirmelerinin, sana ulaşmanın bir yolunu bulabilmelerinin nedeni o. Buzz'ın seni arayacağını ve aradığında koşarak geleceğini bilmelerinin sebebi o. Lindsey kendini öldürttü, böylece sen bana bir uyarı olarak hedef tahtası olacaktın."

Ağzım kapandı ve bir adım geri attım. Bunu bir araya getirmemiştim ama mantıklıydı ve Lindsey'nin ölümüyle bir ilgim olduğu fikri, tüm bağırsak tekmelerini sona erdirecek bir bağırsak tekmesi gibi hissettirdi.

Mace öne doğru bir adım attı ve onun adımları benimkilerden daha uzundu.

"Stella, o lanet olası grubunun hiçbir üyesinin seni tehlikeye atmasına izin vermeyeceğim. Telefon yok. İletişim yok. Arazinin durumunu öğrenene kadar olmaz. Grubun seninle konuşmak istiyorsa, bunu benim aracılığımla yapacaklar."

Olamaz. Az önce söylediği gibi görüldüğü şeyi söylemedi.

"Onlara 'o lanet grup' deme," diye tersledim.

Mace sessizdi.

"Ve telefonumu alamazsın!"

Mace sessiz kaldı.

"Ve sen de bana emir verip çocuklarımla arama girmeyeceksin!" Devam ettim.

"Bahse girmek ister misin?" Mace sordu.

Ben ona baktım. O da bana baktı.

Boş ve düşünceli görünmüyordu ve o duygusal parıltı gözlerini kesmiyordu. Kararlı ve öfkeli görünüyordu ve bunun sadece Linnie'nin ölmesi, benim vurulmam ve Şato'da tecrit edilmemizle ilgili olmadığı gibi garip bir izlenime kapıldım.

Taktik değiştirdim. "Tanrım! Birlikteyken de bu kadar zorba mıydın?"

"Öyle olmalıydım." Mace tereddüt etmeden ateş etti.

Başım sarsıldı ve ellerim yumruk oldu. Bunu söylediğine inanamıyordum. Bununla ne demek istediğini bile bilmiyordum.

Bununla ne demek istedi?

"Kızım, bunu bölmekten nefret ediyorum, sadece eğlence değeri için bile harika, ama ikinizin bir izleyicisi olduğunu biliyorsun," diye seslendi Tod arkamdan bir yerden.

Burnumdan nefesimi çektim, utanamayacak kadar öfkeliydim.

"Tanrı'ya şükür bitti," dedim Mace'e veda atışım olarak.

İşte o zaman gözlerindeki parıltıyı tekrar gördüm.
Oradaydı ve ben okuyamadan kayboldu.

Mace, "Telefonun bende kalacak," diye haber
verdi. "Al bakalım." Vazgeçtim ve uzaklaştım.

Bu kadar. Daisy herkesi yerleştirmekle meşguldü ve biz
de dağıldık.

Juno ön patilerini çekyatın üzerine koyarak beni
düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"Buraya çıkamazsınız. Annem kurşun yarası aldı ve
yeterince yer yok."

Juno havladı.

"Biliyorum bebeğim. Zemin soğuk ve sert ama bu gece
sahip o l d u ğ u n tek şey bu. Yakında evde olacağız."

Juno yine havladı.

"Sessiz ol kızım. Saat sabahın altısı ve bir ev dolusu
insan uyumaya çalışıyor."

Yumuşak bir havlamadan sonra Juno yere yığıldı. Yere
uzanırken büyük köpek iniltisini duydum. Sonra yan
yatarken bir başka büyük köpek iniltisi daha duydum.

"Sen çok iyi bir köpeksin," diye fısıldadım ve bunda
ciddiydim.

Daha da yumuşak bir havlama duydum ve dudaklarımda
küçük bir gülümseme oluştuğunu hissettim.

Yastıklarımı yumrukladım, yara almamış tarafımın
üzerine yuvarlandım ve yatağın tam ortasına uzandım.

Doktor ağrı kesicilerin uykumu getirebileceğini söyledi.
Yanılmamıştı.

Birkaç dakika içinde uyuyakalmıştım.



Bu bir uyanıklık/uyku rüyasıydı. Biliyordum çünkü bunlardan çok gördüm. Her zaman sabah, Mace ile birlikteyken günün en sevdiğim zamanı.

Bilgin olsun diye söylüyorum, Mace'in uykuda/uykusuz rüyalarını memnuniyetle karşılardım ama normalde Denver'da terör estiren mutant yılanlar ya da Charo ile bir yolculuğa çıktığımda onun yoldan geçen kamyonculara "Coochie coochie" diye bağırması gibi tuhaf şeyler görürdüm. Bu rüyaların benim hakkımda ya da bilinçaltımın durumu hakkında ne söylediğini bilmiyordum ve bilmek de istemiyordum.

Uyanıklık/uyku rüyaları hep böyleydi, kısmen bilinçli, kısmen bilinçsiz, tam uyandığım anda ama gerçekten uyanmadan önce. O zaman Mace'in hayali sıcaklığını arkamda hissederdim, sert vücudu benimkine bastırılmıştı, kolu karnıma sıkıca sarılmıştı, nefesi boynumdaydı.

Her zaman yaptığım gibi, bu anıyı severek devam ettim. Onunla ilgili en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden biriydi: bana sarılarak uyanmak. Güvende hissetmek, istendiğimi hissetmek, sevildiğimi hissetmek. Bu üç duyguyu da hayatım boyunca hiç hissetmemiştim.

Onun hayali sıcaklığına sarıldım ve çok sağlam ve çok gerçek bir şeye çarptım.

Dondum kaldım.

"Uyanmışsın," dedi Mace.

Aman Tanrım.

Neler oluyordu?

"Mace?" Emin olmak için sordum.

"Konuşmamız gerek."

Evet, oradaydı. Lanet olsun.

Uzaklaşmaya çalıştım. Sıkı kol daha da sıkılaştı.

"Bırak beni."

"Hayır."

Affedersiniz?

"Bırak beni," diye

tekrarladım. "Konuşacağız."

"İyi, harika, harika. Yatakta yatmadan konuşabiliriz."

Sonra aklıma geldi. "Yatağında ne yapıyorsun?"

"Seni bırakmayacağımı

söylemiştim." Pardon?

"Evet, sen dedi o doğru önce sen Sol Bana."

Ona hatırlattım.

"Seni terk etmedim."

"Odadan çıkıp gittin!"

"Odadan çıktım ama seni terk etmedim."

"Kalmadın."

"Utanmıştın. Luke oradaydı. Kızlara ihtiyacın vardı. Bunu kendin söyledin."

"Yine de gittin."

"Stella, ben gitmedim."

"Gittin."

"Tanrı aşkına," diye kestirip attı. "Konu kapanmıştır. Şimdi başka bir şey hakkında konuşuyoruz."

Nunh-unh. Hayır, kesinlikle k o n u ş m u y o r d u k .
Hiçbir şey hakkında konuşmuyorduk.

Kolunu tekrar ittim. Bırakmadı. "Kolunu çek,"
diye ısrar ettim.

"Neden bana vurulduğunu söylemedin?"

"Çek şu lanet kolunu."

Kolum gerildi ve hafifçe sallandı, beni de hafifçe salladı.

"Soruma cevap ver," diye sordu Mace.

"Hatırlarsan biraz meşguldün. Ben iyiydim. Önemli bir şey değil."

"Benim de içinde bulunduğum bir cipin arka koltuğunda sakince kanını akıtma fikrinden hoşlanmıyorum, Kedicik. Aslında, senin kanaman fikrinden hiç hoşlanmıyorum."

Söylediği Şey beni sarstı.

Tekrar sormak zorundaydım, neler oluyordu?

Hayır, hayır, umurumda değildi. Umursayamazdım.
Onu aşmıştım.

Tamam. Onu.

Odağımı değiştirdim. "Bana Kitten demeyi kes."

Beni görmezden geldi. "Bunun nasıl sonuçlanacağı belli olmaz. Tavrılarını bir kenara bırakıp benimle iletişim kurman gerekecek."

Pardon?

"Tavrımı aşmak mı?" Ben
sordum. "Evet."

"Şunu açıklığa kavuşturalım," diye başladım. Sesim zorlukla kontrol ettiğim sabrımı gösteriyordu, artık kolunu itmiyordum, ona doğru yuvarlandım. Yer değiştirdi. Ben sırt üstü düştüm ve o dirseğinin üzerinde doğruldu. Ona dik dik baktım ve sabah sabah ne kadar muhteşem olduğunu görmezden gelmeye çalıştım. Sadece gözleri bile uyanıp yeni bir günle yüzleşmek istemeniz için yeterliydi. "Bir yıl önce..."-bir yıl önce değildi, bir yıl, üç hafta ve üç gündü (saydığımdan değil)-"benden ayrıldın, hayatımdan çıkıp gittin. şimdi biri bana ateş ediyor, sana ulaşmak için grubumu kullanıyor, bulaştığın pislikler yüzünden insanları öldürüyor ve sen benden 'tavrımı aşmamı' mı istiyorsun?"

"Evet," diye cevap verdi, az önce yaptığım lanetleyici açıklamadan etkilenmemişti.

İki dirseğimin üzerine kalktım, bu da beni ona yaklaştırdı.

Hareket etmedi.

Sonra bağırdım, "Sen aklını kaçırmışsın!" "Sakin ol," diye emretti.

"Sakin mi? Sakin mi? Dün gece vuruldum!"

Çenesi gerildi. "Bunu unutmadım, Kedicik. Aslında biz de bundan bahsediyoruz."

Bana başka bir şey çarptı. Önemli bir şey, hemen cevap almak istediğim bir şey.

"Dün gece neden vuruldum? Neden bu işe bulaştım? Biz birlikte değiliz. Ben senin kadının değilim. Senin Lee'n için Indy, Eddie'n için Jet, Roxie'n için-"

"Evet, öylesin."

Dirseklerim altımdan çıktı ve yatağa geri düştüm. Göğsüme bir ağırlık çarptı. Sanki bir ton ağırlığındaydı ve nefesimi kesti.

Kımılда! Beynim istedi.

Yuvarlandım ve kaçmaya çalıştım. Nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu ama oraya gidiyordum.

Mace'in kolu beni belimden yakaladı. Beni sırt üstü yatağa fırlattı. Ben bir şey yapamadan yer değiştirdi. Her iki eli de iki yanıma geldi, yarı itme hareketi yaptı ve üzerime indi, ancak ağırlığı hafifçe sağlıklı tarafıma doğru eğildi.

Tamam, belki de "oraya" gitmiyordum.

"Bırak beni!" Omuzlarını iterek çığlık attım. "Stella, dinle."

"Hayır! Çekil!"

"Beni dinle, lanet olası!" diye bağırdı.

Bilgin olsun diye söylüyorum, Mace'in çabuk sinirlenen bir yapısı vardı. Birlikteyken çok tartışırdık. Tutkulu bir adamdı ama aynı zamanda dediğim gibi çabuk sinirlenirdi. Her zaman mutluluk ve ışık yoktu. Yine de, makyaj seksi muhteşemdi.

"Defol git!" Ben de bağırdım.

"Bana Hank Williams'ı söylediğin gece Sid'in çocukları da oradaydı."

Olamaz.

Bunun geri dönüp beni rahatsız edeceğini biliyordum.

Geçmiş düşündüm ve Linnie'nin de o gece kötü adamlarıyla birlikte orada olduğunu hatırladım. Şimdi onların Sid'in kötü adamları olduğunu biliyordum.

Lanet olsun!

"Hank'i sana ben söylemedim," diye

yalan söyledim. "Sen söyledin."

"Ben yapmadım."

"Sen yaptın. Bunu herkes biliyordu. Herkes gördü. Sid'in adamları bile."

"Sen büyük bir adamsın. Bar karanlıktı. Sen sadece odaklandığım bir gölge gibiydin. Ve her neyse, şarkının içinde kaybolmuştum."

"Saçmalık."

"Kendine gel, Mace. Sen benden ayrıldın, ben de hayatıma devam ettim," dedim ona.

"Öyle mi?"

"Evet."

"Başka bir erkeğin mi var?" Ah canım.

İşte oradaydık.

"Evet," dedim ona ve bu yalan değildi. Eric adında bir adamla çıkıyordum. Çok yakışıklıydı. Benden hoşlanıyordu ve benden daha fazla hoşlanmak istediğini açıkça belli ediyordu. Kendimi tutuyordum çünkü birincisi, o Mace değildi ve ikincisi, ondan emin değildim. Onda doğru olmadığını düşündüğüm bir şeyler vardı.

Mace'in gözlerinin tekrar parladığını gördüm. Bu farklı bir parıltıydı, mutsuz bir parıltı.

"Bana yalan söyleme, Stella."

"Yalan söylemiyorum. Adı Eric. Yaklaşık bir aydır çıkıyoruz. Bir sonraki aşamaya geçmeyi düşünüyoruz."

Eric bunu düşünüyordu. O kadar emin değildim ama Mace'in bunu bilmesine gerek yoktu.

Mace ifademin geçerliliğini değerlendirmeye çalışıyormuş gibi bana baktı.

Sonra konuştu. "Eric ile ilişkinizin ilerlemesi durdu."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim.

"Affedersiniz?" "O artık yok."

Bunun üzerine gözlerimin kısıldığını

hissettim. "O değil." "Öyle."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun?"

"Şu anki senaryomuzda, seni güvende tutacak kişi benim. Seni hayatta tutacak olan benim. Ve bunu nasıl yapmam gerekiyorsa öyle yapacağım ve bunu yaparken de senin hayranlarından hiçbirisiyle uğraşmak zorunda kalmayacağım."

Hayranlarım mı?

Tamam, hayranlarım vardı. Bir gruptaydım. Biraz başarılı bir grup, en azından yerel olarak. Hayranlar bölgenin bir parçasıydı.

Ancak ben bir hayran koleksiyoncusu değildim. Pong ve Hugo'nun her ikisinin de grubumda olduğunu düşünürsek yeterince uğraşmam gerekiyordu, çünkü hayatlarını hayran toplama sanatını mükemmelleştirmeye adanmışlardı.

Hem Mace ne zaman böyle bir pisliğe dönüştü? "O bir groupie değil!" Bağırdım.

"Eric hakkındaki tartışma az önce sona erdi." Eric'in adını tadı kötüymüş gibi söyledi. Zeki olsaydım bundan bir anlam çıkarırdım. Onun yerine, bu kadar otoriter davranmasına öfkeleniyordum. "Şimdi sen ve ben işleri yoluna koyacağız-"

"Hayır, değiliz," diye sözünü kestim.

Beni görmezden geldi. "Sen ve Juno benim yanıma taşınıyorsunuz." Uh...ne?

"Hayır, değiliz!" Bağırdım.

"Tamam," dedi Mace dostça. "O zaman Juno ve senin yanına taşınıyorum."

"Hayır, değilsin!" Çığlık attım.

Patlamalarımı görmezden gelmeye devam etti. "Ben yanında olmadıkça ya da nereye gittiğini bilmediğim ve peşinde bir adamım olmadığı sürece hiçbir yere gitmeyeceksin. Anladın mı beni?"

Kendimi mevcut konuşmadan çekip kendi konuşmamı başlatmaya karar verdim.

"Sen bir pisliksin."

"Pong, Leo, Buzz ve Hugo'ya yedi gün yirmi dört saat bebek bakıcısı olarak görev yapamayacağını söyleyeceğim."

Söylediği şey beni kızdırdı ama kendi temamda kalmak için görmezden geldim. "Sen pislik değilsin, götün tekisin."

"Floyd'u arayıp neler olduğunu anlatacağım ve o da beni grupla birlikte destekleyecek."

Lanet olsun, büyük silahları çekiyordu.

Gözlerim tekrar kısıldı ve tısladım, "Sakın buna cüret etme." "Floyd seni güvende tutabileceğimi biliyor ve

Floyd

gruptan herhangi bir bok."

"Sakın buna cüret etme!" Bağırdım.

"Ve tüm bunlar bittiğinde, sen ve ben konuşmalıyız." Bu hiç hoşuma gitmedi.

"Bu iş bitti. Ben senin kadının değilim. Sid'in çocuklarına beni umursamadığını söyle, ben de hayatıma devam edeyim."

"İkimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyoruz ve belli ki Sid de biliyor."

"Bu saçmalık değil."

"İlişkimiz bitti ama bu bir zamanlar benim kadını olmadiğın anlamına gelmez."

"Şimdi değilim."

"Hayır, değilsiniz, ama bu, içinizin kurşunla dolmasını çok önemseydiğim gerçeğini değıştirmez..."

Buna söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. Hem de hiçbir şey. Bunu düşünmemeye bile çalışıyordum.

"Benimle dövüşürsen Kedicik, hem seni hem de onları aynı anda alt ederim. Umurumda değil ve her zaman kazanırım. Her zaman."

Yanılmadı. O hep kazanırdı. Bir zamanlar profesyonel bir sörfçüydü, en iyisiydi. Daha sonra profesyonel snowboardcu oldu ve onda da en iyisiydi.

Şimdi o bir özel dedektifti ve etrafındaki sert adamlardan gördüğü saygıdan anladığım kadarıyla bu işte de oldukça iyiydi.

Mace ve ben yatakta değilken ve Mace'in vücudu benimkinin üzerinde değilken pes etmenin ve savaşmanın tam zamanı olduğuna karar verdim.

Gözlerim onun yüzünden uzaklaştı.

"Lütfen üzerimden kalk," dedim, yumuşak, sessiz ve kibarca.

"Kedicik," diye seslendi ve gözlerim geri kaydı. "Bilmen gereken bir şey daha var."

"Ne?"

"Bu ciddi bir durum. Yumuşak ve tatlı olman benim üzerimde işe yaramayacak, eskisi gibi değil."

Savaşmak için mükemmel bir zaman olduğuna karar verdim. "Paylaştığın için teşekkürler. Şimdi, in aşağı!"

Kıpırdadım. Mace kaydı.

Yataktan yuvarlanarak kalktım, Juno da topuklarımın dibinde sabah tuvalet molasına hazırlanıyordu. Daisy'nin eşofman altını kaptım ve çekiştirerek giydim. Mace'e şöyle bir baktım, yan yatmış, dirseğini yastıklara dayamış, başını ellerinin arasına almış beni izliyordu.

Bağırsaklarımın tekmelendiğini hissettim.

Bunu daha önce de yapmıştı, birlikte olduğumuz zamanlarda. Yatakta yan yatmış, başı elinde, kıyafetlerimi giyerken, Juno'yu beslerken, gitar çalarken beni izlerdi,

Bana bakışı kendimi sıcak, güzel ve ilginç hissettiriyordu.

Yaşamak için yaptığım şey, insanların beni her zaman izlemesi anlamına geliyordu. Sahnede kalabalığın önünde şarkı söylüyor ve çalışıyordum. Bunu sevdim, bundan beslendim, özellikle de kalabalık ritmi bulduğunda ve yolculuğa çıktığında.

Ama en iyi oluşumuz bile Mace'in beni izlemesi kadar iyi hissettirmiyordu, gözleri tembel, yüzü yumuşak, düşüncelerinin tamamen benimle ilgili olduğunu biliyordum.

Açıklanamaz bir şekilde, aramızdaki her şey bitmiş olsa da, onun kadını olmasam da, bunu itiraf etmiş olsa da, şu anda bana bakışının önceki zamanlardan farklı olmadığını biliyordum.

Neler oluyordu?

"Bundan hoşlanmıyorum," dedim ona.

Hareket etti, hızlı, kıvrak, zarifti ve yataktan kalkmış, üzerinde beyaz bir boxerdan başka bir şey olmadan karşımda duruyordu. Bunu itiraf etmekten nefret ediyordum ama vücudu hatırladığımdan daha da lezzetliydi ve ona dokundum, neredeyse her santimini tattım ve ne kadar güzel görüldüğünü ya da tadını asla unutamayacağımı düşündüm.

Ama ben
unuttum.

Lanet
olsun.

Eli kalçama geldi ve uzun parmakları hafifçe ısırıldı.

"Senin için ilk olarak, Eric denen adam
aranıyor." Dişlerimi sıktım.

Mace sıkma hareketini görmüş ya da orada olduğunu
biliyor olmalıydı. Her neyse, nedense bu onu gülümsetmişti.

ÜÇ



DÖKÜLME

Stella

"S Hap," dedi Ally bana.

"Belki de konuşmak istemiyordur," diye araya girdi Stevie. "Bunu hiç düşündün mü? Bilirsin, bazı şeyleri kendine saklamak, yani özel olarak?"

"Dinle, Stella ve ben yıllardır arkadaşız," dedi Ally Stevie'ye. "Kardeşimin çocuklarından biriyle aylarca çıktı ve tek kelime etmedi. Şimdi o da hepimiz gibi vuruluyor. Hot Bunch çocukları yüzünden vurulmuyorsun, mahremiyetin senin olsun. Sen, resmen kulübün bir üyesi oldun. Bu yüzden artık dökülme zamanı."

Indy, "Mantık biraz çılgınca ama kabul etmeliyim ki mantıklı," diye mırıldandı.

"Bence canı istediğinde dökmeli," diye araya girdi Jules, karşımda otururken. Elleri hamile karnındaki küçük şişliğin üzerindeydi, siyah saçları parlıyordu, menekşe rengi gözleri bana bakıyordu. Sıcaktılar ve gözlerinde bir

Arkalarında hem güzel hem de beni çok kıskandıran bir memnuniyet vardı.

"Boş ver onu. Biz sır saklayan bir grup değiliz. Hepsi bizimle birlikte takılıyor," dedi Ally.

"Jules'un hamileliğini gizli tuttuğu zaman hariç." Daisy'nin gözleri Jules'un üzerinde kısıldı.

"Bunu anlayabilirsiniz," diye belirtti Jet.

Roxie Jet'e, "Ve nişanlandığınızı gizli tuttuğunuz zaman," dedi.

"Sadece birkaç günlüğüne sır olarak sakladım!" Jet haykırdı.

"Evet, ama paylaşmadınız. Seni çağırmak zorunda kaldık, kızım." Tod'un sesi asıktı.

Gözlerim Daisy'nin devasa, harika mutfağındaki büyük yuvarlak masanın etrafında dolaştı ve bilginiz olsun, o mutfakta yemek yapma şansını çok isterdim. Son teknoloji aletler, bolca tezgah alanı, pahalı bıçaklar ve parlayan tencereler sergileniyordu. Amatör bir aşçının nirvanasıydı.

Kızları bir arada görünce, tam otomatik silahlarla vurulmaktan korkmak yerine sırlardan bahsedince, Bülbül Adamlar'ın bu kadınlara neden sahip çıktığını anladım.

Dün gece şiddete maruz kaldıkları için hiç de öfkeli görünmüyorlardı. Sadece takılıyorlardı, kahve içip kız kıza konuşuyorlardı.

Gerçekten çok tuhaftı.

Indy, kızıl saçlı, mavi gözlü ve yapılı. Ally, siyah saçlı, kahverengi gözlü ve zayıf. Jet, bal sarısı, yeşil gözlü ve güzel. Roxie, o da sarışın ama daha koyu, mavi gözlü ve ciddi anlamda şık. Ava, bir başka sarışın, tamamen afet, açık kahverengi gözleriyle bomba gibi güzel. Jules'un film yıldızı cazibesini zaten tarif etmişim. Bunlar sıradan kadınlar değildi.

Ama onların Hot Bunch'a olan ilgilerinin, görünüşlerinin klasik güzellikten (Jules), boğucu (Indy), komşu kızı seksi (Jet), şımarık komşu kızı tatlısı (Ally), sofistike zarafete (Roxie), düpedüz seksi (Ava) ve yüzünüze çarpan (Daisy) arasında değiştiği gerçeğiyle hiçbir ilgisi olmadığından şüpheleniyordum (ya da hiçbir şey değilse, o zaman her şey değil). Bunun daha çok bu çılgın, korkutucu hayatın onları korkutmadığı gerçeğiyle ilgili olduğundan şüpheleniyordum. Birazcık bile.

Varsa da belli etmediler.

Tartışmaya devam ettiler ve ben de pencereden dışarı bakarak onların kendi aralarında kavga etmelerine ve düşüncelerimin başka yerlere kaymasına izin verdim. Yaram ağrımaya başlamıştı ve aklım Linnie ile ilgili düşüncelerle doluydu. Ailesine haber verilip verilmediğini ya da cenaze masraflarını karşılamak için bir bağış kampanyası yapmamız gerekip gerekmediğini merak ediyordum.

Sonra Linnie'yi düşünmemeye karar verdim çünkü bu beni ağlatabilir ve böylece kız kıza konuşmayı mahvedebilirdi ve bunun yerine şu anki durumu düşünmeye karar verdim.

Çılgın bir gece uykusundan sonra öğleden sonra erken saatlerdi. Yumurta, ev yapımı bisküvi, sosis sosu, sosis köftesi ve irmikten oluşan Big Ole Stick to Your Ribs Güney Kahvaltısını yeni bitirmiştik.

Bilgin olsun diye söylüyorum, hayatımda bir tabakta bu kadar çok beyaz yemek görmemiştim ve bir daha da görmek istemedim.

Şimdi Lee'den "siparişlerimizi" beklerken (ne zaman geleceklerse), bir fincan kahveyi daha bitiriyorduk.

Daha önce, Juno'yu dışarı çıkardıktan, dişlerimi fırçaladıktan ve yüzümü yıkadıktan sonra Mace beni buldu ve telefonumu verdi.

Tek söylediği "Eric," oldu.

"Sonra," dedim. "Şimdi,"
diye bitirdi.

Bana söyleneni yaparsam beni rahat bırakabileceğini düşündüm ve Eric'i arayıp bir süre müsait olamayacağımı söyledim. Eric nedenini sordu. Söylemeye yetkim olmadığını söyledim. Eric iyi olup olmadığını sordu. Ona iyi olduğumu söyledim. Eric bana sesimin iyi gelmediğini söyledi. Ona endişelenmemesini, iyi olduğumu söyledim. Eric bana yardım edemeyeceğini, endişelendiğini söyledi. Ona lütfen endişelenmemesini, iyi olacağımı ve onu birkaç gün içinde arayacağımı söyledim. Eric bundan hoşlanmadığını söyledi, beni şimdi görebilir miydi? Konuşmak için ağzımı açtım ve Mace telefonu elimden çekip aldı.

Sonra içine dedi ki, "Konuşması bitti. Seni arayacağını söyledi. Konuşma bitmiştir."

Sonra telefonumu kapattı.

Elindeki telefonuma baktım çünkü gözlerine bakarsam yüzüne çılgılık atacağımdan nispeten emindim.

Onu arka cebine soktu ve tek kelime etmeden arkasını dönüp uzaklaştı.

Sırtına hançer gibi baktım ve gözlerimden yayılan ölümcül enerjiden hançerler oluşmayınca vazgeçtim ve Juno'yla kahvaltıya indik.

Çocuklar gitmişti. Mutfakta takım elbiseli, kemerinin bir tarafında kılıfında silahı ve diğer tarafında telsizi olan bir korumamız vardı.

Bir hayvansever olan Roxie, büyük köpeğimi severek, öperek ve sosis köftesinden arta kalan parçaları gizlice yiyerek Juno'nun dikkatini çekti.

Yemeğimi yedim ve sonra sıcak koltuğa oturdum. "Alo? Stella? Odada mısınız?" Ava sordu. "Özür dilerim, aklım başka yerdeydi," diye cevap verdim.

"Eminim." Stevie bana nazıkçe gülümsedi. "Dün gecedan sonra dolaşabileceği pek çok yer var."

Sessiz anlayışı için ona gülümsedim.

"Dökecek misin dökmeyecek misin?" Ally sabırsızlanmaya başlamıştı, anımızı bölüyordu ve sessiz bir anlayış için zamanı yoktu.

"Ally-" Jules usulca başladı.

"Dökeceğim," diye aniden ilan ettim.

Herkesin gözleri bana çevrildi ve bir an önce bu işi bitirip onları rahatlatmaya karar vererek konuşmaya başladım.

"O kadar da ilginç değil. Mace ve ben tanıştık, bana çıkma teklif etti. Gittim ve bağlandık. Hızlı ilerledi, çabuk yoğunlaştı. Güzeldi. Hayır, harikaydı. Sonra benden ayrıldı. Son."

Herkesin gözleri diğerlerine döndü. Sonra

Ally dedi ki, "Beni rahat bırakın."

"Hayır, gerçekten. Özetle bu kadar," dedim ona ve öyleydi de.

"Madem harikaydı neden senden ayrıldı?" Roxie sordu.

"Onu kullandım," diye

açıkladım. "Ne?" Jet sordu.

"Onu kullandım. Ona çok ihtiyacım vardı. Çok fazla aldım ve yeterince vermedim."

"Bu çocukların verecek çok şeyi var," diye yanıtladı Daisy, kafası karışmış bir sesle.

"Evet, biliyorum, o çok şey verdi ve ben de onun verdiklerinin hepsini aldım. Grup her zaman arar ve ben..." Durdum, pencereden dışarı baktım ve tekrar başladım, "Bir işi vardı. Her zaman Lee için bir şeyler yapıyordu, sonra bana geliyordu, biri arıyordu ve o yine dışarıda bir şeyler yapıyordu.

Pong, Buzz, Linnie ya da her kimse. Mace işlerimi hallederken ben evde kalırdım. Bundan çok yorulmuştum."

Bakışlarım tekrar çeteye döndü ve devam ettim.

"Beni yanlış anlamayın. Grubumu seviyorum ama bazen, diyelim ki bir molaya ihtiyacım vardı. Mace bana bunu verdi. Beş ay boyunca birlikteydik. Telefonlara hep o baktı, krizlerle o ilgilendi. Ben uyudum. Hiçbir zaman 'Sen uyu, ben hallederim' demedim."

Daisy, "Ya da daha iyisi, grubuna söyle, bunu kendi başlarına halletsinler," diye araya girdi.

Daisy'ye "Yapamazlar," dedim.

Indy bana, "Biri onlar için yapmaya devam ederse yapmazlar," dedi ve bunu basit bir şeymiş gibi anlattı.

Ağzımı kapattım ve tekrar pencereden dışarı baktım.

Anlamadı. Orta derecede başarılı yerel bir grubun lideriydim. Grubun lideri grubu bir arada tutmak için elinden geleni yapardı. Bu yazılı olmayan bir rock grubu kanunuydu. Bazen işe yarardı. Bazen de işe yaramazdı. Ama eğer bir grup iyiye, özellikle de The Gypsies kadar iyiye, bırakmayı düşünmeden önce onu yürütmek için elinizden geleni yapardınız.

"Bana öyle geliyor ki bu konuşabileceğiniz, üzerinde çalışabileceğiniz bir şey," diye önerdi Ava.

"Sadece bu değildi. Daha fazlasıydı," dedim

Ava'ya. "Daha fazlası mı?" Roxie sordu.

"Ben," diye cevap verdim, sonra içimi çektim ve devam ettim, "Bendim.

Lanet olsun bana."

"Peki ya sen?" Stevie sordu.

Jet'in sırtının düzleştiğini gördüm. Bir şey görmüştü ama ben dikkat etmemiştim. Başlamıştım ve şimdi duramıyordum ve içimi dökmenin, bırakmanın iyi hissettirdiğini fark ediyordum. Belki de bunu yıllar önce yapmalıydım diye düşünüyordum.

Bu yüzden konuşmaya devam ettim.

"Annem hamile kalmakta zorlanıyordu. Hamile kaldığında, babam havalara uçtu. Çok heyecanlandı. Bir erkek çocuğu olmasını çok istiyordu. Bunu biliyorum çünkü bunu bana hayatımın her günü söylerdi. Annem bir daha asla hamile kalmadı ve babam da bir oğlu olmamasının üstesinden gelemedi. Ne yaparsam yapayım, onun onayını, saygısını kazanmak için ne kadar çok çalışırsam çalışayım, ondan iyi olan en ufak bir şeyi bile hak edeyim, asla erkek olamayacaktım. Ağzımı açtığım, ilk nefesimi aldığım ve çığlık attığım andan itibaren babam beni hayal kırıklığına uğrattı."

"Stella-" diye araya girdi Jet, ama onu

duymazdan geldim. Çok iyi gidiyordum.

"Taciz değildi. Bana vurmadı. Sadece bana bir şeyler söyledi. Kendimi pislik gibi hissettirdi. İstenmediğimi hissettirdi. Nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum, hiç hoş değildi. Sürekli olan bir şeydi."

Ellerimi uzun saçlarımın kenarlarından geçirdim, ağırlığını başımın arkasında tuttum ve dışarı baktım

Pencere.

"Annem beni ona bıraktı. Onun işini kolaylaştırdı, gözünden uzak tuttu. Hiç kuşkunuz olmasın, bunu ona karşı kullanacaktı ve annem bunu istemedi. O yüzden benim almama izin verdi."

"Bu korkunç," diye fısıldadı Ava.

Ellerimi indirdim ama bakışlarımı pencereden ayırmadım. "Belki, evet. Ama onu suçlamadım. Hâlâ da suçlamıyorum. İşler sertleşebilir. Bunu kim ister ki?"

"Bir anne çocuğunu korumalıdır!" Daisy patladı.

Yüzümü pencereden çevirdim ve Daisy'ye gülümsedim. "Annem yapmadı. Sızlanmıyorum. Eskiden bu konuda sinirlenirdim ama geri dönüş yok, hiçbir şeyi değiştirmek yok. Ne o, ne o, ne de ben. Biz neysekiyuz, ne yaptıysak onu yaptık."

"Nasıl başa çıktın?" Jules yumuşak bir sesle sordu.

"Liseden mezun olur olmaz ayrıldım. Mezuniyet cübbemi çıkardım, yatağın üzerine attım, gitarımı aldım ve gittim. Denver'a geldim, bir gruba girdim. Hepiniz Floyd'u tanıyor musunuz?" Gözlerim mini bir tarama yaptı ve herkes başını salladı. "Floyd piyanistti. Bana iyi olduğumu, dinlediği herkesten daha iyi olduğumu söyledi. O zamana kadar hayatım boyunca kimse bana böyle bir şey söylememişti. Kesinlikle ne babam ne de annem. Nedenini biliyordum. Eğer söyleseydi, babamın gazabına uğrardı. O yüzden yapmadı."

"Ah, şekerim," diye fısıldadı Daisy ve gözlerinin yaşardığını gördüm.

"Benim için ağlama Daisy," dedim usulca. "Kırılmadım, sadece yaralandım."

"Mace tüm bunları bilseydi seni asla terk etmezdi diye düşünüyorum. Bu nasıl senden ayrılmasının bir parçası olabilir?" Ally tersledi.

"Oh, ona bunların hiçbirini anlatmadım." Elimi önümde salladım ve belli belirsiz bir şekilde Jet'in başının döndüğünü ve dikkatinin bana geldiğini fark ettim.

"Yapmadın mı?" Jet'in gözleri kocaman açılmıştı. Yüzü solgundu ve konuşmayı kestikten sonra bakışlarının yana kaydığını gördüm.

"Hayır ve bunu yapmadığıma memnunum. Eğer beni muhtaç olduğumu düşündüğü için terk etseydi, hatta bu saçmalığı bilseydi, bu onu daha çabuk terk ederdi."

"Stella-" diye tekrar başladı Jet, sesi şimdi daha acil çıkıyordu.

"Her neyse," diye devam ettim Jet'in üzerinden konuşarak, "birkaç yıl sonra Floyd ve ben başka bir grup kurduk. Sonra o grup dağıldı ve biz başka bir grup kurduk. The Gypsies. Sonra Mace ile tanıştım. Kendimi iyi hissetmemi sağladı, sadece sahnedeysen değil, sadece elimde bir gitar ve ağızda bir mikrofon varken değil, her zaman. Sadece ben olduğum için kendimi iyi hissetmemi sağladı. Yanımda olmadığına bile, eninde sonunda yanımda olacağını bilmek

iyi hissettim. Böyle bir adam, iyi bir adam... Onu yedim. Onu emdim. Buna ihtiyacım vardı. Hiç kimse bana böyle hissettirmemişti, Floyd bile. Ben de alabileceğim her şeyi aldım."

"Stella, kızım-" Şimdi Indy'nin beti benzi atmıştı ve Jet ile aynı yöne bakıyordu.

"Onu suçlamıyorum-" Indy'yi de görmezden geldim.

"Stella, ballı yulaf demetleri-" diye araya girmeye çalıştı Daisy.

Omzunun üzerinden bakıyordu.

Onu da görmezden geldim ve devam ettim, "Beni terk ettiğin için değil. Anlıyorum. Ama o benim annem gibi. Babam da öyle. Onları da suçlamıyorum. Ama onları asla affetmeyeceğim. Asla."

"Yüce İsa," diye nefes aldı Jet ve bunu söyleme şekli odaklanmamı sağladı.

Şimdi herkesin aynı yöne baktığını gördüm.

Herkesin neye baktığını görmek için başımı çevirdiğimde kapının girişinde Mace'in durduğunu gördüm. Omzunu pervaza yaslamış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayaklarını bileklerinden çaprazlamış ve gözlerini bana dikmişti.

Bir süredir oradaydı. Lanet olsun.

Vücudumdaki tüm hava boşaldı ve ona baktım.

Sence duydu mu? diye sordu beynim bana.

"Buraya gel," dedi Mace bana.

Evet, duymuş.

Süper Boktan Şans Kraliçesi yine saldırdı! Mace'e başımı salladım.

"Kedicik, buraya gel." Sesi son derece derindi, alçaktı, yumuşaktı ve bana bir şekilde bakıyordu... bir şekilde...

Gözlerimi sıkıca kapattım ve başımı tekrar salladım.

Gözlerimi tekrar açtığımda kollarını ve ayak bileklerini çözdüğünü gördüm. Kapıdan uzaklaştı ve bedenim gerildi.

"Ya buraya gelirsin ya da ben gelip seni alırım," dedi.

"I-" Söylemeye başladım ama hareket etmedim. Görünüşe göre hareketsizliğim Mace için yeterli bir cevaptı. Uzun bacakları onu kısa sürede odanın diğer ucuna götürdü. Yaklaştı, eğildi ve eli benimkini kavradı. Elimi sıkıca tutarak beni oturduğum yerden ayağa kaldırdı ve odadan dışarı çıkardı.

"Aman Tanrım," dediğini duydum Stevie'nin arkamdan.

"Şekerim, bu işin yarısı bile değil," diye ekledi Daisy ve sesi heyecanlıydı.

Lanet olsun!

Mace beni evin içinden geçirdi ve uyuduğumuz odaya geri götürdü. İtiraz etmedim ya da karşı koymadım. Yani, duydu. Belki biraz, belki de çok. Ne olmuş yani? Hiçbir şey değişmemişti.

Değil mi?

Beni odaya çekti, durdu, kapıyı kapattı ve bana döndü. Benimkini tutan eli beni yaklaştırdı, yaklaştırdı, yaklaştırdı. Elimi bıraktı ve iki eli de

belime kadar. Sırtıma doğru kaydılar ve beni kendine doğru çekmeye başladı.

Tamam, bir şeylerin kesinlikle değiştiğini söylemek yanlış olmazdı.

"Ne yapıyorsun?" Sesim soluk soluğaydı, beynim itiraz etmeme ya da mücadele etmeme kararımı yeniden düşünüyordu. Başımı arkaya eğmişim ve yüzüne bakıyordum.

Gözleri boş değil, dalgındı. Yoğun ve hareketliydi.

Ellerimi göğsüne koydum ve beni kendine çekmeyi bıraktı. Bunun sebebinin ben ellerimi hareket ettirmeden beni yaklaştıramaması olduğunu anladım. Vücutlarımız birbirine bastırılmıştı, Mace benden on beş santim daha uzun olan boyuyla bana bakıyordu. Bu, bilginiz olsun, onun hakkında en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden biriydi: çok uzun olması. Ben de uzun olduğum için kendimi minyon ve korunmuş hissediyordum.

Nefes almakta zorlanmaya başlamıştım.

"Bütün bunlar bittikten sonra konuşmamız gerektiğini söylediğimi hatırlıyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım. Bir nedenden dolayı (tamam, gözlerindeki o bakıştı, bana hiç öyle bakmamıştı, birlikteyken bile) konuşmaya korkuyordum.

"Bu iş bitene kadar beklemeyeceğiz. Şimdi konuşacağız."

Tamam, iyi değil. Birdenbire, bu işi bitirmek istemedim. Sesimi buldum. "Konuşmak istediğimden emin değilim." "Sorun değil. Konuşmayı ben yaparım."

Lanet olsun.

"Ben de bunu istediğimden emin değilim," diye denedim. Başını eğdi ve yüzü yaklaştı. "Üzgünüm, Kedicik. Yeterince zaman harcandı."

Ah canım.

Bunu duymak hoşuma gitmedi.

Onu durduramazdım. O kadarını biliyordum. Mace bir şey istediğinde, onu alırdı. Bunu ilişkimizin başlarında öğrenmiştim. Geceyi geğirdiği ilk randevu gibi, ilk randevuda yattığım ilk ve tek erkekti.

Ancak olumlu düşünürsem, belki kafamı toparlamak için yeterince uzun süre oyalanabilirim.

"Başlamadan önce bana ne kadar duyduğunu söyle," diye rica ettim.

Benimle dalga geçmeye bile çalışmadı. Bana açık açık "Hepsini" dedi.

Kahretsin!

"İlk duyduğun şey neydi?" Neden sorduğumu bilmiyordum. Belki de böyle bir aptal olduğum ve Ally'nin beni döktürmesine boyun eğdiğim için kendimi cezalandırma biçimiydi.

"İlk duyduğum şey, 'Alo? Stella? Odada mısın?' oldu."

Evet, hepsini duydu.

Hatırlatmalıyım, şansım sadece boktan bir şans değildi. Süper boktan bir şanstı.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez," dedim ona.

"Bu her şeyi değiştirir, ama sen bana Hank Williams söylediğinde de her şey değişmişti."

Yine mi bu!

"Mace, bir daha söylemeyeceğim. Hank' i sana ben söylemedim."

"Kedicik, her yer tıklım tıklımdı ama yine de o odada sadece sen ve ben vardık."

Vay be.

Farklı bir taktik deneyerek, "Lütfen, bırak gideyim," dedim.

"Seni bana ihtiyacın olduğu için terk etmedim." Mace yeni taktiğimi anladı ve üzerinde fazla düşünmedi.

Göz kırptım. Göz kırpmam iki gün sürmüş gibi hissettim. Ağır çekimde yaptım. Gözlerim tekrar açıldığında çok daha genişti.

"Affedersiniz?"

"Seninle ilgili değildi."

Demek şimdi bu oyundu.

Dudaklarımdan "puf" gibi yumuşak bir ses çıktı.

Sonra dedim ki, "Hepsi öyle diyor."

"Değildi."

"Yani ben değildim, sen miydin?"

"Hayır. Sahnede seni izleyen erkeklerdi, konserden konsere gördüğüm erkekler. Bira içip kasıklarını düzeltiyorlardı ve muhtemelen eve gidip senin 'Black Velvet' şarkısını söylediğini düşünerek otuz bir çekiyorlardı."

"Doğru." Sesim alaycı çıkmıştı çünkü öyle demek istemiştim.

Yüzü daha da yakınlaştı. "Evet. Bu doğru. Beni dinle, Stella. Bu seninle ilgili değildi. Ben kadınına başka erkeklerin otuzbir çekmesini isteyecek türden bir adam değilim. Onu dört erkekle paylaşmak isteyecek türden bir adam da değilim."

Vücudum kaskatı kesildi ve ellerim göğsüne bastırdı. "Seni asla aldatmadım!"

"Evet, öyle yaptın. Ne zaman Buzz, Hugo, Pong ya da Leo'dan bir telefon almama izin versen."

Tamam.

Kahretsin.

Pekala. Um.

Buna söyleyecek bir şeyim yoktu çünkü garip bir şekilde haksız değildi.

Vücudumun gevşediğini hissetti. Bir puan kazandığını biliyordu ve bundan faydalandı, daha da yaklaştı, yüzü daha da alçaldı ve benimkinden bir santim ötede durdu.

"Seninle ilişkiye girdiğimde evreninin merkezi

olmayacağımı biliyordum. Bu benim için sorun değildi. Ben sadece

bir uydu olacağımı biliyordum."

Onun sözleri üzerine vücudum istemsiz bir sarsıntı geçirdi.

Böyle düşünmesinden nefret ediyordum. Onu aşığıım için nefret etmemeliydim ama ediyordum.

"Sen bir uydu değildin," diye fısıldadım.

"Mutfakta söylediklerini duyduktan sonra bunu şimdi anlıyorum. O zaman bilmiyordum." Kollarını boynuma doladı ve elleri boynumun iki yanına gitti, başparmakları çenemin alt kısmına bastırarak başımı ona bakmam için daha da geriye eğdi. "Kedicik," dedi usulca, "bana söylemeliydin."

Bir saniye bekle. Bu oluyor muydu?

Eğer öyleyse, bu nasıl oluyordu? Neden oluyordu?

Benden ayrıldı!

"Muhtaç olduğumu söylemiştin," diye saçımı savurarak suçladım, ki bilgin olsun, ellerini yerinden oynatmadı.

"Grubunuzun muhtaç olduğunu söyledim," diye karşı çıktı. "Demedin," diye karşılık verdim.

"Duydum. Duymak istediğin şekilde duydun. Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama Stella Gunn Mavi Ay Çingeneleri değil. Bir sen varsın, bir de grup. Bebeğim, birinin nerede bitip diğerinin nerede başladığını bulmalısın."

O haklıydı. Haklı olduğunu biliyordum. Uzun zamandır bunun için endişeleniyordum.

Ama bunu ona söylemeyecektim.

"Benimle bu şekilde konuşmaya hakkın yok," diye tersledim. "Benim var."

"Peki bunu nasıl anladınız?"

"Çünkü birkaç ay önce 'whippoorwill' kelimesini söylediğin anda, gözlerin benimkilere kilitlendi ve yeniden benim kadınıym oldun."

Boynumu geri çektim ve bir adım geri attım. Pardon?

"Ben yapmadım!" Parladım.

"O zamanlar bunu bilmiyordum. Belki de bilmek istemedim. Kesinlikle mücadele ettim. Ama geriye dönüp baktığımda, bunu başardığını söylemeliyim."

"Kesinlikle yapmadım!" Bağırdım.

Sırıttı. "Evet, Kedicik, yaptın."

Bunun olduğuna inanamıyordum. Ayrıca bu konuda sıırıttığına da inanamıyordum.

Konuşmaya devam etti. "Dün gece sana Lindsey'nin öldürüldüğünü söyledikten sonra aklıma geldi. Yüzün... Siktir." Gözlerinin yumuşamasını izledim, çok iyi bildiğim bir bakıştı, ama bu bakış sanki bir milyon kez büyütülmüştü ve farklı türde bir mide tekmesi yaşadım. "O zaman işimizin bitmediğini biliyordum, kesinlikle

bitmedi. Sonra mermiler etrafınızda uçuşmaya başladı ve o anda emin oldum."

"Kapa çeneni!" Bağırđım, ne nazıktım ne de nazık olmak istiyordum ve ellerimi kulaklarıımın üzerine koymak istiyordum ama bunun biraz fazla çocukça olabileceğini düşündüm.

Hiç susmadı. "Sid işi bitene kadar bekleyeceğimi düşünmüştüm ama mutfakta duyduklarımđan sonra beklemeyeceğim."

"Benim bir erkek arkadaşım var!" Hâlâ bağıırıyordum.

Panikliyordum, biraz çaresizdim ve şimdi de yalan söylüyordum. Eric'i asla erkek arkadaşım olarak tanımlamazdım. Ne olduğunu bilmiyordum ama o benim erkek arkadaşım değildi. Onunla yatmamıştım bile. Uzun bir kuraklık dönemi olmuştu. Mace'ten beri kimseyle yatmamıştım.

Mace sırtıtmaya devam etti. "Onu kolayca hayal kırıklığına uğratmanın bir yolunu bulmalısın."

O gerçek miydi?

"Aman Tanrım! Bunu az önce söylemedin."

"Evet, yaptım." Öne doğru uzandı, kalçalarıımı kavradı ve beni tekrar kendine çekti. Geri ittim. Bunu görmezden geldi ve konuşmaya devam etti. "Düşünüyordum ve senin evinde kalmamız gerektiğine karar verdim. Juno buna alıştı ve ben de senin büyük yatağını özledim."

Bir saniye, burada neler oluyordu?

"Sence...?" Nedense sesim titriyordu, bu yüzden boğazımı temizledim. "Tekrar birlikte olacağımızı düşünüyor musun?"

"Bir araya gelmek mi? Hayır," diye yanıtladı Mace, sonra devam etti, "Tekrar bir araya gelmek mi? Evet."

Hayır, kesinlikle gerçek değildi.

Bu bir rüyaydı ama henüz iyi bir rüya mı yoksa kötü bir rüya mı olduğunu söyleyemiyordum. Nasıl biteceğini bildiğim için kötü rüya diyordum.

"Seni pislik!" diye

bağırdım. Sırıttı.

"Bana sırtımayı kes. Tekrar birlikte değiliz!" Bilgin olsun diye söylüyorum, evet, hâlâ bağıırıyordum.

Mace, "Bana tekrar bir araya gelmememiz için iyi bir neden söyle," diye sordu.

Tavana baktım ve gerçekten şirret bir şekilde "Bilmiyorum" diye cevap verdim. Sonra ona döndüm ve devam ettim: "Benden ayrıldın, kalbimi kırdın, hayatımı sensiz toparlamam için beni yalnız bıraktın. Şimdi toparladım. Sen beni vurdurana kadar hayatım gayet iyiydi. Geri dönmeyeceğim, Mace. Nunh-unh. Asla."

"Vurulma" kısmından bahsettiğimde sırtıması kesildi.

Sonra bana "Madem hayatın gayet iyiydi, neden bana ne kadar yalnız olduğun hakkında şarkı söylüyordun?" diye sordu.

"Bu sadece bir şarkı, Mace."

"Saçmalık," diye kestirip attı, yalan söylememe sabırsızlanıyordu. "Stella, bana kendin söyledin, söylediğin şarkıların hiçbirisi sadece şarkı değil."

Tamam, beni orada yakaladı. Bu noktada savaşımaya devam edemezdim. Kesinlikle kaybederdim.

"Peki ya hayranlarıma daha fazla katlanamadığın zaman? Gruptan bıktığında? O zaman ne olacak, Mace? Yine mi ayrılacaksın? Ya da benden gruptan ayrılmamı mı isteyeceksin? Hangisi senin işine gelir? Çünkü bu seçeneklerden hiçbirisi benim için uygun değil. Her iki durumda da benim için önemli olan bir şeyi kaybederim."

"Yani senin için önemli miyim?"

Lanet olsun. Bunun içine doğru yürüdüm. Kahretsin. kendim de buna girmek için ayağa kalktım.

Sertçe çektim ve tekrar ondan uzaklaştım.

"Öyleydin," dedim ona. "Artık bunu aştım. Demek istediğim-"

Konuşmayı kestim çünkü elini uzattı, parmakları başımın arkasını kavradı ve beni öne doğru çekti. O kadar yakınımaya eğildi ki nefesini dudaklarımda hissedebiliyordum ve gözlerinden başka bir şey göremiyordum.

"Bu konuşma bitmiştir," diye ilan etti ve onun katıksız kibrinin bir başka gösterimi karşısında gözlerim büyüdü. "Her şeyi berbat ettim ve seni incittim. Bir daha olmayacak." Parmakları başımın etrafında gerildi ve derin sesi alçaldı. "Sana söz veriyorum, Kedicik, bir daha olmayacak. Şu anda bana güvenmiyorsun ama güvenmeni sağlayacağım."

Beni affedemeyeceğini s ö y l ü y o r s u n ama fikrini değiştirmenin bir yolunu bulacağım."

Korkmaya başlamıştım. Dürüst olmak gerekirse, aslında doğrudan dehşete doğru ateş ediyordum.

"Mace-"

Adını söyleyerek benimle konuştu. "Ama bana açılmadın, bu yüzden nasıl hissettiğini, neye sahip olduğumu ve neyi geride bırakacağımı bilmiyordum. Bu da bir daha olmayacak."

"Tamam, yeni noktam şu ki, tüm bunlara rağmen beni arkada bıraktın," diye tersledim, bitkin çaresizliğimi yakınımaya çekip elini ittim.

"Bir daha olmayacak," diye tekrarladı ve sesinden emindi.

Emin değildim. "Haklısın, çünkü tekrar bir araya gelmeyeceğiz."

"Evet, öyleyiz."

"Mace, değiliz."

"Kedicik, tamamdır." Şimdi sesi daha da emin geliyordu! "Bitmedi!" Bağırdım.

Gözleri daha da yoğunlaştı, daha da uyandı ve baktı...

Lanet olsun, beni yatağa atmak amacıyla öpmek için hamle yapmadan hemen önceki haline benziyordu - enerjik, tahrik olmuş ve kesinlikle ama kesinlikle ateşli.

Nefesimi tuttum.

"Bana meydan mı okuyorsun?" diye mırıldandı.

Kendimi köşeye sıkıştırdığım hissine kapıldım.

Tamam, boya işini boş ver, Stella Gunn, sadece lanet odadan çık! diye tavsiye etti beynim.

"Hayır. Sana meydan okumuyorum. Sadece diyorum ki-" Sözümü kesti, "Meydan okuma kabul edildi."

Lanet olsun! "Mace-

"

Parmakları gerildi, yüzümü daha da yaklaştırdı, o kadar yaklaştı ki ağzı neredeyse ağzıma değecekti.

Nefes almayı bıraktım.

"Unutma, Kedicik..." diye başladı.

Lanet olsun, dudaklarının dudaklarıma değdiğini hissedebiliyordum. Ve bu hoşuma gitti.

"Ne?" Isırdım.

Gözlerindeki gülümsemeyi izledim. "Ben her zaman kazanırım."

DÖRT



KARAR VERİLDİ

Mace

“S o, karar verildi," dedi Lee.
Geç olmuştu.

Nightingale Adamları, Eddie, Hank, Marcus Sloan, Çavuş Willie Moses, Teğmen Malcolm Nightingale (Lee'nin babası) ve Teğmen Tom Savage (Indy'nin babası) ile birlikte Nightingale Araştırma ofislerinin alt katındaki odadaydılar.

"Karar verildi," diye onayladı Eddie.

Kai "Mace" Mason kontrol odasından getirilen bir sandalyede oturuyordu. Mace öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerinin üzerine koydu, parmaklarını birleştirdi ve botlarına baktı.

Hector kızgındı. Mace'in kızgın olduğunu anlamak için ona bakmasına bile gerek yoktu.

Öte yandan, Hector'un cinayete hedef olmuş bir kadını yoktu ve sadece Mace'in zaten kanı dökülmüş bir kadını vardı.

Mace bu düşünceyle gözlerini kapadı ve görebildiği tek şey Stella'nın uyluğuydu, pürüzsüz, yumuşak derisi açık, ıslak ve kanlıydı.

Gözlerini tekrar açtı.

"Mace," diye seslendi
Lee.

Mace'in kafası yukarı kalktı. Dikkatini çektiğinde konuşan Lee değil, Lee'nin babasıydı.

"Bunun için çok çalıştın evlat. Sen, Hank ve Eddie çok yaklaştınız. Ama şimdi kızlar tehlikede. Yaptığımız işte utanılacak bir şey yok," dedi Malcolm Mace'e.

Mace başını salladı. Bunu biliyordu. Utanç hissetmedi. Rahatlama hissetti.

Bir gece önce hiç uyumamıştı. Gözlerini kapattığında beyni ona üç seçenek sundu. Birincisi, Stella'nın yarasını görmek. İkincisi, etrafında kurşunlar uçuşurken onun başını siper edişini izlemek. Üçüncüsü, Stella'nın arka koltukta kanlar içinde olduğunu ve bunu ona anlatmaya çalıştığını, ama onun dinlemediğini hatırladı.

Görünüşe göre Stella'ya pek dikkat etmemişti ve birlikte olduklarında çok dikkat ettiğini düşünüyordu.

Dün gece uyumak yerine Stella'nın arkasına uzandı, onun nefes alışını dinledi ve bu sesin Stella'nın söylediği tüm şarkılardan daha tatlı olduğunu düşündü. Stella'nın sesi çok güzeldi. Daha iyisini hiç duymamıştı.

"Aklında bir şey mi var?" Lee sordu. "Evet," diye yanıtladı Mace.

Lee ona, "Şimdi bunu konuşmanın tam zamanı," dedi.

Mace konuşmadı. Duyguları hakkında konuşmayı pek sevmezdi.

Luke doğrudan konunun özüne inerek, "O sert biri," diye araya girdi.

Mace'in gözleri Luke'a kaydı ve o da konunun özüne indi. "Dün gece vuruldu ve bir arkadaşının beyni havaya uçtu."

Odadaki tüm erkekler sessizdi. Odadaki herkes Mace'in değer verdiği birinin öldürülmesinin nasıl bir his olduğunu herkesten iyi bildiğini biliyordu. Sadece öldürülmek değil, beyinleri bir kurşunla parçalanmak.

Stella ile Mace arasındaki fark, Mace'in kız kardeşinin kafasının patladığını görmek için gerçekten orada olmasıydı.

Tom, "Ona sadık kalmak zorundasın," diye öğüt verdi. Mace başını salladı.

"Siz ikiniz sağlam mısınız?" Vance sordu.

Mace Vance'e, "Üzerinde çalışıyorum," dedi.

Vance sırtıttı. "Benim hesabıma göre, onları gerçekten yıpratmak yaklaşık iki hafta sürüyor."

Mace eğlenerek başını salladı. Vance'in kastettiği onun ve Lee's, Eddie'nin yeri, Hank'in ve Luke'un Vahşi,

Jules, Indy, Jet, Roxie ve Ava ile tehlikeli ve yoğun kurlar.

"Ben de bunu fark ettim," diye yanıtladı Mace.

"Burada anlaştık, Mace." Hank aydınlanan atmosferi yarıda kesti. Hank Mace'i tanıyordu ve şaka yapmak istemiyordu.

Mace'in gözleri Hank'e kaydı. "Bunun farkındayım."

"Stella ve Lindsey'e yaptıklarının intikamını almak için başına buyruk davranıyorsun-" diye devam etti Hank.

Mace, Hank'in sözünü keserek, "Başına buyruk davranmak, onun da tehlikede olduğu anlamına gelir," dedi.

"Evet," diye yanıtladı Hank.

"Böyle bir şey olmayacak," diye sözlerini bitirdi Mace ve herkes onun her kelimesinde ciddi olduğunu anlayabiliyordu.

Lee'nin sesi gerginliği yarıp geçti. "Güvenli olmayan üç evimiz var ve Vance ile Monty henüz gözetim ekipmanları ve alarm sistemlerini bitirmedi. Bir Rock Chick'in var, bu gece Castle'da kalıyorsun."

Lee emrini verdikten sonra Luke çenesini kaldırdı. Hank başını salladı. Eddie iç çekti. Vance ayaklarına bakarak gülümsedi. Mace botlarına baktı.

"İyi dinlenin. Sid ile görüşene kadar bu iş bitmiş sayılmaz," diye ekledi Tom.

Hector, Ike, Bobby, Darius, Monty ve Matt yola çıktılar. Bobby ve Matt'in kız arkadaşları vardı, Monty'nin ise bir karısı ve beş çocuğu.

Nedense hepsi bir gece önce hedef alınmamıştı ama şimdi hepsi uyuyor ve kontrol odasında Brody tarafından izleniyordu.

Lee, Mace'e yaklaştı.

"Konuşmak istediğin başka bir şey var mı?" Lee sordu.

"Hayır," diye yanıtladı Mace.

Eddie bir yandan yaklaşarak, "Kız kardeşinden sonra, bu çok can yakıcı," diye ekledi.

"O kemik açıkta, uzun zamandır öyle. Artık hiçbir şey ona yaklaşamıyor," diye cevap verdi Mace.

"Senin derinin altına girdiğinde durum değişiyor." Hank de gruba katıldı. "O senin derinin altında, değil mi?"

"Uzun zaman oldu," diye yanıtladı Mace.

"Siktir, sıçtın." Vance diğer taraftan geldi.

"Bir süredir de öyle. Kahverengi gözlerini bana çevirdiği dakikalarda," diye açıkladı Mace.

"Gözler mi? Ben senin-" Luke adamlara arkadan yaklaştı.

"Luke," diye sözünü kesti Lee uyarı tonuyla.

Luke yarı gülümsedi. "Sesini söyleyecektim. O seksi, gırtlaktan gelen ses. Kahretsin."

"Sesini beğendiğimi itiraf etmeliyim," diye mırıldandı Eddie.

"Onunla her şeyi berbat ettim," dedi Mace onlara, son derece alışılmadık bir paylaşım anının tadını çıkararak.

Luke'un eli Mace'e geldi, parmakları Mace'in boynunun omzuyla birleştiği yerde sıkıştı. İki adamın gözleri kilitlendi.

"Bunu halledeceksin,"

dedi Luke. Luke haklıydı,

halledecekti.



Hank ve Eddie, Lee'yle birlikte şirket Explorer'larıyla Kale'ye doğru yola çıktılar. Nightingale Investigations garajındaki Ford Explorer'ların hepsi takip cihazları, iletişim ekipmanları ve kurşun geçirmez camlarla donatılmıştı.

Lee'nin baş üstü tam bir kaltaktı.

Geldiklerinde Marcus çoktan oradaydı.

Mace, Vance'in kameraları kurmaya başlamasına izin verdiğinde Stella'nın evinden aldığı giysiler ve bir sürü ıvır zıvırla doldurduğu egzersiz çantasını aldı (Stella'ya anahtarını hiç geri vermemişti; Stella da anahtarı geri istememişti) ve doğrudan Stella'nın yanına gitti.

Tıpkı dün geceki gibi yan yatmış uyuyordu. Yatağın tam ortasında, uzun, koyu kahverengi saçları yastıkların üzerinde ve yüzüne dökülüyordu. Başı öne eğikti, yüzü bir elinin üzerinde duruyordu. Diğer kolu avuç içi yukarı bakacak şekilde önüne atılmıştı.

Baygındı, adam içeri girdiğinde kıpırdamadı bile. Muhtemelen ağrı kesici almıştı. Özellikle hafif bir kadın değildi.

Uykucu biriydi, ama birlikte olduklarında hep o eve geldiğinde uyanırdı.

Juno ona doğru koştı. Mace çantayı bıraktı, yatağın kenarına oturdu ve büyük köpeği kulaklarından kıkına kadar ovdu.

İşi bittiğinde "Uzan," diye mırıldandı.

Juno onun elini yaladı, tırıs tırıs yatağın diğer tarafına döndü ve inleyerek yerleşti.

Mace botlarını ve giysilerini çıkardı ve Stella'nın arkasındaki yatağa kaydı. Vücudunu Stella'nınkine uydurdu, kolunu Stella'nın ortasına doladı ve onu kendine doğru çekti.

Sonra nihayet uykuya dalana kadar onun nefes alışını dinledi.



Stella

Sabah uyandığımda MACE YİNE ORADAYDI, sert vücudu sırtımı boylu boyunca bastırıyordu. Çoğunlukla yan ve karın üstü yatıyordum, üstteki bacağım derine doğru eğilmişti ve Mace'in bacağı bile benimkinin uzunluğunda eğilmişti.

Evet, o Mace'di. Maksimum fiziksel temas.

Lanet olsun.

Hareket etmedim. Yataktan kalkmak için, arkamı dönmemi ve çocuk doğurmasını zorlaştıracak bir yerde ona diz çökmemi içermeyen bir savaş planına ihtiyacım vardı. Ona kızgındım ama dünyanın bu hale geldiğini unutacak kadar değil.

bir gün Mini-Maces olmadan daha fakir bir yer olurdu.

Bilgin olsun diye söylüyorum, evden çıkmamış olmamıza rağmen önceki gün telaşlıydı.

 nce Shirleen adında bir bayan geldi. Zenciydi, güzel teni moka renginden daha koyuydu ve gördüğüm en vahşi afroya sahipti. Sürekli "oowee" diye bağırıyor ve farklı Rock Chicks'lere bağırıyor, nedense kimse onu aksiyonun bir parçası olması için çağırmadığı için çok kızgındı.

Sonra Tex adında bir adam geldi. İri yarı bir adamdı, sarı saçları yeni ağarmaya başlamıştı ve g r, kıvıll bir sakalı vardı. Shirleen'den daha gürültülüydü ve kurşunlar havada uçuşurken kimsenin aramamasına daha da sinirlenmişti. Sürekli "Jesus Jones" diye bağırıyor ve tuhaf bir nedenle Jet'ten "Loopy Loo" diye bahsediyordu.

Sonra Duke geldi. Duke'  tanırdım. Indy'nin Fortnum's adındaki ikinci el kitapçı-kahvecisinde çalışıyordu. Yıllardır oraya gitmemiştim. Görünüşe göre Tex de artık orada çalışıyordu ve anlatılanlara göre (ki çok sayıda vardı) Rocky Dağları'ndaki en iyi baristaydı.

Duke bir Harley adamıydı. Uzun gri saçları örgülü, kalın gri sakallı, her zaman Harley gömleğinin üzerine siyah deri bir yelek giyer ve alnına kırmızı bir bandana sarardı. Kadife ve taştan Sam Elliott sesiyle huysuzdu ama iyi bir adamdı. İçeri girdi, kafaları saydı, mırıldandı,

"Shee-it, hepimiz boku yedik," dedi ve bir daha dönmek üzere çıkıp gitti.

Sonra iri yarı siyah bir adam içeri girdi. Odayı taradı ve gözleri bana çarptı.

Shirleen'e b a k t ı ve "Bana elli dolar borçlusun. Sana Hawaii'li olacağını söylemiştim."

Gözlerim Ava'ya gitti.

Ava, "Hangi Hot Bunch Boy'un daha sonra bir Rock Chick tarafından kapılacağını görmek için bahse girdiler," diye açıkladı.

Bahis mi?

Bu insanlar bu bok üzerine
bahis mi oynuyor? Lanet
olsun.

"Onun adı Mace, seni ahmak," diye karşılık verdi Shirleen.

"İsimlerini öğrenmemeye çalışıyorum. Eğer isimlerini biliyorsam, onları tanıyorum demektir ve eğer onları tanıyorsam, kendilerini havaya uçurduklarında cenazelerine gitmem gerekir," diye karşılık verdi Smithie.

Nefes almayı bıraktım.

"Bu Smithie," diye fısıldadı Jet bana. "Sert biri gibi görünür ama aslında çok şefkatli bir insandır."

Doğru.

"Smithie! Sakıncası yoksa biraz hassas ol," diye uyardı Roxie, bakışları bana kayarak.

Smithie'nin gözleri tekrar bana döndü. "Evet,

vurulduğunu duydum. Et yarası. Önemli bir şey değil. Bu
sürtükler daha kötülerini de gördü."

Aman Tanrım!

Bu insanlar deli miydi?

"Bize sürtük demeyi kes!" Ally tersledi.

"ılgın beyaz sürtükler, hepiniz. Sen hariç." Shirleen'e başıyla işaret etti. "Sen ılgın siyah bir kaltaksın. Siktir," diye bitirdi Smithie. Shirleen aklını kaçırmak üzereymiş gibi görünmeden önce çıkıp gitti.

Indy bana, "Sadece iyi olup olmadığımızı görmek için buradaydı," diye güvence verdi.

Hepsinin delinin de ötesinde olduğunu düşünmeye başlamıştım. Kesin deliydiler.

Sonra Annette geldi. Roxie'nin en yakın arkadaşıydı, Chicago'dan Denver'a yeni taşınmıştı ve "Head West" adlı yeni kuafrn açmak üzereydi. Chicago'da zaten bir tane vardı, şimdi adı "Head East" oldu.

"Hey sürtükler!" diye bağırdı oraya vardıda. Evet, bu insanlar kesin deliydi.

"Tamam, şunu açıklığa kavuşturalım." Annette kapı aralığında durmuş bize bakıyordu. "nce hepiniz Roxie'yle taņıřtınız... Indy birkaç kez kaırıldıktan, vurulduktan ve arabasında bombalar patladıktan sonra. Ve Jet vurulduktan, birkaç kez kaırıldıktan ve neredeyse tecavüze uğradıktan sonra. Sonra Roxie geldi ve Roxie perili bir evde saldırıya uğradıda ve tabii ki kaırıldıktan sonra bir sosyete partisinde rehin tutulduğuunda buralardaydım. Ben ayrıldım ve yeni kız Jules uyuşturucu satıcılarına karşı kanunsuz bir savaş başlattı ve yoğun bakıma girdi

iki kurşun deliğiyle. Sonra yeni kız Ava bir arabalı saldırıdan kurtuluyor, defalarca kaçırılıyor ve vahşi bir yolculuğa çıkıyor, patlamadan hemen önce hurdaya dönmüş bir arabadan çıkıyor. Şimdi hepiniz aynı anda mı vuruluyorsunuz?"

"Bu her şeyi özetliyor," dedi Ally ona.

"Denver cah-ray-zee," diye duyurdu Annette. "Bu lanet yere bayılıyorum!"

Tamamen sertifikalı.

"Aman Tanrım!" Annette çığlık atarak beni yerimden sıçrattı ve ödümü kopardı. Gözleri odanın öbür ucundaki bir şeye kilitlenmişti. "PlayStation 3'ün mü var? Şimdi dışarı çıkıp Guitar Hero alacağım!"

Guitar Hero almaya gitti ve geri döndüğünde hepimiz etrafta dikilip Guitar Hero oynadık, bazen ikimiz birden.

Artık Ram Jam'ın "Black Betty" şarkısını çalarak yüzlerce kişilik bir kalabalığın önüne çıkabilirdim. Yapamadığım şey ise Daisy'nin oturma odasında elimde oyuncak bir gitarla durup Boston'ın "More Than a Feeling" şarkısını başlangıç seviyesinde, yani "sahnedan yuhalanmadan" sadece üç tuşta ustalaşarak çalmaktı.

Bu da neydi böyle?

Daha sonra Daisy, büyük silah taşıyan ordunun takım elbiseli üyelerinden birini alışveriş listesindeki ürünleri alması için dışarı gönderdi.

yazdı. Jules'un amcası Nick işini bitirdikten sonra geldi ve milföy hamuruna sarılmış tereyağlı somon, peynirli patates dauphenois ve buharda pişirilmiş kuşkonmaz yaparken bana yardım etti. Rock Chicks'in hiçbiri mutfak yardımı teklif etmedi, ki bu çok güzeldi çünkü Nick ve ben birbirimizi tanıyabilirdik ve o da herkesin sertifikalı olduğunu düşünüyordu.

"Onlar mayıshepsi olmak kooks," Nick dedi,
"ama çok sevimliler."

Vay be.

Herkes yemeklere bayıldı. (Annette: "Guitar Hero'da berbat olabilirsiniz ama yemeklerin harika.") Tex yemeğimizi "süslü saçmalık" ilan etti ve dışarı çıkıp El Tejado'dan kendine paket tavuk burrito (marul ve peynirle boğulmuş) aldı.

Tex döndüğünde hepimiz biraz daha Guitar Hero oynadık. O sırada kalçam çok ağrıyordu.

Indy ağzımdaki acıyı gördü ve bana doğru eğildi. "Lee aradı ve ondan haber alamazsam bu gece burada kalacağımızı söyledi."

Bu iyi bir haber değildi. Gerçekten eve gitmek istiyordum. Ancak kalbimin atmasını, ciğerlerimin çalışmasını, kanımın damarlarımda akmasını ve beynimin çalışmasını eve gitmekten çok daha fazla istiyordum. Bu nedenle sinir krizi geçirip eve gitmemeye ve muhtemelen yolda öldürülmemeye karar verdim.

Doktorun bana verdiği son iki ağrı kesiciyi aldım ve Juno'yla birlikte yere yığıldık.

Bilgin olsun diye söylüyorum, Rock Chicks'in hiçbirisi bana Mace'le baş başa görüşmemi sormadı, çünkü benim anlattıklarımı duymuşlardı (ben bağırıyordum ve onlar da kulak misafiri oluyorlardı).

Bu beni şu ana getirdi.

Yatağa. Yine. Mace ile.

Fark etmeyeceğini umarak temkinli bir şekilde ilerledim.

Kolu sıkılaştı.

Evet, fark etti.

"Mace, bırak
gideyim." Gitmeme
izin vermedi.

Yüzünü saçlarıma gömdü ve sert, yorgun, derin bir sesle mırıldandı, "Tanrım, sanki on dakika uyumuş gibiyim."

Bu çok zordu. Eskiden (yani dünden önceki gün) bunu duysaydım, kapıyı kilitler ve Mace'in huzurunu bozmaya cüret eden herkesi indirirdim, tabii ki grubumun bir üyesi değillerse.

Ama bu dünden önceki gündü. "Mace,
bırak gideyim," diye tekrarlardım.

Çenesi saçlarımı okşadı.

"Hâlâ aynı şampuanı kullanıyorsun," dedi ensemdeki deriye doğru.

"Mace-"

"Nane gibi

kokuyor." Oh lordy

be.

"Mace, kalkıp Juno'ya bakmam gerek."

"Yaranı görmek istiyorum."

Bunu neden yapmak istesin ki?

"Sorun yok," diye ona güvence verdim. "Daisy bana iyileşmesini ve yara izinin geçmesini sağlayacak bir merhem verdi. Temizledi, tedavi etti ve sonra yeniden düzeltti. Her şey yolunda."

"Görmek

istiyorum."

"Sorun değil."

Kolu biraz daha sıkılaştı. "Orada olmasının sebebi benim Kedicik ve onu görmek istiyorum."

Buna ne diyebilirim ki?

Hiçbir şey dışında.

Ben de bir şey demedim.

Bir süre öylece uzandım, yeni planıma göre eğer Mace yorulduysa, gevezeliği kesersem muhtemelen tekrar uykuya dalacaktı. Uyuduğunda kalkıp oradan uzaklaşacaktım.

Bu plan boktandı, bu yüzden başarısız oldu.

Uyuduğunu düşündüğümde tekrar uzaklaşmaya çalıştım ve kolu daha da sıkılaştı.

"Mace-"

"Stella-"

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Buzz'la konuşmak istiyorum," dedim. Nedenini bilmiyordum (aslında nedenini biliyordum, çünkü Buzz'la konuşmak istiyordum).

Vücudu bir süre hareketsiz kaldıktan sonra yuvarlanarak uzaklaştı.

Bu fırsatı bir kaçış denemesi yapmak için kullandım. Yan tarafa oturmuş, kendimi yukarı itmeye hazırlanırken Mace'in kollarından biri belime dolandı ve ilerlememi durdurdu. Diğer eli önüme geldi. Telefonumu tutuyordu.

Nefesimi tuttum ve telefonu aldım.

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

Telefonu açıp Buzz'a kaydırduğımda hareket etti. Ayağa kalkamadım çünkü kolunu bana dolamıştı. Bir bacağı benimki kadar uzun, ayakları yerde, diğer bacağı yanımda, yatakta uzanır vaziyette çaprazlamasına üzerime oturdu.

Juno ayağa kalkmış ikimize de sokuluyordu, heyecan içindeydi, kimin ona şefkat göstermesine izin vereceğini bilmiyordu. Buzz'ı aramak için tuşa bastım, telefonu kulağıma götürdüm ve Juno'nun başını kaşıdım. Mace saçlarını omzumdan çekti ve çenesini oraya dayadı.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğini hissetmemeye çalışarak gözlerimi kapattım. "Stella Bella," diye duydum kulağımda.

"Hey, Buzz," dedim nazikçe. "Nasılsın?"

"İyi değil, Stell." Bu sözler Buzz için bir mucizeydi. Buzz dramatik olabiliyordu diyelim.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye cevap verdim, hâlâ yumuşak sesimi kullanarak. Mace sırtıma daha da yaklaştı.

Mace'i ve onun beni çevreleyen güçlü varlığını (onun hakkında en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden bir diğeri, bu arada) ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini görmezden gelmeye çalışarak devam ettim, "Keşke yapabileceğim bir şey olsaydı."

"Yapacak bir şey yok. Zaten kendi dertlerin var. Mace çünkü grup toplantısında bize anlattı."

Affedersiniz?

Sırtım düzleşti ve artık Mace'in ne kadar iyi hissettirdiğini görmezden gelmek zorunda değildim.

"Grup toplantısı mı?" Nazik sesim artık o kadar da nazik değilken sordum.

Mace'in kolu gerildi.

"Floyd acil bir toplantı çağrısı yaptı. Mace de onunla geldi, bize neler olduğunu anlattı," diye yanıtladı Buzz.

Daralmış gözlerimi Mace'e çevirdim. Başını omzumdan kaldırdı. Bana şöyle bir baktı ve kaşları havaya kalktı.

Buzz kulağımın dibinde konuşmaya devam etti. "En azından ikinizin tekrar bir araya gelmesi iyi oldu."

Ağzım açık kaldı ve gözlerim yuvalarından fırladı.

Mace derin bir iç
çekti. Başka tarafa
baktım.

"Tekrar birlikte olduğumuzu sana kim söyledi?"
Ben sordum. "Dün Mace söyledi," diye yanıtladı
Buzz.

Tamam, Mace'i öldürecektim. Sadece jürimin
çoğunlukla terk edilmiş kadınlardan oluşmasını umuyordum
ama o anda cezamı çektiğim için mutluydum.

Piç kurusu!

"Biz-" Buzz'a söylemeye başladım ama sözümü kesti.

"Linnie olsa sevinçten havalara uçardı. İkinizi birlikte
çok severdi. Sanırım ayrıldığınızda senden daha çok
üzülmüştü."

Bundan şüpheliydim.

Yine cevap veremedim. Linnie'nin sevinçten havalara
uçtuğunu düşünmek, kafasının yarısı uçmuş bir halde
yatakta yatmaktan daha iyiydi.

Buzz sözlerini bitirdi. "Kendine dikkat et. Beni ya da
grubu merak etmeyin. İyi olacağız."

Ben de bundan şüpheliydim.

"Buzz, ben...um..." Ne diyeceğimi bilemedim. Ne
söyleyebilirdim ki?

Ne diyorsun? "Bir şeye ihtiyacın var mı?" Yarım yamalak
bitirdim.

"Linnie'nin ailesi bu sabah geliyor. Her şeyi planlıyorlar.
Mace'e neler olduğunu haber vereceğim."

"Mace'e haber verecek misin?" diye sordum. Gözlerim tekrar kısıldı ve bu farklı türden bir kısılmaydı. Tehlikeli bir daralmaydı.

Juno bakışımı yakaladı, bakışımı okudu, bakışımı anladı, köpek tüylerinin üzerine oturdu ve "Şimdi ne olacak?" diye havladı.

"Evet, bize seninle iletişim kurulamadığını ve onun aracılığıyla seninle konuşmamız gerektiğini söyledi. Sorun yok."

Ee, eski-kah-kullan
beni? "Buzz-"

"Görüşürüz, Stella
Bella." Bağlantı
kesildi.

Telefonu kapattım. Derin bir nefes aldım. Sonra o yumuşak başlı, rahat, sinirlenmeye vakti olmayan Stella Gunn'ın nereye kaybolduğunu merak ettim.

Telefonu bir kenara fırlattım, Mace'in kolundan kurtulup yataktan fırladım ve ona doğru döndüm.

"Grup toplantısı yaptınız," diye suçladım.

Mace'in yataktaki bacağı aşağı indi, böylece tam oturur pozisyona geldi. Dirseklerini dizlerine dayadı, ellerini dizlerinin arasından sarkıttı ve başını geriye doğru eğerek bana baktı.

Bilgi akışını sağlamak için Mace sık sık bu şekilde otururdu. Bu Mace'in tarzıydı. Garip bir nedenden dolayı bunu hep seksi bulmuşumdur. Şimdi ise rahatsız edici buluyorum.

"Stella-"

"Grubumla birlikte," diye
devam ettim. "Stella-"
"Bensiz," diye devam ettim.

Mace sessiz kalmaya karar verdi.

Ayrıca ben atıp tutarken Mace'in sık sık sessizliğe
gömüldüğünü de bilmelisiniz.

Juno, olayların bu şekilde gelişmesinin yakında vereceği
tuvalet molası için ne anlama geldiğinden emin olamayarak
önce havlamaya sonra da nefes nefese kalmaya karar verdi.

"Grubun lideri olan kişi," diye hatırlattım ona.

Mace sessizliğini korudu.

"Onlara senin aracılığınla benimle iletişim kurmalarını
söyledin." Çok iyi gidiyordum.

Mace hala konuşmadı.

Ben bekledim. Mace de
bekledi.

Daisy'nin bana verdiği beyaz atlet ve beyaz külotumdan
başka bir şey giymiyordum. Mace'in üzerinde ise açık mavi
boxer şorttan başka bir şey yoktu. Soyunma durumumuzu
ve onun son derece harika vücudunu görmezden geldim ve
ellerimi kalçalarımaya koydum.

Mace hareket
etmedi. Sabrımı
kaybettim.

"Benimle grubum arasına girmeye nasıl cüret edersin!"
Bağırdım.

Yatağı itmeye başladı ve bana ne oldu bilmiyorum (belki de Rock Chicks ile geçen bir günün ardından gözeneklerime sızan geçici delilik). Kendimi ona doğru fırlattım.

Tüm vücut.

Göğsüne vurdum. Bu onu şaşırttı ve homurdanarak ağırlığımı aldı. Başım çenesine değdi, bu biraz acı vericiydi ve kolları beni sardı. Yatağa geri düştük, ben Mace'in üzerine düştüm.

Neden Mace ile güreşmeye karar verdim, ikimiz de zar zor giyinmiştik ve çekyatın üzerindeydik, sonsuza dek bir sır olarak kalacaktı.

Ama Mace ile güreştim.

Yuvarlandık, didiştik. Yatak yüksek sesle ve korkutucu bir şekilde gıcırdadı. Geri yuvarlandık. Biraz daha didiştik. Yatak daha yüksek sesle ve daha korkutucu bir şekilde gıcırdadı ve Juno havladı, şimdi mevcut durum hakkında iyice kafası karışmıştı.

Üstünlüğü ele geçirmeye çalıştım, bu imkânsız bir başarıydı. Mace'in uzun parmakları bileklerimi sardı ve çoğunlukla ben kaybederken birbirimizin gücünü test ettik.

Mace üste çıktı, yüzü yüzümdeydi.

Onunki öfkeliydi ve kırptı, "Lanet o l s u n , Stella, dur. Dikişlerini yırtacaksın."

"Defol git," diye karşılık verdim, inkar edilemez geçici deliliğin sancıları içinde dikişlerimi umursamadan.

Ayağımla ittim ve onu tekrar yuvarladım. O da beni geri yuvarladı. Biraz daha boğuştuk.

Geriye dönüp baktığımda, bunun grupla bir ilgisi yoktu (tam olarak değil). Beni terk ettiği için ona kızgın olmamla ilgiliydi. Sonra tekrar hayatıma girmesine kızdım. Linnie öldüğü ve ben vurulduğum için kızgın olduğum gerçeğini (onun hatası olmamasına rağmen) ondan çıkarıyordum. Beni geri istemesinden ve bunun olamayacağını bilmemden bahsetmiyorum bile çünkü onun beni tekrar terk etmesine dayanamazdım.

Kalçaları bacaklarımla arasında ve ellerim başımın üzerinde kenetlenmiş halde bir şekilde üste çıktı.

Yenilmiştim. Bunu biliyordum ve o da biliyordu.

Birbirimize baktık, ikimiz de ağır ağır nefes alıyorduk. Mace, sonradan fark edecektim, kendini tutmaya çalışıyordu, tüm gücünü kullanırsa bana zarar vereceğini biliyordu. Ben, o zaman biliyordum, çünkü her şeyimi vermiştim.

Gözlerimiz kilitlendi, birbirimizin yüzüne bakarak nefes nefese kaldık.

Yüzü hâlâ öfkeliydi ama bu öfke çok daha farklı bir şeyle savaşıyordu, Mace dişlerini sıkarak, "Tanrım, altımdayken ne kadar iyi hissettiğini unutmuşum," dedi.

Onun sözleriyle içimden bir şey geçti - her sinirimi titreten ve bir cızırtıyla sonlanan bir elektrik akımı.

Sonra, bana nedenini sormayın, hala deliliğimin derinliklerinde, başımı kaldırdım, dudaklarımı onunkilere bastırdım ve onu öptüm.

Tereddüt etmeden başını eğdi ve beni tekrar öptü, ağzı açık, ıslak ve derin.

Ah canım.

Mace'in ne kadar iyi öpüştüğünü unutmuşum.

Sonra farklı bir şekilde boğuşmaya başladık. Bileklerimi bıraktı ve ellerimiz hareket ettikçe birbirlerine çarpmaya başladı, benimkiler onun sırt kaslarında, yanlarında, göğsünde, parmaklarım boynundan yukarı ve saçlarına doğru kayıyordu. Onunki yanlarımda, tankın içinde. Karın kaslarını yukarı kaldırdı ve elini göbeğimde gezdirerek göğsümü avuçladı, başparmağını meme ucumda gezdirdi.

Tanrım.

Ağzının içine doğru inledim.

Kontrolden çıkması uzun sürmedi, çünkü kendimi ona doğru fırlattığımdan beri kontrolden çıkmıştı - garip, vahşi bir ön sevişme. O kadar tahrik olmuşum ki hazırdım. Hazır olmanın da ötesinde. Bunun için bir yıldır bekliyordum. Ağzının benimkinin üzerindeki hissini, parmaklarımın altındaki zarif tenini ve sert kaslarını, onun tadını, kokusunu, dokunuşunu, ağırlığını.

Kendi külotumu aşağı çekmeye başladım. Mace yana doğru yuvarlandı. Dizlerimi kaldırdım ve o da iç çamaşırımı baldırlarımdan aşağı, ayak bileklerimin üzerinden çekip fırlattı. Sırt üstü yuvarlandı, kalçalarını salladı ve

boxer'ını çıkardı ve külotuma doğru fırlattı. Sonra bana doğru dönerek açık bacaklarımın arasına kaydı. Elleri dizlerimin arkasına geldi, onları yukarı çekti ve yumuşak, uzun, sert bir vuruşla içime girdi.

Harika hissettirdi.

"Daha sert," dedim, sesim kısıktı, kollarım sırtına dolanmıştı.

"Hayır, Kedicik, canını yakarım," diye cevap verdi, sesi sertti, dirseklerinin üzerindeydi, parmakları başımın iki yanındaki saçlarımda geziniyordu, itişleri sert ve fantastikti ama kontrollüydü.

Onu öptüm. Öpüşmeyi o devraldı ama ben istediğimi aldım. Kontrolünü kaybetti ve bana daha sert çarptı.

Ağızlarımız ayrıldığında "Evet," diye nefes aldım.

Ellerinden biri aramıza girdi ve tam ihtiyacım olan yerde parmağını biletti. Derin bastırdı, daire çizdi, daha derine bastırdı, daha fazla daire çizdi.

Hissediyordum. Geliyordu.

Ağzımı onunkine dayadım, nefesimi tuttum ve sonra fısıldadım, "Mace, ben-"

"Kedicik, bırak
gitsin." Bıraktım.

Boşaldım, sert ve baskın bir şekilde, kollarım onun etrafında sıkılaştı, kalçalarım yanlarına bastırdı, ağzı

beni ezerken inlemelerimi emdi.

Bunu tarif etmenin başka yolu yok. Çok güzeldi. Her zaman güzeldi.

Her zaman.

Son vuruşlarını yaptım, orgazmım hala karıncalanıyordu, başımı yana çevirdim. Yüzü boynumdaydı, nefes alış veriş i düzensizdi. Ona bakmak için yüzümü çevirdim. Başını kaldırdı ve gözleri benimkilere takıldı. Üzerimde sıcak, ateşli, tahrik edici ve yoğun dular ve kendimi tüm evrenin merkezindeymiş im gibi hissettim.

Adamım, harika gözleri vardı.

Parmaklarımı saçlarının arkasına geçirdim, başımı kaldırdım ve açık ağzımı onunkine bastırdım, diğer elim çenesine gitti. Yüzüne dokunduğ um anda kontrolünü kaybetti ve dudaklarıma karşı inledi.

Bazı nedenlerden dolayı, bu daha da güzeldi.

İkimiz de hâlâ ağır ağır nefes alıp veriyorduk, ama iş i bittikten hemen sonra beni de yanına alarak yuvarlandı, beni yaralanmamış tarafıma yatırdı, bacağı m onun beline dolandı.

Yüzümü boğazına bastırdım ve elleri sırtımda hafifçe gezinirken ona sıkıca tutundum ve Mace'in orgazm sonrası boğazımın arkasında aralıklı "mms" ler yaptım. Başka hiç kimse için "mırıldanma" yapmamış tım ama o zaman kimse bana Mace'in yaptığı gibi dünyayı sarsan bir orgazm yaşatmamış tı.

Nefesimizi tuttuk ve bir düşünce yakalamaya çalıştım ama yapamadığımı fark ettim. Tek istediğim zamanın durması ve Mace'le orada, Daisy'nin çekyatında sonsuza dek birbirimize kenetlenmiş olmaktı.

Kendime gelmeye, bunun yanlış olduğunu ve daha da önemlisi nedenini hatırlamaya fırsat bulamadan, eli yanımdan belime, kalçamın üzerinden aşağı kayd ve sonra bacağımı yavaşça etrafından çekti. Yataktan aşağı doğru kayarak uzaklaşt ve ön kolunun üzerine geldi.

Başımı yatağa yaslamış, kollarımı önümde kavuşturmuş, parmaklarının sargıyı yaramdan dikkatlice çektiğini hissederken görmeden bakıyordum. Başımı yatağa yasladım ama onu izlemek için çenemi aşağı doğru eğdim. Gözlerim Mace'e odaklandı ve onun yaraya bakarken çenesinin gerginleşmesini izledim.

Sonra...

Şaka

değil.

Sargıyı yavaşça yerine yerleştirdi ve kenarlarındaki bandı aşağı doğru bastırdı.

Başını ona doğru eğdi.

Ve bir fısıltı kadar hafif bir şekilde beni oradan öptü. Nefesim kesildi.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.

Bana geri döndü, kolları etrafımda dolaşüyor, bir eli popomda geziniyor, diğer kolu beni sarıyordu.

belime doladı.

Gözlerimin içine baktı ve yumuşak bir sesle, "Sanırım bu kazandığım anlamına gelmiyor," dedi.

Akıl sağlığım kaçtığı kadar hızlı bir şekilde geri geldi.

Şirretçe karşılık verdim (cidden, kendimi savunmak için, yani, merhaba, kalbimi zaten bir kez kırdı, geçici delilik bir şeydi, ama onu geri almak düpedüz delilikti), "Bunun hiçbir anlamı yok. Bana kalırsa böyle bir şey olmadı bile."

Akıl almaz bir nedenden ötürü bu durum onu sanki olayların şanslı bir şekilde geliştiğini düşünüyormuş gibi sırttırdı.

Dudakları hala seksi bir gülümsemeyle yukarı kalkık bir şekilde benimkine yaklaştı. Gözleri açıktı, bakışları benimkilere kilitlenirken yumuşaktı.

"Ben de öyle düşünmüştüm" diye mırıldandığında nefesimi tuttuğumu fark ettim. Dudaklarıyla dudaklarıma dokundu, başını biraz geriye çekti ve hâlâ gülümseyerek sözlerini şöyle bitirdi: "İşin eğlencesini kaçırmayacağını bilmek güzel, bebeğim."

Bu da ne demek şimdi? Hayır,
hayır. Bilmek istemedim.

BEŞ



ANLADIM

Indy

“C "Yatağına dön," dedi Lee.

Pencereden kafamı çevirdiğimde Lee'yi gördüm. Yan, başı elinde, yatakta, çarşaf beline kadar inmişti. Çarşafın altında çıplak olduğunu ve bu çıplaklığın neye benzediğini biliyordum.

Bunu düşününce her yerim ısınmaya başladı. Hmm.

Yatağına doğru yürüdüm ve yan tarafa oturdum. "Bundan hoşlanmıyorum," dedim ona.

"Umurumda değil. Karar verildi," diye yanıtladı.

Otoriterdi. Birlikte geçirdiğimiz onca zamandan sonra, neredeyse bir yıldır, ondan otoriterliği söküp alamamıştım. Muhtemelen asla da çıkaramayacaktım. Denemekten asla vazgeçmeyeceğim de muhtemeldi.

Bir deneme daha yaptım. "Belki de konuşmalıyız-"

Hareket etti. Hızlıca.

Elleri belimde, beni vücudunun üzerinden alarak döndü, ikimizi de diğer tarafa yuvarladı ve ben sırtüstü yattım, Lee çoğunlukla üstümdeydi.

"Karar verildi," diye
tekrarladı. "Sormadın-"
diye başladım.

"Beni dinle tatlım," dedi usulca ama sesi kararlıydı. "Birkaç hafta içinde seninle bir koridorun sonunda buluşmak için takım elbise giymek ya da tabutunun başında durmak için takım elbise giymek gibi bir seçeneğim var. Ben ilkini seçerim."

Tamam, haklı olduğu bir nokta var. Ben de ilkini seçtim.

"Diğer çocuklar bu karar hakkında ne düşünüyor?" Ben sordum.

"Mest oldum. İlk seferinde Rock Chick Experience'ın vurulma, kaçırılma, dövülme bölümlerinden hiçbirimiz pek hoşlanmamıştık. Tekrarlanması için pek istekli değiliz."

Tamam, orada da haklıydı.

"Pekâlâ," dedim.

Alışılmadık derecede kolay teslimiyetim karşısında bana gülümsedi. Ben de baktım.

Harika bir gülümsemesi vardı. O gülümsemeye bir ömür boyu şahit olduktan sonra (ki şahit olmuştum - ailesi benim ailemle çok iyi arkadaştı, onu doğduğumdan beri tanıyordum) yine de başka bir ömür için hazırdım.

Ağız boynuma gitti. Tenimde bir ürperti dolaştı.

"Vazgeçeceğine hâlâ inanamıyorum," diye fısıldadım ve buna inanamıyordum çünkü bu inanılmazdı. Lee Nightingale pes eden bir adam değildi.

"Vazgeçmek değil," diye mırıldandı boynuma karşı, ağız çeneme doğru ilerledi. "Öncelikleri değerlendirmek ve hiçbir şeyi şansa bırakmamaktır."

İtiraf etmeliyim ki, "öncelikli" olduğumu bilmek güzeldi. Yine de.

"Ama-"

Ağız benimkine geldi. "Kapa çeneni."

Gözlerim kısıldı. "Bana çenemi kapatmamı söyleme."

Çikolata kahvesi gözleri eridi ve yanlarında gülümseme kırışıklıkları oluştuğunu gördüm.

"Pekala," diye kabul etti.

Sonra beni öptü ve ben de sustum.



LEE ve ben Daisy'nin büyük odasına girdik. Birkaç kutu LaMar çöreği açık bir şekilde bekliyordu. Smithie bir sandalyede oturmuş jöleli çörek yiyor ve kahve içen ve solgun görünen Jules ile konuşuyordu.

"Sabah bulantısı mı?" Jules'a sordum.

"Dördüncü ayımdayım ve bu bana yapışıyor," diye yanıtladı yüzünü buruşturarak. "Bir şey yemeden duramıyorum."

en azından öğlen. Daisy'nin dünkü kahvaltısı... bunu yeniden yaşamak hiç eğlenceli değil."

"Lanet olsun! Ben jöleli çörek yerken kusmaktan bahsetme," diye tersledi Smithie.

"Üzgünüm Smithie," diye karşılık verdi Jules küçük bir gülümsemeyle.

"Herkes nerede? Sabah toplantısı yapmamız gerekiyordu." Ben kahve doldururken Lee çikolata kaplı bir çörek seçti.

Lee'ye baktım. Bu işi halletmeye hazırdı. O gün gündeminde oturup çok ama çok kötü bir adamın tehditlerine boyun eğmek gibi pek de hoş olmayan başka şeyler vardı.

"Aşağı inerken Roxie ve Hank'in kavga ettiğini duydum. Sonra Eddie ve Jet'in kavga ettiğini duydum. Luke ve Ava'dan bir şey duymadım. Vance düş alıyor. Daisy, Smithie çörek getirdiği için surat asıyor," diye yanıtladı Jules. "Kahve yaptı, fincanları, kremayı ve şekeri koydu ve çekip gitti."

"Kavga mı?" Lee kaşlarını kaldırarak sordu, Daisy'nin surat asmasını hiç umursamıyordu, Daisy'yle olan engin tecrübelerime dayanarak bunun öncelikli olduğunu düşünmüştüm.

Bu bilgi kırıntısını paylaşmamaya karar verdim. Lee'nin endişelenecek yeterince şeyi vardı.

Smithie, "Kızlar siz erkeklerin havlu atmasından hoşlanmıyor," diye cevap verdi. "Onlar aksiyonu severler. Çılgın sürtükler."

Lee başını salladı, açıkça Smithie ile aynı fikirdeydi.

Ona ters ters baktım. O da bana sakince baktı. Bakmaktan vazgeçtim ve eski moda bir çörek seçtim.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum. Aslında seninle de konuşmak istemiyorum," diye tersledi Jet odaya girerken. Öfkeliydi ama bu Eddie'nin onu Jet'in "Eddie'nin Kadın Tutuşu" dediği şekilde tutmasına engel olmamıştı: Kolunu boynuna sıkıca sarmış, Jet de onun yanına iyice sokulmuştu.

Eddie Jet'in atıp tutmalarından habersiz görünüyordu. Yine de Eddie, Jet'in sık olmasa da duyulmamış olmayan atıp tutmalarına karşı her zaman kayıtsız görünüyordu.

"Çörekleri kim getirdi?" Eddie sordu.

Jet bana gözlerini devirdi. Anlayışla ona gülümsedim ve çöreğimden bir ısırık alıp kahvemi yudumladım.

Eddie ayrıldı ve sırlı bir tarçınlı rulo aldı.

"Ne oldu?" Jet yaklaşıırken sordum. "Hot Bunch pes ettiği için kızgın mısın?"

"Evet," diye tersledi. "Eddie beni tanımadan önce bile bir yıldır bu dava üzerinde çalışıyordu. Hiçbir şeyden asla vazgeçmez. Ama yataktayken Eddie Chat yaptık ve bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Bunun ne anlama geldiğini biliyordum. Eddie onunla konuştu. Sonra Eddie ona orgazm yaşatarak kafasını karıştırdı. Ya da tam tersi.

Söylemeliyim ki, Hot Bunch sabah kışlarını seviyordu ve bir anlaşmazlıkta seksi bir silah olarak kullanmanın zaman kazandıran önleminden yararlanmaktan korkmuyorlardı.

"Dürüst olmak gerekirse, bu işi tekrar yapmak istememesini anlıyorum. Kim ister ki?" Jet devam etti. "Bunu aştık ama şimdi de düğün konusunda kavga ediyoruz. Ben küçük bir şey istiyorum, parkta ya da onun gibi bir yerde. Blanca tam bir ayın istiyor. Tam bir ayın! Ben Katolik bile değilim! Eddie de benimle annesi arasında hakemlik yapmayı reddediyor," diye paylaştı.

"Erkekler düğün yapmaz," dedim, benimkine iki haftadan az bir süre kaldığı için bu konuda bilgi sahibiydim. Lee, şimdi resepsiyonist olan Shirleen'in bir seyahat acentesini arayıp balayımızı ayarlaması dışında parmağını bile kıpırdatmamıştı. Shirleen'in Lee'nin cezalandırma tehdidi altında bana tek kelime bile etmeyeceği bir balayı, ki Shirleen bile bunu ciddiye alıyordu ve Shirleen kimseden korkmazdı.

Vance, Jules'a yönelttiği bok yiyici sırtışıyla içeri girdi. El ele tutuşan Luke ve Ava'dan önce geldi. İki ay önce Luke Stark'ı biriyle el ele tutuşurken göreceğimi söyleseydiniz yüzünüze gülerdim. Ama Ava'nın yanında herkes bunun doğal olduğunu görebilirdi. Ava biraz hayalperest görünüyordu, bu da Ava'nın kendine biraz aldığı anlamına geliyordu.

Kendi kendime gülümsedim. Bu, "Aşk Kulübesi" kelimesine yeni bir anlam kazandırdı. Eğer bu biraz daha devam ederse, Kale

yeniden adlandırılması gerekecek.

Onları Daisy'nin taze bir kahve demliği taşıması izledi.

"Kahve yaptım," diye duyurdu Daisy. "Kahve isteyen var mı?"

"Aslında bir diyet kola alabilirim," diye yanıtladı Ava.

Daisy'nin yüzü karardığında Jules hemen, "Kahveye ihtiyacım var," diye ekledi.

"Smithie çörek getirdi. Krep yapacaktım ama Smithie çörek getirdi. Yine de krep yapabilirim. Krep ister misin?" Daisy umutla Luke'a sordu.

Başını salladı ve bir ayı pençesi kaptı, Jules'un sessiz bir iletişim içinde çılgınca ona başını sallamasını kaçırdı.

"Stella süslü püslü somon ve patates yapıyor ve herkes sevinç gözyaşları döküyor. Ne? Ben kendi evimde bile krep yapamıyor muyum?" Daisy patladı.

Uh-oh.

"Ne tür bir somon yaptı?" Vance yanlış soruyu sordu, bir Baviera kreması kaptı ve Jules'un sandalyesinin koluna oturdu.

"Tereyağlıydı, otluydu ve hava kadar hafif bir böreğin içindeydi," diye övünüyordu Ava, Jules şu anda Ava'ya çılgınca başını sallıyor (o da fark etmemişti) ve Daisy'nin yüzü pembeleşiyordu. Ava devam etti: "Ve

patatesler kremalı ve peynirliydi. Çok ince dilimlenmişti. inanılmaz."

Daisy Ava'ya ters ters baktı, kahveyi masaya bıraktı ve hışımlla dışarı çıktı.

"Ne dedim ben?" Ava şaşkınlıkla etrafına bakınarak sordu ve Jules ona gülümseyerek, "Sonra," diye mırıldandı.

"Bakalım doğru anlamış mıyım? Mace yemek yapabilen kızı mı alacak?" Vance araya girdi.

Jules Ava'dan döndü ve Vance'in koluna bir yumruk attı. Sonra ağzını kapattı, öğürür gibi bir ses çıkardı, sandalyesinden fırladı ve odadan kaçtı.

"Kahretsin," Smithie bir çörek daha almak için uzanmıştı, ama Jules'un öğürüp kaçmasından sonra onun yerine arkasına yaslandı.

"Ben Brownsburg'a eve gideceğim. Annem ve babamla kal," dedi Roxie Hank'e. İkisi birlikte odaya girdiler.

"Hayır," diye yanıtladı Hank.

"Meksika'ya gideceğim," diye devam etti Roxie. "Roxanne, hayır dedim," diye karşılık verdi Hank. "Sibirya'ya gideceğim!" Roxie tersledi.

Hank Lee'ye baktı ve başını salladı.

"Yap değil salla senin Kafa at senin Kardeşim, Hank Nightingale," Roxie ısırdı.

"Harika. Çörekler. Sonunda günüm aydınlandı." Hank, Roxie'yi görmezden geldi.

Luke'un dudaklarının bir tarafı seksi bir yarım sırtışıla kıvrıldı. Vance'in bok yiyen sırtışı yeniden ortaya çıktı. Eddie sırtmamak için dudağını ısırđı. Lee doğrudan kıkırdadı.

Hank ve Roxie'nin bizim gibi sevişme yarışına katılmadıklarını tahmin ediyordum. Belki de katılmışlardı ve olağanüstü koşullar ışıltıyı erkenden söndürmüştü.

"Vazgeçtiklerine inanıyor musun?" Roxie hışım la bana sordu.

"Hayır," diye cevap verdim ve çöreğimden bir ısırık daha aldım.

"Ben de bilmiyorum." Kanepeye uzandı, Hank'e ters ters baktıktan sonra çikolata kaplı, içi muhallebi dolu bir çörek çıkardı ve öyle bir ısırđı ki, muhallebi kenarından dışarı sıçradı.

"Bebeğim, bana bir fincan kahve koy," dedi Luke Ava'ya. "Lütfen?" Ava karşılık verdi.

"Güzel Ava, lütfen bana bir fincan kahve koy," diye cevap verdi Luke yumuşak bir sesle, yüzünde yumuşak bir ifadeyle ve kesinlikle hiç utanmadan.

Ona baktım. O kadar ateşli görünüyordu ki, sesi o kadar tatlıydı ki, yüzü o kadar korunaksızdı ki kalbim duracak gibi oldu. Nefes almayı bıraktım ve sadece Lee'nin titretmesine izin verilen bir yerimin titrediğini hissettim.

Gözlerim Luke'a ağzı açık bakan Roxie'ye, sonra Luke'a ağzı açık bakan Jet'e, sonra da Luke'a bir fincan kahve dolduran Ava'ya kaydı.

"Indy, tatlım," diye seslendi Lee.

Başımı çevirdiğimde yanımda durduğunu gördüm. Başını içeri eğdi ve gözlerinin eğlendiğini gördüm.

"Salyalarını akıtmayı kes," diye fısıldadı.

Ağzımı kapattım, ona bir bakış attım ve çöreğimden son bir ısırık aldım.

Jules geri geldi ve tekrar sandalyesine oturdu.

"Prenses?" Vance o kadar sessiz sordu ki neredeyse duymayacaktınız.

"Ben iyiyim," diye mırıldandı.

Eli kızın yüzüne gitti, parmakları saç çizgisinde gezindi ve saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı.

Bir şey bana çarptı, gerçekten güzel kokan sıcak bir su banyosunda rahatlamak gibi her tarafıma kaydı.

Lee'ye döndüm.

"Anladım," diye
fısıldadım.

"Ne?" Lee gözlerini bana dikerek sordu.

Bakışlarım odayı taradı ve tekrar ona döndü.

"Anlıyorum," diye tekrarladım ve gözleri ısındı. O
biliyordu
Söylediğim şey.

"Güzel," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

"Seni seviyorum." Fısıldamaya devam
ettim. "Bu da iyi," dedi sırtarak.

Tam eğilip onu öpecektim ki Ally'nin "Ben krep yiyeceğim. Krep yemek için sabırsızlanıyorum."

Arkamı döndüğümde Ally'nin gözleri kocaman olmuş bir şekilde odaya girdiğini gördüm. Daisy yanında olduğu halde bana sadece "Yardım et!" der gibi bakıyordu.

"Eminim herkesin krep için yeri vardır. Zaten kimse çörek sevmez, pek doyurucu değiller," dedi Ally, biraz abartarak, ama Daisy'nin yüzündeki kararlı ifade her şeyi anlatıyordu.

Daisy, Smithie'ye doğru yürüdü ve ellerini ince kalçalarının üzerine koydu.

"Gördün mü, Smithie. Ally krep istiyor. Bu sana bir ders olsun. Güneyli bir kadının evine asla çörek getirme. Güneyli kadınlar misafirlerini besler, çörekle değil. Anladın mı?" diye tersledi.

"Lanet olsun, kadın. Bir vidan mı gevşedi yoksa?" Smithie'nin akılsızca yanıtı oldu.

Daisy daha karşılık veremedi hepimiz diğer odadan gelen "Benimle grubum arasına girmeye nasıl cüret edersin!" bağırışını duyduk.

Herkes tamamen sessizliğe gömüldü.

Sonra çekyatın gıcirtısını duyduk. Sabahki Hot-Boy-on-Rock-Chick aksiyonunun belirgin gıcirtısı değil, Daisy's Den'de III. Dünya Savaşı yeni başlamış gibi gıcırdıyordu.

"Uh-oh," diye nefes aldı Roxie.

Smithie, "Görünüşe göre Hawaiili'nin elleri dolu," diye mırıldandı.

"Herkes dışarı," diye emretti Lee, sesi alçaktı ama itaat edilmesini istediğinden şüphe yoktu, hem de hemen.

Kadınlar tereddüt edince Hank, Roxie'nin elini tuttu ve "Dışarı" diyerek onu kanepeden çekti.

Yatak gıcırdamaya devam ediyordu, daha yüksek sesle ve daha korkutucu. Eddie,

"Gidelim," diyerek Jet'i dışarı çıkardı.

"Ben kahve fincanını getireyim," diye fısıldadı Daisy, neredeyse boş olan iki kahve fincanını da kaparak.

Olabildiğince sessiz bir şekilde odadan çıktık ve çörekleri arkamızda bırakarak mutfağa gittik.

Luke mutfağa girdikten sonra kapıyı kapattı.

Luke, "Şu ikisinden biri kendi odasından çıkana kadar kimse bu odadan çıkmayacak," diye duyurdu.

Çöreklerimiz reddedilince Daisy krep yapmak zorunda kaldı.



"NE?" Shirleen bağırdı.

Lee az önce vazgeçtiklerini, neden vazgeçtiklerini ve Sid ile bir görüşme yapacağını açıklamıştı ve Shirleen'in bu durumdan hoşnut olmadığı çok açıktı.

Hepimiz Daisy'nin büyük odasında oturuyorduk.

Shirleen, Hector, Darius (Lee'nin diğ er en iyi arkadaşı, şu anki çalışanı ve Shirleen'in yeğ eni) ve Ike, Daisy'nin ruh halini iyileştirmek için büyük adımlar atarak krep için zamanında gelmişlerdi. Bobby ve Matt işlerini hallediyorlardı. Lee bu girişimden para kaybediyordu ve birinin düğün masraflarını karşılaması gerekiyordu.

Mutfak hapsimizden yaklaşık yarım saat sonra Jules, Luke'un kuralını çiğ nemek zorunda kaldı çünkü kusmak için tuvalete koşması gerekiyordu.

Odaya geri döndüğünde, "Bitirdiler. Stella'yı koridorda gördüm. Mace'i de."

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı Lee.

Jules bir Rock Chick topluluğ u topladı.

"Ne yaparsanız yapın, Stella'y a kıyafeti konusunda iltifat etmeyin," diye tavsiyede bulundu.

"Neden?" Ava sordu.

"Çünkü çok şirin," diye yanıtladı Jules.

"Peki neden ona sevimli olduğ unu söylemiyoruz?" Roxie sordu. "Çünkü Mace onun için paketledi," diye açıkladı Jules.

"Ah," diye başını salladı Jet.

"Ve onun iç çamaşırlarını da paketlemiş," diye devam etti Jules. "Anlıyorum," diye mırıldandı Daisy.

"Ve çok seksi. Bana sahip olduğ u tek seksi setin bu olduğ unu söyledi," diye devam etti Jules.

"İşte böyle," dedi Ally tam bir anlayışla.

Jules, "Birlikte oldukları dönemde bunu onun için satın almış sayılır," dedi.

Aman Tanrım.

Bu ilginçti.

Daisy kıkırdadı ve sesi çan sesi gibiydi.

Daisy'nin kıkırdamasına bayılırdım.

"Ayrıca birlikteyken ona kıyafet de almıştı." Jules'un Mace'in Gardırop Kararlarının Yıkımına ilişkin hikâyesi hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyordu.

Jet ellerini ağzına götürdü, gözleri kocaman açılmış dans ediyordu ve Shirleen homurdandı.

"Ve bu sevimli mi?" Roxie bariz bir güvensizlikle sordu.

Jules, "Süper sevimli, Hawaiiili sörfçü tarzında," diye cevap verdi.

"Bunu görmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadım.

Roxie, "Mace'in güzel bir kıyafet alabildiğine inanamıyorum," diye karşılık verdi.

"O iyi mi?" Ava Jules'a sordu.

Jules başını salladı.

"Dikişler mi?" Shirleen'in sesi keskindi. Daisy'nin İni Savaşı'ndan haberdar olmuştu.

"Hayır, sanırım başka bir şey. Stella'nın aynı anda hem çok kızgın hem de çok şaşkın görünmesine neden olan bir şey. Ancak, Stella banyoya girerken Juno ile birlikte salona geldiğini gördüğümde Mace kendinden çok memnun görünüyordu."

"Broody Mace memnun görünüyor muydu?" Ben sordum. Hepimiz bunun ne anlama geldiğini biliyorduk. Oradaydım, yaptım, tişörtüm vardı.

Stella yatağa atılmıştı.

"Yüce Tanrım," diye nefes aldı Jet. "Bu kadar çabuk mu?" Ava sordu.

Ally Roxie'ye, "Sanırım bu Hank'in rekorunu geçti," dedi.

"Evet," diye cevap verdi Roxie, ağzında küçük, anımsatıcı bir gülümseme oynayıyordu.

"Vay anasını," dedim.

"Kahretsin, havuzu düzenleyecek zamanım bile olmadı. Bu gidişle parayı nasıl geri kazanacağım?" Shirleen Ally'ye baktı. "Sen enselenene kadar beklemek zorunda kalacak."

Ally konuşmak için ağzını açtı ama sözü kesildi.

"Siz kadınlar her ne hakkında konuşuyorsanız onu daha sonra bitirebilir misiniz?" Lee pek de kibar olmayan bir sesle sordu.

Başımı kaldırdım ve ona ters ters baktım. "Bu önemli," diye tersledim.

"Öyle mi?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. Oopsie.

Tamam, belki de o günkü planları dedikodudan biraz daha önemliydi.

Stella ve Mace'e duş almaları ve krep yemeleri için zaman verdikten sonra hep birlikte büyük odaya geçtik.

Tüm bunlar olurken Stella'yı izledim. Kıyafeti çok tatlıydı. Ben de istedim. Bayıldım. zerinde siyah bir OP atlet, göğüslerinin etrafında bir bant halinde mavimsi hibiskus çiçekleri ve bir çift mavimsi gri OP kadife kısa şort vardı. Süper havalı, rock-sörfçü kız gibi görünüyordu. Mace'in şimdiye kadar bilinmeyen alışveriş yeteneklerine biraz şaşırdım ve i çamaşırlarının neye benzediğini merak ettim.

Stella sessiz davranıyor ve Mace'le ilgili her şeyden kaınıyordu. Mace düpedüz memnun görünmüyordu, ama kesinlikle düşünceli ya da kızgın da değildi, ki Mace'in duygu envanteri hakkında bildiklerim çoğunlukla bunlardı. Pek mutlu görünmüyordu. Bunun yerine enerjik ve tetikte görünüyordu, aynı zamanda yumuşak görünüyordu, bu da Mace'in duygusal cephaneliğinde benim için yeni olan son şeydi.

Rock Piliçleri Stella'nın etrafında toplandılar, bize ihtiyaç duyması halinde tampon görevi gördüler, ancak Mace (Ateşli Erkek Kur Yapma Geleneğini bozarak) zorlamadı ve onun alanından uzak durdu.

Daisy'nin büyük odasına girdiğimizde geri ekilmiştik.

Bu bir hataydı.

Stella kanepenin kolunda Ally'nin yanına oturdu, Juno da onun yanında yerde oturuyordu.

Mace içeri girdi ve ellerini kızın beline koyup onu kanepeden iterek ayağa kaldırırken ağzım açık bir şekilde izledim. Kızgın ve şaşkın bir ses çıkardı ve kafasını çevirip Mace'e baktı ama yüz ifadesini göremedim.

Kadının oturduğu yere oturdu, geriye doğru kaydı, bir ayağını kanepeye koydu ve onu önüne getirdi, üzerine oturdu ve yakın bir şekilde yaptı, eli kadının kalçasından kayarak uyluğunun üstünde durdu.

Vay anasını!

Bu arada Juno, eski günlerden beri bu tür Topuz Manevralarına alışık olduğu belli olan Juno, bu durumu gayet normal karşıladı.

Mace bana hiç sevecen bir adam gibi gelmedi. Luke gibi, bana Mace'in toplum içinde dokunaklı bir şekilde sevgi gösterisinde bulunacağını söyleseydiniz, gülerdim. Ama işte oradaydı, kesin kanıt.

Bakışlarım Ally'ye kaydı. Ally yanında duran Mace'in uzun bacağına bakıyordu ve gözlerini bana dikti. Rock Piliçleri birbirlerine bilmiş bakışlar fırlattılar ve sonra gözlerimiz Stella'ya kaydı.

Sırtı dimdikti, yüzü çok kızgındı ama patlayacaksa da patlamayacağı belliydi. Şimdi değil. Sonra anlayacaktı, hem de nasıl anlayacaktı.

"Aferin kızıma!" diye bağırarak istedim ama çenemi kapalı tuttum.

Lee başlatıldı içine onun Duyuru,
hangi Zaten çoğu kişi biliyordu.

Shirleen hariç.

Lee, Shirleen'e "Karar verildi," dedi.

Shirleen, "Buna inanmıyorum," diye
karşılık verdi. Lee yanıt vermedi.

Gözlerim Shirleen'den Stella'ya kaydı. Stella artık kızgın görünmüyordu. Solgun görünüyordu. Görünüşe göre Mace Stella'ya da söylememişti.

"Şey, affedersiniz," dedi Stella, seksi ve sert sesi yumuşaktı.

Bu arada Stella'nın sesi her zaman sevdiğim bir özelliği idi ve sadece şarkı söylerken değil. Sesi, oldukça basit bir şekilde, bok gibiydi.

Shirleen, Stella'yı duymamış olan Lee'ye, "Asla pes etmiyorsun," dedi.

"Tehlikede olan çok şey var," diye yanıtladı Lee.

Stella, "Affedersiniz," diye tekrarladı ve Ally'nin gözleri ona kaydı.

"Bu saçmalığa inanamıyorum!" Shirleen patladı. "O serseriye indirmeye çok yaklaştınız!"

"Şey-" diye yeniden başladı Stella.

"Yo!" Ally bağırdı ve herkes ona döndü. "Stella'nın söyleyecek bir şeyi var."

Bütün gözler Stella'ya çevrildi.

"Ben sadece..." Durdu ve Mace'e baktı. Hâlâ solgun görünüyordu ama artık kızgın değildi. Arkasını döndü ve sırtının tekrar dikleştiğini gördüm. Sonra koyu renk, parlak saçlarını savurdu ve gırtlaktan gelen sesi çok daha yüksek bir şekilde, "Bir zamanlar jürideydim," dedi.

Stella konuşmayı bıraktı ve hepimiz onu izlemeye devam ettik.

"Bununla bir yere varabilir mi?" Stella'nın karşısındaki koltukta yanımda oturan Smithie bana mırıldandı.

"Şşşt," diye Smithie'yi susturdum.

"Öyle mi?" Luke Stella'ya sordu.

"Bir cinayet davası," diye devam etti Stella. "Ellerinde kurbanın resimleri vardı. Onları bize gösterdiler. Korkunçtu, göğsünden ve başından vurulmuştu. Her yer kan içindeydi. Lanet olsun, ama korkunçtu."

Herkes sessizdi.

Stella devam etti, "Savcılığın bir tanığı vardı, yaşlı siyah bir kadın. Her şeyi görmüştü. İçeri girdi ve yargılanan adama baktı ve dehşete düştüğünü anladım. Korkusu odayı doldurmuştu. Herkes bunu hissedebiliyordu. Neredeyse... Yemin ederim, neredeyse tadını alabiliyordunuz. Bu adamın mahallesinde yaşıyordu. Onu tanıyordu. Onun kötü bir adam olduğunu biliyordu. Hapiste olsa bile ona zarar verebileceğini biliyordu. O da biliyordu, biz de biliyorduk."

Herkes Stella'ya bakmaya devam etti. Artık herkes onun nereye varmak istediğini biliyordu. Herkes sessiz kaldı.

Stella konuşmaya devam etti.

"Sanık sandalyesinde arkasına yaslanmış, tamamen rahatlamış bir şekilde ona bakıyordu. Ürkütücüydü. Ona ne gördüğünü sordular. Ellerini tutmaya devam etti, bir kedi gibi ürkekti ama cevap verdi. Bunu kimin yaptığını görüp görmediğini sordular. Hala ellerini tutmaya devam etti ama cevap verdi. O kişinin odada olup olmadığını sordular. O da evet demiş. Onu göstermesini istediler. Elleri titriyordu. Kahretsin, asla unutmayacağım, tamamen titriyorlardı. Ama adamın gözlerinin içine baktı ve onu işaret etti."

"Yüce Tanrım," diye fısıldadı Jet.

Stella şöyle devam etti: "Onu suçlu bulduk. Jüriye oylama yaptılar. Hepimiz oyumuzu yüksek sesle paylaşmak zorunda kaldık, tam onun önünde, o her birimize bakarken. O zaman onun korkusunun birazını biliyordum, ama yarısını değil. Duruşmadan çıktığımızda, kurbanın ailesi üzerimize çullandı, ağlıyor ve devam ediyorlardı. Bize bir dua çemberi yaptırıldılar. Bittiği için çok mutluydular. Oğullarını, kardeşlerini ya da her neyse onu öldüren adam hapse atılacağı için çok mutluydular."

"Stella," dedi Lee yumuşak bir sesle.

Stella, "Oylama istiyorum," dedi.

Mace'in kolu kızın beline dolandı ve başı eğilerek ağzını kızın kulağına dayadı.

"Yavru kedi," diye mırıldandı ama hepimiz

duyduk. Um...wow.

Mace'in Stella'ya "Kedicik" dediğini dün duymuştum. Yine de beni şok etti. Yani, bu ne kadar tatlıydı?

"Oylama istiyorum." Stella'nın sesi daha yüksekti. "Bu adam arkadaşımı öldürdü. Beni vurdu. Diğer arkadaşlarıma da ateş etti."

Ayağa kalktı ve Mace de onunla birlikte ayağa kalktı, kolu göğsüne kilitlenmek için yukarı doğru hareket etti. Ne yapmaya çalıştığını bilmiyordum, konuşmasını mı engellemeye çalışıyordu, ona moral mi veriyordu, ama bunun bir önemi yoktu. İlkinde başarılı olamayacaktı ve kızın da ikincisine ihtiyacı yoktu.

"Oylama istiyorum." Sesi bu kez kesinlikle yüksekti.

Luke, Lee'nin daha önceki sözlerini tekrarlayarak, "Karar verildi," dedi.

Stella Luke'a, "Tamam, ama ben de oy istiyorum," dedi ve sonra gözleriyle kabileyi taradı. "Eğer o yaşlı kadın doğru olanı yapmak için kışını tehlikeye atabiliyorsa, ben de pekâlâ yapabilirim! Eğer siz bir avuç belalı anne aynı fikirde değilseniz, tamam. Bu konuda bir şey yapabileceğimi, bu adamı alaşağı edebileceğimi düşünecek kadar aptal değilim. Bunu yapmak zorunda olduğunuzu biliyorum ama en azından bir oy istiyorum!"

"Ben de bir tane istiyorum."

Roxie ayağa kalktı. Oh, kahretsin.

Gözlerim Lee'ye gitti. Yanağındaki bir kas çalışıyordu.

Kötü işaret.

"Roxie-" Hank odanın öbür ucundan Roxie'ye doğru yürüyordu ama Roxie geri çekiliyordu.

"Hayır, Hank," dedi Roxie, eli onu engellemek için havaya kalkarken.

"Stella haklı, biliyorsun," diye araya girdi Ally. "Ally," dedi Lee uyarıcı bir ses tonuyla.

"Haklı olduğunu biliyorsun," dedi Ally Lee'ye, sessizce, yumuşak bir sesle, o kadar Ally'den uzaktı ki gerçek dışıydı.

Oh, kahretsin.

Lee, sabrı tükenen Ally'ye, "Biliyorum ve umurumda değil," diye karşılık verdi. "Indy ve ben iki hafta içinde evleniyoruz ve Jules hamile-"

"O haklı," diye araya girdi Jules, o da ayağa kalkarak.

"Stella haklı." "Lanet olsun," diye mırıldandı Luke ve botlarına baktı. "Sessiz ol, Jules," diye mırıldandı Vance. Jules'un gözleri Vance'e döndü. "Ben bir yere gideceğim." "Hayır," diye yanıtladı Vance.

"Ben güvenli bir yere gideceğim," diye devam etti Jules.

Vance Jules'a yaklaştı ve elini karnına koydu. "Bunun bir dakikasını bile kaçırdığımı düşünüyorsan Prenses, bir daha düşün."

Sertçe yutkundum.

"O zaman beni güvende tut," diye fısıldadı Jules. Gözlerimin yaşardığını hissettim.

Kahretsin!

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

Ben ağlamadım.

Lee'ye baktım. Bana bakıyordu, yanağındaki kas hala çalışıyordu. Ayağa kalktım ve ona doğru gittim. Kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine doğru çekti. Ben de benimkini onun beline doladım.

Yüzümü boynuna dayadım ve tam kulağına, "Stella'nın haklı olduğunu biliyorsun," diye fısıldadım.

Lee'nin vücudu kaskatı kesildi.

Sonra da "Kahretsin" diye mırıldandı. "Pes edemeyiz," diye devam ettim. Lee cevap vermedi.

"Bunu yaparsak o kazanır," dedim ona. Lee hâlâ cevap vermedi.

"Biz böyle değiliz Lee," diye bitirdim.

"Sana bir şey olursa-" Lee başladı. Başımı geri çektim ve ona baktım.

"Bana hiçbir şey olmayacak," diye söz verdim.

Gözlerimin içine baktı. Gözlerini okumak zor değildi. Kızgındı ama aynı zamanda rahatlamış olduğu da belliydi.

Dediğim gibi, Lee pes eden bir adam değildi.

Sonra başını eğdi ve dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

Beni öpmeyi bitirdiğinde, "Aynen öyle" dedi.

İçimde bir şeylerin çözüldüğünü hissettim. Orada olduğunu fark etmemiştim bile, ama bütün gün beni bağlamıştı.

Lee beni onun yanına götürdü.

Tüm Rock kızları ve onların ateşli erkekleri hararetli konuşmalar yapıyordu.

"Oylamaya ihtiyacımız var mı?" Lee konuşmaları kısa keserek gruba sordu.

Sessizlik.

Lee onlara "Yapacak işlerim var," diye hatırlattı.

"Ben varım," dedi Hector hemen, gözleri Stella'nın üzerindeydi. "Ben de," diye ekledi Darius.

"İçeri," diye ekledi Ike.

"Lanet olsun," diye kestirip attı Luke. "Luke?" Lee sordu.

Luke Lee'ye baktı, sonra başını çevirip Ava'ya bakmak için eğdi. Ava dudaklarını yaladı ve omuz silkti. Alnını onunkine değdirdi, kısa bir an için gözlerini kapadı ve sonra geri çekti.

"İçeri," dedi.

"Vance?" Lee sordu.

Vance gözlerini Jules'e çevirdi. Kollarını onun beline yandan doladı.

"Siktir," diye mırıldandı Vance.

"Evet." "Hank?"

Hank aşağıya, Roxie'ye baktı. "Brownsburg'a mı gideceksin?" diye sordu.

"Eğer istersen," diye cevap verdi.

Hank yavaşça gözlerini kırptı ve nefesini tuttu.

Roxie'ye, "Bunu sonra konuşuruz," diye mırıldandı ve daha yüksek bir sesle, "İçeri," dedi.

"Eddie?" Lee sordu.

Eddie hemen, "Gir," dedi ve Jet gülümseyerek ona doğru eğildi.

"Mace?" Lee sordu.

"Dışarıda," diye
yanıtladı Mace.

Odadaki hava durdu ve Stella kaskatı kesildi. Hâlâ birlikte duruyorlardı, ama Stella'nın parmakları Mace'in koluna dolanmıştı ve Mace ona doğru eğilmişti, çenesi Stella'nın omzundaydı.

"Pardon?" Lee sordu.

"Dışarı," diye tekrarladı Mace.

"Dışarı mı?" Hector patladı, belli ki mutlu değildi ve herkesin gözleri şaşkınlıkla ona döndü. Sonra tüm gözler bir tenis maçıdaki gibi Stella ve Mace'e döndü.

Bunun nedeni Stella'nın hızla dönmesiydi. Mace başını geriye doğru salladı ama kolunu hareket ettirmedi, böylece kol Stella'nın omuzlarına dolandı ve Stella Mace'in önüne sıkıca yapıştı. Ellerini onun beline koydu ve parmakları tişörtünün kumaşının içine kıvrıldı.

"Linnie'yi o öldürdü," dedi, başını ona bakmak için geriye eğerek.

"Evet ve seni öldürmeyecek," diye yanıtladı Mace.

Stella o zaman kendini kaybetti.

"Arkadaşımı öldürdü!" Stella bağırdı.

"Evet, ve seni vurdu!" Mace Stella'nın yüzüne doğru bağırdı ve Stella'ya sesini yükseltmesi üzerine oda yine hareketsiz kaldı. Açıkça kızgın, süper kızgın, süper uzun boylu, kaslı, seksi adam kızgındı, ama Stella irkilmedi bile. Dahası, Juno odadaki gerginlikten habersiz, yan tarafına dönüp uzanmak dışında kıpırdamadı.

"Yani?" diye karşılık verdi, onun öfkesinden tamamen etkilenmemiştir. "Bu bir daha olmayacak."

"Tamam, tekrar vurulmadığım için mutluyum. Mutlu olmadığım şey ise Linnie'nin katilinin serbest kalması."

Mace Stella'ya, "Polisler başka birini görevlendirecek, Sid bir yerlerde çuvalalayacak ve biri onu alaşağı edecek," dedi.

"Bundan emin misin?" Stella sordu.

"Tekrar makineli tüfek ateşi altında koşmayacağından benim kadar emin değilim."

Hâlâ Mace ile önden önden sıvanmış olmasına rağmen, Stella Lee'ye bakmak için başını çevirdi.

"Oy hakkım var mı?" diye sordu.

Lee yumuşak bir sesle, "Senin oyunu biliyoruz tatlım," dedi.

"Vurulduğum için Mace'in oyunu ona vermek için özel bir iznim var mı?" Stella Lee'ye sordu.

Mace'in çenesi gerildi. Gözlerini kapadı ve açtığında da Lee'nin üzerindeydi ve sabır ve diğer Ateşli Adam'dan anlayış beklediğini görmek için zihin okuyucu olmaya gerek yoktu.

Neredeyse gülüyordum. Zavallı Mace.

Ve eğer bana iki gün önce söyleseydin
Bu konuda da yüzünüze gülerdim.

Lee başını salladı ve Stella'nın tarzını beğendiği belli olmasına rağmen, "Üzgünüm Stella, o şekilde olmuyor," diye cevap verdi.

Mace, "Girin," diye bağırdı ama odadaki herkes bunun ona mal olduğunu biliyordu.

Stella'nın başı dönüp ona baktı. "Gerçekten mi?"
diye sordu.

"Gerçekten mi," dedi Stella'ya, derin sesi korkutucuydu.

Ancak gözleri tekrar Lee'ye kaydığında ve bir sonraki cümlesini söylediğinde odadaki hava değişti. Ve daha önce ortamın gergin olduğunu düşünüyorsak, gerginliğin anlamını bilmiyorduk.

"O yaralanırsa, onlardan herhangi biri yaralanırsa, başına buyruk davranırım. Beni anlıyor musun?" Mace Lee'ye dedi ki.

Stella dondu. Herkes dondu kaldı. Onu anladık. Bunu Jet için yaptı, ortadan kayboldu ve Jet'in hayatını cehenneme çeviren adamı alaşağı etmeyi kendine görev edindi.

Neyse ki Mace onu yakaladığında Eddie, Lee, Hank ve Darius da oradaydı.

Sonuç olarak, Kötü Adam Sid Stella'ya ya da Rock Kızlarından birine zarar verirse, yumuşak başlı biri olarak tanınmayan Mace (en iyi zamanlarda bile) onu avlayacak ve öldürecekti.

Kahretsin, oradaydık, bunu yapmıştık ve bunun için de tişörtümüz vardı. Sadece Mace ile değil, Ava tecavüze uğradığında Luke da çılgına dönmüştü.

Kahretsin.

Stella'ya baktım, yine beti benzi atmıştı.

"Mace," diye fısıldadı Stella.

"Mace," dedi Hank daha yüksek sesle, sesi anlam doluydu.

Mace Stella'yı kendi yanına taşıdı. Kolu Stella'nın beline dolandı, başparmağı OP şortunun yan kemer halkasına takıldı ve onu kendine yakın tuttu.

"Adil bir uyarı, Hank," dedi Mace.

Hank Mace'e baktı ve saniyeler geçip gitti.

Sonunda Hank tekrarladı, "Adil uyarı."

İyi değil.

Yine de Roxie'ye, Ally'ye, bana ya da muhtemelen Rock Chicks'ten herhangi birine bir şey olursa, Hank'in Mace'in yanında başına buyruk olacağını hepimiz biliyorduk.

Kahretsin.

Luke, "Savaş," diye mırıldandı.

"Savaş," diye

onayladı Eddie.

"Siktir," diye ısırdı

Vance. Hector

gölümsedi.

Darius başını salladı.

"Ben konuşmak için Bobby, Matt ve

Monty. Bu var için oybirliğiyle kabul edildi," dedi Lee.

Lee'ye baktım. Lee bana baktı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım o gün ikinci kez.

Lee'nin gözleri ne erimişti ne de yanları kırıkmıştı. Çok ciddi görünüyordu.

Vay be.

Lee'nin yanıtı "Güzel," oldu.

ALTI



SANA AŞIK OLMAK DA DEĞİLDİ.

Stella

I berbat etmiőt. Hem de çok.

İnsanlığı bu Sid denen adamdan kurtarmak için tüm Rock Piliçlerini tehlikeye attım.

Düşünmedim

. Sadece davrandım.

Bu son zamanlarda başıma çok sık geliyordu ve bunu yapmayı bırakmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu, yoksa yine birileriyle yatacaktım ki bunun hiç de berbat bir şey olmayacağını (sadece içten içe) kabul etmek zorundaydım. Ya da öldürölürdüm ki bu kesinlikle berbat olurdu.

Rock Chicks aldırmadı. Bütün gün benimle aynı fikirde olduklarına dair söz verdiler, hatta benimle aynı fikirde olmaktan da öte, günü kurtardığımı söyleyecek kadar ileri gittiler. Adamları pes etmedi. Onlarla birlikte olmalarının sebeplerinden biri de buydu. Gerçekten, hepsini kazanmak biraz zor olmuştu.

Kendimi onlara inanmaya zorladım ve güzel bir gün geçirdik. Oğlanlar işlerini halletmeye gittiler ve kadınlar dedikodu yaptılar, kahve içtiler, Daisy'nin dolaplarını (evet, çoğul) temizlemesine yardım ettiler ve Guitar Hero oynadılar.

Ama endişeliydim. Bana bir şey olacağından değil, onlardan birine bir şey olacağından ve bunun benim hatam olacağından.

Şimdi akşamın geç saatleriydi ve Mace beni Nightingale Explorers'lardan biriyle eve götürüyordu.

Onunla konuşmuyordum. Bilgin olsun diye söylüyorum, bu benim yeni planımdı.

Doğal olarak başladı.

Büyük Toplantı sona erdiğinde onunla konuşma fırsatım olmadı. Sadece ellerini boynuma koydu, başparmakları çenemde olacak şekilde yüzümü kendisine doğru eğdi ve dudaklarını dudaklarıma dokundurarak kısa bir öpücük verdi.

Onun "başına buyruk" olmasının ne anlama geldiği konusunda çok korkmuştum, tüm çeteyi tehlikeye attığımı bilmemden bahsetmiyorum bile, ayrıca Mace'den gelen hafif bir öpücüğün hoş olduğunu söylemiyorum bile, itiraz edemedim.

Ben sesimi bulamadan, o gitmişti.

On beş dakika önce, Ally ve Indy Guns N' Roses'ın "Paradise City" şarkısında düello yaparken içeri girdi, her ikisi de ileri seviyedeydi, bu da beş oyuncak gitar düğmesinin hepsini kullanmak anlamına geliyordu, ki bunu

tamamen imkansız buldum.

Bana baktı ve "Eve gitmeye hazır mısın?" diye sordu.

Eve gitmeye hazırdım. Eve gitmeye fazlasıyla hazırdım. Onunla değil, ama eve gitmeye o kadar hazırdım ki, bunu tartışmayacaktım. Rock Chicks'le vakit geçirmeyi sevmediğimden değil, çok sevdiğimden ve kızlarla geçirdiğim her saniye beni biraz daha suçlu ve çok daha boktan hissettirdiğinden.

Mace sessizlik içinde sürdü.

Bilgin olsun diye söylüyorum, bu onun tarzıydı. Mace pek konuşkan biri değildi. Aslında son iki günde, birlikte olduğumuz bir haftada konuştuğumuzdan çok daha fazla konuştuk. Bu onda hoşuma giden başka bir şeydi; benim onu eğlendirmeme gerek yoktu, o da beni zekâsıyla büyülemeye ihtiyaç duymuyordu. İlk günden itibaren rahat hissettirdi.

O arabayı sürerken Denver'ın geçip gidişini izledim ve aklım evime gitti.

Yıllar önce apartmanlara bölünmüş büyük, eski, altın patlaması bir malikanenin kocaman bir odasında yaşıyordum. Şimdiki sahipleri Ulrika ve Swen burayı eski ihtişamına kavuşturmak için restore ediyorlardı. Bunun için önce kayınvalidenin evini restore edip kiraya verdiler. Sonra benim odamı restore ettiler ve bana kiraladılar.

Odama ulaşmak için malikaneye İtalyan çinili verandanın yan kapısından giriyor ve iki yarı özel (yani sadece Swen, Ulrika, Juno, Swen ve Ulrika'nın üç kedisi ve benim kullandığım) merdivenden yukarı çıkıyordunuz.

Odam büyük, havadar ve beyaza boyalıydı (ama sert beyaz değil, yumuşak bir yumurta kabuğu). Yerler parke döşeliydi ve her yere parlak renkli halılar serilmişti. Dekorasyonum TJ Maxx ve Target'tan geliyordu. Konserlerden ve çocuklarının hayallerini yaşamasını isteyen The Gypsies hayranlarının çocuklarına aralıklı olarak gitar dersleri vermekten kazandığım parayla (bu dersler çok ilerlemedi çünkü çocuklar hiçbir zaman gerçekten ilgilenmedi, sadece ebeveynleri ilgilendi, ama çocuklar ve ben yine de eğlenirdik), iyi şeyleri karşılayamazdım.

Lüks değildi ama alanımı seviyordum.

Kapıdan içeri girdiğinizde sol tarafta üç basamakla çıkılan platformda krem rengi, kuşgözü bir örtü ve yumuşak sarı çarşaflarla kaplı büyük yatağım vardı. Kocaman, yuvarlak bir kulenin içine itilmişti, her tarafta pencereler, filmimsi beyaz perdeler ve Ulrika ile Swen'in Ulrika'nın çiçeklerle dolu tuttuğu ve Swen'in bir iğne gibi düzenli tuttuğu dörtlü bahçesinin manzarası vardı. Ayrıca Front Range'in katıksız manzaraları da vardı.

Ön kapımdan sağa doğru iki basamakla indiğimde, küçük ve U şeklinde gömme mutfakım vardı.

Mutfakın önünde, beş basamak yukarıda, yıpranmış, yosun yeşili bir kanep, televizyonum ve bir başka büyük pencerenin bulunduğu bir platform vardı.

Onun karşısında, iki basamak daha çıkınca başka bir platform vardı. Benim nihai alanım. Standlarda üç gitar (ikisi elektrikli, biri akustik), müzik yığınları, iki müzik standı,

üst üste yığılmış amfiler ve daha iyi günler görmüş, ama çok rahat olan büyük, leylak rengi, aşırı doldurulmuş bir koltuk.

Mutfağın bölme duvarının arkasında çamaşır kurutma makinesi, gömme dolap ve mutfak kadar büyük, pençe ayaklı bir küveti, ayaklı bir lavabosu ve mozaik karo zeminleri olan banyonun kapısı vardı. Hasır çamaşır sepetimi ve antika bir eczaneden alınmış gibi görünen büyük, cam kapaklı ecza dolabımı orada saklıyordum. Onu bir bahçe satışında buldum ve Floyd benim için tamir etti. Emily ve ben beyaza boyadık ve ufak tefek eşyalarımı, havlularımı ve diğer eşyalarımı koyduk.

Benim alanım zengin renkler, çok fazla dağınıklık ve lambaların üzerindeki püsküllü eşarplarla rock 'n' roll klişesi değildi. Düzenli ve temizdi, ıvrır zıvırla kirletilmemişti, benim alanımın da böyle olması gerekiyordu çünkü kafam her zaman dağınıktı.

Mace'in beni randevumuz için aldığı anda ilk kez içeri girdiği zamanı hatırladım. Etrafına bakındı ve tepkisini gizleyemedi.

"Sürprizlerle dolusun," diye mırıldandı ve bunu yüksek sesle söylemek istemediğini hissettim, bu yüzden kibar olmak için cevap vermedim.

Ne demek istediğini hep merak etmişimdir. Kendimi hiç de şaşırtıcı bulmadım.

O buluşmadan sonra neredeyse her geceyi benimle geçirdi. Sadece birkaç kez onun evinde kaldık. Bana ihtiyacımız olduğunu söyledi.

Juno'nun yatağı yüzünden (Mace'in sadece bir kraliçesi vardı), ama bunun benim alanımı sevdiği için olduğundan şüpheleniyordum. Bana gelince, ben de onu kendi alanımda seviyordum. Sonunda, çok fazla.

Daisy Englewood'da, ben de Highlands'de yaşıyordum, trafik iyiye (ki değildi) en az yirmi dakikalık bir yoldu. Aklım eve gitmekten, grubum hakkında endişelenmek gibi daha olağan bir eğlenceye kaymıştı. Ya da bu noktada onların benim için endişelenmesine.

Özellikle Floyd.

İçimi çektim ve başımı cama yasladım. Arkamda Juno avuçlarını yaladı ve Mace'in camını indirdiği aralıktan gelen rüzgârı kokladı.

Gerçekten Floyd'u aramam gerekiyordu.

Floyd yetenekliydi. Müziğiyle bir şeyler yapabilirdi. Eğer peşinden gidip New York ya da Los Angeles'a taşınısaydı bir yerlere gelebilirdi. En azından bir seans sanatçısı olabilirdi, ama muhtemelen daha fazlası. Çok daha fazlası.

Bunu o istemedi. Karısıyla sakin bir hayat yaşamak ve kızlarının mutlu büyüdüğünü görmek istiyordu. O da böyle yaptı. Floyd buydu ve onu sevmemin en büyük nedeni de buydu.

İlk başlarda beni olmak istediğimden daha fazlası olmaya itti, sadece yeteneğim olduğunu değil, aynı zamanda "insanın aklını başından alan" bir sahne duruşum olduğunu söyledi (onun sözleri).

Şan, şöhret, stadyum konserleri ve Rolling Stone'un kapağında resmimin olmasını istemedim. Ben müzik yazmadım, çaldım. Para için müzik yapmadım. Akıl sağlığım için yaptım. Büyürken yaşadığım boktan hayattan kaçmanın tek yolu, çaldığım şarkıların yüzlerce küçük, baş döndürücü derecede havalı nota ve söz dünyasına girmekti.

Beni yanlış anlamayın. The Gypsies'in yerel başarısından mutluydum. En yüksek doları, bedava içkiyi, kapının yüzdesini talep ettik ve giriş ücretimiz küçümsenecek bir şey değildi. Faturaları ödüyor ve müziği yaşamama izin veriyordu. Tüm grup daha ileri gitmeyeceğimizi biliyordu çünkü benim bizi daha ileri götürmeye niyetim yoktu. Bazı gözlemciler birden fazla kez bana ulaşmıştı ama benim için önemli olan gruptu. Gözlemciler içinse bu benimle ilgiliydi.

Konuşulmuyordu ama Hugo, Pong, Leo ve Buzz grubun kalbinin benim gitarım ve sesim, ruhunun ise Floyd'un piyanosu olduğunu biliyordu. Diğer grup üyeleri iyiydi ama asla harika olamayacaklardı.

Floyd ve benimle birlikte harika görünüyorlardı, hepsi de yakışıklıydı ve grupla birlikte kendi başlarına olabileceklerinden çok daha iyi çalışıyorlardı. Bir şey olabilmeleri için The Gypsies'in bir arada kalmasına ihtiyaçları vardı ve bir parçam The Gypsies'in bir arada kalmasının tek nedeninin bu olduğunu biliyordu. Her zaman kavga ediyorduk ve asabi olanlardan (Hugo ve Pong) ya da dramatik olanlardan (Buzz ve Leo) birinin kendini kaybedip kapıdan çıkıp gitme tehlikesi vardı.

Birlikte kalmamız gerekiyordu ve benim de onlara ihtiyacım vardı. Başlarda sadece müzikle ilgiliydi ama sonra kendi aileme sırtımı döndüğümünden beri sahip olduğum tek aile onlar oldu. Bu olduğunda, her şey grupla ilgili hale geldi.

Mace evin yan tarafındaki çakıllı arabayı çekti ve ben de düşüncelerimden sıyrıldım.

Minibüsüm Swen ve Ulrika'nın Volvo'sunun yanına park edilmişti. Oraya nasıl geldiğini sormama gerek kalmadı.

Mace.

Bir şey söylemedim. Onu almak için Lindsey'e geri dönmek zorunda olmadığımı sevinmiştim. Ayrıca onunla konuşmadığım için de mutluydum yoksa teşekkür etmek zorunda kalacaktım.

Park etti ve elim kapı koluna gitti.

"Ben sana kapını açana kadar dışarı çıkma," diye emretti Mace, son derece otoriter bir tavırla.

İçimi çektim ama cevap vermedim. Arabadan indi, kaputun eteklerine doğru ilerledi, gözleriyle etrafı taradı ve geri dönüp arka kapıyı açtı. Juno dışarı fırladı. Mace arkadaki egzersiz çantasını aldı, kapıyı çarptı ve benimkini açtı. Araçtan çok daha az hevesle çıktım.

Mace korumacı bir tavırla etrafımı sardı ve Juno ile beni eve sokmak için hiç vakit kaybetmedi.

Bu durum zaten zedelenmiş olan suçluluk duygumu daha da zedeledi. Mace ile tekrar birlikte olmak istememiş olabilirdim, ama benimle ilgilenmesi ve

bu görev konusunda çok ciddi davranıyordu. Ayrıca bunun benim korunması gereken biri olduğum için değil, onun korunması gereken biri olduğum için olduğu da gözden kaçmadı.

Lanet olsun.

Merdivenlerden birlikte sessizce çıktık ve Mace kapının kilidini açtıktan sonra beni koridorda bekletti. Anahtarımı hiç geri istememiştim. Bu onu aramamı gerektirecekti, bu da geri dönmesi için yalvarmamla sonuçlanabilirdi ki bu da yapmak istediğim bir şey değildi, nunh-unh, asla. Bu nedenle anahtarın onda kalmasına izin verdim.

Evime girdi. Garip bir bip sesi duydum, sonra evi gözden geçirdiğini duydum ve sonunda Juno ve beni içeri çağırdı.

İçeri girdik, Juno sola döndü, muhtemelen o gün için çok önemli olan On Beş Numaralı Büyük Köpek Uykusu'nu almak için yatağa uzanacaktı.

Merdivenlerde kayarak durdu, biraz tökezledi ve şaşkınlıkla önüne baktı.

Ben de baktım.

Oda karanlıktı. İki gece önce ayrılırken sahip olmadığım perdeler indirilmişti. Yatak gitarlarımın olduğu yere taşınmıştı. Gitarlarım şimdi ortadaydı, yatağımın olduğu yerde de kanepe vardı.

"Ne-?" Ben başladım.

Mace kapıyı kapattı ve çantayı kanepenin bulunduğu platforma fırlattı.

Mace platforma çıkıp bir ışık yaktıktan sonra yanıma dönerken öylece bakakaldım. Elini cebine atıp şingirdayan bir şey çıkardı.

Bana yaklaştı ama kapıyı işaret etti.

"Yeni sürgü, zincir, gözetleme deliği. Evin içindeyken son ikisini kullan. Her zaman ilkini kullan. Sadece bu durumda değil, her zaman," diye emretti Mace, bana bir anahtar uzatarak.

Anahtarı aldım ama artık üç kilidi ve yeni bir gözetleme deliği olan kapıma baktım.

Lanet olsun.

Mace elimi tuttu ve beni kapının yanına doğru iki adım çekti.

"Alarm paneli," dedi ve elimi bırakıp duvardaki yeni bir kutuyu işaret ederek açtı. "Bu senin şifren. Ezberle." Bana bir kâğıt uzattı.

Kağıda baktım, sayıları okudum, tekrar okudum, kafamda tekrarlardım ve sadece benim anlayabileceğim tuhaf bir matematiksel formülasyon yaptım (sayıları ezberlemek zorunda kaldığımda yaptığım bir şey).

"Ezberledin mi?" Mace sordu.

Ona baktım ve başımı salladım, sesimi bulamadığım için konuşmadım, onunla konuşmadığım için değil. O anda son planımı unutmuş gibiydim.

Kâğıdı benden aldı, avucunun içine aldı ve cebine soktu.

"İçeri girin, kodu girip şu düğmeye basmak için otuz saniyeniz var." Bir düğmeyi işaret etti. "Dışarı çıkarsan, her zaman alarmı kur. Kendini ve Juno'yu kapıdan çıkarmak için bir dakikan var. Aynı şekilde kuracaksın, aynı kod, aynı bitiş düğmesi. Tamam mı?" diye sordu.

Tekrar başımı salladım.

"Bu düğmeyi görüyor musun?" Kırmızı bir düğmeyi işaret etti. Yine sadece başımı salladım.

"Panik düğmesi. Ona basarsan, polis merkezine bir sinyal gönderilir. Bunu biliyorlar, dalga geçmiyorlar. Sirenleri olan bir araba gönderirler. Sonra Nightingale ofislerindeki kontrol odasına bir sinyal gider ve açığa çıktığınızı anlarız. Bir durum olduğunu bilmiyorsanız o düğmeye basmayın. Anladın mı beni?"

Neler oluyordu?

"Mace-" diye başladım.

"Beni duyuyor musun?" diye sabırla tekrarladı.

Oldukça gergin görünüyordu, ben de bir kez daha başımı sallamaya karar verdim. "Her iki telefonunuzda da Nightingale kontrol odası var.

hızlı aramada. Birinci tuşa bas, sonra vur. Bu şekilde, sen

panik düğmesine ulaşamazsanız, telefonlarınızdan birini alabilirsiniz. Olur mu?"

"Evet," dedim.

"Kapı alarmlı, pencereler de öyle. Evin içindeyken şu kodu ve ardından şu düğmeyi..." diyerek başka bir düğmeyi işaret etti. Bu, çevresel sensörlerin aktif olduğu ama hareket sensörlerinin aktif olmadığı anlamına geliyor." Tavanların duvarlara çarptığı köşelerde bulunan kırmızı ışıklı sensörleri işaret etti. Etrafa baktım ve onlardan çok olduğunu fark ettim.

Mace konuşmaya devam etti.

"Yani alarm kurulu ama kapı ya da pencereler kırılırsa polise sinyal gidiyor, bir araba dışarı çıkıyor ve kontrol odası sinyali alıyor, diğeriyle aynı tatbikat. Anladınız mı?"

Aman Tanrım.

Bu çok fazlaydı. Basitçe çok fazla.

Çılgıncaydı.

Bu düşünceleri paylaşmadım. Görünüşe göre tek yeteneğim başımı sallamaya devam etmektir.

Mace devam etti, "Oda kameralarla dolu. Onları göremezsin, kimse göremez. Banyoda iki kat yukarıda küçük bir pencere var. İhlal edilmesi pek mümkün değil ama alarm sensörü var. Bu yüzden banyoda kamera yok. Kameralar ofiste açık olacak ve izlenecek,

Yirmi dört yedi. Üstünü değiştirmen gerekiyorsa, bunu banyoda yaparsın. Hâlâ benimle misin?"

Başımı sallamaya devam ettim.

"Dış kameralar var, ön, arka ve yan kapılar ile park alanı. Onlar da yedi gün yirmi dört saat izleniyor. Swen ile konuştum. Neler olup bittiğini biliyor ve yaptığımız işten memnun. O ve Ulrika Cumartesi günü tatile çıkacaklar. İyi zamanlama."

Titremeye başladım. Bu işin ne kadar ciddi olduğunu anlamaya başlamıştım. Linnie'yi kaybetmek, vurulmak, tehdidi bilmek, bunların hiçbirisi işe yaramadı.

Bu beni korkutuyordu.

"Mace-" Tekrar başladım.

Eli boynuma geldi, benim alanıma girdi ve başı benimkine doğru eğildi.

"Tüm sorularını bir dakika içinde cevaplayacağım, Kedicik," dedi sessizce. "Kurulumu açıklamayı bitireyim, sonra bana istediğin her şeyi sorabilirsin."

Kurguyu açıklamayı bitirmemiş miydi? Bu zaten kurgunun tamamı değil miydi?

Konuşmaya devam etti.

"Indy'nin babası Tom'u tanıyor musun? Polis departmanında dedektif mi?" Mace sordu.

Başımı salladım.

Bir keresinde Mace de öyle yapmıştı.

"Tom ekip arabalarının düzenli ama rastgele geçişlerini ayarlıyor. Evi gözetleyen ve fırsat kollayan biri ya bir araba tarafından görülecek ya da bölgedeki ekiplerin sıklığını fark edecek ve çok daha dikkatli olacak ya da burada size ulaşma şansını tamamen ortadan kaldıracak. Arada bir bir üniformalı kapınızı çalacaktır. Yüzünüzü bizzat görmek isteyeceklerdir, bu yüzden yüzünüzü onlara göstermeniz gerekecektir. Bu gece ya da gündüz olabilir. Burada video gözetimi var."

Alarm kutusunun hemen üzerinde yer alan ekranlı başka bir kutuyu işaret etti.

Sonra devam etti.

"Bu düğmeye basarsınız, onları görürsünüz ve onlarla konuşabilirsiniz ama onlar sizi görmez. Hiçbir sivil polis çağırmayacak, sadece üniformalılar çağıracak ve size bir rozet gösterecekler. Sadece üniformayı ve rozeti görürseniz aşağı inersiniz. Ellerine geçen küçük bir şansla, güvenliği ihlal eden ve eve girip üzerinize gelen biri olursa, sizi kapıya kadar takip ederler ama gizli kalın, bir parolanız vardır. Ona ulaştığınızda, memura her şeyin yolunda olduğunu söylersiniz. Senin iyi olmadığını anlayacak ama tedbirli davranacak. Anladın mı?"

Titremenin ötesindeydim. Titremeye başlamıştım.

"Bebeğim, anladın mı?" Mace usulca sordu.

Başımı salladım.

"Perdeler hep çekili. Yatak pencerelerden uzağa taşındı, böylece biz uyurken çekim yapamıyorlar. Kaçının

Kanepe, açıkta. Duvarlar tuğladan, duvarda güvendesiniz. Pencere­ler güvenli değil, onlara yaklaşmayın."

"Tamam," diye

fısıldadım. Mace

sessizliğe gömüldü.

"Daha fazlası var mı?" diye

sordum. "Evet," diye

yanıtladı.

Lanet olsun.

Konuşmaya devam etti.

"Güvenli bölgeleriniz var. Fortnum's korunuyor. Kale. Ofisler. Indy ve Lee'nin, Ava ve Luke'un. Ve burası. Bu kadar. Ben ya da çocuklardan biri seni korumadıkça başka bir yerde takılmayacaksınız. Güvenli bir bölgeye gitmek için eskortla gideceksin. İstisna yok. Ekip arabasında ya da şirket arabasında değilsen hiçbir yere gitmeyeceksin. Tamam mı?"

Başımı salladım.

Tekrar sessizliğe

gömüldü. "Bu kadar

mı?" diye sordum.

Başını sallama sırası

Mace'deydi. "Tüm bunlar

biraz fazla değil mi?"

Başını iki yana salladı.

"Bir servete mal olmuş olmalı, kim ödedi?" Devam ettim.

"Ekipmanların çoğu stokta tutuluyor. Fazlalıklar, korumaları gereken Rock Chick'e göre satın alındı."

Ah canım.

"Bu ne anlama geliyor?" Soruyu sormadan önce cevabı bildiğimden korkuyordum.

"Parasını ben ödedim."

Gözlerimi kapattım. Bildiğimden korktuğum cevap buydu.

Juno onaylayarak

havladı. Gözlerimi

açtım.

Juno yatağı buldu. Merdivenleri tırıs tırıs indi, yatağa ulaştı, üzerine atladı, karnının üzerine yerleşti, başını ön patilerinin üzerine koydu ve bizi izledi.

"Nasıl bu kadar çabuk hallettiniz?" Alarm sistemleri ve gözetleme ekipmanları hakkında hiçbir şey bilmediğim için sordum, ama bu iki gün içinde yerleştirmek için oldukça kapsamlı bir kurulum gibi görünüyordu.

"Vance iyi ve hızlı, çok antrenman yaptı. Monty de öyle. Öncelikleri var. Hank, Eddie, Nick ve Vance'in pencerelerinin takılması gerekiyor. Pencereler değiştirilip temizlik yapılana kadar Şato'da kalacaklar. Bu, Vance ve Monty'nin Lee ve Indy'nin dubleksine odaklanabilecekleri anlamına geliyordu ve Lee birkaç ay önce sofistike bir alarm sistemi kurdu, böylece sadece kamera çalışması yaptılar. Luke ve Ava'nın çatı katı için de aynı şey geçerli. Zaten yüksek güvenlikti olduğundan sadece kameraların yeniden kurulması gerekiyordu. İşin büyük kısmı burada gerekliydi."

Daha ne kadar suçlu hissedebileceğimden emin değildim ama vücudum kendiliğinden yanmadan önce suçluluk sınıırına yaklaştığımı fark ettim.

"Polislerle nasıl bu kadar çok gizlilik ayarladınız?"

"Indy ve Ally polislerin kızları. Lee bir polisin oğlu. Hank ve Eddie de polis. Onlar için bu bir aile meselesi. Sen evlat edinildin. Sid bu kasabadaki pek çok şeyden sorumlu. Herkes onun yakalandığını görmek istiyor ama kimse ikinci dereceden zarar görmek istemiyor, özellikle de bu aileden biriye."

Vay be.

"Evlat edinildiğim" için şanslıyım. Tamam, son bir şey daha.

"Bu hafta sonu, Cuma ve Cumartesi geceleri ve Pazar öğleden sonra konserlerim var."

"Biliyorum. Kulüp sahipleriyle konuştuk. Açılmadan önce bir tarama yapıyoruz. İçeride görevlendirdiğimiz adamlarımız var ve çalışanlar da dahil olmak üzere hiç kimse çantaları kontrol edilmeden ve üzerlerine arama yapılmadan içeri giremiyor."

Wanted?

Konserlerime gelen insanları asacaklar mıydı?

Lanet olsun.

Konuşması bittikten sonra bir süre bekledi ve sonra yaklaştı.

"Başka sorunuz var mı?"

Evet, bir milyon! diye bağırdı beynim.

Başımı salladım.

"Şimdi bir tane buldum," dedi

bana. "Tamam," dedim

usulca.

"Neden titriyorsun?"

Gözlerimi kırptım.

"Bilmiyorum," diye yalan söyledim.

Biliyordum. Kesinlikle biliyordum. Ödüm

bokuma karışmıştı.

Daha da yaklaştı, diğer eli belimde durdu ve boynumdaki elinin parmakları beni sıktı. Nedense bu titrememi durdurdu.

"Seninle ilgileneceğim," diye söz verdi, derin sesi alçaktı.

"Bunu istemiyorum," diye tekrar yalan söyledim. Bunu çok istiyordum. Ama buna sahip olmak için kendime izin veremezdim.

Başka bir boyun sıkma.

"Bunu bu sabahki 'oy istiyorum' konuşmanızdan önce düşünecektiniz."

Bu konuda yanılmadı. O sabahki konuşmamdan önce pek çok şeyi düşünmeliydim.

"Hayır, demek istediğim, korunmaya ihtiyacım olduğunu biliyorum, sadece bunu senin yapmanı istemiyorum. Bana başka birini atayın." Bir an için seçeneklerimi düşündüm ve içlerinden en kötü görüneni seçtim. "Ben Hector'u

aliyorum."

Bir göz parlaması vardı, ama bu diğerleri gibi okunamaz değildi. Bu baştan sona "Öfke!" diye bağıırıyordu.

"Hector'u yakalayamamanız için iki neden var." Mace'in sesinde bir gerginlik vardı.

Mace'in kenarını görmezden geldim ve bir elimi kalçalarımından birine koydum. "Öyle mi?"

"Bir, çünkü yaklaşık yirmi dört saat içinde seni sırt üstü yatırarak, o da üstüne çıkacak ve ikiniz de çıplak olacaksınız."

Onun sözleriyle vücudum dondu. Gözlerim yuvalarından fırladı, ellerim yumruk oldu ama Mace az önce bana yaptığı şok edici hakarettten habersiz ya da umursamaz bir şekilde konuşmaya devam etti.

"Bunun için can atıyor. Sana bakışından bunu anlayabiliyorum. Onunla konuşacağız ama sonuçta konu sen olunca böyle bir şey olmayacak."

"Aklını kaçırmışsın," diye nefes aldım.

Mace beni görmezden geldi. "İkinci neden, çünkü sen benimsin.

Tartışma bitmiştir."

Tartışma bitmedi.

Savaşına söylediği ilk sinir bozucu şeyle başlamaya ve maço, inatçı, lanet kafasına girene kadar geri kalanında ilerlemeye karar verdim!

"Yirmi dört saat içinde Hector'la yatmam!" Tersledim.

"Evet, öyle. O iyi biri. Eddie'den daha iyi. Vance'den bile daha iyi ve Vance bir Denver efsanesiydi."

Uzun zamandır Denver'da yaşıyordum. Bir sürü insan tanıyordum, yarısı kadındı.

İtiraf etmeliyim ki Vance'i duymuştum. Eddie'yi (ve Lee'yi) de duymuştum.

Rock Chicks'ten önce hepsi efsaneydi.

Odaklan! Beynim bana bağırdı.

Odaklandım.

"Ben öyle bir kız değilim!"

"Kedicik, seni ilk buluşmamızda

becerdim." Beni orada yakaladı.

"Bu daha önce hiç olmadı. Sadece sen olduğun için oldu," diye karşılık verdim, çok hızlı bir şekilde, böylece sözlerimi iyice düşünmeden, belki de onları hiç söylememem gerektiğini düşünmeden.

Daha da yaklaştı. Belimdeki eli sırtımın etrafından dolaştı, boynumdaki eli yukarı ve etrafına gitti, böylece parmakları saçlarımin içine girdi ve avuç içi boynumun dibine karşı sıcaktı. Vücudunun ön kısmı benimkine değiyordu.

Tüm bunlar gerçekten çok iyi

hissettirdi. Tanrım.

"Öyle mi?" diye sordu, gözleri sıcak ve gülümsüyordu. Kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı.

Lanet olsun!

Konuşmadan önce gerçekten düşünmeye başlamam gerekiyordu. Ya da hiç düşünmeden.

"Her neyse." Hiçbir şey olmamış gibi geçiştirdim ve gözlerindeki gülümseme ağzına ulaştı.

Piç kurusu!

"Ben senin değilim!" Bağırdım ve ikinci savaşa doğru ilerledim.

"Öylesin."

"Değilim."

"Kedicik,
öylesin."

"Hayır. Nunh-unh. Hayatta olmaz. Bir daha asla!"
Başka bir bağırışla bitirdim.

Başını eğdi. Gülümsemesi derinleşti ve gözlerinde o çok sevdiğim seni öpeceğim bakışı belirdi.

"Tanrım, seni özledim," diye mırıldandı ve bunu yine yüksek sesle söylemek istediğini düşünmediğim bir şekilde söyledi.

Nefesim kesildi. Nereye bilmiyorum, belki başka bir eyalete. Tek bildiğim gittiği idi.

Sonra kapıya vuruldu. İkimiz de donup kaldık.

Muhteşem güvenlik sistemi için çok fazla. Kapımda biri vardı!

"Stella!"

Kahretsin!

Eric!

Kapı kolu tıkırdadı.

"Kapıyı aç! İyi misin?" Oh, bu
olamaz. Tüm o süper boktan
şansın içinde!

Mace'in gözleri kapıya dikildi ve bana döndüğünde de
öyle kaldı.

"O kim lan?" diye sordu. "Eric," diye
cevapladım.

Bir başka öfkeli parıltı ve ardından küfür
etti, "Siktir." Beni bıraktı ve kapıya doğru
ilerledi.

Mace gözetleme deliğinden dışarı bakarken daha fazla
vuruş oldu. Vücudunun bir şey algıladığını gördüm. Çenesi
gerildi ve bana baktı.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," dedi.

Tamam, şimdi kafam karışmıştı.

"Ne?" Ben sordum.

Mace başını salladı ve kapıyı açtı.

Eric dışarıda duruyordu ve ben biraz şaşkınlıkla onun iyi
göründüğünü fark ettim.

Uzun boyluydu. Mace'den yaklaşık beş santim kısaydı ama yine de uzundu. Siyah saçları muhteşem bir dalgaya sahipti ve uzamasına izin verirse kıvırcık olacaktı. Kız kıvırcığı değil, erkek kıvırcığı ve seksi. Bunun yerine saçlarını uzun tutardı ve her zaman yataktan yeni çıkmış gibi dağınık ve seksi görünürdü. Yoğun, siyah gözleri ve zayıf, kaslı bir vücudu vardı. Bahsettiğim gibi, kesinlikle ateşliydi ama benim gözümde kimse Mace'den, hatta ateşli Eric'ten bile daha ateşli olamazdı.

Beni ilk Eric gördü, endişeli yüzünde ayakta durduğuma ve nefes aldığımı dair bir rahatlama ifadesi vardı. Bana doğru bir adım atmaya başladı ama gözleri Mace'e takılınca durdu ve dondu kaldı.

Juno başını kaldırdı ve yataktan Eric'e selam vermek için havladı ama belli ki Şato'da Rock Chicks'le takılmaktan bunu köpek diliyle söyleyemeyecek kadar yorgun düşmüştü. Başını tekrar patilerinin üzerine koydu ama vücudu kuyruğuyla birlikte sallandı ve Eric'in yanına gelip merhaba demesini hoş karşıladığını belli etti.

Eric'in şu anda Juno için zamanı yoktu. Bakışları önce bana sonra da Mace'e döndü. Sonra içeri girdi. Mace kapıyı fırlattı ve kapı çerçeveye takılınca Eric patladı, "Ne oluyor lan?"

Juno bu alışılmadık karşılama hakkında ne düşüneceğinden tam olarak emin olamadan tekrar havladı.

"Eric," dedim sessizce.

"Kim bu lanet herif?" Eric kafasını Mace'e doğru sallayarak sordu.

"Kim olduğumu biliyorsun." Mace şöyle diyerek kafamı daha da karıştırdı.

"Öyle mi?" Eric'in ses tonu kavgacıydı.

"Öyle mi?" Ses tonum şaşkıındı.

"Öyle," diye yanıtladı Mace, gözleri Eric'ten hiç ayrılmadan. Eric ona döndü ve odada bir şeyler değişti. Rock gruplarındaki solistlerin anlayamayacağı bir şey. Sadece suç ve ceza dünyasında çalışan seksi adamlar anlar. Yani ben anlamadım.

"Evet, biliyorum," diye cevap verdi Eric, sesi artık tehlikeliydi ve bu itiraf karşısında derimde mutlu olmayan bir şeyin süründüğünü hissettim. "Bilmek istediğim şey, burada ne halt ettiğin?"

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim," diye karşılık verdi Mace.

Bu bana hiç de sıcak bir his vermedi. Özellikle de ikisi de birbirlerinin kafasını koparmak üzereymiş gibi göründükleri ve bariz olanın dışında daha fazlası olduğu için. Sadece ne olduğunu bilmiyordum.

"Erm... çocuklar?" Ben seslendim.

Eric bakışlarını Mace'ten ayırdı ve beni baştan aşağı süzdü, gözleri tekrar şortumun altından görünen bandaja takıldı.

Sonra bakışları Mace'e döndü.

Eric, Mace'e "Demek vuruldu," dedi.

Ne?

Vurulduğumu biliyor

muydu? Neler

oluyordu?

"Vuruldu," diye yanıtladı Mace.

"Ve sen de oradaydın," diye devam

etti Eric. Mace'in çenesi gerildi.

"Evet."

"Siktir!" Eric tekrar patladı. "Geri çekil, Mason. Bunu ben hallederim."

Mace'in öfkesini zar zor kontrol etmekten öfkesini pamuk ipliğine bağlı tutmaya geçişini hâlâ şaşkınlıkla izliyordum ve bunun iyi bir şey olmadığını biliyordum.

"Tam olarak neyi hallettin?" Mace sordu.

"Stella," diye cevap verdi Eric.

"Neden bunu bana açıklamıyorsun?" Mace'in ipi çözülmeye başlamıştı.

"Neden bir açıklamayı hak ettiğini düşündüğünü bana açıklamaya ne dersin?" Eric karşılık verdi.

Bu bütün gece devam edebilir.

"Affedersiniz!" Bağırđım. "Ben odadayım."

"Sessiz ol, Stella," dedi Mace gözlerini Eric'ten ayırmadan bana.

Olamaz.

Yine bana patronluk taslamıyordu.

"Bana sessiz olmamı söyleme. Neler oluyor?" diye

bağırđım. "O bir federal," diye cevap verdi Mace.

Geri gelen nefesim yine tatile  ı k m a y a karar verdi.
Tahminimce, Las Vegas.

Gözlerim Eric'e kaydı.

"Bir Fed mi?" Sahip olduğum son nefes kırıntılarıyla
nefes aldım.

Onda doğru olmayan bir şeyler olduğunu biliyordum.
Bana inşaatta çalıştığını söyledi.

Eric'in dişleri sıkılmıştı.

"Bu Doğru." o dedi arasında Onlar, onun
gözleri isteksizce Mace'i bırakıp bana geliyor.

"Sen-?" için mi çalışıyorsun?

Ben başladım. "Evet," diye
sözümü kesti Eric.

"Görevde," diye paylaştı Mace.

Eric'in çenesindeki bir kas sıçradı.

"Görev mi?" Şimdi aptal gibi konuşuyordum ama başka
törlü o l a m a z d ı .

"Sidney Carter," diye ısırdı

Eric. Aman Tanrım.

Eric de Kötü Adam Sid'in peşindeydi.

Sonra aklıma geldi. Eğer Eric Sid'in peşindeyse, o
zaman benimle birlikteydi çünkü.

Lanet olsun.

Geri çekilmeye başladım.

"Stella." Eric Mace'den uzaklaştı ve bana doğru gelmeye başladı.

"Sakın ona yaklaşma," diye uyardı Mace.

Eric durdu ve Mace'e döndü. "Bunu dışarıda mı halledeceğiz?"

"Bana uyar," diye cevap verdi Mace hemen.

"Hayır!" diye bağırdım ve Juno ortamın bozulduğunu hissederek havladı ve Eric'in daha kapsamlı bir karşılama yapmamaya karar vermesinden memnun olmadı. Juno görmezden gelinmeye alışık değildi. "Siz ikiniz dışarıya hiçbir şey götürmüyorsunuz. Bana neler olduğunu anlatacaksınız. Senden başlayarak." Eric'e başımı salladım.

Eric bana döndü. Bir adım attı, bakışımı yakaladı, dişlerini tekrar sıktı ve durdu.

"Fazla bir şey söyleyemem," diye başladı. Sonra sanırım yeni görünüşümden etkilendi ve devam etti, "Stella, tatlım, üzgünüm. Fazla bir şey söyleyemem."

"Tamam, sadece benimle ne ilgisi olduğunu söyle."

Eric önce Mace'e sonra da bana baktı. "Sanırım biliyorsun."

"Lindsey," dedim.

"Ve Mason," diye devam etti Eric. Ne?

"Mace?" Ben sordum.

Eric devam etti, "İçeride bir adamımız var. Sid'in baskıyı hissettiğini ve misilleme yapacağını biliyorlardı. Hedefin kim olduğunu biliyorduk. Senin de onlardan biri olduğunu biliyorduk. Nedenini biliyorduk ve geçen geceki operasyonu da biliyorduk."

Birkaç adım daha geri gittim, Mace'den yayılan öfkenin sıcaklığının beynime yansımaya izin veremeyecek kadar bu haberle sersemlemiştim. Bacaklarımın arkası platformlardan birinin kenarına çarptı ve hiçbir zarafet göstermeden oturdum.

Eric tekrar bana doğru gelmeye başladı ama Mace yıldırım hızıyla hareket edip onun yoluna çıktı.

Eric durdu ve ona ters ters baktı.

Mace'in etrafından Eric'e baktım. "Biliyor muydun?" "Siktir," diye mırıldandı Eric.

Sonra hiç düşünmeden (evet, yine) ayağa fırladım, ileri atıldım ve Mace'in etrafını sararak "Vuruldu!" diye bağırdım.

Mace'in kolu beni ortamdan yakaladı ve sertçe vücuduna çekti.

"Biliyorum!" Eric, Mace'in kolunu görmezden gelmeye karar vererek karşılık verdi, aklım çılgınca yönlerle savrulurken bunun akıllıca olduğunu düşündüm.

"Bu konuda hiçbir şey yapmadın!" Bağırmaya devam ettim.

"Benimle birlikte olman gerekiyordu," diye hatırlattı

Eric. Haklı sayılırdı, öyleydim. Baskı yapmıştı, o geceyi onunla geçirmemi istedi, ama

Ona hayır dedim.

Eric konuştuktan sonra Mace'in sert vücudu bir şekilde daha da sertleşti. "Konuşmak istediğim konu bu," dedi Mace.

"Bu seni hiç ilgilendirmez," diye çıkıştı Eric.

"Ben farklı düşünüyorum," diye karşılık verdi Mace.

"Peki neden?" Eric geri döndü.

Mace ona, "Stella ve ben tekrar birlikteyiz," diye bilgi verdi.

Yine hiç düşünmeden başımı çevirip Mace'e baktım ve "Biz değiliz!" diye bağırdım.

"Stella-" diye başladı Mace.

Gözlerim tekrar Eric'e kaydı. "Vurulmama neden izin verdiğini bilmek istiyorum."

"Vurulmana izin vermedim. Dışarıda oturdum. Gittiğini gördüm. Seni Lindsey'nin evine kadar takip ettim. Stark ve Mason'ın orada olduğunu gördüm, polislerden bahsetmiyorum bile, Sid'in böyle bir haberle harekete geçecek kadar çılgın olmayacağını düşündüm. O sırada bir telefon aldım. Jet McAlister'ın India Savage ve çetesiyle birlikte olması gerekiyordu. O yoktu ve Chavez çağrılmıştı. Beni onun evine gönderdiler. Arabalı saldırı ben oraya varmadan önce oldu ve ben yoldayken vuruldun."

Bu beni biraz daha iyi hissettirdi.

"Şimdi," dedi Eric gözlerini Mace'e dikerek, "ellerini onun üzerinden çekmek ister misin?"

Mace hemen, "Hayır," diye cevap verdi.

"Bunun doğru cevap olmadığını düşünüyorum. Daha önce sana bağıırıyordu. Onu kapıdan duydum ve tekrar birlikte olmadığınızı söyledi," diye karşılık verdi Eric.

"Evet, öyle diyor. Öte yandan, bu sabah siktiğimin Stella olduğundan, onu daha sert sikmemi istediğinden ve onu boşalttıktan sonra boğazıma mırıldanırken bana tutunduğundan oldukça eminim. Bu onun ve benim için çelişkili bir bilgi, ama öngörülebilir gelecekte onun yatağında olmaya niyetli olduğumu düşünürsek, sanırım şu anda nereden geldiğimi anlamışsındır," diye paylaştı Mace, sesi tamamen ölümcüldü.

Kıpırdamadım ve Eric'in gözleri bana çarptı.

Aman Tanrım, Mace bunu gerçekten söyledi mi? diye sordu beynim.

"Onu becerdin mi?" Eric bana sordu.

Evet, Mace bunu gerçekten söylemişti.

Oh adamım, Mace'i öldürecektim.

"Eric," diye fısıldadım.

Mace'in az önce paylaştığı şey ve bunu paylaşma şekli dışında bunu neden üzücü bulduğumu bilmiyordum. Birincisi, Eric'ten bir şeyler saklıyordum. İkincisi, ben onun kız arkadaşı değil, göreviydim (Federallerin bu kadar ileri gittiğini bilmiyordum, ama işte).

Ama bunu üzücü buldum, çünkü yüzüne bir tokat atmışım gibi görünüyordu.

Eric gözlerini kapatıp yana baktı, dişlerini sıktığı yine belliydi.

"Başka bir görev bulmalısın." Mace bu havaya girecek durumda değildi, bu da hemen hemen herkesi (Mace hariç) geri çekilmesi için uyarırdı.

Eric gözlerini açtı ve gözleri öfkeden kavruluyordu. Sadece Mace'e değil, bana da.

"Eric, bu iş biraz karışık," dedim ona sessizce.

"Öyle olduğunu biliyorum. Senin hakkında çok şey biliyorum Stella. Ona aşık olduğunu ve onun da sana aşık olduğunu biliyorum. Seni terk ettiğini biliyorum. Ondan sonra kimsenin olmadığını da biliyorum. Benden başka kimse. Son olarak, benden uzak durduğunu biliyorum, ama bunun sebebinin eline fırsat geçtiği anda onu becermek olduğunu düşünmedim. Birine açılırsan tekrar becerileceğini düşündüğün için olduğunu düşündüm," diye açıkladı Eric, kibarca değil ama bu bir açıklamaydı.

"Sözlerine dikkat et." Mace "hoş değil" kısmına odaklanmaya karar verdi.

"Bana açılma!" Mace'i görmezden gelerek ve "açıklama" kısmına odaklanarak kendimi savundum.

"Yapmam gereken bir iş var. Sana açılmak direktiflerimin bir parçası değildi," diye çıkıştı.

Farklı türde hayali bir bağırsak tekmesi, bu Eric tarafından atıldı.

"Çok teşekkürler," diye tersledim.

"Sana aşık olmak da değildi," diye karşılık verdi Eric.
İşte yine nefesim ke s i l d i , bu sefer Wyoming'e doğru.

Mace'in vücudu

gerildi. Lanet olsun!

Konuşmak için ağzımı açtım ama artık çok geçti. Eric döndü, kapıyı açtı ve dışarı çıkmaya başladı.

Durdu ve Mace'e baktı. "Bu sefer ona daha iyi bak."

Sonra kapıyı çarptı ve gitti.

YEDİ



SİYAH KUŞ

Stella

I Kapiya baktım, az önce olanlar hakkında ne hissettiğimden emin değildim. Sadece mutsuz ve tatsız olduğundan emindim. belki biraz üzgün.

Mace bana tutundu.

"Çık dışarı," dedim sessizce, hâlâ kapiya bakıyordum. "Bana onu becermediğini söyle," diye cevap verdi Mace.

Gözlerimi sertçe kapattım ve yutkundum. Bu, avazım çıktığı kadar bağırmamak için kendimi kontrol edebilmemi sağlayacak bir önlemdi.

Sonra yine sessizce tekrarladım, "Mace, çık dışarı."

Mace gitmesine izin vermedi. Mace hareket etmedi. Mace konuşmadı.

O şekilde durduk, kolu hala bana sarılıydı, ben hala onun önüne bastırmıştım, ikimiz de kapiya bakıyorduk, ikimiz de sessizdik, uzun bir süre gibi görünen bir süre boyunca.

Sonra başı omzuma geldi ve çenesiyle saçlarımı uzaklaştırdı.

Kulağıma, "Seninle olduğum ilk gece sert ve hızlı boşalmıştın. Hawaii'den döndüğüm gece de aynısını yaptın. Bu sabah da aynısını. Aradaki her seferinde, benim için mırılamayı sağlamak biraz daha fazla çaba gerektirdi, Kedicik."

Nefesimi tuttum. Sözleri beni sarstı. Sadece söyledikleri değil, ne kadar çok şey hatırladığı da. Erkeklerin böyle şeyleri hatırladığını bile düşünmezdim.

"Seni becermesine izin vermedin," diye usulca bitirdi ve sesi rahatlamış gibiydi.

"Devam et, Mace, bu harika. Çok yakında senden nefret edebilirim."

Sözlerimden hiç etkilenmeden boynumu öptü, beni bıraktı ve dişlerinin arasından Juno için ıslık çaldı. Juno'nun yataktan fırladığını ve bize yaklaşırken pençelerini ahşap zemine vurduğunu duydum.

Egzersiz çantasından tasmayı çıkarışını izledim. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Juno'nun dışarı çıkması lazım. Biz yürüyüşe çıkıyoruz.

Geri geleceğiz." "Hayır dönmeyeceksiniz. Seni daha yeni kovdum," diye hatırlattım ona.

Mace bir adım önümde durdu. Juno oradaydı, o yüzden eğildi, Juno'nun tasmağını taktı ve doğruldu. Bana doğru eğildi, inanmayan ağzımı hafifçe öptü, sonra o ve Juno gittiler.

Kendimi yine kapıya bakarken buldum.

Sonra kendimi ağlamak isterken buldum.

İstemediğim erkek arkadaşım benden ayrıldı (az önce olan şeyin bu olduğundan oldukça emindim) ve belki de şimdi onu istememekle hata ettiğimi düşünüyordum. Geri dönmesini istediğim eski erkek arkadaşım tekrar birlikte olduğumuzu düşünüyordu ve şimdi onu geri istemekle hata ettiğimi düşünüyordum (bundan hiç emin değildim). Ve hiç tanımadığım biri ölmemi istiyordu.

Süper Boktan Şans Kraliçesi.

Düşüncelerimden sıyrıldım ve Juno'nun su kabını temizledim. Ona yeni su verdim, mama kabını yeniledim ve antrenman çantasından eşyalarımı çıkardım, Mace'in eşyalarını bir açıklama olarak bıraktım. Sonra banyoya çekildim. Uzun, sıcak, lavanta kokulu bir banyo yapacak ve kendime pedikür yaptıracaktım.

Juno ve Mace döndüğünde banyoda ıslanıyordum, gözlerimin üzerinde ıslak bir bez vardı.

Hareket ettiklerini duydum.

Banyo kapısının açıldığını duydum.

Baloncukların dayanması için kutsal olan her şeye dua ettim.

"Sürgüyü kilitlememişsin," dediğini duydum

Mace'in. Sessiz kaldım.

"Alarmı sen kurmadın," diye devam etti Mace, sesi daha yakın, hatta çok daha yakın geliyordu.

"Üzgünüm, güvenlikten bugün için 'F' aldım," diye alaycı bir şekilde cevap verdim.

El bezi gözlerimden çekilmişti. Saçlarım başımın üstünde bir düğüm halindeydi ve geniş, soluk sarı bir saç bandı ile yüzümden uzak tutuyordum.

Küvetin arkasındaki banyo yastığının üzerinde duran başımı çevirdim ve Mace'e baktım. Çömelmiş ve bana yakın duruyordu. Kızgın görünmüyordu ama mutlu da görünmüyordu.

"Bebeğim, o notların sonu 'D' ile bitiyor, bu da 'ölü' anlamına geliyor," dedi sessizce ve tüm ciddiyetiyle.

Kahretsin.

El bezini geri verdi. Aldım ve tekrar gözlerimin üzerine koydum.

Sonra bana doğru gelen sesini duydum.

"Bu arada bebeğim, o yarayla ıslanmak iyi bir fikir değil."

Harika.

O haklıydı.

Açıkçası haklı olduğunu düşünerek yanıt vermedim.

Arkasından kapı tıkırtısını duyduğumda, el bezini tekrar gözlerimden çektim ve baloncukları kontrol ettim.

Tüm vücudu kapsar.

Küçük bir şans için Tanrı'ya şükürler olsun.

Aceleyle banyodan çıktım, kapıdan aceleyle banyodan çıkıyormuşum gibi ses çıkarmamaya çalışarak havlumu aldım, bornozumu giydim ve kendime bir spa akşamı yapmaya karar verdim. Pedikürüm (koyu, menekşe moru tercih ettim), tırnak törpüm ve parlatıcım ve sırf bu yüzden yaptırdığım mini yüz bakımımından sonra artık ne kafam yerindeydi ne de rahatlamıştım. Aynı şekilde kafam karışık ve aynı şekilde korkmuştum ve ayrıca yaram da acıyordu.

Müziğime ihtiyacım vardı.

Uzun zamandır banyodaydım. Dışarı çıktığımda, dışarıdaki yaz akşamı ışığı bile azalmıştı. Perdelerin arkasından görebiliyordum.

Leylak rengi sandalyemin yanında zayıf bir ışık parlıyordu. Mace yataktaydı ve uyuyor gibi görünerek beni şaşırtıyordu. Ben odaya girdiğimde kıpırdamadı. Juno bunu onaylayan yumuşak bir havlama sesi çıkardı. Juno, insanların dinlenmeye ihtiyacı olduğunda dikkatli olmak konusunda iyiydi. Bir köpeğin bunu yapması garipti ama doğrudu.

Mace o sabah sadece on dakika uyuyabildiğini söylerken ciddi olmalıydı. Onu hiç bu kadar erken yatarken görmemiştim. Her zaman saatlerce dışarıdaydı, yaptığı çılgınca şeyleri yapıyordu, sonra grubum için çılgınca şeyler yapıyordu ve sonra sabah erkenden kalkıyordu, genellikle güne koşarak başlıyordu.

Şifonyerime doğru yürüdüm, iç çamaşırlarımı çıkardım ve kısa bornozumun altına giydim, bantladığım yeni giysiye dikkat ettim. Sonra bir çift bol, şeftali rengi iç çamaşırı

çıkardım.

jarse büzgülü ort ve yanlarında erit halinde şeftali çiçekleri olan yumuşak sarı bir atlet. Yatağa sırtımı döndüm, bornozumu silktim ve giyindim.

Sonra akustik gitarıma doğru yürüdüm, onu aldım ve leylak rengi sandalyemin kenarına oturdum, gitarı dizime yakın uyluğumun üzerine yerletirdim, sessizce alarsam belki Mace'i uyandırmayacağıma karar verdim.

Ama oynamak zorundaydım. İki gün olmuştu ve çok şey yaanmıtı. Buna ihtiyaım vardı.

Ve Guitar Hero bunu kesmedi.

Parmaklarım telleri hissederek, perdelere takılarak sapta ilerledi. Birkaç akor tıngırdattım. Sonra birkaç tanesini daha bir araya getirdim.

Bir süre sonra her şeyi unuttum. Eric'i, bana bakışını, bana söylediklerini ve tüm o sahneyi. Yeni alarm sistemimi. Polis beni kontrol ediyordu. Rock Chicks tehlikede. Birinin beni öldürmek istemesi. Aynı kişi Lindsey'i çoktan ldrmtı. Benimle aynı odada olan Mace ve Juno'yu bile unuttum.

Uzun zamandır nasır tutmuş parmaklarım perdeler boyunca hareket etti, telleri tıngırdatıp kopardı ve usulca gözlerimi kapatıp The Beatles'ın "Blackbird" arkısını söylemeye başladım.

Ve gözlerimi kapalı tuttum, usulca arkı söyledim ve tıngırdattım, son iki notayı koparana kadar topladım ve kaydırdım. Gözlerimi açtım ve hareket gördüm.

Yatağa baktım.

Mace uyanıktı, dirseği yastığın içindeydi, başı ellerinin arasındaydı, çoğunlukla karanlıkta bile gözlerinin üzerimde olduğunu söyleyebilirdim.

Tıpkı eskiden yaptığı gibi. Tıpkı her zamanki gibi. "Kedicik, yatağa gel," dedi usulca.

Tıpkı eskiden söylediği gibi. Her zamanki gibi.

Alışkanlıktan, bir zamanlar olduğumuz şeyin anısını yaşamaya gömüldüğümünden, tereddüt etmedim.

Gitarı sehpasına koydum, ışığı kapattım ve yatağa doğru yürüdüm. Yuvarladım. Mace yuvarlandı. Juno bana uyum sağlamak için hareket etti (ne kadar iyi bir köpek). Şortumu çıkardım ve yorganın altına girdim.

Mace'in kolu ortama dolandı ve beni içine doğru çekti.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye mırıldandı saçlarıma, müziğe ne kadar ihtiyacım olduğunu biliyordu.

"Evet," diye fısıldadım.

Boynumun arkasını öptü.

"Bunu ben de özledim," dedi bana, benim çalıp söylememden ve onun izlemesinden bahsederken, tenimde bir ürperti hissettim.

Sadece bunu yüksek sesle söylemek istemediğini, aynı zamanda daha önce söylediklerini de yüksek sesle söylemek istediğini biliyordum.

Ve bundan ne anlam çıkaracağımı hiç bilmiyordum.



Uyandığımda Mace'in eli atletimin altındaydı, sadece altında değil, göğsümün üzerindeydi.

"Mace-" dedim, sesim uykulu geliyordu.

Eli göğsümü kavradı. Başparmağının sert ucu göğüs ucumda gezindi ve sonra geri döndü.

"Mace-" dedim yine, sesim hâlâ uykulu geliyordu ama alçalmıştı.

Başparmağı bir parmağıyla birleşti, hafifçe sıktı ve sonra yuvarladı.

Hoş ve mutlu karıncalanmalar her yere yayıldı ve bunların önemli bir kısmı doğrudan bacaklarımın arasına yöneldi.

Oh lordy be.

Başımı ona doğru çevirdim, niyetim bir şey söylemek, itiraz etmekti ama o çekildi, eğildi ve açık ağzımı öptü. Öpücük derin ve sıcaktı, aynı anda kalçalarını popoma bastırdı ve başparmağını bir kez daha sıkıp kaydırdı. Sertliğini arkamda hissettim ve çok daha yoğun olan daha hoş karıncalanmalar her sinirime bir yol çizdi.

Ben de onu öptüm. Elimde değildi. Denemedim.

Öpüşmeye devam ettik, sonra ağzı yanağımdan kulağıma doğru ilerledi ve dili kulağımın kıvrımlarında gezindi. Eli göğsümden ayrıldı ve aşağıya, karnımın üzerinden bacaklarımın arasına indi, sonra beni orada kavradı.

"Bana ne istediğini söyle," diye mırıldandı kulağıma, derin sesi zaten sertti.

"Dokun bana," diye fısıldadım.

Bana dokundu, parmakları içeri girdi ve beni hemen buldu. İnledim ve ağır ağır nefes almaya başladım, ağzım açıktı, Mace'in dudakları ve dili boynumdaydı.

Kalçalarımı kucağına bastırdım ve burnunu soktum. Boğazının derinliklerinden gelen ve boynumda titreşen bir ses çıkardı.

Başımı tekrar çevirdim ve öpüştük, daha sıcak, daha derin, parmakları iç çamaşırlarımın üzerinde oynuyordu. Öpüşmeyi bıraktım ve nefes almaya başladım.

Parmakları uzaklaştı.

"Ne istiyorsun?" diye sordu ağzıma karşı.

Gecikmedim. Yapamadım ve denemedim.

"Seni içimde istiyorum."

Başparmağı külotumun yan tarafına girdi, bandajımın üzerinden yukarı çekti ve dizlerimin hemen üstüne kadar indirdi. Yerini aldı ve içime girdi.

Tanrım, çok güzeldi.

Yüzüm ona dönük olduğu için boynum sürekli bükülüyordu. Eli tekrar göğsüme geldi, başparmağı ve parmağı meme ucumu okşuyordu, ağızlarımız birbirine değiyordu, dönüşümlü olarak öpüşüyor ve nefes alıyorduk, o içime girerken kalçalarım ona bastırıyordu.

Yaklaştım ama geri çekildim.

"Yavru kedi," diye mırıldandı.

Hissediyordu, biliyordu, hoşuna gitmiyordu.

Asla yapmadı. Hep gitmeme izin vermemi istedi. Ben hep onu beklemek istedim.

"Yakın mısın?" Nefes aldım.

Cevap vermedi, onun yerine "Kendini tutmayı bırak" dedi.

"Bunun seninle olmasını istiyorum," dedim ona.

Eli göğsümden ayrıldı, b a c a k l a r ı m ı n arasına girdi, parmakları bastırdı ve daire çizdi.

Nefes nefese adını söyledim. Ağzını benimkine dayadı ve ben boşalmadan hemen önce içime derinlemesine girdi.

Sersemlemiştim ve ağzı hala benimkinin üzerindeyken, vuruşları daha derine, daha hızlı giderken, yaklaştığını biliyordum.

Sesi artık boğuklaşmıştı, "Tanrım, çok tatlı hissediyorsun. Kimse daha tatlı olamaz."

Yine yüksek sesle söylemek istemediğinden şüphelendiğim bir şeydi ama Mace'in yapmak istemediği hiçbir şeyi yapmadığını düşünmeye başlamıştım. Orgazm sonrası mutlu Mace-hala-içimde- hissimin üzerine kalın bir tabaka halinde farklı bir sıcaklık yayıldı.

Sonra nefesi kesildi. Yüzünü boynuma dayadı, derin bir şekilde içeri girdi ve ağır bir iç çektiğini duydum ve hissettim.

İŖi bittiğinde a r k a m a yerleŖti, kolu karnıma dolandı ve çekilmedi.

Yavaşça göz kırptım.

Sonra tekrar olduğunu fark ettim. Lanet olsun!

Ne düşünüyordum ki?

Ne zaman düşünmeye

başlayacaktım? "İyi misin?" diye

sordu usulca.

Başımı salladım.

Eli bandajıma doğru kaydđ, parmakları bandajın kenarlarında fısıltı yumuşaklığında g e z i n d i .

"Seni incittim mi?"

Başımı salladım.

Kolu tekrar ortama dolandı.

Zihnim beni bu yeni karmaşadan kurtaracak bir plan oluşturmak için yarışuyordu. Yani, ona kızgındım. Eski erkek arkadaşına beni becerdiğini söylemişti ve bunu Eric için de benim için de hoş olmayan bir açık sözlülükle yapmıştı. Ona birlikte olmadığımızı söylediğimde beni dinlemedi ve onu kovduğumda da gitmedi.

Bu böyle devam edemez.

Tabii ki onunla birlikte yatağında yatıyordum. Dün gece gıkımı çıkarmadan ona katıldığım yatakta. Yattığım yatakta, külotum dizlerimde, Mace hala içimdeydi.

Belki de ona karışık sinyaller veriyordum.

Ne dersin? diye sordu beynim.

"Bebeğim?" diye seslendi.

"Ne?" Hâlâ bir plan oluşturamamış bir halde cevap verdim. "Siyahın nesi var?" diye sordu.

Bu soru kafamı karıştırdı ve bir plan oluşturmayı tamamen unuttum.

"Affedersiniz?"

"Şarkılarınız. 'Blackbird,' 'Black Water,' 'Black Velvet,' 'Black Betty,' söylediğiniz şarkıların çoğunda 'black' kelimesi geçiyor."

Sorusu beni şaşırttı. Bana hiç kişisel bir şey sormamıştı ve kesinlikle en kişisel şey olan müziğim hakkında hiç soru sormamıştı.

Hoşuna gittiğini biliyordum. Konserlerimin çoğuna gelirdi. Onu karanlıkta dururken gördüm, parmakları bir bira şişesinin boynunda, gözleri bende ve sadece bendeydi. Ve tıpkı dün gece olduğu gibi, benim evimdeyken, bir şey yapıyor, telefonla konuşuyor, kitap okuyor olsa bile, çalmaya başladığımda her zaman durup izlerdi ve dinlediğini ve bundan daha fazla hoşlandığını biliyordum.

Bir konsere geldikten sonra şimdiye kadarki en iyi seksimizi yaptık (bu da seksimizi listelerin dışına çıkardı) çünkü konserden dolayı kafam iyiydi ve şüphelendiğim kadarıyla o da öyleydi.

Ne zaman yalnızken oynasam, ben bitirdikten sonra benimle sevişirdi. Öyle olduğunu biliyordum çünkü daha tatlı, daha yavaş, daha az enerjikti, tamamen vermekle ilgiliydi, her zaman Mace'in bana vermesiyle ilgiliydi.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim. Kolunu sıktı. "Anlat bana."

İçimi çektim ve çenemi öne eğdim. Başı benimle birlikte geldi. Nefesini boynumda hissedebiliyordum.

Onunla bu konuya girmek istemedim. Bu onu ilgilendirmezdi.

Bu düşünceyle bile cevap verdim. Kendime engel olamadım ve yine denemedim.

"Hayatım karardı. Babam beni sevmiyordu. Annem beni onun tacizlerine karşı bir kalkan olarak kullandı. Hiç erkek ya da kız kardeşim yoktu ve arkadaşlarımla hiçbir şey paylaşmadım. Çok gençtim, nasıl yapacağımı bilmiyordum. Siyahı, hayatımı güzel, iyi ya da havalı bir şeye dönüştürmem gerekiyordu. Bu şarkıların hepsi iyi, bazıları güzel, bazıları ise sadece havalı."

Vücudunda bir değişiklik hissettim, bu da havada bir değişikliğe dönüştü. Kendimi bir şekilde farklı, daha sıcak hissetmem dışında bana hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Bu mantıklı mı?" Fısıldadım, nedense anladığından emin olmak istiyordum.

Cevap vermedi.

Tekrar denedim. Nedenini bilmiyordum ama denedim.

"Pearl Jam'in 'Black' şarkısında Eddie Vedder şöyle söylüyor..." Sonra belki de tarihin en büyük rock baladının en önemli beş dizesini söyledim ve sonra fısıldadım, "Şey..." Tereddüt ettim ve sonra alçak sesle, yumuşak bir fısıltıyla "O benim" dedim.

Hareket etti, benden koptu ama yakınımnda kaldı ve bir şekilde daha da yakınlaştı.

"Sen siyah
değilsin." "Benim
dünyam öyle."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra "Hiç ışık gördün mü?" diye sordu.

Seninleyken beynim cevap verdi.

"Floyd'la tanıştığımda," dedim. "The Gypsies bir araya geldiğinde."

"Ben mi?" Doğrudan ondan sakladığım noktaya gitti.

"Sen," diye dürüstçe
cevap verdim. "Şimdi
mi?"

"Biz siyahız," diye cevap verdim sahtekârca. Güneş kadar siyahtık ve bu konuşma da bunu kanıtlıyordu.

"Buna gerçekten inanıyor
musun?" "Evet," diye yalan
söyledim.

"Gitmemi mi istiyorsun?"

"Evet," diye tekrar yalan söyledim ve bu çok zordu. Kalbim atıyor ve nefesim toparlanıyordu, seyahatlerinin tadını çıkarıyordu, Teksas'ı keşfetmeye hazırdı.

"Beni derimden etkiliyorsun," diye paylaştı.

İşte nefesim, birinci sınıfta oturmuş şampanya içerken, Teksas'a doğru uçarken gitti.

Kai Mason paylaşımcı bir adam değildi.

Kai Mason benimle varlığı, vücudu ve ara sıra Pong'a tahvil gönderme yeteneği dışında hiçbir şey paylaşmamıştı.

Kimdi bu adam?

Hayır, hayır, bilmek istemiyordum. Umurumda bile değildi.

"Eninde sonunda kendi yolumu bulacağım," diye onu temin ettim ama bunun olmasını hiç istemiyordum. Bunu biliyordum. Sadece bunu itiraf etmeyecektim, özellikle de ona.

"Seni orada
seviyorum." Oh,
Tanrım.

"Mace."

"Seni orada tutuyorum."

"Orada olmak
istemiyorum." "Orada
olmak istiyorsun."

"Bilmiyorum."

"Hem kendine hem de bana yalan söylüyorsun."

"Yalan söylemiyorum."

Boynumun kenarını öptü.

"Öylesin." boynuma doğru söyledi. "Ve, Kitten, sen bilmelisin, Ben böyle iyiyim. Ne zaman burada sen olacağım?"
dur."

Lanet olsun.

"Juno'yla ben yürürüm," diye teklif etti, açıkça konuşmayı bitirmişti.

"Tamam." Benim de konuşmayla işim bitmişti ve Juno'yu çelik yelek, çarpışma kaskı ve muhtemelen tam vücut zırhı olmadan yürütemezdim.

"Dolabında benim eşyalarımaya yer aç."

Ona bakmak için dönerken külotumu dikkatlice yukarı çektim.

"İyi değil."

Gözleri sıcak, yumuşak ve gülümsüyordu, bu da beni sıcak, yumuşak ve güler yüzlü hissettiriyordu. Neyse ki bunu içimde tuttum.

Lanet olası gözleri.

"Bolca yer aç, bebeğim. Bu iş bittikten sonra bile bir süre kalacağım."

"Defol git," diye mırıldandım ve arkamı döndüm.

Eli yüzümün yastıkta kalan tarafına geldi. Beni tekrar kendisine bakacak şekilde döndürdü. Başı aşağı indi ve dudaklarıma hafifçe dokundu.

"Geri döneceğim," diye

fısıldadı. Lanet olsun, lanet

olsun.

SEKİZ



BU LINNIE İÇİN.

Stella

“**T** "Işınla beni Scottie. Çok havalı!" Leo bağırdı.

Leo alarm panelime ve video monitörüme bakıyordu, sanki ev güvenliği kavramı on iki saniye önce icat edilmiş ve ben de en son teknolojiye sahipmişim gibi.

"Tanrım, ama Mace'in hiç şakası yok," diye ekledi Pong, panelin kapağını aşağı çevirip düğmelere rastgele basmaya başlayarak.

Bir düzine polis arabasının ve parlak siyah Explorer'ın garaj yolunda gıcırdayarak durduğu, çakıl püskürttüğü, memurların ve ateşli Nightingale Araştırma Ekibi üyelerinin silahlarını çekerek hareket eden her şeyi vurduğu görüntüler kafamdan geçti.

Öne fırladım ve Pong'un eline bir tokat attım. "Pong, yapma bunu!" Tersledim.

"Ne?" Pong masum görünerek (ya da deneyip başaramayarak) sordu.

"Mace'in aya, yıldızlara ve ilk doğan çocuklarının köleleştirilmesine mal olan son teknoloji alarm sisteminin düğmelerine basmak yok," diye cevap verdim. "İpucu ver Pong, bu ciddi bir iş."

"Tanrım, sakın ol Stella Bella," dedi Leo, yakın tehlike karşısında bile rahattı (muhtemelen daha yeni esrar içtiği için), ki Linnie öldürülmeden ve ben ölüm listesine alınmadan önce de grup bundan nasibini almıştı. Bar kavgaları kotamızdan fazlasını gördüğümüzü, Pong ve/veya Hugo ile reşit olmayan grup kızları arasında çok fazla olası yasal tecavüz senaryosunu ayırdığımızı ve Leo'nun birden fazla kez yasadışı madde bulundururken bulunduğunu söyleyebiliriz.

Kısa bir süre tavana baktım. Aptal grup üyeleriyle nasıl başa çıkılacağına dair talimatların Tanrı'nın eliyle süslü altın harflerle tavanımda yazılı olmadığını fark ettiğimde (hiçbir zaman olmadığı gibi), bakışlarım Floyd'a kaydı.

Floyd düşüncelerimi anında anlayarak sırttı (her zamanki gibi) ve başını salladı. "Ne zaman olursa olsun, bunu yapmak istemezsin."

Floyd muhtemelen haklıydı. Belki de Pong ve Leo'yu öldürmemeliyim.

Yine de onları biraz hırpalarsam belki başım fazla derde girmez. Herkes anlayacaktır. Çok baskı altındaydım ve savunma avukatım

jüriyi bir saat boyunca Pong ve Leo ile bir odada oturtmak. Ondan sonra beni serbest bırakacaklarına şüphe yok.

Tüm grup o geceki konser için ekipmanları almaya gitmişti. Swen ve Ulrika ekipmanları ikinci kattaki kullanılmayan bir odada tutmamıza izin verdiler. Genelde taşıma ve kaldırma işlerine yardım ederdim ama yüzü olmayan çılgın bir suçlunun ölüm listesinde olduğum için bu seferlik bu işten kurtulacaktım.

"Pekâlâ çocuklar. Hazırlanalım da yola koyulalım." Floyd, neyse ki, işe koyulma zamanının geldiğine karar verdi.

"Gerçekten de konsere gelen herkesin üstünü arayacaklar mı?" Hugo Floyd'u görmezden gelerek bana sordu.

"Onları asacaklar," diye açıkladım.

Hugo başını salladı ve "Üst araması yapacaklar, ben de varım" dedi.

Kafamda yeni görüntüler belirdi. Bunlar Hugo'nun kapıya yaklaşan her kadının üstünü aradığı görüntüleriydi. Hugo'nun üst araması görüntüleri beni ürpertti ve iyi anlamda değil, numarası hızlı aramamda olan kefalet memurunu her aramak zorunda kaldığımda ürperdiğim türden bir ürperti.

"Sanırım asalara bağlı kalacaklar. Onlar bir şeyleri tespit etmede daha isabetliler."

Bunu uyduruyordum. Hangisinin daha doğru olduğu konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Hugo, "Üst a r a m a s ı konusunda oldukça isabetli olabilirim," diye önerdi.

Vay be.

"Ben de," diye ekledi

Pong. Aman Tanrım!

Hugo Pong'a döndü. "Saksafonu kaybedebiliriz. Zamanımın yarısında tef çalıp kalabalığı coşturuyorum. Üst araması yapacak biri varsa o da benim."

"Davullar o kadar da önemli değil. MTV Unplugged'ı her zaman sadece gitarlarla yapıyorlar," dedi Pong Hugo'ya ve sonra bana döndü. "Sen de bu gece unplugged yapabilirsin. Biraz çalkala."

Fişi çekilmiş mi?

Biraz sallayalım mı?

Tamam, yeter.

Ellerimi kalçalarımaya koydum, gözlerimi kısıtım ve eğildim. "Fişlerimizi çekmeyeceğiz ve siz ikiniz de kimsenin üstünü aramayacaksınız. Anlaşıldı mı?"

"Kahretsin, anne. Sakin ol," dedi Hugo, ellerini avuç içleri dışarı bakacak şekilde havaya kaldırarak.

Pong, "Dostum, Mace ile tekrar bir araya gelmenin tekrar düzenli olacağın ve paçavradaki Stella değil, Tatlı Stella Bella olmaya geri döneceğin anlamına geleceğini düşünmüştüm," diye ekledi.

Floyd'a döndüm ama ellerimi kalçalarımdaya tuttum. "Floyd, alarm panelindeki kırmızı düğmeye bas," diye emrettim.

"Şimdi, bunu neden yapayım ki?" Floyd hala sırtıtarak sordu.

"Çünkü bu bir panik butonu ve polis hemen gelecek. Bir suç işlenmeden önce aranmanın tuhaflığını takdir edeceklerini düşündüm," diye cevap verdim.

Floyd sırtıtmaya devam etti. Yapmadığı şey panik düğmesine basmaktı.

Her neyse.

"Sanırım bu bizim gitme işaretimiz." Buzz, geldiklerinden beri ilk kez konuştu.

"Dostum, Stella'nın cinayete hedef olması onu kötü bir ruh haline sokuyor," diye mırıldandı Pong ve bir yılan kadar hızlı bir şekilde Floyd'un eli hareket etti ve Pong'un kafasının arkasına bir tokat attı.

"Aptal olma," diye tısladı Floyd nefesinin altından.

Hugo, Leo ve ben Buzz'a bakıyorduk. Pong'un bakışları da ona kaydı. Buzz bembeyaz kesilmişti.

Tamam, belki Hugo ve Leo'yu hırpalayacaktım ama Pong'u öldürecektim.

"Kahretsin, üzgünüm Buzz," diye mırıldandı Pong.

Buzz bir süre Pong'a baktı, omuz silkti ve bana baktı.

"Bu gece orada güvende olacak mısın?" diye sordu.

Alt dudağımı ısırdım. Altmış dört bin dolarlık soru buydu.

Sonra başımı salladım ve "Mace bu işi halleder." dedim. Ve kendi kışıma güneş ışığı üflemediğim için kutsal olan her şeye dua ettim.

Buzz başını salladı. "Yalan söylemeyeceğim, paraya ihtiyacım var. Bu hafta sonu konserleri kaçırsak, boku yerim. Benim de müziğe ihtiyacım var. Linnie'den sonra..."

Hepimiz nefesimizi tuttuk.

Ne demek istediğini biliyorduk. Müziğe en az onun kadar bizim de ihtiyacımız vardı. Hepimiz Linnie'yi seviyorduk ve onu bize getiren şey müzikti.

Buzz sözlerine şöyle devam etti: "Her neyse, güvende değilseniz bunun bir yararı yok."

Buzz'a doğru yürüdüm ve elimi boynuna koydum.

"Mace her şeyi halletti," diye tekrarladım, bu kez yumuşak bir sesle.

Buzz bana baktı, sonra başını salladı ve grup yola çıktı. Floyd hariç hepsi.

Onların gidişini izledim, rengarenk ekibimi değerlendirdim. Tamam, belki de onları tekrar görmeden önce vurulma ya da zehirlenme ihtimalime karşı onları hastalıklı bir şekilde ezberliyordum.

Pong uzun boylu ve sıskaydı, uzun tuttuğu, omuzlarını geçen ve gösterilerimiz için dağınık bir şekilde topladığı kalın, siyah saçları vardı. Ayrıca göz kalemi de sürüyordu, Hugo ona bu konuda çok kızıyordu ama ben bile işe yaradığını kabul etmek zorundaydım, çünkü onu Johnny Depp'in Kaptan Jack Sparrow'u gibi gösteriyordu. Koyu renk göz kalemi vardı.

Gözleri, kalın kirpikleri, kalın kaşları ve saçlarından daha vahşi bir kişiliği vardı ki bu çok şey anlatıyordu.

Hugo, gece yarısı gibi mükemmel ve pürüzsüz bir teni olan kocaman bir siyah adamdı. Geniş omuzları ve ağaç gövdesi büyüklüğünde kaslı kalçaları vardı. Afro saçlarını kafatasına yakın tıraş eder, grubun geri kalanı genellikle kot pantolon giymesine rağmen dokuz numara giyinirdi ve her zaman tembel, koyu kahverengi gözlerine ulaşan kolay, geniş, beyaz bir gülümsemesi vardı. Derin, kadife gibi bir sesi vardı ki Barry White'ı bile kışkandırırıldı.

Leo zayıf yapılıydı, benden yaklaşık bir santim kısaydı ve şampuandan nefret ederdi. Dağınık, açık kahverengi saçları, mavi gözleri ve bol miktarda ot içmekten kaynaklanan yumuşak bir tavrı vardı. Giysileri üzerinde asılı dururdu ve kirli olduğu izleniminden daha fazlası vardı.

Bu yüzden hem Pong'dan hem de Hugo'dan epeyce fırça yedi.

Pong rock 'n' roll giyinirdi: dar, düşük belli kotlar, yırtık tişörtler ve Steven Tyler'ın ruhu içinden geçtiğinde Pong boynuna ince eşarplar sarardı.

Hugo, daha önce de belirttiğim gibi, GQ dergisinin sayfalarından koparılmış gibi giyinmişti.

Leo'nun moda yönü yoktu ve daha az umursayamazdı. Grunge görünümü onun işine yarıyordu. Kızlar çoğunlukla beğendi.

Çünkü kızlar sahnede gitar çalan herkesi severlerdi. Ancak Leo, kızlardan çok kafayı bulmakla ilgileniyordu, bu da Pong ve Hugo'nun ona bok attığı bir başka şeydi.

Öte yandan, Hugo ve Pong bok vermek için bahane aramazlardı. Düzenli olarak dağıtıyorlardı.

Buzz sarışındı, mavi gözlüydü ve Brad Pitt'e benziyordu. Uzun boylu ve zayıftı, çünkü yemek için yeterli parası yoktu, spor salonunda çalışarak değil, hayırsever bir Tanrı'nın eliyle şekillendirilmiş harika bir vücudu vardı.

Buzz'ın sahneye dar bir tişört ve soluk bir kot pantolonla çıkması, her seferinde kalabalığın içinde elektrikli bir grup kız arzusu dalgalanmasına neden oldu.

Kadınının bastığı yere tapan hassas bir ruha sahip olduğu izlenimini vermesine yardımcı oldu. Bu havayı veriyordu çünkü o böyle biriydi, kendini adanmış ve tek eşliydi. Linnie'ye, her ne kadar şimdi hatırladıkça suçluluk duysam da, birçoğumuzun onun hak ettiğini düşündüğünden daha fazla bağlılık ve enerji göstermişti.

Kapı arkalarından kapandığında Floyd'a döndüm.

Floyd'un 50'li yıllardan kalma bir pompadourla şekillendirdiği gür ve gri saçları vardı. Çoğunlukla zayıftı ama hafif bir bira göbeği vardı. Buddy Holly'ninkiler gibi siyah çerçeveli gözlükler takardı, hızlı bir sırtışı, tatlı bir kıkırdaması ve piyano klavyesinde sihirli olan uzun parmaklı elleri vardı. Hayattan, ailesinden ve

Müzik onun etrafında bir aura gibi parıldıyordu. İnsanları kendine çekiyordu çünkü nazikti. Bu nezaket fiziksel olarak, parlak, dans eden ela gözlerinin etrafındaki kırıksıklıklarda ve ağzının etrafındaki oluklarda ona kazınmıştı. Floyd tam da tanımak isteyeceğiniz türden bir insandı.

Floyd bana "Hadi senin hakkında konuşalım" dedi. Ah canım, işte başlıyoruz.

Tamam, o anda Floyd'un tanımak istediğim türden bir insan olmadığına karar verdim.

Arkamı döndüm ve gitarlarımın olduğu platforma doğru yürüdüm. "Konuşacak bir şey yok."

"Saçmalama, Stella Bella. Burada yün çekmiyorsun, kızım,"

Platformda durdum, bir gitar kutusu açtım ve elektro gitarlarımdan birini aldım.

Floyd'u uzun zamandır tanıyordum ve bir kez bile onu kandırmayı başaramamıştım. Ve inanın bana, denedim.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Bir kaçma taktiği denedim.

Floyd, "Ben biliyorum," diye karşılık verdi. "Emily'nin korkudan altının üstüne gelmesinden bahsetmiyorum bile."

Taktiğim

başarısız oldu.

Kahretsin.

Floyd'un iki yetişkin kızı vardı. Bu yüzden Floyd Suçluluk Manevrası ustasıydı ve bunu kullanmaktan çekinmezdi.

o.

"Mace ile başlayalım," diye zorladı Floyd.

"Yapmayalım," diye cevap verdim, gitarı çantasına yerleştirirken

ve ardından kapağı kapatıp kilitleyin.

Yerde Floyd'un botlarının sesini duydum ve sonra Floyd'un parmaklarının üst koluma dolandığını hissettim. Başka seçeneğim olmadığı için yaptığım şeyi bıraktım ve ona döndüm.

"Kızım..." dedi alçak sesle, sesi hem sert hem de tatlıydı, Emily ve kızları üzerinde işe yaradığından emindim. Emindim çünkü benim üzerimde her zaman işe yaramıştı.

"Tekrar birlikte olduğumuzu sanıyor," dedim Floyd'a ve kaşları havaya kalkarken elini bıraktı.

"Düşünüyor mu?" Floyd sordu. "Biz değiliz," diye cevap verdim.

Bu tamamen doğru değildi çünkü günlerdir Mace ile yatıyordum. Mace ile iki kez seks yaptığımdan bahsetmiyorum bile. İyi seks. Hatta bazılarının "tekrar bir araya gelme seksi" olarak tanımlayabileceği bir seksti, gerçi dürüst olmak gerekirse her türlü seks bu şekilde tanımlanabilirdi. Dahası, iki saat kadar önce Mace iki büyük, tıka basa dolu spor çantasını ve iki kutu ıvır zıvırı evime bırakmıştı. Sonra beni yakaladı, sertçe öptü ve o gece konserde görüşeceğimizi söyleyerek gitti.

"Neden olmasın?" Floyd düşüncelerimi yarıda keserek dürttü. "Kaç sebep istiyorsun?"

"Kaç tane var?"

"Yedi bin iki yüz on bir," diye alaycı bir şekilde karşılık verdim.

"Onu tekrar içeri almanız için yedi bin iki yüz on iki tane sebebim var."

Gözlerimin dolduğunu hissettim. "Sen deli misin? Benden ayrıldığında etrafta değil miydin? Senin ve Emily'nin oturma odasında iki kutu selpak tükettiğimde orada değil miydin? Alo? Mace hayatıma girdi, sonsuza dek süreceğini düşündüğüm bir şekilde yerleşti ve ben bundan hoşlandım. Hem de çok sevdim. Çok fazla sevdim. Sonra bizi ayırdı ve çekip gitti. Bunu tekrar yaşamayacağım." Başımı salladım. "Unh-unh. Asla olmaz."

Floyd'un cevabı "Emily beni terk etti," oldu.

Bu sefer gözlerim yuvalarından fırladı ve ağzımın açık kaldığını hissettim. Ağzımın vücuduma oksijen vermek için açıldığını düşündüm ama bu imkânsız bir başarıydı. Ciğerlerim taşa dönmüştü.

Emily ve Floyd sağlamdı. Emily ve Floyd güçlüydü. Emily ve Floyd her şeydi. Bu imkansızdı.

"Yakın zamanda değil, on yedi yıl önce," diye devam etti Floyd ve ayaklarımın altındaki titreyen dünyanın yeniden sabitleştiğini hissettim. Floyd konuşmaya devam etti, "Beni terk etti, kızları aldı, Michigan'daki ailesinin yanına taşındı ve on ay boyunca ortalıkta yoktu."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, neyse ki tekrar nefes alıyordum.

"Nedenini bilmiyorum, bugün bile, açıklamasına rağmen. Her neyse, çalışmıyorduk. Onun için değil. Bir önemi yoktu. Önemsemişim tek şey onun geri dönmesiydi."

Sendeleyerek geri çekildim ve leylak rengi sandalyemin koluna oturdum, bu haberin ağırlığının bir kaya gibi üzerime çöktüğünü hissettim. Her zaman Emily ve Floyd'un tüm ilişkilerin sonu olduğunu düşünmüştüm. Bu bilgiyi aklım almıyordu.

Juno bana doğru geldi ve ben kulaklarının arkasını kaşımaya başlayana kadar burnuyla elime vurdu.

Floyd önümde çömeldi.

"Demek istediğim, çiftlerin başına böyle şeyler gelir. Her ilişkide inişler ve çıkışlar olur. Bu ilişkinin yürümesini istiyorsanız, can yeleğinizi giyer ve ilişkinizi sürdürürsünüz."

Başımı salladım, beni götürmek istediği sohbet yönüne pek gitmek istemiyordum ama Floyd konuşmaya devam etti.

"Vermeyi öğrenmelisin, Stella. Bunu çirkinleşmek için söylemiyorum ama elin kolun bağlı. O çocuk hayatına girdi ve sen ona müziğin dışında hiçbir şey vermedin. Ben izledim... hepimiz izledik... ve onun dünyayı ayaklarının altına sermeye hazır olduğunu biliyorduk. Tek yapman gereken onu içeri almaktı. Onu asla içeri almadın."

Tuhaf b i r his hissettim, sanki biri elini uzatmış ve kalbimi sıkmaya başlamıştı.

"Onu içeri ben aldım," dedim usulca ama bunun da tamamen doğru olmadığını biliyordum.

Floyd elini dizime koydu ve gözlerimin içine baktı.

"Müziğinden daha fazlasını verebilirsin, kızım."

Direkt vuruş, tam karnına.

Ama yanılıyordu.

"Bilmiyorum."

Floyd kararlı bir şekilde, "Öyle," dedi.

Tamam, bir dakika bekle.

Mace benden vazgeçtiği için suçu üstlenmeyecektim. Böyle bir şey olmayacaktı.

Floyd'a "İstedi, sorması gerekirdi," dedim. "Benimle hiç konuşmadı. Geriye dönüp baktığımda birbirimizi hiç tanı mı yorduk."

"Ona hiç sordun mu? Onunla hiç konuştun mu? O çocuğun zihninde hapsettiği şeytanları ortaya çıkarmaya çalıştınız mı?" Floyd sordu.

Bu beni şaşırttı. O kadar şaşırdım ki, bunu gizlemek için keskin bir kahkaha attım, benden geliyormuş gibi bile görünmeyen bir kahkaha ve sandalyeden fırladım. Floyd çömeldiği yerden kalktı.

"Mace? İblisler mi?" Ben sordum. Pek sayılmaz.

Mace...

Sadece Mace. Süper havalı, süper ateşli, süper iş, yaptığı her şeyde süper iyi, her yönüyle süper.

Floyd bana bakıyordu, bunu o kadar yoğun yapıyordu ki beni rahatsız ediyordu.

Vücudum başka bir darbeye hazırlandı çünkü burada garip bir şeyler oluyordu.

Çok garip.

Ve ben anlamadım.

Ve dahası, onu almak istemiyordum.

"Görmüyor musun?" Floyd sordu.

"Neyi gördün?"

Floyd'un yüzü değişti ve saklamadan hemen önce bir anlığına hayal kırıklığına uğramış gibi görüldüğüne yemin edebilirim.

Sonra Floyd yaklaştı.

"Stella, ben olsam..." Durdu, başını salladı ve bir şeylerle savaştığını anlayabiliyordum. Sonra elleri üst kollarıma geldi, uzun parmakları kollarımın etrafında kıvrıldı ve sıkıldı. "Senden bunu beklemezdim. Ama işte burada, tam önümde. O yüzden açıkça söyleyeceğim. O lanet kafandan çık ve etrafına bak. İlk olarak Mace'in gözlerine bak. O çocukta acı var, gün gibi ortada ve tüm hayatın boyunca yaşadığın her şeyden daha derin."

Birden ağızıma tükürük doldu ve kusacağımdan korktum.
Çabucak yuttum.

"Ne?" diye sordum. Diye sordum ama bu tek kelime kulağa titrek geliyordu.

"Kimse sana zarar vermesin diye kendini pamuklara sarmakla o kadar meşgulsün ki etrafındaki dünyayı görmüyorsun. Bir sebebin var, biliyorum. Baban ahmağın tekiydi, annen ise daha beter. Kendi çocuğunu kalkan olarak kullanan bir kadından daha kötü bir şey olamaz."

Vücudum gerildi.

"Nasıl olduğunu bilmiyorsun, Floyd," dedim biraz sertçe.

"Nasıl olduğu umurumda değil. Babanı suçluyorsun. Annen için bahaneler uyduruyorsun. Sana yaptıklarından dolayı ikisi de günahkâr. Ama şimdi, sen onları geride bıraktıktan, iyi bir şeyler inşa ettikten ve düzgün bir insan olduktan yıllar sonra hayatını kontrol etmelerine izin verdiğin için suçlusun. Herkes onlar gibi değil Stella Bella. Yakınından bile geçemez. Bunu biliyorsun. Hayatının ilk dönemlerindeki savaşı senin kazandığının farkında olmalısın. Ama zaferin tadını çıkarmana izin vermiyorsun. Sadece bir sonraki savaşa hazırlanmaya devam ediyorsun, belki de hiç gelmeyecek bir savaşa."

Floyd'dan uzaklaşmak ama aynı zamanda sözlerinden de uzaklaşmak için geri çekildim ve aramıza mesafe koydum.

"Floyd, bunu terk edilen bir kadına söylüyorsun. iyi bir sebep olmadan. Tamam, ben onu içeri almadım ama o da

Beni de içeri almadı. Ve benimle bu konuda konuşmadı. Ve benim olduğum her şey yüzünden gitti."

"Lanet olsun kızım, grup sen değilsin," diye karşılık verdi Floyd, sabrı tükenmişti.

"Grup benim," diye bağırdım.

Çünkü, kabul edelim, doğru olmayabilir ve iyi olmayabilir, ama doğrudu.

Devam ettim, "Ve unutmayalım, eğer insanlar bu kadar sevgi dolu, şefkatli, derin ve verici ise, Linnie neden öldü? Ha? Neden? Neden yıllar önce Mace'e aşık olmaktan başka hiçbir şey yapmadığım halde öldürölme korkusuyla yaşamak zorundayım? Neden daha fazla arkadaşımın öldürölmesi konusunda endişelenmek zorundayım? Gelmeyebilecek bir savaş mı? Sadece gelmekle kalmayacak, burada Floyd! Bu benim hayatım. Her zaman benim hayatım oldu. Savaştan sonra savaş. Zaman zaman. Günden güne."

Floyd sözümü kesmek için ağzını açtığında elimi kaldırdım.

"Hayır. Hayır, öyle söyleme. Nereden geldiğini anlıyorum ama sen ben değilsin. Bilmiyorsun. Benim kafamın içinde yaşamak zorunda değilsin. Kendimle, seninle, grupla, müzikle ilgilenmek zorundayım. Sahip olduğum tek şey bu. Sahip olduğum tek şey. Mace gibi iyi olan her şey gitti. Daha fazlasına ulaşamıyorum. Denedim ama tutamadım. Dersimi aldım. Elimdekiyle yaşayabilir ve mutlu olabilirim."

Floyd bir an için başka bir şey söyleyecekmiş gibi göründü. Sonra yüzü yumuşadı. Aramızdaki mesafeyi kapattı ve eğilip alnını benimkine dayadı.

"Mutluyum," diye tekrarladım sessizce, ellerimi Floyd'un omuzlarına koydum ve ne demek istediğimi anlatmak için onu sıktım.

Floyd başını kaldırdı.

"Buna inanmak istiyorum," dedi, sesi çeliğini kaybetmişti ve artık sadece tatlıydı. "Ama Stella, kalbimi kırıyorsun."

Kalbimi saran o el daha da sıktı, böylece omuzlarındaki parmaklarım daha sıkı kavradı.

"Kalbini kırmak istemiyorum," diye fısıldadım. "Lütfen, yapmam gerekeni yapmama izin ver." Sonra, daha da yumuşak bir sesle, "Sana ihtiyacım var, özellikle de senin bana destek olmana." dedim.

Floyd'un ağzında bir gülümseme belirdi ama o başını salladı.

"Seni seviyorum kızım. Seni kendi çocuğummuşsun gibi seviyorum."

Aynı anda başka bir kalp sıkışması, başka bir bağırsak tekmesi hissettim. Her nasılsa, bunlar acıtmadı.

"Ama bu sefer Mace'i destekliyorum. Onun tekrar parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin vermeyeceğim."

Geri çekildim, ama Floyd yaklaştı.

"Seni kırmasına yardım etmek için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım."

Aman Tanrım!

"Floyd!" Bağırdım.

Elini yanağıma koydu, sırtıttı ve "Bu senin iyiliğin için" dedi.

Bunu kızlarına onlarca kez söylediğini duymuştum.

Uzaklaşırken ona baktım, nutkum tutulmuştu ve şok olmuştum. Gitar çantamı aldı ve tek kelime etmeden çıkıp gitti.

Juno ve ben onun gidişini izledik, sonra Juno bana baktı ve havladı.

"Haklısın kızım," dedim köpeğime, belirgin bir şekilde batıyormuşum gibi hissederek. "Şansım berbat."

Juno onaylarcasına
havladı. Gözlerimi kapıya
diktim.

Sonra köpeğime "Sence Mace'in gözlerindeki acıyla ne demek istedi?" diye sordum.

Juno'ya baktım ve dudağından büyük bir salya ipi yere düştü. Bunu Juno'nun omuz silkmesi olarak kabul etmeye karar verdim. Sonra zihinsel bir omuz silkme hareketi yapmaya ve acıyı, Mace'i ve özellikle de onun gözlerini düşünmemeye karar verdim.



PALLADIUM, Colfax'ta on beş yıl önce büyük bir kulübe dönüştürülmüş eski bir sinema salonuydu. Güller çoktan solmuştu. Pis ve kötü kokuyordu.

duman ve ara sıra kusmuk kokan bira kokusu.

Ama akustik mükemmeldi.

İtfaiye rahatsız olmadan beş yüz kişiyi içeri sokabilirdiniz, ancak garip bir şekilde Monk adında bir adam olan sahibi, The Gypsies çalmaya her geldiğinde yangın yönetmeliği sınırlarını zorladı. Biz onun için saf altındık. Kapıdaki en yüksek dolarla mekânı tıka basa doldurabiliyorduk ve içeri girmek için kaldırımlarda kuyruklar oluşuyordu ve bu gece de bir istisna değildi.

Orada çalmayı seviyorduk. Sahne büyüktü ve bize hareket alanı sağlıyordu ve hepimiz büyük kalabalıkları tercih ediyorduk. Herman's ya da The Little Bear'da daha samimi konserler vermekten mutluyduk ama The Palladium'da dolu bir salonda çalmak bizi ateşliyordu.

Bu gece de farklı değildi. Her yer omuz omuzaydı.

Bunun son performansım olma ihtimalini göz önünde bulundurarak kendimi tutmuyordum. Hatta öleceğim ihtimaline karşı solgunluğun ötesinde giyinmiştim. Cesedimin rock 'n' roll'dan başka bir şey olmasını istemiyordum.

Saçlarımı maksimum dalgalı hacimde açmıştım. Dumanlı, sürtük-o-rama'dan biraz daha kısa bir makyaj yapmıştım. Solmuş bir kot pantolon, gümüş pullu siyah bir atlet ve önü sarmal, çarpıcı bir yılan şeklinde dikilmiş perçinler giymiştim.

ve siyah sütyen askılarımın görülebilmesi için yarışçı bir sırt. Kemer halkalarımın kocaman, karmaşık bir şekilde işlenmiş gümüş tokalı siyah, işlenmiş deri bir kemer geçirmiştin.

Normalden daha yüksek topuklu ve deriye kazınmış havalı desenleri olan siyah kovboy çizimleri, kocaman, geniş, gümüş küpeler, her parmağında gümüş yüzükler (bazen birden fazla) ve kolumda pazumu saran havalı, geniş, hırpalanmış gümüş bir bant takımımı tamamlıyordu.

Kırk beş dakikalık dört setten ikincisinin sonuna gelmiştik ve ben gevsemeye başlamıştım.

Gevşiyordum çünkü arkalarında kocaman sarı harflerle GÜVENLİK yazan siyah rüzgârlıklar giyen dört Nightingale adamının dört çift kapıyı tuttuğunu biliyordum. Ike, Jack, Bobby ve Matt, her biri Monk'un fedailerinden biriyle eşleşmişti, hepsi de içeri giren herkesi dolaşıyor, sırt çantalarını ve cüzdanlarını arıyordu.

Luke kapıların arasında süzülüyordu, rüzgarlık giymiyordu ama genel olarak sertti, bu yüzden katil niyetlerini davet etmiyordu.

Eddie, Hank ve Willie Moses kalabalığın arasından süzülüyordu, rozetleri ve silahları kemerlerinde tam teşhirdi, bu da herhangi bir hain havayı daha da azaltıyordu.

Hector'un dışarıda olduğunu biliyordum çünkü Luke beni ve Ava'yı konsere getirdiğinde onu kısa bir süre görmüştüm. Hector ortaya çıktı.

Gölgelerden çıkıp Luke'a başıyla bir selam verdi, siyah gözleriyle beni bir kez daha süzdü ve sonra tekrar gölgelere gömüldü.

Vance kulise açılan kapıda duruyordu.

Lee sahnede, arkada, karanlıkta kalabalığı izliyordu.

Bu da yetmezmiş gibi Indy'nin kahvecisi Tex'in bara sırtını dönmüş bir tabureye oturduğunu fark ettim ve bakışlarım ona kaydığında iri adamın gözlerinin nadiren sahnede olduğunu görebiliyordum.

Duke ise önüme dikilmiş, ben her hareket ettiğimde sahnenin önünde bir aşağı bir yukarı hareket ediyordu. Sırtı çoğunlukla bana dönük olmasına rağmen, ona en yakın olan kalabalığın yüzündeki ifadeden, mutlu havayı bastırmak için onlara ters ters baktığından şüpheleniyordum. Rock Chicks hariç hepsi (Jules hariç) önde ve ortadaydı. Indy, Ally, Jet, Roxie, Daisy, Shirleen, Ava ve Annette benimle birlikte avazları çıktığı kadar şarkı söylüyor ve her şarkıdan sonra çılgınlar gibi çılgık atıyorlardı.

Anladığım kadarıyla Mace henüz gelmemişti.

Madonna'nın bile bu çapta bir güvenliğe sahip olmadığını, dolayısıyla bu gecenin benim ölüm gecem olma ihtimalinin düşük olduğunu düşündüm.

Bu da konseri daha da tatlı hale getirdi.

Bakışlarım Floyd'a kaydılar ve ona başımı salladım. Vakit gelmişti.

Set listesinden sapacaktık. Gruptaki herkes bunu biliyordu.

Buzz hariç herkes.

Floyd Leo'nun gözüne takıldı ve Leo tam Hugo'nun yakaladığı gibi çenesini kaldırdı ve sırtarak mikrofona doğru bir adım attı.

Buzz botlarına bakıyordu.

Grup yanıyor olabilirdi ama Buzz sadece aleve kapılmıştı; onu daha da yükseltmeye pek katılmıyordu. Akli başka şeylerdeydi.

Gözlerimi Buzz'dan ayırdım, kalabalığa baktım ve saçlarımı savurarak elimi mikrofona doladım.

Bu Pong ve Leo'nun işaretiydi.

Pong'un çubukları davulun üzerinde tıkırdadı, Leo ilk akorları başlattı ve ben bakmadan Buzz'ın ipucu verdiğini anladım. Yardım edemezdi ama ipucu verdi. Hepimiz bu tıkırtıların ve tıngırtıların ne anlama geldiğini biliyorduk.

"Bu Linnie için," dedim kalabalığa.

Herkes çığlık attı. Ses dalgası gruba çarptı ve çoğu insan muhtemelen Linnie'nin kim olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olmasa da bizi daha da ateşledi. Ama umurlarında değildi. Birisi için olan her şarkı bir şey olacaktı. Ve bu şarkının, nadiren çaldığımız bir şarkının, tüm evi sallayacağını biliyorlardı.

Buzz'a baktım ve yüzünün solgun olduğunu gördüm ama gözleri benim üzerimdeydi ve parlıyordu. Ona bakmaya devam edersem kendimi kaybedeceğimi bildiğim için gözlerimi kaçırdım, tam o sırada Hugo'nun derin sesi şarkı sözlerini yumuşak bir şekilde söylemeye başladı.

Sözleri de ZZ Top'un "La Grange" şarkısına aitti.

Hugo şarkı söyledi.

Birkaç tıngırtı daha, birkaç tıkırtı daha.

Her zaman hissettiğim gibi karnımda hissettim, tıpkı Linnie'nin her zaman karnında hissettiğini bildiğim gibi.

Bekleyin... Beynim beklentiyle nefes aldı.

Pong'un davulları çıldırdı ve Leo'nun yumuşak gitarı sertleşti.

Kalabalık içeri daldı ve midem bulandı.

Her şey bununla ilgili. Linnie bunun için yaşadı, beynim bana zaten bildiğim şeyi söyledi, çünkü Linnie'yi anlıyordum. Ben de bunun için yaşadım.

Hugo'nun kadife sesi tekrar devreye girdi, "Merhamet edin..." sonra "haw haw "ları yumuşattı ve şarkı sözlerini söyledi.

Zamanı geldiğinde Pong ritmi tamamladı ve ben de sahnenin önüne geçip ortalığı dağıtmaya başladım.

"Merhamet edin," diye bitirdi Hugo.

Bana kocaman beyaz bir gülümsemeyle geri çekildi ve ben de yuvarlandım.

Sahnede yürüdüm, gözlerim kalabalığın üzerindeydi, Leo ve Pong ritmi ayarlıyordu. Kalabalığın zonklamasını izledim, kafalar

vücutlar sallanıyor, eller havada ritim tutuyorlardı. Onlara kocaman gülümsedim. Bunu istiyorlardı ve ben de her zamanki gibi onlara bunu verdim. Verebileceğim tek iyi şey buydu. Hediye konusunda cömert davrandım ve onlar da bunu içlerine sindirdiler.

Leo durdu. Pong ve ben sırayla yaptık. Leo girdi ve ben çıktım, Leo ve Pong'a bıraktım.

Sonra Pong patladı, Leo geri döndü ve sonunda ben de döndüm.

Floyd da eğlenceye katıldı, sahnenin bir ucundan diğer ucuna ilerledi, çömeldi, çenesi ileri geri sallanıyordu ve beyaz bir Chuck Berry gibi hava gitarı çalıyordu.

Floyd'un maskaralıklarını izledim ve müzikten kahkahalarımı sadece ben duyabiliyordum. Gözlerim, rock 'n' roll dansı yapan, omuzları aşağı yukarı hareket eden, ellerini göğsünde sıkıca kavuşturmuş, başı sallanan, ayakları geniş bir kare içinde hareket eden tuhaf, süper uçan siyah adam dansı yapan Hugo'ya kaydı.

Kalabalık oradaydı, bizi besliyordu ama aynı zamanda bir şekilde eriyip gitmişlerdi.

Grup kendi başınaydı. Kulüpte sadece biz vardık ve her gece çok sıkı çalışıyorduk ve bunda hiç hata yoktu.

Şarkının bu bölümünde basına ihtiyaç duymayan Buzz, dudaklarında geniş bir gülümseme, yüzünden yaşlar süzülürken, basını sırtına doğru eğimli bir şekilde çevirmiş, aşağı yukarı zıplıyordu.

Sahnede çalışıyordum, grupla çalışıyordum, Floyd'u takip ediyordum, o sahnede çömelerek çılgınca bir yürüyüş daha yapıyordu.

Saçlarımı savurdum, bunu yapmak için başımı geriye attım ve oynamaya devam ettim.

Durdum, kalçalarımın önüne doğru eğildim ve kalçalarını oynatıp başını sallayan, kirli saçları gözlerine kaçmış, deli gibi sırtan Leo'ya doğru ağzım açık bir şekilde güldüm. Davula vuran Pong'a baktım, vahşi saçlarını o kadar çok sallıyordu ki sanki canlı bir şey gibiydi.

Beynim bana Linnie'nin buna bayılacağını söyledi.

Linnie bunu hep sevmiştir, beynime söyledim ve o da sevdi. Linnie'nin favorisi her zaman ZZ Top'un "La Grange" şarkısıydı. Her konserde bunu çalmamız için bize yalvarırdı.

"Linnie'nin şerefine," diye fısıldadı beynim. "Linnie'nin şerefine," diye fısıldadım.

Buzz'a gülümsedim. O da bana gülümsedi ve notalar kaybolmaya başlarken mikrofona gitti.

"Çok yaşa rock 'n' roll!" diye bağırdı.

Kalabalık kükredi.

Işıkçıya başımı salladım.

Sahne karardı.



Sahnenin yanındaki merdivenlerden inerken Duke tarafından elime bir şişe Fat Tire birası tutuşturuldu.

"Başımız belada," diye homurdandı Duke ama ben çoktan hissetmiştim. "La Grange "ın verdiği keyif bir anda kayboldu ve Duke yanıma yapışıp grup arkamdan takırdayarak gelirken gözlerim sorunun kaynağına kaydđ.

"Neler oluyor?" Floyd sordu.

Lee, Vance ve yeni gelen Mace'in Monk'u duvara yapıştırdığı arka duvara doğru ilerledim, onu orada tutmak için kolektif belalı varlıklarından başka bir şey kullanmıyorlardı.

"Ve şu lanet kalabalığı hafiflet," diye hırlayarak sözünü bitiren Mace'in arkasından birkaç adım geride durduğumda duydum.

Mace'in keyfinin yerinde olmadığını anlamak için yüzünü görmeme gerek yoktu. Sadece sırtının düz çizgisine ve güçlü vücudunu nasıl sıkı tuttuğuna bakmam yeterliydi.

"Aklını mı kaçırdın sen?" Monk çığlık attı, gözleri kocaman ve Mace'e perçinlenmişti.

"Kapıyı kapatıp kalabalığı hafifletmezsen aklımı kaçıırırım, hiç kuşkun olmasın," diye karşılık verdi Mace ve dürüst olmak gerekirse, Mace'in ses tonunda hata yapılacak bir şey yoktu.

Tanrım.

"Neler oluyor?" diye sordum.

Dört çift erkek gözü bana çevrildi ama konuşan Monk oldu.

"Stella, güzelim, erkeğini geri çağır."

Grubun arkama yerleştğini hissettim ve Duke hâlâ yanımdaydı.

"Ne oluyor?" Tekrar ettim.

Monk, "Adamını geri çağırmazsan sorun yaşarız," diye tehdit etti.

Monk'u hiç sevmedim. Kapıdan aldığımız paranın kaymağını yediğinden şüpheleniyordum. İçkileri sulandırıldığını biliyordum. Ayrıca güzel genç kızlara kart atmadığını ve onlara sulandırılmış içki servisi yapmadığını da biliyordum. Ayrıca benimle konuşurken çok yakınlaşıyordu ve nefesi kokuyordu. Tüm bunlar ondan hoşlanmam için elverişli değildi, bu yüzden hiç hoşlanmadım.

Mace ve Vance'in arasına girdim.

"Ne... oluyor...?" Yavaşça ve en az benim kadar sinirli bir ses tonuyla konuşarak sordum.

Yani, kimse ZZ Top havasıyla uğraşamaz.

Hiç kimse.

Özellikle de Monk gibi biri.

Monk'un başının yanlarında koyu renkli, kalın, gür saçları vardı ama tepesi kel ve parlaktı. Benden kısaydı, tanıdığım herkesten daha yuvarlaktı ve gelincik gözleri vardı. Makyajsız garip, korkunç bir palyaçoya benziyordu.

Lee, Monk adına, "Maksimum kapasite kodunu aşmış," diye cevap verdi. "Ve adamları detaylı arama yapmıyor."

Bu hiç iyi değildi.

Monk sık sık kodu aşardı. Bu sürpriz olmadı. Ama sabah nefes almak istiyorsam kapsamlı bir arama yapmak önemliydi. Ve tüm Rock Chicks'in güvende olması için de aynı derecede önemliydi.

"Birini asıp eşyalarına bakmanın ne kadar sürdüğünü biliyor musun? İnsanları buraya getirmek saatler sürer." Monk Lee'ye parladı, sonra Lee'nin öfkeli gözleri ona kayınca kabadayılığını kaybetti ve gözle görülür bir şekilde korktu.

"Monk, burada neyin tehlikede olduğu hakkında bir fikrin var mı?" Floyd, Lee ve Mace'in arasına girmişti ve Lee'den bile daha öfkeli görünüyordu (ama Mace'den daha fazla değil). Mace'e bir bakış Monk'un yakın geleceği için çok kötü şeyler söylüyordu.

Monk cevap veremedi Lee araya girdi ve Monk'a, "Prosedürü kabul ettiniz," dedi.

"Kabul ettim ama bu kadar sıkışık olacağını, kapıda bu kadar uzun süre bekleyeceğimizi tahmin etmemiştim. Gypsies sağlam bir grup ama kuyruktan ayrılıp evlerine giden insanlar oldu. Bu benim para kaybetmem demek. Para kaybetmeyi sevmem." Monk, aptalca, geri adım atmıyordu.

"Dışarıda hâlâ sıra var ve kapasitenizin üzerindesiniz. Bir bok kaybetmiyorsunuz," diye araya girdi Vance.

"Onları geri çevirin, kapıyı kapatın ve lanet kalabalığı seyreltin. Bir sonraki setten önce elli kişinin dışarı atılmasını istiyorum," dedi Mace.

Monk'u izledim ve çizgi filmlerdeki gibi karakterlerin gözlerinde dolar işaretleri belirdi. Monk'un bardaki zararı hesapladığını görebiliyordunuz, elli kişiyi dışarı atarsa iade etmek zorunda kalacağı giriş ücretinden bahsetmiyorum bile.

Monk Mace'e, "Böyle bir şey olmayacak," dedi.

Mace eğildi ve bu dostça, parlak-mutlu insanlar gibi bir eğilme değildi.

Kesinlikle iyi değil.

Tamam o zaman, benim müdahale etme zamanım geldi.

Mace'in önüne geçtim ve onu geride tutmak için sırtımı ön tarafına bastırdım.

Monk'a "Bunu yapmazsan sahneye geri dönemeyiz," dedim.

Monk bana "Sahneye geri dönmezsen paranı alamazsın" dedi.

"Ödemezsen bacaklarını kırarım," diyerek Mace de değiş tokuşa katıldı.

"Harika," diye mırıldandı Pong arkamızdan.

Pong, kulüp sahipleri tarafından dolandırılmamak için kas gücü çalıştırma fikrini her zaman sevmiştir, ki bu çok sık oluyordu. Ne yazık ki bunu hiçbir zaman karşılayamadık ve Hugo'nun gönüllü olmasına rağmen

Bunu yaparken parmağını falan kırmasından korkuyordum. Onun parmaklarına ihtiyacımız vardı -parmaklar bir saksafoncu için çok önemliydi- bu yüzden yasakladım.

Lee, Monk'a yaklaştı.

"Elli kişiyi dışarı atarsan kapıyı kapatırsın. Kulüpte beş polis var ve eğer yapmazsanız kanun ihlali çağrısı yapacaklar. Sonra da sırf sırtmak için TTB'yi aramak isteyebilirler."

Bunun üzerine Monk'un rengi soldu.

"TTB nedir?" Leo'nun arkamızdan fısıldadığını duydum.

"Kim bilir," diye mırıldandı Pong.

Hugo, "Alkol ve Tütün Vergi ve Ticaret Bürosu," diye cevap verdi.

"Tanrım," diye nefes aldı Leo biraz da panikle. "Sakin ol, narkotikten değil," diye araya girdi Buzz.

Leo rahatlayarak, "Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi.

Pong, "Her neyse, gitar çantandaki o ot torbası Narkotik için bir bok değil," dedi.

Hugo bilgece, "Evet, onların kızartacak daha büyük balıkları var," dedi.

Kalabalığın içinde beş polis olduğunu duyduktan sonra üyelerinden birinin bir çanta marihuana bulundurduğunu açıkça söyleyen bir gruptan kurtulmak için hızlıca dua ettim.

Kurtuluş gelmeyince döndüm ve Mace'in vücudunun etrafından grubumdaki çocuklara baktım.

"Çenenizi kapatır mısınız?" Tersledim.

Hepsi "Ne?" der gibi bir ifadeyle bana baktılar.

Benim lanet grubum.

Monk'a geri döndüm.

"Yani?" Monk konuşmayınca ben sordum.

Monk'un yüz ifadesi az önce limon emmiş gibi bir ifadeye büründü. Hiç çekici değildi. Monk en iyi zamanlarında bile çekici değildi, bu yüzden bunun gerçekten çekici olmadığı söylenebilirdi.

Monk, "Kapıyı kapatacağım ve kalabalığı seyrelteceğim," dedi.

Tavana baktım. "Teşekkürler Tanrım."

Tekrar konuşmaya başladığında gözlerim Monk'a döndü.

"Stella, sen bu kadar büyük bir baş belası olmaya devam edersen ve bu pislik gruba bağlı kalırsa," Monk Mace'e bir başparmak salladı, "programımı yeniden düşünmek zorunda kalacağım."

Tamam, işte yine oldu.

Şansımın berbat olduğunun kanıtı.

Önümüzdeki iki ay içinde Palladium'da üç konser planlamıştık. Onun kaymağını yemesine rağmen, en büyük kazancı Monk'tan elde ettik. Kahretsin, Leo ve Buzz

Palladium'da bir gece için haftalarca. Palladium'u kaybedemezdik.

Ben karşılık veremedim Mace hareket etti. Bir saniye, onunla Monk arasındaydım. Sonraki saniye, onunla Monk arasında hiçbir şey yoktu ve Monk mucizevi bir şekilde on santim uzamıştı. Bunun nedeni Mace'in onu ayaklarından tutup kısmen Mace'in bedeniyle, kısmen de Mace'in eliyle boğazından duvara bastırmış olmasıydı.

"Ne demek istediğimi açıklamak zorunda mıyım?" Mace dişlerinin arasından sordu.

Monk'un gözleri faltaşı gibi açılmıştı ve Mace'e bakıyordu. Mace'in eli çenesinin hemen altından boynuna dolanmışken elinden geldiğince başını salladı.

Mace, Monk'u düşürdü ama yakın kaldı.

"Grubun kapıdan aldığı parayı ve ödemeyi bu gece bana vereceksin. Saydım ve gördüklerim hoşuma gitmedi, bu konuşmaya devam edeceğiz," dedi Mace Monk'a.

Lanet olsun.

Az önce Mace mi söyledi bunu?

Monk Mace'e ters ters baktı ama o başını salladı. Sonra dışarı çıktı ve kalabalığın içinde kayboldu.

Monk'un gidişini

izledim. Evet, Mace az

önce bunu söyledi.

Mace sadece benimle ve grupla ilgilendi.

Tekrar.

Kahrolası, kör edici cehennem.

"Bu herife bayılıyorum," dedi Pong. Gözleri Mace'in üzerindeydi.

Lanet, lanet, kör edici, kör edici, cehennem, cehennem, cehennem.

"Konser sonrası şenlikler için peşine takacağın hayranların yok mu?" Pong'a sordum.

Pong'un vücudu, kalabalığın içindeki kızlarla çalışıp o geceki aksiyonu ayarlayabilecekken benimle ve bir grup erkekle etrafta dikildiğini fark edince sarsıldı.

"Kahretsin, evet." Pong döndü ve Hugo'nun kolunu yumrukladı. "Zaman geçiyor, siyah adam."

Hugo burnunun ucuyla Pong'a baktı. "Bana 'siyah adam' deme."

"Neden olmasın?" Pong harekete geçmişti. Aslında neden olmasın umurunda değildi. Hugo'ya her zaman "siyah adam" derdi ve Hugo da ona bunu yapmamasını söylerdi.

"Siyah bir adam bana 'siyah adam' diyebilir. Eyeliner süren, saç spreyi sıkan, sıska beyaz bir kraker bana 'siyah adam' diyemez." Hugo da harekete geçmişti.

"Bana 'sıska beyaz kraker' deme," dediğini duydum Pong'un kalabalığın içinde kaybolurken.

"Sen sıska beyaz bir krakersin," diye cevap verdiğini duydum Hugo'nun, o da ortadan kaybolurken.

"Bir biraya ihtiyacım var," dedi Floyd kimseye söylemeden ve bara doğru yöneldi.

"Otuma ihtiyacım var." Leo sahne arkasına yöneldi.

Buzz gözlerini benden kaçırarak yanıma geldi ve bana kısa bir süre sarıldı. Buzz genellikle sevecen biriydi ama onca dramadan sonra bu beni yine de hazırlıksız yakaladı.

Ben cevap veremediğim o da kalabalığın içinde kayboldu.

Buzz'ı en son gördüğüm yere baktım.

Sarılmanın ne için olduğunu biliyordum-Linnie ve "La Grange." Ağlamamak için dudaklarımı birbirine bastırdım.

Duke, Vance ve Lee gölgelerin içinde eriyerek beni Mace'le baş başa bıraktılar.

Biramdan bir yudum aldım. O anda Mace'le uğraşamayacak kadar duygu yüklüydüm.

Hayır, öyle demeyin, Mace'le asla başa çıkamayacak kadar duygu yüklüydüm.

Ona teşekkür etmem gerekirken, "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var," dedim. Yine benimle ve grubumla ilgileniyordu.

Mace'e bakmamak için kalabalığa bakıyordum. Duke, Lee ve şimdi fark ettiğim Hank ve Willie bana ulaşmak isteyen bazı insanları engelliyorlardı. Kalabalık kulüpte küçük bir yalnızlık cebi yaratıyorlardı.

Onları öpebilirdim.

"Bir yıl yalnız zaman geçirdin. Bu süre doldu," diye cevap verdi Mace ve gözlerim onunkilere kaydđ, sonra daraldı.

Pardonnez moi?

"Affedersiniz?" diye

sordum. Yaklaştı.

Geri çekildim.

Sırtım duvara çarptı. Eli başımın yanından duvara doğru uzandı ve vücudu kıvrılıp beni içine aldı.

"Mace, lütfen..." Yumuşakça sordum, ben yumuşadığımda sık sık yaptığı gibi pes edeceğini umuyordum.

"Sen orada sihirlisin." Mace'in pes edecek havada olmadığı belliydi ve o anda onun da yeni gelmediğini anladım. Muhtemelen bütün gece oradaydı, gölgelerde izliyordu.

Bu beni ürpertti.

Kulübün loş ışığında onun da yumuşadığını gördüm ve onun yumuşaması benimkinden çok daha güçlüydü.

Ah canım.

"Kes şunu," dedim.

"İyi olduğunu sanıyorsun ama iyi değilsin. Sen lanet olası bir manyaksın."

"Dur."

"Arenaları aydınlatabilirsin."

Gözlerimi sıkıca kapattım.

"Dur," diye fısıldadım.

Daha da yaklaştığını hissettim, vücudunun sıcaklığı benimkine çarpıyordu.

İyi hissettirdi. Güvende hissettirdi.

Doğru hissettirdi. "Senin olmadığın şey siyah."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ama yine de kalabalığın içinde eriyip gittiğini görecektim kadar zamanım vardı.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.



Bunu yapacağımı biliyordum, "Ghostriders in the Sky "ın asla ölmez, her zaman her yerde, evi yakıp yıkan, konseri bitiren, grubu tanımlayan versiyonundan hemen sonra.

Bunu yapacağımı, emsali kıracağımı, hatta belki de grubun merkezini tamamen kaydıracağımı, hatta sırf bunu yapmak için temelimizde bir çatlak açacağımı biliyordum.

Çünkü bunu yapmak
zorundaydım. Mace
almak zorundaydı.

Eğer anlamadıysa, kaybolmuştum. Yoldan saptığımı hissetmeye başlamıştım bile.

Ve yolumu yeniden bulmuştum.

Geri dönmeyecektim.

Yapamadım.

Nunh-unh.

Mümkün değil.

Gecenin sonuydu, kalabalık bir bis için çığlık atıyordu ve müdavimler bunu asla elde edemeyeceklerini biliyorlardı. Bunu biliyorlardı çünkü hiç alamadılar.

Asla.

Ne kadar çığlık atsalar, alkışlasalar ve ayaklarını yere vursalar da "Ghostriders "ı söyledikten sonra The Gypsies'in işi bitmişti.

Bu geceye kadar.

Grup alkışlara doydu, mikrofonlarına "teşekkür ederim" dedi, ellerini kalabalığa doğru kaldırdı ve sevgiyi hissetti. Geri döndüler ve toparlanmaya hazırlanıyorlardı. Sahne ışıkları çoktan yanmıştı. Kalabalık, onları götürdüğümüz yüksek yerden aşağı inmeleri gerektiğinin farkına yeni yeni varmaya başlamıştı. Alkışlar yerini takdire bırakırken çaresiz bir aciliyet hissettim.

İşte o zaman gitarımı tıngırdatmaya başladım.

Buzz'ın kafası bana doğru sallandı ve Floyd'un gözlerini üzerimde hissettim. Leo'nun şaşkınlıkla etrafına bakındığını fark ettim. Hugo olduğu yerde dondu kaldı, gözleri sağ elimin tıngırdayan parmaklarında, sol elimin perdelere basan kıvrık parmaklarındaydı.

Pong'a bakmadım bile.

Tıngırdatırken hepsini
görmezden geldim. Sonra
mikrofona çıktım.

Yumuşak bir "oh evet" sesi çıkardım, sessizleşen kalabalığa karışmasına izin verdim, akorları çalarken uğultunun kesilmesini dinledim.

Sanki prova edilmiş gibi Buzz, Leo ve Pong tam zamanında geldiler, ki kesinlikle prova edilmemişti. Evde, tek başıma çaldığım ama kendime asla söyleme izni vermediğim, grubun çalmasına asla izin vermediğim bir şarkıydı. Ruhumun derinliklerinde bir şarkıydı, söyleyemiyordum. Hakkını veremeyeceğimden korkuyordum.

O sırada kalabalık tamamen hareketsiz, ölüm sessizliğinde ve hayranlıkla sahneye doğru bakıyordu.

Şarkı sözlerini asla değiştirmememle, bir erkek tarafından söylenen bir şarkının sözlerini bir kadın olarak kendime uydurmak için asla değiştirmememle tanınırdım. Bu bana ince bir avantaj sağlıyordu çünkü lezbiyenler kadınlar hakkında şarkı söylediğimde onlardan biri olduğumu düşünüyorlardı ve bu benim onlara kulübün bir üyesi olduğumu gösteren şifremdi. Bu beni etkilemedi. Ek hayranlar için mutluydum ve lezbiyenler bir konserde her zaman iyi bir hava yaratırdı.

Şarkı sözlerini değiştirmediğimi bilmiyorlardı çünkü onlar değiştirilecek benim şarkı sözlerim değildi. Benim kafamda bir şarkı, yaratıcısı tarafından mermerden işlenmiş katı bir şeydi ve kendi amaçlarım için ona niteliksiz keskimi götürmek bana, Stella Gunn'a bağlı değildi.

Ama bu gece, eşi benzeri görülmemiş bir istisna daha yapacaktım.

Vedder'ın sözlerini değiştirecek, kendime ve Mace'e uyduracaktım.

Gözlerim onu buldu. Bulmak zor olmadı. Son iki set boyunca nerede olduğunu hep biliyordum.

Tıpkı ayrılmadan önce, konserde nerede olduğunu her zaman ama her zaman bildiğim zamanki gibi.

Kalabalıktan omuzları ve başı yukarıda, bardan bir metre uzakta duruyordu, gözleri benim üzerimdeydi.

Bakışlarımız kilitlendi.

İşte o zaman Mace'e şarkı
söyledim. Evet, tekrar.

Ve kalabalık nefesini tuttuğunda bunu hissettim.

Ve sonra, Mace'e vererek, onlara Pearl Jam'in destansı
güzellikteki baladı "Black "i verdim.

Sözleri bitirdikten sonra "be "yi uzattım ve "evet" diye
bağırdım, tam o sırada Mace büyümden kurtuldu ve
kalabalığı yararak sahneye doğru ilerlemeye başladı.

Grup arkamda öyle bir güç ve kesinlikte çalıyordu ki
sanki şarkıyı bir kez değil de milyonlarca kez çalmışız gibi
geliyordu. Çaldığım akorlar sanki gitarımdan kesilmiş gibi
kızgın geliyordu. Floyd'un parmakları piyanodaki notalara
vuruyordu, bildiğini bile bilmediğim bir şarkının notalarına.

Kalabalık hâlâ sessizdi, sersemlemişti, büyülenmiş bir
halde izliyordu.

Şarkının son sözlerinin, tıpkı Pearl Jam'in dünyayı sallayan, türü tanımlayan albümü "Ten "de Eddie Vedder'ın ağzından döküldüğü gibi, boğuk ve tırmalayıcı bir çaresizlikle içimden dökülmesine izin verdim.

Ben şarkı söylerken, sanki gözlerimi kapatmak onu hayatımdan sonsuza dek çıkaracakmış gibi gözlerimi kapattığımda Mace neredeyse sahnede idi.

Çalmaya devam ederken başımı eğdim ve alnımı mikrofona dayadım, Mace'in gözleri beni hiç bırakmadan kalabalığın arasından bana doğru ilerlerkenki görüntüsü göz kapaklarımdan arkasını yakıyordu.

Floyd'un piyanosu etrafımda gürlüyor, gitarımdan gelen aynı notalarla eşleşiyordu. Grup "da-do-do-do, do-do-dos" şarkısını söylemeye başladı ve parmaklarım öfkeli riff'i tıngırdatmadan ve Vedder gibi ıstırabımı haykıramadan mikrofondan kabaca çekildim.

Gözlerim açıldı ve şaşkınlıktan olduğum yerde donmuş bir şekilde bakakaldım.

Mace oradaydı, sahnede idi, tam önümde idi, beş yüz kişinin önünde idi.

Eli gitarımın boynuna dolandığında donup kaldım. Gitarı başımın üzerinden çekti ve beni öne doğru iterek vücudumun onunkine çarpmasını sağladı.

Serbest kalan kolu sırtıma doğru eğik bir şekilde uzandı ve beni kendisine yapıştırdı. Başı aşağı indi, ağzı benimkini buldu,

ve beni öptü, tam orada. Sahnede. Beş yüz kişinin önünde. Ağzım açık, sert, ıslak ve her şeyimle doluydum.

Vücudu öne doğru eğildi, benimkini geriye itti, böylece kolunun üzerinde kavisli durdum, gövdem ve kalçalarım ona iyice bastırdı.

Beni öptü ve grup etrafımızda çalarken beni öpmeye devam etti, şarkıyı uzattı, uzattı...

Tezahüratları, bağırışları, ayak vuruşlarını ve alkışları duydum. Kalabalık çılgına dönmüştü, olası bir lezbiyen olma ihtimalim sonsuza dek ortadan kalkmıştı.

Ve tüm bunlar olurken, Mace beni öpmeye devam etti.

Sonunda ağzını benimkinden ayırdığında, uzaklaşmadı. Beni koluna doğru eğilmiş halde tuttu, yüzü benimkine bir santimden daha yakındı, gözlerimiz kilitlenmişti ve ikimiz de ağır ağır nefes alıyorduk. Kalbim bir çekiç gibi atıyordu. Onu göğsümde, boğazımda hissedebiliyordum ve Tanrım, onunkini de hissedebiliyordum.

"Anlamadın," diye fısıldadım.

Boğazımdaki gözyaşı asidinin tadını alabiliyordum, gözlerimin arkasındaki sızıyı hissedebiliyordum.

Gerçekten ama gerçekten anlamasına ihtiyacım vardı.

Ama dünyamı kararttığını ve bunu tekrar yaşayamayacağımı anlamadı.

"Hayır, Kedicik, anlamıyorsun," diye fısıldadı.

Ellerim omuzlarını kavrıyordu. İtmeye çalıştım ama yapamayacağımı fark ettim. Hem itip hem de gözyaşlarımı, dehşetimi ve yaptığının doğru olduğuna dair titrek inancımı kontrol edemiyordum. Hepsi aynı anda olmaz.

Ben de dayanmaya çalıştım.

"Bırak beni, Mace."

Gitmeme izin
vermedi. Onun
yerine konuştu.

Ve söylediği şey, ruhumu yok eden bir rock şarkısının tekrar eden son notalarının arka plan müziğiyle birlikte, lanet olası hayatımı değiştirdi.

"Sen benim gökyüzümde parlayan tek yıldızken, ben senin gökyüzündeki yıldız olamam."

Bu kez nefesim Concord'u emeklilikten çıkarıp Paris'e götürdü.

Bu, silah sesleri duyulmadan hemen önceydi.

Mace ve ben yere yığılmadan birkaç saniye önce silah sesleri duyuldu; Mace'in iri ve sert vücudu, parçalanan bir gitarın tellerinin çıkardığı mide bulandırıcı, uyumsuz ses eşliğinde benimkinin üzerine ölü bir ağırlık gibi çöktü.

DOKUZ



SEKS MUMU

Jet

I Daisy'ye gülümsüyordu, Stella ve Çingenelerin her zaman en az on saat süren "Ghostriders "ından kafası hala iyiydi. Dakikalarca (daha fazla değilse bile) ve kaç kez dinlersek dinleyelim, ki bu onları her izlediğimizde oldu, taze ve enerji dolu hale getirdiler ve her zaman evi yıktılar.

Ama bu gece daha fazlası vardı. Grup alev alev yanıyordu ve bu ateş kalabalığın içinde bembeyaz parlıyordu. Bu bize sıkıntılarımızı, yeniden yüzleştığımız tehlikeyi unutturmaya ve sadece eski güzel rock 'n' roll'un tadını çıkarmaya yetti.

Daisy bana sırtıttı ve "Yippee kay yay!" diye bağırdı.

Ben de tabii ki ona bağırarak karşılık verdim.

Daisy'nin omzunun üzerinden Annette ve Roxie'nin beşlik çaktıklarını gördüm, sonra kalçalarını tokuşturdular ve bunu görünce kıkırdadım.

Rock Chick olmak harikaydı.

Daha iyi olan tek şey Eddie'nin kadını
olmaktı. Şanslıyım ki ikisi de oldum.

Gözlerim kalabalığın içinde kayarak Eddie'yi aradı (bu
arada onu bulamadı) ve Tex'in üzerinde durdu.

Bütün gece olduğu gibi Tex bir taburede oturuyordu,
sırtı bara dönüktü. Ama şimdi, kısılmış gözleri bir şeye
kilitlenmişti, sanki o şey hoşlanmadığı bir şeydi.

Tex'in hoşuna gitmeyen pek çok şey olduğu için bunu
pek düşünmedim.

Sonra, sürpriz bir şekilde, Stella'nın gitarından Pearl
Jam'in "Black" şarkısının ilk notalarını duydum.

Aman Tanrım.

Kalabalığın şaşkınlıktan titrediğini hem duydum hem
de hissettim ve sersemlemiş bedenim yavaşça döndü.
Etrafımda dönerken Indy, Ally, Roxie, Daisy, Ava ve
Annette'in artık "Ghostriders" sonrası kafalarının iyi
olmadığını gördüm. Hepsi ağzı açık bir şekilde sahneye
bakıyordu.

The Gypsies hiç bis yapmadı.

Asla.

Gözlerim Stella'ya takıldığında, anında kendimden
geçtim.

Mikrofonun başındaydı ve yavaş bir "Oh yeah" söylüyordu.

Gözleri hareket etti, sonra kalabalıktan birine kilitlendi
ve bakışlarının nereye yöneldiğini bakmadan anladım.
Bakmadan Mace'e şarkı söyleyeceğini biliyordum.

Birkaç ay önce Hank Williams'ı söylerken yaptığı gibi.

Ve tıpkı o zaman olduğu gibi, arkı söylemeye başladıktan sonra da dinlemek acı veriyordu.

Ama çok güzel bir acıydı.

Bu arkıyı söylemenin onu incittiğini biliyordum, tıpkı duymanın beni incittiği gibi. Söylediği her arkıya duygularını katardı ama o arkıya... o arkıya ruhunu kattı ve tüm kulüp bunu hissetti. Ve kulüp çapında ortak, sersemlemiş bir saygı anında, onun acısını iletmesini izlerken hepimiz ölüm sessizliğine brndk.

Tutuklayıcıydı. arkı kalabalığın içinden geçerken, sözler nazik bir saldırıya dönüşürken, hepimiz donup kaldık ve izledik.

Sonra sanki birdenbire Mace sahneye çıktı, uzun bacakları mesafeyi yiyor ve ona doğru geliyordu. Onu mikrofondan uzaklaştırmasını, gitarını elinden çekip almasını ve ardından onu öpmesini izledik.

Görünce nefesim kesildi.

A bir öpücüktü, sert bir öpücüktü, özel olması gereken bir öpücüktü, ama bunun yerine çok, çok aleniydi. Başka tarafa bakmam gerektiğini bilmeme rağmen pcğn karnımda kıpırdadığını hissettim.

Başka tarafa

bakmadım.

Bakamadım.

Kalabalık tezahürat yapmaya, çığlık atmaya ve ayaklarını yere vurmaya başladı.

Neşelenmek istemedim. Ağlamak istiyordum ama tuhaf bir şekilde gülmek de istiyordum.

Bu duygulardan herhangi birine teslim olmadan önce, Stella ve Mace'in bedenleri arasında dans eden küçük kırmızı noktayı gördüm.

Birinin lazer ışığı vardı.

Müziğin neden olduğu sersemlikle birlikte sıkıntının beni pençelediğini hissettim.

Bu tutkulu duygusal gösteriye kim tanık olabilir ve bir lazer ışığıyla etrafta dolaşabilir?

Sonra Duke'ün tok sesinin "Silah!" diye bağırdığını duydum. Silah mı?

Lazer ışığı olmadığı aklıma geldi ve vücudum sarsıldı. Sanki kendi hareketlerimi kontrol edemiyormuşum gibi, koşmak ya da kendimi yere atmak yerine, ki ikisi de daha akıllıca olurdu, arkama dönüp baktım ve Tex'in kalabalığın arasından bir hedefe doğru ilerlerken insanları yolundan attığını gördüm.

"Yere yat!" Shirleen bağırdı.

Yüzümü sahneye döndüm ve lazer ışığının Pong'un başının birkaç metre üzerindeki bir noktaya doğru hızla yükseldiğini gördüm. Sonra yerdeydim, Shirleen'in bedeni benimkinin üzerindeydi.

Silah sesleri duyuldu.

Çığlıklar, bağırışlar, koşan ayaklar duydum. Palladium'da tam bir kargaşa vardı.

Silah sesleri kesildi. Shirleen'in ağırlığı beni bıraktı ve ayağa kalktı, eğildi, parmakları bileğime dolandı ve beni ayağa kaldırdı.

"Buluşma!" Eddie'nin bağırdığını duydum ve gözlerim sesinin geldiği yöne doğru uçtu. Onu gördüm, silahını çıkarmış, diğer eliyle beni gösteriyordu. Ayrıca yerde yatan bir adam gördüm, Tex adamın sırtına dizini dayamıştı. Tex adamın kolunu arkasından bükmişti, kalabalık onlara göz açtırmıyordu. Ayrıca Luke'un elinde bir tüfek olduğunu gördüm. Onu Willie'ye fırlattı, sonra gözleri Rock Chicks'e kaydı ve Ava'ya odaklandı.

Tek gördüğüm buydu. Hector'un kolu belime dolanmıştı ve beni çekiyordu. Vance, Duke, Ike ve Bobby de oradaydı. Çocukların hepsinin elinde silah vardı ve Rock Chicks'i kulübün arkasına doğru sürüyorlardı.

Bu hiç de kolay olmadı. Hâlâ kavga eden, itişen ve koşan tonlarca insan vardı, çıkış yolunu zorluyorlardı ama ters yönde. İri, güçlü ve silah taşıyan Hot Bunch bir yol açtı ve bunu yapmak için sık sık insanları yol dışına atmaya başvurdu.

"Stella ve Mace!" Indy bağırdı ve gözlerim sahneye kaydı.

Mace ayağa kalkmış, Stella'yı omzuna atmış ve bando topuklarında, merdivenlere doğru adım atıyordu.

Mace aşağıya inerken biz de merdivenlere vurduk. Eğildi ve Stella'yı ayağa kaldırdı.

Stella solgun ve şok olmuş görünüyordu, ama neyse ki hayattaydı ve kan içinde değildi. Vahşi gözleri kurşun deliği arar gibi Mace'i taradı. Ona baktı, konuşmak için ağzını açtı ama Mace ondan önce davrandı.

Hector'a, "Buluşma," diye bağırdı ve hiç tereddüt etmeden Tex, Luke ve Willie'nin bulunduğu yöne döndü.

"Mace!" Vance ses tonunu sertleştirdi ama Mace durmadı.

"Siktir," diye hırladı Hector. Başını çevirdi ve "Lee!" diye bağırdı.

Hector'un gözlerini diktiği yere baktım ve Lee'nin sahneden atlayıp kalabalığın arasından geçerek Mace'e doğru ilerlediğini gördüm.

"Gidelim," dedi Duke, bizi arkaya doğru iterek. "Ne yapacak?" Ally sordu, gözleri Mace'in üzerindeydi.

"Çekilin! Şimdi!" Duke bağırdı ve daha sert itmeye başladı. Hareket ettik. İstemedik ama hareket ettik.

Yapılacakları biliyorduk ve yeterince zaman kaybetmiştik.

Bizi Kaşifler'e doldurdular ve Kale'ye gittik.



"CHIQUITA, PENCEREDEN UZAKLAŞ," diye emretti Eddie.

Stella ve Mace'in Explorer'la uzaklaşmalarını izlerken dönüp Eddie'ye baktım.

Ayakları çıplaktı, göğsü çıplaktı, kemeri açıktı ve solmuş kot pantolonunun iki düğmesi de öyle.

Her zamanki gibi Eddie çok seksi görünüyordu. Kesinlikle F-kelimesine değer.

Ayrıca Eddie'nin yatmaya hazır olduğu belliydi.

Belli bir tehlike karşısında rock 'n' roll'u da içeren maceralı gecemizden sonra bile, bu tehlike silah sesleri ve Rock Chicks'in kurşun geçirmez SUV'lerle hızlı kaışı şeklinde içimizden birine geliyordu, Eddie çoktan yara almıştı.

Bunun nedeni Eddie'nin bir polis olmasıydı. Eddie'nin işi tehlikeliydi, bizimki de dahil olmak üzere beş Rock Chick/Hot Bunch Kurundan sağ çıkmasından bahsetmiyorum bile. Bu Eddie için sıradan bir geceydi.

"Mace iyi mi?" Pencereden çektiğim perdeyi indirerek sordum.

Sordum çünkü Mace biraz gergin olabiliyordu ve aşağıda bilgi alacak vaktimiz olmamıştı. Eddie, Mace'den önce geldi ve beni doğrudan üst kata çıkardı. Yorgun görünüyordu, bu yüzden ne olduğunu bilmek istememe rağmen tartışmadım. Gerçekten bilmek istediğim gibi.

Eğer Mace, Stella'ya ateş eden adama, biri onu cıldırmaktan vazgeçirmeden önce ulaşabilseydi, Stella ve geri kalanımız, insanları adam öldürme suçundan hapse attıkları sürece Mace'i yerel cezaevinde ziyaret ediyor olacaktık.

Stella ile birlikte bir Explorer'a binip gitmesini iyiye işaret olarak görüyordum.

Bildiğim kadarıyla kanun kaçağı olarak Meksika'ya gidiyor da olabilirlerdi.

"Evet. Lee onu kilitlemek zorunda kalmadan önce kontrol ediyordu," diye yanıtladı Eddie, kot pantolonunun düğmelerini iliklemeyi bitirirken.

Bu rahatlatıcıydı.

Ona doğru yürüdüm ve attığı tişörtü aldım. Yatağın üzerine attım ve soyunmaya başladım.

"Kalabalık bir kulüpte ateş açtıklarına inanamıyorum," dedim tişörtümü çıkarırken.

"Sid delinin teki," diye cevap verdi Eddie, sesi sözlü bir omuz silkme gibiydi ama bir sınırı vardı.

Buna hiç şüphe yok. Sidney Carter kesinlikle deliydi.

Belki de Eddie'nin canı sıkkın değildi. Belki de Eddie bunu daha sonra, yani emekli olup Arizona'da yaşadığımızda torunlarımıza çılgın hikâyeler anlatırken düşünmek istiyordu.

Yatağa oturdum ve botlarımı çıkardım.

"İyi misin?" Eddie sordu, ben de ona baktım.

Sonra nefes almayı bıraktım.

Orada cırılçıplak duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini bana dikmişti.

Eddie'nin çıplaklıkla bir sorunu yoktu.

Ayrıca, Eddie'nin çıplaklığıyla ilgili bir sorunum olmadığını da söylemeliyim.

Eddie'nin çıplaklığıyla ne kadar az sorunum olduğunu düşünmekten vazgeçtim ve başımı salladım.

Ben iyiydim.

Hâlâ yürüyor ve nefes alıyorsan, en iyisinin hayatına devam etmek olduğunu uzun zaman önce öğrenmiştim.

Ayağa kalktım, Eddie yatağa girerken kot pantolonumu çıkardım ve sütyenimi çıkardım. Tişörtünü tuttum ve tam çekistirerek giymek üzereydim ki Eddie "Hiç sanmıyorum," diyerek beni durdurdu.

Kollarımı tişörtünün kollarından geçirdim ama henüz başıma geçirmemişim ki gözlerim ona kayd.

"Ne?" Ben sordum.

Eddie yumuşak bir sesle, "Tişörtü bırak, aşkım," dedi. Yatağın uzunluğundan görebildiğim kadarıyla gözleri sıvıyd.

Karnım eridi.

Gömleği düşürdüm.

Sonra ellerimi ve dizlerimi yatağa koydum ve ona doğru süründüm, vücudu uzuvlarımla arasındaydı. İlerleyişimi izlerken yüzünde bir gülümseme belirdi, ben ona doğru ilerlerken ağzında bir gülümseme vardı. Yüz yüze geldiğimizde durdum ve kendimi tamamen onun üzerine bıraktım.

Kolları beni sardı, bir eli arkamdaki külotumun içine girdi.

"Burada kalmak senin için sorun olur mu?" diye sordum ve Eddie'nin sıvı siyah gözlerinin parlamaya başlamasını izledim.

Eddie Marcus'tan nefret ederdi. Marcus da Eddie'den nefret ederdi. Şu anki düzenimiz pek de uygun bir durum değildi. Her iki adam da Daisy ve benim aramdaki dostluk uğruna birbirlerine katlanıyorlardı. Bu geçici bir ateşkeşti. Çok geçici.

Benimle tanışmadan ve ben Daisy ile tanışmadan önce Eddie, Marcus'u alaşağı etmek için biraz zaman harcamıştı. Marcus temiz değildi, hem de hiç. Bir süre sonra Eddie, Marcus'un peşini bırakmış, Marcus da Eddie'nin bana söylediğine göre bazı kötü niyetli girişimlerinden vazgeçmişti. Ama Marcus temizlenmeye hazır değildi ve Eddie de pes etmeye hazır değildi.

Marcus hata yaparsa, Eddie onu çivileyecekti.

Eddie ve benim Sloan'ların misafiri olmamız Eddie'nin huyuna ters düşüyordu.

Büyük bir şekilde.

Eddie'nin dün gece bana Denver Polis Departmanı'nın da mevcut anlaşmamızı onaylamadığını söylediğinden bahsetmiyorum bile. Bu da Eddie'nin Yılın Dedektifi ödülünü kazanamayacağı anlamına geliyordu. Eddie sık sık kendi bildiği yoldan gittiği için muhtemelen aday bile gösterilmeyecekti (Yılın Dedektifi ödülü diye bir şey yoktu zaten). Eddie'nin bunu sorun etmediğini biliyordum. Politikayı ve çalışmayı pek sevmezdi.

sisteme. İşine ya da en azından kendi iş yapış şekline odaklanmayı tercih etti.

Gözleri hâlâ parıldayan Eddie, "Seni güvende görmek için her şeyi yapmaya hazırım," diye cevap verdi.

Söylediklerinin doğru olduğunu biliyordum. Bunu birden fazla kez kanıtlamıştı.

Bu ona bir gülümseme kazandırdı ve gülümsememi gördüğünde, her zaman olduğu gibi, gözleri yumuşadı. Bunun nedeni Eddie'nin gülümsememi çok sevmesiydi.

Sıcaklığın karnıma yayıldığını hissettim. Bu seferki farklıydı ve başımı eğip yüzümü boğazına doğru soktum.

Eddie ikimizi de kaldırarak bir karın kası hareketi yaptı. Yorganı bedenlerimizin arasından çekti ve ben de ona yardım etmek için bacaklarımı salladım. Sonra arkasına yaslandı, ben hâlâ onun üzerindeydim ve yorganı üzerimize örttü.

Eli tekrar külotuma girdi, bu sefer niyetliydi ve diğer kolu bana sıkıca sarıldı.

Yüzüm hâlâ boğazındayken fısıldadım: "Bana Mace'ten bahset."

Eli durdu.

"İyi bir fikir değil, cariño."

Sesi ciddi geliyordu, ben de daha da sokuldum ve onu yumuşatmak için boynunu öptüm. Boynunu öpmek hoşuma gidiyordu. Her yeri güzel kokuyordu ama özellikle boynu.

Onu yumuşatmak zorundaydım çünkü her nedense tüm Rock Chicks'in alternatif bir Hot Bunch erkeği vardı. Indy'ninki Eddie'ydi. Roxie'ninki Vance'ti. Jules'un ki Luke'tu. Ava'ninki Lee'ydi.

Benim ki Mace'di.

Mace ve benim bir bağlantımız vardı. Eddie'nin hoşlanmadığı bir bağlantı ama artık engel olmaya çalışmıyordu. Mace'in kız kardeşinin cinayetine tanık olduğunu biliyordum. Aramızdaki bağ, Mace'in beni aynı şekilde öldürölmekten kurtarmasıyla başladı.

İlk başta Eddie, Mace'in eylemine devam etmek istediğini düşündü, ancak durumun böyle olmadığı kanıtlandı. Travmam sona erdikten sonra Mace ve ben birbirimize bağlı kaldık. Bu, Mace'in arada bir, bazen Eddie oradayken, bazen de değilken akşam yemeği için bize gelmesi anlamına geliyordu.

Mace pek konuşmazdı ve hiçbir şey paylaşmazdı ama beni dinlemekten hoşlandığını biliyordum ve kesinlikle acılı biberimi ve köftemi seviyordu. Ama en sevdiği kızarmış tavuk ve peynirli-sarımsaklı patates püresi ydi.

Mace ve ben garip bir arkadaştık. Paylaştığımız şeylerden dolayı (hayatımı kurtarması, benim hayatta olmam), belli ki benim için çok şey ifade ediyordu ve bazı nedenlerden dolayı, onun için çok şey ifade ettiğimi biliyordum.

Bu tür şeyleri bildiğinizde, bunun hakkında konuşmak zorunda kalmazdınız.

Eddie bana Mace'in kız kardeşinden bahsetmişti ama ayrıntıya girmemişti.

Şimdi, Mace benim alternatif Hot Bunch Guy'ım ve Rock Chick Ateş Hattı'ndaki bir sonraki kişi olduğu için, bilmem gerekiyordu ve Mace'e asla soramayacağımı biliyordum.

Ben de Eddie'ye sordum.

"Bilmek isterim," diye ısrar

ettim. "Hayır, istemezsin."

Bir ön kolumu kaldırdım ve ona baktım. "Evet, yapardım."

"Jet-"

"Kız kardeşi öldürüldü, Eddie. Hikayenin mutlu sonla bitmediğini biliyorum."

Beni bir iki dakika izledikten sonra içini çekti ve pes ettiğini anladım.

Ben gülümsemedim. Dramam sona erdiğinden, Eddie ile yaşadığımdan, kız kardeşim Los Angeles'ta geçirdiği yıllardan sonra Denver'a döndüğünden, annem felç geçirdikten sonra yeniden mutlu ve sağlıklı olduğundan ve Tex ile çıktığımdan beri, bir katilin hedefi olmayı saymazsak, pek çok gülümseyen anım oldu.

Ama bu onlardan biri değildi.

Eddie yuvarlanarak kolumu altımdan çekmeye zorladı, ta ki yan yana, yüz yüze gelene kadar.

Eli külotumdan çıktı ama kolu belimde sıkıca duruyordu.

Sonra konuşmaya başladı.

"Mace paradan gelir. Hem de çok. Annesi ve babası o küçükken boşanmış. Babasının parası vardı, onu sakladı, paylaşmadı ve bir dizi ödüllü eş edinmeye devam etti. Mace annesiyle kaldı. Los Angeles'tan annesinin memleketi Hawaii'ye taşındılar ve yaşam standartları ciddi bir şekilde değişti. Babasının beş karısından üçüncüsünden Mace'in üvey kız kardeşi olan bir çocuğu daha oldu. Birbiri ardına eş değiştirmiş, kadınlarını ve çocuklarını alıştıklarından daha azıyla geride bırakmıştı. Mace annesine yakındı ve kız kardeşiyle uzun mesafeli bir bağ kurdu ama babasıyla pek bir ilişkisi olmadı."

Hiç şaşırmadım. Mace'in babasının söylediklerine bakılırsa, benim de onunla pek işim olmazdı.

Eddie durmuştu ve yüzünü izledim, bakışlarından paylaşacağı şeyin nahoş olduğunu anlamıştım. Elim göğsünde düz durmak için karnından yukarı doğru hareket etti. Bunu yaptığımda tekrar konuşmaya başladı.

"Babası yüklüydü. Paradan bahsediyoruz. Milyonlar değil, milyarlar. Yine de, başka bir kadına geçtiğinde, sahip olduğu hayatı geride bıraktı, bu da çocuklarıyla pek bir ilgisi olmadığı anlamına geliyordu. Bu, önemli bir tehdit olmasa da, o kadar parayla her zaman bir tehdit olacağı anlamına geliyordu ve çocuklarını korumasız bıraktı. Bu yüzden kız kardeşi kaçırıldı ve fidye için alıkonuldu."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım, ben de kaçırılmış olmama rağmen bu olay karşısında şaşkına dönmüştüm. Indy de öyle. Ve Roxie. Ve Ava. Kaçırılmalarımızın hiçbirisi eğlenceli olmamıştı ama çoğu da çok uzun sürmemişti. Hepimiz kaçmış ya da kurtarılmıştık ve hiçbirimiz fidye için tutulmamıştık.

"Mace'in babası ahmağın teki. Güçlü bir adam. Fidyeyi ödemedi, polisi bu işe bulaştırmadı. Kendi komando ekibini tuttu. Kiminle uğraştıklarına dair hiçbir fikirleri yoktu. Her şeyi berbat ettiler, görevi batırdılar ve sonrasında Mace'in babası kız kardeşinin elini bir kutu içinde kendisine teslim ettirdi."

Boğazıma safra kaçtığını hissettim ama yuttum ve gözlerimi sıkıca kapattım.

Tamam, belki Eddie haklıydı. Belki de bilmek istemiyordum.

Artık çok geçti.

Eddie konuşmaya devam etti.

"O noktada Mace'in işi bitmişti. Babasına karşı geldi ve polisi olaya dahil etti. Kaçıranları köşeye sıkıştırdılar ve pazarlığa başladılar. Her nedense kaçırıncılar Mace'in araya girmesini istemişler, onun yaklaşmasını talep etmişler. Polis kızın çığlıklarını duyana kadar reddetmiş. Mace kendini kaybetti, içeri gönderilmeyi talep etti. Kızın çığlıkları devam edince başka çareleri kalmadı ve Mace'e çelik yelek ve kask giydirip içeri gönderdiler ama SWAT ekibi içeri girmeye hazırды

ve buna bir son verdi. Kaçıranlar boku yediklerini biliyorlardı. Pazarlık yapmaya niyetleri yoktu. Mace odaya girer girmez, SWAT harekete geçmeden kafasını uçurdular ve Mace'in yelegine on bir kurşun sıktılar. Silahlarını kendilerine çevirmeden önce biri omzuna, biri kalçasına, ikisi de kaskına saplanmıştı. Ortalık kan gölüne dönmüş. Mace hayatta kalan tek kişiydi."

Bu bilgi beynime yerleştikten sonra kan dolaşıma girdi ve asit gibi yaktı.

Gözlerimi açtım ve yanlardan sızan ıslaklığı hissettim.

"Olay olduğunda Mace yirmi beş yaşındaydı," diye devam etti Eddie. "Kız kardeşi on altı yaşındaydı."

Çenemi aşağı eğdim ve alnımı Eddie'nin köprücük kemiğine dayadım, on altı yaşındaki bir kızın hayatı sona ermeden önce buna katlanması fikrini sindiremiyordum. Kardeşinin hayatının geri kalanında bu bilgiyle yaşaması fikrini daha da hazmedemiyordum.

Bunun başlıca nedeni tamamen işlenemez olmasıydı.

"Bunu Lee'den aldım. Mace bu konuda konuşmuyor. Hikâyenin bulanıklaştığı yer de burası," diye devam etti Eddie.

Başımı geriye eğdim, gözlerim hâlâ yaşlıydı ve ona baktım.

"Bitmedi mi?" Fısıldadım.

Eddie başını salladı.

"Dahası var mı?" diye sordum. Eddie başını salladı.

"Ne?" Bilmek istemediğim ama yine de bilmek istediğim için sordum.

"Kaçıranların kimin için çalıştıklarını bilmiyorum ama büyük bir operasyondur. Babası da işin içindeydi. Silahlar olabilir. Uyuşturucu olabilir. Daha derin, daha çirkin olabilir. Babanın polisi ya da FBI'ı aramamasının tek nedeni götün teki olması olabilir. Bir şeyler saklıyor olabilir. Kaçıranlar fidyenin peşinde olabilir ama Mace'i öldürmek için çağırımları intikam kokuyor. Muhtemelen baba intikam gerektiren bir şey yaptı. Benim tahminim bu, ama bir ipucum yok ve Lee de bana bir ipucu vermiyor."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Lee bu işe bakmamı istemiyor. Bakacağımdan değil."

"Neye bakmamı?"

"Mace'in yeteneklerini nasıl öğrendiğini." "Hangi becerileri?"

"Lee için kullandığı beceriler."

Şaşkınlıkla ona göz kırptım ve sessiz gözyaşlarım silindi. "Ne?"

Eddie içini çektikten sonra, "O bir snowboardcuydu, Jet. İyi biriydi, en iyilerinden biriydi. Yedi yıl öncesine giderseniz, board dergilerine bakın, reklamlarda onun fotoğraflarını görürsünüz. O

ciro sözleşmeleri vardı. ESPN'de yayınlanan reklamlarda oynadı. Ondan öncesine gidin, sörfçülüğünde de aynı şey vardı. Çok ünlüydü. Hâlâ o kalabalığın içinde."

"Onun-" diye başladım ama Eddie sözümü kesti. "O artık bir özel dedektif."

"Evet, biliyorum
ama-" "İyi bir tane."

"Biliyorum, ama-"

Eddie yine sözümü kesti, "En iyilerden biri. Lee ordu tarafından eğitildi. Monty Donanma tarafından eğitildi. Luke'u bilmiyorum ama bu resmi bir operasyondur ve kesinlikle eğitim almıştı. Özel eğitim. Vance eski bir dolandırıcı. On üç yaşından beri suçla iç içe bir hayat sürmüş, muhtemelen hâlâ da öyle bir hayatı varmış, bu işte çok iyiymiş. Yakalanmasının tek nedeni araba çalarken arkadaşının vurulması ve Vance'in onu geride bırakmamasıdır. Lee onun doğal yeteneklerini kanalize etti, onu başka şeylerde eğitti ve o da bunu benimsedi. Mace kendi kendini eğitti. Lee'nin Mace ile herhangi bir eğitim yapmasına gerek yoktu."

"Kendi
kendine mi
öğrendin?"

"Kendi
kendini
yetiştirdi."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yani kız kardeşinin öldürölmesi ve Lee'nin işe alım
Onu, o gitti gelen a Sörfçü ve

snowboardcuların seks balmumuyla hiçbir ilgisi olmayan beceriler kazanması."

Tekrar göz kırptım. "Seks ağdası mı?"

"Evet, ayak çekişi için sörf tahtanızda, sürtünmeyi azaltmak için snowboard'un alt kısmında kullanırsınız."

Kaşlarım birbirine çatıldı. "Bunu nereden biliyorsun?" Sırıttı. "Mace ile yatılı kalıyordum."

Gözlerimi kırptım (evet, yine), çünkü bu çılgınca bir şeydi. Eddie ve ben dokuz aydan fazla bir süredir birlikteydik. Beş aydan biraz fazla bir süre sonra evlenecektik ve bu benim için yeni bir şeydi.

"Binecek misin?"

Sırıtişı derinleşerek bir gülümsemeye dönüştü. "I canlı içinde Colorado, chiquita."

Ben de yaptım ama snowboard yapmadım. Ya da kayak yapmadım.

Bunun için para gerekiyordu, hiç sahip olmadığım bir şey.

"Geçen kış binmemiştin," diye yorum yaptım.

"Geçen kış beni evde tutacak bir şeyim vardı."

Bu sefer gözümü kırpmadım ama midem mutlu bir şekilde kıvrıldı.

Bunu görmezden geldim ve konuya geri döndüm. "Yani, bu beceriler-"

Bana doğru yuvarlandı, böylece çoğunlukla üzerimdeydi. "Demek istediğim, kan banyosundan sonra bir şeyler oldu. Mace radardan kayboldu. Artık rekabet yok,

desteklerini geri çekti. Kaçırılma ve cinayet haberlere çıktı, büyük bir hikaye. Los Angeles'ta oldu. Mace ünlüydü, babası iyi tanınıyordu. Ama her şey bittikten sonra Mace'den hiçbir haber yoktu. Ortadan kayboldu. Lee onu işe alana kadar ortaya çıkmadı ve Lee onu bir sebepten dolayı işe aldı. Lee'nin tüm adamlarının bir uzmanlığı vardır. Mace'inki bilmenize gerek olmayan bir şey."

"Ama-"

Eli yüzümün yan tarafına geldi ve gözleri ciddileşti.

"Bilmene gerek yok," diye tekrarladı bana söylemeyeceğini bildiğim bir şekilde. Ve ne denersem deneyeyim, bana söylemeyeceğini biliyordum.

Elleri dolaşmaya başladı ve başı hareket ederek ağzını boynuma dayadı. Zihnimi farklı, çok daha hoş şeylere çevirmenin bir yolunu aradığını biliyordum ama boynumu çektim ve ellerinin dolaşmasını engellemek için parmaklarımı bileklerinden birine doladım.

"Eddie."

"Kahretsin, o 'Eddie'yi tanıyorum," diye mırıldandı boynuma doğru biraz da hayal kırıklığıyla.

Bu arada Eddie, sadece adını söyleyerek iletişim kurabildiğim tüm yollarda kısa sürede uzmanlaşmıştı. Dolayısıyla bu kez ciddi olma sırasının bende olduğunu biliyordu. Başını kaldırdı ve gözlerimin içine baktı.

"O iyi mi?" Ben sordum.

Eddie açıkça, "Hayır," diye cevap verdi. "Ama bu bok biter bitmez ve Stella teslim olur olmaz olacak."

"Pardon?"

Eddie içini çekti, sonra kendi ağzıyla ağzıma dokundu ve alnını benimkine yaklaştırarak başparmağıyla çenemi okşadı.

Konuştuğunda, bunu yumuşak bir şekilde yaptı.

"Birçok yara iyileşmez, Jet. Kız kardeşinin kafasının uçurulduğunu görmek de bunlardan biri sanırım. Bir babaya sahip olmak ya da olmamak, anladığımı sanıyorum, bir diğeri. Hayatınızda iyi bir kadın varsa, yaralarınız açık kalsa da yolunuza devam eder, hayatı yaşarsınız. Acı geçmez ama hayat farklı bir odak noktasına sahiptir. Daha iyi bir odak."

O haklıydı. Bir babam vardı ama hayatımın çoğunda yoktu. O yara hiç iyileşmedi. Babam müzmin bir kumarbazdı. Artık daha çok ortalıkta dolaşıyor, hayatını düzene sokuyordu ama her an yoldan çıkabilirdi. Kız kardeşim ve ben bu bilgi ve beraberinde getirdiği korkuyla yaşıyorduk ve bu hiç de eğlenceli değildi.

Eddie'yi bulmak ve bize inanmak hayatıma farklı bir odak noktası kazandırdı.

Daha iyi bir tane.

Ancak nişanlım Dedektif Eddie Badass Chavez'in snowboard yaptığını yeni öğrenmiş olmam ve Mace'in yaralarını doğuştan anlaması beni endişelendirdi.

Ellerim sırtının zarif, kaslı derisinde yukarı doğru kaydı, biri kürek kemiğinde durdu, diğeri boynuna doğru kaydı, parmaklarım saçlarının arasına girdi.

"İyileşmeyen bir yaran mı var?" Sessizce sordum ve cevabı için kendimi hazırladım.

Alnını benimkinden kaldırdı ve gözleri ağzıma kaydı.

"Şanslı bir hayat yaşadım, mi pequeña," diye mırıldandı. Gözleri tekrar benimkilere döndüğünde yine sıvı gibiydi ama bu kez şefkat ve sevgiyle doluydu ve kalbimin küt küt attığını hissettim. "Ve, alabado sea Dios, daha da şanslı olmaya devam ediyor."

Sonra konuşması bitti ve beni öptü, derin ve ıslak, ben de konuşmayı bitirdim.

Ağzı boynumdan göğsüme doğru kaydı ve "Sen de şanslı olmak üzeresin" diye mırıldandı.

Ağzı daha da aşağı kaydı, sonra daha da, sonra bacaklarımı ayırdı ve ağzı tam oradaydı ve çok haklıydı. Ben de şanslıydım.

Eddie yetenekli ağzıyla beni şanslı yaptıktan sonra üzerime çıktı. İçime kaydı, derinlere vurdu ve daha da şanslı oldu (ve ben de öyle yaptım).

İşimiz bittiğinde ışığı söndürdü, sırtım onun önüne gelecek şekilde beni yuvarladı ve iki koluyla beni sardı. Biri göbeğimi sıkıca sardı. Diğeri bacaklarımın arasını kavrayacak şekilde alçaldı.

Bu Eddie'nin yeni bir şeyiydi, seviştikten sonra beni bu şekilde tutuyordu. Birkaç hafta önce, onunla evlenmeyi kabul ettikten sonra başlamıştı. Samimi, sahiplenici ve bir şekilde sahipleniciydi, zaten onun olmama rağmen.

İtiraf etmeliyim ki, hoşuma gitti.

"Chiquita?" Tam uykuya dalmak üzereyken Eddie seslendi.

"Hmm?"

"Muhtemelen Stella bunların hiçbirini bilmiyordur." Gözlerim açıldı.

Eddie devam etti, sesinde nazik bir uyarı vardı, "Ona söylemek Mace'in görevi."

Ben bir şey söylemedim.

Eddie devam etti. "Siz kadınlar konuşursunuz. Sizden bu konuda konuşmamanızı istiyorum."

"Bilmesi gerekir," diye cevap verdim.

"Söylemeli, ama ona söylemeye hazır olduğunda." "Eddie-"

Sözümü kesti, sesi sertti, eli ve kolu gerilmişti ve nefesimi içime çekti. "Hayır, Jet."

Dudağımı ısırdım.

Sonra başımı salladım.

Stella'ya söylemezdim.

Mecbur kalmadıkça.

ON



ŞEYTANLAR

Stella

“**F** "Swen ve Ulrika'nın malikânesinin yanındaki çakıllı yolda ilerlerken Mace nefesinin altından küfretti.

Neden küfrettiğini biliyordum. Saat sabahın dördüydü ve bana ateş edilmişti (yine!). Mace hayatının son saatlerini bana ateş eden adamı öldürmekten (bu onu mutsuz etti, beni rahatlattı) ve polisle konuşmaktan geri durarak geçirmişti. Şimdi eve vardığımızda ikimiz de Eric'i kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayaklarını genişçe dikmiş, evin yan kapısından sarkan dış ışıktaki aydınlık bir şekilde dururken görebiliyorduk.

İç

çektim.

Yüksek

sesle.

Eric yaklaşmamızı izledi ve saçlarının normalden daha da dağınık olduğunu gördüm, muhtemelen parmaklarını saçlarında gezdirdiği için. Işık çok iyi olmasa da, yine de kızgın olduğu anlaşıyordu.

O gece neler olduğunu bildiğini düşündüm.

Lanet olsun.

Bu iyi bir durum değildi. Mace'in neşeli bir ruh hali içinde olmadığını biliyordum. Sinirliydi ve Mace'in sinirli hali oldukça korkutucuydu.

Mace'in ya da Eric'in korkunç öfkesiyle uğraşacak enerjim yoktu. Kafamda bir sürü şey vardı. Birinin beni neredeyse vuracağı gerçeğini (yine!) göz önünde bulundurursak, sahnede olanları sindirme şansım olmamıştı. Ayrıca kafamı toparlamak için Mace'den kaçma şansım da olmamıştı çünkü grubu kontrol etmek için telefon etmekle meşguldüm, bu arada hepsi çok korkmuştu ama nefes alıyorlardı, ki o anki çılgın hayatımda bunu bir nimet olarak görüyordum.

Dahası, Mace Şato'ya geldiğinde ona bir kez baktım ve bu ateşe benzin dökmenin aptallığın ötesinde bir şey olacağını anladım. Bu yüzden bana (selam vermeden, sadece Daisy'nin büyük odasına girdi ve söyledi) doğrudan arabaya gitmemi emrettiğinde, gerçekten yapmak istediğim gibi çene çalmak yerine arabaya gittim.

Şimdi de bu.

Belki unutmuşsundur diye hatırlatayım. Şansım berbattı.

Eric, Explorer'ın benim tarafıma yaklaşıyordu.

Mace durdu. Araba durduktan sonra kapımı çekerek açtı, içeri uzandı, kemerimi çözdü ve beni taksiden çıkardı.

Ve şimdi de bu!

Botlarım çakıl taşlarına çarptığında bir şeyler söylemeye başladım. Ne olduğunu bilmiyordum ama bir şey söylemeye fırsat bulamadım.

"Çek ellerini," diye homurdandı Mace, cipin kaputuna yaklaşırken.

Eric, Mace'in korkunç ve mutsuz vücut dilini açıkça ve delicesine okumadan, "Siktir git," diye cevap verdi.

Tanrım.

"Eric," dedim usulca, kolumu kurtarmaya çalışarak (ve başaramayarak) ve zaten kızışmış olan durumu yatıştırmam gerektiğini düşünerek.

Yine fırsatım olmadı. Mace benden önce konuştu.

"Bir kez daha söyleyeceğim Turner. Çek ellerini."

"Ve bir kez daha söyleyeceğim Mason. Siktir git," diye karşılık verdi Eric ve beni metalik granit renkli Chevy Trailblazer'ına doğru çekti.

Lanet olsun!

Ne olduğunu anlayamadan ya da tek kelime edemedi iki adam da hareket etti.

Hızlı.

Eric'ten kurtulmuştum. Bir itiş kakış oldu ve Mace ile Eric itiş kakışı yüz yüze, parmakları birbirlerinin tişörtlerine kıvrılmış halde bitirdiler.

"Kesin şunu!" Bağıldım, ileri atıldım ve onları ayırmak için vücutlarının arasına girdim (bu da başarısız oldu, bilginize). Yine de müdahalem işe yaradı sayılır. İkisi de elleriyle iterek bir adım geri çekildiler ama bakışmaya devam ettiler.

Lanet olası erkekler.

Konuşmak için ağzımı açtım ama giderek artan hayal kırıklığıma rağmen Eric benden önce davrandı.

"Onu koruyucu gözetim altına alıyorum," diye duyurdu.

Ah canım.

"Cehennemliksin," diye karşılık verdi Mace.

Eric, "Onu güvende tutmuyorsun," diye karşılık verdi.

"Evet, burada durup seninle uğraşmak da güvenli," diye kestirip attı Mace, meramını anlatmak için kolunu geceye doğru uzatarak.

Eric konuyu değiştirdi. "Ona ateş edildi."

"Bunu biliyorum," diye karşılık verdi Mace.

"Tekrar," diye itti Eric.

"Bunu biliyorum," diye tekrarladı Mace, sabrından geriye kalanları gözle görülür bir şekilde kaybederek.

"Pong neredeyse kafasını uçuruyordu." Eric devam etti, ben de bunu nereden bildiğini merak ettim ama Mace'in sabrı tükendiği için bunu da anlamaya fırsatım olmadı.

Eric'e doğru eğilerek, "Bunu biliyorum amına koyayım!" diye kükredi. "Onu güvende tutabilirim!" Eric de ona bağırdı.

"Evet, Skinny Blackburn'ü güvende tuttuğun gibi mi?"
Mace cevap verdi, sesi yumuşak bir şekilde sessizliğe kayıyor ve alaycılıkla damlıyordu.

Şaşkınlıkla göz kırptım.

Skinny Blackburn? Sıska Blackburn de kim? Eric'in irkilmesini izledim ve Mace'in bir puan kazandığını biliyordum.

Ben daha araya giremeden Eric toparlandı ve Mace'e,
"Stella ile bizzat ilgileneceğim," d e d i .

Uh-oh.

Bunun söylenecek doğru şey olmadığını düşünüyordum.

Zaten gergin olan Mace iyice katılaştı ve yumuşak bir sesle, "Eminim öyle olacak," dediğinde sesi artık tehlikeliydi.

Eric, "Sikinle düşünmeyi bırak Mason ve akıllı ol," diye uyardı.

Bunun da söylenecek doğru şey olmadığından şüpheleniyordum.

"Lanet olası kafanı koparmadan önce buradan defolup gitmek için bir dakikan var," diye hırladı Mace.

Evet, haklıydım. Söylenecek doğru şey değil.

Eric Mace'i görmezden geldi, bana döndü ve "Blazer'a bin, Stella," diye emretti.

Lanet olsun.

Mace gözlerini Eric'ten ayırmadan bana, "Stella, o lanet Blazer'a yaklaşma," demeden önce konuşmaya ya da hareket etmeye fırsatım olmadı.

"Tanrı aşkına, bin şu lanet olası Blazer'a!" Eric bağırdı, bir yandan benimle konuşurken bir yandan da Mace'e bakıyor ve sabrını kaybediyordu.

Hmm.

Muamma.

Eric bir federaldi ve federal hükümetin beni kurşunlarla delik deşik etme ihtimalini ortadan kaldıracak kaynaklara sahip olduğunu düşündüm. Ve bu, yakın geleceğimde gerçekleşebilecekmiş gibi rahatsız edici bir şekilde giderek daha fazla görünen bir şeydi.

Ama Eric'in de bana karşı bir şeyler hissediyordu ve hayatımın tehlikede olduğunu düşünürsek, şu anda bunu keşfedecek duygusal kapasiteye sahip değildim.

Bildiğim tek bir şey vardı, ona borçlu olmak zorunda değildim. Unh-unh.

Mümkün değil.

Öte yandan, Mace belalı ve seksi bir adamdı. O ve Nightingale Ekibi ne yaptıklarını biliyorlardı. Bu gece olanlar onun suçu değildi. Monk'un ve benim suçumdu. Birincisi, çocuklar pes etmek istediler ve ben de şimdi son derece aptalca bulduğum "oy istiyorum" konuşmamla onlara izin vermedim. İkincisi, temsil ettiği tehlikeyi ve güvenlik sorununu bilerek sahneye çıktık. Mace'in bunun kendi hatası olduğunu düşündüğünü biliyordum ve bunu üzücü buluyordum. Üzölmek istemedim ama kendime engel olamadım. Ben

Mace'i aşmıştım (ya da en azından hala bu düşünceyle devam ediyordum), ama Mace'i o kadar da aşmamıştım.

Ancak, Mace'den uzak durmaya çalışıyordum ve Eric bana altın bir fırsat veriyordu.

Kahretsin.

Ne yapmalıyım?

Ben tereddüt edince, gözleri hâlâ Eric'e kilitlenmiş olan Mace alçak sesle konuştu. "Stella."

"Şansım berbat," diye ilan ettim, çünkü bir karar vermemiştim ve zaman kazanmaya çalışıyordum ve tabii ki bu doğruydı.

"Stella, tatlım, Blazer'a bin," diye ikna etti Eric, gözleri hâlâ Mace'in üzerindeydi.

"Ona bir kez daha 'tatlım' dersen, dişlerini boğazına geçiririm," diye hırladı Mace.

Olamaz. Görünüşe göre imkânsız olan gerçekleşiyor ve işler yozlaşıyordu.

Eric esprisiz bir şekilde sırtıttı ve çenesini Mace'e doğru salladı.

"Hadi gidelim," diye

davet etti. Yikes!

Mace öne doğru bir adım attı. Eric yerinde durdu ama yumruklarını kaldırdı.

"Tanrı aşkına, kesin şunu!" Bağırdım, tekrar aralarına girdim ve her birine bir avuç içi koydum.

Sandıklar.

Anlık bir karar verdim ve Eric'e döndüm.

"Bu gece olanlar onun hatası değildi Eric. Orada bir sürü adamları vardı. Monk pisliğin teki, bunu biliyorsun. Para konusunda endişeliydi. İnsanları kapıdan içeri sokabilmek için detaylı arama yapmadı."

Eric bana baktı. "En başta oraya çıkmamalıydın."

Haklıydı.

"Hayır, belki de değil," diye izin verdim. "Ama oynamıyoruz, Buzz ve Leo yemek yemiyor. Başka seçeneğimiz yoktu."

Eric, "Sen öldün, Çingeneler de öyle, o zaman gerçekten yemek yemiyorlar," diye karşılık verdi.

Bir başka mükemmel
nokta. Devam ettim.

"Eric, bana güvenen insanlar var. Grup... köpeğim." Sustum çünkü hepsi bu kadardı ve kulağa sıkıcı geliyordu. Yine de devam ettim. "Sorumluluklarım var. Ortadan kaybolamam. Diğer Rock Piliçleri tehlikede ve onları oraya koyan benim."

Eric bir adım geri çekildi. Geri adım attığı için bir an rahatladığımı hissettim ve ellerimi indirdim. Mace bir adım öne çıktı, böylece yakındık. Eric'in gözleri bize dikilmişti.

ve rahatlamam uçup gitti, ama şansına Eric bunun geçmesine izin verdi.

"Onları oraya nasıl koydun?" Eric bana sordu.

"Buna cevap verme, Stella," diye Mace konuşmamıza girdi ve Eric'in kaşları kızgınlıkla birbirine çarptı. Ama o bir şey söyleyemeden Mace devam etti. "İçeri girmen gerekiyor."

Mace haklıydı. Bir haftadan kısa bir süre içinde iki kez ateş edilmiş ve bir kez vurulmuştum. Sıyrıktı ama yine de. Kendimi savunmasız hissediyordum ve bu hoşuma gitmiyordu.

Mace'den uzaklaşıp Eric'in alanına girdim ve bir çeşit hasar kontrolü yapmaya çalıştım.

"Bu gece geldiğin ve yardım etmek istediğin için teşekkür ederim, ama iyi olacağım," dedim ona sessizce.

Bana baktı ve yüzü yumuşadı, gözleri ısındı ve ne yazık ki ilişkimizde geç de olsa onun sadece yakışıklı olmadığını fark ettim. Gerçekten yakışıklıydı.

Ve belki de iyi bir adamdı.

Vay be.

Lanet olası şansım.

"Evet, öyle olacak, çünkü gözüm üzerinde olacak," diye cevap verdi Eric, sesi de gözleri kadar yumuşak ve sıcaktı. Sonra

Bana doğru eğildi ve devam etti, "Bir şeye ihtiyacın olursa, Stella, bana nasıl ulaşacağını biliyorsun. Ne zaman istersen, ara."

"Bunun için de teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Mace hırslayarak, "İşimiz bitti," dedi ve Eric'le yaşadığım mini an, Eric'in gözleri öfkeyle Mace'e kayınca sona erdi. "İçeri," diye devam etti Mace.

"Ben de sana göz kulak olacağım," diye Mace'i uyardı Eric, sesindeki tüm yumuşaklık ve sıcaklık kaybolmuştu.

Mace elini sırtımın alt kısmına koydu ve beni kapıya doğru itti.

Yapmadığı şey cevap vermektir.



Uyandığımda Mace'in ağzı boynumdaydı, eli karnımda fısıltı yumuşaklığında geziniyordu.

Uykulu irademe rağmen vücudum titredi.

Lanet olsun.

"Mace," diye nefes aldım, sesim uyku ve diğer şeylerin etkisiyle normalden daha boğuk çıkıyordu.

Cevap vermedi. Bunun yerine, diğer eli vücudumun altına kayd, göğsümü avuçlamak için yukarı çıktı, karnımdaki elinin takip eden parmakları aşağı doğru hareket etmeye başladı.

İkisi de iyi
hissettirdi.

Gerçekten
güzel.

Lanet olsun!

Dün gece, Eric fiyaskosundan sonra, ben yatmaya hazırlanırken Mace Juno'yu tuvalet molası için dışarı çıkardı. Döndüğünde telefona sarıldı ve Juno'yla yatağa girdik. Şaşırtıcı bir şekilde, tüm o dramadan sonra bile neredeyse anında uyuyakaldım ve Mace'in Lee olduğunu tahmin ettiğim kişiyle yaptığı sorguyu dinlerken uyuyakaldım.

Şimdi kısmen karnımın üzerinde, kısmen yan yatıyordum, bacağım derine doğru kıvrılmıştı, Mace'in vücudu bana sıkıca bastırılmıştı, bacağı benimkine doğru kıvrılmıştı.

"Mace," diye tekrarladım, uykulu ve zayıf direncim çoktan kırılmıştı.

Birçok şey hakkında konuşmamız gerekiyordu ve onunla tekrar seks yapmamam gerekiyordu. Ona yanlış bir izlenim verdiğimi düşünmeye başlamıştım.

Kimi kandırıyordum ki? Nasıl yanlış bir izlenime kapılmasın ki?

"Sessiz ol Kedicik, boşalmanı dinlemek istiyorum," diye mırıldandı Mace boynuma, eli külotumun içine girerken.

Sözleri vücudumun yeniden titremesine neden oldu.

"Konuşmamız gerek," dedim ona, zayıflayan direncime tutunarak, ama parmağı hedefe odaklandı ve derinlere bastırdı.

Oh lordy be.

Kalçalarım sarsıldı ve istemsizce mırıldanmaya başladım. Kendime engel olamıyordum, güzel hissettiriyordu.

Benim sorunum neydi? Hiç

iradem yok muydu?

"Sonra konuşuruz," dedi Mace, derin sesi kadife gibi pürüzsüzdü.

Kalçalarım eline bastırırken bile ağzım "Şimdi konuşmamız gerek," diye itiraz etti.

"Sonra," diye karşılık verdi Mace ve ben bir şeyler söylemek istedim, dürüst olmak gerekirse, ama hedefte hoş bir daire çiziliyordu. Sonra eli aşağı indi ve parmağı yavaşça, lezzetli bir şekilde içeri kayd.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, gözlerim kapandı ve başım omzuna çarpına kadar geriye eğildi.

Birdenbire nasıl bir izlenim verdiğim umurumda olmadı. Sadece parmağının yaptığı şeyi hiç bırakmamasını istedim.

Yüzümü ona döndüm ve hiç tereddüt etmedi. Ağzı benimkinin üzerindeydi ve beni sert ve derin bir şekilde öpüyordu, parmağı yavaşça girip çıkarken kalçalarım da onunla birlikte hareket ediyordu.

Harika hissettirdi.

"Tatlı, ıslak, ipek," diye fısıldadı Mace ağzıma karşı. Sözleri içimi titretti ve dudaklarına karşı mırıldandım.

Tam o sırada daha önce hiç duymadığım bir zil sesi odayı yırttı.

O neydi?

Mace'in parmağı durdu.

Gözlerim yavaşça açıldı ve "Siktir" diye mırıldandı. "O da neydi?" Tam zil tekrar çalarken sordum, bu sefer daha uzun süre.

"Siktir," diye tekrarladı Mace, parmağı içimden yavaşça kayarak çıkarken. Vücudu uzaklaşırken sıcaklığının beni terk ettiğini hissettim.

"Üzgünüm bebeğim, kapı," dedi açıklama olarak.

Omzumu öptü, yorganı geriye attı ve bıçak gibi yataktan fırladı.

Kapının yanında durmuş alarm paneline bakan Juno şaşkınlıkla havladı. O da zili hiç duymamıştı.

Mace'in kapıya doğru çıplak adımlarla yürümesini izledim ve bedenimi tekrar kontrol altına almaya çalıştım.

Bu zordu, çünkü ciddi şekilde tahrik olmuşum, ama aynı zamanda Mace'in çıplak vücudunu herhangi bir şey yaparken izlemek beni daha da tahrik etmeyi başardı.

Tamam, bu çok saçmaydı. Bir şekilde içimdeki Mace sürtüğünü kontrol altına almam gerekecekti.

Mace bir düğmeye bastı ve ısırarak "Ne?" diye sordu.

Hector'un yüzünün video ekranını doldurduğunu gördüm. "Bir sorunumuz var."

Mace'inkinin de aynı şeyi yapmasını izlerken vücudum gerildi. "Herkes iyi mi?" Mace sordu.

"Evet, bu farklı bir sorun," diye yanıtladı Hector.

Çok güzel.

Tam da ihtiyacımız
olan şey. Farklı bir
sorun.

"Kahretsin," diye küfretti Mace, belli ki benimle aynı fikirdeydi. "Yukarı gel." Sonra bir düğmeye bastı ve bana döndü. Sert yüzü yumuşarken ve sesi alçalırken nefesim kesilerek onu izledim. "Kedicik, giyinmen gerek."

Yumuşak yüzü/tatlı alçak sesi, onun hakkında en çok özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden bir diğerydi.

Bunun bana hissettirdiklerini görmezden geldim ve yorganı arkaya atarken gözlerimi ondan ayırmadım.

Juno bize varlığını, tuvalet ihtiyacını ve muhtemelen kahvaltı etme isteğini hatırlatmak için tekrar havladı. Mace Juno'nun kafasındaki tüyleri temizledikten sonra platformun kenarına doğru yürüdü, kot pantolonunu kaptı ve komando olarak giydi.

Mace'in komando olmasında çok seksi bir şey vardı.

Çok seksi.

Aşağı, Mace Slut! Beynim emretti.

Mace'in komando olduğu düşüncelerini kafamdan silkeledim ve dolaba gittim. Bir kot pantolon, bir sütyen ve üzerinde OLDE TOWN PICKIN' yazan mor bir tişört giydim.

Bir gitarın sapı ve sapı üzerinde parlor. Ben giyinirken Mace'in kapıyı açıp Hector'u karşıladığını duydum.

Gömme dolaptan çıktığımda Mace ve Hector küçük mutfığımdaydı ve ikisi de kalçalarını tezgâha dayamış ayakta duruyorlardı. Mace beyaz bir tişört giymişti, elinde Denver Post gazetesinin bir nüshası vardı ve ön sayfayı okuyordu.

"Hey, Hector," dedim, hayatımda ilk kez onunla doğrudan konuşuyordum.

Sıcak siyah gözleri bana doğru geldi ve tenimde fiziksel bir dokunuş gibi kavrulduklarını hissettim.

"Stella," diye
yanıtladı. Vay
canına.

Hector'un gözlerinin harika olduğunu söylemeliyim.

Mace'in kafası kâğıttan kalktı ve Hector ile benim aramda gidip geldi. Hector gözlerini benden ayırmadı ve o gözler de soğumadı.

Vücudum istemsiz olarak bir kez daha ürperdi.

"Kahve yapar mısın bebeğim?" demeden hemen önce Mace'in ağzı gerildi.

O anda, kahvenin mükemmel bir fikir olduğunu düşündüm, normalde kahve fikrini düşündüğümde bile daha iyi ve kahvemi çok sevdiğimi söyleyelim. Kahve yapmak bana Mace ve Hector'u düşünmekten başka bir şey yapma fırsatı verecekti.

Başımı salladım, "Elbette," diye mırıldandım ve iki uzun boylu, kaslı adamdan geriye kalan küçük mutfak boşluğundan geçerek cezveye doğru ilerledim.

Kahve hazırlamaya başladım ve kâğıt hışırtısını duydum. "Neler oluyor?" diye sordum.

Hector, "Ön sayfa haberleri," diye saçma olduğunu düşündüğüm bir cevap verdi.

Ona döndüm, elimde boş kahve fincanı, aklım Hector'un yaslandığı lavaboya ona temas etmeden nasıl gideceğimdi ve "Ne?" diye sordum.

Başını Mace'in açtığı gazeteye doğru salladı ve ben de ön sayfayı gördüm.

Ona baktım ve gördüğümde şok içinde gözlerim açıldı. Kapakta ben varım.

Kalçalarımın yukarıya doğru yarım vücut çekimiydi, gitar elimde, mikrofon önümde, başım gitarıma bakmak için aşağıya ve yana eğik, yüzümde küçük bir gülümseme. Fotoğraf, üzerimdeki tişörtten (ki yıllardır giymemiştim) en az bir yıl önce olduğunu tahmin ettiğim bir konserde çekilmişti.

Benim fotoğrafımın yanında, daha genç görünen Mace'in karlı bir dağın dibinde, tam snowboard kıyafetleri içinde, saçları dağınık ve terden ıslanmış, sörf tahtası kolunun altında aynı boyutta bir fotoğrafı vardı. Etrafını saran diğer fotoğrafçılar, onları görmezden geliyor ve kameralar tarafından hareket halinde yakalanıyordu.

Manşette "Yerel Ünlüler Ateş Altında" yazıyordu.

"Lanet olsun," diye nefes aldım tam telefon çaldığında.

"Kahretsin," diye mırıldandı Mace, kâğıdı tezgâhın üzerine fırlatıp telefonumu koyduğum çıkıntıya uzanarak. Kulağına götürdü ve "Ne?" diye havladı.

Mace'in telefonuma cevap verirken kaba davranmasını umursamayacak kadar dalgındım. Ön sayfa haberi olmaya ve "ünlü" olarak anılmaya odaklanmıştım.

Mace'in ünlü olduğunu biliyordum ama ben ne zaman ünlü oldum?

Mace telefonda, "Yorum yapmayacak," dedi. Tereddüt etti ve devam etti: "Benim de bir yorumum yok." Sonra bip sesi çıkararak telefonu kapattı ve tezgâhın üzerine koydu.

Bir süre ona baktım, "yorum yok" kelimelerinin sersemlemiş beynime nüfuz etmesine izin verdim ve çabayla kendime geldim, boş tencereyi Mace'e uzattım ve tezgâhtan kâğıdı kaptım.

Tuhaf hissetmeye başlamıştım. Çok garip. Panik garip. Nedenini bilmiyordum ama iyi hissetmiyordum.

"Stella..." Mace söylemeye başladı ama ben dinlemiyordum.

Mutfak alanından dışarı çıktım. Juno yaklaştı ve küçük bir mırıltı çıkardı.

"Bir dakika Juno," diye mırıldandım, gözlerim sayfayı tarıyordu.

Hector'un "Köpeği dışarı çıkaracağım," dediğini duydum ama dikkat etmedim.

Yatak platformunun sonuna geldim ve oturdum. Kıcıımı platforma koyar koymaz, tek bir kelime bile okuyamadan gazete elimden kapıldı.

Başımı kaldırdım.

"Hey! Ben de onu okuyordum," diye yarı imalı bir şekilde başımda dikilen Mace'e seslendim.

Kapı Hector ve Juno'nun arkasından kapandı.

"Boş ver Stella. Odaklanmamız gerekiyor," diye yanıtladı Mace. Ayağa kalktım. "Ne ye odaklanacağız?"

Ayağa kalktığımda, bu beni Mace'e yaklaştırdı. Alanımdan çıkmadı, sadece bana bakmaya devam etti.

"Önemli olana odaklandım," diye sakince cevap verdi.

"Ön sayfa haberi olmak önemli değil mi?" Hiç de sakin olmayan bir sesle karşılık verdim.

Daha önce hiç baş sayfa haberi olmamıştım. Bana nasıl hissettirdiğini bilmiyordum. Hem garip bir şekilde heyecan verici hem de çok korkutucuydu. Ama aynı zamanda, o garip panik hâlâ üzerime geliyordu. Hâlâ anlamamıştım ve anlamak da istemiyordum. Zaten panikleyecek yeterince şeyim vardı.

"Hayır," diye düşüncelerimi böldü

Mace. "O zaman önemli olan ne?"

"Seni hayatta tutuyorum. İşlerimizi hallediyoruz. Birlikte ilerlemek. Önemli olan bu."

Sözleri karşısında başımı salladım, dün geceki dramdan ve bu sabah birinci sayfadaki konumumdan sonra oraya gidecek kadar uyanık ya da birlikte değildim.

Konuyu değiştirdim. "Telefonda kim vardı?"

"Fark etmez."

"Telefondaki kimdi, Mace?" Tekrar sordum.

Konuşmak için ağzını açtı ve telefon tekrar çaldı. Gözlerim ona kaydı. Mace'in üst bedeni büküldü ve o da bakmak için omzunun üzerinden baktı.

Telefon ikinci kez çaldı ve Mace bana döndü, ben de hızla onun etrafından dolaşarak telefona doğru ilerledim.

Mace bir kolunu belime doladığında neredeyse oraya varmıştım, beni vücuduna çekti ve etrafıma uzandı. Ben de uzanıyordum ama onun lanet kolları daha uzundu ve telefona yapışmıştı.

Bip sesini açtı ve kulağına götürdü.

"Öyle mi?" Ben "Mace!" diye bağırıırken o da "Mace!" diye bağırdı.

İki saniye dinledikten sonra "Söyleyecek bir şeyimiz yok" dedi. Sonra tekrar bipledi.

"Bunu yaptığına inanamıyorum! O benim telefonum!" Hâlâ belimi sıkan koluna karşı mücadele ederek bağırdım.

Beni sarstı. "Stella, sakinleş ve beni dinle." "Bırak beni!"

Yaptı ama sadece bir adım öne çıkabilmem için. Bunu yaptıktan sonra elimi tuttu, beni döndürdü ve önden öne doğru kendisine geri getirdi.

Telefonu tezgâhın üzerine koydu, iki kolunu çırpınan bedenime doladı ve başını eğerek bana baktı.

"Dinle," diye emretti.

Ondan uzaklaşmayı bıraktım ve yüzüne baktım. "Bu gerçek dışı," diye bariz bir şekilde ifade ettim.

"Muhabirler ahmaktır. Onlarla konuşmayız. Görmezden gelin. Okumayın. Hiçbir şey söyleme. Hiç dikkat etmeyin. Bu iş bitecek ve yeni bir ete geçecekler."

"Bunu görmezden
gelemem!" Tersledim.

"Nedenmiş o?"

Neden olmadığını bilmiyordum. Hayatım o kadar kontrolden çıkmıştı ki, artık hiçbir şey bilmediğimi hissediyordum.

"Senin bu konuda tecrübeli olduğunu biliyorum Mace, ama benim yok," dedim ona.

"İşte bu yüzden beni dinlemelisin," diye karşılık verdi Mace.

Sonra ortaya çıktı. Derinlere gömülü bir yerden geldi. Bir daha asla açılmamak üzere kilitli olduğunu düşündüğüm bir yerden.

Panik beni ele geçirdi ve vücumum titremeye başladı. O kadar büyüktü ki savaşımayı bıraktım ve Mace'in içinde eridim. Başımı daha da geriye eğerek ellerimi göğsüne koydum ve titreyen parmaklarım beyaz tişörtünün içine kıvrıldı.

"Ya annem bunu görürse?" diye sorduğumda sesimdeki titremeyi duydum.

Mace'in yüzü kararlılıkla sertleşmişti ama benim sözlerimle yüzü ve yeşil gözleri yumuşadı.

"Yavru kedi," diye mırıldandı.

"Ben büyük haber değilim ama belki sen hâlâ öylesindir," dedim ona. "Ya bulunduğu yerde haberlere çıkarsa? Gazetecilerle konuşmam, onlara iyi olduğumu söylemem, senin, Lee'nin ve çocukların ne yaptığınızı bildiğinizi söylemem gerek. Onlara polisin de işin içinde olduğunu söyle. Federallerin de. Onlara Sid'in bir pislik olduğunu, Linnie'yi öldürdüğünü ve bizim doğru şeyi yaptığımızı söyle."

"Stella, bu saçmalıkların hiçbirini onlara anlatamayız." Yumruklarım Mace'in gömleğinde daha da sıkılaştı.

"Doğru şeyi yaptığımızı bilmesi gerekiyor."

Mace bir süre yüzümü inceledi ve başını yüzüme yaklaştırdı.

Sonra sessizce, "Annen mi yapıyor, baban mı?" diye sordu.

Gözlerimi
kııptım.

"Ne?"

"Annenin doğru şeyi yaptığını bilmesini mi istiyorsun? Yoksa babanın mı bilmesini istiyorsun?"

Başımı salladım. "Babam umurumda değil." "Kedicik-"

Vücudum hareketsiz kaldı ve yüzüne doğru "İstemiyorum!" diye bağırdım.

Neden bağırdığımı bilmiyordum, sadece bağırdım.

Neden titrediğimi ve paniklediğimi de bilmiyordum, sadece öyleydim.

Hem de çok.

Sadece kaçmayı düşünerek tekrar uzaklaşmaya başladım. Nereye, hiçbir fikrim yoktu ama oraya gitmeliydim, hemen... lanet olası... şimdi.

Ne yazık ki, Mace benim için hazırды.

Bizi çevirdi, ellerini belime koyarak beni kaldırdı ve kıcıımı tezgâhın üzerine koydu. Sonra büyük bir kararlılıkla içeri girdi, kalçaları bacaklarımı dizlerimden açmaya zorladı ve son derece yaklaşıana kadar gelmeye devam etti. Göğüs göğüse, erler erlere, burun buruna gelmiştik. Ellerini iki yanımdaki tezgâhın üzerine koydu.

"Konuş benimle bebeğim," dedi usulca.

Yüzümü yana çevirdim ve tezgâha baktım.

Bana bir şeyler oluyordu, çok korkutucu bir şeyler ve bildiğim tek bir şey vardı, başa çıkamıyordum.

Onu kilitlemem gerekiyordu.

Mace onu kilitlememe izin vermek istemedi. Elleri boynuma geldi ve başımı ona doğru çevirdi. Başparmakları çenemde, beni ona bakmaya zorladı.

"Konuş benimle," diye tekrarladı ve gözleri tuhaf baktı. Bana daha önce hiç bakmadığı bir şekilde bakıyordu. Sıcak bir bakıştı ama eğer doğru okuyorsam, endişe doluydu. O kadar çok endişe vardı ki endişeye benziyordu. Ve tüm bunlar öyle bir şefkatle harmanlanmıştı ki, onu gördüğümde nefesim uçuşa geçmedi, başka bir galaksiye ısınlandı.

"Yapamam," diye fısıldadım.

Telefon tekrar çaldı ve birbirimize bakarak çalmasına izin verdik.

Mace hareket etmedi. Ben de öyle.

Telefon çalmayı bıraktı ve Mace'in yüzü yaklaşarak alnını benimkine dayadı.

"Nerede olduğunu bilmiyorlar," dedi ve bu bir soru değildi.

Cevap vermedim ama cevapsızlığım bir cevaptı.

"Nerede olduğunu bilmelerini istemezsin." Mace bir açıklama daha yaptı ve ben sessiz kaldım. "Bilmelerini istemezsin," diye tekrarladı. "Gözcüleri geri çevirerek kariyerini sabote edecek kadar çok şey bilmelerini istemezsin. Kendini burada gözlerden uzak tutmak, küçük işler yapmak

olman gereken kişi olmana izin vermektense, konserler ver."

Yutkundum.

Olmasına izin verilmeyen bir yerin derinliklerine iniyordu. Kimsenin, kendimin bile ziyaret etmesine izin vermediğim bir yer ve titreyen bedenim titremeye başladı.

Ellerimi göğsüne koydum ve ittim.

Kımıldamadı.

"Uzaklaş, Mace," diye fısıldadım.

"Daisy'ye yalan söyledin. Sadece yaralı değilsin. Kırılmışsın."

Ağır ağır nefes almaya başlamıştım.

"Uzaklaş."

Mace taktik değiştirdi. "Artık sana zarar veremezler."

Onları o zaman hissettim, gözyaşlarım boğazımın arkasına doğru kayıyor, sinüslerim karıncalanıyordu.

Tekrar yutkundum. Bu sefer canım acıdı. "Lütfen, çekil."

"Onlara izin vermeyeceğim. Floyd izin vermez. Kahretsin, Hugo onların sana karşı kötü bir şey söylediklerini duysa, onları paramparça eder. Artık seni önemseyen insanlar var, Kedicik. Sana ulaşamazlar. Bırakabilirsin. Parlayabilirsin."

Nedense, "Bana ulaşabilirler." dedim.

"Kedicik."

Yumuşak, derin sesiyle bana tatlı, özel ismini söylerken, yüzü o kadar yakındı ki, tek görebildiğim gözleri, kendimi daha önce hiç kimseye göstermediğim şekilde gösterdim. Ne arkadaşlarıma, ne grup arkadaşlarıma, ne de Floyd'a.

"Bana ulaşabilir," dedim o kadar alçak sesle ki kendimi zar zor duyabiliyordum.

Mace gözlerini kapattı ve elleri boynumdan sırtımdan aşağıya doğru hareket etti ve kollarını bana doladı, ama alnını benimkinden ayırmadı.

İtiraf etmekten nefret ediyordum ama kollarının beni böyle sarması iyi hissettiriyordu.

Hayır, dürüst olmak gerekirse,
harika hissettiler. Bununla da
başa çıkamadım.

Gözleri tekrar açıldı ve benimkileri delip geçti.
"Yapamaz."

Başımı salladım.

Mace onunkini
salladı.

Ellerimi boynunun iki yanına koydum ve hafifçe sıktım.

"Anlamıyorsun," diye
fısıldadım. "Ben anlıyorum."

"Yapamazsın."

Daha da yaklaştı. Sesi alçaldı ve ben dehşete düşmüş bir hayranlıkla son derece korkutucu bir şeyin gerçekleşmesini izledim.

Dünyayı sarsacak kadar
korkutucu. Dünyayı sarsacak
kadar korkutucu.

Nefesimi tutarak izledim, Mace'in sıkı sıkıya yerinde
tuttuğunu hiç bilmediğim muhafız temiz bir şekilde
kayboldu.

"Bebeğim," diye mırıldandı şiddetle. "Yapabilirim."

İşte o zaman acımdan, paniğimden sıyrıldım ve onları
gördüm, gün gibi açık, güzel gözlerinin arkasında kötü
niyetle dans ediyorlardı.

Şeytanlar.

Mace'in iblisleri vardı.

Ve hayal edebileceğim her şeyden çok daha kötüydüler.

Vahşi, çelik burunlu bir çizme tam karnıma vurduğunda
sırtımdan aşağı uğursuz karıncalanmalar süzüldü. O kadar
vahşiydi ki vücudum sarsıldı ve Mace'in gözlerindeki açık
işkenceye suskun bir şekilde bakarak nefesimi çektim.

Bir şey söyleyemeden (ne söyleyeceğimi bildiğimden
değil) telefon çaldı ve kapının zili çaldı.

O an kaybolmuştu.

Gardiyan yüz hatlarının üzerine kapandı ve o da geri
çekildi. Tezgâhtan telefonu kaptığı gibi kapıya doğru
yürüdü.

Bu da neydi? diye sordu beynim bana.

Hâlâ titriyordum ama şimdi farklı bir nedenden dolayı.

Hiçbir fikrim yok, dedim beynime.

Juno, Hector'dan önce içeri girdi ve ben izlerken Mace telefonda yine "Yorum yok," diye mırıldandı.

Ne yapacağız? diye sordu beynim.

Yutkundum, şimdi mermiler etrafımdaki toprağı dövdüğünden daha çok korkuyordum. Hayatım boyunca hiç olmadığım kadar korkmuştum.

Hiçbir fikrim yok, diye cevap verdim.

ON BİR



İLK DÜNYA TURU

Stella

I anlayacak zamanım olmadı.

Juno burnuyla baldırıma öyle güçlü vurdu ki Tüm vücudum yana doğru kayarak bana kahvaltı vaktinin geldiğini kesin bir dille söyledi.

Onu sabah tuvalet molası için tanımadığım ama ateşli (Juno'nun arkadaş seçiminde "ateşli" bir faktör değildi ama yine de söylemek gerekir) İspanyol bir adamın pençelerine bırakmıştım bile. En azından temel ihtiyaçlarıyla ilgilenmezsem Yılın En Kötü Köpek Annesi olmaya doğru gidiyordum.

"Pekâlâ bebeğim," diye mırıldandım, tezgâhtan aşağı atlarken.

Juno hareketimin ne anlama geldiğini biliyordu. Yanıt olarak kuyruğunu salladı ve tüm vücudu da onunla birlikte hareket etti.

Juno'nun kâsesini yerden alırken Hector'un "Gitmemiz gerek," dediğini duydum.

"Evet," diye yanıtladı Mace. "Bana bir saniye ver."

Bana doğru geldiğini görmek için başımı kaldırdım.

Doğrudum ve iki adım geri gittim, hala güçlü duygular karmaşası içindeydim, köpeğimin açlıktan öldüğünü düşününce şu anda hiçbirini işleyemiyordum.

"Yapacak işlerim var," dedi Mace, yakınımnda durarak ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Tamam."

Mace'in gitmesi iyiydi. Hayır, harikaydı. Kestirebileceğim anlamına geliyordu. Gitarımı çalabileceğim anlamına geliyordu. Ally'yi arayıp son on iki saatin her saniyesini değerlendirebileceğim anlamına geliyordu. Ya da daha iyisi, zekice bir kılık değiştirip şehirden kaçabilirdim.

Mace kaseyi elimden aldı ve tezgâhın üzerine koydu.

Juno olayların bu şekilde gelişmesinden memnun olmayarak mızımızlandı. "Juno'yu beslemem gerekiyor," diye Mace'i bilgilendirdim.

"Bir saniye içinde." Zavallı Juno'm.

Mace konuşmaya devam etti. "Telefonu açarsın, bir muhabirdir, 'yorum yok' dersin ve kapatırsın. Anladın mı beni?"

"Mace-"

"Stella, yorum yok. Bu boku hayatımda istemiyorum. Bir daha olmaz."

Başım biraz yana kaydđ ve söylediği sözlerden ve alttan alta gelen sert tondan dolayı küçük bir bağırsak tekmesi hissettim

Onlar.

Ne demek istediğini merak ettim ama sormadım çünkü kendime bilmek istemediğimi söylüyordum (gerçekte istiyordum).

Kafamın ne kadar karışık olduğunu görüyor musun? "Stella, beni anladığını söyle," diye bastırdı Mace.

"Anladım," diye mırıldandım, köpeğimi besleyebilmek için ve Mace'in hayatında da bunu istemediğim için (ve ne yazık ki Juno için bu sırada değil) pes ettim.

Görünüşe göre o sabah şansım normalden daha da kötü olacaktı çünkü işimiz bitmemişti.

Mace yaklaştı ve yer değiştirdi. Bunu sırtı Hector'a dönük olacak ve ben ondan saklanacak şekilde yaptı. Mace elini boynuma koydu ve yüzünü benimkine doğru eğdi.

Gözleri yine temkinliydi ama benimkilerin derinliklerine baktıklarında hâlâ sıcaktı.

"İyi miyiz?" diye sordu usulca.

Dün gece sahnede olanlarla ilgili iyi olup olmadığımızı mı sorduğunu bilmiyordum. Ya da Eric'le olanlar konusunda iyi olup olmadığımızı. Ya da o sabah yatakta yaşananlar konusunda iyi miydik? Ya da beş dakika önce mutfakta yaşanan çılgınca ve korkutucu olayla ilgili iyi miydik?

Cevap hepsi için aynı olduğundan, "Hayır" dedim.

Bu onu gülümsetti.

Bu da ayak parmaklarımı kıvırdı.

Eğildi, dudaklarını dudaklarıma dokundurdu ve aynı anda boynumu sıktı. Sonra, dudakları hala benimkilerin üzerindeyken, "Olacağız" diye söz verdi.

Bu, ayak parmağı kıvrımına tüm vücut titremesinin eklenmesini sağladı.

Boynumu bir kez daha sıktıktan sonra uzaklaştı ve ben mutfakta hareketsiz durarak onun çantalarından birine doğru ilerleyişini izledim. Nedense tenim ısınmaya başladı, bu yüzden gözlerim ayakta duran, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bakışları üzerimde, ağzı seksi bir sırıtişla kıvrılmış olan Hector'a kaydı.

Vay be.

Sıkışıp kaldım ve o anda yapabileceğim (yasal olarak) tek şeyi yaptım.

Köpeğimi besleme işine koyuldum.

Zil çaldığında Mace yatak platformunun kenarında oturmuş botlarını çekiştiriyordu.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Mace ve Hector panele doğru ilerledi.

Yemek kasesini yere koymak için eğildim ve Juno daha yerleşmeden yüzünü içine soktu. Vücudunu ovuyordum ki odada Hugo'nun bedensiz sesini duydum.

"Gizli bir şifre falan mı bilmemiz gerekiyor?"

Hector, Mace'e "Bu grup," dedi.

Bana değil, Mace'e söylediğini
not edeceğim. "Onları içeri alın"
dedim.

Mace aynı anda, "Ben onlarla konuşurum," dedi ve ayağa
kalkıp kapıya doğru yürüdü.

Ne?

Şimdi bir dakika bekle.

"Onları içeri alabilirsin," dedim Mace'e onu takip
ederken. "Stella ile burada kal. Ben grupla birlikte
döneceğim." Mace
beni görmezden geldi ve Hector'la konuştu.

"Mace!" Tersledim. "Bırak girsinler."

Mace yüzünü bana döndü. "Hemen geliyoruz."

Gözlerim ona dikildi. "Neler oluyor?"

"Grupla ilgili birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak
istiyorum." Ben öyle düşünmüyordum.

"Ne hakkında?" Ben
zorladım. "'Yorum yok'
hakkında." Oh.

Tamam.

Bunu görebiliyorum.

Mace ve ben, kederli Buzz da dahil olmak üzere herkesin
gazetecilere karşı ağzını sıkı tutacağını biliyorduk.

uyardılar. Özellikle de The Blue Moon Gypsies'i ve konser tarihlerimizden herhangi birini basabileceklerini düşünüyorlarsa.

"Onlarla burada konuşabilirsin," dedim ona.

"Ben onlarla aşağıda konuşuyorum."

"Mace."

"Stella."

"Tanrım, biri bizi içeri alacak mı?" Pong'un bedensiz sesi panelden gelmiyordu. Dışarıdan bağırıldığını duyabiliyorduk.

Hector hoparlöre "İki saniye," dedi ve ben başka bir şey söyleyemeden Mace gitmişti.

Önce kapıya sonra da Hector'a baktım ve öfkeyle, "Sinir bozucu biri," dedim.

"Muhtemelen kendine göre nedenleri vardır," diye cevap verdi Hector.

"Ve bu nedenleri önemsemeliyim çünkü...?" Ben sordum.

Hector tereddüt etmedi. "Onları umursamak zorunda değilsin, sadece onlarda olduğunu anlamalısın."

Bir süre Hector'a ters ters baktım. Her neyse.

O zaman Hector'la yalnız olduğumu fark ettim ve o zaman kendimi rahatsız hissettiğimi hatırladım.

Ona baktım.

Bana sırtıttı.

Birden ne yapacağımı ya da ne söyleyeceğimi bilemedim. Tek düşünebildiğim Mace'in bana yirmi dört saat içinde Hector'un beni sırtüstü yatıracağını, onun da üstte olacağını ve ikimizin de çıplak kalacağını söylemesiydi.

Ve bu kötü bir fikir gibi görünmüyordu.

Aman Tanrım, sen tam bir sürtüksün, dedi beynim.

Bunların hepsi Hector'a bir Ateşli Adam'dan iletilmişti. Gizli Dalga Boyu ve sırtışı kurtça ama son derece etkili bir gülümsemeye dönüştü.

Lanet olsun.

Neyse ki bana bir kemik attı.

"Kahve mi yapıyordun?" diye hatırlattı bana.

"Ah evet, doğru," diye mırıldandım ve sonra mutfağa doğru ilerledim.

Tencereyi aldım, suyla doldurdum ve Hector mutfakta bana katılırken kahve makinesine döndüm. Daha uzakta (mesela Alaska'da) kalmasını tercih ederdim ama başka seçeneğim yoktu ve ona sormak istemedim çünkü korkak bir sürtük olduğumu düşünebilirdi.

Suyu kahve makinesine doldurdum ve saçlarımın bir kısmını kulağımın arkasına sıkıştırdım.

"Yani..." Umutsuzca bir konuşma aradım, gruba gazetecilere söyleyebilecekleri iki kelime olduğunu söylemenin ne kadar süreceğini merak ettim ve bunun dışında

çenelerini kapalı tutmak zorundaydılar. Ve grubumla birlikte bunun yaklaşık seksen iki saat süreceğini düşündüm.

Çok fazla konuşma yapmam gerekecekti.

Hector'a baktım. "Kız arkadaşın var mı?" Şimdi bunu neden sordum ki?

Neden, neden, neden?

"Hayır," diye yanıtladı Hector.

"Özel biri yok mu?" Devam ettim.

Kapa çeneni! Beynim çılglık attı.

"Öyle bir şey demedim," diye cevap verdi Hector.

İlginç. Beynim artık çılgılık atmıyordu.

Tencereyi musluğun altına ittim, düğmeyi çevirdim ve tamamen ona baktım.

"Özel biri mi var?" diye sordum.

Cevap vermedi.

"Ama o senin kız arkadaşın değil mi?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu, kalçasını tezgâha yasladı ve yine cevap vermedi.

"Kim o?"

"O bir Rock Chick değil," dedi bana. "O zengin. İnanılmaz derecede güzel. İlk hamleyi yaptı ve sonra beni geri çevirdi, bu yüzden ikinci hamleyi de yapmak zorunda kalacak."

Göz kırptım.

Bu, sert bir adam için çok fazla paylaşım gibi görünüyordu. Çok az tanıdığım sert bir adam için.

Hector'u kapatmanın ne anlama geldiğini ve aklı başında bir kadının neden böyle saçma bir şey yaptığını merak ediyordum ama soramayacak kadar korkak bir kedydim.

"Peki o ikinci hamleyi yapana kadar ne yapacaksın?" Sordum, çünkü ikinci hamleyi yapacağından hiç şüphem yoktu. Yapmaması için deli olması lazım.

Tekrar sıırtmaya başlamıştı ve "Eğleniyorum" diye cevap verdi. Oh Tanrım.

Ateşli Adam Eğlencesi'nin ne olduğunu biliyordum. O sabah Mace'in eli külotumun içindeyken bir doz almıştım.

O her kimse, acele etse iyi olur.

Birdenbire Hector, "İyisin." dedi.

Ona baktım. Aklım hala onun kim olduğu ve seksi erkeklerin külotumdaki ellerindeydi, takip etmiyordum.

"Ne?"

"Seni The Little Bear, Herman's, The Gothic'te çalarken gördüm. Çok iyiydin."

Daha önce de iltifat almıştım, hatta seksi erkeklerden iltifat almıştım, hatta iç çamaşırlarıma girmek isteyen seksi erkeklerden iltifat almıştım. Muhtemelen, külotuma girmek istedikleri için bana iltifat ediyorlardı.

Ama Hector'un fikrini paylaşma biçimindeki basitlik bana farklı, daha dürüst hissettirdi. Laf olsun diye etrafa anlamsız iltifatlar savuran bir adam olmadığını içten içe biliyordum.

Yanaklarımın ısındığını hissettim, dolmakta olan kahve fincanına bakmak için arkamı döndüm ve başka bir konuya geçmesini umarak "Teşekkürler," diye mırıldandım. Bu seferki bir öncekinden daha da rahatsız ediciydi.

Vücut ısınısını hissettim ve bu hem muazzam hem de yakındı.

Kafamı kaldırdığımda mesafeyi kapattığını ve birkaç santim uzakta olduğunu gördüm.

Yikes!

Ben bir şey söyleyemedim o konuştu.

"Bilmek istediğim şey," diye yumuşak bir sesle başladı, "Denver'da hâlâ ne halt ediyorsun?"

Yakınımda olduğu için nefes almakta zorlanıyordum. Sıcaklığı beni çarpıyordu, cidden yakışıktı ve geri çekilecek hiçbir yerim yoktu.

Israr ettim, "Burada yaşıyorum."

"Hayır, seni ve grubu kastediyorum. Sizi çalarken gören herkes pazarlık yaptığını bilir. Sizin gibileri izlemek için en yüksek arena fiyatlarını ödüyor olmalılar."

Artık nefes almakta zorlanmıyordum. Sadece hiç nefes almıyordum.

Bunu gerçekten söyledi mi?

Devam etti. "İyi bir menajere ihtiyacın var. Yola çıkmalısın. Los Angeles'a gitmelisin. Bazı gözlemcilerin gözüne girmelisin."

"Gözcülerle konuştum," diye araya girdim. "Ve?"

"Bulunduğum yeri seviyorum."

Yüzündeki şaşkınlığı ve "Benimle dalga geçiyorsun" diye mırıldanmasını izledim.

"Hayır, gerçekten, bu iyi."

Başını iki yana salladı. "Sen daha iyisin."

İçimde garip bir panik hissettim ama bu panik Denver Post'un ön sayfasında olmanın verdiği heyecanla birleşti.

Panik ve heyecanı görmezden gelerek, "Bu iyi," diye tekrarladım.

"Daha iyisin," diye tekrarladı.

"Anlamıyorsun." İçimi çektim ve biraz boşluk bulmak için kendimi tezgâha yasladım ama bu işe yaramadı çünkü eğildi. Yüzü sertleşirken hayranlıkla ona baktım.

"Hayır, yok. Benim bir yeteneğim yok. Bir süredir seninkini izliyorum ve neden daha fazla insanla paylaşmadığını merak ediyorum." Durakladı ve "Nedenini söylemek ister misin?" diye sormadan önce daha da yaklaştı.

"Pek sayılmaz," diye cevap verdim ve bu doğrudu.

Sadece gerçek değildi, onu hiç ilgilendirmezdi. Bu adamı çok az tanıyordum!

Kabul ediyorum, bana her kimse ondan bahsetti, ama bu paylaşma ve aynı şekilde paylaşma d e ğ i l d i .

Unh-unh.

Mümkün
değil.

Bana baktı. Ben
de ona baktım.

Bana biraz daha baktı. Ben
de biraz daha baktım.

Sonra bir santim uzaklaştı ve "Umarım Mace seninle biraz konuşabilir" dedi.

"Bu iş bittiğinde Mace ve ben de bitmiş olacağız," dedim ona şirrete.

Bir kahkaha patlatıp başını geriye a t m a d a n hemen önce kaşlarının kalkışını izledim.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Bu kadar komik olan ne?" Tersledim.

Gülmeyi bıraktığında yüzü hâlâ sıcaktı ve daha önce yakışıklı olduğunu dşndysem yanılmışım. şimdi, düpedüz güzeldi.

"ylesin, mamita. Çok komiksin."

"Değilim," diye karşılık verdim, sesim altı yaşında bir ocuk gibi çıkıyordu ve umurumda da değildi. Beni korkutuyordu!

Hector tekrar eğildi. "Öylesin ve ilk dünya turuna çıktığında sahne arkası kartlarını isteyeceğim."

"Doğru," diye mırıldandım ama panik ve heyecanın yeniden içime işlediğini hissediyordum.

Hector kararlı bir şekilde, "Doğru," diye cevap verdi.

Kapı açıldı ve Mace'in başını çektiği gürültülü grubumun içeri dalmasıyla Ateşli Hector'la daha fazla tartışmaktan kurtuldum.

Mace'in Hector ve benim mutfakta birbirimize yakın durduğumuzu fark etmesi bir milisaniye sürdü ve öfkesinin alevlenmesi de bir milisaniye daha sürdü.

"Ne oluyor lan?" diye sordu.

"I oldu yapmak kahve," I açıkladı Hemen, aptalca bir sesle.

"Tanrıya şükür. Kahve!" Leo mutfağa doğru bir hamle yaparak haykırdı.

"Sakin ol, dostum. Sadece sohbet ediyorduk," dedi Hector ve Leo içeri girerken mutfaktan çıktı.

"Umarım o lanet kahve serttir," diye homurdandı Hugo. "Sohbet mi?" Mace sordu.

"Evet, heyecanlanacak bir şey yok," diye yanıtladı Hector, ama baktım, Mace Hector'a inanmış gibi görünmüyordu.

"Herkeseye yetecek kadar kahve olacak mı?" Buzz sordu.

"Daha demlenmesi bile bitmedi!" Pong sanki kahvenin demlenmesi üç yıl sürecekmış gibi bağırdı ve

ona izin verilen tek şeydi.

Erkek, insan, Mavi Ay Çingenesi bedenleri cezveye doğru bastırırken Juno büyük köpek bedenini küçük alandan dışarı kaydırıldı. Ben de fırsattan istifade onu takip ettim.

İşim bitmişti.

D-o-n-e, tamamdır.

Doğruca yatağa doğru yürüdüm, Juno önden gidiyordu ve oraya vardığımızda yatağa atladı ve ben de ona baktım.

"Neden ben?" Köpeğime sordum. Juno havladı.

"Neden lezbiyen olamıyorum?" Devam ettim.

Juno oturdu, kuyruğu yatak örtüsünü geniş bir kavis çizerek süpürdü, dili ağzının kenarından dışarı sarktı, İngilizce konuşamaması danışmanlık seansımızı engelledi.

"Neden The Go-Gos gibi tamamen kızlardan oluşan bir grup kuramadım?" Devam ettim.

"The Go-Gos! Sörfçü kız müziği mi? Oha. Delirdin mi sen?" Hugo arkamdan seslendi.

Sırtım yatağa dönük olacak şekilde döndüm ve yere uzandım. Kolumu gözlerimin üzerine attım ve bir kumsaldaymışım gibi davranmaya çalıştım. Issız bir sahilde. Medeniyetten binlerce mil uzakta ıssız bir kumsal.

Juno karnının üzerine çöktü ve büyük, ıslak burnuyla boynumu okşadı.

Tamam, medeniyetten binlerce kilometre uzakta ıssız bir kumsal ama Juno yanımda.

Parmaklarımı başının tüylerine geçirip kulaklarının arkasını kaşıdım.

Juno yüzümü yaladı.

Yatağın kenarında bükülmüş olan dizlerimin iki yanında bir şey hissettim. Sonra yatak çöktü ve elimi Juno'nun kürkünden çekip kolumu yüzümden kaldırdım.

Mace sınav pozisyonundaydı, vücudu benimkinin üzerindeydi, belinden bükülmüştü, elleri vücudumun iki yanında yatağın içindeydi.

Kollarının üst kısmındaki kasları görebiliyordum ve bacaklarımın arasında sıcak bir telaş hissettim.

Aşağı, Mace Slut! beynim uyardı. Neyim vardı benim?

"Bebeğim, gitmem gerek," dedi Mace usulca. "Tamam," diye cevap verdim.

"Unutmayın, yorum yok."

İçimi çektim, sonra "Hatırlıyorum" dedim.

"Bu akşam eve döndüğümde yemek yer ve konuşuruz."

Mace'in evimden "evim" diye bahsetmesi, heyecanla birlikte o panik hissinin de yeniden ortaya çıkmasına neden oldu.

"Peki," dedim.

"Alarmı kullan," diye devam etti. "Anladım."

"Bugün bir ara ararım."

"Mace, gidecek misin, gitmeyecek misin?" Sabrımı ve panik, heyecan ve onun yakınlığındaki sıcak telaşı tutma yeteneğimi kaybediyordum.

Sırıttı ve göğsü benimkine değene kadar dirseklerini büktü. Beni sertçe ama ağzı kapalı öptü, sonra bir sınav çekti ve gitti.

Gözlerimi kapadım ve bundan sonra ne yapacağımı düşündüm.

Bir plan yapma şansım olmadı. Yatağa büyük bir şey çarptı ve Juno da ben de onunla birlikte zıpladık.

Kapının açıldığını duyunca gözlerimi açtım. Pong sırt üstü yatağın başına atlamıştı. Kapıya doğru baktım ve Mace ile Hector'un gitmekte olduğunu gördüm.

"Görüşürüz, Hector," diye seslendim ve cevap olarak elini rahatça kaldırmasını izledim, tamamen soğukkanlıydı.

"Kahve hazır mı?" Pong, mutfağında durmuş neredeyse dolmak üzere olan cezveye bakan Leo'ya bağırdı.

"Yaklaştık," diye yanıtladı Leo.

Floyd oturduğunda yatakta daha fazla hareket vardı.

Ona baktım.

Endişeli görünüyordu.

Ayrıca başka bir şeye benziyordu. Korkutucu bir şey. Mace'in iblisleriyle ilgili olduğunu hissettiğim bir şey. Gitmek istemediğim bir yerde olan bir şey.

"İyi misin?" diye sordu
usulca. "Hayır," diye
dürüstçe cevap verdim.

"Biri bana iyi olup olmadığımı soracak mı? Neredeyse havaya uçacak olan benim lanet kafamdı," diye sordu Pong.

"Stella Bella'ya saldırıyorlardı," diye yorumladı Buzz, kendini yatağın ayak ucunda uzunlamasına yan yatırarak.

"Yani?" Pong tersledi.

Gözlerim Pong'a kaydı. "İyi misin?"

Pong bana baktı, kızgınlığı geçti ve sırttı. "Elbette. Dün gece bütün sürtükler üzerimdeydi. Ölümcül bir tehlike içinde olmak afrodisyak etkisi yapıyor gibi görünüyor."

Gözlerimi kafamın içinde geriye yuvarladım.

Buzz, Pong'a "Sen lanet olası bir aptalsın," dedi.

Pong, "Dün gece dörtlü yapan lanet olası bir salak," diye karşılık verdi.

Tanrım.

"Bu saçmalık için çok yaşıyım," diye mırıldandı Floyd.

Telefon çaldı ve dirseklerimin üzerine kalkıp Hugo'nun telefona doğru ilerleyişini izledim.

"Yorum yok Hugo," diye hatırlattım ona.

"Ben İngilizce konuşuyorum, Swahili değil anne. Mace'i duydum. Seni duydum. Tanrım," diye durakladı, telefonda bip sesi duyuldu ve "Evet?" diye selam verdi.

Kariyer yolumu yeniden düşünerek yatağa uzandım. Sonra romantik yolumu yeniden düşündüm. Sonra düşüncelerim Hector'u susturacak kadar aptal bir kadının taslağını çizdi. Sonra Mace'in korumasız gözlerindeki bakış gözlerimin önünden geçti ve tüm vücudum ürperdi.

Hugo'nun yukarıdan, "Stella, ben Monk," dediğini duydum.

Gözlerimi açtığımda Hugo'nun yatağın kenarında durduğunu gördüm.

Lanet olsun.

Karın kaslarımı kıvırdım ve elimi telefona uzattım. Bu konuşmayı dört gözle beklemiyordum.

Monk'un kulübünde dün gece tüfekli biri vardı. Daha da kötüsü, o kişi tüfeği ateşlemişti. Daha da kötüsü, Monk çılgınca bir izdiham yüzünden konser sonrası son çağrışı kaçırmıştı. Daha da kötüsü, Monk bu gece hiç eğlenemeyecekti. Orada tekrar çalacaktık ve bunu yapmamızın hiçbir yolu yoktu.

"Monk," dedim telefona.

"Stella, çok güzel," diye coşkuyla bağırdı Monk, sesi hiç de kızgın çıkmıyordu.

Ne?

"Monk, bunun için üzgünüm-" diye başladım.

"Denver Post'u gördün mü?" Monk sözümü kesti.

"Hayır," dedim. "Tam olarak değil."

Benim görüp görmemem umurunda değildi ve bunu "The Post'ta Palladium'dan beş kez bahsedildi. Alabileceğiniz en iyi reklam, hem de bedava! Bu çok ateşli." Monk kulağımın dibinde mutlu bir şekilde konuşmaya devam etti. "Bu gece giriş ücretini iki katına çıkaracağız. Çok para kazanacağız."

Ciddi değildi.

"Monk, bu gece oynayamayız,"

dedim. Sonra sessizlik, "Neden olmasın?"

Grubuma baktım. Hepsi beni izliyordu. "Çünkü dün gece vurulduk," diye açıkladım.

"Yani?" Monk sordu.

"Bir tüfekte," diye devam

ettim. "Ve?" Monk bastırdı.

"Pong neredeyse kafasını uçuruyordu," diye devam ettim.

"Dün gece Pong'un üzerinden kadınlar damlıyordu," diye karşılık verdi Monk. "Colorado Üniversitesi kadın voleybol takımı gösterinizi izlemeye geldiğinden beri o çocuk bu kadar şanslı olmamıştı."

Voleybol takımının gösteriyi izlemeye geldiği geceyi hatırladım. İyi bir gece olmamıştı, en azından benim için ve kesinlikle Mace için. Beş dakika içinde bitmişti.

Sabahın köründe Mace'in Pong'u bir strip poker oyununda tüm kıyafetlerini (siyah bikini külotu hariç) kaybettiği bir durumdan kurtardığı telefon görüşmesi. Onları geri almaya çalıştığında, üniversite çağındaki bir grup kadın sporcunun ne kadar güçlü olabileceğini öğrenmişti. Ve diyelim ki Mace, Pong'un gümüş rengi Chevy Avalanche'ının ön koltuğunda sadece siyah bikini külotuyla oturmasından pek de heyecan duymamıştı.

"Öyle bile olsa-" Monk'u durumun ciddiyeti konusunda ikna etmeye çalışmaya devam ettim, ki ikna edilecek bir şey olmaması gerektiği düşünüldüğünde bu beni biraz sinirlendirdi.

"Stella, oyun oynuyorsun," diye araya girdi Monk. "Monk, düşünemezsin-"

"Yapabilirim ve yaparım. Bu gece çalmazsan bir daha asla Palladium'da çalamazsın," diye tehdit etti Monk.

Vücudum gerildi.

"Monk!"

"Sadece bu da değil Stella, bu gece oynamazsan diğer kulüp sahipleriyle konuşmaya başlarım. Gezinme, arama ve o lanet olası Mace denen herifin yüzüme bakıp bana ellerini sürmesi gibi şeylerden bahsediyorum."

Lanet olsun.

"Monk, beni dinle, bu gece oynayamayız. Bu çok tehlikeli."

"Hayır Stella, beni dinle. Ya bu gece oynarsın ya da Denver'da oynamazsın. Denver'da hiçbir yerde. Bir daha asla."

"Beni tehdit mi ediyorsun?"

Tersledim. "Bu bir tehdit değil.

Güven bana."

Şansım berbattı!

Ben daha karşılık veremedi telefon elimden alındı ve Hugo'nun telefonu kulağına götürmesini izledim.

"Monk, Hugo'yu yakaladın," dedi telefona, derin, kadife sesi öfkeli bir mırıltıya dönüşmüştü. "Evet," diye devam etti. "Hayır, sen beni dinle, seni sirk ucubesi çatlak. Bu gece çalışıyoruz, sen iki katını al, biz de payımızı alalım."

Hugo birkaç saniye durakladıktan sonra konuşmaya devam ederken, ben şok içinde Hugo'nun sözlerine baktım.

"Sessiz ol, şimdi beni dinliyorsun, orospu çocuğu." Öfkeli mırıltı daha da öfkelendi ve ben nefesimi tuttum.

"İnsanları içeri almak için kapıları bir saat erken açıyorsunuz. Güvenlik protokolünü harfiyen uygulayacaksınız. Lanet olası... harfiyen. Anladınız mı?" Hugo tekrar durakladı, başını bir kez salladı ve devam etti, "Otuz dakikalık setler çalışıyoruz, kırk beş değil. Tabela çanta, cüzdan ya da sırt çantası giremez yazacaksınız." Telefonda bağırışlar duydum ama Hugo devam etti. "Kimse büyük kıyafetler de giymeyecek. Ceket yok, sweatshirt yok, hiçbir şey yok. Maksimum koda ulaştığınız anda kapıları kapatacaksınız. Biri dışarı çıkmadan kimse içeri

girmeyecek. Anlaştık mı, orospu çocuğu?"

Telefondan daha fazla bağışma sesi geliyordu ve ben gruba baktım. Leo mutfaktaydı, parmaklarından unutulmuş üç boş kahve fincanı sarkıyordu. Floyd kızgın gözlerini telefona dikmişti. Pong sırtıyordu. Buzz dudağını ısıırıyordu.

Tekrar konuşmaya başladığında Hugo'ya dönüp baktım.

"Çingeneleri becermeye çalışırsan, sorunlarımız olur. Benimle sorun yaşamak istemezsin, orospu çocuğu. Ot sevdiğini biliyorum, otu kimden aldığını biliyorum ve onun parçasına dokunduğunu da biliyorum. O ciddi bir adam ve paylaşmayı sevmez, özellikle de bir sirk ucubesiyle. Onun karanlıkta kalmasını ve senin de malla beslenmeni istiyorsan, kışından bahsetmiyorum bile, o lanet çeneni kapalı tutacaksın. Şimdi, anlaştık mı?"

Hugo'dan ve telefondan sessizlik.

Sonra Hugo, "Aynen öyle, orospu çocuğu," dedi ve telefonu kapatıp bana fırlattı. "Sorun yok," dedi sakince.

Göz kırptım.

"Biz... iyi miyiz?" Tereddütle sordum. "Monk gemide," diye yanıtladı Hugo.

Kollarımı açtım. "Hugo, delirdin mi sen? Bu gece oynayamayız! Bu bok bitene kadar oynayamayız."

"Sakin ol anne, her şey yoluna girecek," diye karşılık verdi Hugo. Ağzım açık bir şekilde ona baktım.

Herkes delirmişti. Ben hariç herkes. Hugo'ya

"Sen delisin," dedim.

"Yumurta isteyen var mı? Ben pişiriyorum," diye seslendi Leo mutfaktan.

"Biraz yumurta için adam öldürebilirim. Pastırman var mı?" Pong bana sordu, etrafında olup bitenlerden hiç etkilenmemişti.

"Sen de delisin," dedim Pong'a. O da bana sırtarak yataktan kalktı.

"Tost. Bana tost lazım. Üzüm jöleli. Ve bolca tereyağı," dedi Buzz ve yataktan çıktı.

"Ekmek var. Pastırma da var," diye duyurdu Leo, başını buzdolabına çevirerek.

Floyd'a baktım.

Floyd mutlu

görünmüyordu.

Sonunda, aklı başında

bir insan!

Bana baktı ve başını salladı.

Onun müdahale etmesini, çılgın dünyamıza akliselimi getirmesini bekledim.

Sonra omuz silkti.

"Kahve h a z ı r m ı ?" Floyd ayağa kalkıp mutfığa doğru yürürken sordu.

Lanet olsun!

Yatağa uzandım.

Çok güzel.

Bu çok güzeldi.

Hugo mutfak pervazına yaslandığı yerden, "Mace'i arasan iyi olur, güvenliği ayarlasın," dedi.

Daha da güzel.

Mace küplere binecekti.

Ve işte buradaydım, bana ve grubuma yardım etmesi için onu çekiyordum. Tekrar!

"Stella Bella, yumurta ister misin?" Leo sordu. Juno'ya baktım.

Bana göz kırptı ve biraz nefes nefese kaldı. Bilinciyle savaşmaktan vazgeçip yan tarafına dönmesini ve köpek uykusuna hazırlanmak için gerinirken inlemesini izledim.

Gözlerim hâlâ Juno'da, "Evet, yumurta istiyorum," diye cevap verdim.

ON İKİ



SET LİSTESİ

Stella

“D "Enver, biraz gürültü yap da duyalım!" Mikrofona bağırdım, hala gitarımı çalıyordum, müzik gürliyordu amplifikatörlerden.

Benim talebim üzerine kalabalık çılgına döndü.

Buzz'a baktım ve gülümsedim. Başını aşağı yukarı sallarken o da bana gülümsedi. Bakışlarım Buzz'ın ötesine geçerek Floyd'un başını ileri geri salladığını, omuzlarını kaldırdığını ve parmaklarını piyano tuşlarına vurduğunu gördüm. Geri çekilip arkama baktığımda Pong'un kafasını sallayıp davula vururken saçlarının uçtuğunu gördüm. Bakışlarım Leo'ya kaydı, o da başını eğmiş sahneye bakıyordu ama ayakları ritme göre aşağı yukarı zıplıyordu.

Hugo klavyeyi çalıyordu, nadiren yaptığı bir şeydi bu. Bunun sebebinin kilisede aldığı org derslerinin ona kötü anılar yaşatması olduğunu söylüyordu; bu dersler ona top toplayıcı büyükannesi tarafından zorla dayatılmıştı.

Hugo'ya top avcısı büyükannesini hatırlattığım için kendimi kötü hissettim çünkü onunla tanışmıştım ve o da top avcısıydı.

Ama klavyeye ihtiyacımız vardı.

Üçüncü setimizi Bob Seger and The Silver Bullet Band'in "Get Out of Denver" şarkısının dördüncü bisiyle bitiriyorduk. Klavyeler çok önemliydi. Klavyeler olmadan "Get Out of Denver "ı yapamazdınız.

Hugo bunu sineye çekmek zorundaydı.

Nefret ediyordu ama grup için yapıyordu.

Etrafımdaki davullar, klavyeler ve piyano ile son riff'i icra ettim. Sonra, klavyeler ve davullar heyecanı devam ettirirken, kolumu havaya kaldırdım, parmağım tavanı gösterdi, başımı ve omuzlarımı zıplattım, parmağım havayı kesti, bir, iki, üç, dört, ve sonra kolumu geniş bir hareketle aşağı indirdiğimde hepimiz son bir kez zıpladık ve müzik durdu.

Mikrofona döndüm, elimi mikrofonun etrafına sardım ve kalabalığa gülümsedim.

"İşte bu rock 'n' roll!" Bağırdım ve onlar da çığlık atarken bir ses duvarı üzerimize geldi.

"Biraya ihtiyacımız var. Bize on beş dakika verin, geri geleceğiz" dedim ve yine çığlık attılar.

Gitarımın sapını kavradım ve bir kavis çizerek salladım, başımı sallayarak saçlarımı yolumdan çektim ve siyah deri kayışı (katil küçüktü,

papatya çiçeği gümüş perçinler, çifte tehdit, kız gibi ama yine de rock 'n' roll) omzumdan. Gitarımı standına yerleştirdim ve Buzz ile Leo'nun arasından sahnenin dışına çıkan merdivenlere doğru yürüdüm.

Kalabalık fanatik çılgınlardan el çırpmaya ve ritmik bir şekilde tepinmeye, "Çingeneler" kelimesini tekrar tekrar söylemeye başlamıştı. Beşinci bis için umutlanıyorlardı ve itiraf etmeliyim ki ben de bunu onlara verecek kadar uçmuştum.

Ama cidden, ne kadar uçmuş olsam da, müzik ve kalabalık beni ne kadar beslese de, lanet bir biraya ihtiyacım vardı.



GÜNÜM BOKTAN BAŞLADI ve daha da iyiye gitmedi.

Diyelim ki Mace, akşam planlarımızın sakın bir akşam yemeği ve geleceğimiz hakkında konuşmaktan, ölüme meydan okuyan bir rock konseri için güvenlik detaylarını bir araya getirmek zorunda kalmasına dönüşmesinden memnun değildi.

Grup gittikten sonra Mace'i aradım ve onunla konuşmayı başardım. Tamam, bu daha çok ona bağırmak olarak tanımlanabilir. Ama o pes edince, şok oldum, Lee aradı ve bana da bağırmaya başladı. Sonra Luke aradı. Sonra Hector. Sonra Eddie. Telefonu Hank'in yüzüne kapattım ve Roxie beni arayıp Hank'in yüzüne kapattığım için bana bağırmaya başladı.

Hot Bunch tekrar vurulmam konusunda o kadar da heyecanlı değildi, ama daha çok, eğer kendimi ortaya koyuyorsam, Rock Chicks manevi destek için geliyordu. Ve bu hiç hoşlarına gitmedi.

Roxie'ye gelince, Hank'in yüzüne telefonu kapatmamdan hoşlanmadı.

Zor durumdaydım. Rock Chicks'in evde kalmasını sağlayamazdım. Grubu yüzüstü bırakamazdım.

Her iki durumda da,
sıçmıştım. Bu yüzden
programa bağlı kaldım.

Bu telefonlar, neler olup bittiğini öğrenmek isteyen muhabirler ve arkadaşlardan gelen telefonlarla karışıyordu. Muhabirlerle konuşmama izin verilmediğinden ve neler olup bittiğini gerçekten bilmediğimden, bu aramalar kısa ve can sıkıcıydı.

Ben de telefonlara cevap vermemeye karar verdim ve Juno'yla birlikte evimi baştan aşağı temizledik. Juno temizlik yapmadı. Juno zamanın bir kısmında beni temizlik yaparken izledi, diğer kısmında da uyukladı.

Sonra şarkı listesi üzerinde çalıştım. Bunun son konserim olabileceğini düşününce bu biraz zaman aldı. Kendime hastalıklı olmadığımı, sadece hazırlandığımı söyledim ama ne olursa olsun özel olması gerektiğini biliyordum.

Ne kestirdim, ne sorunlu ruhumu yatıştırmak için gitarımı çaldım ne de berbat hayatımla ilgili herhangi bir sonuca vardım.

Bunların hepsini ya da en azından bazılarını ya da en azından sonuncusunu yapmalıydım. Ama içimde yoktu.



Örtünün iki katına çıkarıldığını, güvenliğin şiddetli olduğunu ve kurşunların havada uçtuğunu göz önünde bulundurarak insanların gösteriden uzak duracağına dair umut besledim.

Bu umut boşa çıktı.

Vance beni The Palladium'a götürdüğünde kapılar kapanmıştı çünkü kulüp zaten maksimum kapasiteye ulaşmıştı. Hâlâ kaldırım boyunca (yarım blok!) ve köşede kıvrılan bir kuyruk olduğunu görebiliyordum. Tüm bunlar olurken konser otuz dakika ya da grubun bana sorun çıkarması nedeniyle (çünkü bana her zaman sorun çıkarırlar) elli dakika boyunca başlamadı.

Çılgın Rock 'n' Roll Denverlileri.

İyi haber, ön tarafta Vance'in "mevcudiyet" dediği şeyi sağlayan, kalabalığı kontrol etmeye yardımcı olan ve kötü adamların iki kez düşünmesini sağlayan birkaç ekip arabası ve üniforma da vardı.

Denver Polis Departmanı tarafından "evlat edinilmemin" kesinlikle avantajları vardı.



DİĞER iyi haber ise, çalmaya başladığımızda grubun çok ateşli olmasıydı. Bir gece önce yanıyorduk ama bu gece cehennem gibiydik.

Hiç bu kadar iyi oynamamıştık.

Asla.



Sahnenin kenarına gittim ve Mace elime bir Fat Tire tutuşturdu.

"Yarın set listen hakkında konuşacağız," diye homurdandı.

Ona baktım, sinirli olduğunu hemen fark ettim ve anında bir vızıltı yakaladım.

şarkı listesi konusunda yaratıcıydım. Cehennem için prova ettiğimiz ama nadiren çaldığımız şarkıları çalıyorduk. Bunlar arasında Son House'un "Death Letter", Blue Oyster Cult'ın "Don't Fear the Reaper", Billy Joel'in "Only the Good Die Young", Benatar'ın "Hit Me with Your Best Shot", AC/DC'nin "Thunderstruck" ve Warren Zevon'ın "Lawyers, Guns and Money" şarkıları vardı.

Dahası, daha önce hiçbir konserde çalmadığımız ve prova dışında kimsenin duymadığı iki şarkı çaldık.

şarkılar Buzz ve Leo tarafından yazıldı. Ben söz yazarı değildim ama onlar öyleydi ve bu konuda oldukça iyiydiler. Onları hiç çalmamıştık. İzin vermediğim için değil, Buzz ve Leo bu konuda rahat olmadıkları için.

Hepimizin kıcı tehlikede olduğu için ya şimdi ya da asla diye karar verdim.

Buzz ve Leo aynı fikirde değillerdi.

Floyd, Hugo ve Pong bunun harika bir fikir olduğunu düşündüler.

Grup kavga etti.

Benim tarafım kazandı ama bu sahneye yirmi dakika geç çıkacağımız anlamına geliyordu.

Rock 'n' roll'da da böyle.

Kalabalık yeni şarkılara bayıldı. **Hepsini** sevdiler. Yiyorlardı.

Ancak Mace'in bu ironiyi takdir etmediği açıktı.

"Bu benim grubum," dedim Mace'e. "Set listelerini ben yazıyorum ve hiç dudak almıyorum."

Bu bir yalandı. Her zaman dudak alırdım.

Mace bana ters ters baktı ve bu konuda o kadar iyiydi ki, çenemi kapatmanın ihtiyatlı bir davranış olacağını düşündüm. Ben de öyle yaptım.

Her molada olduğu gibi, Mace sırtıma bir el koydu ve beni sahne arkasına yönlendirdi.

Bu gece işi şansa bırakmıyorlardı. Tüm Hot Bunch, Tex ve Duke yine oradaydı. Bir önceki gecenin aynısı. Aradaki fark, grubun erkekleri grup kızlarıyla ya da barda çalışırken, ben molalarımı soyunma odasında Rock Chicks'le birlikte geçiriyordum.

"Vay anasını! Bu harikaydı!" Odaya girdiğimde Indy bağırdı.

Bu sefer Vance'in korumayı oynadığını gördüm. Son molada Luke'tu.

Vance, Mace'e başını salladı, Mace de çenesini kaldırarak kabul etti, son bir kez bana baktı ve kapıyı kapattı

giderken arkasından.

"'Don't Fear the Reaper' versiyonunuza bayıldım. Harikaydı!" Roxie bağırdı, daha önceki atışmamızdan dolayı kin tutmuyordu.

Gülümsedim, biramdan bir yudum aldım ve kendimi Monk'un on iki yıl önce değiştirmiş olması gereken köhne kanepeye attım.

"Haksız değiller. Bu gece çok ateşlisin," diye yuhaladı Shirleen. "Shirleen biraz hip-hop ve arada bir de blues seviyor, ama sen böyle çalınca, kızım, rock 'n' roll'u geri almayı düşünüyorum."

"Onu alamazsın, Shirleen." Ona gülümsedim. "Bu gece, sanırım o benim."

"Lanet olsun," dedi Daisy çingiraklı bir kız kıkırtısıyla ve elindeki bira şişesini benimkine vurdu.

"Ee, Mace ile aranız nasıl?" Ally, Stella Ödülleri'nden sıkılmış ve daha ilginç bir konuya geçmek istemişti.

"Ally," dedi Ava ve sonra Jet'e gözlerini devirdi. "Sadece soruyorum," diye karşılık verdi Ally.

Biramdan bir yudum daha aldıktan sonra, Mace'in iblisleri hakkında bir şey paylaşmayacağımı söyleyerek Ally'ye "Başlamayacağım," diye cevap verdim. Henüz onlarla uğraşmamıştım bile. Onlarla başa çıkıp çıkamayacağımı bile bilmiyordum. "Mace'le, grupta, köpeğimle ve The Guardian'ın ön sayfasıyla uğraşacak vaktim yok.

Post ve konserlerim ve aptal Monk ve vurulmak ve Eric-"

"Eric?" Jet sordu.

"Erkek arkadaşım," diye cevap verdim.

Nefes nefese kalanlar oldu. Ne yazık ki, cevap verdiğimde Ally Fat Tire'ından bir yudum alıyordu ve bu nedenle odanın her tarafına püskürterek Ava ve Roxie'yi bira spreyinden atlamaya zorladı.

"Neyiniz?" Ally yarı bağırdı, hâlâ kekeliyordu.

"Erkek arkadaşım değildi ama sayılırdı. Birbirimizle görüşüyorduk," diye açıkladım.

"Neredeydi?" Indy sordu.

"Mace ve ben, şey," dudağımı ısırđım ve gözlerim botlarını inceleyen Vance'e kaydđ, sonra tekrar Indy'ye baktım. "Yaptım," diye fısıldadım kızlara ve sonra normal sesimle konuşmaya devam ettim. "Hepimiz bir hesaplaşma yaşadık, Mace, Eric ve ben. Hesaplaşma sırasında Mace, Eric'e beni becerdiğini söyledi. Açıkça. Eric bundan hoşlanmadı."

Shirleen gözlerini Daisy'ye dikerek, "Eminim yapmamıştır," diye mırıldandı.

"Neden bize Eric'ten bahsetmedin?" Ally bilmek istedi.

Omuz silktim. "Şey, Eric ve ben birlikteydik ama değildik. Açıklaması zor. Sonra onun bir federal ajan olduğunu öğrendim.

."

"Ne?" Daisy'nin birasını yudumlarırken sıçrama sırası ondaydı.

"Evet, bir federal. O da Sid'i araştırıyor ve bunu yapmak için bana yaklaştı. Ama bana aşık olduğunu söyledi. Mace'in önünde, Mace'in ona beni becerdiğini söylemesinden hemen sonra bana açıkça söyledi." Durakladım, daha fazla paylaşmak istemiyordum çünkü paylaşmak yeniden yaşamak demektir. Hâlâ mini bir vızıltı yaşıyordum ve son set için bunu devam ettirmem gerekiyordu ve o anıyı yeniden yaşamak vızıltıyı öldürecekti. "Karmaşık bir durum," diye bitirdim.

"Karmaşık değil, berbat bir durum. Olan bu," diye yorumladı Shirleen ve haksız da sayılmazdı.

"Mace'in ona seni becerdiğini söylediğine inanamıyorum. O kelimeleri kullandı mı?" Ava sordu ve başımı sallayınca devam etti. "Bu çok kaba."

"Bu sadece Hot Bunch. Hepsi açık sözlüdür," diye hatırlattı Indy ona.

"Yine de, bu Eric denen adamın Stella'ya karşı bir ilgisi var. En azından duyarlı olmaya çalışabilir," diye devam etti Ava.

Bunun üzerine Shirleen, Ally ve Indy kahkahalara boğulurken Daisy, Roxie ve Jet de kıkırdamaya başladı.

Shirleen bir gözünü sildi. "Mace? Hassas mı? Ava, kızım, sen çok fazlasın."

Ava Shirleen'e bir bakış attı.

Tüm bunlar hakkında ne düşündüğünü merak ederek Vance'e bir bakış attım.

Jules yine Rock Chicks'le dışarıda bir gece geçirmekten vazgeçmiş, evde kalıp kendini ve doğmamış bebeğini güvende tutmayı tercih etmişti.

Bunun iyi bir karar olduğunu düşündüm.

Vance botlarını incelemekten vazgeçmişti ve şimdi boktan bir sırtışla beni izliyordu.

Görünüşe göre Vance'in tüm bunlar hakkında dřndėė şey, bunun son derece eğlenceli olduğuydu.

Gözlerimi

devirdim. Sırtışı

genişledi. Her

neyse!

Kapı çalındı ve Vance gerildi.

"Scout," dedi Hector'un sesi kapının diğer tarafından ve gerilme sırası bana geldi.

"Scout?" Roxie kocaman gözlerini bana çevirerek nefes aldı ve tüm Rock Chicks odayı dolduran heyecanla sallandı.

Vance'e hızlıca "Müsait değilim," dedim ama beni görmezden geldi ve kapıyı açtı.

Lanet olsun!

Monk, Hector ve saçları dökülmüş, orta yaşlı ama kot pantolon, açık mavi yakalı gömlek ve siyah botlarıyla hâlâ havalı görünmeyi başaran bir adamla birlikte içeri girdi.

"Stella, güzelim, bu gece yanıyorsun," diye bağırdı Monk, ellerini ağgzl, manyak bir adam gibi birbirine kenetleyerek

Kötü bir filmdeki bankacı.

Ayağa kalktım ve teşekkürlerimi mırıldandım, gözlerim izcideydi. Gözlerimin gözcüde olmasının Hector, Vance, Monk ve Rock Chicks'ten uzak durmamı sağlayan ek bir faydası vardı.

Biramdan bir yudum aldım, yutkundum ve "Peki sen?" diye sordum.

"Dixon Jones. A&R. Black Fat Records," diye cevap verdi. Oh.

Vay canına.

Black Fat Records'u duymuştum, her ne kadar çok uzun süredir piyasada olmasalar da. Küçüklerdi ve seçiciydiler. İyi yetenekler buluyorlar, onlara iyi bakıyorlar ve müthiş bir pazarlama departmanları vardı.

Eğer The Gypsies ile bir anlaşma yapmak isteseydim, bu Black Fat Records gibi bir şirket olurdu.

"Gösteriyi beğendin mi?" Umurumda değilmiş gibi sordum, ki değilmiş. Pek değil.

Ama sonra tekrar, ben yaptım.

Neyim vardı benim?

Dixon Jones bana gülümsedi. Gerçektir ve beni şaşırttı.

"Yeni materyalleri sen mi yazıyorsun?" diye sordu ve bu beni de şaşırttı.

Başımı salladım. "Bu Buzz, başım. Müziği o yazıyor. Ve Leo, benim ritim gitarım. Sözleri o yazıyor."

"Bu şarkılar çok iyiydi. Cover'ların dışına çıktığını görmek güzel," diye yorum yaptı Dixon ve bu beni en çok şaşırtan şey oldu.

"Daha önce konser verdin mi?" Dışarıdan sakın görünmek için elimden geleni yaparak sordum.

Dixon, "Ne zaman Denver'da olsam ve The Gypsies çalsa gelirim," diye yanıtladı.

Aman Tanrım!

"Peki neden benim kızla hiç tanışmadın?" Monk içeri girdi ve Dixon'ın sırtını sıvazladı. Monk'un kızı olarak anılmak tüylerimi diken diken ediyordu, o kadar ki engellemeye çalışsam da dudağım kıvrıldı.

Dixon burnunun ucuyla Monk'a baktı ve şöyle cevap verdi: "Palladium'da çaldıkları zamanlar hariç. Genelde Palladium'dan uzak dururum."

Monk biraz solgunlaştı ve geri çekildi.

Kendime engel olamadım. Dixon Jones'a sııttım. Birdenbire ondan hoşlanmıştım.

"Bu geceyi kaçıramazdım," dedi, elinde taşıdığını fark etmediğim USA Today'in bir nüshasını kaldırarak. "Kesin tehlike karşısında rock 'n' roll. İyi olacağını düşünmüştüm ama lanet olsun. Sana söylemeliyim Stella, sen ve adamların beklentilerin ötesinde bir performans sergilediniz. Şarkı listen ilham verici."

Sonra Dixon kâğıdı açıp bir sayfayı çevirerek bana baktı.

Sayfada Mace'le dün gece sahnede öpüşürken çekilmiş grenli bir fotoğrafımız vardı. Alt yazıya bakmadım. Fotoğrafa bakmakla meşguldüm. Elbette kendimi Mace'i (ya da herhangi birini) öperken hiç görmemiştim ve tuhaf bir şekilde büyülenmişim.

Fotoğraf muhtemelen bir cep telefonu kamerasıyla çekilmişti. Harika görünmüyordu ama kötü de görünmüyordu. Aslında, Mace'in koluna eğilmiş halim, arka plandaki davullar, Mace'in gitarımın boynuna dolanmış yumruğu, geniş omuzlarını kavrayan ellerim, kilitlenmiş dudaklarımız, çok seksi görünüyordu.

Çok ateşli.

Lanet olsun!

"Vay anasını," diye fısıldadı

Indy. "USA Today mi?" Jet nefes aldı.

"Bunu görmemiştim," diye mırıldandı Daisy.

"Harika bir resim," diye gözlemledi Ally.

Bir adım öne çıktım, elim kâğıdı almak için uzandı ama başaramadım. Vance benden önce davranıp kâğıdı aldı ve bir adım geri çekildi.

"Gösteriye odaklanmalısın," dedi Vance bana, kâğıdı katlayıp kolunun altına sıkıştırırken.

Ona baktım, şok olmuştum. Dixon Jones da öyle. Rock Piliçleri birbirlerine baktılar ve bunu bilerek yaptılar.

İyi değil.

Bir şeyler dönüyordu.

Vance'e döndüm. "Nesin sen? Menajerim mi?"

Vance saatine baktı, sonra tekrar bana döndü.

"Önümüzdeki iki dakika için, evet."

"Değil," diye tersledim.

"Odaklan, Stella," diye karşılık verdi Vance.

"Konuşmamız gerek," dedi Hector Dixon'a. Kızgın ve şaşkın gözlerimi Hector'a çevirdim.

Dixon da şaşkın görünüyordu.

Tekrar Hector'a baktım ve niyetini anladım.

Olamaz.

Böyle bir şey olmayacaktı!

Dixon'a "Onunla konuşma," dedim.

Dixon şimdi bana bakıyordu ve hâlâ kafası karışık görünüyordu.

Shirleen hariç Rock Piliçleri birbirlerine sokuldular. Dixon'a yaklaştı.

Shirleen Dixon'a, "Evet, Hector, ben ve sen, hepimiz konuşmalıyız," dedi.

Ah canım.

Bu daha da kötüye gidiyordu.

"Ve ben!" Daisy öne doğru

bastırdı. Olamaz!

Daha da kötü!

"Hayır!" Bağırdım, hareket etmeye çalıştım ama nedense Ally ve Ava beni ölümcül bir kısıpaca almışlardı.

Dixon bakışlarını benden Daisy'ye ve Shirleen'e çevirdi. "Sen kimsin?" diye sordu Shirleen'e.

Shirleen'e sordu ama Daisy cevap verdi.

"Menajerler. Hepimiz The Gypsies'i yönetiyoruz. Her iyi, ateşli rock grubu gibi onlar da ele avuca sığmaz, anladınız mı?"

Dixon'a "Onlar benim müdürlerim değil," dedim.

Shirleen parmaklarını Dixon'ın üst koluna dolamış, onu kapıya doğru götürüyordu. Kulağına doğru eğildi ve "Bunu günde üç kez söylüyor," diye yalan söyledi.

Tavana baktım ve sessizce kısa bir dua ettim.

Duam dikkate alınmadı ve Dixon Jones omzunun üzerinden bana şaşkın bir bakış atarak kapının arkasında kayboldu.

Tahta gibi döndüm ve Ally'ye baktım. "Az önce ne oldu?"

"Bana soru sorma, sana yalan söylemeyeceğim," diye yanıtladı Ally.

Gözlerim kısıldı ve nabzımın boğazımda attığını hissedebiliyordum.

Sonra da "Bu da ne demek oluyor?" diye bağırdım.

"Yani," dedi Jet önümde cisimleşerek, "bize güvenmek zorundasınız."

Bu iyi değildi. Hem

de hiç iyi değildi.

Bir şeylerin peşindeydiler.

Ne olduğunu bildiğimden oldukça emindim ve bundan hoşlanmadım.

Jet'e başımı salladım. "Bir gözcüyle olmaz." "Bize güven," dedi Indy, Jet'in yanına gelerek.

Kahretsin!

"Hepiniz kafayı yemişsiniz. Herkes kafayı yemiş! Dünya kafayı yemiş!" Tam kapı açılıp Mace içeri girerken bağırdım.

Öfke nöbetimden tamamen habersiz olan Mace, hala kızgın gözlerle bana baktı ve "Son setin zamanı geldi. Ve Stella, eğer ölüm ya da silahlarla ilgili tek bir şarkı bile söylersen seni vuracağım."

Kahrolası...lanet...cehennem.



Bu olay olduğunda konserimizin sonu olan "Ghostriders" ile kavruluyorduk.

Her şeyi kafamın arkasına atmayı başarmıştım ve son set, eğer mümkünse, ilk üçünden daha iyiydi. Sete kalabalığın havaya girmesini kolaylaştırarak başladık.

Amerika'nın "Ventura Otoyolu "nu yapıyorduk. Göğsümüzü kabartan rock 'n' roll ile ortalığı yakıp yıkabilirdik ama Floyd, Buzz, Leo ve ben güçlü bir uyumla şarkı da söyleyebilirdik ve kendi adıma söylemem gerekirse, "Ventura Highway" şarkımız çok tatlıydı.

Bunu Buzz ve Leo'nun yeni şarkılarından iki tanesiyle takip ettik. Şarkıları tanıttığımda, kalabalık o kadar yüksek sesle onaylarını haykırdı ki, tezahüratları müziği bastırdığı için ilk şarkının ilk otuz saniyesini kaçırdılar.

Kalabalığın Buzz ve Leo'yu onaylayışını izlerken içim sıcacık oldu. İki oğlum birbirlerine baktılar, yüzlerinde bütün gün hissettiğim panik ve heyecanın bariz bir karışımı vardı. Ama onların yanında, heyecan kısmının kesinlikle kazandığını görebiliyordum.

Sonra oyalanmayı bıraktık. Rock zamanı gelmişti ve REO Speedwagon'un "Ridin' the Storm Out", Molly Hatchett'in "Flirtin' with Disaster", The Doobie Brothers'ın "Dangerous" ve son olarak "Ghostriders" şarkılarıyla gecenin temasına geri döndük (Mace beni vurmak zorunda kalacaktı).

Şarkıyı bitiriyorduk. Kalabalık bunu biliyordu ve çılgına dönmüştü, eller havadaydı, vücutlar sallanıyordu, çığlıklar havayı deliyordu.

Ve işte o zaman, harika bir şovun doruğundayken, kalp hızla atarken, kan pompalanırken (şükürler olsun ki), deri karıncalanırken, dudaklar

Sürekli mutlu bir sırıtış, onu gördüm.

Tişıörtünün üzerine yırtık pırtık bir asker ceketi giymiş, saçları dağınık, elleri ceketinin ceplerinde pasaklı bir adam kararlılıkla Jet'e doğru ilerliyordu.

Vızıltılarım arasında iki şey dikkatimi çekti.

Sıcak bir Mayıs sonu akşamıydı ve ceketlere izin verilmiyordu.

Lanet keşiş!

Duke yine sahnenin önünde çalışıyordu ama adamı görmedi ve sırtı bana dönük olduğu için göz göze gelemedik.

Menzilde Hot Bunch adamları vardı. Aslında, adam tam ters yöne bakan Vance'i itti.

Dün geceki gibi, Lee grupla birlikte sahnede idi. Çalmaya devam ettim ama Lee'ye bakmak için gövdemi çevirdim. Onunla göz göze gelmeye çalıştım ama o tetikteydi, bana dikkat etmiyordu, gözleri kalabalığı tarıyordu.

Umutsuzluğa kapılarak geri döndüm ve Vance'in dikkatini çekmeye çalıştım ama nedense dönüp diğer yöne, Rock Chicks'ten uzağa doğru itti.

Kahretsin, bunun için hiçbir şey yoktu.

Gözlerim adama takılmıştı, mikrofona gittim ve "Jet..." diyerek bir uyarıda bulunmaya çalıştım ama tam onu söylerken

Jet'in arkasında bir insan cebi açılırken dehşet içinde izledim.

Adamın kolay erişimi
vardı. Lanet olsun!

Birkaç adımda Jet'e ulaştı, eli cebinden çıkmaya başladı ve işte o zaman çıldırdım.

"Jet!" Mikrofona bağırdım.

Gözleri zaten benim üzerimdeydi ama onu uyaracak zaman yoktu, adam hemen arkasındaydı.

Gitarı çıkardım, tellerin gürültüsüyle sahneye bıraktım, kenara koştum ve bir sahne dalışı gerçekleştirdim, atladım ve vücudumu kötü adama doğrulttum.

Adama tüm vücudumla çarptığım anda kalabalığın sahneye dalışımı onayladığını belli belirsiz duydum.

"Ne oluyor-?" diye bağırdı, gafil avlanmıştı, bir eli dışarıdaydı, bir eli hâlâ ceketinin içindeydi. Serbest kalan kolu bana dolandı. Ağırlığım ona çarptığında sendeledi, bir, iki, üç adım attı ve sonra ikimiz de yere düştük, o sırt üstü, ben üstte.

Ne yazık ki, başkalarına çarptık ve onlar da bizimle birlikte düştüler.

Kollar, bacaklar, vücutlar ve çoğu tekme atan milyonlarca ayakla diğerlerinin üzerine yuvarlanıp hepsini yere serdik.

Odaklandım ve adamlarla m¼cadele ederek bileklerini sıkıca tutmaya çalıştım. G¼¼ ve sıırım gibiydi ve genç sayılmasa da yine de bir erkekti, bu y¼zden bunu zor bir g¼rev olarak g¼rd¼m.

Floyd'un sakin olmamı isteyen sesini duydum ama onu duymazdan geldim, homurdanmak ve k¼t¼ adamlarla boğuşmakla meşguld¼m.

"Tanrım, kızım, senin neyin var?" diye sordu, savunmada, geri g¼reşiyor ve aynı zamanda homurdanıyordu.

Nedense "Ceket giyiyorsun!" diye bağırdım. "Ee?" diye karşılık verdi.

"Ceketlere... izin... yok!" Bir kol belime dolanmadan ve beni ¼zerinden kaldırmadan hemen ¼nce bağırdım.

ırpındım, Vance'in beni tuttuğunu g¼rmek için d¼nd¼m. Beni v¼cudunun ¼n¼nde ayaklarımın ¼zerine yatırdı ama belime doladığı koluyla beni kendine yakın tuttu.

Hot Bunch'ın bir ¼yesi olduğı için boğuşmayı bıraktım, hala yerde yatan adamı işaret ettim ve "Yakalayın onu!" diye bağırdım.

Vance'in kaşları havaya kalktı ve "Kimi?" diye sordu.

"Ceketli adamı," diye bağırdım.

Vance'in bakışları yerdeki adama kaydı ve benimkiler de onunla birlikte gitti. Luke'un artık orada olduğunu g¼rd¼m. Luke adama elini uzatarak onu ayağına kaldırdı.

"İyi misin, Ray?" Luke sordu ve v¼cudum dondu.

Ray, kot pantolonunu fırçalayıp ceketini düzeltirken, gözleri benim üzerimde, "O lanet olası bir deli," diye cevap verdi.

Dikkatle baktım, Rock Chicks'in ve onlarla birlikte kalabalığın önemli bir kısmının geldiğini fark ettim. Hepsi içeri doluşmuş izliyordu.

"Onu tanıyor musun?" Luke'a sordum. "O benim babam," diye yanıtladı Jet.

Ah canım.

"Ah," diye mırıldandım, kendimi aptal gibi hissediyordum.

"İyi misin, baba?" Jet ona doğru ilerleyerek sordu.

"Evet, ama bu bir mucize," diye cevap verdi Jet'e ve sonra bana ters ters baktı. "Neyin var senin? Üzerime atladın! Hem de sahneden!"

Kendimi savunma ihtiyacı hissettim. "Ceket giyiyorsun!"

"Bu ceketin olayı ne?" Ray, gözlerini arkamdaki Vance'e dikmiş ve ağzı seksi bir yarım sırıtışla eğilmiş olan Luke'a ters ters baktı.

Sonra Luke'un gözleri benimkilere kaydı. "Ray'in kendi kızını ya da arkadaşlarından birini öldürme ihtimali olmadığına göre, ceketıyla içeri girmesinde bir sakınca olmadığını düşündük."

"Ah," diye tekrarladım ve Ray'e baktım. "Um, bunun için üzgünüm," diye mırıldandım.

Ray bana "Sen delisin" dedi.

Dudağımı ısırdım ve neyse ki sırtıtmakla savaşıyor gibi görünen Jet'e özür dileyen bir bakış attım.

"Çok güvenli olamaz," dedi Vance arkamdan, ama sesinin gülmemeye çalışıyormuş gibi çıktığına yemin edebilirdim.

Kolunu büktüm ve ağzının seğirmesini izledim.

Lanet olsun!

Gözlerim Dixon Jones'un yanında duran Shirleen ve Daisy'ye takıldı, hepsi kalabalığın kenarındaydı ve hepsi bana bakıyordu. Shirleen ve Daisy gülümsüyorlardı. Dixon Jones yine şaşkın görünüyordu.

Benim aptal boktan şansım!

Dixon'a "Ben genelde böyle değilimdir," dedim.

Dixon'ın vücudu transa girmiş gibi kasıldı ve sözlerim onu trans halinden çıkardı.

I fark ettim ve bant itmek içinde
Kapat, Vance'in Kolum belimden düştü ve bir
adım uzaklaştım.

"Vay anasını, Stella Bella. Bundan sonra sana Ramba diyeceğiz! Sen bir wo-man'sin!" Pong bağırdı.

Leo, "Sanırım artık Mace'e kas gücü olarak ihtiyacımız yok," diye belirtti. "Stella var."

"Bir dahaki sefere üzerine atlamak için bir kız seç," diye öğüt verdi Hugo. Gözlerimi tavana doğru yuvarladım.

"Söyleyebileceğin tek bir şey var, Stella Gunn," dedi Dixon, şimdi ağzı seğiriyordu. "Sen saf rock 'n' roll'sun."

Bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyordum.

Saf rock 'n' roll benim için olumlu bir şey olduğundan, bunu iyi olarak kabul etmeye karar verdim.

Saçlarımı savurdum ve ona gülümsedim.

Gözleri saçlarıma kaydı ve hareket etmesini izledi, sonra tekrar benimkilere geldi ve gülümsemesiyle olan savaşını kaybetti ve genişledi.

Birdenbire orada beliren Mace, "Gösteri sona erdi," diye anons etti.

"Kahrolası A, ama ne gösteri!" Tex gürledi, o da aniden oradaydı. Bana yaklaştı ve kocaman elini başımın tepesine indirdi. "Kızım, sen bir boka yaramazsın! Molly Hatchett'i yakıp geçebilir ve işin icabına bakabilirsin. Lanet olsun!" diye tekrarladı, elini başımdan çekti ve daha bitirmeden, "Lanet olsun!" diye gürledi. Sonra, belli ki bir Rock Anının sancıları içinde, kalabalığa döndü ve "The Gypsies'i seviyor muyuz?" diye bağırdı.

Çoğunlukla şaşkınlıkla izleyen kalabalık (daha önce bir gösteriyi bitirmek için hiç sahneden atlamamıştım, bu yüzden durumdan emin değillerdi) zayıf bir tezahürat yaptı.

"Sikerim böyle işi!" Tex kükredi ve kolunu havaya kaldırarak havayı yumrukladı. "The Gypsies'i seviyor muyuz?"

Bunu fark eden kalabalık, şimdi daha güçlü bir şekilde tezahüratla karşılık verdi. Dağınık alkışlar artmaya başladı, sonra biraz daha arttı. Birkaç kişi "Yippee kay yay" diye bağırdı ve ardından "Çingeneler" sloganları başladı.

Ah canım.

"Harika," diye nefes aldı Pong yanımdan, gözleri tezahürat yapan kalabalığın üzerinde geziniyordu.

Mace'in eli benimkini yakaladı. Ona baktım ve bir anda işinin bittiğini anladım.

"Buradan gidiyoruz," diyerek beni haklı çıkardı ve beni de yanına çekerek kalabalığın arasından ite kaka ilerlemeye başladı.

Biz giderken insanlar içeri doluştu. Gösteriden, tuhaf sonundan ve Tex'ten etkilenmişlerdi, telaş içindeydiler. Öyle ki, ellerimi üzerimde hissettim. İnsanlar tişörtümü tutuyor, kemer halkalarımı yakalamaya çalışıyordu. Parmakların saçlarımın arasından kaydığını hissettim ve aynı şeyin Mace'e de olduğunu izledim.

Yaklaşıyorlardı, o ana kapılmışlardı ve Mace'in bile geçmesini zorlaştırıyorlardı.

Korkunun beni ele geçirmeye başladığını hissettim, yeni bir tehdit karşısında ödüm koptu. Gösteriyle sarsılan, gazeteleri okuyan, tehlikenin farkında olan, Tex tarafından yaralanan hayranlarım, tüm bunlar onları uçurumun kenarına itiyordu. Bizi parçalara ayıracaklarından korkuyordum.

Mace durdu. Döndü, eğildi, omzunu karnıma koydu ve sonra yukarı çıkıyordum. Omzunun üzerinden iki büklüm olmuştum, kolu kalçalarımın arkasına dolanmıştı. Diğer kolunu ve omzunu kullanarak kalabalığın arasından ilerledi, kameraların flaşlarının birbiri ardına patladığını gördüğümde insanlar uçuşmaya başladı.

Çok güzel.

Bu fotoğrafların da ön sayfaya çıkıp çıkmayacağını merak ediyordum.

Luke, Lee, Vance, Hector, Eddie ve Duke bizi kuşatmak için harekete geçti ve Mace biz kulis kapısına varana kadar durmadı. Başımı kaldırdığımda, kapı Mace ve benim arkamdan kapanmadan hemen önce Hot Bunch'ın arkamızda saf tutarak kalabalığı durdurmasını izledim.

Dramatik çıkışımızı bu şekilde yaptık.

Mace beni kulübün arka kapısının önüne bıraktı ve kapıyı iterek açtı. Darius gölgelerden cisimlendi, çenesini kaldırdı, etrafı taradı ve tekrar buharlaşıp gölgelere karıştı.

Mace beni ara sokakta park etmiş dört siyah Explorer'dan birinin yolcu koltuğuna itti. O da sürücü koltuğuna bindi ve yola çıktık.

Kendimi tuttum, onun ruh halini merak ediyordum, Mace olduğunu düşünürsek muhtemelen mutlu değildi.

Yan tarafa baktım ve onun bembeyaz dişleriyle gülümsediğini gördüm.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordum.

Önce bana sonra yola baktı, gülümsemesi hiç değişmedi.

Sonra cevap verdi, "Set listeni sevdiğime karar verdim, Kitten."

"Öyle mi?"

"Evet," dedi ve sonra cevabını genişletti. "Bu gece çaldığın tek bir şarkının bile bu olayla bir ilgisi yoktu.

'siyah' kelimesi." Lanet
olsun!

Tamamen unutmuşum!

ON ÜÇ



BURAYA MI GİRMEK İSTİYORSUN?

Stella

T Evime döner dönmez, Mace Juno'yu tuvalet molası için dışarı çıkardı.

Tarihin en hızlı düşunu aldım.

Mace evdeyken çıplak olmama gerek yoktu. Ayrıca, Mace ve benim konuşmaya ihtiyacımız vardı.

Zamanı gelmişti. Daha fazla oyalanmak yok.

Saat sabahın üçüydü ve çok yorgundum, konserin yorgunluğu üzerimdeydi, konser sonundaki saçma sahne dalışından bahsetmiyorum bile, bu anının hayatımın geri kalanında utanç verici olacağını biliyordum.

Ama Mace ve benim hâlâ konuşmamız gerekiyordu ve bunu yapacaktık.

Duştan çıktım ve havluyla kurulandım. Havluyu saçlarıma sardım, bornozumu giydim ve Juno ile Mace'in döndüğünü duyduğum anda banyodan çıktım.

Ben banyodan çıktığımda Mace alarmı çalıştırıyordu. Onu görmezden geldim ve hızla şifonyerime doğru ilerledim, giyinmek gibi öncelikleri görüyordum. Onun yaklaştığını duyduğumda elimde bir çift gök mavisi dantel hipster vardı. Tam eğilip külotu giymek üzereydim ki elinin bana doğru geldiğini gördüm. Külotu parmaklarımın arasından kaptı ve sandalyemin üzerine fırlattı.

Etrafımda döndüm. "Ne yapıyorsun?"

Sormama gerek yoktu. Ne yaptığını biliyordum.

Sırıttı, eli havluyu saçımdan çekmeye geldi.

Havluyu külotuma doğru fırlatırken ellerimi kalçalarımın koydum ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak için başımı savurdum.

"Mace, ne yapıyorsun?" Tekrarladım.

"Seni becereceğim, bebeğim."

Ah canım.

Onda öyle bir bakış vardı. Hoşlandığım bakış. Beni tahrik eden o bakış.

Beni gerçekten sikeceğini söyleyen o bakış. Hayır.

Unh-unh.

Mümkün
değil.

Yerimde durdum, ellerim kalçamda.

"Hayır, konuşmayacaksın. Konuşmak zorundayız. Konuşacak çok şeyimiz var ve bunu yapacağız. Şimdi."

Mace etrafımda dolaştı ve ben de ona dönük durmak için dönmek zorunda kaldım.

Birden durdu ve sonra ileriye doğru yürümeye başladı. Onun önünde olduğum için geri yürümekten başka çarem yoktu.

Elimi göğsüne koydum. "Dur. Beni dinle-"

Durmadı ve açıkça beni dinlemiyordu.

Tam merdivenlerden düşecekken elleri belime geldi. Beni kaldırdı ve kollarımı omuzlarına atmak zorunda kaldım.

"Cidden, Mace. Böyle bir şey olmayacak. Çok yorgunum ve konuşacak çok şeyimiz var. Bunu konuşmamız gerek."

"Cidden, Kitten. Bu olacak. Sonra konuşuruz," diye karşılık verdi ve beni yatağın yanında ayaklarımın üzerine yatırdı.

Ellerimi yine kalçama koydum.

"Beni kızdırmaya başlıyorsun," diye onu bilgilendirdim.

Bir elini karnıma koydu ve beni itti, sert olmayacak kadar nazik, beni uçuracak kadar sert.

Yatakta zıpladım ve dönmeye çalıştım ama ayak bileklerimden tuttu ve beni geriye döndürdü. Sonra bacaklarımı araladı ve üstüme çıktı, kalçaları bacaklarımın arasından kayıyor, kot pantolonu kalçalarımın iç kısımlarına sürtünüyordu.

İtiraf etmeliyim ki, bu hoşuma gitti. Hem de çok.

"Mace!" Bağırdım.

Elleri vücudumda gezinmeye başlarken ağzı boynuma geldi. Güzel, sıcak ve güçlü hissettim.

Lanet olsun!

"Bunun içinden bağıracak mısın, bağırmayacak mısın?" diye sordu boynuma.

"Evet," diye tersledim.

"Bu yeni olacak," diye mırıldandı ve sonra dilini kulağımın arkasında hissettim.

Bu da iyi hissettirdi.

Alo? İçindeki Mace sürtüğü mü? Git buradan! Konuşmamız lazım. Aklımızı başımıza toplamalıyız. Hayatımızı tekrar kontrol altına almalıyız, diye hatırlattı beynim bana.

Mace'in ağzını boynumdan ayırmak için başımı çevirdim.

"Dürüst olmak gerekirse, Mace-" demeye başladım ama başını kaldırdı ve parmakları yüzümün iki yanındaki ıslak saçlara kayarken gözlerimin içine baktı.

Gözlerinin uyanık, enerjik ve tahrik olmuş olduğunu gördüm. İşte o zaman beni becereceğini anladım.

Bunu biliyordum çünkü beni becermesini istiyordum. Hem de çok.

Siktir et.



SADECE BİLGİNİZ OLSUN diye söylüyorum, onu öpmek için başımı kaldırmadan hemen önce gülmeye hazır gibi görüldüğüne yemin edebilirim.



"BABE."

Mace'in sesini duyduğumda gözlerimi açtım ve duvara baktım. Dışarıda hava aydınlıktı ve sabahın geç saatleri olduğundan şüpheleniyordum.

Kendimi lezzetli, rahat ve gevşemiş hissediyordum. Mace'in sert vücudunu arkamda, kolunu belime dolamış, yüzünü saçlarımda hissedebiliyordum.

Mace ile sıcak bir yatağa uyanmayı seviyordum. Onunla ilgili özlediğim yedi yüz yirmi beş bin şeyden biriydi bu.

Lanet olsun!

Yine yapmıştım. Mace ile seks yaptım. Geceyi benimle geçirmesine izin verdim. Hatta (çoğunlukla) yanıma taşınmasına bile izin verdim!

Ne yapıyordum ben?

Mace'in kolu sıkılaştı ve vücudu daha da yaklaştı.

"Stella, uyan." Derin sesinin enseme gümbürdediğini ve tüylerimin diken diken olduğunu hissettim.

"Uyandım," dedim ona.

Kolu daha da sıkılaşarak karnımın etrafını sardı ve boynumu öptü.

"Geç oldu. Uyandırdığım için üzgünüm ama yapacak işlerim var."

Bunun iyi olduğunu düşünmüştüm. Mace'in yapacak bir işi olması, düşünmek, plan yapmak ve kafamı toplamak için zamanım olacağı anlamına geliyordu.

"Tamam," diye cevap verdim.

Burnuyla saçımı okşadı ama onun dışında kıpırdamadı.

Hareket etmemesi birkaç saniyeden fazla sürünce, "Mace?" diye seslendim.

"Öyle mi?"

"Yapacak işlerin var," diye hatırlattım ona.

"Evet," diye cevap verdi ama hâlâ

kıpırdamıyordu. "Peki, yapacak mısın?" diye sordum.

"Konuşmak istediğini sanıyordum." Oh, doğru.

Konuşmak istedim.

Bu doğrudu, konuşmak istiyordum.

"Yapacak işleri" olmasına rağmen bana konuşmak istediğimi hatırlatması ve bu fırsatı vermesiyle ilgili bir şey beni daha da samimi ve rahat hissettirdi.

Ancak, günün soğuk ışığında ve sıcak Mace ile yatakta uyandığımda, ne hakkında konuşmak istediğimi unuttum.

Sisli beynimde ne hakkında konuşmak istediğime dair ipuçları arıyordum ki Mace'in kolu hareket etti, eli göbeğime uzandı, vücudu kaydı ve beni sırtüstü yatırdı.

Eğildi, vücudunun ön kısmı yan tarafıma bastırdı. Dirseğinin üzerinde doğruldu ve bana baktı. Yeşil gözleri sıcak ve uyanıktı ve Mace'in sabahları ilk bakışını ne kadar sevdiğimi tekrar hatırladım.

Ben onun gözlerine bakarken, beynim hala sisli, hala rahat ve gevşemiş hissederken, düşüncelerim Mace'in gözlerindeyken (sonra Mace'in sevdiğim yedi yüz yirmi beş bin diğer özelliğinden yaklaşık yedi binine doğru kaydılar), o benim gözlerime baktı. Bu bir vuruş sürdü, sonra ikiye, sonra üçe çıktı, sonra ağzı hareket etti ve gülümsemek için savaşıyor gibi görünüyordu.

"Kedicik, bütün gün bekleyemem," dedi ve başım sarsılarak beni Mace Mutlu Düşünceler Hayali'nden çıkardı.

Kahr
etsin
!

Tama
m.

Konsantre.

Mace ile konuşma...

Aklıma geldi.

"Kafamı karıştırıyorsun," diye onu bilgilendirdim.

Bu konuda hiç şüphe yoktu ve son beş dakikayı kanıt olarak kullanabilirdim. Kesinlikle kafamı karıştırıyordu.

Cevabı anında geldi. "Evet. Ve?" Hazır cevabı karşısında şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. Sonra bakakaldım.

İnkâr etmeye bile çalışmadı.

Tüm bulanıklık beni terk etti ve zihnim berraklaştı. Oturur pozisyona gelmek için bir karın kıvrımı yaptım, vücudunu yerinden çıkardım ve ona doğru döndüm.

"Şunu yapmayı kes!" Ben talep ettim.

O da karın kaslarını kıvrırdı. Elleri belime geldi ve beni vücudunun üzerine kaldırdı. Sonra dizlerimi büktü, böylece ona biniyordum ve dizleri yukarı kalktı, kolları beni sararken beni hapsetti.

Çıplak göğsünü ittim ve dizlerimle yatağa bastırdım.

Bu işe yaramadı.

"Mace, bırak beni."

Beni bırakmadı.

"Stella, yaklaşık on dakikam var, sonra gitmem gerek. Söylemek istediğin başka bir şey var mı?"

Kaçmaya çalışmayı bıraktım, küstahlığı karşısında afalladım ve isteklerimi (bir kez daha) görmezden gelmesine sinirlendim ve "Tabii ki!" diye bağırdım.

"O zaman söyle."

"Pekâlâ. Söyleyeceğim. Ya da şöyle söyleyeyim, tekrar edeceğim. Taşınmanı istiyorum. Bunun bitmesini istiyorum, bu her neyse, hemen şimdi. Kafamı karıştırmayı bırakmanı istiyorum. Ve grubuma karışmayı bırakmanı istiyorum."

"Hayır."

Daha fazlasını söylemesini bekledim ama görünüşe göre hepsi bu kadardı. "Hayır mı?" diye sordum.

"Hayır," diye tekrarladı, sanki hepsi buymuş gibi, sonra devam etti. "Hepsi bu mu?"

Şaşkın ve sinirli bakışlarıma geri dönmüştüm. Ona inanamıyordum.

Bekledi, sonra eğilip ağzını ağzıma değdirdi ve sanki konuşmamız bitmiş, her şey yolunda gidiyormuş gibi beni vücudundan uzaklaştırmak için bir hamle yaptı. Yataktan çıkacak ve gününün geri kalanına devam edecekti.

Erm...hayır.

İşimiz bitmemişti.

Ellerimi omuzlarına koydum ve kalçalarımı kalçalarına kilitleyerek aşağı doğru bastırdım.

"Bir saniye bekle," dedim.

Mace durdu ve sabırsız görünmeye başladı.

Eğleniyordu ama sabırsızdı.

"Stella, unuttuysan söyleyeyim, yakalamam gereken kötü bir adam var."

"Bunu biliyorum ama konuşmamız bitmedi."

"Eğer konuşmak istediğin buysa, konuşacağız."

"Konuşmuyoruz!"

"Öyleyiz."

"Kahretsin,

Mace!"

Belimdeki elleri daha da sıkılaştı ve yüzü yaklaştı ve o yüz eğlencesini kaybetmişti ve şimdi çok ciddiye.

Mace sesini sertleştirerek, "Bu iş böyle olacak," dedi.

Lanet olsun.

Nasıl olacağını bilmek istediğimi sanmıyorum, beynim biraz korkmuş gibi geldi.

Ben de bilmiyorum, beynime söyledim.

"Belli ki savaşacaksın ve bu sorun değil, seninle savaşmaktan mutlu olacağımı zaten söyledim. İkimiz de bu konuda nerede durduğumuzu biliyoruz. Eski konuları konuşuyoruz. Ama bilmelisin ki bu tür dövüşlerde kural yoktur. Eğer bu kafanı sikmem anlamına geliyorsa, o zaman kafanı sikerim. Hoşuna gitmiyorsa, zor."

İnanılmaz olduğunu söylemiş miydim?

Bilmiyorsam diye söylüyorum, inanılmazdı!

"Hoşuma gitmiyor," diye karşılık verdim. "Sana daha önce de söylediğim gibi, oraya bir daha gitmeyeceğim. Seninle değil."

"Sen zaten oradasın," diye beni bilgilendirdi.

"Değilim!" Ben de karşılık verdim.

Eğlence geri döndü. "Bebeğim, beni emmek için yalvardığın bir gecenin ertesi sabahında kucağымda çıplak oturuyorsun-"

Sözlerini durdurmak için elimle ağzını kapattım ve boğazımın arkasından gelen keskin, öfkeli bir çığlıkla bu gürültüyü bastırdım.

Geçmişini düşündüm, yalvarmıştım ve sonra bana izin vermişti ve bu ikimiz için de güzeldi.

Kahretsin, çok güçsüzdüm!

Elimi ağzından çektim, gözlerimi sıkıca kapattım, kollarımı kaldırdım ve iki yumruğumla saçlarımı kavradım.

Bu işin benim istediğim gibi gitmediğine karar verdim. Hem de hiç.

Ve hepsi benim hatamdı.

Sonra aklıma geldi, konuşmamız gereken başka bir şey vardı.

Kollarımı indirdim, gözlerimi açtım ve doğrudan onunkilere baktım.

Artık tamamen eğleniyordu.

Onun eğlencesini görmezden geldim.

"Bana dün sabah mutfakta olanları anlat," dedim sessizce. Eğlence anında kayboldu. Ah canım.

"Ne olmuş ona?" diye sordu, sesi temkinliydi.

"Biliyorsun," diye cevap verdim, sesim hala yumuşaktı.

Elleri hâlâ belimdeydi, tekrar hareket etmek istedi ama ben ellerimi omuzlarıma bastırıp, kalçalarımı kalçalarımın kilitleyerek tekrar hareket ettim ve o da sustu.

Gözleri tekrar benimkilere döndü ve şimdi ihtiyatlıydılar. Ne sıcak bir eğlence, ne kararlılık, ne sabırsızlık, hiçbir şey yoktu.

Boş.

Gizli.

Tek kelime etmedi.

İşte o zaman anladım.

Mace beni kazanmak için ne yapması gerekiyorsa yapacaktı. Gerçekten işe yarayacak şeyler dışında.

"Anladım," diye fısıldadım.

Gözlerinin öfkeyle parlamasını

izledim. "Anladığınızı sanmıyorum,"

diye cevap verdi.

"Hayır, haklısın. Bilmiyorum. Ve sen de bana vermeyeceksin," diye karşılık verdim, paylaşmayacağını biliyordum. Almaya istekli olduğunu biliyordum ama vermeye istekli değildi. Bu acıttı. Acıtmamalıydı. Acıtmasını istemedim. Ama yine de içime bir tekmeydi bu.

Sonra usulca dedim ki, "Aynı bok, Mace. Sadece bir yıl sonra."

Kaçmaya çalışma sırası bendeydi ama beni döndürdü ve sırtüstü yatar halde bulduk kendimizi. Üstümdeydi ve yüz yüzeydik.

"Her şeyi anladığını sanıyorsun Kedicik, ama anlamıyorsun.

Sonuç olarak, buna hazır değilsin" dedi.

Eğer dün sabah gözlerindeki bakış bir şey ifade ediyorsa, muhtemelen buna hazır değildim.

Ama bilmek zorundaydım. İstememem gerektiğini, buna ihtiyacım olmadığını biliyordum ama zorundaydım.

"Ne zaman hazır olacağıma sen mi karar vereceksin?" diye sordum. "Evet."

"Peki bu ne zaman olacak?"

"Ne zaman olmayacağını sana söyleyeceğim. Bana hâlâ güvenmediğin için beni uzaklaştırmaya çalıştığın zaman olmayacak," diye karşılık verdi.

"Yani kafamı karıştıracaksın, hayatımı sikeceksin, istediğini alacaksın ve bana hiçbir şey vermeyeceksin öyle mi?"

"Tamamdır," diye cevap verdi,
tamamen sakindi. Ciddi olamazdı.

"Sana inanmıyorum. Sen sadece... inanılmazsın," diye yüksek sesle tükürdüm önceki düşüncemi.

Eli kolumdan aşağı indi, bileğime kilitlendi ve yukarı çekti. Aramıza girdiğinde eli yer değiştirdi ve benimkini atan kalbine doğru bastırdı.

"Buraya mı girmek istiyorsun?" diye mırıldandı, gözleri o kadar yoğundu ki korkudan karnımın sıkıştığını hissettim.

Bu anlamadığım bir korkuydu. Mantıklı bile değildi ama yine de beni korkutuyordu. Dün sabahki korkunun aynısıydı, devasa ve kontrol edilemez.

"Hayır," diye yalan söyledim. Müziğimi çalabilmek dışında, onun kalbinde olmak hayatım boyunca istediğim tek şeydi.

Başını iki yana salladı. "Bu cevap değişene kadar, bebeğim, sana vermek istediğim şeyi alacaksın. Korumamı, ilgimi ve sikimi."

Açık sözlülüğü karşısında nefesim kesildi ve vücudum öfkeden kaskatı kesildi.

"İnanılmaz," diye tısladım.

"Senden çıkarmam gerekmeden bana bir şey verdiğin zaman, almam gerekmeden bana bir parçanı verdiğin zaman, o zaman sana kendimden bir parça vereceğim."

"O zaman asla gelmeyecek," diye karşılık verdim, yine de ondan bir parça istiyordum. Bir parçasından daha fazlasını istiyordum. Her şeyini istiyordum. Hatta o iblislerle savaşmasına yardım etmek için bir şans bile istedim. Aslında, Mace'in artık onlara sahip olmayacağı anlamına geliyorsa, onları tek başıma alt etme şansını istedim.

Bunu biliyordum, zayıflığım yüzünden kendimden nefret ediyordum ama gerçek buydu.

Ona karşı dürüst olamayabilirdim ama kendime karşı dürüst olmalıydım, en azından bu seferlik.

"Bu olacak Gel." o Söz verdim,
kırılma Ben dışarı . Benim
düşüncelerim.

Kafamdaki duygusal karmaşayı gizlemek için ona ters ters baktım. O da sakince bakışlarıma karşılık verdi.

"Senin yapacak işin yok mu?" Ona sesimin keskin olduğunu hatırlattım.

İşim bitmişti.

Bitti, bitti, bitti!

Birkaç saniye beni izledikten sonra bakışları yumuşadı. Benden uzaklaşmak yerine başı aşağı indi ve yüzü boynumda kayboldu.

Omuzlarını ittim. "Ne yapıyorsun?" "Bu şekilde bırakmak istemiyorum."

"Bunu bırakmanın başka yolu yok," diye onu bilgilendirdim ve yüzü boynumdan çıktı.

Benden yana doğru yuvarlandı, beni de yanına aldı, kollarını bana doladı. Her iki eli de sırtımdan yukarı kaydı, kürek kemiklerimin arasındaki bölgeye bastırdı, böylece gövdem onunkine sıkıca yapıştı ve bir kalçasını benimkinin üzerine atarak beni sıkıştırdı.

Bununla mücadele etmedim. Onunla fiziksel olarak mücadele etmenin duygusal olarak mücadele etme becerilerime zarar verdiğini (geç de olsa) öğrenmeye başlamıştım.

Ellerinden biri saçlarıma dolandı ve hafifçe çektiirerek başımı geriye yatırdı. Bana bakmak için çenesini aşağı indirdi.

Sonra dedi ki, "Pekala Stella, sana bir tane vereceğim." Uh-oh.

Bir mi? Bir ne? diye sordu beynim. "Bir ne?" Yüksek sesle söyledim.

"Benden bir parça." Ah canım.

Konuşmaya devam etti. "Senden ayrılmanın en kötü yanı, çekip gitmeme izin vermendi."

Nefesimi topladım ve Ay'a giden bir mekiğe bindim. "Ne?" Fısıldadım.

"Aramız o kadar iyiydi ki, bir milyon yıl geçse de gitmeme izin vereceğini düşünmemiştim," diye devam etti Mace.

"Ne?" diye sordum. Evet, yine!

"Bu bir testti" demeden hemen önce kolları daha da sıkılaştı, eli saçlarımda hafifçe kıvrıldı.

Sözleri bana darbe gibi çarptı.

Vücudum kaskatı kesildi ve "Ne?" diye bağırdım. "Başarısız oldun," diye devam etti.

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olası cehennem.

"Sen... şaka... yapıyorsun," diye nefes aldım, her kelimeyi dikkatle telaffuz ederek.

"Bebeğim, umarım senin için savaşmaya hazır olduğumu anlamışsındır, ama senin de benim için savaşacağını bilmem gerek. Bu iş iki taraflı. Senin çekip gitmeyeceğini, ama benim de çekip gitmeme izin vermeyeceğini bilene kadar bu iş bitmeyecek. Bir daha asla."

Söyledikleri beynime tam olarak nüfuz etmiyordu.

"Bana ne demek istiyorsun," sesim hem sessiz hem de garip bir şekilde cızırtılıydı, "seni geri çağırıyordum gelir miydin?"

Saçlarımda olmayan elinin parmakları omurgamı okşamaya başladı.

"Bir açıklama yapmana ihtiyacım vardı, Kedcik," dedi usulca. "Yapmadın."

Birdenbire ağlayacak gibi oldum.

Onunla savaştım ve bana ne söylediğini anlamaya çalışarak sebat ettim.

"Benden ayrılmak istediğin için ayrılmadığını söylüyorsun. Beni test etmek için mi benden ayrıldığını söylüyorsun?"

"Evet," diye

yanıtladı. Bu kadar

basit.

Evet.

Bir yıllık kalp ağrısı ve basit bir "evet".

Her şey buna bağlıydı.

Gözlerim yaşlarla doldu. İstemiyordum ama onlarla savaşmadım da. Savaşmanın çok ötesindeydim. Ne hissettiğimden emin değildim. Sadece hiçbirinin iyi olmadığını biliyordum.

"Tamam," diye başladım, sesim artık kısıktı ve eli saçlarımı bıraktı, diğer eli omurgamı okşamayı bıraktı ve kolları sıkılaştı. "Sadece doğru anladığımdan emin olmak istiyorum. Hayatıma girdin, bana müzik dışında sahip olduğum ilk iyi şeyi verdin ve bir test olarak onu benden aldın mı?"

"Kedicik-"

Söylediği şey ve ne anlama geldiği sonunda beynime işledi.

"Seni pislik," diye fısıldadım.

Kolları daha da sıkılaştı. "Stella, beni dinle-"

"Seni pislik," diye tekrarladım, sesim kırılmıştı, gözyaşlarım gözlerimin kenarlarından kayıyordu. Onları kontrol etmeye bile çalışmadım çünkü yapamayacağımı biliyordum.

"Nasıl hissettiğini bilmiyordum. Bana söylemedin-" diye başladı.

"Sormadın," diye hatırlattım ona.

"Bebeğim, sorsaydım bana söyler miydin?"

"Evet," dedim hemen ve şaşkınlıkla başını geriye atmasını izledim, ama görmezden geldim ve devam ettim, "Sana söyledim. O zamanlar sana her şeyi verirdim."

Dürüstlüğüümü değerlendirir gibi yüzümü izledi ve sonra eli yukarı kalktı. Parmakları saçlarımın arasında gezinirken

başımı geriye itip yüzümü boğazına dayadım.

"Tanrım, Stella," dedi, ama sesi daha çok bir inilti gibiydi.

"Mace, bir dahaki sefere 'bana bir tane vermek' istediğinde, tekrar düşünmelisin," diye tavsiye ettim. Sesim soğumuş, gözlerim kurumuştu ve bir şekilde kalbimin katılaştığını biliyordum. "Şimdi, bırak gideyim."

Kelimeleri çift anlamlı kullanmıştım. Tabii ki gitmeme izin vermedi.

Onun yerine, "Her şeyi berbat ettim" diye mırıldandı. Bu konuda haklıydı.

"Evet, öyle yaptın. Şimdi bırak gideyim."

"Her şeyi berbat ettim," diye tekrarladı, sonra saçımı kullanarak yüzümü boğazından çekti ve başını eğerek bana baktı. "Kedicik, özür dilerim," diye fısıldadı.

Bunu söylemesi için çok şey gerektiğini biliyordum. Biliyordum.

Ama o kadar çok acıyordu ki umurumda değildi.

"Eminim öyledir. Ve umurumda olmadığından da bir o kadar eminim," diye yalan söyledim.

Ama kulağa hoş geliyordu, gerçek gibiydi ve ben sayıyı atarken onun irkilmesini izledim. Onun irkildiğini görmenin bir yerlerde kayıtlara geçmesi gerektiğini biliyordum ama geçmedi.

"Şimdi bırak gideyim."

Yine de gitmeme izin vermedi. Onun yerine, "Onu almalısın." dedi.

"Anlıyorum," dedim ona, anlamadığım ve asla anlamayacağım halde.

"Hayır bebeğim, bilmiyorsun. Dün sabah-"

Başımı salladım.

"Hayır, yapamazsın," diye tersledim.

Artık kafamı karıştırmayacaktı. Benden bir parça alana kadar paylaşmak istemiyordu, öyle olsun. Bütün parçalarımı kendime saklıyordum.

Siktir et!

Kolları o kadar sıkıydı ki nefes almamı zorlaştırıyordu ve yüzünün yumuşak bir pişmanlıktan sert bir öfkenin başlangıcına dönüşmesini izledim.

"Beni dinle," diye hırladı.

"Konuşmamız bitti," diye sözünü kestim. "Daha fazla konuşmak istemiyorum. Git kötü adamı bul, Mace, böylece bu iş bitsin."

"Nereden geldiğimi anlamanız gerekiyor," dedi bana.

"Nereden geldiğin umurumda değil," diye karşılık verdim.

Dönüşüm tamamlandığında, Mace düpedüz öfkeliydi. "Stella, seni uyarıyorum, bunun için tek bir şansın var. Onu yüzüme geri fırlatırsan, başka bir şansın olmaz."

Katı kalpli ya da değil, bu beni çok korkuttu.

Korkuya aldırmaksızın, kendimi korumaya aldım ve benim yerime cevap verdim. "Bu şansı değerlendireceğim."

Yüzü kızgındı ama gözlerinde keskin ve şiddetli bir acının parladığını gördüğüme yemin edebilirdim. Bunu görmek boğazıma safra kaçmasına neden oldu ama sözlerimi geri alma şansım yoktu.

Gitmeme izin verdi.

Sonra yataktan çıktı.

Bedenini kaybetmesi soğuk bir tokat gibi geldi.

Ayağa kalktım ve o kot pantolonuna doğru yürürken çarşafı üzerime çektim. Vücudu gergindi, hareketleri sarsıntılıydı. Kızgın olduğunu anlamak için vücut dili uzmanı olmaya gerek yoktu.

Ve daha da korkuncu, belki de canı yanmıştı.

Lanet olsun!

Şimdi ne yaptım ben?

Kalbimin hızla çarpmaya başladığını hissettim ve boğazımdaki safrayı yuttum.

Zil çaldığında ona seslenmek için ağzımı açtım.

"Tanrım," diye mırıldandı.

Kot pantolonunu çekti ve alarm paneline doğru yürüdü.

"Mace," diye seslendim ama fısıltıdan daha sessiz çıktı ve beni duymadı.

Mace alarm panelindeki düğmeye bastı.

Ally'nin yüz dolu ve Video ekran ve

Mace "Öyle mi?" dedi.

"Aç kapıyı!" Ally talep etti. "Rock Chicks!"

Parmağını düğmeden çekti, tekrar "Tanrım" diye mırıldandı ve sonra başka bir düğmeye basarak onları uyandırdı.

Kapıları açtı, bana döndü ve "Köpeği dışarı çıkaracağım" dedi.

Sonra çantasına gitti, lacivert bir Henley çıkardı, üzerine geçirdi ve platformda oturmuş botlarını giyiyordu ki Rock Chicks kapıya hücum etti. Ally, Indy, Jet, Roxie, Ava, Daisy, Shirleen, Annette ve hatta Jules bile oradaydı.

"Haberlere çıktık!" Ally gazetenin bir nüshasını kaldırarak bağırdı. "Bu sefer hepimiz." Sonra ağzını kapattı ve gözleri benden Mace'e, oradan tekrar bana kaydı.

Hala donmuş, hala çıplak, hala yatakta oturuyordum, arkadaşlarım ayağa kalkarken onlara bakıyordum, sessizdiler, ağır havadan bir şeyi böldüklerini fark etmişlerdi.

"Kötü bir zaman mı?" Jules sonunda sordu.

Cevap olarak Mace ayağa kalktı, kapının yanında asılı duran tasmaya doğru yürüdü ve garip bir şekilde insanının duygusal kargaşasına uyum sağlamış, bu yüzden de sessiz Juno'ya ıslık çaldı.

O tüm bunları yaparken Rock Chicks ve benim gözlerim onu takip etti.

Mace gitmeden önce (çok tuhaf) bir şey daha yaptı.

Ally'nin şaşkınlıkla "Hey!" demesine aldırmadan kağıdı elinden çekip aldı ve koltuk altına sıkıştırdı.

Sonra da gitti.

Kapalı kapıya baktım.

Rock Chicks de ona baktı. Shirleen yavaşça bana döndü.

"Shirleen iyi şeyler düşünmüyor," diye açıkladı. "Haklısın kardeşim," diye mırıldandı Jet.

Lanet olsun.

ON DÖRT



BELKI BIR HAVLUNUN İÇİNDE

Stella

I Çarşafı vücuduma sardım ve sonra yatağın kenarına doğru kırımın üzerinde yürüdüm.

"İyi misin?" Ally sordu.

"Ben kahve yapayım," diye mırıldandı Ava ve mutfağa yöneldi.

Ayaklarım yere değdi ve bornozuma doğru yöneldim.

"Sanırım az önce kötü bir şey oldu," dedim usulca, paylaşmak istediğimden emin değildim ama içimde tutamayacak kadar da korkuyordum hissettiklerimden.

"Sence?" Shirleen sordu. "Hava o kadar ağırdı ki bıçakla kesebilirdiniz."

Çarşafın üzerine bornozu giymek için uğraşırken ona baktım. Gözleri keskindi ama yüzü yumuşaktı ve bu kombinasyon endişesini açıkça gösteriyordu.

Gözyaşlarımın tekrar gözlerimin arkasına vurduğunu hissettim. Nefesimi burnumdan içeri çektim ve belki de paylaşmamam gerektiğine karar verdim.

"Gazetede ne yazıyordu?" Konuyu değiştirip kağıdı bırakarak sordum.

"Unh-unh, kızım, az önce ne oldu?" Daisy ayaktaydı, elleri ince, soluk kot kaplı kalçalarının üzerindeydi.

Daisy'nin tepeden tırnağa solmuş kottan oluşan kıyafetini incelemek için bir an durdum. Platin sarısı kafasına fiyonklu, hımbıl bir kot şapka takmıştı, şapkanın altından arkaya doğru atkuyruğu saçlar görünüyordu, alnında da ince perçemler vardı. Üzerinde dar, soluk, düğmeli, kot bir yelek vardı, V yakasından o kadar çok göğüs dekoltesi çıkıyordu ki, bir düğmeyi açık bırakmak zorunda kaldı ve yeleği uygunsuz olmaktan çıkarıp hafif pornografik bir hale getirdi. Görünüşünü tamamlamak için ayak bileklerine kadar inen dar kot pantolon ve kot kaplı, sivri burunlu, sivri topuklu katırlar giydi.

"Ee?" diye terslemeden önce, bu saçma kıyafeti sanki modanın doruğundaymış gibi çıkarma becerisine hayret etmek için kendime bir an daha izin verdim.

Gök mavisi dantel iç çamaşırlarımı aldım ve "Sanırım az önce aptalca bir şey yaptım" diyerek üzerime geçirdim.

"Mace'in bu aptalca saçmalıklar olmadan hayatına geri dönmesine izin vermemekten daha mı aptalca? Kurşunlar uçuşuyor. Hot Bunch çocukları kışlarını tehlikeye atıyor. Hepinize karşı tehditler..." Shirleen parmağını döndürerek tüm Rock Piliçlerini içine çekti. "Yine de, hepiniz bir seks çağrısı almış gibi davranıyorsunuz.

işkence görmek gibiydi. Anlamıyorum."

"Bu bir seks görüşmesi sayılmaz, Shirleen. Aklına giriyorlar, evine taşıyorlar, seni itip kakıyorlar, ne yapacağını söylüyorlar, çok otoriterler." Ben mutfağa doğru yürürken Indy hararetle beni savunmaya geçti. Aslında, Indy'nin sözleri o kadar hararetiydi ki, sanki geçmişe dönüyor gibiydi.

Shirleen elini göğsüne götürdü ve geri çekildi. "Oh, bu kadar mı? Affedersiniz! Seni zavallı çocuk!" Sonra homurdanır gibi bir ses çıkardı. "O çocuklardan biri beni itip kakmak istese, hadi bakalım derdim. Onlardan birinin evime taşınması için para bile veririm. Beni becermelerine bile gerek yok. Sadece etrafta dolaşsınlar ki ben de izleyebileyim. Belki bir havluyla."

Jules bana baktı ve gözlerini devirdi.

"Anlamıyorsun," diye araya girdi Roxie.

"Hayır. Bu doğru kızım, Shirleen anlamıyor. Peki şimdi hangi travmayla karşı karşıyayız?" Shirleen'in gözleri bana kaydı. "Çok fazla orgazm mı oldun yoksa?"

"Çok fazla orgazm diye bir şey var mı?" Annette ben daha cevap veremedi sordu. Onu çok az tanımama ve hayatında hiç evime gelmemiş olmasına rağmen, dolap kapaklarımı açıp kapatıyor ve ne olduğunu bilmediğim bir şey arıyordu.

Shirleen zorlukla dizginlenen bir sabırla, "Hayır çocuğum, mesele de bu zaten," diye cevap verdi.

"Ne olursa olsun," diye devam etti Annette, arayışından vazgeçip gruba dönerek. "Bu konuda Shirleen'e katılıyorum. Jason orgazm konusunda hiç de beceriksiz değil ama onunla bir anlaşmamız var. Film yıldızlarıyla yaptığınız listeler gibi. Diyelim ki The Rock'a gitme şansın var, ortağınla başın derde girmeden bunu kullanabilirsin. Jason'la benim bir listem var. Ben, Hot Bunch, Jason, Rock Chicks."

Herkes sustu ve gözlerini Annette'e dikti.

Shirleen hariç.

Dedi ki, "Mm, kızım, iyi bir zevkin var. Dwayne Johnson çok seksi bir siyah adam."

Annette Shirleen'e "O Samoalı," diye bilgi verdi. "O çocuk siyah," diye karşılık verdi Shirleen.

"Yarı y a r ı y a , " diye devam etti Annette, belli ki The Rock Information'dan etkilenmiş.

"Siyah yarısını istiyorum," diye karşılık verdi Shirleen.

"Aman Tanrım, The Rock hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?" Jet bağırdı.

"The Rock'a kısa bir geçiş yapmanın sakıncası yok," dedi Daisy. "Walking Tall'ı izledin mi?"

"Evet, yaklaşık yedi bin kez," diye yanıtladı Annette.

"Daha Hızlı'yı tercih ederim." Shirleen de kendi fikrini paylaştı. "Seks sahnesi yoktu, bu da bir eksiydi. Ama rolün gerektirdiği

iki saat boyunca düşünceli olması. İki saat boyunca düşünceli olması kesinlikle bir artı."

Annette, "Hızlı Beş'te Vin Diesel'le tekrar tekrar dövüştüğü yarım saatlik bir DVD yaptım," diye paylaştı. "Gelip izlemek ister misin? Patlamış mısır yaparım."

"Oowee, Vin Diesel," diye nefes aldı

Shirleen. "Ben de oradayım," dedi

Daisy.

Shirleen yarım saatlik kesintisiz Johnson vs. Diesel aksiyonu hayalinden kurtulduktan sonra "Beni de sayın," dedi.

Bir platformun kenarına oturdum, sırt üstü düştüm ve tavana baktım.

Gerçekten The Rock'tan mı bahsediyorduk?

Elbette ateşliydi ama aklımda biraz daha önemli başka şeyler vardı.

Ally'nin yüzü görüş alanımı doldurdu.

"Bizimle misin, Stella?" diye

sordu. "Hayır," diye yanıtladım.

Shirleen'in, "Tamam, belki de The Rock hakkında konuşmayı bırakmalıyız," dediğini duydum.

Gözlerim Ally'ye kaydı. Ellerinin üzerinde, bana doğru eğilmişti.

"Gazetede ne yazıyordu?" Ben sordum.

Başını kaldırdı ve omzunun üzerinden baktı. Rock kızlarından biri garip bir ses çıkarıyordu. Hangisi olduğunu bilmiyordum.

Ally görüş alanımdan çıktı ama ben oturma pozisyonuna geçerken yanıma oturdu.

Herkes yine sessizdi. Ah
canım.

Sonunda Daisy cevap verdi: "Her şey bitti. Indy ve Lee, Jet ve Eddie, Roxie ve Hank, Jules ve Vance, Luke ve Ava. Birileri konuşmuş. Bu kadar uzun süre radarın altından nasıl kaçtılar bilmiyorum ama artık ortaya çıktı. Her şey. Rock Chick on Hot Bunch deneyimiyle ilgili üç parçalık bir ifşa var. Bugünkü parça ilkiydi. Indy ve Lee, Jet ve Eddie'yi yaptılar. İlerledikçe seni ve Mace'i takip edecekler."

Ona baktım.

Bakışlarımı yakaladı ve beni daha iyi hissettirmeye çalışarak (ama başaramayarak) devam etti. "İçini rahatlatıcaksa şekerim, dün gece Mace'in seni kulüpten çıkarırken harika bir fotoğrafını çektiler. Kışın dışında pek bir şeyin görünmüyor ama Mace kesinlikle iyi görünüyor."

İşte o zaman "Sen... beni... beceriyorsun..." dedim.

"Hâlâ kimin döktüğünü bilmek istiyorum," dedi Ava, belli ki benim büyük korkumu fark etmemişti.

"Sanırım Tex," dedi Ally.

"Tex Amca konuşmazdı. Ben Duke'ü düşünüyorum. Duke'ün çenesi düşük olabilir," diye cevap verdi Roxie.

Indy, "Duke olmasına imkân yok,"

diye araya girdi. "Tod mu?" Jet

tereddütle sordu.

Indy kollarını kavuşturarak, "Tod kesin bir olasılık," dedi.

Birinden diğerine bakıyor, yanlış şeye odaklandıklarını düşünüyordum.

"Nasıl hakkında Mayıs'ta, yap sen düşünmek Mayıs olabilir bir şey söyler misin?" Ally Jules'a sordu.

Jules iç çekti ve başını salladı.

Artık canıma tak etmişti. "Kimin yaptığı kimin umurunda? Endişelenecek yeterince şeyimiz var. Birileri hepimizin ölmesini istiyor. Ve Mace'le çok mutsuz bir konuşma yaptık, çok mutsuz, beni içeri almak üzereydi ve ondan bir parça almak yerine yüzüne fırlattım. O da bana bunun tek şansım olduğunu söyledi. Ve tekrar ediyorum, yüzüne fırlattım! Bir şans istemiyorum, ama istiyorum! Söyleyeceklerini dinlemeyerek onu incitmiş olabileceğimi umursamak istemiyorum, ama sanırım incittim ve dahası, sanırım umursuyorum. Lanet olsun, hayatım karmakarışık. Ne düşüneceğimi bilmiyorum! Şimdi ne yapacağım ben?"

"Seni içeri mi alacaktı?" Jet usulca sordu, gözleri üzerimde yoğunlaşmıştı ve beni biraz korkutmuştu.

Başımı salladım.

"Ve sen ona izin vermedin?" Roxie devam etti.

Gözlerimi Jet'in korku dolu bakışlarından ayırdım ve Roxie'ye tekrar başımı salladım.

"Şekerim, neden böyle aptalca bir şey yaptın?" Daisy ellerini tekrar kalçalarına götürerek bilmek istedi.

"Bilmiyorum! İnsanlar bana ateş ediyor. Mace kafamla oynuyor. Linnie öldü. Gazetenin ön sayfasındayım. Tanımadığım bir gazeteci, çünkü hala bir gazete görmedim, Mace ve benim aramdaki bu boktan şeyi takip edecek. Ve çok iyi bir plak şirketinden bir gözlemci bana konserlerime geldiğini söyledi. Düzgün düşünemiyorum," diye cevap verdim.

Shirleen, "Gözcüden bahsetmişken, Dixon Jones bu öğleden sonra gösteriye geliyor," diye araya girdi.

Gözlerim ona kayınca kalbimin sıkıştığını hissettim. "Ne?" diye sordum.

"Evet. Senden hoşlanıyor. Hem de çok. Anlaşmayı konuşuyoruz," dedi Daisy.

Anlaştık mı?

Daisy ve Shirleen anlaşma mı konuşuyorlardı? Grubumla mı?

Onlar anlaşmayı konuşamazdı. Sadece

ben anlaşmayı konuşabilirdim.

Lanet olsun.

Gözlerim Daisy'ye, nefesim Idaho'ya kaydı.

"Ne?" Nefret etmeye başladığım bir kelimeyi tekrarladım.

"Anlaştık," Shirleen devraldı. "Hector'un müzik işinde ne konuştuğunu bilen birini tanıyan birini tanıdığı var. Hector onunla konuşmuş ve dilini biliyor. Bu Dixon Jones denen adam Hector'un bir bok olmadığını düşünüyor çünkü o bir bok. Onu görmeliydin. Sanki yaşamak için yapıyormuş gibiydi."

Ağzımı açtım, sonra kapattım, sonra tekrar açtım ve "Birkaç gün önce Hector'la tanıştım" dedim.

Daisy, "Dixon Jones, Hector'un Top Dog olması nedeniyle bizim sizin menajeriniz olduğumuzu düşünüyor," diye açıkladı.

Beynim Black Fat Records'tan bir A&R görevlisinin The Blue Moon Gypsies'in ikisi Shirleen ve Daisy olmak üzere üç menajere ihtiyacı olduğunu düşünebileceğini düşündü ve bu fikri cidden tatsız bulup hemen geri tükürdü.

"Hector özel dedektif," dedim aptalca, inkâr etmeye çalışarak.

"Bunu biz de biliyoruz, sen de biliyorsun ama Dixon Jones kendini müzik işinde çok iyi sanıyor. Stüdyo zamanına bakıyoruz," diye yanıtladı Shirleen.

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

"Stüdyo mu?" Fısıldadım.

Shirleen sanki bilmiyormuşum gibi, "Evet, kayıt stüdyosu," dedi.

"Bu çok fena!" Annette bağırdı.

Ally'ye döndüm. "Sence dışarı çıkarsam biri beni vurur mu?"

"Bu bir olasılık," dedi Ally bana.

"O zaman bir sonraki hamlem bu olacak," diye cevap verdim ve ayağa kalktım.

"Vurulamazsın! Dixon, Küçük Ayı'daki konserinizden sonra seninle ve grupla buluşacak," diye bağırdı Daisy.

O sırada beynim, son derece aptalca bir şey yapması muhtemel olan grubumla toplantı yapan herhangi bir izci fikrini düşündü ve bu düşünceyi de kustu. Çabuk.

"Grupla buluşmayacak," dedim.

"O da öyle, sen de öylesin," diye karşılık verdi Shirleen.

"Tamam, daha da berbat olmadan önce hayatımla ilgili tüm bu berbat şeyleri düşünmek için biraz zamanım olabilir mi sence?" Shirleen'e ters ters baktım.

"İşlem yapacak zaman yok, kızım. Hayat bu. Değişikliklere ayak uydur," diye karşılık verdi Shirleen.

"Bana REO Speedwagon'dan alıntı yapma!" Bağırdım.

Daisy yaklaştı ve "Bu sayfa bitti şekerim, sayfayı çevirmelisin," dedi.

"Tamam, şimdi de Bob Seger'dan alıntı yapıyorsun," diye kestirip attım. "Ve bunu yapmaya da iznin yok."

Daisy şaşkın gözlerini Indy'ye çevirdi. "Hâlâ REO'dan alıntı yaptığımı sanıyordum."

"Belki de Rock Speak'te konuşmayı bırakıp Stella'nın Mace'le olan bu sorunu halletmesine yardım etmeliyiz," diye araya girdi Jet.

Shirleen, sanki benimle birkaç gün değil de yıllardır konsere gidiyormuş gibi, "Bunun için vaktimiz yok, gitmemiz gereken bir konser var," dedi. "Hem zaten Vance ve Matt dışarıda bekliyorlar ve sonsuza kadar takılırsak Vance mutlu olmayacak. Bizi buraya getirerek Jules'a iyilik yapıyordu. Yapacak işleri olduğunu söyledi."

"Hayır, Shirleen, gerçekten, bununla ilgilenmeliyiz-" Jet zorladı, ama ben onun sözünü kestim.

Bunu bağırarak yaptım, o kadar yüksek sesle bağırdım ki kapının açıldığını ve Mace'in içeri girdiğini duymadım. "Kahretsin! Konser! Ekipman hâlâ Palladium'da. Mace'in güvenliği ayarlaması gerekiyor. Lanet olsun!"

Mace'in derin sesi "Örtüldü," diye duyurdu.

Şaşkınlıkla sıçradım ve herkes gözlerini ona çevirdi.

Juno'nun tasmaını çözdü ve Juno yavaşça bana doğru ilerledi, geçerken Rock Chicks'e kafa attı ve kokladı.

Mace'e baktım ve bir bakışta hâlâ kızgın olduğunu anladım.

"Neyin üstü örtülü?" Temkinli bir şekilde sordum.

Gözleri benimkilere geldi. "Her şeyi. Shirleen Roam ve Sniff'i grubun ekipmanları taşımasına yardım etmesi için tuttu. Luke güvenlikten sorumlu ve Küçük Ayı ile ayarlamaları yaptı bile. Sen iyisin," dedi bana. Bir an Roam ve Sniff'in kim olduğunu merak ettim, sonra sözlerini şöyle bitirdi: "Şimdi duş alıyorum."

Mace'in duş alma fikri Shirleen'in yüzünde kocaman bir sırıtış yarattı. Rock Piliçleri'nin geri kalanı rahatsız bir şekilde titriyordu çünkü orada olmamaları gerektiğini biliyorlardı ama tek odalı bir dairede bulunabilecekleri başka bir yer yoktu.

Banyoya gitmek için bana doğru gelen Mace'e doğru ilerledim.

Elimi uzattım, kolunu tuttum ve "Mace, konuşmamız gerek" dedim.

Durdu, önce elime sonra bana baktı, yüzü sertleşmişti, sesi alçaktı ve öfkeyle titriyordu. "Konuşma bitti, bebeğim."

Keskin, sert bir
bağırsak tekmesi.

Lanet olsun.

Elim düştü. Hareket etmeye devam etti, banyoya girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Kapıya baktım.

Rock Chicks kapıya baktı. Duşun
açıldığını duyduk.

"Oowee," diye fısıldadı Shirleen saygıyla.

"Gitme zamanı," diye duyurdu Jules.

"Stella-" dedi Jet.

"Gitme zamanı." Indy dikkatle Jet'e bakıyordu.

Jet de ona baktı.

Indy başını bir kez kapıya doğru salladı.

Jet onunkini geri çekti, ama bu olumsuz bir mesaj vermek içinmiş gibi görünüyordu.

Kelimeler olmadan konuştukları hissine kapıldım ama ne söylediklerini bilmek istemedim.

Bilmek istediğim şey Mace'in ne düşündüğüydü.

Lanet olsun!

Kafamı karıştırmaya bile çalışmadan kafamı karıştırıyordu.

Belki de kendi kafamı karıştırıyordum.

Juno burnunu karnıma soktu, kahvaltı için kaçırılması zor bir köpek çığlığı attı.

"Tamam bebeğim, kahvaltı," dedim ona, kulaklarının arkasını kaşıyarak.

Dili mutlulukla dışarı sarktı.

Bunun üzerine Ally kolumu sıktı. "Görüşürüz Stella."

"Konserde görüşürüz," diye seslendi Ava el sallayarak.

"Hiç kahve almadık," diye not düştü Annette. Sonra Roxie'nin bir bakışıyla kahveden vazgeçti, bana gülümsedi ve barış işareti yaptı.

Jet el sallarken, "Sonra konuşuruz," diye söz verdi.

"Öldürün onları," dedi Jules.

"Toplantıyı unutma," diye uyardı Shirleen.

"Grubu da getir," diye hatırlattı Daisy.

Roxie bana bir öpücük vermeden önce "Dayan," diye seslendi. Sadece Indy yaklaştı ve bana sarıldı.

"Sen de iyi olacaksın, o da iyi olacak. Söz veriyorum. Saçmalık yok. Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı kulağıma, sonra geri çekildi ve gözlerimin içine baktı. "Öyle mi?" diye usulca bitirdi.

"Evet," diye cevap verdim. Ona inanmasam da inanmak istiyordum.

Yanağını yanağıma dokundurdu ve "Görüşürüz kızım" diye fısıldadı.

Sonra bütün Rock Chicks gitti.

Köpeğıme kahvaltı hazırladım ve kendime bir kahve doldurdum, ama bunları yaparken kafam duştaydı.

Bu yüzden Mace duştan çıktığında ben mutfakta dikiliyordum, elimde yarı sarhoş bir fincan kahve, Juno'nun ağır bedeni ayaklarımın üzerinde uzanıyordu ve gözlerim kapıdaydı.

Çantalarına doğru ilerlemesini, yeni kıyafetler çıkarmasını ve ardından havluyu çekmesini izledim. Onu görünce nefesimi tuttum ama çok uzun süre bakamadım.

Rekor bir sürede giyindi ve banyoya geri döndü.

Olduğum yerde kaldım, içimi bir korku kapladı.

Doğru olmayan bir şeyler vardı ve bu, her zamanki öldürülme tehdidi altında olma durumundan daha fazla bir şeydi.

Mace dışarı çıktı, botlarını platformun yanına fırlattı, kıyafetlerini çantasına tıktırdı, bir çift çorap çıkardı ve sonra çantanın fermuarını kapattı.

Oh, evet.

Doğru olmayan bir şeyler
vardı. Bu korku hissi
büyüdü.

Çoraplarını ve botlarını giymek için tekrar platforma oturdu.

"Mace-" diye başladım. Ne söyleyeceğimi bilmiyordum ama fırsatım olmadı.

"Çocuklar bugün seni koruyacak," dedi bana, yaptığı işten başını kaldırmadan.

"Mace-"

"Sen dönene kadar eşyalarımı buradan çıkarmış olurum."

Ağzımın tükürükle dolduğunu hissettim, o korku hissi o kadar hızlı yayılıyordu ki felç olmuştum.

Felçle savaştım ve bir kez daha "Mace-" diye fısıldadım.

"Turner'ı arayıp uyandığını söyleyeceğim."

Kahve fincanını tutmayan elim aşağı indi ve tezgahı kavradı.

"Eric?" Ben sordum.

Mace ayağa kalktı ve bana baktı. "Başka bir Turner tanıyor musun?"

Muhtemelen öyle olsa da başımı salladım. Bir sürü insan tanıyordum.

Mace dilini dişlerine götürdü ve keskin bir ıslık çaldı.

Juno ayağa fırladı ve ona doğru koştu. Mace eğildi ve ona tam bir köpek masajı yaptı.

Son bir veda, tam bir köpek masajı.

Bu değil Doğru, benim Beyin Sesli
panikledi ve kafası karışık.

"Mace-" Tekrar başladım.

Mace Juno'yu ovmayı bıraktı ve çantasına doğru yöneldi.

"İyi kal, Stella," dedi bana bakmadan.

Çantasına eğildi ve yukarı kaldırdı, askısını omzuna attı ve kapıya döndü.

Aman Tanrım, bu doğru değil! diye bağırdı beynim.

Bir şeyler yapmalıyım. Herhangi bir şey. Ve bunu çabuk yapmalıyım.

"On iki yaşımdayken kolumu kırdım. Bisikletten düştüm," diye ağzımdan kaçırdım.

Mace kapıya doğru giderken durdu. Yanı bana dönüktü, sadece bana bakarken başını çevirdi.

Yutkundum. "Eve gittiğimde annem yoktu. Nereye gittiğini bilmiyorum. Orada sadece babam vardı."

Mace hareket etmedi ve konuşmadı.

Nefesim kesilmiyordu, hızlı ve korkmuş bir şekilde geliyordu. Mace'in hayatımdan çıkmasını istediğime dair tüm düşünceler yok olmuştu.

Puf. Yok

oldu.

"Babam yapmadı-" diye başladım ama Mace başını sallayarak sözümü kesti.

"Çok geç," dedi ve karnım sıkıştı.

"Bırak da bitireyim," diye fısıldadım. Mace başını salladı ama ben konuşmaya devam ettim. "Kolum tuhaf bir şekilde sarkıyordu. O kadar çok acıyordu ki acıdan bayılacağımı sandım. Tek hatırladığımın bu olduğunu sanırsın-"

"Çok geç," dedi Mace tekrar.

"Ama hatırladığım şey bu değildi." Devam ettim. "Çok kızgındı. Babam kızgındı. Televizyonda bir golf turnuvası izliyordu ve bana kızgındı çünkü beni hastaneye götürmek yerine-"

Mace yine sözümü kesti. Vücudu bana doğru döndü ve sesi yine o korkutucu şekilde alçak ve titreşimliydi. "Çok geç amına koyayım."

"Gitme," diye fısıldadım, taktik değiştirdim, kafam toparlandı, dūřüncelerim günlerdir ilk kez nihayet netleşti ve odaklandı.

Ne yaptığımı biliyordum, benimle seks yapmasına, benimle yatmasına, yanıma taşınmasına izin veriyordum. Bunu istediğim için yaptığımı biliyordum. Onu istiyordum. Eylemler sözlerden daha yüksek sesle konuşur, ama kendimi Floyd'un bahsettiğı pamuk yününe o kadar sarmıştım ki, muffled iletişimi duymadım.

Nefesimi tuttum.

Mace bana baktı.

Ben de baktım.

"Lütfen gitme," dedim tekrar.

Bir yanım onun zaferle sırtımasını, öne çıkmasını, beni kollarına alıp öpmesini bekliyordu.

Bir süre kızgınmış gibi davranmaya karar verdim ve sonra ona bir sürü bok verdiğimde, bırakacaktım.

Onun yerine ağzı sıkılaştı, botunu açtı ve "Tanrı aşkına, alarmı çalıştırın" diye mırıldandı.

Sonra da gitti.

Omzumun üzerinden kapalı kapıya bakabilmek için vücudum i k i büklüm oldu.

Az önce ne oldu? diye sordu şok olmuş

beynim. Cevap vermedim.

Az önce ne olduğunu biliyordum.

Dolaptan aŖađı kaydım, kahve fincanımı yanıma yere koydum, gözlerimi kapattım ve alnımı dizlerime bastırdım.

Juno'nun burnunu boynuma bastırđını, elinden geldiğince köpekçe bir rahatlık verdiğini hissettim ama ona dönmedim.

Bunun yerine, beni iyi tanıyan bir yere doğru kaydım.

Doğrudan karanlığa kaydım.



KONSER NEREDEYSE BITMEK ÜZEREYDİ.

Rock Chicks öndeki ve ortadaki masalarda oturuyordu, hepsi de durgun ve biraz endişeli görünüyordu.

Hot Bunch, Tex ve Duke hepsi görev başındaydı, kapıları, sahneyi koruyor, kalabalığı dolaşıyorlardı. Hepsini görmüştüm.

Hepsinin.

Ama Mace.

Gösteri berbat olsa da (hepsi benim hatamdı ve bunu biliyordum), kalabalık "Ghostriders" için hazırlanıyordu.

Bunun yerine kolumu önüme doğru çektim ve gitarımın askısını omuzlarımdan ayırdım. Gitarımı standına yerleştirdim ve Küçük Ayı'nın sahnesini kaplayan tozlu, solmuş halıların üzerinden yürüdüm. Piyano bankında Floyd'un yanına oturdum. Bana bakıyordu, gözleri irkilmişti.

Son dört saat boyunca tüm grup ve The Rock Chicks bana ulaşmaya çalıştı. O kadar derinlere dalmıştım ki

bir otomat gibi hareket ettim. Ne sorduklarını bilmiyordum. Ne dediklerini bilmiyordum. Kendi cevaplarımı bile bilmiyordum.

Floyd'a doğru eğildim ve kulağına fısıldadım.

Elini mikrofonun üzerine koydu. "Stella, kızım-"

Gözlerimi sıkıca kapattım, sonra açtım ve onunkilere baktım.

"Sadece yap," diye yalvardım.

Bana uzun uzun baktı, gruba başıyla selam verdi ve çalmaya başladı.

Oda şok içinde sessizliğe gömüldü.

Çatı kirişlerine baktım, üzerlerine çivilenmiş Little Bear sütyenlerini görmezden geldim, sonra Floyd'un mikrofonunu kendime doğru çektim, gözlerimi kapattım ve şarkı söylemeye başladım.

Ve söylediğim şarkı Billy Joel'in "And So It Goes" şarkısıydı.

Orada bile olmayan Mace için söyledim ama yine de söyledim çünkü hiçbir şey söylemek istediklerimi o güzel, kalbi kırık sözlerden daha iyi anlatamazdı.

Floyd şarkının son notalarını çaldı ve ben gözlerimi kapatıp beklemeye başladım.

Bekliyor ve umut ediyorum.

Gözlerimi açtım ve kalabalığa baktım. Bunu yaptığım anda alkışlarla kükrediler. Ama bu beni normalde olduğu gibi etkilemedi.

Çünkü Mace orada değildi.

Sahneye çıkıp beni kollarına alıp bana güzel şeyler anlatmadı.

"Stella, kızım-" diye fısıldadı Floyd, ama hepsi bu kadardı. İşim bitmişti. Bu sefer kendime yapmıştım. Suçlayacak başka kimsem yoktu.

Çılgınca bir nedenle ayağa kalktım ve küçük sahneyi koşarak geçtim, aşağı atladım ve kalabalığı itmeye başladım. Hiçbir şey hissetmiyordum. Hiçbir şey bilmiyordum. Sadece gitmem gerektiğini biliyordum. Nereye, hiçbir fikrim yoktu. Sadece gitmem gerekiyordu.

Üzerimde beni çekiştiren eller hissediyordum. Tanıdık seslerle ismimin söylendiğini duydum. Birinin Hector'un, diğerinin Duke'un olduğunu biliyordum.

Ama ben gitmiştim. Kalabalığın içinden kapılara doğru. Özgürlüğü hissettim ama tatlı olmaktan çok uzaktı. Sonra yakalandım, hızım kesildi, yani yukarı kaldırıldım, savruldum ve yere bırakıldım. Arkama ve yukarıya baktığımda yakalandığımı ve şimdi Lee'nin adamlarından biri olan Bobby tarafından tutulduğumu gördüm.

"Kahretsin, kadın, ne düşünüyorsun?" Bobby'nin sesi sinirliydi.

Cevap vermedim.

Kaçmak için mücadele ettim, tekmeledim ve homurdandım ve sonra bir şey oldu.

Bobby artık benimle mücadele etmiyordu. Beni bıraktı ve başka biriyle, iri yarı bir adamla boğuşuyordu,

Bobby'den bile daha iri ve hantaldı ve Bobby devasaydı.

O sırada Luke oradaydı ve başka bir adama çarptı. Luke diğer adamın karnına bir omuz atarak onu ayaklarından kaldırdı ve Küçük Ayı'nın dışındaki tahta korkuluklara çarptı. Adam ayakları üzerinde taklalar atarak korkuluktan kafasının üzerine düştü, sırt üstü yere çakıldı ve kafatası mide bulandırıcı bir gümbürtüyle kaldırırma çarparak kırıldı. Luke bana doğru döndü ama daha fazla adam vardı. Biri ona doğru geldi, sonra Hector, Lee ve daha fazla takım elbiseli adam da dahil olmak üzere daha fazla insan oradaydı ve hepsi göğüs göğüse çarpışıyordu.

Aklımı başıma toplayamadan, sert ve sıkı parmakların üst koluma yapıştığını hissettim. Tahta basamaklardan aşağı çekilmeden hemen önce şaşkın bir çığlık attım ve ne olduğunu anlamadan beni bekleyen uzun, şık, siyah bir limuzinin arka koltuğuna atıldım.

Kapı arkamdan kapandı ve limuzin hızla uzaklaştı.

Nefesimi tuttuğumu fark ettim ve arka koltukta benimle birlikte birinin olduğunu görmek için döndüm.

Çok uzun boylu, zayıf, yapılı, orta yaşın diğer tarafındaydı. Siyah saçlarına gümüş rengi serpiştirilmişti ve pahalı bir takım elbise, pahalı gözlükler ve pahalı bir saat takıyordu.

Ve son olarak, berrak, keskin, acı verecek kadar tanıdık yeşim yeşili gözleri vardı.

O konuşurken ağızım açık bir şekilde ona baktım.

"Merhaba Stella. Ben Preston Mason, Kai'nin babasıyım."

Ah canım.

ON BEŞ



ONUN İÇİN YETERİNCE İYİ DEĞİLİM.

Stella

“**I** Bir toplantıda olmam gerekiyordu," dedim Preston Mason'a çünkü aklıma söyleyecek başka bir şey gelmiyordu.

Aslında Dixon Jones'la görüşmeden migren ya da kalp krizi numarası yaparak kaçmayı yarım yamalak planlamıştım ama şimdi keşke Jones'la görüşseydim diyorum. Mace'in görünüşe göre süper zengin babası tarafından sürpriz bir şekilde kaçırılmasından çok daha kolay başa çıkılabileceğini düşündüm.

"Yeniden planlamanız gerekecek," diye cevap verdi.

Zorlamaya karar verdim. "Bu biraz önemli."

Kusursuz açık mavi gömleğinin manşetini, aynı derecede kusursuz lacivert takım elbise ceketinin kolunun altından sakince düzeltti.

"Korkarım başka bir tarihe ertelemeniz gerekecek."

Limuzin dağ yolunda bir virajı dönerken arkama yaslandım.

Küçük Ayı Evergreen'de, aynı anda hem havalı, hem seçkin hem de Harley çocuklarının takıldığı bir dağ kasabasındaydı. Silahşörlerin öğlen vakti hâlâ hesaplaştığı bir yer olmaktan biraz uzak görünüyordu.

Evergreen'i çok severdim. Olabildiğince rock 'n' roll'du (bana göre).

"Ee," diye dikkatlice söze girdim. "Az önce beni kaçırdın mı?" Yeşim rengi gözleri bana döndü. "Evet."

Vay canına.

Kanıt olarak gözlerim olmasa bile kesin olan bir şey vardı ki Preston Mason da oğlu kadar küstahtı.

"Neden?" Ben sordum.

"Kai hakkında konuşmamız gerek."

"Kai hakkında konuşmak istemiyorum." Ve konuşmadım da.

Dahası, ona "Kai" demek istemiyordum. Garip hissettiriyordu. Zaten yeterince tuhaf hissediyordum. Daha da garip hissetmek istemiyordum. Daha fazla tuhaf hissedersen, zihnim alternatif bir gerçekliğe dönebilir ve hayatımın geri kalanını orada yaşayabilirdi, bedenim hala gerçek gerçeklikte, komada yatıyor, sonunda yaşam desteğini kapatacak olan doktorları şaşırtıyor ve sonra nerede olurdum?

"Kai'yi ne kadar iyi tanıyorsun?" Preston Mason beni çılgın düşüncelerimden uzaklaştırdı ve gözlerim tekrar ona odaklandı.

"Um..." İhtiyatlı davrandım, çünkü bu iyi bir soruydu.

İncil'e göre, bir Kai Uzmanı olduğum söylenebilirdi. Diğer tüm yollar tartışmaya açıktı.

"Seni uyarmam gerektiğini hissediyorum, oğlum iyi bir adam değil." Oturdum ve tam bir şok içinde ona baktım.

Sonra o nefret edilen kelimeyi söyledim, "Ne?"

"Diğer şeylerin yanı sıra kız kardeşinin cinayetinden de sorumlu."

Bağırsak tekmesi.

O kadar büyük ve vahşiydi ki vücudum onunla birlikte sarsıldı. Mace'in kız kardeşi öldürüldü mü?

Mace'in yüzünün hayalleri kafamın içinde yüzüyordu, gözlerinde dans eden iblisler. Mace bana babam hakkında ne demek istediğimi anlayabildiğini söylüyordu.

Ve bunu

kastediyorum.

Vay anasını.

Mace'in kız kardeşi öldürüldü.

"Mace'in Kardeşim, senin Kızım,
 oldu Öldürüldü mü?" Fısıldadım.

Beni inceledi ve bu beni rahatsız etti. Gözleri tanıdıktı

ama aynı zamanda tamamen farklıydı.

Kızının cinayeti hakkında konuşurken bile arkalarında hiçbir şey, hiçbir duygu yoktu.

Bilgin olsun diye söylüyorum, bu beni çok korkuttu.

"Gazeteleri okumuyor musun?" diye sordu bana.

"Fırsatım olmadı," diye cevap verdim.

"Hepsi yalan," dedi.

"Yalan olan ne?"

"Hepsi." "Tam

olarak ne?"

Konuyu değiştirdi. "Onun hayatından çıkmanı istiyorum."

Bu beni şaşırttı çünkü onun vurduğu son zihinsel darbeyi henüz kabullenememiştim.

"Kimin hayatından?" Aptalca sordum.

Preston Mason'ın gözleri kısıldı. "Kai'nin."

"Neden?"

"Benim kim olduğumu biliyor musun?"

Başımı salladım ama "Sen Mace'in babasısın" dedim.

"Ne kadar aptalsın sen?" diye sormadan hemen önce dudağının kıvrılmasını izledim.

şimdi sinirlenmeye

başlamıştım. Bu adamın

nesi vardı?

Beni kaçırdı ve sonra da bana kötü mü

davrandı? Bu da neydi böyle?

"Neyin var senin?" Tersledim.

"Ne kadar aptal olduğunu biliyorum. Not ortalaman iki nokta beş. Bir şey öğrenemeyecek kadar çok mezun olabilmek için yeterince okul atladın. Üniversiteye gitmedin. Baban bir kaynakçı. Annen yirmi beş yıldır garsonluk yapıyor. İkisi de üniversiteye gitmedi."

"Yani?"

"Böylece Kai, Hawaii Üniversitesi İnşaat Mühendisliği bölümünden onur derecesiyle mezun oldu."

Yowza.

İnşaat mühendisliği

mi? Kulağa zor

geliyor.

Mace'in açılçer (ya da inşaat mühendisliği için her neye ihtiyaç duyuyorlarsa) kullanarak çalışmalarını sürdürdüğu düşüncelerinden sıyrıldım, ilerledim ve "Ee?" diye kestirip attım.

"Kai'nin ciddi düşündüğu son kız bir senatörün kızıydı."

Vay

be.

Gerçek

ten

mi?

Senatör mü?

Şaşkınlığımı gizledim ve "Yani?" diye tekrarladım.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Sen gerçekten aptalsın."

Artık tamamen sinirlenmiştim, öne doğru eğildim ve tısladım, "Şunu söylemeyi kes."

"Anlamıyorsun Stella. Demek istediğim, oğlum için yeterince iyi değilsin."

O gerçek değildi!

Arkama yaslandım, kollarımı göğsümde kavuşturdum ve bir bacağımı diğerinin üzerine atarak kahverengi, tozlu kovboy çizmesi ayağımı zıplattım.

"Şunu açıklığa kavuşturalım, koca adam. Önce bana kızının cinayetinden oğlunun sorumlu olduğunu ve onun iyi bir adam olmadığını söylüyorsun. Sonra da romantik komedi filmlerindeki kötü yazılmış karakterler gibi davranıp bana onun için yeterince iyi olmadığını söylüyorsun. Sana söylemeliyim, aptal olan ben değilim. Mantıksız olan sensin."

"Belki de senin de takip edebilmen için resimli bir kitap hazırlatmalıydım," diye karşılık verdi.

"Evet, bunu yapmamış olman çok kötü, böylece onu elinden alıp seni onunla dövebilirdim, seni deli kaçık," diye karşılık verdim, öne doğru eğildim ve bizi şoförden ayıran dumanlı bölmeye vurdum. "Beni bara geri götür!" diye talep ettim.

"Arkana yaslan Stella, seninle işim henüz bitmedi."

Omzumun üzerinden ona baktım. "Senin benimle işin bitmemiş olabilir ama benim seninle işim bitti." Arkamı döndüm, bölmeye tekrar vurdum ve "Beni bara geri götürün!" diye bağırdım.

"Arkana yaslan!" Preston Mason'ın sesi yükselmişti ve sinirlenmiş gibiydi.

Tekrar omzumun üzerinden baktım. "Pekâlâ, Bay Mason. Kötü bir gün geçiriyorum. Kötü diyorum. Benimle uğraşmak istemezsiniz. Bugün olmaz. Ciddiyim." Arkamı dönüp bölmeye vurdum ve "Beni lanet olası bara geri götür!" diye bağırdım.

Preston Mason, "Baban ipotek ödemelerini geciktirdi," dedi ve ben de vurmayı bıraktım.

Bu, şüphesiz biliyordum ki, konuşmada şanslı bir dönüş değildi.

Yavaşça arkamı döndüm ve ona baktım.

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü onun ipoteği benim." Lanet olsun.

"Bay Mason, hakkımda çok şey biliyorsunuz, bu yüzden babamla yıllardır konuşmadığımı bildiğinizi tahmin ediyorum. Bu yüzden sormak zorundayım, bu benim için bir şey ifade ediyor çünkü..." Ben sordum.

"Çünkü babanın çok borcu var. Annen hastaydı. Babanın sigortası yoktu, annenin de kesinlikle yoktu. Medicaid alamayacak kadar gururlu ve aptal olduğunuzda kemoterapi çok pahalıya mal oluyor."

Olamaz

.

Hayır.

Hayır.

Annemin kanser olduğunu ve babamın ona yardım edemeyecek kadar gururlu olduğunu yeni öğrenmedim.

Mace'in şerefsiz babasından sağlık hizmeti (ki bu aptal pislik olurdu) finanse etti.

Öyle mi yaptım?

Ona baktım.

Ve nedense yalan söylemediğini biliyordum.

Tamam, kötü günümün daha da kötüleştiğini söylemek yanlış olmaz. Benim boktan şansım.

Başımı arkaya yatırdım ve limuzinin tavanına baktım.

Sonra gözlerimi kapattım.

Sonra arkama yaslandım, kollarımı ve bacaklarımı kavuşturdum ve pencereden dışarı baktım.

"Beni bara geri götür," dedim sessizce.

Preston Mason, "İcraya veririm," diye uyardı. "Hayır, yapmayacaksın," dedim pencereye.

"Oh evet, Stella, yapacağım."

Başımı yavaşça çevirdim ve ona baktım. "Hayır. Ayrılmayacaksın. Bu sabah Mace benden ayrıldı." Elimi uzattım. "Bütün bu sahnin zaman kaybıydı. Aramızdaki her şey bitti."

Beni yakından izledi, muhtemelen dürüstlüğüme değerlendiriyordu. Gözlerinin içine baktım.

Yüzünün gevşemesini izledim.

"Bu iyi haber," dedi usulca, dudaklarının uçları mizahsız bir gülümsemeyle yukarı kalktı.

Mace nasıl oldu da bu adamın belinden çıktı? "Haciz yapmayacağına söz ver," dedim.

Arkasına yaslanma sırası ondaydı ama rahat ve huzurlu görünüyordu.

"Para paradır. Ödemezlerse, eninde sonunda-" "Sen hacze git, ben de Mace'in peşine düşeyim."

Kaşları birbirine çatıldı. "Az önce bana Kai'nin senden ayrıldığını söyledin."

"Mace benden ayrıldı, evet. Bir tartışma yaşadık. Kötü bir tartışmaydı. Ama ben onun derisinin altındayım. Bunu bana kendisi söyledi. Ailemi rahat bırakırsan, sadece bir yara izi olurum. Onları evlerinden kovarsan, kaşınmaya başlarım." Kollarımı açtım ve ona doğru eğildim. "Ve Bay Mason, ben onun kaşımaktan hoşlandığı bir kaşıntıyım."

Mace'in babasının gözleri yüzümde, saçlarımda ve gövdemde gezindi. Kıvrınmamak için kendimi zor tuttum ama bedenimi ve bakışlarımı sabit tuttum.

Sonunda, "Kredi bana ait olduğu sürece, hacze gitmeyeceğim" dedi.

O kadar aptal değildim.

"Annem hayatta olduğu sürece borç sende kalsın," diye karşılık verdim.

"Stella."

"O hala hayattayken onlara bir şey olursa, Şükran Günü yemeği boyunca bana bakıyor olurs u n . "

Nefesinin altından mırıldandı ve bunun bir küfür olduğundan oldukça emindim.

Bir düğmeye bastı ve arabanın içinden, "Jon, Bayan Gunn'ı bara geri götürüyoruz," dedi.

Mizahsız bir gülümseme sırası bendeydi.



İkimizden biri daha konuşmadan Evergreen'in eteklerine varmış t ık .

Ve sessizliği bozan bendim.

"Yanılıyorsun," dedim, yine pencereden dışarı bakarak ve onunla yüzleşmeden.

"Evet? Peki nasıl?" "Mace iyi bir adam."

Güldüğünü duydum. Gülüşü kadar mizahsızdı.

Evergreen'in geçip gidişini izledim ve Küçük Ayı'yı gördüm. Her yerde siyah Kaşifler vardı ve Mace'in elleri kalçalarında, barın dışındaki ahşap yürüyüş yolunda Tex, Lee, Hank, Hector, Eddie ve tüm grubumla birlikte ayakta durduğunu görmek kalbimi biraz acıttı.

Bizi ilk Lee gördü ve limuzine doğru çenesini salladı. Mace'in dönüşünü izledim ve iki şeyi hemen fark ettim. Birincisi, hayatımda gördüğüm en yakışıklı adamdı. İkincisi, çok öfkeliydi.

"Sen de haklısın," diye devam ettim sessizce.

"Peki bu nasıl?" Preston Mason'ın sesi de sessizdi ve ben ondan uzaklaştığım için gözlerinin Mace'e kilitlendiğini fark etmedim.

Limuzin kayarak durdu ama durmadan önce Mace kapıma gelmişti bile.

"Onun için yeterince iyi değilim," diye fısıldadım.

Kapı açıldı ve Mace içeri eğildi, elini elime doladı ve beni dışarı çekti. Elimi sıkıca tuttu, limuzine geri yaslanırken beni yanında tuttu.

Babasını işaret etti ve tüylerimi diken diken eden bir ses tonuyla, "Daha işimiz bitmedi," dedi.

"Kai-" diye başladı Preston Mason ama daha ileri gidemedi.

Mace kapıyı çarptı ve beni bir Explorer'a doğru çekti.

Elimi çektim. "Mace." Devam etti.

Tekrar çektim. "Mace."

Bizi yolcu tarafındaki kapıda durdurdu ve kapıyı açtı. "Atla."

Başımı kaldırıp ona baktım, sonra bir hareket fark ettim ve limuzinin hâlâ orada olduğunu gördüm. Preston Mason inmiş ve bizi izliyordu.

Kalbimin hızla çarptığını, sıkıştığını ve sonra durduğunu hissettim.

Kalbinin durması iyi bir şey değildi. Tüm vücuduna zarar verdi.

"Arabaya bin, Stella," diye emretti Mace.

Ona tekrar baktım ve sesi beynimde gümbürdedi.

Bu bok her iki tarafa da gider. Senin çekip gitmeyeceğini, ama benim de çekip gitmeme izin vermeyeceğini bilmeden bu iş bitmez. Bir daha asla.

Onu geri getirebilirim.

Bir açıklama yapmanı istiyordum, Kitten. Yapmadın.

Eğer bir açıklama yaparsam, onu geri alabileceğimi biliyordum.

Sonra babasının sesi geldi. Kız

kardeşinin cinayetinden o sorumlu.

Buna bir saniye bile inanmadım.

İnandığım şey, kız kardeşine her ne olduysa Mace'in buna inandığıydı.

At o an hepsi I gerekli için yap
oldu yapmak bir açıklama.

Ve bir açıklama yapmak annemle babamı tehlikeye atıyordu. Onlara yardım edecek param olmadığından emindim.

Ve Mace'in bir başka sorunumla daha ilgilenmesini istemedim.

Bu da, geçmişte ve şüphesiz gelecekte de devam edecek olan uzun bir dizi sorundan yalnızca biri olacaktır.

Evet, Kai Mason benim için fazla
iyiydi. Mace bana yaklaştı.

"Bebeğim," dedi usulca. "Arabaya bin."

Sesi yatıştırıcı bir iksir gibi içime işledi.

Açılışı yapacağımı biliyordum. Bunu bana babası verdi.
Ben tehlikedeyken Mace bundan hoşlanmazdı. Hiç hoşuna
gitmedi. Aptal olduğum için bana kızmaktan vazgeçecek
kadar hoşlanmıyordu.

Sadece bir an için hissetmeme izin verdim ve sonra
sordum. "Beni Eric'e mi götürüyorsun?"

Mace'in gözleri kısıldı. "Hayır, seni Turner'a
götürmeyeceğim." Başımı salladım. Elimi bıraktı,
parmakları üst koluma dolandı ve bana doğru eğildi. "Senin
evinde konuşuruz. Şimdi arabaya bin."

"Beni Eric'e götür," dedim usulca.

Parmaklarının kolumda spazm şeklinde gerildiğini
hissettim ama bu bana izin verdiği tek tepkiydi.

Daha fazla dayanamadım.

"Lanet olsun, Mace, beni Eric'e götür!" diye
bağırdım. Bana baktı.

Nefesimi tuttum, içim titrerken dışımdaki sakinliği
korudum ve arkama baktım.

Acı tekrar gözlerine saplandı.

Bu sefer kalbimi de parçaladı.

Kolumu bıraktı, döndü ve barın kapısına doğru yürüdü.

"Turner'a gitmek istiyor," dedi Lee'ye elindeki anahtarları fırlatırken. Lee anahtarları yakaladı ama Hector da Mace'e birkaç anahtar fırlattı. Mace onları kaptı ve doğruca başka bir Explorer'a gitti. Araca binişini, cipi çalıştırışını ve uzaklaşışını izledim.

"Arabaya bin, mamita." Hector'un sıcaklığı aniden yanıma yaklaştı, yanıma vuruyordu ve benimle yumuşak bir şekilde konuşuyordu.

"Beni Eric'e götüreceksin?" Fısıldadım ve Mace gittiği için Hector'un gözlerindeki yaşları görebilmesi umurumda bile değildi.

"Nereye gitmek istersen seni oraya götürürüm," diye cevap verdi. Daha fazla tereddüt etmeden arabaya bindim.



YATAĞIN ÇÖKTÜĞÜNÜ HİSSETTİM.

Sonra saçlarımın ağırlığının boynumdan kaldırıldığını hissettim.

"İyi misin, tatlım?" Eric'in sesi karanlıkta bana doğru geldi.

Hayır.

Hayır, kesinlikle iyi değildim.

Saatın kaç olduğunu bilmiyordum ama geç olmalıydı. Saatlerdir o yatakta yatıyordum. Yaz geliyordu.

ve günler daha uzundu, ama ışık azalmıştı ve geceler zifiri karanlıktı.

"Evet," diye yalan söyledim.

Eric bana "Bir şeyler yemelisin," dedi. Bu düşünce bile içimde kusma isteği uyandırdı.

"A  değilim."

"Stella, bu bana senin iyi olmadığını söylüyor," dedi Eric. Benim yanıtımı bekledi, ama yanıt gelmedi, sonra devam etti, "Mason'ın babasıyla ne oldu?"

Eric'e "O bir pislik," dedim.

Eric güldü ama kısa sürdü ve hiçbir şeyin komik olmadığını düşündüğü hissine kapıldım.

"Preston Mason kesinlikle bir pislik."

Karanlıkta ona odaklanmaya çalıştım ama sadece bir gölgeydi, bu yüzden kafasının olduğunu düşündüğüm yere odaklandım.

"Onu tanıyor musun?"

Eric bir an sessiz kaldı, sonra sesi bana doğru geldi ve şaşkınlıkla karışıktı. "Preston Mason'ı herkes tanır, Stella. Adam  nl ."

Dirseğimin  zerine kalktım.

Bil diye söylüyorum, yanlış yaptığımı biliyordum. Sadece Mace'i oynamıyordum, artık Eric'i de oynuyordum.

Daha önce kısa bir an için Hector'dan beni evine götürmesini istemeyi düşünmüştüm ama Hector'un Mace'le çalışması gerekiyordu. Hector beni içeri alırsa Mace  ıldırırdı.  alışmaları

ilişki bozulacak ve bunun suçlusu da ben olacağım.

Hayır, Mace'le ameliyatla temizlenmiş, asla iyileşmeyecek bir kırılma yaratmanın tek yolu, önemli olan kimseyi buna sürüklemekten, o anda bulunduğum yerde olmaktı.

Eric Turner'ın yatağında.

Mace bunu asla affetmezdi.

Asla.

"Neyle ünlü?" Ben sordum.

Eric hareket etti. Öne doğru eğilerek odayı yumuşak bir ışıqla aydınlatan lambayı yaktı.

Düzgün bir odaydı. Kişisel olmayan bir oda. Muhtemelen orada yaşamayan ama bir görev için orada kalan bir adamın odası.

Eric beni koruyucu gözetim altına almak istemişti ama ben buna izin vermedim. Yaşamam gereken bir hayatım vardı. Ultra güvenli daireme geri dönecektim ama sadece Mace'in artık içeri giremeyeceğini bildiğim zaman.

Dört gözle beklemediğim bir telefon görüşmesiydi.

Aklım telefon konuşmasından beni izleyen Eric'e gitti.

Eli çeneme geldi ve doğru bir şekilde mırıldandı, "Aklında o var."

Gözlerimi kapattım ve dudaklarımı ısırdım.

Sonra gözlerimi açtım ve "Özür dilerim" diye fısıldadım.

Eric ayağa kalktı ve elimi tuttu. "Oturma odasına gel."

Elimi bırakmadan beni aynı derecede kişiliksiz olan oturma odasına götürdü. Kanepeye oturdu, sonra beni kucağına çekti.

Direnmeliydim ama direnmedim. Beni sırtımı kanepeye yaslayacak şekilde ittiğinde de direnmedim, başım yastıklı kol dayanağının üzerindeydi ve o da dirseğiyle yanımdaydı. Kıçım hala kucağında, bacaklarım kalçalarının üzerindeydi, diğer kolu karnımda gevşek bir şekilde uzanıyordu.

Her nasılsa bu samimi pozisyon cinsel ve yırtıcı olmaktan çok rahat ve güven verici hissettiriyordu. Bunun Eric'in yüzündeki endişeli, nazık bakışla çok ilgisi olduğunu düşündüm.

Eric bana, "Mason'la nasıl bu kadar çok vakit geçirdiğini, ona nasıl aşık olduğunu ve babasının kim olduğunu bilmediğini anlamaya çalışıyorum," dedi.

Ben de bunu anlamaya çalışıyordum.

Gerçi dürüst olmak gerekirse cevabı biliyordum. Çünkü ben büyük, çığlık atan bir eziktim.

Ben bir şey söylemeyince Eric devam etti, "Preston Mason zengin. Çok zengin. Bir sürü parası var."

"Limuzin ve takım elbiseden bunu tahmin etmiştim."

Eric gülümsedi. Güzel bir gülümsemeydi ve bir gün bir kız onun kendisine böyle gülümsediği için çok şanslı olacaktı.

Ne yazık ki, o kız ben olmayacaktım.

"Birinin ne kadar zengin olabileceğini düşünüyorsan, tatlım, o daha zengin."

Çok zengin olduğumu düşündüğümde bu biraz şaşırtıcıydı.

"Öyle mi?" Ben de sordum.

"Evet, öyle. Bulunduğu yere de iyi bir adam olduğu için gelmedi."

Nefesimi tuttum ve Eric'in kanepesinde Eric'le yatıyor olmamın ve tüm bu fiyasko içinde onun bana karşı olan hisleriyle oynamamın beni ne kadar sürtük yaptığını düşünmeye bile fırsat bulamadan, "Bana kız kardeşinin cinayetinden Mace'in sorumlu olduğunu söyledi," dedim.

Eric'in gözlerinde bir şey parladı ve bu hoşuma gitmedi, çünkü yüzü parlamayla birlikte gerildi ve son derece sinirli görünüyordu.

"Ne?" Nefret ettiğim kelimeyi tekrar kullandım ama Eric sessiz kaldı. Sonra, Mace'le olan ilişkimin ne kadar sığ olduğunu ortaya çıkarmak ne kadar aşağılayıcı olsa da, "Bırakın öldürüldüğünü, Mace'in bir kız kardeşi olduğunu bile bilmiyordum," diye paylaştım.

Bunun Eric'i de şaşırttığını biliyordum. Yüzündeki öfke kayboldu ve başını salladı. Sonra yüzü tekrar yumuşadı.

"Sen yatağında sıcak ve istekli olsaydın, ben de kız kardeşimin kaçırılması ve öldürülmesi hakkında konuşmazdım."

Nefesim Maine kıyılarını keşfediyormuşum gibi geldi ve gözlerimin kocaman açıldığını hissettim.

"Adam kaçırma mı?" Nefes aldım.

Eric dizlerime bakmadan önce "Siktir," diye mırıldandı.

Elim yüzüne gitti ve bana bakması için onu çevirdim.

"Mace'in kız kardeşine ne oldu?"

Eric beni izledi, sonra biraz daha yaptı, sonra iç çekti ve ağırlaştı.

"Bu hikâyeyi sana Mason'ın anlatmasına izin vereceğim." "Mace ve benim işimiz bitti," diye cevap verdim hemen.

Ağzında gözlerine ulaşmayan bir gülümseme oluştu.

Konuştığında sesi tatlı ama garip bir şekilde hüzünlüydü. "Tatlım, bunu itiraf etmek beni ne kadar üzse de, senin işin bitmedi. Ve bu onun anlatması gereken bir hikâye." Konuşmak için ağzımı açtım ama başını salladı. "Anlatacak olan o, Stella. Hoş bir şey değil ve eğer seninle paylaşmadıysa bir nedeni vardır. Ama eninde sonunda bunu yapmayı planladığından hiç şüphem yok. Böyle bir şey için zamanın doğru olması gerekir. İyi bir kadın bulduğunda doğru zaman değildir. Her şeyi ona önceden söyleyip onu korkutmak istemezsin."

Bu mantıklıydı.

Ve pislik bir babanın ve kaçırılıp öldürülen bir kız kardeşin yer aldığı herhangi bir hikaye, iyi bir kadın olsun ya da olmasın, kesinlikle kimsenin üzerine yıkmak istemeyeceğiniz bir boktu.

Zaten çıldırmıştım ve ne olduğunu bilmiyordum!

Bildiğim tek şey, Mace'in o sabah bana söyleyecek olmasıydı.

Gözlerimi kapattım ve başımı Eric'ten yana çevirdim.

"Ben tam bir aptalım," diye fısıldadım.

Eric kıpırdandı, kanepede yanıma uzanmak için gerindi. Kollarını bana dolayarak beni tam önüme çekti, bacakları benimkilere dolandı ve yüzümü göğsüne bastırdım.

Birkaç dakika bana sarıldıktan sonra Eric, "Seni ona geri götürmemi ister misin?" diye sordu.

Yaptım.

Kesinlikle öyle.

Ve Eric hakkında yanıldığımı kesinlikle biliyordum. O iyi bir adamdı.

Kullandığım iyi bir adam ve asla sahip olamayacağım başka bir iyi adam çünkü Preston Mason'ın sandığı kadar aptal olduğumu düşünüyordum.

"Mace ve ben bittik." diye cevap verdim.

Eric'in kolları daha da sıkılaştı, sesi alçaldı ve "Preston Mason o arabada sana ne yaptı?" diye sorduğunda bir miktar öfke duyduğuma yemin edebilirim.

"Hiçbir şey."

"Saçmalık."

Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim. "Ciddiyim Eric," diye dişlerimin arasından yalan söyledim. "Bir şey yok. Sadece konuştuk." En azından son kısmı yalan değildi.

Buna inanmıyordu. "Preston Mason art niyetsiz bir hareket yapmaz. Seni bir konserden sohbet etmek için kaçırmadı."

"Hoş bir sohbet olduğunu söylemiyorum. Sadece bana bir şey yapmadığını söylüyorum."

Eric'in kaşları birbirine çatıldı. "Stella, benden bir şey saklıyorsun."

"Hayır, istemiyorum. Mace ile tekrar birlikte olmak istemediğimi biliyorsun. Sadece bunu açıkça belirtmeye karar verdim," diye yalan söyledim.

Evet,

yalan

söyledim.

Evet, yine.

Ve hayır, cehenneme gitmeyi umursamıyordum. Şu anda yaşadığım hayattan çok daha kötü olamazdı.

Eric yine beni izledi. Elbette onun bir federal ajan olduğu ve muhtemelen benden çok daha başarılı yalancıların vücut dilini ve yüz ifadelerini okuyabildiği aklıma geldi ama o anda bunu umursamayacak kadar yorgundum.

"Uyumam lazım," dedim ona.

Eric, "Yemek yemelisin, sonra da uyumalısın," diye karşılık verdi. "Aç değilim."

Ayağa kalktı, üzerimden yuvarlandı, ayağa kalktı ve sonra beni kendime çekti.

"O zaman sen de bir kâse mısır gevreği al," diye karar verdi. "Eric."

"Tartışmaya gerek yok." Sesi sertti, beni doğruca mutfağa götüren elimi tutuşu da öyle.



Eric

ERIC Stella'ya zorla bir kase mısır gevreği verdi.

Sonra kanepeye oturup onunla birlikte bir film izledi ve filmin yarısında uyuyakaldı.

Onu yatağına taşıdı, hâlâ giyinik olan bedeninin üzerine bir battaniye çekti, odadan çıktı, kapıyı kapattı ve oturma odasına yürüdü.

Birkaç arama yaptı ve ihtiyacı olan numarayı buldu.

Lee Nightingale'in telefonunu aradı. "Evet?" Nightingale cevap verdi. "Ben Özel Ajan Turner."

Lee'nin sesi alarma geçti. "Stella?"

"O iyi," diye cevap verdi Eric. "O harika çocuk hâlâ bilgisayarlarınızın başında mı?"

Lee cevap vermedi.

"Preston Mason ve Stella'nın üzerinde tuttuğu her neyse onun üzerinde çalışmasını sağla. O arabada bir şeyler oldu. Stella konuşmuyor. Bir bağlantı olmalı."

Lee, "Zaten üzerinde çalışıyoruz," diye yanıt verdi.

"Caitlin Mason'dan haberi yok," diye devam etti Eric.

"Biliyorum," diye cevap verdi Lee. "Sen 'bilmiyor' dedin.

"Sen 'bilmiyor' demedin.

Paylaşmak mı?"

"Benim yerim değil."

Sessizlik. Sonra Eric'in sözlerinden işin iç yüzünü anlayan Lee devam etti: "Mace belgelerin kendisinden saklanmasını istiyor."

Eric son iki gündür gazeteleri düşünüyordu, Caitlin Mason'ın kaçırılması ve öldürülmesi ve Kai Mason'ın yarı şehit, yarı kahraman olarak olaya dahil olmasıyla ilgili son, sulu, yıkıcı her ayrıntıyı yeniden anlatıyorlardı. Daha da kötüsü, artık herkesin bildiği ilişkisi (yerel bir rock yıldızıyla sahnede öpüşmesi) hızla efsane haline geliyordu.

Stella hem yaralı ruhu yatıştıran merhem hem de zor durumdaki genç kız olarak ikili bir rol üstlenmişti. Bu ikili rol, "And So It Goes" versiyonundan (Eric bunu görmedi; onu izlemekle görevlendirdiği ajan bunu kendisine ayrıntılı olarak rapor etmişti) ve Nightingale Men'in onu korumak için alenen (ve dolayısıyla cep telefonu kameralarına açık) oldukça acımasız fiziksel çatışmalara girmesiyle tamamlanan konser sonrası kaçırılmasından sonra daha da yoğunlaşacaktı.

Eric'in tek söylediği "Onu suçlamıyorum," oldu, ama demek istediği anlaşılmıştı. Onunla birlikte olduğu sürece, Eric Stella'nın belgeleri görmesine izin vermedi.

"Sen daha fazla-" diye başladı Lee ve Eric bundan ne kadar nefret etse de sözünü kesti.

"Arayacağım."

Telefonunu kapattı ve sehpanın üzerine koydu. Evin alarmını kontrol etmeye gitti, sokaktaki arabayı kontrol etmek için kapıdaki pencereden dışarı baktı, iki ev aşağıda, içinde iki ajan oturuyordu. Arabayı görünce silahını aldı ve onu da sehpanın üzerine koydu. Bir battaniye aldı, botlarını çıkardı, kanepeye uzandı ve filmi izlemeyi bitirdi.



FIŞKIRTILABILIR PEYNİR

Hank

T Ertesi sabah, Hank ve Mace Lee'nin ofisine girdiler. Lee masasının ön kenarında oturuyordu.

Başını elindeki dosyaya doğru eğmişti. İçeri girdiklerinde ortaya çıktı. Dosyayı kapattı ve masasının üzerine bıraktı.

"George ne dedi?" Lee sordu.

George Riverside bir savcıydı. Hank, Eddie ve Mace o sabah Sidney Carter davasını görüşmek üzere onunla bir toplantı yapmışlardı. Öncelikli olarak, onu tutuklamak için yeterince güçlü olup olmadığı tartışıldı.

Hank, "Yeterince paramız olmadığını söylüyor," diye cevap verince Lee'nin gözleri kısıldı.

"Benimle dalga geçiyorsun," diye mırıldandı Lee. Hank başını salladı.

George Riverside iyi bir avukattı. Aynı zamanda hırslıydı. Sidney Carter davasının manşetlere çıkacağını biliyordu. Hatta kariyer bile yapabilirdi. George

Manşetlerdeydi ve kariyeri hakkında büyük fikirleri vardı. İnsanların adını hatırlamasını istiyordu, özellikle de seçim günü geldiğinde.

Davaları kazanmayı da severdi.

Hoşlanmadığı şey, kazanamadığı davalarla ilgili manşetlerdi. Hank, Eddie ve Mace'in elinde sıkı bir dava olmasına rağmen George, Carter konusunda temkinli davranıyordu. Davanın kilitlenmesini, kesin bir şey olmasını istiyordu ki bu imkânsızdı. Böyle kesin bir şey yoktu. Sadece imkânsız değil, aynı zamanda sinir bozucuydu.

"Eddie tetikçiden bir şey öğrenebildi mi?" Hank masanın yanında dururken Lee sordu.

Lee, Cumartesi gecesi Stella ve Mace'e ateş eden adamdan bahsediyordu.

Mace masanın önündeki sandalyeye geçip oturdu ve ayak bileğini karşı dizinin üzerine koydu.

Mace, "Hayır, tetikçi sıkıca kapalı," diye cevap verdi.

Hank, Lee'nin şaşkınlıkla başını sallayışını izledi ve nedenini anladı.

Eddie'nin sorgu odasında özellikle iyi olduğu bilinirdi.

Hank izlemişti ama Eddie hiçbir şey bulamamıştı.

Hank bunun nedenini de biliyordu.

Tetikçi yarı intihar görevindeydi. Kalabalık bir kulüpte Stella'yı vurarak paçayı kurtarmayı beklemiyordu. İşi bitirmeyi, ama yakalanmayı ve sonra da

ödüllendirildi. Muhtemelen Carter bir anlaşma yaptı ve tetikçinin ailesi için iyi işler yapıyordu. Carter'ın tarzı buydu. Öyle ya da böyle bağıllık satın aldı ve bunun için iyi para ödedi. O kadar iyi ki, zincir paranın altında o kadar derine gömülmüştü ki, hattaki hiç kimse onu kırmak istemiyordu.

Bu düşünce üzerine Hank, Mace'e baktı. Dünden ve bu sabah George'dan aldıkları kötü haberden sonra bile Mace sakin ve rahat görünüyordu. Hank, Mace'i ne sakin ne de rahat olduğunu bilecek kadar uzun süredir tanıyordu. Vücudu dinlenirken bile tetikteydi, gözleri taş gibiydi.

Hank bunun nedenini de biliyordu. Hank Mace'in kız kardeşini biliyordu. Lee ona Mace'in oyunun sonunda olanların sorumluluğunu yanlış bir şekilde üstlendiği gerçeği de dahil olmak üzere bu konuyu ayrıntılı olarak anlatmıştı. Hank ayrıca Stella'nın bunu bilmediğini de biliyordu. Mace ekibe, paylaşmaya hazır olana kadar bu şekilde kalmasını istediğini söylemişti. Son olarak, Hank Stella'nın Preston Mason ile yaptığı herhangi bir konuşmanın bu bilgiyi açığa çıkaracağını biliyordu. Bu konuyu takip eden Hank, Stella'nın Mace'in babasıyla yaptığı konuşmadan sonraki davranışlarının bir suçlama olduğunu varsayabilirdi. Ya da en azından Mace öyle olduğunu düşünüyordu.

Lee, Hank'in düşüncelerini yarıda keserek, "Bu saçmalığa sabrım kalmadı," dedi. "Carter'ın ordusunu dağıtmak zorunda kalacağız."

Başını sallama sırası Hank'teydi.

"Lee-" diye başladı.

Lee kardeşine döndü. "Cumartesi günü evleniyorum, Hank. Indy'nin koridorda uçaksavar ceketi ve kask giyerek yürümekten hoşlanacağını sanmıyorum."

Hayır, Lee haklıydı. Indy bundan hoşlanmazdı. Boktan bir kriz geçirirdi.

"Belki düğünü erteleyebilirsiniz," diye önerdi Hank.

Lee'nin gözleri sertleşti. "Lanet olası düğünümü ertelemeyeceğim."

Hank kardeşini izledi.

Bu fikirden vazgeç, diye düşündü.

"Belki de bu konuşmanın geri kalanında burada olmamalısın," diye araya girdi Mace, bakışları Hank'in üzerindeydi.

Hank'in vücudu gerildi ve gözleri Mace'e kaydı. "Hayatımın bir yılını bu soruşturmaya, bu kadar yaklaşmışken her şeyi berbat etmeniz için vermedim." Hem Lee hem de Mace gerildi, ama Hank bunu görmezden geldi ve devam etti, "Siz çocuklar komando olup her şeyi berbat edemezsiniz. Böyle bir şey olmayacak."

"Hank-" diye başladı Lee ve Hank bakışlarını Lee'ye çevirdi.

"Böyle bir şey olmayacak," diye tekrarladı Hank. "Biz kuralına göre oynarız."

Hank kardeşinin kurallara göre oynamayı sevmediğini biliyordu. Aslında Hank'in onları bu kadar uzun süre temiz tutmayı başarması bir mucizeydi. Çünkü sadece Lee değil

Kai Mason kitabın üzerine işemeyi bir sanat haline getirmişti.

"Yaklaştık," diye hatırlattı Hank onlara. "Ve şimdiye kadar temizdik. Bunu mahvetmeyin."

"Kızlar-" diye başladı Lee ama Hank yine sözünü kesti.

"Neyin tehlikede olduğunu biliyorum Lee," dedi sessizce. "Ama Carter düşerse, düşmek zorunda kalır. Bu radar altında değil. Artık her hareketimizi izleyen gazeteciler var. Bunu sen de biliyorsun, ben de. Her şeyi kitabına göre oynamalıyız."

Lee Hank'e baktı. Hank
de onun bakışlarına
karşılık verdi.

Lee'nin gözleri öfkeyle parladı ve Hank onu yakaladığını anladı. Lee'nin bundan hoşlanmadığını da biliyordu. Son olarak, sadece biraz zaman kazandığını biliyordu. Carter'ı kısa sürede yakalayamazlarsa, Lee, Mace ve Lee'nin adamları kitabı pencereden aşağı atacaklardı.

"Siktir," diye mırıldandı Lee, Mace'in telefonu çaldığında pes etti.

Hank, Mace'in telefonunu cebinden çıkarıp ekrana bakmasını izledi. Her ne yazıyorsa, Mace okumaktan hoşlanmıyordu.

Telefonunu çevirip açtı ve kapı çalınırken "Evet?" diye sordu.

Mace, "Fortnum's." dediğinde Lee içeri girmesi için kısa bir davetiye çıkardı. Bir saat içinde," dedikten sonra telefonunu kapattı ve

ağız sıkı, vücudu gergin bir şekilde cebine geri soktu.

Hank'in Mace'i sorgulama şansı olmadı. Lee'nin bilgisayarcısı Brody içeri girdi ve "Bağlantıyı buldum!" diye bağırdı.

Bütün adamlar Brody'ye bakmak için döndü.

Brody'nin koyu çerçeveli gözlüklerinin altındaki solgun yüzü heyecan doluydu. Muhtemelen bol miktarda enerji içeceği ve aşırı işlenmiş yiyecekten dolayı zıplayarak içeri girdi ve gözlüklerini burnuna daha sıkı iterken hamur gibi vücudunu Lee'nin masasının önündeki diğer sandalyeye attı.

Brody bir bilgisayar dehasıydı ve öyle görünüyordu. Bilgisayarlarla her şeyi yapabiliyordu - donanım, yazılım, kablolama, programlama, sorun giderme, arama ve Lee için en önemlisi bilgisayar korsanlığı.

Siyah saçlıydı ve çok şapşaldı. Otuzlu yaşlarının başındaydı ama on iki yaşındaymış gibi davranıyordu. Yine de adamdan hoşlanmamak elde değildi.

"Gördünüz mü çocuklar? Bugün yine ön sayfaya çıktık. Tamamen harika!" Brody hâlâ bağıırıyordu. "Luke'un bir adamı parmaklıkların üzerinden attığı harika bir fotoğraf. Keşke orada olsaydım."

Hank, Lee'nin masasının yanına doğru ilerledi, kollarını göğsünde kavuşturdu ve kalçasını masaya dayadı, vücudu çoğunlukla Brody'ye dönüktü.

"Ne buldun, Brody?" Mace sordu ama Brody ya onu duymadı ya da onu görmezden gelmeyi seçti ve gözleri

Hank'e döndü.

"Bugün seni öldürdüler. Sen ve Roxie. Vance, Daisy'nin partisinde Roxie'nin eski sevgilisinin elini havaya uçurduktan sonra haberlere çıktığı için insanların bir şekilde bildiği ilişkinizle ilgili her şeyi." Brody, Hank'i gereksiz yere bilgilendirdi çünkü o sabah erkenden, uykulu ve ciddi şekilde huysuz (ama yine de sevimli) Roxie'yle kahvesini paylaşan Hank her şeyi okumuştı. "Lisedeyken katıldığı bir güzellik yarışmasında çekilmiş harika bir fotoğrafı var. Dostum, o zamanlar bile çok seksiymiş," diye ilan etti Brody.

Hank derin bir nefes aldı ve yerleşti. Brody iyi gidiyordu ve bunu atlatmaları gerekiyordu.

"Jules ve Vance'i de yaptılar. Muhteşemdi. Onu bir süper kahraman gibi seslendirdiler. Kıç tekmelemede ne kadar iyi olduğunu unutmuşum. Bu anne adayı saçmalığına bulaşmış olması çok kötü, harikaydı!" Brody devam etti.

"Brody, bağlantıyı buldun mu?" Lee araya girdi ve Hank, Lee'nin sesinden sabrının tükenmekte olduğunu anladı.

"Onları bu bokla kim besliyor merak ediyorum. Onlarda her şey," Brody Lee'yi görmezden geldi ve temasına devam etti. "Bağlantı," diye tekrarladı Lee, sesi sertti.

"Ne bağlantısı?" Mace sordu.

"Onlar yapıyorum' Ava ve Luke Yarın." Brody heyecanla devam etti.

"Brody, gazete konusunu kapat ve odaklan. Bağlantıya." Lee sabrını kaybetmişti ve artık sesi

sadece sert, ama alçak ve belli belirsiz tehditkâr.

Brody ağzını kapattı ve bir süre şaşkınlıkla Lee'ye baktı.

Sonra dedi ki, "Oh, evet. Tamam, buldum. Tabii, buldum. Bağlantıyı aldım."

Brody konuşmayı kesti ve üç adam da ona baktı.

"Eee?" Lee kollarını göğsünde kavuşturarak sordu.

Brody, "O kadar derin değildi ama Kim'i çağırmak zorunda kaldım," diye söze başladı.

Kim, Lee'nin bilgisayarlarla ilgilenen bir başka çalışanıydı. Çoğunlukla arama yapıyordu ama bazı telefon soruşturmalarını da yürütüyordu.

Brody devam etti. "Bakın, Halk Bankası'nın sahibi Canault Limited. Canault Limited'in sahibi SunPower. SunPower'in sahibi-"

Lee, Brody'nin coşkusuyla nasıl başa çıkacağını deneyimleriyle öğrenmiş ama ona karşı sabırlı olmayı asla öğrenememiş olan Brody'nin sözünü keserek, "Sadede gel," dedi.

"APM Holding!" Brody sözlerini bağırarak bitirdi, oda düşmanca bir havaya büründü ve bu düşmanlık tamamen Mace'den geliyordu.

Odadaki herkes Preston Mason'ın çok uluslu, milyarlarca dolarlık APM Holding'in arkasındaki adam olduğunu biliyordu.

"Ne oluyor lan?" Mace alçak ve mutsuz bir sesle sordu, gözleri Lee'nin üzerindeydi.

Hank, Stella'nın Mace'in babası tarafından kaçırılmasından sonra Lee'nin Brody ve Vance'e olayı araştırmalarını emrettiğini biliyordu. Brody diğer şeylerin yanı sıra bir bilgisayar izi de bulabilirdi. Vance diğer her şeyi bulabilirdi. Lee ekibine karşı korumacıydı ve Preston Mason'ın önemli bir tehdit oluşturabileceğini ve harekete geçtiğini gören Lee işini şansa bırakmıyordu.

Hank'in şimdiye kadar bilmediği şey, Lee'nin bunu Mace'le paylaşmamış olmasıydı.

Lee Mace'i görmezden geldi, gözleri hâlâ Brody'deydi.

"Geri dönelim Brody, tüm bunların anlamı..." dedi.

Brody gözlerini kırptırdıktan sonra, "Evet. Travis ve Sherry Gunn'ın ipoteği Halk Bankası'nın elinde."

Lee, "Stella'nın ailesi," diye tahmin etti ve odadaki düşmanlık arttı.

Mace'in sakin ve rahat duruşu dağılmaya başladı. Hareket etmemiştii ama tüm vücudu gözle görülür şekilde gerilmişti.

"Evet," diye onayladı Brody.

Mace, Brody'ye "Açıkla," diye homurdandı ve Brody'nin gözleri Mace'e kaydı. Mace'e bir bakışıyla Brody'nin yüzü daha da renk kaybetti.

"İpoteklerini ödeyemiyorlar. Yedi ay kadar. Banka çoktan haciz ihbarnameleri gönderdi."

Sakinlik ve rahatlıktan eser kalmamıştı. Mace bileğini dizinden çözdü, öne doğru oturdu ve dirseklerini dizlerine dayadı, vücudu Brody'ye doğru eğildi.

Brody bunu anladı ve yutkundu ama devam etti, "Daha da garipleşiyor."

"Öyle mi?" Mace'in sesi aldatıcı bir şekilde hafifti.

"Evet," diye yanıtladı Brody. "Bakın, Stella'nın ailesinin bir süredir sorunları var. Kim de bunu araştırdı. Stella'nın annesi kanser ve sigortaları yok. Boğazlarına kadar borca batmışlar, içinde boğuluyorlar. Halk Bankası ipoteği satın aldığı anda zaten ödemeleri gecikmiş. Kötü bir satın alma olmuş ama böyle şeyler her zaman olur. Garip olan şu ki, ödemelerini aksatmalarına ve diğer faturalarını ödeyememelerine rağmen... bu arada kredi notları da yerlerde sürünüyor... bankaya gidip ev karşılığında daha fazla borç aldılar ve banka da onlara bu parayı verdi."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Lee.

"Daha da garipleşiyor," diye devam etti Brody ve Hank, Mace'in bir saniyeliğine gözlerini kapatıp tekrar sandalyesine oturmasını ve Brody devam ederken bakışlarını Brody'ye çevirmesini izledi. "Bu yeni bir şey değil. Tüm bunlar bir yıl önce başladı."

Brody tekrar Mace'e döndü. "O sırada burada değildim, ama Kim Stella'yı ilk görmeye başladığın zaman olduğunu söyledi."

Hank, Mace'in kapalı, sıkı dudaklarının ardında diliyle dişlerini takip edişini izledi. Hank bunun iyiye işaret olmadığını biliyordu.

"Mace-" diye başladı Lee ama Brody hâlâ konuşuyordu. "Daha da garipleşiyor."

Mace'in çenesi gerildi.

Hank çabucak, "Brody, bitir şu işi," dedi.

"Stella'nın ailesiyle ilgili her şeyi bir saat içinde öğrendim. Kim soru sorma konusunda iyidir ve arkadaşlar ve komşular konuşur, özellikle de biri hasta olduğunda, bu yüzden hikayeyi çok çabuk öğrendik." Brody durdu, yutkundu, Mace'e döndü ve "Yumurtalık kanseri. Her şey orada başladı. Yakalandıklarını sanmışlar ama yayılmış." Tekrar durdu ve sessizce, "İyi görünmüyor," dedi.

Mace nefesini burnuna çekti ama Brody'ye devam etmesi için başını salladı ve o da devam etti.

"Bunu neden yaptığımı bilmiyorum." Brody omuz silkti ve kıpırdandı. "Ben sizin gibi dedektif değilim ama tuhaftı. Yani, bir insan neden hasta bir kadınla yatar ki? Kızını kaçırır?" Mace'den daha fazla düşmanlık geldi ama Brody devam etti, "Bu yüzden daha derine bakmaya başladım ve işte burası gerçekten garipleştiği yer."

"Lanet olsun, Brody, sadece-" diye araya girdi Lee.

"Bitireceğim, bitireceğim," dedi Brody, elini Lee'ye doğru kaldırdı ve sonra bıraktı. "Bir süre önce gelen şu adamı biliyor musun? Durup dururken seninle bir toplantı yaptı, Nightingale Investigations'a yatırım yapmak istedi, seni büyümeye ikna etmeye çalıştı?"

"Evet," diye cevapladı Lee ama Hank Mace'i izliyordu ve gördüklerinden hoşlanmamıştı.

"Sen onu susturdun ama içime bir his doğdu. Onu araştırdım. O iz daha derindi, takip etmesi daha zordu ama sonunda buldum ve o adam ve parası Mace'in babasıyla da bağlantılı."

Lee'nin gözleri Mace'e kaydı ve "Güç oyunu" diye mırıldandı.

"Ne?" Brody sordu.

Lee'nin bakışları tekrar Brody'ye kaydı. "Başka bir şey var mı?" Brody başını salladı. "Şimdilik bu kadar."

"Bunu Vance'e sen mi yedirdin?" Lee bastırdı. "Evet," diye yanıtladı Brody.

Mace, "Kazmaya devam et," diye emretti ve Mace konuşmaya devam ederken Brody'nin başı Mace'e döndü. "Her şeyi. Stella'yı, beni, Lee'yi, Nightingale Investigations'ı araştır-"

"Luke," dedi Lee.

"Siktir," diye mırıldandı Mace.

Hank gözlerini kapattı. Luke'u o da biliyordu. Zor bir ihtimaldi. Luke'un geçmişteki bağlantıları

siyah keçeli kalemin yoğun olarak kullanıldığı klasörler. Yine de yeterince paran varsa, her şeyi bulabilirsin. Ve Preston Mason'ın gereğinden fazla parası vardı.

Lee konuşmaya başladığında Hank gözlerini tekrar açtı.

"Ne istersen, Brody. Herhangi biri, takımın herhangi bir üyesi, Rock Chicks'ten herhangi biri. Bu senin görevin. Uyuyacaksın, yiyeceksin, nefes alacaksın. Preston Mason'ın bir şey ortaya çıkarıp çıkarmadığını ya da herhangi birimizle bağlantısı olup olmadığını öğren. Sen bile," dedi Lee.

"Ben mi?" diye sordu Brody.

"Sen," diye yanıtladı Lee. "Ve sen kazarken, gömüyorsun. Senin bulabildiğin her şeyi onlar da bulabilir. Henüz bulamadılarsa, o kadar derine gömeceksin ki asla bulunamayacak."

"Yedi yıl," diye araya girdi Mace ve Brody gözlerini ona çevirdi. "Yedi yıl geriye git."

Hank gerildi ve Lee de öyle.

"Mace," Lee'nin sesinde bir uyarı vardı. "Saklayacak bir şeyim yok," diye cevap verdi Mace. "Var," diye karşılık verdi Lee açıkça.

"Ondan değil," diye devam etti

Mace. Lee sessizdi.

"Bildiğimi biliyor," dedi Mace, sesi yumuşak bir tehditle doluydu. Lee cevap vermeyince, Mace devam etti: "Elimde

üstünlük Lee. Bunu biliyor. Onu geri istiyor. Ya da en azından benim sessizliğimi istiyor."

"Burada neden bahsediyoruz?" Hank sordu.

Lee, "Caitlin," diye cevap verdi ve hem Hank hem de Brody nefeslerini tuttu.

Mace kız kardeşi hakkında hiç konuşmazdı.

"Onu kimin kaçırdığını biliyorum. Nedenini de biliyorum," dedi Mace ikisine de açık açık. "Lanet olası babam bazı kötü işlere karıştı, yanlış insanlarla uğraştı ve bedelini Caitlin ödedi. Bunun ortaya çıkmasını istemiyor ve benim de bunu onun üzerinde tutmamdan hoşlanmıyor. Benimle oynuyor ve bunu yapmak için Stella'yı kullanıyor. Gücünü, erişimini gösteriyor. Sessizliğimi sağlamak istiyor. Beni kontrol edebileceğini bilmemi istiyor. Konuşursam canımı yakabileceğini bilmemi istiyor."

Lee, Brody'ye baktı. "Preston Mason'ın zayıf noktasını bul." Mace, Lee'ye "Onun zayıf noktasını buldum," diye hatırlattı.

Lee'nin bakışları Mace'e kaydı. "Daha fazlasını istiyorum."

Mace ve Lee göz göze geldiler. Mace başını salladı ve Brody'ye döndü. "İpoteği güncel hale getirmek için ne gerekiyor?"

"Yaklaşık altı bin," diye yanıtladı Brody.

Mace, "Ben sana banka bilgilerimi vereyim, sen de havaleyi yap ve diğer borçlarının ayrıntılarını istiyorum," dedi.

Brody'nin gözleri yuvalarından fırladı. "Ayrıntıları biliyorum ve o kadar paraya sahip olamazsın. Kimsede o

kadar para yok.

para."

Hank bir ayağını yere attı ve masanın üzerine yerleşti, bir ayağı yerde, bir ayağı sallanıyordu.

"Koleksiyon," dedi Hank.

"Hayatta olmaz." Mace'in sesi sertti. "Ben varım. Çocuklarla konuşacağım," diye ekledi Lee. "Bu benim sorunum," diye kestirip attı Mace.

"Bu senin sorunun değil. Stella'nın sorunu," diye karşılık verdi Lee.

"Dediğim gibi, bu benim sorunum," diye karşılık verdi Mace.

Ne Lee, ne Hank, ne de Brody buna cevap verebilirdi. Bu sadece açık bir gerçektir.

"Arkadaşlar, herkes para koysa bile bu paraya dokunmayacak. Borçları var dediğimde, borçları var demek istiyorum," diye onları bilgilendirdi Brody.

Hank, Brody'ye, "Kim'i tekrar telefona bağla, arkadaşlarıyla, komşularıyla ve yerel kiliseyle konuş," diye emretti.

"Vay anasını," dedi Brody.

Mace konuşmanın gidişatından hoşlanmamıştı. "Beni kızdırma," diye uyardı Mace.

"Seni kızdırmaya çalışmıyoruz, Mace," dedi Lee, sesi sert çıkıyordu. "Stella'nın o limuzinin arkasında tek başına ve korumasız oturduğunu ve Preston Mason'ın onu tehdit

ettiğini tahmin ediyorum ve bu beni kızdırıyor. O senin ve sen de benim ekibimin bir üyesisin, bu da onu benim yapıyor. Sana bulaşan olursa,

ya da onunla, benimle uğraşıyorlar. Kimse benimle uğraşamaz. Carter'la başımız yeterince dertte. Babanın içeri girmesine ihtiyacımız yok. Bütün yollarını kesiyorum. Bu paraya mal olur, siktir et. Sonuç olarak, bir kadın ölüyor ve o kadın Stella'nın annesi ve baban onlara yaslanıyor. Al bakalım, hepimiz içeri giriyoruz."

Lee bir yanıt beklemeden Brody'ye döndü.

"Bana Preston Mason hakkında bir şeyler bul ve eğer bir yere girdiyse bilmek istiyorum." Brody Lee'ye bakıp kıpırdamadan oturunca Lee öne doğru eğildi. "Yap şunu, Brody. Şimdi."

Brody başıyla onayladı. Ayağa fırladı ve gerçekten de koşarak odadan çıktı.

"Bundan hoşlanmadım." Mace tekrar oturmaya başlamıştı, görünüşe göre rahatlamıştı ama hiç de öyle değildi. Gözleri keskin ve öfkeliydi ve Lee'ye dikilmişti.

"İstemediğini biliyorum. Senin yerinde olsam, ben de yapmazdım.

Üzgünüm Mace, ama başka seçeneğin yok," diye

cevap verdi Lee. "Bu da hoşuma gitmiyor," dedi

Mace Lee'ye.

"Bu konuda bir sorun mu yaşayacağız?" Lee sordu.

Mace hemen "Evet," diye cevap verdi.

Hank araya girdi. "Mace, Luke'un Roxie için kurşun yediğini biliyorsun."

Mace, Hank'in nereye gittiğini hemen anladı ve "Et yarası" diye karşılık verdi.

"Şans. Daha kötüsü de olabilirdi," diye karşılık verdi Hank ve Mace dudaklarını birbirine bastırdı çünkü Hank'in haklı olduğunu biliyordu. Hank devam etti, "Eddie ve Darius'un Indy için ne yaptığını biliyorsun. Bu ortaya çıkarsa Eddie'nin mahvolacağını biliyorsun. Kariyeri tuvalette. Eddie de Marcus'tan geri çekildi. Bundan nefret ediyor ama Jet için yaptı. Jet'in vurulmasını izlediniz ve bunun ne anlama geldiğini hepimiz biliyoruz."

"Hank-" diye araya girdi Mace ama Hank devam etti.

"Hepimiz Darius'un Jules'un etrafında dönen pisliklerden kendini kurtarmak için ne yapmak zorunda kaldığını biliyoruz. Hector'un neyle yaşadığını biliyoruz çünkü Roam'un sokak itibarını korumaya çalışırken her şeyi berbat etti ve neredeyse Jules'u öldürtüyordu."

"Anladım," diye tersledi Mace.

"Öyle değil," diye cevap verdi Hank. "Bu işte yenisin, o yüzden sana söyleyeyim, bir Rock Chick'le birlikte olmak bazı fedakârlıklarda bulunmak ve kararlarınla yaşamak demektir. Seninkini verme zamanı şimdi."

Üç adam birbirlerine bakarken odadaki hava sıcaklığını koruyordu.

Sonunda Mace, "Lanet olsun!" diye mırıldandı.

Hank Lee'ye baktı. Lee onun bakışına karşılık verdi, bir nefes aldı ve Lee'nin bakışları tekrar Mace'e kaydı.

"Turner dün gece aradı."

Mace'in kafasını Lee'ye doğru çevirmesiyle odadaki hava yeniden ısındı. O kadar sıcaktı ki yanabilirdi.

Lee, "O taraftadır," diye sözlerini tamamladı.

"Bu da ne demek oluyor?" Mace sordu.

"Bu Stella'yı sorguladığı anlamına geliyor. Bir sık bulamadı ve beni babanı araştırmaya teşvik etti. Bana kız kardeşin hakkında bir şey bilmediğini söyledi, ama tahmin ediyorum, belli ki konuştuklarına göre, artık temel bilgileri biliyor ve merak ediyor. Onu karanlıkta tutma konusunda hemfikir. Hoşuna gitmediğini biliyorum ama o adamda bir müttefikin var. Onunla ilgilenecektir."

"Onu geri alacağım," diye karşılık verdi Mace. Lee, "Bekle," diye öğüt verdi.

"Hayatta olmaz," diye karşılık verdi Mace.

"Onu geri alırsan, babanın elini zorlarsın. Şu anda buna ihtiyacımız yok."

Mace bir süre tereddüt ettikten sonra sandalyesinden fırladı ve "Lanet olsun!" diye bağırdı.

Hank yüzünü buruşturdu ve gerildi. Mace sinirlendiğinde neredeyse kontrol edilemez hale gelebilirdi, hatta kendisi ve Lee tarafından ikiye bölünebilirdi.

"Sakin ol, Mace," dedi Hank alçak sesle.

"Siktir et onu. Onun kurallarına göre oynamam," diye homurdandı Mace, tüm vücudu gözle görülür bir şekilde gerilmişti.

Lee, "Bu hiç akıllıca değil," diye uyardı.

Mace orada durdu, dimdik, gergin ve öfkeliydi. Sonra birdenbire vücudu gevşedi. Burnundan bir nefes daha aldı ve yüzüne yavaş bir sırtış yayıldı.

"Akıllı olacağım" dediğinde sesi kısıktı.

Mace başka bir şey söylemeden gitmek için harekete geçti ve Lee, "Nereye gidiyorsun lan?" diye seslenmeden önce Hank'e baktı.

Mace, "Anahtarları kestirmem lazım," diye cevap verirken dönmedi.

Sonra da gitti.



Roxie

Televizyon odasındaki kanepede oturuyordum, monogramlı kırtasiye malzemelerim kucağımdaydı, Charleston'daki bir arkadaşıma yazdığım yarım mektup orada unutulmuş bir şekilde yatıyordu. Hank'in ve benim çikolata labradorumuz Shamus, odun sobasının önündeki kocaman, kot köpek yatağına kıvrılmıştı.

Günlerdir eve geldiğim ilk akşamdı. n camlar değiştirilmişti. Her yerde kameralar vardı ve tüm kapı ve pencerelerdeki yeni alarm sistemi, beni eve getiren Vance'in bana nasıl yapılacağını gösterdiği şekilde kurulmuştu.

Orada oturmuş pencereden dışarı bakıyordum ya da daha doğrusu pencerenin üzerindeki çekilmiş perdelere bakıyordum.

Vance bunu da yapmamı söyledi. Ve ben mektubumu düşünmüyordum.

Hank'i düşünüyordum.

Ya da daha önemlisi, Hank'in o gün bana söylediği şeyle ilgili.

Sonra, biraz daha düşünürsem Hank'in eve dönmesini beklerken sabrım tükeneceği için, aklımın Mace'de dolaşmasına izin verdim.

Ya da daha doğrusu Mace o sabah geç saatlerde Fortnum's'a tüm Rock Chicks'in (ofiste telefonlara bakan Shirleen ve barınakta çalışan Jules hariç), Tex ve Duke'un bakışları altında girdi. Stella da oradaydı, yanında yeni seksi erkeği Eric vardı ve her ne kadar istemesem de Eric'in kesinlikle seksi olduğunu kabul etmek zorundaydım.

Mace'in tek kelime etmeden Stella'ya dairesinin anahtarlarını nasıl verdiğini düşünüyordum.

Ya da daha da önemlisi, Mace arkasını dönüp gittiğinde Stella'nın yüzü.

Ya da daha da önemlisi, Ally'nin kendini kaybedip Mace'i takip ederek Fortnum's'ın dışındaki kaldırımında, içeride gösteriyi izleyen herkesin rahatlıkla görebileceği ve duyabileceği bir şekilde ona bağırması.

Ally, Mace'in "lanet olası bir maço aptal" olduğundan bahsetti ve Billy Joel'in "And So It Goes" şarkısının sözlerini alıntılararak, Mace'e Stella'nın bir gün önce şarkıyı kendisine söylediğini bildirdi. Sonra da canını alıyor.

omzunu itecek kadar ileri giderek ve neredeyse çığlık atarak "Senin derdin ne?" diye soracak kadar ileri gitti.

Bunun üzerine, açıkça bitmiş bir şekilde, Mace karnına bir omuz koydu, onu aldı, kitapçıya geri taşıdı, onu ayağa kaldırdı ve yine tek kelime etmeden, botunu çevirdi ve uzaklaştı.

Tüm bunlar olurken donup kalmış olan Stella, Mace dönüp ona doğru bakmadan gittiğinde bir hayalet gibi solmuştu.

Ally öfkeyle kapıya baktı ve sonra, "Elektrik şoku tedavisi. Bu onu yola getirecektir."

Ally'nin sözleri üzerine Stella yerinden fırladı, Eric'e döndü ve "Özür dilerim," diye mırıldandı ve dükkânın arkasına doğru kaçtı.

Daisy ve Indy Stella'nın peşinden gittiler. Ava ve Jet Ally'ye saldırdı.

Stella'nın ardından kitap raflarına bakan Eric'i izledim.

Ona doğru yürüdüm ve "Biz biraz çatlak bir grubuz" diye açıkladım.

Eric'in koyu renk gözleri benimkilere doğru eğildi ve işte o zaman onun kesinlikle seksi olduğunu kabul etmem gerektiğini anladım.

"Biliyorum," diye cevap verdi ve ağzında küçük bir sırıtma belirdi, "Gazeteleri okudum." Sonra devam etti, "Bayan Hendrick'in

İlçe mi?"

Tanrım.

Gazetecilerle konuşan her kimse onu öldürecektim. "Bu uzun zaman önceydi," dedim ona.

"Mayo yarışması mı var?" diye sordu. Gözlerim kısıldı ve elim kalçama gitti.

"Bir gençlik yarışmasıydı. Mayo giymiyorlardı, sadece fitness yapıyorlardı."

Gözleri hoş ve sıcak bir ifadeye büründü, bu da onu daha da ateşlendirdi ve "Şort o zaman" diye mırıldandı.

Aman Tanrım.

"Stella'ya karşı bir şeyler hissetmiyor musun?" Ona kabaca hatırlattım.

"Atış yok," diye karşılık verdi, tereddüt etmeden ya da kötü bir duygu hissetmeden.

"Ee, dallanıp budaklanmak mı istiyorsun?" Başımı öfkeyle yana eğerek sordum.

"Hayır. Sadece mutlu düşünceler arıyorum. Senin bir gençlik yarışmasındaki fitness rutininde şort giymen mutlu bir düşüncedir," diye karşılık verdi.

Vay anasını.

O an karar verdim ki, Hot Bunch'ın bir üyesi olmayabilirdi ama takıma bir atışta katılabılırdi.

Gözleri flörtöz sıcaklığını kaybedip sertleşti ve ciddileşti (evet, kesinlikle Hot Bunch'ın bir üyesi olabilirdi). "Adamlarından birini çağır. Yapmam gereken işler var ve gitmeliyim. Stella'nın korumasını kaybettiğini bilmeleri gerekiyor." Başımı salladım, gitmek için döndü ve sonra dönüp bana baktı. "Onu gazetelerden uzak tut."

Bununla birlikte, gitmişti.

Tex Amca Duke'a "Eee?" diye gürlediğinde kapı Eric'in üzerine kapanmak üzereydi.

Duke homurdandı, "Peki ne?"

Tex Amca etli pençelerini havaya kaldırdı ve (yine) gürledi, "Stella'ya gerçeği söylemenin zamanı geldi!"

Duke başını salladı ve gözleri kapıya kaydı. "Aynen öyle. Ama ona gerçeği söyleyecek olan ben değilim."

Jet kararlı bir ifadeyle, "Buna katılıyorum," deyince herkes ona baktı.

Jet, Mace ve kız kardeşiyle ilgili çılgın, yoğun ve yürek parçalayıcı hikâyeyi hepimizle paylaşmıştı. Hepimize sessiz kalmamız söylenmişti. Doğrudan Mace'den emir almıştık, o Lee'ye, o Indy'ye, o da Rock Chicks'e anlatmıştı. Ama Jet bundan hiç hoşlanmadı. Mace'in sırrını saklamaktan sabrı tükenmiş gibi görünüyordu.

Tex Jet'i, "Bir bok söyleme, Loopy Loo," diye uyardı. "Birisi-" Jet başladı.

"Sen olmayacaksın," diye devam etti Tex. "Ama-" Jet itti.

"Dudak yok. İşe koyulun," diye emretti Tex, her ne kadar Rock Chicks ve Hot Bunch'ın gazetelerde yer alması nedeniyle Fortnum's'ın son birkaç gündür gördüğü insan kalabalığı düşünüldüğünde garip bir şekilde durgunluk içinde olsalar ve masalarda sadece birkaç kişi takılıyor olsa da.

Jet, Tex Amca'ya ters ters baktı. Tex Amca da ters ters baktı.

Jet'in genelde işe yarayan sessiz bir tavrı vardı.

Ama hiç kimse Tex Amca'yı alt edecek kadar tavırlı değildi. O deli bir adamdı.

"Oh, pekala. Ama bir günü daha var," dedi Jet. "Jet, sevgilim -" Duke yumuşak bir şekilde uyarmaya başladı.

"Bir. Gün," diye bitirdi Jet ve espresso tezgâhının arkasına geçti.

Duke'u Tex Amca'ya bakarken yakaladım ve Mace'in bir uyarı alacağını düşündüm ama Mace'in umursamayacağından endişelendim.

Telefonumu almak için çantama gittim. Çevirerek açtım, yan düğmeye bastım, kulağıma götürdüm ve Hank'in adını söyledim. Cevap vermeden önce bir kez çaldı.

"Nasıl gidiyor, Günışığı?" Derin sesi kulağımda yankılandı ve her zamanki gibi tüm vücudum ürperdi.

Titremeyi bir kenara bıraktım ve cevap verdim, "İyi değil. Az önce bir olay yaşadık. Stella biraz önce Fortnum'a gitti, bize Mace'i aradığını ve anahtarlarını geri istediğini, Mace'in de onunla burada buluşmasını söylediğini anlattı. Mace içeri girdi, Stella'ya anahtarlarını verdi, ona zar zor baktı, tek kelime etmedi ve çekip gitti. Ally çılgına döndü, gitmeden önce onu yakaladı ve ona bağırmaya başladı. Mace gözünü bile kırpmadı. Stella sinirlendi ve kitapların arasına koştu. Eric denen adam az önce gitti. Gittiğini size haber vermemi söyledi."

Durakladım ve sonra sesim fısıltıya dönüşerek devam ettim.

"Buna inanamıyorum Whisky, ama görünüşe göre her şey bitti. Mace ona hiçbir şey vermiyor. Ne olduğunu bilmiyorum ve dün konser sırasında olduğu yere geri döndü. Bu onun için iyi bir yer değil ve endişeleniyorum."

"Anahtarlarını geri mi verdi?" Hank sordu.

"Evet, tek kelime etmeden. Gösteriş meraklısı bir adam değil ama kızla yakınlaşmayı çok seviyor. Ona dokunmadı. Yanına bile yaklaşmadı. Bu hiç Hot-Bunch'a benzemiyor, gerçek dışı," diye cevap verdim.

"Merak etme," dedi Hank bana, sesi son derece umursamaz çıkıyordu.

Ona ulaşmaya çalıştım. Neden, bilmiyordum. Muhtemelen Mace'e ulaşabileceğini düşündüğüm için. Hank'in her şeyi yapabileceğini düşündüm.

"Anlamıyorsun, Whisky. Kötü bir şey oldu.
Stella bize bunu söyledi-"

"Bunun için
endişelenme." "Hank!"

"Günüşiği, bu konuda endişelenme ve şimdi sana
söyleyeceklerimi kimseye, özellikle de lanet Ally'ye
söyleme."

Sessiz kaldım.

Hank bunu benim onayım olarak değerlendirdi ve devam
etti, "Sabahı Mace ile geçirdim. Stella hakkında her şeyi
biliyor. Bu sabah Lee'nin ofisinden ayrılırken Lee'ye ve
bana bazı anahtarları kestirmeye gittiğini söyledi. Her şey
yolunda."

Rahatlamış bir nefes aldım.

Mace ona anahtarlarını geri
vermedi. Ona anahtarlarının bir
setini geri verdi. Telefona bakıp
gülümsedim.

Hank konuşmaya devam etti.

"Geç kalacağım ama beni beklemeni istiyorum. Çocuklar
meşgul, ama arabayla uğruyorlar. Yine de ara sıra kontrol
etmeni istiyorum."

"Tamam."

"Shamus'un çıkmasına izin verme. İçeri girdiğimde
onunla ilgileneceğim." "Tamam."

Sesi yumuşadı ve "Görüşürüz tatlım" dediğinde bir kez daha ürperdim.

"Sonra," diye cevap verdim.

"Seni seviyorum," diye bitirdi.

Vücudum kaskatı kesildi ama ses çıkaramadan bağlantının kesildiğini duydum.

Telefon kulağımdayken k ı p ı r d a m a d a n durdum, gözlerim önümdeki zemini görmüyordu.

"Roxie, iyi misin?" Ava'nın sorduğunu duydum. Cevap vermedim.

Hank beni sevdiğini hiç söylememişti. Ben biliyordum. Ya da en azından bildiğimi sanıyordum. Ama hiç söylememişti.

Ve o hiç yapmadığı için, ben de yapmadım.

Aman Tanrım.

"Roxie? İyi misin?" Ava tekrarladı ve artık çok yakındı.

Gözlerimi kaldırdım ve Ava'ya odaklandım.

"Hank az önce beni sevdiğini söyledi," diye fısıldadım. "Öyle mi? Ne olmuş yani?" Ally sordu ve o da yaklaştı. "Bunu daha önce hiç söylememişti," dedim Ally'ye.

Hem Ava hem de Ally şok içinde gerileyip birbirlerine baktılar.

"Tanrım, çok hızlı hareket edemiyor, değil mi?" Ally kimseye sormadı.

"Bana cevap verme şansı vermedi." Paylaşmaya devam ettim.

"Bunu ona hiç söyledin mi?" Ava sordu.

Başımı salladım.

Ally, "Sen de çok hızlı hareket etmiyorsun," diye beni bilgilendirdi.

Gözlerim ona kaydı ve daraldıklarını hissettim. "Özür dilerim Ally. 'Seni seviyorum' dediğim son adam kapıya bir balyoz indirdi ve sonunda beni eşek sudan gelinceye kadar dövdü, kaçırdı ve beni takip etti. Belki de bu aşk konusunda biraz çekingenimdir."

"Hank bunu sana asla yapmaz," diye karşılık verdi Ally. "Bunu biliyorum," diye karşılık verdim.

"O zaman senin sorunun ne?" Ally sordu.

Vücudum gerildi. "Senin derdin ne?" Ben de sordum. "Bütün gün kötü bir ruh hali içindeydin. Stella'yı üzdün!"

"Şey, affedersiniz. Ama Shirleen'in tüm bu saçmalıklarla nereden geldiğini anlamaya başlıyorum. Kardeşlerimin ve arkadaşlarımdan düzenli olarak başlarında bir sürü bela var. Sürekli önlerine Rock Chick boku atılmasına ihtiyaçları yok. Bu iş iyice saçma bir hal almaya başladı."

"Sıra sana gelene kadar bekle Ally Nightingale," dedi Ava, bir Rock Chick olarak savunmaya geçti.

"Bu benim başıma gelmeyecek. Hayatta olmaz," diye karşılık verdi Ally.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordum.

"Çünkü sadece bir kişi kaldı, Darius hariç. Ve Darius beyaz kadınlarla yatmaz ve benim kardeşim gibidir," diye yanıtladı Ally. "Ve Hector'la aramda hiçbir şey olmayacak, çünkü onu çocukluğumuzdan beri tanıyorum. Kuzenim gibi bir şey."

"Yani aslında demek istediğin," Jet yanımıza geldi ve konuşmaya girdi, "Hot Bunch'tan biriyle şansını deneyemeyeceğin için kızgın olduğun."

Ava'ya gülümsedim, Ava da bana gülümsedi.

Ally kızgın gözlerini Jet'e çevirdi. "Hayır, demek istediğim başımı bir sürü belaya sokmayacağım. Girsem bile kendi işimi kendim hallederdim. Birinin burnunu bu işe sokmasına izin vermezdim. Bu saçmalığa bir saniye bile tahammül etmezdim. Maço bir kabadayının bana ne yapacağımı söylemesine, hayatımla ve aklımla oynamasına. Bu oyunları oynamazdım. Biri bana bunu yapmaya kalksa, hemen sonunu getirirdim."

Kendimi tutamadım, güldüm. Jet de öyle. Ava da öyle.

Ally kahkahalarımız arasında, "Ciddiyim, kızlar, böyle bir şey olmayacak," dedi.

Ava, Ally'ye "Bir adamın hayatına girip sana bu sözleri yedirmesi için sabırsızlanıyorum," dedi.

"Öyle bir şey olmayacak," diye tekrarladı Ally. Ally'ye "Kesinlikle batacaksın," dedim.

Ally bana döndü ve "Bu konu hakkında konuşmayı kesebilir miyiz?" diye çıkıştı.

"Elbette," diye cevap verdim rahatça.

"Sence kim olacak?" Jet Ava'ya sordu.

Ally Jet'e, "Artık bu konu hakkında konuşmuyoruz," diye hatırlattı.

Ava Jet'e, "Şu Eric denen adam çok seksi," dedi.

"Siktir git," dedi Ally Ava'ya ve espresso tezgâhına doğru tepindi. Yarı yolda durup Tex Amca'nın ona deli gibi sırttığını gördükten sonra topuklarının üzerinde dönüp kitapların arasına daldı.

Hepimiz birbirimize baktık ve kahkahalara boğulduk.

Eğlencemizin tadını çıkaracak vaktimiz yoktu. Kapının üzerindeki zil çaldı ve Tod gözleri dönmüş bir şekilde içeri daldı.

Tod'un neden vahşi görüldüğünü tahmin etmeme gerek yoktu. Indy'nin resmi olarak gayri resmi düğün planlayıcısıydı ve nikâhın kıyılmasına T- eksi beş buçuk gün vardı. Bu nedenle, Tod'un halinden memnun olduğu belliydi.

"Cinayet ve kargaşa için olası hedefler olduğunuz için bu düğün işinden sıyrılabileceğinizi mi sanıyorsunuz?" diye bağırdı, tam Stella, Daisy ve Indy ön tarafa gelirken. Tod'un gözleri Indy'ye dikildi ve "Kızım, yapacak çok iş var!" diye bağırmaya devam etti.

"Biliyorum Tod. Sakin ol," diye yanıtladı Indy.

Tod ellerini havaya kaldırdı. "Sakinleşmek mi? Sakinleşmeyeceğim! Yemek şirketiyle sayıları teyit etmemiz gerekiyor. Oturma düzenini kesinleştirmeliyiz. Biz

düğün hediyeleri için el yapımı gerçekleri kutulamalı ve fiyonklamalıyız. Yer kartlarını el yazısıyla yazabilmemiz için birinin bir saat içinde kaligrafi öğrenmesi gerekiyor."

"Bunları bilgisayarımda yapacağıma karar verdiğimizizi sanıyordum?" Ava, akılsızca, araya girdi.

"Sen karar verdin. Ben karar vermedim. Yer kartları elle yazılmalı! Bunu herkes bilir!" Tod çığlık attı.

Kapı tekrar açıldı, zil çaldı, Annette içeri girdi ve bağırdı, "Hey sürtükler! Bugün kimse kaçırıldı mı ya da vuruldu mu?"

Kimse cevap veremedi. Tod, Annette'e döndü ve "Düğünde ne giyeceksin?" diye sordu.

Annette içeri girdiğinde yüzüne tokat gibi çarpan tavrına karşılık olarak başını salladı ve "Bilmiyorum, Toddie Hottie. Sanırım bir esrar içeceğim ve aklıma gelecek."

Tod'un yüzü kızardı ve kafasının patlayacağından korktu.

Tod, "Indy'nin düğününe kafan güzel gelersen seni vururum," diye tehdit etti.

"Dostum, ben düğünlere sadece kafam iyiiken giderim. Gitmenin tek yolu bu. Düğünler sıkıcıdır. Snooze-a-rama," diye karşılık verdi Annette, sonra Indy'ye döndü. "Alınma ama."

"Alınmadım," diye gülümsedi Indy.

Tod Annette'ten vazgeçti ve bakışlarını tekrar Indy'ye çevirdi.

"Tam bir düğün brifingine ihtiyacımız var. Hemen," dedi Tod. "Biri Hot Bunch eskortunu çağırsın. Hepimiz yarım saat içinde Indy ve Lee'nin evinde toplanacağız."

"Affedersiniz ama Jet, Ally ve Indy çalışıyor. Biraz mola verdik ama her an kalabalık olabilir," diye araya girdi Tex.

"Kimin umurunda?" Tod bağırarak karşılık verdi. "Düğünler her şeyden önce gelir."

Tex, "Gemi dolusu kahve satıp parasını ödedikten sonra olmaz, orospu çocuğu," diye gürledi.

"Bana orospu çocuğu deme," diye çıkıştı Tod.

"Orospu çocuğu," diye gürledi Tex Amca.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Daisy.

Annette, "Tamam, kan dökülmeden önce, yarın akşamki mağaza açılışıma hepinizin geleceğinden emin olmak istiyorum," diye araya girdi. "Mutlaka gelmelisiniz. Krakerlerimiz, fışkırtılabilir peynirlerimiz ve her şeyimiz olacak."

Fışkırtılabilir peynirden etkilenmeyen Tod, Annette'e, "Açılışıma kimse gelmeyecek. Her bir yanıt kartı sayılmadıkça, yemek şirketleri aranmadıkça, resepsiyonda her bir kışın nerede oturduğunu bilmedikçe ve o yerlerde el yazısıyla yazılmış yer kartları ve lanet olası tabaklarında kutulanmış ve eğilmiş truffles olmadıkça olmaz."

Tod tersledi ve Indy'yi işaret etti. "Otuz dakika. Senin evine."

Sonra da gitti.

"Ah canım," diye nefes aldı Stella.

"Böl ve fethet," dedi Daisy. "Indy, Lee'yi ara. Ona bir eskorta ihtiyacımız olduğunu söyle. Jet ve Ava, siz burada kalıp işlere bakın. Jules'u arayıp işleri biter bitmez May'i getirmesini söyleyeceğim. Indy, Ally, Roxie, Stella, Annette ve ben Indy'nin evine gidip Tod'u halledeceğiz." Daisy Annette'e döndü. "Ve senin açılışını hayatta kaçırmayız, şekerim."

"Phat." Annette gülümsedi.

Daisy'nin bakışları Stella'ya kaydı. "Indy'de Dixon Jones ile yeniden planlama hakkında konuşacağız. Kaçırıldığın için buluşmayı kaçırmama ses çıkarmadı, ama bu ipucunun kaybolmasını istemiyoruz."

Stella'nın gözleri, uzanıp Stella'nın elini sıkan Indy'ye kaydı.

"Hadi başlayalım!" Daisy bitirdi.

Öğleden sonrayı boks yaparak, gerçekleri selamlayarak ve Tod ile oturma düzeni konusunda tartışarak geçirdim.

Stella öğleden sonrayı dönüşümlü olarak Daisy ve Shirleen ile (telefon aracılığıyla) Dixon Jones hakkında tartışarak geçirdi.

Beşi biraz geçte Jules ve May yardım etmek için geldiler.

Saat altı sularında Roam ve Sniff (Jules'un dramı bittikten sonra Shirleen'in yanına taşınan Jules'un barınaktan kaçan iki arkadaşı) üç büyük Famous pizza kutusuyla geldiler.

Saat yedi sularında Shirleen iki elinde birer gitar kutusuyla geldi ve Roam ile Sniff'in artık Stella'dan resmen gitar dersleri almaya başladıklarını duyurdu.

Saat sekiz civarına kadar Stella ve çocuklar üst katta Indy'nin TV odasındaydılar ve gitarlarını çaldıklarını duyduk.

Saat sekiz buçukta, Vance bize eve kadar eşlik etmek için geldi.

Bununla birlikte, Vance gelmeden önce tüm düğün işlerini halletmeyi ve her detayın üzerinden geçerek bir Düğün Brifingi yapmayı başarmıştık.

Akşam boyunca Hank'i birkaç kez kontrol ettim ve sonra huzursuz bir şekilde birkaç mektup yazmanın zihnimi (ve kalbimi) sakinleştireceğini umarak bunu denedim.

İşe yaramadı.

Şimdi saat on biri geçiyordu ve ben çok heyecanlıyım.

Ön kapının açıldığını duydum ve sesle birlikte bedenim sarsıldı. Kırtasiye malzemelerimi aldım, kalemimle birlikte sehpanın üzerine fırlattım ve Hank'in ıslık çaldığını duyduğumda evin önüne doğru yöneldim.

Mutfağın kapısını döndüğümde elinde Shamus'un ipi vardı ve bakışları bana yöneldi.

Beni görünce gözleri gülümseyerek ısındı.

Eve geldiğinde uyanıksam her gün söylediği gibi "Selam tatlım," dedi.

"Hey, Whisky," diye cevap verdim, normalde her gün o eve geldiğinde uyanıksam verdiğim cevap gibi.

Onun yanına taşındığımda, normal bir hayata alışmakta zorlanacağımı düşünmüştüm. Eski sevgilimin,  ılgın Billy'nin beni normalden uzaklaştıracağını düşündüm. Normal bir rutin. Normal bir ilişki. Normal bir mahallede, normal bir köpekle, normal (ama seksi) bir adamla normal bir hayat. Bu tür bir normalliğin benim için sonsuza dek kaybolacağını düşündüm.

Ama Hank'le normal, sıradan bir normal değildi.

Olağanüstü bir şeydi. Ve ben bunu kabul ettim, hiç sorun olmadı.

Yanıma geldi, bir kolunu belime doladı, eğildi ve şakağımdan öptü. Ama  p c ğ  bittiğinde dudaklarını olduğu yerde bıraktı.

"Günün nasıl geçti?" Usulca sordum, yüzüm yukarı doğru eğikti, gözlerim açıktı ve güçlü boynunun arkasına kıvrılan siyah saçlarına bakıyordum.

Ona saçını kestirmek için randevu alması gerektiğini hatırlatmam gerektiğine karar verdim, özellikle de kardeşinin düğününden hemen önce, ama bunu yapmayacaktım. Hank'in harika saçları vardı, yumuşak, g r ve dalgalıydı ve ben saçlarının biraz uzun olmasını seviyordum. Ben çok severdim.

"Tamam," diye cevap verdi ve belimi sıktı. "Shamus'u dışarı çıkarıyorum," diye mırıldandı şakağıma bir öpücük daha kondurmadan önce. "Seninle yatakta buluşuruz."

Başımı salladım, midemin eridiğini, başımın çenesine doğru kaydığını hissettim. Geri çekildi, yürüyüş öncesi coşkuyla titreyen Shamus'un tasmağını taktı ve gittiler.

Yüzümü yıkayıp nemlendirdim ve saçlarımı başımın üstünde dağınık bir şekilde topladım. Esnek, uçuk pembe dantel bir gecelik giydim, yatağı girdim ve beklemeye başladım.

Bu arada, hala bağılydım.

Kapının tekrar açıldığını ve ardından Shamus'un tırnaklarının ön odadaki ahşap zemine, oradan da mutfağı vurduğunu duydum. Shamus yatak odasının kapısına gelmeden önce televizyon odasındaki halıya vurduğunda birkaç vuruşluk bir sessizlik oldu. Yatağı doğru dörtnala koşarak içeri daldı. Zıpladı ve bana doğru geldi, kulağını okşarken yüzümü yaladı.

Bu da (eğer yürüyüşe katılmadıysam) normaldi.

Hank çok daha yavaş takip ederdi.

"Shamus," dedi Hank alçak sesle ve Shamus geri çekildi. Yatağı dolaşmaya başladı, her gece dolaştığı için her yeri ezberle biliyor olmalıydı. Hank'in karşısında ayak ucuna uzandı ve nefes nefese kaldı.

"Hank..." Başladım, sonra durdum.

Hank'le geçirdiğim aylar boyunca ilk kez ne yapacağımı bilemedim.

Durduk y e r e birini sevdiğini söylemedin.

Yaptın ama yapmadın. Aman

Tanrım.

"Öyle mi?" Hank tişörtünü çekerek sordu.

"Um..." Sonra da "Kalkmamı mı istediniz?" diye sordum.

Tişörtü yere bıraktı ve botlarını çıkarmak için yatağın kenarına oturdu.

"Evet," diye

yanıtladı.

"Neden?"

Bir botu bırakıp diğerinin peşinden gitti, sırtı hala bana dönüktü, "Seni becermek istedim," diye cevap verdi.

Tüm nefesim ciğerlerimden dışarı çıktı.

Birlikte yaşadığımız aylar boyunca, Hank ve ben çok fazla seks yaptık. Bu hiçbir zaman normal olmamıştı. Her zaman sıra dışıydı ve bu hiç değişmedi.

Normal olmayan şey, Hank'in bunu yapmak için beni uyanık tutmasıydı.

"Normalde havadaysan beni uyandırmakta sorun yaşamazsın," diye hatırlattım ona.

Diğer botunu ve çoraplarını çoktan çıkarmıştı ve şimdi ayağa kalktı, yüzünü bana döndü ve kemerinin peşinden gitti. Bu bana Hank'in göğsünü tam olarak görme fırsatı verdi.

Vücudunun en sevdiği yeri. Eğer gözlerini saymazsan. Ve dudaklarını. Ve, um, diğer kısımları.

"Bu gece uyanık ve tetikte olmanı istiyorum, Günışığı," dedi sırtımdan önce.

"Neden?"

Cevap vermedi. Onun yerine usulca, "Geceliğini çıkar, Roxie," dedi.

Vücudumun titrediğini hissettim ama bunun dışında hareket etmedim.

Tuhaf hissediyordum. İyi bir tuhafıktı, korkutucu bir tuhafıktı, beklenti dolu bir tuhafıktı.

"Neden bu gece uyanık ve tetikte olmamı istiyorsun?" Tekrar ettim.

"Roxanne. Geceliğini çıkar." "Hank-"

"Yap şunu," diye emretti ve kot pantolonunu indirdi.

Vücudunun en sevdiğim diğer kısımlarına, özellikle de birine iyice baktım ve geceliğimi çıkardım.

Hank bunu yaparken beni

izledi. Sonra hareket etti.



Dizlerimi yatağa dayamış, başımı arkaya atmış, Hank'e sarılıyordum. Hank içimdeydi, yüzü boğazıma yapışmıştı, elleri sırtımda geziniyordu.

Önce yukarı, sonra aşağı kaydım ve ona bakmak için çenemi eğdim.

Başı geriye gitti. Ağzımı onunkinin üzerine koydum ve onu öptüm.

O da beni öptü, diller birbirine karıştı. Elleri kalçalarımın gitti ve beni yukarı kaldırdı. Ağzımı bıraktı, sonra parmaklarını içeri soktu ve beni tekrar aşağı indirdi.

Dudaklarım onunkilere değdiğinde kendimi çok iyi hissettim ve yumuşak bir inilti çıkardım.

Şimdi kesinlikle zamanıydı.

Kalçalarımı onunkilere bastırdım, belli başlı gizli kaslarımı esnettim ve yumuşak iniltisini hissettim.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

Parmakları kalçalarımın gerildi ve gözleri benimkilere takıldı. "Bunu duyduğuma sevindim, Günışığı," diye fısıldadı.

Geri.

Gülümsedim.

Sırt üstü düştü, kollarını bana doladı, beni de yanına aldı.

Bizi birbirimize bağlı tutarak yana doğru çevirdi. Komodininin çekmecesini açtı ve lacivert kadife bir kutu çıkardı.

Kutuya baktım, vücudum kaskatı kesilmişti, başparmağı kutuyu hafifçe araladı ve işaret parmağını içeri sokup yüzüğü mavi ipekten çıkarmadan önce pırlantayı gördüm.

Kutuyu komodine fırlattı, tekrar oturdu, hâlâ birbirimize bağlıydık. Sağ eli yüzümde gezindi.

Sol kolumdan tuttu, elimi yakaladı, yerleştirdi ve yüzüğü parmağıma geçirdi.

Parmağımdaki elmas tektaşa bakarak donup kaldım.

Büyük değıldi, küçük de değıldi.

Normal bir elmas nişan yüzüğüydü. Tam istediğim gibiydi.

"Eğer Tod'un düğünümüzü planlamasına izin verirsen, bunu geri alırım," dedi Hank bana ve gözlerim onunkilere kaydı.

Ona baktım, bir vuruş, iki, sonra üç, ve fısıldadım, gözyaşlarımın gözlerimin arkasını yaktığını hissederek, "Bunu asla geri alamayacaksın."

Beni öpmeden hemen önce gülümsemesini izledim.

Sonra beni sırt üstü yatırdı ve başladığımız işi bitirdi.

İşimiz bitip kendimize geldiğimizde yanıma kaydı ama bir kolunu karnıma doladı, bir kalçasını benimkinin üzerine attı ve yüzünü başımın yan tarafına soktu.

Eğlence başladığında yataktan çıkmış olan Shamus geri döndü. Biraz dolaştı ve her zaman yerleştiğı yere, boyumun aşağına, Hank'in karşı tarafına yerleşti.

Hem köpek hem de insan Nightingale çocukları, her zaman yaptıkları gibi, beni sıkıştırdılar.

Hayal etmediğimden emin olmak için başparmağımyüzük parmağımyın tabanına doğıru hafifçe vurdum.

Kendimi soğuk, katı, gerçek altın gibi
hissettim. Hayal etmemiştim.

Başımı yana çevirdim, Hank'in ağzını kendi a ғ z ı m l a
buluşturdum ve gülümsedim.

"Mutlu musun?" Hank dudaklarıma doğru
mırıldandı. Sözlü olarak cevap vermedim,
başımı salladım.

Bana hafif bir öpücük verdi.

Daha önce dökmediğim gözyaşlarımdan gözlerimden
süzüldüğünü hissettim. Hank de öyle.

"Tanrım, sen bir kaçıksın," diye mırıldandı Hank, kolu
daha da sıkılaşmıştı.

"Bana deli deme," diye fısıldadım, sesim cızırtılı
çıkıyordu.

"Üzgünüm Günışığı, sen bir kaçıksın," diye cevap verdi.
"Ama bu iyi bir şey."

Bunu görmezden gelmeye karar verdim. Hank neredeyse
her gün bana deli diyordu.

Ve bazı çılgın nedenlerden dolayı, bunun iyi bir şey
olduğunu düşünüyordu.

"Annemi aramam gerek," dedim ona.

"Indiana'da saat sabahın ikisi," diye hatırlattı bana.

"Güven bana, Hank,
umursamayacak." Ve
umursamayacaktı da.

Trish Logan çok sevinirdi.

Trish Logan kiliseyi acil toplantıya çağırır, böylece tüm cemaat kızı Roxanne Giselle'in sonunda kendine iyi, düzgün, dürüst bir adam bulduğu için Tanrı'ya şükrederdi.

Hank, "Sabah onu ara," diye ısrar etti.

"Viski-"

Kolu iyice gerildi. "Roxanne, sabah onu ara," diye tekrarladı. "Bu gece senin ve benim."

Nefesimi içime

çektim. Sonra

"Tamam." dedim.

Bedenimi yüzüne çevirdi, başını kaldırdı ve boynuma gömdü.

Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım. Shamus ipucunu anladı ve yataktan çıktı.

YEDİ



BİZ İYİYİZ

Stella

I uyanıklık ve uyku arasında gidip geliyordu.

Uyanık olduğum anlarda bankamı hayal ediyordum. ve annemle babama ne kadar gönderebileceğimi merak ediyordum (bulduğum cevap... çok değil).

Uyuduğum anlarda uçan gerçekleri, patlayan konfetileri, Dixon Jones'un çılgınca güldüğünü, Preston Mason'ın bana içinde korkunç cinayet karikatürleri olan resimli bir kitap gösterdiğini ve Mace'in acı dolu yüzünü hayal ediyordum.

Kapıda bir anahtar sesi duyduğumda tamamen uyandım.

Juno'nun vücudu sarsıldı ve bir şeyler duymadığımı doğruladı. Karnına doğru geldiğini hissettim. Yatağın ayak ucunda olduğu için onu göremiyordum ama başının yukarıda, kapıya dönük ve kulaklarının dik olduğunu anladım.

Durumumu değerlendirdim, oldukça kötü durumdaydım. Yatağa düşmüştüm ve telefon yanımda olmadığı için derin bir uykuya dalmıştım. Silahım yoktu ve zaten nasıl kullanacağımı da bilmiyordum. Ev büyük bir arsa üzerindeydi, yakınlarda başka ev yoktu ve Swen ile Ulrika tatildegdi.

Kimse ığlığımı duymayacaktı.

Kapı açıldığında alarm tt. Juno tekrar hareket etti, yatak onun cüssesiyle sarsıldı ve aşağı atladı.

Dehşete düşmüş bir şaşkınlıkla düğmelere basılmasını ve bip sesinin kesilmesini dinlerken vücudum korkudan kaskatı kesilmişti.

O kadar paniklemiştim ki bip sesi kesildikten sonra yumuşak hareketler ve Juno'nun tasmaındaki künyenin şıngırtısı dışında başka bir şey duymadığımı fark etmedim.

Başka bir deyişle, köpeğim
havlamadı. Bu bana bir şeyler
anlatmalıydı.

Bunun yerine, kendimi yatakta yatarken hayal ediyordum, Bülbül Adamlar'dan biri, belki de Mace, beni orada uyuyor gibi bulacaktı, ama bunun yerine kafamın arkası havaya uçacaktı.

Bu düşünceyle, birinin kıyafetlerini çıkarıyormuş gibi bir hışırtı duydum. Ağır bir kemer tokasının döşeme tahtalarına çarparak çıkardığı sesi duyduğumda bunun doğru olduğunu anladım.

Tanrım.

Beni vurmadan önce tecavüz edeceklerdi.

Tamam, yani ölebilirdim. Şansım yeterince kötüydü, bu da bir olasılıktı.

Ama önce ben ihlal edilmeyecektim.

Unh-unh.

Yok

artık.

Boş

versene

.

Varlığın yatağa yaklaştığını hissettim. Kıpırdamadan uzandım, zamanımı bekliyordum. Örtüler hareket etti, yavaşça omzumdan kaydı. Ağırlığın etkisiyle yatağın çöktüğünü hissettim ve iki büklüm oldum.

Yatağa dik bir şekilde sırtüstü uzandım, dizlerimi kaldırdım ve dizlerini yatağa dayamış gibi görünen devasa gölgeye nişan aldım. İki bacağımla birden tekme atarak tam karnına vurdum.

Acı dolu homurtusunu duydum. Vücudu geri çekildi ve ben de diğer tarafa yuvarlanarak yataktan kalktım ve panik düğmesi olan alarm paneline doğru koşmaya başladım.

"Yardım edin! İmdat! Biri yardım etsin!" Kimsenin duymayacağını bildiğim halde çığlık attım.

Ama belki şansım değişirdi.

Belki de çok iyi işiten ve geniş bir madalya koleksiyonu olan eski bir denizci çavuş, savaş kabuslarını kovmak için gece yarısı koşuya çıkıyordu. Beni duyar, içeri dalar ve

günü kurtarırdı.

Bu düşünceyle platformdan kapıya doğru sıçradım, vücudum havadayken bir kol ortama dolandı. Gürültülü bir "Oof!" sesi çıkardım ve diğer tarafa doğru uçtum.

Bir sıçrayışla yatağa düştüm ama daha dönmeye fırsat bulamadan üzerime ağır bir beden çöktü.

"Çekil!" Saldırganımın gölgeli yüzüne doğru bağırdım, büküldüm, eğildim ve ittim.

"Tanrım, Stella, sakın ol," diye karşılık verdi Mace, sesi garip bir şekilde gırtlaktan geliyordu.

Vücudum hareketsiz kaldı ve onun gölgeli kafasına baktım. "İyi misin?" Mace sordu.

Cevap vermedim. Çok şaşırmıştım.

Onun yerine başımı salladım.

Bunu görmüş ya da duymuş olmalı çünkü üzerimden yuvarlandı ve dizlerini kaldırarak ayak tabanlarının yatağın üzerinde olmasını sağladı.

"Kahretsin, ama alt beden gücün var," diye homurdandı.

Yan tarafıma döndüm ve bir dirseğimin üzerine çıktım. Gözlerim loş ışığa alışınca iki elini karnına götürdüğünü gördüm.

"Bana tecavüz edeceğini sandım," dedim ona.

Başını yana çevirdi ve odadaki hava tuhaflaştı ve iyi bir şekilde değil. Karanlıkta gözlerini üzerimde hissettim.

"Neden böyle düşündün ki?" diye kırıptı, sesi hâlâ acıdan kısıktı.

"Beni öldürmeye gelen kötü bir adam olduğunu sanmıştım. Bana tecavüz et, sonra da öldür."

Odadaki hava normale döndü.

"Kötü adamlarda senin alarm şifren yok, bebeğim."

Hmm.

Bu konuda haklıydı (umarım).

Devam etti, "Her yerde kameralar var. Dış kapıyı açmadan önce burada olduğunu bilirdik. Sizi uyarmak için ararlardı."

Hmm yine.

Çıldırıldığım için kameraları unutmuşum.

"Ve lanet olası bir anahtarı da yok," diye devam etti

Mace. "Senin de anahtarın yok," diye hatırlattım ona.

"Kedicik." Sesi normale dönmüştü, şimdi yumuşak ve nazikti ama normaldi. "Sana anahtarını geri vereceğimi mi düşünüyorsun?"

Nefesim Route 66'da bir yolculuğa çıktı. Ne diyordu?

"Bugün Fortnum's'da bana bunları sen verdin," dedim.

"Sana bir set verdim. Başka bir set kestirdim."

Nefesim havuzlu bir motelde kaldı.

Bu yüzden "Bunu neden yaptın?" diye sorduğumda, yanıtlım çok yumuşak oldu.

"Böylece günün sonunda eve dönme vakti geldiğinde içeri girebiliyordum."

Dirseğimin üzerinde, yan yatmış, onun büyük gölgesine bakıyordum.

Zihnim karmakarışıkta, birden fazla düşünce aynı anda kafamda dönüp duruyordu.

Sonra sadece bir tanesinde
karar kıldı. Mace geri döndü.
İşte o zaman atıldım.

İlk başta kendine gelemedi ya da bir saniye önce orada yatarken, bir saniye sonra her yerinde olduğuma şaşırdı, bu yüzden fazla hareket etmedi.

Bu sayede ellerimi, dudaklarımı ve dilimi onun üzerinde gezdirebildim. Bunun bir diğer faydası da, hâlâ boxer giydiğini fark ettiğimde, onu üzerinden çıkarabilmemdi.

Sonra toparlandı ve işler kızıştı. Kolların ve bacakların birbirine dolanması, dudakların kayması, dillerin tadına bakması, parmak uçlarının kayması ve tırnakların sürüklenmesi haline geldi.

Külotumu bacaklarımdan aşağı yırttı ve atletimi kafama geçirdi.

Ben ağzımı onun bacaklarının arasına soktum, o da benimkinin arasına.

Sonra onu yuvarladım, üstüne çıktım, parmaklarımı etrafına sardım ve onu içeri yönlendirdim.

Beni yuvarlayıp derine vurmadan önce üç muhteşem vuruş boyunca kontrol bendeydi.

Baldırlarımı kalçalarına doladım ve daha sert yapması için yalvardım.

Mace itaat etti.

Boşaldığımda beni öpüyordu, ağzına doğru inliyordum.

Daha uzun sürdü ve başını geriye attığında gözlerim boğazının gölgeli sütunundaydı, son bir kez içime girdi ve derin, uzun bir iç çekti.

İşini bitirdikten sonra ağırlığı içime yerleşti ve nefes alamam da onun ağırlığından hoşlandım.

Mümkün olduğunca uzun süre dayanabildim. Hava almak için sesli bir şekilde yutkunduğumda, Mace bunu duydu ve hemen sırtına yuvarlandı, beni de yanına aldı, böylece ben üstteydim.

İkimiz de hâlâ zor nefes alıyorduk, ben sırayla mırıldanıyordum. Yüzümü omzuyla boynu arasındaki boşluğa soktum ve başının arkasını elimle kavradım.

Nefes alışım yavaşladığında, mırıltılı nefesler kesildiğinde, bana bir şeyler olduğunu fark ettim. Heyecan verici ve korkutucu bir şey. Gazetenin ön sayfasında olmak ve "ünlü" olarak anılmak gibi bir şey.

Ama daha

büyük. Ve

daha iyi.

Hayatımda ilk kez şansımın değişmek üzere olduğunu düşünmeme neden olan bir şey.

Test etmek istemedim ama yapmak zorundaydım. "Mace?"

"Öyle mi?"

Ne diyeceğimi bilemedim.

Sonra söyledim.

"Çekip gittin."

Kolları bana gevşekçe sarılmıştı ama daha da sıkılaştı.

"Çok kızmıştım, Kedicik," dedi usulca.

Çok kızmıştı. Ve Mace'in sinirlenmesi bir doğa olayı, bir kasırga ya da bir volkan patlaması gibi bir şeydi.

"Ben bir kaltaktım," diye fısıldadım.

Ellerinden biri kalktı ve saçlarıma dolandı.

"Sebebin var. Başına bir sürü şey geliyor. Bunu içinde tutamazsın, seni mahveder. Bu yüzden hıncını birinden çıkarmalısın. O kişi benim." Başını çevirip omzumu öptü ve sessizce sözlerini bitirdi: "Seni daha dikkatli idare etmeyi öğrenmeliyim."

Boğazımdan kontrol edemediğim bir ses çıktı, yumuşak ve alçak, acı iniltisi gibi. Ama bu acıyı hissettiğimden değildi. Acının gitmesine izin veriyordum.

Başı geriye yaslandı, eli saçlarımda usulca dolandı ve diğer kolu belime daha sıkı sarıldı.

"Neden anahtarlarımı geri verdin?" diye sordum. "Sen vermemi söyledin."

"Evet, ama-"

Mace sözümü keserek, "Şimdilik, babam sana ne yapmanı söylediye, onu yaptığını görmeli," dediğinde vücudum gerildi.

Aman Tanrım.

Nereden biliyordu?

"Nereden biliyorsun?" Nefes aldım.

Mace bana cevap vermedi, onun yerine devam etti, "Yapmayacağımız şey onun kurallarına göre oynamak. Eve sana geldiğimi bilmeyecek."

"Sence izliyor mudur?" "Evet."

Lanet olsun!

Ne kadar

ürkütücü!

"Neden?" diye

sordum.

"Çünkü o bir pislik."

Aklıma Mace'in babasından bahsettiği geldi ama o konuya girmedim çünkü onunla aynı fikirdeydim. Babası tüm zamanların en büyük pisiğiydi.

"Eğer izliyorsa, içeri girdiğinizi görecektir," diye belirttim. "Hayır, görmez."

"Evet, yapacak. Swen ve Ulrika'nın dışarıda hareket sensörlü ışıkları var ve-"

"Beni
görmeyecek."

"Mace-"

Koluyla beni sıktı. "Bebeğim. Güven bana. Beni görmeyecek."

Söyleyiş tarzına bakılırsa ona güvenmişim. Daha sonra oraya gitmemeye karar verdim. Mace'in görünmeden evlere girmeyi nasıl öğrendiğini bilmek istemiyordum.

Bizi yatağa taşıdı, yorganı üzerimize örttü. Yerleştik ve beni önlerimiz birbirine değecek şekilde çekti, ellerim göğsündeydi, kolu belimdeydi. Parmakları sırtımda fısıltı yumuşaklığında hareket etmeye başladı. Juno bize katıldığında ve ayaklarımızın dibine çökmeden önce yatak onun hareketleriyle sallandığında bunun gerçekten güzel hissettirdiğine karar verdim.

"Annenin hasta olduğunu ve ipoteği biliyorsun, değil mi? Seni bunlarla kandırdı, değil mi?" diye sordu sessizce.

Bunu nereden bildiğini sormadım. O bir özel dedektifti. Bu soru aptalca olurdu ve Preston Mason benim ve not ortalamam hakkında ne düşünürse düşünsün, ben aptal değildim.

"Evet," diye cevap verdim.

"Ne kadarını paylaştı? Annen hakkında?"

"Pek bir şey yok. Sadece kanser olduğunu ve ipoteklerini ödeyemediklerini, bu arada ipoteklerin de ona ait olduğunu söyledi."

Mace içini çektikten sonra, "Öyleydiler. Bugün güncel hale geldiler."

Vücudum dondu kaldı. Protesto etmeyi, çılgılık atmayı ve bağırmayı aklımdan geçirdim, ona değil ama dünyaya ve belki de onun lanet olası pislik babasına.

Bunun yerine, yüksek sesle ve iğrenç bir şekilde gözyaşlarına boğuldum.

Ama bir nedenim vardı. Gözyaşlarım üç katına çıkmıştı. Annem için üzüliyordum. Mace'e sorunlarımdan biriyle daha ilgilendiği için minnettardım. Ve babasına çok kızmıştım.

Mace beni kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı.

Uzun süre ağladım ve tüm yol boyunca bana sarıldı.

Kendime gelmeye başladığımda başımı kaldırdım ve "Üzgünüm Mace, ama baban bir pislik!" diye bağırdım.

Sonra aptalca bir nedenden dolayı tekrar ağlamaya başladım.

İkinci ağlama krizim başladığında, Mace çekildi ve yatağı bıçakladı. Doğrudum ve hâlâ gözyaşlarımla yutkunurken gölgesinin hareketini izledim. Platformdan atladı, banyoya gitti ve geri geldi, tekrar yatağa girdi ve avucuma selpak doldurdu.

Duygularımı kontrol etmek için birkaç derin nefes aldım, bu çaba neyse ki başarılı oldu. Silmeyi bitirdiğimde

Mace mendili benden aldı ve komodinin üzerine fırlattı.

Juno tüm bunları izlemek için karnına gelmişti. Mace mendilimi fırlatıp attıktan sonra, son dramın bittiğine dair köpekçe bir değerlendirme yaptı ve inleyerek yan tarafına yerleşti. Mace yatakta sırt üstü uzandı ve beni yanına çekti. Başımı göğsüne yasladım ve kolumu karın kaslarına doladım.

"Bundan sonra, sana söylemekten nefret ediyorum ama bilmelisin," diye başladı Mace ve göğsüne doğru iç çektim, ağır ve büyük ve başımı salladım, böylece devam etti, "Yumurtalık kanseri, Kitten. Yayılmış. Durumunun iyi görünmediği bilgisini aldık."

Bir süre dudağımı ısırdım ve sonra fısıldadım, "Onu yarın arayacağım."

Sırtıma doğru kıvrılmış olan kolu beni bir kez daha sıktı.

"Konuşacak daha çok şey var ama bunu sabah yaparız. Bu gecelik bu kadar yeter. Öyle mi?"

Tekrar başımı salladım.

Sonra hemen vazgeçtim ve zar zor duyabileceğiniz kadar alçak bir sesle "Kız kardeşinin kaçırılıp öldürüldüğünü biliyorum" dedim.

Vücudunun katılaştığını hissettim.

Mace'i sıkma sırası bendeydi.

"Lütfen gitme, lütfen." Hâlâ çok yumuşak konuşuyordum.

"Buradayım," diye cevap verdi. "Bana söyleyecektin."

Tereddüt etti, sonra "Evet."

"Ben tam bir kaltağım." Sesim şimdi daha yüksek ve kendi kulaklarıma bile sert geliyordu.

"Kedicik."

Bir dirseğimin üzerine kalktım ve yüzüne baktım. "Şansımı kaçırdım mı? Şansımı kaçırmak istemiyorum. Benim için orada olman gerektiğini söyledin ama ben de senin için orada olmalıyım," diye açıkladım ve fısıldadım: "Lütfen Mace, bana bir şans daha ver."

Eli boynuma geldi, başparmağı çenem boyunca kaydı, sonra alt dudağımın alt kenarını takip etmek için yukarı çıktı.

"Yarın."

"Mace-"

"Yarın."

"Ben

istiyorum-"

Ne o dedi Sonraki, veya daha fazla Önemli bir şey, itiraf etti, dünyamı sarstı.

"Karanlıkta bu konu hakkında konuşamam, Kedicik. Bütün gece kafamı kurcalar. Bu konu aydınlıkta konuşulmalı."

Bunu anladım.

Lanet olsun, ama bunu anladım.

Mace'in bir zayıflığı olduğunu asla tahmin edemezdim ama işte oradaydı.

Ve hiç tereddüt etmeden bana kendisinden bir parça verdi. Bu parça, onun da siyahlar içinde yaşadığı gerçeği idi.

Tam o anda onu sevdiğimi anladım.

Ve sonunda şansım dönmüştü.

Ve ne olursa olsun onu karanlığın içinden çekip çıkaracaktım.

Bu beni mutlu etti ama gülümsememi kendime sakladım. Başım göğsüne geri döndü ve bedenim onunkine doğru gevşedi. Onun da benimkinin altında rahatladığını hissettim ve nefes alış verişinin eşitlendiğini dinledim.

Uyuduğunu düşündüğümde, işte o zaman kendime gülümseme izni verdim.

Bu yüzden sesi kısık bir şekilde sorduğunda bedenim irkildi. "Sonunda iyi miyiz?"

Vücudumu ona daha da bastırdım ve "İyiyiz" diye fısıldadım.

Göğsünün hareket ettiğini, garip bir şekilde titrediğini fark ettim. Sessizce güldüğünü fark etmem birkaç dakikamı aldı.

Bir dirseğime kadar geldim ve ona tekrar baktım.

"Gülüyor musun?" Uykusuzluktan geçici olarak delirmiş olabileceğini düşünerek sordum.

"Evet," diye cevap verdi.

"Neden?"

Mini bir ab-crunch yaptı ve dirseğinin üzerinde duracak şekilde döndü, yüzü yüzümdeydi. O kadar yakındı ki, görebildiğim tek şey oydu.

"Ben kazandım," diye mırıldandı ve sözleri zafer ve kibir doluydu.

Bir milisaniye için, kaval kemiğine iyi bir tekme atmayı düşündüm.

Bunun yerine gözlerimi devirdim ve "Her neyse" diye mırıldandım.

Bunun üzerine kollarını bana doladı, beni de yanına alarak sırt üstü yere düştü, ben çoğunlukla üstteydim ve bir kahkaha patlattı.



Uzun bir süre sonra, Mace'in uyuduğundan kesinlikle emin olduğumda, onun yanıldığını düşündüm.

Kazanan bendim.



SABAHIN KÖRÜNDE SEKS YAPTIKTAN SONRAYDI. Mace'den sonra Juno'yu dışarı çıkardı. Biraz geç saatlerde ama yine de sabahın köründe bir çift duşundan sonra sıfırdan yumurta benedict yapıyordum.

Mace bu çabalarımın engel oluyordu çünkü benimle birlikte küçük mutfakta oturmuş bir fincan kahve yudumluyordu, iri vücudu tezgâha yaslanmıştı ve yoluma çıkıyordu.

Solmuş bir kot pantolon giyiyordu, kemeri yoktu, ayakkabısı yoktu, saçları hala hafif nemliydi. Ayrıca zeytin yeşilinden biraz daha yeşil kısa kollu bir Henley giyiyordu. Tatlı bir Henley'di çünkü normal bir adam için, büyük, belirgin, kaslı pazuları olmayan bir adam için yapılmıştı. Bu nedenle kolları dar geliyor ve dikkatinizi Mace'in büyük, belirgin, kaslı pazularına çekiyordu.

Mace'in pazılarına olan dikkatim yemek pişirme çabalarımı da engelliyordu. Hollandaise sosu konsantrasyon gerektiriyordu, yoksa dağılıyordu ve dağıldığında onu atıp baştan başlamanız gerekiyordu ki bu berbat bir şeydi (bunu biliyordum çünkü benim başıma çok geldi).

Üzerimde bir kot şort ve arkasında kömür grisi renğinde sarmaşıklarla sarmalanmış bir kafatası olan siyah bir yarış atleti vardı. Mace gibi benim de saçlarım ıslaktı ve ayaklarım çıplaktı.

Mace bana, "Çocuklar gece sana geleceğimi bilecekler," dedi.

"Nasıl?"

"Bebeğim, kameralar," diye hatırlattı bana.

Lanet o l s u n . Nasıl oluyor da kameraları hep unutuyordum?

Mace devam etti, "Rock Chicks'in karanlıkta kalması gerekiyor."

Sosu hayatım buna bağılıymış gibi çırpıyordum, hollandaise sosunda olduğu gibi ve baktım

omzumun üzerinden Mace'e şaşkınlıkla

baktım. "Neden?" diye sordum.

"Büyük ağızları var, bu yüzden."

Bu konuda yanılmadı. Rock Chicks'in kesinlikle büyük ağızları vardı.

"Tamam," diye tekrarlardım. Sonra kameralarla ilgili bir şey dikkatimi çekti. Sosun koyulaştığını gördüm ve rahatsız hissetmeye başladığım için soğukkanlılığımı korumaya çalışarak ocaktan çektim. "Mace, o kameralar-"

"Öyle mi?"

Sosu bir kenara koydum, haşlanmış yumurtaları sudan çıkardım ve onları bekleyen kızarmış İngiliz muffinlerinin ve ızgara Kanada pastırmasının üzerine koyarken, "Biz, şey... bilirsin, izlemiyorlardır. Bu sabahki gibi mi?"

"Erkekler evdeyken iç kameralar kapatılır."

Rahat bir nefes aldım.

Tanrı'ya şükürler

olsun.

Sosu yumurtaların üzerine döktüm ve tavayı bir kenara koydum. Mace'e bir tabak (üç yumurta, üç kalın parça pastırma, üç muffin. Çok fazla yiyecek vardı ama o iri bir adamdı) çatal ve bıçakla birlikte verdim ve dikkatimi kendi tabağıma çevirdim (bir yumurta, kahvaltıyı çok seven biri değildim).

Mutfakta durduk, tabaklar tezgahın üzerindeydi, vücutlar yan yatmıştı, ayakta yemek yiyorduk.

Gerçekten de bir yemek masasına yatırım yapmayı düşünmem gerekiyordu. Bunu nasıl yapacağım ve eve nasıl para göndereceğim konusunda hiçbir fikrim yoktu ama gitar dersleri işini zorlamaya başlamanın zamanının geldiğini düşündüm.

Yemek yemekle meşguldüm ve zihnim düşünmekle meşguldü. Mace orada olduğu ve biz "iyi" olduğumuz için rahat ve mutlu hissetmek yerine, harika seks yaptığımızdan bahsetmiyorum bile (iki kez), gergindim ve biraz korkmuştum. Geçen hafta yaşadıklarımın, geçen yılki umutsuzluğumdan, Mace'le tekrar bir araya geldiğimizde her şeyin yolunda gittiğine geçemiyordum.

İlk olarak, bu sabahki konuşmamız hakkında endişeliydim, sadece Mace'in bana konuşmamız gerektiğini söylediği "daha fazlası" hakkında değil, aynı zamanda onun için ve bana kız kardeşi hakkında anlatacakları için de endişeliydim.

İkincisi, hayatım hâlâ darmadağındı.

Kafam bunlarla doluyken, ensemden yukarı doğru yayılan hoş sıcaklığı hissetmem biraz zaman aldı.

Bakışlarımı kaldırdığımda Mace'in gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm. Sıcak ve tatlıydılar ve dudaklarının uçları yukarı kalkıktı.

"Ne?" Ben sordum.

"Yemeklerini özledim, Kedicik," diye yumuşak bir cevap verdi. "Benedict usulü yumurtayı tost yapar gibi çırpabilen birini tanımıyorum."

Yumurtalarını sevdiğini tahmin ediyordum.

İşte oldu, korkum yok oldu. Ona gülümsedim.

O da gülümsedi.

Harika bir gülümsemesi vardı.

Neden bir haftayı onunla kavga ederek geçirdik? diye sordu beynim bana.

Oh, kapa çeneni, beynime söyledim.

Mace'in dikkati tekrar tabağına döndü ve bir yumurta daha yedi. "Hank bir koleksiyon başlattı."

Çiğniyordum, bu yüzden yutkundum, yumurtaları biraz kahve ile kovaladım ve "Koleksiyon mu?" diye sordum.

Soruma cevap vermek yerine, "Marcus, Malcolm ve Tom da dahil olmak üzere herkes içeride. Sen ve ben çıktıktan sonra Hank, Tod, Stevie ve Shirleen'in peşinden gidecek. Şimdiye kadar yaklaşık on beş kişi yakaladılar."

Kafam karışmıştı ve anlamıyordum. "On beş büyük ne?"

"On beş büyük dolar."

Ona baktım.

"Üzgünüm, Mace," diye açıkladım. "Takip edemiyorum."

Gözleri tabağından bana kaydı. "Sizinkiler için."

Bağırsak tekmesi. Tatsız değildi ama bir an için felç ediciydi.

Geçici felç durumumdan sıyrıldım ve "Hank annem ve babam için para topladı ve bir günde on beş bin dolar mı buldular?" diye sordum.

Mace başını salladı.

Gözlerini tekrar tabağına çevirerek konuşmaya devam etti. "Luke'un parası var, Lee'nin de öyle. Darius'un kenara koyduğu parası var. Vance, Jules'la tanışmadan önce masraflarını düşük tutar, sıkı yaşar, fazla harcama yapmazdı. Bir ev için para yatırmaya çalışsalar da Jules'un Nick amcasına ait olması gereken büyük bir hesabı var, ama Nick amcası bir ev bulduklarında Jules'un bu parayı yatırmasını istiyor. Bunu anlamıyorum, umurumda da değil. Sonuç olarak, Vance cömertti. Marcus, Daisy bunu öğrendiğinde en tepede olmak isteyeceğini söyledi, bu yüzden en yüksek parayı iki katına çıkardı."

Ağzım açık kalmıştı.

Sonunda, "On beş bin dolar mı?" dedim.

Mace "Evet" dedikten sonra yemeğe geri döndü.

"Ya sen?" Ben sordum. "Ev kredilerini ödemeleri ne kadar sürdü?"

"Altı K. Marcus'un bundan haberi yok," dedi Mace sakince, son yumurtasını çatalladı, tabağını kaptı ve lavaboya doğru yürüdü.

Sakin değildim.

Çılgınlık intikam duygusuyla geri dönmüştü.

Profiline "Bu yirmi bir bin dolar" dediğimde tabağına sıcak su dolduruyordu.

"Evet," diye tekrarladı Mace.

"Bir... günde yirmi bir bin dolar," diye devam ettim.

Mace suyu kapattı ve yüzünü bana çevirdi. Gözleri tetikteydi ve beni yakından izliyordu.

"Evet," dedi tekrar.

"Bu..." Başladım, sonra durdum ve tekrar başladım, "Bu delilik."

"Borçları yüz bini aşıyor, ya da aştı. Dün gece ailenin eşyalarına baktım. Annen çalışmıyor. Baban ancak ipotek ve ev faturalarını karşılayacak kadar kazanıyor. İlk tur tedaviler için ipoteği iki katına çıkarmışlar. Bu tur onları çökertiyor."

Bir bağırsak tekmesi daha. Bu seferki hiç hoş değildi.

"Yüz bin dolar mı?" Fısıldadım. "Evet," diye cevap verdi Mace usulca.

Ona baktım.

Bakışlarıma karşılık verdi.

Sonra bağırdım, "Aman Tanrım! Bu... Yapamam... A m a n T a n r ı m ! Bunu aklım almıyor!"

"Stella-"

Başımı salladım, çatalımı tabağıma bıraktım, tabağı tezgâhın üzerine koydum ve ellerimi kaldırıp indirdim.

"Son üç konserden gelen parayı saymazsak... ki bu arada Monk henüz ödeme yapmadı, gerçi Küçük Ayı Floyd'a ödeme yaptı ama benim alacağım yok... Yedi yüz elli dolar birikimim, binden biraz fazla çek ve belki bin dolar da annemin Noel'de bana aldığı tasarruf bonoları var," dedim Mace'e. Sonra mutfaktan çıkıp tek ayağımın üzerinde dönerek geri yürüdüm ve Mace'in dönüp beni izlediğini gördüm. "Aman Tanrım. Onlara yardım edemem. Yapamam... on beş bin dolar bile yapamam... ve o parayı alamayız!"

"Kedicik-"

"Bu çok fazla!" Bağırdım.

Gülümsedi, ki bilginiz olsun, tamamen delice olan bir dünyada bunun tamamen delice olduğunu düşünmüştüm.

"Hank ve Lee'yi, sizinkilere o parayı vermekten vazgeçirmeye çalışın."

Bunu düşündüm.

Hank'i o kadar iyi tanı mıyordum. Gerçekten iyi birine benziyordu. Diğer Hot Bunch çocuklarından biraz daha az yoğun ve daha rahattı, ama o kadar da az yoğun ve rahat değildi.

Öte yandan Lee bazen beni korkuturdu. Otoriterdi ve istediğini yaptırmaya alışkın olduğu belliydi.

Lanet olsun!

Tüm bu olanları kabullenmek üzereyken Mace tekrar konuştu. "Babam geri kalanını ödeyecek ve onlara bir birikim sağlayacak. Annene ne olursa olsun, kendini rahat hissedecek."

Ağzım tekrar açık kalmıştı ve ona sanki önümüzdeki altı yılı Mars'a seyahat ederek geçireceğini ve böylece süper-Mace-insanlardan oluşan bir koloni kuracağını açıklamış gibi bakıyordum.

"Ne?" Nefes aldım.

"Babam ailenizi rahat ettirecek. Onlara bir milyon dolar verecek. Bu para faturalarını ödeyecek, evin borcunu kapatacak ve önlerindeki her şeyi karşılayacak."

Ona bakmayı hâlâ bırakmamıştım.

"Sen delisin," diye nefes aldım.

Başını iki yana salladı.

Ellerimi kalçalarımaya koydum ve konuşmadan önce Mace'e doğru eğildim. "Birincisi, onun parasını istemiyorum. Baban olduğunu biliyorum, Mace, ama o bir pislik. İkincisi, o kaba biri. Aileme bir milyon dolar vermeyecek. Üçüncüsü, onun parasını istemiyorum!"

Bunu bir haykırıyla bitirdim, vücudum o kadar gergindi ki boynumdaki kasların zonkladığını hissedebiliyordum.

Ancak Mace sakindi. "Bu onun parası değil."

"Ne demek onun parası değil?"

"Yani o benim ve annemin. Aynı zamanda Caitlin'in ve Caitlin'in annesinin. Hepimize borcu var ve ödeme zamanı geldi."

Gözlerimi kırptırdım ve

"Caitlin?" diye sordum. "Kız
kardeşim."

Gergin bedenim kaskatı
donda. Vakit gelmişti.

Lanet olsun, zamanı gelmişti.

Ne yapacağımı bilemedim. Ona gitmek istedim ama bunun doğru olmadığını düşündüm. Yerimde durmam da doğru değildi. Ondan en az bir metre uzaktaydım. Sanki bir mil gibiydi. Hâlâ sakın görünüyordu ama öyle olamazdı. Hiçbir yolu yoktu.

Bir karar verdim, olduğum yerde kaldım ve bedenimi rahatlamaya zorladım.

Sonra usulca sordum, "Adı Caitlin miydi?"

Mace de olduğu yerde kaldı ve "Evet" diye cevap verdi.

Bir nefes aldım ve sonra bıraktım. Başlamak için zararsız bir şey bulmaya çalıştım, bir fikirde karar kıldım ve devam ettim, "Sana benziyor muydu?"

Mace bir süre beni izledi, başını bir kez salladı ve cevap verdi, "Hayır. Sarışındı. Mavi gözlüydü. Ufacıktı."

Sessizliğimi ve mesafemi korudum, sadece gözlerim onun üzerindeydi. Ama beynim olabildiğince rahatlatıcı titreşimler yayıyordu ve deli gibi bunları almasını umuyordum.

Bir elini tezgâha koydu ve ona doğru eğildi.

Sonra acı dolu bir mırıltıyla tekrarladı:

"Ufaklık."

Bir anda konuşmanın değiştiğini anladım.

Bu kelimeyi söyleme şekliyle ilgili bir şey kalbimi sıkıştırdı.

Gözlerimi ondan ayırmadan bekledim. O da gözlerini benden ayırmadı.

Bir şey söylemeyince fısıldadım, "Ufaklık?"

O kelimeyi söylediğimde gözleri kapandı. Açıldıklarında iblisler oradaydı. Onları gördüm, gün gibi açıktı.

Lanet olsun.

Nefesimi tuttum ama mesafemi korudum ve kutsal olan her şey adına doğru şeyi yaptığımı umdum.

Tekrar konuştu. "O bir dansçıydı. Bale. Bu işte iyiydi. Çok minyonda, Tanrım, çok küçüktü. Ama zarifti. Hareket edişi bile bir dans gibiydi." Durdu ve tekrar başladı, "O saf bir zarafetti. Hareket ettirmesi gereken tek şey elleriydi. Nefis elleri vardı." Tekrar durdu ve sesini alçaltarak devam etti: "Tanrım, ellerini hareket ettirliğini asla unutmayacağım."

Tekrar durdu ve bu konuda önemli bir şey olduğunu düşündüm, ama bir şekilde bunu zorlamanın zamanı olmadığını biliyordum.

"Onunla gurur duyuyordun." Sesim yumuşaktı.

Mace cevap vermedi. Cevap vermek zorunda değildi. Cevabın olumlu olduğunu biliyordum.

Onun yerine "New York'a taşınmak istiyordu" dedi.

Başımı salladım.

Konuşmaya devam etti, sesi alçak ve sert çıkmaya başlamıştı ve bu sesle kalbim yeniden sıkışmaya başladı. "Onu on dört yaşındayken oraya götürmüştüm. Oraya aşık oldu."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve tekrar başımı salladım. Bu çok zordu. Ona gitmek istiyordum. Kendimi tutmak acı veriyordu ama uzak durdum.

"Anneniz aynı değil miydi?" diye sordum. Mace başını salladı.

"Üvey kardeş," diye devam ettim. Mace sadece bana baktı.

"Yakındınız," diye tahmin ettim fısıltıyla.

"Ona Tiny derdim," diye paylaştı Mace.

Bu kelimenin önemini anladığımda gözlerimin dolduğunu hissettim ve beni New York'a götüren, ellerimi hareket ettirme şeklimi seven ve bana Tiny diyen havalı, uzun boylu, yakışıklı, sörfçü bir erkek kardeşe sahip olduğumu düşündüm.

Bu son derece mutlu bir düşünceydi ve aynı zamanda yıkıcı derecede üzücüydü.

Yumuşak bir sesle, "Eminim iyi bir kardeşin," dedim.

"Yeterince iyi değil," diye karşılık verdi, sesi artık dayanılmaz derecede sertti ve o kadar alçaktı ki ancak mırıldanıyordu.

Ve gözleri periliydi.

Elimde değildi. Ona bakmaya devam etmek çok acı veriyordu. Gözlerimi kapattım.

Sol yanağımdan aşağı bir ıslaklığın süzüldüğünü hissettim, gözlerimi tekrar açtım ve "Anlat bana" diye fısıldadım.

Bakışlarını bir ya da iki saniye tuttum, sonra mırıldandı, "Siktir, Kedicik..."

Konuşmayı kesti. Başı öne eğildi, yere baktı ve ben de o zaman hareket ettim.

Doğruca ona gittim, kendimi vücuduna yerleştirdim, başımın üst kısmı yüzünün altında, kollarım ona sıkıca sarıldı. Ben bunu yaparken o hiç kıpırdamadı, kılını bile kıpırdatmadı. Kollarını bana dolamadı bile, sadece tezgâha yaslanmaya devam etti.

Yanağımy göğsüne bastırdım. "Söyle bana," diye tekrar fısıldadım.

Telefonunun çaldığını duydum ve gergin vücudu daha da gerginleşti. "Aldırma," dedim.

O yapmadı.

Başını kaldırdı, cebinden telefonu çıkardı ve ben de ona bakmak için arkama yaslandım.

Bitmişti.

Koruma gözlerinin üzerinden aşağı kaymıştı. Onu kaybettim.

Lanet olsun.

Yine de, başparmağıyla telefonunu açıp kulağına götürürken bir kolunu gevşekçe belime doladı ve "Evet?" diye mırıldandı.

Göğsüne döndüm ve alnımı oraya koydum, böylece parmakları kalçama o kadar güçlü bir şekilde bükülürken vücudunun küçük bir sarsıntı verdiğini hissettim, bu biraz acıya neden oldu.

Başımı geriye attım. Çenesinin sıkıldığını gördüm ve damarlarımdan bir soğukluk sızmaya başladığını hissettim.

"On dakika içinde orada olacağım," diye telefona cevap verdi.

Kapıyı kapattı ve tereddüt etmeden beni bıraktı, acil bir şey için harekete geçti.

Kemerini ve botlarını almasını izlemek için döndüm, oksijen ciğerlerimde yanıyordu.

"Neler oluyor?" Rock Chicks'le ilgili olan her neyse çok korkmuş bir şekilde sordum.

Botlarını platformun kenarına bıraktı ve kemerini halkalardan geçirmeye başladı.

Sonra gözleri bana geldi.

"Mace'in sesi sertti. "Rock Chicks korunurken, bu sabah Shirleen'in peşine düştü."

Sanki bana fiziksel bir darbe indirmiş gibi bir adım geri attım. Lanet olsun.

SEKİZ



LA LA LA

Stella

M Çenemin altına nazık bir yumruk koyduktan sonra ace havalandı, yüzümü ona doğru eğdi ve ağzını benimkine sürttü,

Bir şey öğrenir öğrenmez bana haber vereceğine dair bir söz mırıldandı.

Yirmi dakika sonra aradı (uzun bir yirmi dakika) ve iki üniformalı memurun bulunduğu bir ekip arabasının "beş dakika içinde" beni almak üzere evime geleceğini söyledi. Ayrıca şifreli kelimeleri söylemedikleri sürece polisleri içeri almamamı söyledi. O konuşurken, arka planda öfkeli erkek bağırışları duydum, ancak Mace bana bir güncelleme yapmadan bağlantıyı kesti.

Zilim çaldığında, video ekranında rozetini gösteren ve "Her şey yolunda" diyen bir üniformalı gördüm.

Bunun üzerine Juno ve ben dışarı çıktık.

Memurlar Juno'nun ekip arabasına binmesine karşı çıktılar ama ben yerimi korudum ve o yer dışarıda ve açıkta olduğu için Juno benimle Nightingale Investigations'a gitti.

Köpeğimi geride bırakmamın imkanı yoktu.

Eğer Sidney Carter bu işe giriştiyse, evcil hayvanların peşine düşmesi ne kadar sürer?

Şansım dönmeye başlamış olsa bile, işimi şansa bırakmıyordum.

Pek de bilgili olmayan memurlar da Shirleen hakkında bana bilgi vermediler, sadece "olay yerinde" hala işleri çözmeye çalıştıklarını söylediler.

Arkadaşlarımla ilgili hoşuma giden tek sahne kendi yarattığımız sahnelerdi ve bilginiz olsun, onları da pek sevmedim.

Memurlar bana Nightingale Investigations'ın dış ofis kapısına kadar eşlik ettiler. Bizi sessiz, gergin yüzlü, kızgın görünümlü bir Jack karşıladı ve kızgın Jack beni de sessiz kalmamı sağlayacak kadar korkuttu. Jack işi devraldı, Juno ve beni aşağı odaya götürdü.

Alt oda, çocukların toplantı yaptıkları ve nöbetçi olduklarında takıldıkları yerdı. Ayrıca çeşitli fitness ve ağırlık kaldırma ekipmanları da vardı. Bir kanepede vardı ama Mace'in beni en son birlikte olduğumuzda ofise götürdüğü birkaç seferde kimsenin oturduğunu görmemiştim. Çocuklar genellikle koşu bandında ya da ağırlık sehpasındaydı.

Başka bir deyişle, eğer daha önce anlamadıysanız, Bülbul Adamlar "boş zaman" kavramının anlamını gerçekten bilmiyorlardı.

Juno ve ben odaya girdiğimizde Jules, Ava ve Jet'in kışlarını kanepeye dayamış kahvelerini yudumladıklarını gördüm. Daisy bir sandalyede oturmuş, arkasına yaslanmış, tırnaklarını törpölüyordu. Ally ağırlık sehpasının arkasını kaldırmış, bacaklarını sehpa dayamış uzanıyordu. Indy ve Roxie bir masada oturmuş ikili iskambil oynuyorlardı, kahve fincanları kâğıtların yanındaydı.

Eğer bu çürütülemez bir şekilde kanıtlanmamışsa, yumuşak tavırları hepsinin deli olduğunu doğruluyordu.

"Shirleen iyi mi?" İçeri girdiğimde Juno, yana eğilmiş ve köpeğime parmaklarını şaklatan Roxie'ye doğru ilerlerken sordum.

"O iyi ama çok kızgın. Yeni bir kanep almak zorunda," diye yanıtladı Ally.

Ally'ye baktım.

Bu cevap beni hem rahatlattı hem de kafamı karıştırdı.

"Teşekkür ederim Tanrım. Bakmak at o eski bir verdi Ben Migrenim tuttu," diye mırıldandı Jet.

Jet'e bakmak için döndüm.

"Hoşuma g i t t i . Tüm o büyük girdaplar, beyaza karşı siyah.

Drama. Saf Shirleen'di," diye yorumladı Indy.

Bakışlarım Indy'ye kaydı.

Ava düşünceli bir ifadeyle, "Belki de Luke'la yeni bir kanep almamız," dedi. "O kadar deriyi sevdiğimden emin değilim."

Ava'ya baktım.

Jet hâlâ, "Eddie'nin kanepesini seviyorum," diye mırıldanıyordu.

Gözlerim ona kaydığında yüzünde küçük bir gülümseme olduğunu gördüm ve Eddie'nin kanepesini neden sevdiğini anlamak için zihin okuyucu olmaya gerek yoktu.

"Şekerim, nasılsın?" Daisy sordu ve bakışlarımı ona çevirdiğimde onun da bana dikkatle baktığını gördüm.

Artık kanepeler hakkında konuşmadığımız için oldukça mutluydum, ben de öyle yapıyordum.

Konuşmak için ağzımı açtım ama sonra kapattım.

Mace bana Rock Chicks'in karanlıkta kalması gerektiğini söyledi.

Lanet olsun.

Bu yüzden paylaşmak yerine "Dayanıyorum" dedim ve bu tamamen yalan değildi.

Mace'le aramız iyiydi, bunu onlara söyleyemezdim, başka her şey baktandı ama bu yeni bir şey değildi. Ancak, Mace sonunda bana Caitlin hakkındaki tüm gerçeği söylediğinde atlatmam gereken bir sınav daha olduğunu hissediyordum. Ve o sabah olanlardan sonra, birinin bana ateş etmesini Mace'in söyleyeceklerine tercih ederdim.

Odanın derinliklerine doğru yürüdüm ve benimle ilgili konuyu kapatmak için (isteğime karşı çıkarak) sordum

"Shirleen'in kanepesi de neyin nesi?"

Daisy elini havada salladı. "Oh, bu sabah içeri giren adamı vurdu. 44'lüğünü kullandı, bu da karışıklık demek, anladın mı?"

Şu anda baktığım Daisy'ydi.

Shirleen içeri giren adamı vurdu mu?

44'lükle mi?

Shirleen'in neden 44'lüğü vardı?

Bilmek istemedim.

Daisy'nin bu bilginin aklıma yattığını teyit etmemi beklediği anlaşılınca başımı salladım ve Daisy devam etti, "Geri döndü, kanepeye düştü, her yer kan içindeydi. Çok kızdı. O kanepeyi çok severdi."

"Ona ateş etti mi?" Ben sordum.

"Evet, aptal değil," diye konuşmaya devam etti Daisy ama dikkati tekrar tırnaklarına döndü. "Geçmişine bakılırsa, davetsiz bir misafir bile olsa, önce o ateş etmeden birini vurması mümkün değil. Duvarında üç kurşun deliği var ama sorun değil, sadece biraz macun gerekiyor."

Geçmiş mi?

Biraz macun

mu? Lanet

olsun.

"Kadın onu çivilediğinde silahı düşürdü," diye devam etti Daisy. "Sorun şu ki, onu silahsızlandırmıştı ama o kadar kızgındı ki

kanepesinde kanlar içinde yatarken, yine de silahının kabzasıyla onu vurdu. Bunu açıklamakta biraz zorlanacaktır."

Aman Tanrım.

"Her neyse, birazdan burada olurlar," dedi Daisy, gözleri tırnaklarından tekrar bana kayarak. "Ve sen ve ben Dixon Jones hakkında konuşmalıyız."

Hayır.

Mümkün
değil.

Öyle bir şey olmayacak.

Kanepeye doğru bir sandalye çektim ve oturdum. Juno etrafı dolaşmaya karar verdi ve kişiden kişiye selamlaşmaya başladı. Yani herkesi kokluyordu.

Daisy'ye "Belki Dixon Jones hakkında insanlar evlere girip kanepelerde kan kaybetmedikleri zaman konuşabiliriz," dedim.

Daisy omuz silkerek, "Hayat devam ediyor, şekerim," dedi. "Dün gece onu aradım. Son konserinizden sonra şehirden ayrılmak zorunda kalmış. Denver'a geri dönüyor, Perşembe günü senin konserinde olacak. O zaman buluşmak istiyor. Kaçırıldığın, vurulduğun ya da seyircilerin üzerine atladığın zamanların çoğunun konserden sonra olduğunu düşünerek bunu önceden yapmamızı önerdim. Bunu ona açıkladığımda kabul etti."

Daisy'nin Dixon Jones'a hayatımdaki kargaşayı hatırlatmasını görmezden gelmeye karar verdim.

ve unutmak zor olmasa bile, gazetelere çıkmıştı.

Kapı açılıp Shirleen hışımlla içeri girdiğinde karşılık vermek zorunda kalmaktan kurtuldum.

Kızlar haksız değildi. O iyiydi, ama kızgındı.

"Kanepemin parasını kim ödeyecek, ha?"

Arkasında yürüyen bir adama bağıırıyordu. Açık kahverengi saçları vardı, pahalı bir kesimi vardı ve yine pahalı görünen bir takım elbise giymişti. Uzun boylu ve zayıftı ama yine de formdaydı, belki otuzlu yaşlarının sonunda, kırklı yaşlarının başındaydı. Yüzü gergindi ve Shirleen'den bile daha sinirli görünüyordu.

"Roam ve Sniff'in terapi masraflarını kim ödeyecek?" diye sordu.

Roam ve Sniff, evlat edindiği genç çocuklar, onu takip ettiler. Roam yakışıklı, uzun boylu, çetrefilli bir siyah çocuktı, çetrefilli kısmı iyice dolmaya başlamıştı. Sniff ise sivilceleri iyileşmekte olan ve dün akşamki ilk gitar dersinde öğrendiğim kadarıyla çok komik olan küçük, sıska beyaz bir çocuktı.

İkisinin de terapiye ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu.

"Hey, Stella," diye seslendi Sniff, bana el sallarken yüzünde şapşal bir sırıtış vardı.

Roam çenesini kaldırdı, gözleri Jules'a kaydı ve "Hey, Law" diye mırıldandı.

Oda Hot Bunch (hepsi, her biri), Tex ve Duke ile dolarken Jules çocukları selamlamak için ayağa kalktı.

Bu arada vücut dili mutsuz olduğunu haykırıyordu.

Mace'e baktım ama o bana bakmadı. Bunun Rock Chicks'in yararına bir oyun olduğunu biliyordum ama yine de berbattı.

Kahverengi kafalı adam durdu ve gözlerini Shirleen'e dikti.

"Hatırlattığınıza sevindim. Neden o çocuklar hakkında konuşmuyoruz, Bayan Jackson? Onca insan arasından nasıl koruyucu aile olduğunuzu tekrar anlatır mısınız?"

Adamı tanıımıyordum bile ve sadece kızgın olduğunu değil, az önce sorduğu şeyin hiç de tehditkâr olmadığını biliyordum. Bunu biliyordum çünkü odadaki hava ağırlaşmıştı.

Jules adama, "Çocuklar barınakta benim vaka yükümdeydi," dedi. "Shirleen'in geçmişini ben kontrol ettim."

Adam Jules'a döndü. "Bu ikisi Bayan Jackson'ın yanına yerleştirildiğinde sizin yoğun bakımda olduğunuzu düşünürsek, gösterdiğiniz özveri etkileyici Bayan Crowe."

Uh-oh.

Gözlerim tekrar Mace'e kaydı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayaklarını genişçe dikmişti. Ayrıca bir bakışı vardı

Yüzündeki ifadeye bakılırsa bu adam pislik yapmayı bırakmazsa Mace onun kafasını koparacaktı.

"Bu kadar yeter George," dedi Hank sessizce.

"Evet, Nightingale, bu kadar yeter," diye yanıtladı George, sesi hâlâ öfkeliydi. "Sabahtan beri senden ve adamlarından boktan başka bir şey duymadım."

Hank'in gözleri kısıldı ve daha önce onun diğer adamlara göre daha az gergin ve daha rahat olduğu yönündeki düşüncemi geri aldım. O anda, kardeşinden bile daha korkutucuydu.

"Dün sabah üç kutu inceledik George," diye kestirip attı Hank. "Altı gün önce dört arabalı saldırı olduğundan ve Stella'nın vurulduğundan bahsetmiyorum bile."

"Bu rapor edilmedi," diye karşılık verdi George.

Hank tekrar konuştuğunda sesi titriyordu, o kadar kızgındı ki. "Kesinlikle öyleydi. Mace ve Luke ifade verdi ve olay gerçekleşirken olay yerinde üç ekibimiz vardı. Dahası, Cuma gecesi lanet olası bir kulüpte tüfekte ateş edildiğine dair beş yüz tanığımız var."

"Bunların hiçbirisi Carter'la bağlantılı değildi," diye karşılık verdi George.

"Tanrı aşkına, George," diye patladı Eddie. "Lee arabalılarından önce aradı!"

"Söylenti," diye yanıtladı George.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye tersledi Vance.

George'un bakışları Lee'ye kaydı. "Aramayı kayda aldın mı?"

Lee'nin gözleri George'un üzerindeydi ve fikrimi tekrar değiştirdim. Belki de beni Hank'ten daha çok korkutuyordu.

Lee gözlerini George'dan ayırmadan alçak sesle "Hank..." dedi ve hemen anladım ki Hank bu George denen adamla ilgilenmezse Lee ilgilenecekti ve işler karışabilirdi.

Ama Hank çoktan konuşmaya başlamıştı ve Lee'ye dikkat etmiyordu. Onun gözleri de George'un üzerindeydi.

"İşimiz bitti," dedi.

George tekrar Hank'e döndü. "Sana söylüyorum
Nightingale

."

Hank onun sözünü kesti.

"Bir hafta önce evimin camları bir AK-47 ile havaya uçuruldu, o sırada nişanlım evdeydi," diye tersledi Hank. "Ve Shirleen'i on yaşımdan beri tanıyorum. O aileden biri. Ve bu sabah biri evine girdi ve oturma odasının duvarına üç kurşun sıktı, ama onu hedef alıyorlardı."

George, Hank'e dik dik bakarken biraz rahatsız ama yine de inatçı ve öfkeli görünme nezaketini gösterdi.

Böylece, Hank bozana kadar devam eden gergin bir bakışma yarışması başladı.

"Tamamdır," diye tekrarladı ve başka bir şey söylemeden odadan çıktı.

Bütün erkekler ve kadınlar George'a baktı.

George kapıya baktı.

Sonra Eddie'ye baktı. "O kadar aptal olamaz."

Kollarını göğsünde kavuşturma sırası Eddie'deydi ve ona bir bakışla Beni En Çok Korkutan Ateşli Çocuklar listesinin başına geçti.

"Senin oyununu oynadık, sen bizi siktin ve bu sabah Shirleen neredeyse kafasını uçuruyordu," dedi Eddie, sesi gergindi. "Şimdi, hombre, seni becereceğiz."

George odaya baktı ve dudakları kıvrıldı, sonra da tısladı: "Kendini dokunulmaz sanıyorsun."

Luke'un vücudu, "Bu oyunu oynama George," demeden hemen önce hafifçe hareket etti.

George, Luke'a, "Yanlış adamla uğraşıyorsun," diye karşılık verdi.

Lee'nin kaşları havaya kalktı ve değiş tokuşa girdi. "Öyle mi düşünüyorsun?"

George, bence, hayatını ellerine aldı ve Lee'yi işaret etti. "Nightingale adamlarının Denver'da elini kolunu sallayarak dolaştığı günler geride kaldı."

Lee, "Geri adım atmazsan, Vali'nin masasının arkasında oturma hayalin sona erer," diye karşılık verdi.

"Siktir git," diye tükürdü

George Lee'ye. Ah canım.

Lee öne doğru eğildi, belki bir santim, ama korkutucu bir santimdi. "Şimdi aptal olan sensin."

George Lee'ye ters ters baktı.

Lee sakince onun bakışlarına karşılık verdi.

Sonra George garip, kızgın, buruşuk bir surat yaptı. Bakışları odayı dolaştı, dışarı çıkmadan önce hepimizi içine aldı.

Herkes kapıya baktı. Çok güzeldi.

Ne olduğunu bile bilmiyordum ama yeni bir sorunumuz olduğu çok açıktı.

Gözlerim tekrar Mace'e döndü ve onun da bana baktığını gördüm. Başını kısa, neredeyse belli belirsiz bir hareketle oynattı, sonra o da dışarı çıktı.

"İyi misiniz çocuklar?" Jules sessizce Roam ve Sniff'e sordu.

"Evet, harikaydı. Shirleen harikaydı," diye yanıtladı Sniff, kendini bir sandalyeye atarak. "Filmlerdeki gibiydi."

"Kara kaltak hızlı hareket edebiliyor," diye mırıldandı Roam.

"Shirleen'e 'kara kaltak' deme," diye tersledi Jules, sesi artık sessiz değildi.

"Sakin ol Law. Onun umurunda değil," diye karşılık verdi Roam.

"Shirleen söze girdi, elleri kalçalarında, gözlerini kısmış, kavgacı bakışlarını Shirleen'den ayırmayan Roam'a bakıyordu. Görünüşe göre Shirleen onun kavgacı bakışlarından hoşlanmamıştı, bu yüzden devam etti, "Ve sen de kendine banyo görevi aldın."

Roam, bakışları odayı tararken, omuzları sanki ortadan kaybolmak istiyormuş gibi kamburlaşarak, "Oha," diye mırıldandı.

Shirleen bana, "Üç buçuk banyom var," diye bilgi verdi. "Çocuklar her hafta sırayla temizliyorlar." Sniff'e döndü. "Bu hafta izinlisin."

"Katil," Sniff'in şapşal sırtışı geri döndü.

Kapı hızla açılıp Smithie, yanında güzel siyah bir kadınla içeri dalınca Roam daha fazla utanç yaşamaktan kurtuldu.

Gözleri odada geziniyor ve nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyordu.

"Hey, Smithie. Hey, LaTeesha," diye selamladı Jet, ama Smithie sabırsızlıkla ona el salladı ve gözleri odaya geri döndü, ağzı hâlâ sessizce hareket ediyordu.

Sonra bağırdı, "Lanet olası Hawaiiili nerede?"

"Mace iyi," dedi Roxie Smithie'ye ve Indy'nin bana gözlerini devirdiğini yakaladım.

Smithie'nin bakışları odanın içinde gezindi ve Roxie'nin üzerinde durdu. "Adamın nerede?"

"Hank de iyi," diye gülümsedi Roxie.

"Oo, kızım!" LaTeesha aniden çığlık atarak Roxie'ye doğru hamle yapmadan önce beni zıplattı. "O yüzüğü ne zaman aldın?"

Gözlerim Roxie'nin eline kayınca vücudum hareketsiz kaldı, şimdi parıldayan bir elmas olduğunu fark ettim

Nişan yüzüğü.

Roxie'nin bakışları benimkileri bulduğunda ve bana gülümsediğinde midem mutlu bir şekilde kalktı.

Ben de gülümsedim.

"O ve Hank dün gece nişanlandılar," diye paylaştı Ava ve ben de kocaman gülümseyen Ava'ya baktım.

LaTeesha'nın mutlu yüzü, elini LaTeesha'nın elinin içine koymuş, yüzüğü gökyüzünü işaret eden Roxie'ye döndü.

"Tatlı mıydı?" LaTeesha sordu. "Ah evet," dedi Roxie yumuşak bir sesle.

"Tatlı değildi. Sıcaktı," diye ekledi Daisy.

Ally ellerini kulaklarına götürdü ve "La-la-la, bir kez daha kötülük yaparken kardeşimin evlenme teklif etme hikâyesini dinlememek, la-la-la" diye bağırdı.

Vay canına.

Kulağa harika bir teklif gibi geliyor.

Sniff, gözleri kızaran Roxie'nin üzerinde, "Çok kötü," diye nefes aldı.

Indy dudağını ısırды ama vücudu gülmekten titriyordu.

Jet kıkırdadı.

Bakışlarım Hot Bunch'ın üzerinde gezindi ve hepsi gözlerini kaçırıyor, ayaklarının üzerinde kayıyor ve sırtışlarını kontrol etmeye çalışıyorlardı.

"Affedersiniz ama bu sabah sizden biri vurulmadı mı?" Smithie Hot Bunch'a havlayarak bizi mutlu anımızdan kopardı. "Kimseye işini nasıl yapacağını söyleyecek biri değilim..." diye devam etti ve Jet homurdanmaya benzer bir ses çıkardı ve LaTeesha'nın gözleri kocaman oldu. "Ama senin belalıların sıkı kışlarını korurken kızlarına ateş etmek başka bir şey ve kabul ediyorum, bu çılgınca bir şey, ama bir eve girip çatısı altında çocukları olan bir kadına ateş etmek bambaşka bir şey. Sanırım sizin yapacak işleriniz var."

"Smithie, tatlım-" dedi LaTeesha usulca.

Shirleen, "Üstü kapalı, Smithie," diye araya girdi.

Smithie, Shirleen'e, "Evet, örtbas edilecek," diye çıkıştı. "Bu gece kışını kaldırıp benimle geliyorsun ve çocukları da getiriyorsun. LaTeesha, senin için uygun mu?"

"Gayet iyi. Tavuk ve köfte yapacağım," diye cevap verdi LaTeesha, Roam and Sniff'e geniş bir sırtısla.

"Pizza yiyebilir miyiz?" Sniff sordu.

Shirleen onu başının yan tarafından hafifçe kelepçeledi. "Neyin var senin, evlat? Kadını duydun. LaTeesha tavuk ve köfte yapıyor. Sen de tavuk ve köfte yiyorsun."

"Ben tavuk ve köfte severim," diye araya girdi Roam. "Gördün mü? İyi olacağız," diye bitirdi LaTeesha.

"Evet, iyi olacağız çünkü kendime bir av tüfeği aldım ve geçen yıl Noel'de sana o 38'liği almıştım," dedi Smithie.

LaTeesha. "Bu bizi gayet iyi yapar."

Eddie, "Bunu duymak istemiyorum," diye mırıldandı ve kapıdan çıkıp gitti.

"Smithie, adresini istiyorum. Az önce arabayla geçme rotasına alındın," dedi Lee Smithie'ye ve dışarı çıktı, Smithie de onu takip etti, "Aynen öyle," diye mırıldandı.

Ardından, Luke ve Vance Ava ve Jules'a biraz yakınlık gösterdikten sonra, Hector da bana Perşembe günü Dixon Jones'la yapılacak toplantıdan haberim olup olmadığını sorduktan sonra Hot Bunch dağıldı. LaTeesha, kendisini Lee ve Smithie'ye götürecektir olan Matt'i takip etti. Roam ve Sniff, onları güvenli odadaki televizyona götürecektir olan Bobby'yi takip etti.

Böylece oda Rock Chicks, Tex ve Duke ile doldu. Ve nedense herkesin gözü benim üzerimdeydi.

Bunun iyi bir şey olduğunu düşünmemiştim.

Bu nedenle, dikkatleri üzerimden uzaklaştırmak için Roxie'ye döndüm ve "Tebrikler Roxie. Bu harika."

Gülümsedi ve "Evet" diye cevap verdi.

Daisy usulca, "Ava, şekerim, git Stella'ya bir fincan kahve getir," dedi ve Ava başını sallayıp ayak işlerini yapmaya koyulunca tüylerim diken diken oldu.

"Ne oldu?" Dikkatleri üzerimden uzaklaştırma konusunda başarısız olduğumu fark ettiğimde sordum.

"Mace'den haber aldın mı, sevgilim?" Tex sordu, ben de ona baktım.

Lanet olsun.

Yalan
söylemek
zorundaydı
m.

"Erm..." Yalan söylemek yerine mırıldandım.

"Buna katıldığımdan emin değilim," diye söze girdi Ally, sesi normalden çok daha yumuşaktı ve omurgamdan yukarı çıkan o ürperti aşağıya doğru yol aldı.

"Mace hakkında konuşmak istemiyorum." Planladıkları şeyi bozmaya çalıştım ama Daisy ayağa kalktı, sandalyeme doğru yürüdü ve beni sandalyemden çekti.

Beni kanepeye doğru götürürken, "Sanırım bunun için kanepede olman gerekiyor," dedi.

İyi değil.

"Dinleyin çocuklar, ciddi, Mace ve ben bittik ve-" Tekrar başladım ama Daisy beni görmezden geldi ve kanepeye itti.

Daisy bunu yaparken, Jet Daisy'nin sandalyesini bana yaklaştırdı ve üzerine oturdu. Konuşmamı kesmeme neden olan onun hareketleri değildi. Yüzündeki ifadeydi.

Jet sessizce, "Bazen bir Rock Chick'in arkadaşlarından biraz yardıma ihtiyacı olur," dedi.

"Ve bazen arkadaşlarının ne zaman geri çekileceklerini bilmeleri gerekir," diye cevap verdim aynı sessizlikle.

Şirretlik falan yapmıyorum ama bu her neyse gereksizdi.

Tabii ki bunu bilmiyorlardı ama yine de.

"Evet, ama şimdi o zamanlardan biri değil," diye araya girdi Duke, yanıma oturdu, kolu arkamdaki kanepenin arkasına geldi, iri vücudu bana dönüktü.

"Duke-" diye başladım.

"Mace'in bunu sizinle kendi zamanında paylaşmasını tercih ederdim ama zaman geçiyor ve kurşunlar havada uçuşuyor. Dün gece kızların beni bu işe ikna etmesi biraz zaman aldı ama başardılar."

"Gerçekten, Duke-" diye itiraz ettim.

"Sessiz ol kızım ve dinle," diye itirazımı bastırdı Duke, sonra da, "Mace, babası ve kız kardeşi hakkında ne kadar şey biliyorsun?" diye sordu.

Oh.

Bu kadar.

"Her şey," diye yarı yalan söyledim.

Eninde sonunda her şeyi

öğrenecektim. Duke'un kaşları kalktı.

"Her şeyi mi?" Başımı salladım.

"Mace'in kız kardeşinin kaçırıldığını biliyor musun?" Jet usulca sordu.

Başımı salladım, bu kez Jet'e.

"Babasının onu kurtarmak için bazı komandolar tuttuğunu ve işlerin kötü gittiğini biliyor musun?" Jet devam etti.

Uh-oh.

Bunu bilmiyordum.

Kulağa pek iyi gelmedi.

Kalbim dakikada bir mil hızla atmaya başladı ve kendimi korumaya çalıştım.

Tekrar başımı sallayarak yalan söyledim, "Her şeyi biliyorum." Sonra da kanıt olarak, "Onun öldürüldüğünü ve Mace'in bundan kendini sorumlu tuttuğunu biliyorum," dedim.

"Peki Mace'le neden aranız bozuk şekerim? Ne olduğunu bildiğine ve o adamın tek başına gitmesine izin verdiğine inanamıyorum," diye sordu Daisy.

Buna verecek bir cevabım yoktu, ben de "Karışık bir durum" dedim.

"Onun elini bilmek bile yanından hiç ayrılmamamı sağlardı," diye mırıldandı Ally, bir mil hızla atan kalbim duracak gibi oldu ve ona bakakaldım.

Biraz kızgın görünüyordu ve bu kızgınlık bana yönelikti.

Ally'nin öfkesi için zamanım yoktu.

"Eli mi?" Nefes almak için mücadele ettiğimi fark ederek nefes aldım. Hepsi birbirine baktı.

"Her şeyi bilmiyorsun." Tex'in sesi kısıktı ve solgun görünüyordu.

"Peki ya Caitlin'in eli?" Devam ettim.

"Stella-" diye başladı Duke.

Duke'a doğru döndüm ve kolunu tuttum, sesim gergin ve çaresiz çıkıyordu (tam da hissettiğim gibi), "Bana onun lanet olası elinden bahset," dedim.

Duke'ün gözleri Tex'e kaydı. Parmaklarımla kolunu sıktım, bana baktı ve iç çekti.

Sonra sessizce, "Komandolar kurtarma işini berbat ettikten sonra, misilleme olarak onu kaçırانlar elini kesip babasına bir-" dedi.

Bitirmedi.

Kanepeden sıçradım, gözlerim Indy'nin üzerindeydi ve "Banyo" diye fısıldadım.

Cevap vermesini beklemedim, odadan koşarak çıktım. Koridora çıktım ve Indy oradaydı, elleri üzerimde, bana rehberlik ediyordu. Öğürme sesleri çıkarıyordum, elimle ağzımı kapatıyordum. Lee'nin ofisine zar zor girip tuvaletine doğru ilerlerken dizlerimin üzerine çöktüm, kollarımla klozeti işaretledim ve benedict yumurtasını tuvalete fırlattım.

Vücudum kusma ve ardından kuru kabarmalarla sarsılırken Indy saçlarımı tuttu.

İşim bittiğinde kıcımın üzerine oturdum, sırtımı duvara dayadım. Indy sifonu çekerken ağzımı silmem için bana ıslak bir bez verdi.

Sonra yanıma oturdu.

Ellerimi yüzüme götürdüm, bezlerden birini sıkıca tutuyordum. Karnım ağrıyordu. Ağzımdaki ekşi kusmuğun tadını aldım ama tek düşünebildiğim Mace'in o sabah nasıl olduğuydu.

"Tatlım," diye fısıldadı Indy.

"Ellerini çok severdi," diye fısıldadım. "Bana çok zarif olduklarını söylemişti."

Birdenbire Indy'nin kollarındaydım ve "Ah, tatlım" diye mırıldandığında sesi kesildi.

Göğsüm hareket ediyordu. Hissediyordum, sanki hava almaya çalışıyor ama alamıyordu. Burnumdan nefes alıyordum, nefesim zor geliyordu. Nefes verişlerimi dudaklarımda hissedebiliyordum ama tüm bu çabaya rağmen ciğerlerime hiçbir şey ulaşmıyordu. Gözbebeklerim normal boyutlarının on katına çıkmış gibi hissediyor ve kafamdan zorla çıkmak istiyorlardı.

Mace'in sözleri beynimde yankılandı.

Tanrım, ellerini nasıl hareket ettirdiğini asla unutmayacağım. "Aman Tanrım," diye fısıldadım.

"Şşşt, tatlım, sessiz ol," diye mırıldandı Indy.

Geriye çekildim, gözyaşlarımla bulanıklaşan yüzüne baktım ama onun da kendi gözyaşlarını akıttığını görebiliyordum. Indy'nin ağladığını hiç görmemiştim. Ağlayacak tipte bir kız değildi. Bu beni şaşırtmış ve duygulandırmış olsa bile, bir an önce yoluma devam etmem gerekiyordu.

"Duke'u getir," dedim.

"Buradayım, sevgilim." Duke kapıda duruyordu, tüm Rock Chicks ve Tex de arkasındaydı. Ava benim kahve fincanımı tutuyordu.

"Gidelim, herkes dışarı." Indy beni bırakıp Duke içeri girerken Tex Rock Chicks'i uzaklaştırdı.

Yanıma oturdu, bir bacağı bükük, diğeri düz, bileği bükük dizinin üzerinde duruyordu.

Tex kapıyı kapattı ve yalnız kaldık.

Duke'a döndüm ve o bir Rock Chick olmadığı için Mace'in bana kızmayacağını düşünerek ağzımdan kaçırdım, "Tekrar birlikteyiz. Mace ve ben. Dün gece eve geldi ve her şeyi yoluna koyduk." Duke'un yüzündeki bulanık şaşkınlığı izledim ve devam ettim, "Tekrar birlikte değilmışiz gibi davranmak zorundayız çünkü babası bir tür oyun oynuyor. Bu yüzden bunu bir sır olarak saklamak zorundayız."

"Pekala aşkım," diye cevap verdi, çakıllı sesi daha derindi ve bunun duygusallıkla olduğunu biliyordum, ama bunu görmezden gelmek zorundaydım çünkü hayata pamuk ipliğiyle bağlıydım.

"Bana kız kardeşinden bahsetmeye başladı ama bu onun için çok zor. Bana kendi yöntemiyle anlatmasına izin vermeliyim" dedim.

Duke uzandı ve parmaklarını alnımdaki saçlarımdan arasından geçirerek yüzümden geriye doğru çekti. "Akıllıca davranıyorsun."

"Rock Chicks tekrar bir araya geldiğimizi bilmemeli. Caitlin'e ne olduğunu da artık bana anlatamazlar."

"Kızlarla konuşacağım."

"Ama bana söylemek zorundasın."

Sessizlik ve ardından nazik bir ses, "Stella, emin değilim-"

Ona doğru eğildim. "Duke, dayanamadığım için fırladım. Daha da kötüleşirse, bunu görmesine izin veremem. Onun için güçlü olmalıyım. O benim için güçlü oluyor. Bana söylemek zorundasın. Hazırlıklı olmalıyım."

"Dürüst bir tepki vermeye hakkın var-" diye başladı Duke ama ben başımı salladım.

"Hayır, anlamıyorsunuz. Onu seviyordu. Yakındılar. Bu onu yiyip bitiriyor. Güçlü olmak zorundayım. Bunu bana vermesine izin vermeliyim. Bunu ondan alabilmeliyim."

Duke'un gözleri birkaç saniye benimkileri aradı. Bir sonuca varmasını izledim ve o da başını salladı. Yaklaştı ve kolu bana dolandı, büyük eli başımın yanına geldi, yanağım omzuna yaslansın diye başıma bastırdı.

"Tamam, hayatım. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama daha da kötüleşiyor," dedi usulca ve ben burnumdan nefesimi çektim, bir kızın kaçırılıp elinin kesilmesinden daha kötü ne olabileceğinden hiç emin değildim. Ama cinayetle sonuçlandığına göre, kesinlikle daha kötüsü olduğunu düşündüm.

Duke devam etti, "Kendini toparlayabilmen için durmamı istiyorsan, sadece söyle."

Başımı omzuna doğru salladım.

Bunu yaptıktan sonra bana söyledi.

Onu durdurmadım. Nefesimin kesilmesi dışında hiçbir ses çıkarmadan her şeyi dinledim.

İşi bittiğinde ikimiz de yere oturduk, başımı omzuna yasladım, kolunu belime doladı.

Orada uzun süre sessiz oturduk, ikimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuştuk.

Sonunda, "Yara izlerini gördüm."
dedim. "Pardon?"

"Kurşunlardan, Mace vuruluyor. Kalçasından ve omzundan. Hiçbir şey düşünmedim. O bir sporcuydu, sporcuların yaraları olur. Sadece düşündüm ki..." Durdum çünkü söyleyecek başka bir şey yoktu.

Duke cevap vermedi.

Duke'a, "Polisi arayarak yanlış bir şey yaptığını düşünüyor," dedim.

"Söyleyebileceğim kadarıyla, onu aldıkları anda ölmüştü. Yapılan tek yanlış, babasının onu ellerinde tutarken işini kolaylaştırmak için elinden geleni yapmayarak durumu daha da kötüleştirmesiydi. Babası neyle uğraştığını biliyordu ama Mace bilmiyordu. O sadece kız kardeşini geri istiyordu. Bunda yanlış bir şey yok."

Başımı sallayarak onayladım ve daha fazla nefes aldım.

Sonra fısıldadım. "Onları alamayacağım."

"Neyi götürmek?"

"İblisleri," diye açıkladım, kendimi umutsuz, kaybolmuş, belki biraz korkmuş ve şansımın döneceği konusunda kesinlikle yanılmış hissediyordum. "Asla yok olmayacaklar."

Duke'un eli belimi sıktı ve sonra kalkıp beni yerde bıraktı. Banyo kapısını arkasından kapattı ve ben ne yapacağımı düşünerek kapıyı açıp baktım.

Mace'in yanına gidip kollarımı ona dolamak, duygusal bir sünger gibi acısını emmek istedim. Anılarını silebilmek için sihirli güçlerim olsun istedim. Zamanda yolculuk yapabilmek istedim, böylece onu uyarabilecek, Caitlin'i koruyabilecektim. Ona sahip olması gereken hayatı vermek istedim. New York'a taşınmasına ve bir balerin olmasına izin vermek. Mace'in tiyatroya gidebilmesini, seyirciler arasında oturup kız kardeşinin dansını izleyebilmesini istedim.

En çok da babasının kıcını tekmelemek istiyordum.

Bu düşünceyle banyo kapısı açıldı ve Duke geri geldi, bir elinde ambalajında bir diş fırçası, diğerinde bir fincan kahve vardı. Kahve fincanını tuvaletin arkasına koydu ve bana elini uzattı. Beni yukarı çekti ve ecza dolabını karıştırdı, aynalı kapıyı kapattı ve bana biraz diş macunu ve fırça verdi. Dişlerimi fırçaladım, dilimi ovdum ve ağzımı çalkaladım.

İşim bittiğinde Duke klozet kapağını indirdi, bana yol gösterdi ve oturdum. Bana kahvemi uzattı ve önümde çömeliip gözlerimin içine bakarken bir yudum aldım.

Sonra konuştu, "Caitlin Mason'ı tanımıyorum. Ama abisine benziyorsa, zamanda sekiz yıl geriye gidip onu oturtun ve bunun olacağını söyleyin, size ne diyeceğini biliyorum."

"O ne derdi?" Fısıldadım. "Mutlu ol' derdi."

Ne yapmaya çalıştığını biliyordum.

İşe yaramayacağını da biliyordum. O kadar basit değildi.

Bu konuda hiçbir şey basit değildi.

Başımı salladım ve henüz gelmemiş olan ikinci gözyaşı dalgası gözlerimi yaktı.

Duke devam etti, "Haklısın Stella. Bu onu yiyip bitiriyor. Yakın olduklarını söylüyorsun ve bu olayla parçalanması bunun doğru olduğunu kanıtlıyor. Ama kardeşini seven on altı yaşındaki hiçbir balerin onun ruhunun peşini bırakmasını istemez. Onun bu şeytanlardan kurtulmasını ve mutlu olmasını ister. Senin görevin, onun da bunu isteyeceğini anlamasını sağlamak."

"Bunu nasıl yapacağım?" Islaklığın sessizce yanaklarımdan aşağı yuvarlanmaya başladığını hissederek sordum.

"Onu mutlu ederek. Bunu yaparsan, gelecektir. Gitmesine izin verecektir."

Başımı tekrar salladım.

Bu, bırakıp gidebileceğiniz bir şey değildi.

Mace'e hayatının geri kalanında her sabah benedict usulü yumurta, çilek ve krem şanti ile süslenmiş Belçika usulü waffles, sıcak akçaağaç şurubuna batırılmış ev yapımı yaban mersinli krep ve kalın bir kahverengi şeker parçacıklı elmalı kahve kekinden (ya da her neyse) oluşan kahvaltılar hazırlayabilirim ve bu onu asla bu saçmalığı bırakacak kadar mutlu etmez.

Duke elimi tuttu ve sıktı. "Güven bana, kızım. Neden bahsettiğimi biliyorum. Seninle olan ilişkisini izliyordum. Her şeyi bilmiyorum. Her şey olup bittikten sonra ona ne olduğunu bilmiyorum. Bildiğim tek şey, kimsenin içeri girmesine izin vermediği. Sana kadar değil. Onu mutlu etmek için çalışırsan, peşini bırakacaktır."

Nedense o anda Mace'in "Black" şarkısını söyledikten sonra sahnede bana söylediklerini hatırladım.

Sen benim gökyüzümde parlayan tek yıldızken, ben senin gökyüzündeki yıldız olamam.

Bununla ne demek istediğini

merak ettim. Tek yıldız mı?

Nasıl tek yıldız ben olabilirim?

Mace iyi bir adamdı. Anlaşılır bir şekilde gergin ve belki de çabuk sinirlenen biriydi ama tüm Hot Bunch ona saygı duyuyordu. Saygıdan da öte, onu severlerdi. Meslektaş değillerdi, arkadaşları.

Caitlin'in başına bunlar gelmeden önce bir hayatı olmalıydı.

Onu önemseyen, değer verdiği insanlar olmalıydı.

Başka bir ailesi olmalıydı.

Arkadaşları.

Annesi.

Arkadaşlarından, geçmişinden, annesinden hiç bahsetmedi. Asla.

Ve o zaman

anladım.

Biliyordum.

Biliyordum çünkü o da benim gibiydi. O da siyahtı.

Sporculuk kariyerini bıraktı ve özel dedektif oldu.

Hayatını geride bıraktı, dışladı, yoluna devam etti.

Caitlin'den önceki her şey gitmişti. Onları bir kenara itmişti.

Bunu biliyordum çünkü ben de aynı şeyi yapmıştım.

İşte o zaman aklıma bir fikir geldi ve sırtım dikleşti, elimi Duke'un elinden çektim, gözlerimi sildim ve

"Duke, bana büyük bir iyilik yapar mısın?" diye sordu. "Ne istersen, aşkım."

"Mace'in annesinin adına ve telefon numarasına ihtiyacım var. Ama Mace'in bunu bana senin verdiğini bilmesini istemiyorum."

Duke bir saniye bana baktı.

Sonra gülümsedi ve "Tamamdır" dedi.

NINETEEN



ÇILGIN HONKİLER

Stella

“**I** ilk ben gördüm!” Leo bağırdı.

"Umurumda değil, bu tişört benim!" Pong geri bağırdı.

Indy ve Ally ile birlikte duruyordum ve bağırışlar üzerine üçümüz Head West'e bakınca Pong ve Leo'nun tişörtlerle dolu yuvarlak bir giysi rafının yanında durduğunu gördük. Aralarına gerilmiş gökkuşağı desenli, batık bir tişörtle halat çekme oyunu oynuyor gibiydiler.

Çok güzel.

Benim lanet grubum.

Görünüşe bakılırsa, Annette'in mağaza açılışı çok başarılı olmuş.

Omuz omuza vermiş insanlar vardı, hepsi de kaju fıstığı, zeytin ve fişkırtılabilir peynir sürülmüş Ritz krakerleri tüketiyor ve sanki bunlar en iyi lezzetlermiş gibi Fat Tire birası içiyorlardı. Bu insanların çoğu, üzerinde HEAD WEST yazan kahverengi kağıt torbalar taşıyordu.

Eski Vahşi Batı tarzı yazılarla. Çantalarda diğer şeylerin yanı sıra tişörtler, nargileler ve posterler de vardı.

Şimdiye kadar eğlenceliydi ve hepimizin ihtiyacı olan şeylerden uzaklaşmamızı sağlıyordu. O gün Shirleen vurulmuş (ve kanepesini kaybetmişti) ve benim dünyam da Mace'in başına gelenlerle sarsılmıştı. Zeytin, fışkırtılabilir peynir ve nargileden oluşan tuhaf bir karışımı olsa da (nargileler kullanılmıyordu) bir parti tam da ihtiyacımız olan şeydi.

Annette bir midye kadar mutluydu ve krem rengi kayak yakalı kenevir üst ve haki bol kenevir pantolon içinde harika görünüyordu. Ayakları çıplaktı, tüm parmakları gökkuşağının farklı renklerine boyanmıştı. Sarı saçlarının etrafına krem, haki ve yeşil renkli ince bir kenevir atkı sarılmıştı ama saçlarının birçoğu oraya buraya dökülmüştü; bazıları bükülmüş, bazıları örülmüş, bazıları kıvrılmış, bazıları da öylece sallanıyordu.

Dükkân bir günlüktü ama sanki 60'lardan beri oradaymış gibi görünüyordu. Duvarlar Jimi Hendrix, Grateful Dead ve Jim Morrison posterleri ve Kelt sembolleri ya da ot yapraklarıyla süslenmiş büyük battaniyelerle kaplıydı.

Tişörtler, saronglar ve kenevir giysilerle dolu beş büyük, yuvarlak giysi rafı vardı. Rock gruplarının, kaplanlara binen dişi şeytanların ve saykodelik her şeyin posterlerini gösteren, yanlarında numaralandırılmış yuvalarda rulo yapılmış, plastik kaplı posterler bulunan üç adet poster ekranı vardı. Raflar Zen ve Sanatı gibi kitaplarla doluydu.

Motosiklet Bakımı ve Jerry Garcia biyografileri. Her şekil, boyut ve renkte nargileler, yine her şekil, boyut ve renkte tek atımlık içkiler, Zippo çakmaklar, tampon ve diğer çıkartmalar, insanoğlunun bildiği her kokudan tütsüler, çeşitli tütsü yakıcılar, mumlar ve diğer head shop gereçleri ile dolu, ön taraf boyunca ve mağazanın bir tam kenarı boyunca cam kaplı ve taraflı vitrinler vardı.

Rock Chicks ve Hot Bunch'ın hepsi oradaydı, Luke'un bana söylediğine göre çalışan ve Rock Chicks'in iyiliği için (Luke'un bana söylemediği bir şey, sadece biliyordum) mesafeli duran Mace hariç.

Çocuklar güvenlik amacıyla oradaydılar ve bellerinde kılıflı silahları ve telsizleriyle bunu açıkça belli ediyorlardı. Yüzlerinde birbirinin aynısı olan "Benimle uğraşmayın" ifadelerinden bahsetmiyorum bile ve bilginiz olsun, bu ifadeler Hot Bunch Universal'a aitti. Müşteriler ve partililer tarafından geniş bir alana yayılmışlardı ve etkiliydiler.

Kızlar kenevirin yolundan gitmedi ama Annette'in isteği üzerine hepimiz Annette'in mallarını sergiliyorduk, kot pantolon giyyorduk ve çoğumuz kovboy çizmeleri giyyorduk, parmak arası terlik giyen Ava hariç. Indy'nin üzerinde Grateful Dead tişörtü vardı. Ally, önünde sarı bir barış işareti olan seftali rengi ve sarı batık bir tişört giymişti. Jules'un üzerinde mor bir tişört vardı ve önünde psychedelic bir yazıyla "BARIŞA BİR ŞANS VERİN" yazıyordu. Ava'nın üzerinde eski bir Jefferson Airplane tişörtü vardı. üzerine

Annette bana pembe bir tişört vermişti, göğüslerinin üzerinde karikatür papatyalarla ÇİÇEK ÇİÇEĞİ yazıyordu ve diğer tüm kızlar gibi ben de soyunma odalarından birinde üstümü değiştirmiştım. Roxie'nin üzerinde mağazada da satılan Kızılderili tarzı harika bir tunik vardı.

Daisy kıyafet yönetmeliğini kaçırmış gibi görünüyordu. Beyaz kot bir mini etek, minik gümüş boncuklara benzeyen sırtı açık askılı bir bluz giymişti ve göğüs dekoltesinde, devasa göğüslerini belli belirsiz tehdit edecek kadar alçak bir drape vardı. Takımını bir çift gümüş rengi, platformlu go-go botla tamamlamıştı ve saçları oraya doğru taranmıştı.

Onu tepeden tırnağa süzdüğümde Daisy bana şöyle dedi. "Ben hippi değilim, anladın mı?"

Sadece başımı salladım. Yapacak başka bir şey yoktu.

Bir süre önce bir konserde tanıştığım için Rock Chicks'in arkadaşı olduğunu bildiğim pasaklı görünümlü bir adamın ("The Kevster" takma adını kullanıyordu, bilginize) Leo ve Pong'a yaklaşıp tek bir kelime söylemesini izledim.

"Kankalar."

Sonra sanki işe yarayacakmış gibi iki elini barış işareti yaparcasına havaya kaldırdı.

Umutsuzluk içinde gözlerimi kapattım, çünkü bunun işe yaramayacağını biliyordum.

Pong'un "Siktir git hippi," diye bağırdığını duydum ve harekete geçme zamanının geldiğini anladım. Indy ve Ally'ye özür dileyen bir bakış attım.

grubumla ilgilenmek için ileri atıldım.

Kalabalığın arasından ilerlerken, Kevster'ın gücenerek arkasını dönmesini izledim. "Ben hippie değilim. Ben bir esrarkeşim. Arada dünya kadar fark var, dostum."

Leo Kevster'ı görmezden geldi ve tişörtü çekti. "Bırak, Pong."

Pong tekrar Leo'ya döndü. "Sen bırak!"

Leo tekrar çekti ve "Hayır! Bırak!" diye bağırdı.

"Dostlar, bir kafenin havasına saygı duymalısınız," Kevster bilgilendirici bir şekilde araya girdi. "Bu bir Kabala Merkezi'ne girip orospu tokatlama kavgası başlatmak gibi bir şey. Bunu yapamazsın. Ortamın havasını bozuyorsun."

Tam yanlarına vardığımda Pong, "Siktir et titreşimi," diye bağırdı.

Zamanlamam kötüydü. Pong gömleğe tutunamadı. Geriye doğru uçtu ve ben arkasında olduğum için bana çarptı ve ikimiz de yere düştük. Kollarımız tutunacak bir yer bulmak için savruldu ve iki giysi rafını da beraberimizde aşağı indirdik. Yanlarına düştüler ve gürültülü patlamalarla etrafımıza çarptılar ve sonra yuvarlanmaya başladılar, tişörtler ve kenevir giysiler her yere uçtu.

"Kaos!" Kevster kollarını başının üzerinde sallayarak bağırdı. "Dükkânda kaos!"

Ally geldi ve Kevster'ı geri çekerek, "Sakin ol, Kevin," diye emretti.

Kevin sakinleşecek gibi hissetmiyordu. Önce Pong'u sonra Leo'yu işaret etti.

"Fırlat. Fırlat, fırlat, fırlat!"

Pong yerden, "Merkezde kaos yoksa, dışarı atma da yoktur," dedi ama Kevster'in buna hiç tahammülü yoktu.

"Bu saygıyla ilgili, dostum," diye buyurdu Kevster. "Kimse bir kafeye kaos getiremez. Bunu herkes bilir!"

Indy arkamdaydı ve Hugo debriyajımıza ulaştığında beni koltuk altlarımdan tutup yukarı çekti.

Burnunun ucuyla Pong'a baktı.

Hugo yardım etmek için orada olmadığını belli edercesine, "Çılgın honkiler," diye mırıldandı.

Shirleen aniden yaklaştı ve Pong'a da baktı.

Hugo'ya, "Kardeşim, bu konuda haklısın," dedi.

Fazla düşünmeden tüm bunların üzerimden akıp gitmesine izin verdim.

Bu alışılmadık bir durum değildi. Kaos, benim hayatımda (kurşunlar uçuşmadan önce bile) alışılmadık bir şey değildi. Grubum gittiği her yerde kaosa neden olurdu.

Ama o anda, bunu aşmıştım.

Bitirmiştım.

O sabah Duke ile banyoda geçirdiğim zamandan sonra bir saatimi Lee'nin ofisinde oturarak geçirmiştım.

Piliçler kapıyı koruyordu. Rock Chicks, Duke ve Tex'in sonunda benimle paylaştıkları kâğıtları okudum.

Caitlin'le ilgili hikâyenin hepsi resimlerle birlikte oradaydı. Güzel, sarı saçlı, mavi gözlü, gülümseyen, minik bir genç kızın resimleri. Hatta Mace'in sörf yaptığı günlerde, belki de bir yarışmadan sonra onunla çekilmiş bir fotoğrafı bile vardı. Dalgıç kıyafeti içinde bir kumsalda duruyordu, saçları ve kıyafeti sudan kayganlaşmış, sörf tahtası arkasında kuma saplanmıştı. Caitlin, küçük ve genç, belki on yaşında, onun yanına bastırılmış, belinden sarılmış, parlak bir şekilde gülümsüyordu, başı ona bakmak için geriye doğru eğilmişti, adam da ona bakmak için aşağı doğru eğilmişti. Adamın kolu kızın omuzlarına dolanmış, uzun ve güçlü parmakları kıvrılmış, onu sıkıca tutuyordu. Kendisinin kuru, Mace'in ise sıırıslık olmasını hiç ama hiç umursamadığını görebiliyordunuz.

Mace de Caitlin'e gülümsüyordu. Fotoğrafta çok daha gençti. Kaç yaşında olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, belki yirmili yaşlarının başındaydı. Ona daha önce hiç görmediğim bir şekilde gülümsüyordu. Yüzü rahat, açık, korumasızdı ve ona bakmak kalbimi acıtıyordu.

O fotoğrafı görene kadar, o olaydan sonra kendisinden ne kadar çok şey kaybettiğini bilmiyordum.

Onu gördüğümde, her şeyini kaybettiğini anladım. Ve onu geri almak benim işimdi.

Sadece nasıl yapacağımı bilseydim lanetlenirdim.

Preston Mason hakkında da bir şeyler öğrenmiştim. Onun hakkında çok şey. Çoğunlukla yanılmadığımı öğrendim. O tüm zamanların en büyük pisliğiydi.

Hepsini okumuştum. Eli hakkında. Komandoları. Ve Mace'in, güzel vücudu neredeyse kurşunlarla delik deşik edilmeden hemen önce kız kardeşinin kafasının nasıl uçurulduğunu izlediğini.

Bu, Mace'in sık kafalı bir babası, ölü bir kız kardeşi ve şimdi de ateş altında bir kız arkadaşı olduğu anlamına geliyordu.

Bu kızmaya değerci.

Bu dünyayı sarsan bir şeydi.

Bu hayatının geri kalanında seni mahvedebilir.

Leo ve Pong'un batık bir tişört için kavga etmesine artık tahammülüm kalmadığını fark ettim.

Ve cidden, beni suçlayabilir misin?

Pong ayağa kalktığında, kovboy çizmeli ayaklarım tişörtlerin üzerine basarak ilerledim. Ellerimi göğsüne koydum ve ittim. Bu onu şaşırttı. Bunu daha önce hiç yapmamıştım ve bir ayağı geri gitti.

"Neyin var senin?" Tersledim.

Pong'un gözleri bana ve karakteristik olmayan kontrol kaybıma bakarken büyüdü ve "Stella Bella" diye mırıldandı.

"Hayır, gerçekten. Neyin var senin?" Tekrar ettim.
"Bilmek istiyorum."

Pong gözlerini kırpıstırdı ve sonra açıkladı, "Bu tişört çok boktan."

Yana doğru eğildim, parmaklarım Leo'nun hâlâ tuttuğu tişörtlere dolandı ve onu acımasızca çekerek kurtardım.

Pong'un önünde salladım ve bağırdım, "Bu mu? Bunun için olay çıkarmaya değer mi? Bunun için arkadaşının yüzüne vurmaya değer mi? Sen bu tişörtü asla giymeysin!" Bağırdım ve haklıydım. Pong asla batık bir tişört giymezdi. Asla.

Sonra Leo'ya döndüm.

"Ve sen!" Leo yüzümü görünce bir adım geri çekildi ama ben devam ettim. "Sende ne var? Bunun gibi on beş gömleğin var!"

Ve bu konuda da haklıydım. On beş tane olmalı. Hatta yirmi bile olabilirdi. Kahretsin, şu anda bir tane giyiyordu!

Leo omuz silkti ve ben de tişörtü ona fırlattım. Yüzüne çarptı ve yere düşerken yakalamak için ellerini kaldırdı.

"İkinizle buraya kadar geldim!" Elimi parmaklarım düz, avuç içim aşağı bakacak şekilde çeneme doğru kaldırarak bağırdım. "Linnie öldü! Öldü! Floyd ve Buzz şu anda onun cenazesi için Oklahoma'ya gidiyorlar ve siz ikiniz bir tişört için kavga ediyorsunuz." İkisi de rahatsız görünüyordu ama ben bağırmaya devam ettim. "Kahretsin, kurşunlar havada uçuşuyor! Her gün gazetelere çıkıyoruz. Bir plak şirketiyle büyük bir anlaşmaya çok yakınız."

hepimizin hayatını değiştirebilir ve Mace..." Rock Chicks ve Hot Bunch'ı gördüğümde kendimi kaybettim ve bu arada partiye katılanların çoğu etrafta durmuş bana bakıyordu.

Ağzımı kapattım, başımı salladım ve örtbas etmeyi umarak ilerlemeye devam ettim.

"Mace'i unut. Siz ikiniz, bunu adam gibi halledin, altı yaşındaki çocuklar gibi değil. Seninle işim bitti. Bitti. Artık yok." Gözlerimi Hugo'ya çevirdim. "Sen de."

Hugo'nun kaşları havaya kalktı, elleri de avuçlarının içindeydi. "Kahretsin anne, ne yaptım ben?" Hugo sordu.

"Hiçbir şey," diye karşılık verdim. "Yardım edecek bir şey yok. Sen bundan daha zekisin. Bunu biliyorum. Sen de biliyorsun. Ama grupta huzuru koruması gereken hep ben oluyorum." Elimi uzattım. "Hepiniz bundan daha zekisiniz. Eğer kendimizi bir arada tutmazsak dağılacağız ve ben bunun olmasına izin vereceğim çünkü ben bittim. Bittim! Anladınız mı?"

Cevap vermediler, sadece baktılar.

Bunu "evet" olarak kabul etmeye karar verdim ve yeri işaret ettim. "şimdi burayı temizle ve eğer herhangi bir zarara yol atıysan Annette'e dersin, çalışmak zorunda kalsan bile. Beni duyuyor musun?"

Yine cevap vermediler, ben de tehditkâr bir şekilde öne doğru eğildim ve "Beni duyuyor musunuz dedim?" diye tekrarladım.

"Kahretsin, Stella Bella, sakın ol," diye mırıldandı Pong.

"Bütün bunlar temizlendiğinde rahatlayacağım," diye karşılık verdim.

"Biz hallederiz, Stella. Sorun değil," dedi Leo yumuşak bir sesle, tişörtleri almak için eğilerek.

Hugo hâlâ bana bakıyordu ve bunu yakından yapıyordu.

"Gruba hiçbir şey olmayacak," dedi Hugo bana.

"Haklısın," diye kabul ettim. "Gruba hiçbir şey olmayacak. Hepiniz kendinizi toparlamazsanız ne kötü ne de iyi bir şey olacak. Hayatınızın geri kalanında Denver, Boulder ve Colorado'daki kulüplerde çalmak istiyor musunuz?"

Pong, Hugo ve Leo önce birbirlerine sonra da bana baktılar. Daha ileri gitmeyi hiç düşünmemişlerdi, çünkü ben bizi daha ileri götürmeyi hiç istememiştim.

"Daha fazla mı olacağız?" Pong şaşkınlıkla karışık bir sesle sordu.

"Eğer kendinize dikkat etmeye başlarsanız, olabiliriz. Çok daha fazlası olabiliriz," diye cevap verdim. "Bunu istiyor musun?"

Daha fazla sessizlik, daha fazla bakış, daha belirgin bir şaşkınlık. Sonunda Leo, "Kahretsin, evet." diye fısıldadı.

"Güzel. O zaman bana yardım etmelisin ve bunu da büyüyerek yapabilirsin..." Bunun üzerine Indy'ye döndüm ve "Bir biraya ihtiyacım var" dedim.

Indy yumuşak bir sesle, "Elinde bir tane var, tatlım," diye cevap verdi.

Elime baktığımda mucizevi bir şekilde biramı hâlâ tuttuğumu gördüm ama büyük ölçüde yere akmıştı.

"Yeni bir taneye ihtiyacım var," diye bilgilendirdim onu.

Shirleen'in elleri omuzlarıma geldi ve bizi ileri doğru itmeye başladı, "Yoldan çekilin. Acil bira lazım!"

"Sanırım bira yeterince güçlü olmayacak," diye mırıldandı Ava Jules'a. Arkamızdan itişip kakışirlarken tüm Rock Chicks de onları takip etti.

Shirleen beni arka tarafa itti, orada bir boşluk ve sükûnet vardı. Ally öne çıktı ve elime yeni, soğuk, açık bir bira şişesi tutuşturdu. Ava eskisini aldı ve vitrinin üzerine koydu.

Sağlıklı bir yudum aldım.

Ally bana "Bu çok doğruydu," dedi.

"Bunu uzun zaman önce yapmalıydın şekerim," dedi Daisy ve sonra bana göz kırptı.

Daisy'ye cevap veremedi Annette içeri girdi.

"Jumpin' Jehosephats, bu çok iyiydi!" diye bağırdı. "Hiçbir şey olmayacak diye endişelenmeye başlamıştım. Bir parti versem ve Rock Chicks gelmese çok üzülürdüm." Omzumu itti. "Sürtük, sen kanep kralısın!"

Sonra arkasını döndü ve iterek uzaklaştı.

Bütün Rock Chicks'in gözleri onu takip etti.

Roxie'ye, "Sanırım kızgın değil," dedim ve Roxie bana sırtttı.

"Nettie biraz tuhaf," diye paylaştı Roxie.

"Haklısın kardeşim," diye mırıldandı Jet.

Bir yudum daha aldım ve Hector'un dükkâna girişini izledim. Gözleri bir tarama yaptı, beni buldu ve kalabalığın arasından bize doğru ilerlemeye başladı.

Jet sessizce, "Bu konuyu şu anda açmaktan nefret ediyorum ama Mace hakkında konuşmamız gerekiyor," dedi.

Gözlerim ve düşüncelerim Hector'dan Jet'e kaydı.

Rock Chicks o sabah olanları konuşmamıştı. Bunun yerine Tex beni bronz El Camino'suna bindirdi ve o sabahki yürek parçalayıcı faaliyetlerden sonra beni eve götürdü. Camino'sunda onunla da Mace ve benim birlikte olduğumuzu paylaşmıştım çünkü o da bir Rock Chick değildi. Buna yanıtı beni evime kadar götürmek ve öğleden sonrayı Juno ve benimle birlikte patlamış mısır yiyip aksiyon filmleri izleyerek geçirmek oldu.

"Hiçbir şey kafayı patlamış mısır ve Bruce Willis gibi temizleyemez," diye beni bilgilendirdi, ağzına kocaman bir avuç patlamış mısır tıkıştırırken.

Bu doğruydı. Bruce Willis'in bir gökdeleni havaya uçurmasını izlemek, Mace'i ve tüm sorunlarımızı aklımdan çıkardı.

Bir süreliğine.

"Şu anda Mace hakkında konuşamam," dedim kızlara. Jules Jet'e, "Üzerinde düşünmesi gereken çok şey var," dedi.

"Süreçmiş, hadi oradan. O çocuğu eve çağırmalı, işi ona vermeli ve devam etmeli," diye ekledi Shirleen.

Roxie, "Konuşmaları gerekiyor, edepsizlik yapmaları değil," diye cevap verdi.

Shirleen, "Çirkin olan konuşur, kızım," diye karşılık verdi. "Bunu herkesten çok sen biliyorsun. Daha dün gece adamın sana iş verirken yüzük taktı. Bu her şeyi anlatıyor."

Ally ellerini kulaklarına götürdü ve "La la la, dinlemiyorum, la la la" diye bağırdı.

"Seks her şeyin cevabı değildir, Shirleen," diye Ally'nin yerine konuştu Ava.

Shirleen'in bakışları Ava'ya kaydı. "Luke'la en son ne zaman seks yaptınız?"

"Anlamıyorum-" Ava başladı ama Shirleen onun sözünü kesti.

"Ne zaman?" diye kırıptı.

Ava etrafına bir göz attıktan sonra, "Bu gece gelmeden önce," dedi.

Daisy kıkırdadı ve geri kalanımız birbirimize sııttık.

"Siz ikiniz kalp kalbe mi paylaşıyorsunuz? Luke Stark duygularını seninle birlikte mi işliyor? Yoksa söyleyecek bir şeyi, iletecek bir şeyi, işleyecek bir şeyi olduğunda seni duvara dayayıp

iş mi?" Shirleen haklı olduğunu düşündüğüm bir noktaya değinerek sordu.

Dün gece Mace'e geri döndüğüne sevindiğimi göstermenin bir yolu olarak işi ben vermiştim. Mesajımı yüksek sesle ve net bir şekilde duydu. Elbette konuştuk, ama sadece mesajım ileildikten sonra.

"Biz duvar seksi yapmadık. Yemek masasında seks yaptık," diye düzeltti Ava, Shirleen'e inatla hak vermiyordu.

"Oowee, yemek masası seksi. Yemek masası seksini severim," diye patladı Daisy. "Siz ikiniz bir masa bulmalısınız. Marcus ve ben dün gece masa seksi yaptık. Masa seksi iyidir."

"Bir masamız var. Masa seksi yapmayı denediğimizde devrildi." dedi Ava.

"Luke büyük bir adam. Senin masan küçük. Daha büyük bir masaya ihtiyacın var," diye tavsiyede bulundu Roxie.

Indy düşüncelerini "Mutfak tezgâhında seks en iyisidir," diye ifade etti. "Lee yaratıcı biri ama mutfakta yaptığımız zaman..." diye devam etti ve hülyalı hülyalı bakmaya başladı.

"La la la, Lee'nin yaratıcı olmasını dinlemiyorum, la la la." Ally ilahiye geri dönmüştü.

"Nerede olduğundan emin değilim, daha çok pozisyonda," diye söze girdi Jules.

"Bunun pozisyonla ilgili olduğunu sanmıyorum, her şey yoğunlukla ilgili," diye katıldı Jet de. "Eddie ve ben sert, kaba severiz. En iyisi bu. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Siktir." Bir mırıltı duyduk ve herkes dönüp Hector'un Jet'in arkasında durduğunu ve kardeşinin seksi sert ve kaba sevdiğini duyduktan sonra kendi kulaklarını koparmak istermiş gibi ona baktığını gördü.

"Tüh," diye fısıldadı Jules ve kızarmaya başlayan Jet dışında herkes kıkırdamaya başladı.

"Üzgünüm, Hector," diye mırıldandı Jet.

"Benim dünyama hoş geldin. Artık acımı biliyorsun," diye bilgilendirdi Ally Hector'u.

Hector bu konuşmanın içine çekilmek istemiyordu. Gözleri bana kaydı ve elini kaldırdı, işaret ve orta parmakları katlanmış bir kâğıt parçası tutuyordu.

"Numara mı istedin?" dedi bana. Aman Tanrım.

Mace'in annesinin telefon numarası.

Nefesim kesildi. Gözlerimin büyüdüğünü hissettim ve başımı salladım.

"Hadi gidelim. Yapman gereken bir arama var," diye bitirdi Hector ve ben de gecikmeden biramı vitrinin üzerine koyup ilerledim.

"Ne araması?" Ally sordu.

"Neler oluyor?" Daisy aynı anda söyledi. "Kimin numarası bu?" Indy araya girdi.

"Onu rahat bırakın," dedi Jules usulca.

İşte o anda Tod ve Stevie bizi kavramaya çalıştılar.

"Aman Tanrım. Göz gezdirdim ve burada satın almak istediğim hiçbir şey yok. Satın almak istediğim hiçbir şeyin olmadığı bir mağazaya hiç gitmemiştim," diye açıkladı Tod, sesi dehşete düşmüş gibiydi. "Biri alnımı kontrol etsin. Bakalım ateşim var mı?"

"Burası bir kafa dükkanı, Tod. Esrar içmiyorsun ve hippide değilsin. Tabii ki satın almak isteyeceğin bir şey yok," diye açıkladı Stevie.

Tod ellerini kalçalarına götürerek, "Hair'i beş milyon kez falan izledim," diye karşılık verdi. "Burgundy Rose, 'The Age of Aquarius'un canına okuyabilir. Her yere baktım ama hiçbir yerde makrome askılı üst yok."

Tod'un anonsu üzerine Hector'un canına tak etmişti. Pazumdan tuttu ve beni kendine çekti.

Ne yazık ki Daisy fark etti.

"Durun bakalım. Sorularımıza cevap vermediniz," diye arkamızdan seslendi Daisy, Hector beni götürmeye başlarken.

"Sonra açıklarım," dedim omzumun üzerinden.

"Sen daha iyisin!" Daisy bağırdı ve Hector yoluna devam etti.

Hector tek kelime etmeden beni eski model kahverengi bir Bronco'ya götürdü. Konuştuğunda ikimiz de kemerlerimizi takmış, evime doğru gidiyorduk.

"Yap sen kadınlar her zaman konuşmak gibi Bu mu?" o diye sordu, seks sohbetine gönderme yaptığını biliyordum.

"Um..." İhtiyatlı davrandım, çünkü öyle yaptık. "Bilmek istemiyorum," diye araya girdi.

"İyi seçim," diye fısıldadım.

"Siktir," diye mırıldandı.



DAIRE KARANLIKTİ. Geç olmuştu ve anahtarın kilide girdiğini duyduğumuzda Juno ve ben yataktaydık.

Juno uyuyordu. Ben uyumuyordum. Plan yapıyordum.

Kapının açıldığını ve alarmin ötmeye başladığını duyduğumda yuvarlandım. Juno ayağa kalktı ve yataktan atladı. Kodun girildiğini duydum ve Juno'nun künyesi odanın içinde yürürken şingırdadı.

Bir dirseğimin üzerinde doğruldum, saçlarımı yüzümden çektim ve "Mace?" diye seslendim.

"Evet, bebeğim," diye seslendi Mace sessizce.

Kalbimin çırpındığını ve sonra durulduğunu hissettim. Birinin içeri girdiğini düşündüğümde değil, sadece evde olduğuna sevindiğimden. Sesinin "evet bebeğim" dediğini duyduğuma sevindim, sanki her gece eve gelip bana bunu söylüyormuş gibi. Sevindim çünkü her gece eve gelip bana bunu söyleyebilme ihtimali olduğunu düşündüm.

"Sadece kontrol ediyordum," dedim ona. "Her şey yolunda mı?"

"Olabildiğince iyi."

Bu iyi bir cevap değildi ama en azından kimse vurulmamıştı.

"Yatağa geliyor musun?" diye sordum. "Bir dakika içinde," diye yanıtladı.

Juno'nun künyesinin normalden daha yüksek sesle çınlamasını dinledim, Mace'in ona masaj yaptığını biliyordum. Sonra Mace'in karanlıkta hareket edişini, kıyafetlerini çıkarışını ve kıyafetlerin mobilyalara çarparken çıkardığı yumuşak hışırtıyı dinledim. Banyoya girdi ve kapıyı kapatmadan bir saniye önce ışık yandı.

Yatağa geri uzandım. Juno zıpladı ve ayak ucuna yerleşmeye başladı.

Derin bir nefes aldım, Mace'in İblisleriyle Savaş Stratejimi planlamayı bıraktım ve gecemi düşündüm.

Hector beni daireme kadar götürdü ve kullanmam için bana bir cep telefonu verdi, cep telefonumun ve sabit hattımın Mace'in babası tarafından izlenebileceğini söyledi.

Bunu son derece ürkütücü buldum ama Mace'in babası da ürkütücüydü, yani bu bir sürpriz değildi.

Sonra, şok oldum, Hector kaldı. Bunun iyi bir şey olduğunu düşündüm. Yalnız kalamayan bir insan değildim ama o anda yalnız kalmak istemedim. Normalde, İblislerle Savaşımındaki bu ilk önemli manevram sırasında yanımda olması için bir Taş Cıvciv seçerdim ama böyle bir lüksüm olmadığı için Hector işe yarayacaktı.

Hector'un bana verdiği kâğıt parçasına baktım ve Mace'in annesinin adının Lana olduğunu gördüm. Bunun çok güzel bir isim olduğunu düşündüm. Mason soyadını saklamıştı, bu yüzden yeniden evlenmediğini tahmin ediyordum. Tüm zamanların en büyük pisliği tarafından kazıklandıysanız, oyuna geri dönmeye pek hevesli olmazdınız sanırım.

Numarasını aradım, korktum ve evde olmadığını umdum.

Ne söyleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Sonra evde olmayacağından endişelendim ve nasıl mesaj bırakacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

"Alo?" Kulağımda
duydum. Oh lanet olsun.

Çok geç.

Gözlerim Hector'a kaydı. Ben koltuğumda otururken o da yanımda duruyordu.

Bana başıyla onay verdi.

"Bayan Mason?" Çenemi eğip dizlerime bakarak cevap verdim ve Hector'un uzaklaşıırken yer döşemelerindeki botlarının sesini duydum.

"Evet?" diye cevap verdi.

"Bu Stella. Stella Gunn. Beni tanı mıyorsunuz. Oğlunuzun bir arkadaşıym. Ben de Kai'nin bir arkadaşıym."

Sheesh ama Mace'e "Kai" demek garipti.

Sessizlik.

Ya da şöyle demeliyim, yüklü
bir sessizlik. "Alo?" Ben
aradım.

"Kai?" diye sordu ve adını söyleme şekli kulağa çok güzel
geliyordu. Muhteşem bir sesi vardı; yumuşak, kadınsı,
melodik. Sadece sesinden bile hoşlanmıştım. Ama oğlunun
adını söyleme şeklinden gerçekten hoşlanmıştım, sanki
sihirliymiş gibi.

"Evet, Kai," dedim ona.

"O iyi mi?" Sesinde bir korku titremesi duydum.

"Evet," dedim hızlıca, sonra sözümü geri aldım. "Hayır"
dedim.

Yani, o iyi ama iyi değil." Lanet
olsun, bu çok zordu.

Devam et! Beynim bana bağırdı.

Nasıl yapacağımı bilmiyorum! Ben de bağırdım.

Bir şeyler düşün!

o.

"Anlamıyorum," dedi Lana kulağıma. "Sen
gazetelerdeki kız, değil mi?"

Kahretsin, gazeteleri
görmüştü. Ne bildiğini merak
ettim.

"Evet," dedim ona. "Biz biraz... şey, özel arkadaşız." Özel
arkadaş mı?

Tam bir aptaldım!

"Bunu gazetelerden öğrendim," dedi yumuşak bir sesle. Sonra bana "Çok güzelsin" dedi.

Bunu söylemek güzel bir şeydi, ben de telefona gülümsedim. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Şimdi

ne olacak?

Lanet olsun.

"Seni aradığımı bilmiyor," dedim ona. Yine sessizlik.

Derin bir nefes aldım ve devam ettim. "Caitlin'i biliyorum. Yeni öğrendim."

Daha fazla sessizlik. Yine doluydu.

"Bayan Mason?"

"Bana Lana de."

Bu da güzeldi.

"Lana, Mace'le konuşuyor musun?"

diye sordum. "Mace mi?" Sesi şaşkındı.

"Arkadaşları burada Kai'ye böyle diyor. Mace."

Bir duraklama oldu, sonra sessizce şöyle dediğini duydum: "Bu benim oğluma benzemiyor. O bir Mace değil."

Bu beni çok üzdü. O gün Mace'in kız kardeşini tutarken gördüğüm resimde Mace'e benzemiyordu. Kai'ye benziyordu.

O artık kesinlikle bir Mace'di.

"Onunla konuşuyor musun?" Ben sordum.

"Neredeyse yedi yıldır ondan haber almadım."

Bağırsak tekmesi, kesin ve doğru. Aslında, tüm bağırsak tekmelerini sona erdiren bağırsak tekmesiydi.

Mace ve Lana için beni incitti.

"Ah, Lana," diye nefes aldım sesimi bulduğumda.

"Neden arıyorsun?" diye sordu, sesi giderek güçleniyordu.

"I..." Ne diyeceğimi bilemedim. Sonra söyledim. "Yardıma ihtiyacım var."

Ona olanları anlattım. Her şeyi. Sidney Carter. Linnie. Preston Mason. Ailemi bile. Ve ayrıca Mace'in ve benim geçmişim.

Bilmeye hakkı olduğunu düşündüm. Mace onun oğluydu. Şansımı denedim ve bunu da ballandıra ballandıra anlatmadım. Mace onun oğlu olduğu için, onu en azından kısmen olduğu kişi haline getirmesi gerektiğini düşündüm ve Preston Mason'ın verecek iyi bir şeyi olmadığı için ona iyi kısımları verdiğini tahmin ediyordum. Mace'in pek çok iyi yanı vardı, bu yüzden genlerinin daha güçlü olması gerektiğini düşünüyordum.

Konuşmam bittiğinde Lana hemen "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

Hector'a baktım. Uzaklaşmıştı ve platformda oturmuş beni izliyor ve Juno'nun başını kaşıyordu.

Gözlerimi Hector'dan ayırmadan Lana'ya, "Denver'a gelmen gerekiyor," dedim.

"O zaman ne yapmamı istiyorsun?" Lana devam etti.

"Hiçbir şey. Sadece Denver'a gel. Gerisini ben hallederim." "Gerisi ne?"

Hiçbir fikrim yoktu.

Bunu da ballandıra ballandıra anlatmamaya karar verdim.

"Bilmiyorum. Bunu ilerledikçe uyduruyorum."

Sessizce güldü ve sesi güzel bir şarkıya benziyordu. "Bu pek de iyi bir plan gibi görünmüyor."

Telefona tekrar gülümsedim.

"Öyle değil." Sandalyede arkama yaslandım, topuklarımı sandalyenin kenarına koydum ve "Ama bir şeyler yapmalıyım. Bana çok iyi bakıyor. Birinin onunla ilgilenmesinin zamanı geldi. Ve bu, tüm bunlar... babasıyla, Caitlin'le, artık bitmeli."

Yine sessizlik, ama telefon hattından bana doğru gelen sıcaklığını hissettim.

Sonunda, "Stella, bilmelisin ki, Caitlin'i bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordu. Onun bir babası yoktu. İkisinin de yoktu, gerçekten. Kai onun bu kaybı hissetmemesi için elinden gelen her şeyi yaptı, onun hissettiği şekilde değil. O kaçırıldığında-"

"Lana-" diye araya girdim.

"Hayır, tatlım, bırak bitireyim."

Sustum, çünkü bana "tatlım" demesi hoşuma gitmişti. Annem ya da babam bana hiç böyle seslenmemiştir. Mace'in bana "Kedicik" demesini bu kadar çok sevmemin nedenlerinden biri de buydu.

Mace'e "tatlım" dedi mi diye merak ettim.

Lana devam etti, "O kaçırıldığında, oğlumun ölümünü izledim."

Nefesimi içime çektim. Vücudum gerildi, boğazımın kapandığını hissettim ve o devam ederken gözlerim Hector'a kaydı.

"Kai ortadan kayboldu. Bu Mace denen kişi onun yerini aldı. Beni orada istemeyebileceğini anlamalısın. Kai, Caitlin, annesi Chloe ve ben eskiden birlikte tatil yapardık. Birlikte tatil bile yapardık. Preston'ın geride bıraktıklarından bir aile oluşturduk. Hepimiz çok iyi anlaşıyorduk, ilk başlarda Chloe ve ben..." Durdu ve sonra tekrar başladı, "Bunu Kai yaptı. Kai ailemizi kurdu. Kai bunu Caitlin için, Chloe için ve benim için istedi."

"Ve kendisi için," diye araya girdim.

"Ve kendisi için," diye usulca kabul etti. "Ama o artık yok. Gitmesini istiyor. Ve geri de istemeyebilir. Caitlin olmadan olmaz."

"Sen onun annesisin," dedim

ona. "Öyleyim, ama-"

"Ve Chloe de Caitlin'den geriye kalan tek şey." "Stella, tatlım-"

"Benim de onu aramam gerek," dedim, kafamda yarım yamalak bir plan şekilleniyordu.

Lana hemen, "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye cevap verdi. "Bu şekilde devam edemez."

"Oğlum oldukça güçlü bir adamdır. Her zaman öyleydi. Ne isterse yapabilir. Her zaman da bunu yaptı," dedi Lana ve sesinin tonundan bunu kabullenmiş olduğu anlaşılıyordu. İstifa etmedim.

"Bu doğru. Ama şimdi Caitlin ne isterse onu yapmak zorunda. Caitlin'i tanımıyorum ama bunu isteyeceğini sanmıyorum. Ne Mace için, ne senin için, ne de Chloe için. Yeniden bir aile olmanız gerekiyor."

Lana sessizdi.

"Bana Chloe'nin numarasını verebilir misin?" Sessizliğin içinde sordum.

Bir duraklama oldu. Derin bir nefes aldığını duydum ve sonra tereddütle, "Onu arayacağım," dedi.

Gözlerim açıldı ve Hector'a gülümsedim.

"Bu iyi olur," dedim telefona.

"Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuzdur," dediğini duydum Lana'nın.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. Sonra, madem bir şeyleri itiraf ediyordum, o zaman daha da ileri gittim. "Ama onu seviyorum ve denemek zorundayım."

Bir duraklama daha ve ardından içtenlikle, "Seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum, Stella Gunn."

Tekrar gülümsedim. "Ben de."

Hector'dan cep telefonu numarasını istedim ve Lana'ya verdim.

Vedalaştık ve sonra bağlantıyı kestik.

Gözlerim Hector'unkilerin hâlâ üzerimde olduğunu gördü. "Doğru şeyi mi yapıyorum?" Ona sordum.

"Kesinlikle," diye cevap verdi hemen, emin bir ses tonuyla.

"Emin misin?" O kadar emin değildim.

Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Eğilip elini başımın arkasına doladığında ve başımın üstünü öptüğünde sessiz bir şaşkınlıkla oturdum. Ona bakmak için yüzümü eğdiğimde bakışları benimkilere kilitlendi.

"Eminim," diye fısıldadı.

"Umarım haklısındır," diye fısıldadım.

Beni bıraktı ve doğruldu. "Mace şanslı bir adam."

Onun onayıyla içimde tuhaf, mutlu bir sıcaklık hissettim.

Hector'a gülümsedim. "Teşekkürler."

Hector da bana gülümsedi ve nefesim Rocky Mountain Ulusal Ormanı'nın patikalarında bir yürüyüşe çıktı.

Hector Chavez'in harika bir gülüşü vardı.

Kısa bir süre sonra Hector cep telefonunu bana bırakarak gitti. Floyd'u arayıp onun ve Buzz'ın iyi olduğundan emin olmak için kullandım. Linnie'nin cenazesi ertesi sabahı ve gidemediğim için çok kızmıştım ama belli nedenlerden dolayı gidemedim. Perşembe günkü konsere yetişebilmek için hemen geri döneceklerdi.

Konuşurken Floyd'la birkaç şey paylaştım. Garip bir şekilde sesi hem endişeli hem de rahatlamış geliyordu.

Sonra telefonu Buzz'a verdi ve ben de onunla birkaç şey paylaştım.

"Linnie çok mutlu olurdu," dedi Buzz bana.

Yapacağını biliyordum ve bu beni mutlu ediyordu ama aynı zamanda üzüyordu da. Keşke etrafta olup her şeyin nasıl geliştiğini görebilseydi, buna inansaydı ve belki de kendine yeniden inansaydı.

Ama şansım o kadar da değişmemişti.

Telefonu kapattıktan sonra Perşembe günkü konser için set listesini hazırladım ve hem Dixon Jones hem de Kai Mason için tasarlanan bir uğultu olacaktı ve sonra gitar çaldım. Daha sonra Juno ve ben yattık ve plan yaptım.

Banyo kapısı açıldı ve Mace'in odada hareket ettiğini duydum. Yatağın kenarında gölgesini gördüm, örtüler geri çekildi ve sonra içeri girdi, yanıma uzandı ve örtüleri beline kadar çekti.

Nedense olduğum yerde kaldım ve onun bana ulaşmasını bekledim.

O yapmadı. Sırt üstü yatıyordu. Ellerini başının arkasına koydu ve profilinin tavana baktığını gördüm. Ben yan yatmıştım, yüzüm ona dönüktü.

"Lee bana dükkândaki kavgadan bahsetti," dedi. Hay Allah.

"Pong ve Leo biraz kontrolden çıktılar," diye cevap verdim.

Mace cevap vermedi. Söyleyecek bir şey yoktu. Pong ve Leo'nun rutin olarak kontrolden çıkmak gibi bir alışkanlıkları vardı.

"Daisy ve Hector Perşembe günü Black Fat Records'tan A&R ile bir toplantı ayarladılar," dedim.

"Buluşmayı kabul edecek misin?"

Bir nefes aldım ve "Evet" dedim.

Ellerini başının arkasından çekti, yüzünü bana dönmek için yan tarafına döndü ve "Güzel" diye mırıldandı.

"Korkuyorum," diye

paylaştım. "Biliyorum,"

diye karşılık verdi.

İşte bu kadar. Bu konuda söyleyecek başka bir şey yok.

"Bugün Monk'u görmeye gittim," dedi Mace bana. "Paranı aldım. Mutfak tezgahının üzerinde. Yarın Floyd, Hugo, Pong ve Leo'ya paylarını vereceğim."

"Bunu yapmak zorunda

değildin." "Bunu ben de

biliyorum."

İşte yine başladınız. Bu konuda da söyleyecek başka bir şey yok.

"Bugün annemi aramadım," dedim ona.

"Güzel," diye cevap vererek beni şaşırttı. "Bunu yaptığında orada olmak istiyorum."

Kalbim küt küt atmaya

başladı. Tanrım, onu

seviyordum.

"Teşekkür ederim," diye
fısıldadım. Yine yanıt
vermedi.

"Günün nasıl geçti?" Garip hissederek sordum.

Bunu daha önce hiç yapmamıştık, yatakta uzanmak,
konuşmak, paylaşmak, hatta denebilir ki, işlemek.

Beni biraz korkutuyordu. Ama iyi anlamda.

"İlerleme var. George, bugün ofisten gelen adam, savcı
yardımcısı. Sid'in davasında bize sorun çıkarıyor. Hank,
George'un başının üstünden geçti. Kanıtları patronuna
sundu. Patron George'la aynı fikirde değildi. Hank ve
Eddie'ye Sid'i getirmelerini söyledi. Tutuklama emri bu
gece çıktı."

"Bu iyi haber, değil mi?"

"Evet, görünüşe göre. Sid'i bulmak zor olacak. O da
misilleme yapacak, ordusunu harekete geçirecek."

"Ordusunun çoktan harekete geçtiğini
sanıyordum." "Savunma taktikleri. Şimdi
saldırıya geçecek."

Kulağa iyi gelmedi. Aslında, kulağa hiç de iyi
gelmiyordu.

"George çok kızgın," diye devam etti Mace. "Hank onu
aptal durumuna düşürdü."

"Bu kötü mü olacak?"

"Henüz bilmiyoruz. George aptal gibi görünmekten
hoşlanmaz. Hank'in peşinden giderdi, ama **ortada** bir
şey yok.

Hank. O n u n yerine intikam için Lee ve Shirleen'in peşine düşecektir."

"Nasıl?"

"Lee'ye bir şey olmaz. Kurallara göre oynamıyor ama izini kaybettiriyor. Ama Shirleen eskiden uyuşturucu satardı." Bu haber karşısında irkildim ama Mace konuşarak durumu toparladı. "Şimdi iki kaçağa bakıyor ve Jules ile barındaki başka bir sosyal hizmet görevlisi Roam ve Sniff'i onun yanına yerleştirmek için bazı torpiller yaptı. Roam ve Sniff taşınabilirler. Jules işini kaybedebilir."

"Siktir," diye fısıldadım.

"Her şey yoluna girecek," dedi

Mace bana. "Kulağa pek iyi gelmiyor."

"Endişelenme, Kedicik." Ve sesi endişeli gelmiyordu. Hem de hiç.

Haklı olduğuna inandığım için bıraktım.

"Shirleen eskiden uyuşturucu mu satıyordu?" Ben sordum.

"Evet. Hiç yakalanmadı ve bir süredir temiz."

"Shirleen'in böyle bir şey yaptığına inanamıyorum." Ben de inanmadım.

"İyi insanlar bile kötü şeyler yapar, Stella. Shirleen iyi bir insan. Sadece kötü şeyler yaptı. Şimdi yapmıyor. O iyi bir koruyucu bakıcı, o çocukları seviyor. Onlar için hayatını feda eder, bunu bu sabah kanıtladı. Aynı zamanda iyi bir arkadaş. Bilmeniz gereken tek şey bu. Hikayenin sonu."

Sessiz kalma sırası bendeydi çünkü bu konuda da haklı olduğuna inanıyordum. Ve Shirleen'le yaşadıklarımın sonra haklı olduğunu biliyordum.

Sonra paylaştım, "Bu çok garip." "Ne?"

"Sen. Ben. Konuşuyorum."

"Hoşuma gitti" dediğinde sesindeki gülümsemeyi duydum.

"Ben de" dediğimde sesimdeki gülümsemeyi duyabilirdiniz.

O şeytanları yenmeye başlamanın zamanı geldiğine karar verdim. Hemen başlamalıydım çünkü onlarla birlikte yaşamamasından hoşlanmıyordum ve bunu yapması gerekenden bir saniye daha fazla yapmasına izin vermeyecektim.

"Eve, yanıma gelmen hoşuma gidiyor," dedim ona usulca.

Konuşmayı bıraktığım anda odadaki hava değişti. Sanki ağırlaştı, kapandı ama daha sıcak oldu.

Mace cevap vermedi ama hareket etti. Sonunda bana dokundu, parmakları fısıltı yumuşaklığında belimdeydi.

Devam ettim, "Sana kahvaltı hazırlamayı seviyorum. Mutfağında olmanı seviyorum. Bugün giydiğin Henley'i beğendim. Sana çok yakıştı."

"Kedicik," diye mırıldandı ve parmakları sırtımın alt kısmına doğru kayd.

Vücudunu bana yasladı ve beni kendine çekti.

Ellerim sert göğsüne çarptı. Biri yukarı kaydı ve parmaklarım boynunun etrafında kıvrıldı.

"Ona masaj yaparken Juno'nun etiketlerinin şingirdamasını duymak hoşuma gidiyor. Giysilerinin mobilyalara vuruşunu duymak hoşuma gidiyor."

Bunu söyledikten sonra dudakları boynuma çarptı ve kulağımın arkasına kadar kaydı.

Dudaklarım kulağına değecek şekilde başımı çevirdim ve kollarımı sıkıca ortasına doladım.

"Seninle kavga ettiğim için özür dilerim Mace," diye fısıldadım. "Ama artık tekrar benim olduğuna göre, gitmene asla izin vermeyeceğim."

Başını çevirdi ve karanlıkta bana baktığına yemin edebilirdim. Bakışları altında yüzümün ısındığını hissettim, yumuşak bedenim onun sert bakışlarıyla ısınmaya başlamıştı bile.

Sonra beni öptü.

Sonra işlenmesi gereken diğer her şeyi işlemek için ağızımızı, dilimizi, parmaklarımızı ve vücudumuzun diğer kısımlarını kullandık.

İşlemimiz bittiğinde, mırıldanmam sona erdiğinde ve tekrar düzenli nefes almaya başladığımızda, Mace beni yuvarlayıp sırtımı önüne bastırdığında, Juno yatağa geri dönüp ayaklarımızın dibine yerleştiğinde, "Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Bana ne için teşekkür ediyorsun, Kedicik?" Mace enseme doğru sordu ve sesi eğleniyor gibiydi.

"Ben Süper Boktan Kötü Şans Kraliçesiyim. Hayatım boyunca şansım hep kötü gitti. Sadece kötü değil, süper boktan kötüydü," diye paylaştım. "Ama artık değil. Şimdi iyi. Sen etrafımdayken her zaman iyi. Bu yüzden iyi şans tılsımım olduğun için sana teşekkür ediyorum."

Bir an için vücudunun kaya gibi sertleştiğini hissettim.

Sonra belime doladığı kolu çok sıkılaştı. O kadar sıkı ki nefesim kesildi ve yine ensemeye doğru "Tanrım" diye mırıldandı.

Bunu söyleme şekli, beni yakın tutması, ilk savaşım da bazı iblislerin kıcını tekmelediğimi ummamı sağladı.

Ona onu sevdiğimi söylemeyi düşündüm, ama çok hızlı ve çok zorlamak istemedim.

Onun şeytanlarına karşı savaşım biraz zaman alacaktı. Sabırlı ve güçlü olmalıydım ve her şeyi berbat etmemeliydim.

Bekleyebilirim.

YİRMİ



İBLİS ALÇAĞI

Stella

T Ertesi sabah Mace elmalı streusel kahveli kek yaptım, ne yazık ki ev hapsinde olduğum için (bir bakıma), bu Mace'in malzemeleri almak için sabah erkenden markete gitmesini gerektirdi, ancak hiçbir zaman yapmadığı gibi aldırış etmedi. Her neyse, elmalı streusel kahve kekim onun favorilerinden biriydi.

Fırında pişerken, Mace'in kıyafetlerini dolaba koymayı ve eşyalarını evin etrafındaki kutulara yerleştirmeyi büyütmemeye çalıştım.

Bunu yaptığımı fark etmesini istiyordum, ama bunu son derece doğal bir şeymiş gibi göstermek istiyordum; günlük bir iş, bulaşıkları yıkamak ya da Juno'yu beslemek gibi.

Bu, İblislerle olan savaşımındaki bir başka muharebeydi; ona evimde hoş karşılandığını, yerleştiğini ve evinde olduğunu hissettirmek.

Tamam, belki daha çok küçük bir çatışma gibiydi ama yine de bir şeydi.

İlk başta hiçbir şey fark etmemiş gibi görünüyordu çünkü kanepede oturmuş cep telefonuyla konuşuyor, öne doğru eğilmiş ve sehpanın üzerindeki tablete notlar yazıyordu.

Normal bir çift için bile bunun büyük bir mesele olduğunu düşünürsek, benim onun eşyalarını kendi alanıma taşımam, buna son derece doğal, günlük bir angarya gibi davranması beni sinirlendirmeye başladı. Bu yüzden onun fark etmesini istemiyormuşum gibi yapmak yerine, sanki kalkıp bana yardım edebilirmiş gibi, eşyalarımı taşıırken sağa sola vurmaya başladım.

Yaklaşık otuz CD ile dolu olan son kutunun dibine kadar indim. Mace telefonunu kapattığında kutuyu aldım, sehpayı taşıdım ve yazı tabletinin üzerine bıraktım.

Başı hemen yukarı kalktı.

Bana baktı ve "Bebeğim" dedi.

Ellerimi kalçalarımın altına koydum ve ona "CD'lerini işaretlemen gerekiyor" dedim.

Kaşları birbirine çarparken gözleri kalçalarımın altına gitti.

Sonra tekrar bana baktı ve "Neden?" diye sordu.

"Çünkü kendi CD'lerini işaretlemezsen, benimkilerle karışır."

Uzandım ve bir tane çıkardım. Journey'nin "Evolution" şarkısıydı ve bu arada en sevdiğim Journey şarkılarından biri olan "Lovin', Touchin', Squeezin'"i de içeriyordu. Kısa bir süre için bu şarkıyı bir sonraki gecenin set listesine koyup koyamayacağımı düşündüm ve hemen koymaya karar verdim.

Bilgin olsun diye söylüyorum, aynı CD'den bende de vardı. Herkes bunun ne anlama geldiğini biliyordu.

"Kimin umurunda?" Mace zihnimde yeniden yapılandırıdığım listeyi bölerek sordu.

Kutuyu kaldırdı ve tableti görebilmek için bir kenara koydu.

Belli ki ikiye katlanmış CD'lerin ne anlama geldiğini bilmiyordu.

"Umurumda," dedim ona. "Aynı CD'den bende de var. Hangisinin senin hangisinin benim olduğunu nasıl anlayacağız?"

Mace arkasına yaslandı ve ayağının tabanını sehpanın kenarına dayadı.

"Hangisinin senin, hangisinin benim olduğu kimin umurunda?" "Umurumda" demeden hemen önce gözlerim yuvalarından fırladı.

"Neden?"

"Çünkü biliyorum. Çünkü bu bir CD. Çünkü CD'ler kutsaldır."

"Bu aynı CD," diye belirtti.

"Evet, ama benimkini Journey dönemimde Twist and Shout'tan almıştım ve Twist and Shout artık yok. Onu aldığımda eski grubumla birlikteydim. Benim isteğimle her gece 'Wheel in the Sky' çalardık. Journey'nin her şeyini severdim. Güçlü baladlarını bile. Güç baladlarından nefret ederim. Ama Journey'nin güçlü baladları kıcımlı tekmeler.

'Faithfully,' 'Open Arms.' O baladlar harikadır."

"Eğer CD'leri ikiye katlarsak, benimkileri eBay'de satarız."

Boğulur gibi bir ses çıkardım ve ardından "Ne?" diye bağırdım.

Mace beni yakından izliyordu, belki de bir müdahaleye ihtiyacım olup olmadığını merak ediyordu.

Sonra kelimeleri bu kez yavaşça söyleyerek tekrarladı: "Aynı CD'lerden bizde de var, benimkini eBay'de satacağız."

Ellerimi havaya kaldırdım. "CD'lerinizi eBay'de öylece satamazsınız, özellikle de ikiye katladıysak. Eğer ikiye katladıysak o zaman ikili bir amaca hizmet ediyorlar demektir. Birincisi, birinde bir sorun çıkarsa diye yedek CD'ler olurlar ve ikincisi, aynı müziği sevdiğimiz için birlikte olmamız gerektiğinin maddi kanıtı olurlar. Bunu herkes biliyor!"

Başını salladı, yüzündeki ifade gülümsemek mi yoksa kaşlarını çatmak mı gerektiğini bilemiyormuş gibiydi.

Sonra da "CD'leri işaretlemek istiyorsanız, CD'lerinizi işaretleyin" önerisinde bulundu.

Nefes nefese kaldım ve dedim ki, "CD'lerimi işaretlemeyeceğim. CD'lerimde işaret istemiyorum. Kapaklarında da." Sonuncuyu sonradan aklıma gelen önemli bir şey olarak ekledim.

Derin bir nefes aldı ve "O zaman benimkini işaretle" demeden önce bunun bir sabır çabası olduğunu anlayabiliyordum.

"Sen kendininkini işaretle."

"Kedicik, CD'lerimi işaretleyecek vaktim yok ve seninle bu konuda kavga etmek gibi bir arzum da yok."

Uh-oh.

Savaşıyor muyduk?

Savaşmak, Mace'in İblislerine karşı verdiğim savaşın bir parçası değildi. Aslında, savaşmak genel Stratejim için oldukça zararlı olurdu.

"Kavga etmiyoruz. Tartışıyoruz," dedim ona.

"Bir erkek ve bir kadın arasındaki tartışmalarda kadının ellerini kalçalarına koyması söz konusu değildir. Bu gerçekleştiği anda kavga başlar. Ve siz bunu elleriniz kalçalarınızda başlattınız," dedi Mace bana.

"Yapmadım," diye terslendim, ama yaptığımdan endişeliydim. "Yaptın," diye karşılık verdi.

Ona ters ters baktım. "Ben de senin eşyalarını kaldırıyordum. Sen yardımcı olabilir."

"Brody bana babamla ilgili buldukları hakkında bilgi veriyordu. Kırk iki saattir hiç uyumamış ve on yedi paket Red Bull içmiş. Hepsi son derece yasadışı olan derin hack'ler yapıyor ve bulduğu şeylerin bazıları oldukça faydalı. Üzgünüm, kıyafetlerini asmana yardım etmek için görüşmeyi yarıda kesemedim."

Ah canım.

Bu pek iyi gitmiyordu.

İblis Çatışması'ndan daha fazla kan ve dayakla ayrılmadan önce teslim olma zamanının geldiğine karar verdim.

Bu yüzden mırıldandım, "Tamam, her neyse. CD'lerini işaretleyeceğim."

Journey CD'sini içine attım ve ellerimi kutuya uzattım ama Mace de oradaydı. Kutuyu ellerimden çekip aldı, yana doğru çevirdi ve yere bıraktı.

"Hey!" dediğimde doğrulmaya başlamıştım ki çömeldiği yerden kalktı, beni belimden kavradı ve kendine doğru çekti.

Omuzlarına tutundum ve baldırlarımın ön kısımları sehpaye çarpmasın diye topuklularımı yukarı kaldırdım. Ben daha tek kelime edemedim beni kanepeye sırt üstü yatırmış, kendisi de üzerime çıkmıştı.

Yüzünü yüzüme çevirerek, "Kedicik, bilmelisin ki, o kahveli kek o kadar da güzel kokmuyordu ve ben de seni apartmanda dolaşırken izlemekten zevk almıyordum, çok sevdiğim o cutoff'ları giyerken eşyalarımı kaldırıyordun, tam bir baş belası olurdun," dedi.

Tamam, beni apartmanda dolaşırken izlediğini söylemesi belki de çatışmayı kaybettiğim konusunda yanıldığım anlamına geliyordu. Belki de kazanmıştım ve bunun farkında bile değildim.

Hiçbir şeyi ele vermeyecek ne söyleyeceğimi bilemedim, bu yüzden "Çok eminim" dedim.

"CD'leri kutuda bırak," diye emretti. "Bu iş biter bitmez benim evime taşınmaya karar verdim."

Gözlerim büyüdü.

Çatışmaları, savaşları ve iblisleri unuttum ve "Değilim" diye nefes aldım.

"Evet, öylesin. Yerini beğendim ama çok kız gibi ve yeterince yer yok. Juno için bir bahçem var. Yemek odası masam var, böylece mutfakta ayakta yemek zorunda kalmayız. Yatağını taşıyız, diğer eşyalarından kurtuluruz ve CD'leri tek seferde işaretleyebilirsiniz."

"Diğer pisliklerimden"
kurtulmak mı? Ben öyle
düşünmüyorum!

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. Onları bedenlerimizin arasına sokmak zorunda kaldığım için bu biraz çaba gerektirdi ama başardım.

"Her şeyi çözmüş gibi görünüyorsun."

Ellerini kalçalarına koymaktan çok daha fazla "dövüş" anlamına gelen kol kavuşturma hareketini tamamen görmezden gelerek sırttı ve "Aynen öyle" dedi.

"Eviniz modern," dedim ona. "Evet,
öyle. Ve?"

"Komik görünmek istemem ama modern benim işim
değil." Ve değildi de.

Evi üç yıllıktı ve modern bir sitede yer alıyordu. Kişiliksiz. Tüm evler üç stilden, hepsi üç renkten biriydi.

Sıkıcı.

Zamanımızın çoğunu benim evimde geçirdiğimiz için bu beni daha önce rahatsız etmemişti ama şimdi rahatsız ediyordu. Rahatsız etti.

Çünkü evinin onun evi olmadığını biliyordum. Sadece bir evdi. Bu iş bittikten sonra, Mace'in asla bir evde yaşamasını istemedim. Mace'in evini bir yuva yapmak istedim.

"O zaman başka bir yer buluruz," dedi, sanki onun için her şey aynıymış gibi ve muhtemelen öyleydi.

İçimdeki mücadele bitti.

"Gerçekten mi?" diye sordum.

Bir süre beni izledi ve sonra sırtmaya devam etti.

"Gerçekten." Başını eğdi ve ağzını benimkine dokundurdu. "Ama odaları olacak."

"Odalar yapabilirim," diye fısıldadım.

Yüzü yumuşadı, gözleri de öyle. "Müziğini yatak odasına kurmuşsun ama."

Bedenim onunkinin altında eridi, kollarımı aramızdan çıkardım ve sırtına doladım.

"Bunu ben de yapabilirim." Hâlâ fısıldıyordum.

Eli yüzümün yan tarafına gitti, parmaklarının uçları şakağımdaki saçlarıma kaydı ve geri gitti. Bu beni mutlu bir şekilde ürpertti. Elinin hareketini izledi ve gözleri tekrar benimkilere döndü. Arkalarındaki yoğunlukla nefesimi tuttum, sonra içlerinde bir şey parladı. İblisler dışarı çıktı, nefesim kesildi ve gardiyan yere yığıldı.

O anı kaybettiğimi düşünsem de, "Seninleyken bazen unutuyorum" diyerek yanıldığımı kanıtladı.

Neden bahsettiğini çok iyi biliyordum.

Ayağa kalkmak, havayı yumruklamak ve sevinçle bağırmak istedim,

Al sana iblis pislği!

Onun yerine ellerimi yüzünün iki yanına koydum, başımı kaldırdım ve onu öptüm.

O da beni öptü.

İşler kızıştı.

Bir süre sonra fırının saati çaldı ve isteğim dışında onu yana yuvarlayıp itmek zorunda kaldım. Ayağa kalktım ve o da oturur pozisyona geldi. Mutfığa gitmeden önce, kanepenin önünde bacaklarının arasında durdum, eğildim ve ellerimi kalçalarına koydum. Dudaklarımı dudaklarına değdirdim, ağzımı orada tuttum ve fısıldadım, "Seninle her birlikte olduğumda unutuyorum."

Hızla doğrulup uzaklaşmadan önce gözlerinde bir parıltı daha gördüm.

Parmağımı yalamamak için kendimi zor tuttum, parmağımı yukarı kaldırdım ve puanımı havaya savurdum.



SABAHIN ORTASINDA, Mace bir saatliğine gittikten sonra, Hector'un bana verdiği cep telefonu çaldı.

Yanına gittim, açtım ve "Merhaba" dedim.

"Kedicik."

Mutlu bir ürperti daha

hissettim. "Hey," dedim

usulca.

"Hector sana temiz bir telefon verdiğini
söyledi." "Evet."

"Bu ne zaman oldu?"

Ah canım.

"Dün gece. Beni Head West'ten eve götürdüğünde."
Telefonu bana neden verdiğini ve telefonu bana vermesinin
gizli nedeni için ben telefonu kullanırken kaldığını
atlayarak yalan söylemediği sürece bu bir yalan değildi.

Mace alçak ve mutsuz bir sesle, "Chavez'le kurduğun bu
yeni yakınlık için hiç de heyecanlı değilsin," dedi.

"Hector benim
menajerim." Sessizlik.

"Daisy ve Shirleen de öyle. Bence Rock Piliçleri de genel
olarak mini yöneticiler."

"Tanrım," diye mırıldandı Mace.

"Her şey y o l u n d a , " dedim neşeyle, bu kesinlikle yalan
o l s a da.

Mace yoluna devam etmeye karar verdi.

"Ofise gelmek ister misin? Benimle öğle yemeği yer
misin?"

Kahretsin evet! diye bağırdı

beynim. "Elbette," dedim

yüksek sesle.

"Yemekten sonra anneni ararız."

Lanet olsun.

"Erm..." Mırıldandım.

"Kitten, onu aramalısın." Bunu yumuşak bir sesle söyledi.

"Biliyorum," diye fısıldadım, "Siktir," demeden önce gözlerimi sıkıca kapattım.

"Orada olacağım. İyi olacaksın."

En azından bu beni daha iyi hissettirdi.

"Tamam." "Çocuklardan biri seni alacak."

"Tamam."

"Bir civarı."

"Tabii."

"Market için bir listeniz var, getirin. Eve dönerken King Soopers'a uğrayacağım."

Bir başka mutlu ürperti.

"Yarın Belçika usulü waffles mi istersin yoksa artık kahveli kek mi?" Ona sordum.

"Kahveli kek."

"Akşam yemeğine evde olacak mısın?" "Evet demek istiyorum ama göreceğiz." "Tamam, esnek plan yapacağım."

"Görüşürüz, Kedicik." Sesindeki gülümsemeyi duydum. "Daha sonra." Umarım o da benim gülümsememi duymuştur.

Bağlantıyı kes.

Tanrım, onu sevdim.



Hector'un bana verdiği cep telefonu öğleye çeyrek kala çaldı.

Yine Mace'in arayacağını düşünerek ve öğle ya da akşam yemeğinden vazgeçmek zorunda kalmayacağını umarak telefona gittim, açtığımda "Alo?" dedi.

"Stella?"

Lana'ydı.

"Selam, Lana. Nasılsın?"

"Toplanıyorum ve çıldırıyorum. Ben böyleyim. Chloe ve ben yarın Denver'da olacağız."

Aman Tanrım!

"Bu harika!" Lana'ya söyledim.

"Umarım haklısındır, tatlım. Chloe benden daha çok korkuyor. Kai ve o... Kai sonra kötü oldu... Chloe'nin onu suçladığını düşündü. Kendini buna inandırdı. Ne derse desin..." Sesi kesildi ve sonra "Tanrım" diye nefes aldı.

"Her şey yoluna girecek," dedim sanki bunun doğru olduğunu biliyormuşum gibi ama böyle bir şey bilmiyordum.

Lana bana "Caitlin'e benziyor" dedi.

Oh be.

Lanet
olsun.

Oh
adamım.

Bu kadar.

Mace ne derse desin, Rock Chicks'e ihtiyacım vardı.

Rock Chicks olmadan bunu başarmamın imkanı yoktu.

"İyi olacaksın," diye söz verdim. "Mace, yani Kai'nin bir sürü arkadaşı var. İyi arkadaşları. İyi insanlar. Sana göz kulak olacağız ve ona da göz kulak olacağız."

"Sen öyle diyorsan."

Dün gece plan yaparken Lana'yı ve şimdi de Chloe'yi korumam gerektiğini fark ettim. Endişelenmemiz gereken sadece Sidney Carter değil, Preston Mason ve belki de şu hıyar George da vardı.

"Otel rezervasyonu yapma. Arkadaşlarınla kalmalısın," dedim Lana'ya.

"Oh, empoze edemedik."

"Yapmak zorundasın," dedim çabucak. "Seni güvende tutmak için gerekli adımları atmazsam Kai beni asla affetmez."

Sessizlik, sonra, "Oh."

"Bu da sorun değil. Güvenli olmak bu insanların göbek adı."

Hot Bunch'ı düşünüyordum. "Patron", "Korkunç", "Belalı" ve "Ateşli" gibi başka göbek adları da vardı ama bu göbek adlarını Lana ile paylaşmamaya karar verdim. Zaten çıldırmıştı.

"Tamam," dedi Lana.

"Bana uçuş numaralarınızı bildirin. Sizi DIA'dan alması için birini göndereceğim. Tamam mı?"

Bana uçuş numaralarını verdi ve ben de onları Mace'in tabletine yazdım. Sonra üst sayfayı yırttım, katladım ve pantolonumun arka cebine koydum.

Ben bunu yaparken, Lana aradı, "Stella?"

"Evet?"

"Teşekkür ederim."

Mace'i, sesini, gözlerini, ellerini ya da ağzını içermeyen farklı bir mutlu ürperti daha yaşadım. Ama yine de mutluydum.

"Hayır, Lana, teşekkür ederim," diye karşılık verdim.



Mace'in görme ihtimaline karşı Lana'nın numarasını telefona "Bogey One" olarak programladım. Tekrar ararsa bir uyarı olsun istedim.

Kanepeye oturdum ve seçeneklerimi düşündüm.

Sonra karar veremediğim için Fortnum's'ı aradım. Telefonu kim açarsa onunla konuşacaktım.

"Merhaba, Fortnum's Used Books," dedi bir kadın ve ben onun Jane olduğunu anladım, Indy dükkânı büyükannesinden devralmadan önce orada çalışan süper ince, biraz tuhaf, patolojik olarak utangaç, belirsiz yaştaki kadın.

"Jane mi?" Yine de emin olmak için

sordum. "Kimsiniz?" Sesi temkinli

geliyordu. "Ben Stella."

Lanet olsun, şimdi birini seçmem

gerekiyordu. Aklıma geldi.

Duke.

Mükemmel.

"Duke orada mı?" diye sordum. "Hayır," diye yanıtladı Jane.

Çok güzel.

Belki de şansım değişmemişti. B planı.

"Tamam, o zaman Tex'le konuşabilir miyim?" Ağzımdan kaçırdım.

"Elbette," dedikten sonra ağızlığı kapatan bir elin çıkardığı sesleri duydum, "Tex?"

Tex'in sessiz ve sabırsız gümbürtüsünü de duydum. "Ne?" "Telefon," dedi Jane ona.

"Bunu anladım, kadın. Beş yüz kadar müşterim var. Bir mesaj al."

Jane ona, "Stella Gunn," diye bilgi verdi.

"Kahretsin. Kurşunlarla delik deşik olmamış, değil mi?" Gözlerimi tavana doğru yuvarladım.

"Bir şekilde yaralandın mı?" Jane tüm ciddiyetiyle bana sordu.

"Hayır," diye cevap verdim, ama Tex planıma hemen uymazsa öyle olacaktı. "Ona bunun önemli olduğunu söyle."

Daha fazla telefon görüşmesi ve ardından, "Önemli olduğunu söylüyor."

Tutarsız homurdanmalar duydum, sonra Tex telefona geldi ve merhaba demek yerine, "Gazetelerle kim

konusuyorsa onu öldüreceğim. Bu lanet olası bir

Burası tımarhane gibi. Ve çoğu yeni, yani ne dersem o olacak gibi bir kural bilmiyorlar. Benden kibar olmamı falan bekliyorlar. Biri bana müşteri hizmetleri eğitimi almam gerektiğini söyledi. Bu da ne demek oluyor?"

"Tex-" Araya girmeye çalıştım ama işe yaramadı.

"Eğitim kursları! Evet, eğitime ihtiyacımız var. Bu piçlerin kahve yaptığını ve içtiklerini öğrenmeleri gerekiyor. 'Merhaba', 'nasılsınız' ya da 'iyi günler' demekle olmuyor. Sipariş verirler, tezgâhın sonuna giderler, kahvelerini alırlar ve benim için varlıkları sona erer. Lanet olsun!" diye bitirdi.

"Tex, bu kadar yüksek sesle 'sik' demeyi kes!" Indy'nin arka planda bağırıldığını duydum.

"Siktir!" Tex de bağırdı. "Siktir, siktir, siktir, siktir, siktir!" Ah canım.

"Biraz nazık olsan ölür müsün?" Siktir demeyi bıraktığında sordum.

"Evet," diye cevap verdi hemen.

Tamam, bunun için zamanım yoktu. Yolumuza devam etmemiz gerekiyordu. "Tex, bir iyiliğe ihtiyacım var," dedim ona.

"Birinin kıcını tekmelememi içeriyor mu?" diye sordu.

"Hayır."

"Harika. Harika amına koyayım. Birinin kıcını tekmelemem lazım. Ama bunu yapmak için bana ihtiyacın var mı? Hayır! Hiç de bile. Tanrım Jones, ne oldu?"

Ona stratejimden, Mace'in annesinden ve üvey annesinin yakında geleceğinden ve Rock Chicks'in de bu işin içinde olmasını istediğimden bahsettim ama tek kelime ederlerse kesin ölüm tehdidi altında gizlilik yemini ettim.

"Kediyi çantadan çıkarırlarsa onları öldürebilir miyim?" Tex sordu.

"Keyfine bak," diye cevap verdim.

"Bana bırak."

Bir hoşça kal bile demeden
bağlantıyı kesmek. Zihnimdeki
listeden bunu işaretledim.
İleri.



MACE ve ben Lee'nin ofisinde oturuyorduk. Masanın arkasında Lee'nin sandalyesindeydim. Mace masanın üzerindeydi, yakın oturuyordu. Kalçasının yanında baharatlı tavuk tortilla dürümlerimizin paketleri vardı.

Pipeti emdim, çoktan ölmüş bir Diyet Kola'nın sulu tortularını tüketerek erteledim. Mace'in önüme, paketlerin yanına koyduğu telefona bakıyordum.

"Kedicik," dedi Mace usulca.

Gözlerimi telefondan ayırmadım.

"Siktir," diye mırıldandım.

"Çabuk yap. Bitir şu işi," diye teşvik etti Mace.

Ona baktım. Elimdeki ölü diyet kolayı yere bıraktım.
Sonra saçımı savurdum.

"Doğru. Hızlı. Bitti. İşte gidiyorum."

Ahizeyi kaldırdım, yıllar sonra bile unutmadığım
çocukluk evimin numarasını çevirdim ve oturup çalmasını
dinledim.

"Merhaba," dedi annem.

Sesi yedi yüz yaşında gibi geliyordu.

Gözlerim Mace'e kaydı. Öne doğru eğildi, elini
boynumun omzumla birleştiği yere koydu ve sıktı.

İçimden güç aktı.

Aptalca gelebilir ama doğrudu. "Anne?"

diye seslendim.

Sessizlik.

"Anne? Orada

mısın?" "Stella?"

"Evet, anne. Ben Stella."

"Stella," diye nefes aldı.

"Hey. Nasılsın?" Sessizlik.

Sonra ağlıyormuş gibi bir ses duydum.

Aptalca.

Aptal, aptal, aptal.

Nasılsın? Bu ne biçim bir soru? diye sordu beynim.

Beynimi görmezden geldim.

"Anne, neler olduğunu biliyorum," dedim ona. "Biliyor musun? Nereden biliyorsun?" Annem sordu.

"Bir arkadaşım var... şey, o bir arkadaştan daha fazlası. O benim erkek arkadaşım sayılır."

Mace'e baktım. Artık endişeli görünmüyordu, ağzı seğiriyordu.

Lanet olsun.

Devam ettim. "Aslında birlikte yaşıyoruz sayılır. Adı Kai Mason. Ben ona Mace diyorum. Gerçi sadece ben değil. Herkes öyle diyor. Yani herkes ona Mace diyor."

Neden gevezelik ediyordum?

"Her neyse, o iyi ve sevimli biri. Ondan hoşlanırsın." Sevimli mi?

Hala gevezelik ediyordum!

"Neler olduğunu nereden biliyorsun?" Annem konuya geri döndü.

"Aynı zamanda özel dedektif."

Annemin nefesi kesildi.

"Hayır! Hayır, sizi araştırmadı ya da başka bir şey yapmadı. Yani, araştırdı. Babasından öğrendikten sonra.

bir pislik..."

Gözlerim tekrar Mace'in yüzüne kayd ı ama baş ı aş ağı eğ ik oldu ğ u için göremedim. Yine de omuzları titriyordu ve bunun gülmekten oldu ğ unu biliyordum.

Devam ettim, "Neyse, uzun hikâye. Babası bana senin hasta oldu ğ unu söyledi, Mace de seni kontrol etti ve bana baş ının belada oldu ğ unu söyledi. Yani-"

"İpote ğ i ödedin mi?"

Elim Mace'in kalçasına gitti. Sıktım ve kafası yukarı kalktı. Haklıydım, gülümsüyordu.

"Hayır, ipote ğ i ben ödemedim" dedi ğ imde gülümsemesi soldu. Mace ödedi."

"Baban ipotek konusunda çok kızgın. Bankaya gitti ve parayı iade etmelerini söyledi, ama bunu yapmayacaklar çünkü gerideyiz."

"Bunu aş mak zorunda kalacak," dedim ona. "Daha fazla para gönderiyoruz anne. Arkadaş larımız para topladı."

"Yapma bunu Stella." "Anne-

"

"Sakın yapma kızım," diye tersledi.

Birden sesi de ğ işt i ve yüzümdeki kanın ç e k i l d i ğ i n i hissettim.

Sert olabiliyordu ama bu alış ılmadık bir durumdu. Ç o ğ unlukla sessiz, çekingen ve görünmez olmak için elinden gelen her şeyi yapan biriydi.

Mace solgunluğumu gördü ve gözleri yüzümde daraldı. Elini boynumdan çekti, dik oturdu ve hoparlörün düğmesine bastı.

Hâlâ ahizeyle konuşuyordum.

"Anne, parayı almak zorundasın."

"Sen gittiğinden beri hayatım cehenneme döndü kızım," dedi annem hoparlörden, sesi keskin ve çirkindi. "Beni ona bıraktın. Bir saniye bile beni, sen gidince neler yaşayabileceğimi düşünmedin. Her zaman çok bencildin. Sonra kanser oldum. Yıllarca senden tek kelime duymadık. Şimdi de büyük bir rock yıldızı olarak, gazetelere çıkarak, ünlü bir sporcuyla çıkarak her şeyi düzeltebileceğini sanıyorsun." "Hepsi" kelimesini asitli bir alaycılıkla uzattı.

Annem karnıma tekme atarken kalbimin sıkıştığını ve midemin bulandığını hissettim.

Sesi babam gibiydi.

Ve gazeteleri görmüştü.

Bu da bir katilin hedefi olduğumu bildiği anlamına geliyordu. Ve umurunda değildi.

"Anne."

"Bu para için gözyaşı döküyor. Hiç yardımcı ol m u y o r s u n . Buna ihtiyacım yok. Dinlenmeye ihtiyacım var."

"Anne, bırak yardım edeyim."

"Burnunu içimizden uzak tutarak yardım edebilirsin. Gitmek istedin Stella, gittin. Bırak da huzur içinde öleyim."

"Anne."

"Bir daha arama. O paranın senin ateşli erkek arkadaşından geldiğini de söylemeyeceğim. Uğraşacak yeterince işim var."

"Lütfen anne, beni dinle."

Ama telefon kapalıydı.

Sessizce ona

baktım. Mace sessiz

değildi.

Mırıldandı, sesi kısıktı, "Benimle taşak geçiyor olmalısın."

Ona bakmadım. Telefona bakmaya devam ettim. Utanç ve ne olduğunu bilmediğim bir karışım içindeydim.

Sonunda ahizeyi ahizeye geri koydum.

"Sen... var Lanet olsun. Kahretsin!

Bana." Mace tekrarladı ve sonunda ona baktım.

Uh-oh.

Çok kızmıştı. "Mace-

"

Elleri telefona gitti. Gövdesini şiddetle bükerek telefonu yuvasından çıkardı, kablosu uçtu. Ayağa kalktı ve vücudunun üst kısmını ivme kazanmak için kullanarak telefonu odanın diğer ucuna fırlattı.

Duvara çarparak patladı.

Erm.

Vay canına.

Gözlerim telefondan tekrar ona kaydı. "Mace."

Bakışları benimkilere kaydı.

"O bağlar koptu," dedi Mace, sesi öfkeyle titreyerek.

"Mace."

"O kaltağa bir daha telefon etmeyeceksin. Ölmesi umurumda değil."

"Mace."

Patladı, "Sen onların kızıydın! Onlar mı ne kadar değerli olduğunu bilmiyor musun?" Oh canım.

Bunun benimle ilgili olduğundan emin değildim.

Belki çoğunlukla benimle ilgiliydi, ama hepsi benimle ilgili değildi.

Gergin bedenine yaklaştım ve ellerimi boynuna koydum.

"Mace, bana bak."

Gözleri aşağı eğilmişti ama başı eğilmemişti. Göğsü ağır nefes alıp veriyormuş gibi hızla inip kalkıyordu.

"Sana bencil dedi," dedi bana. "Unut gitsin."

"Giderken onu düşünmediğini söyledi." "Onu duydum," diye fısıldadım.

"O seni taciz ederken hiç seni düşündü mü?" "Mace."

"Bana cevap ver,

Stella." "Hayır,"

dedim çabucak.

"Seni hiç korudu mu?"

"Hayır."

"Kendini korumak için seni

kullandı." Yaklaştım. "Mace,

yapma-"

"Öyle yaptı, değil mi?"

"Evet," dedim sessizce.

"O babandan daha kötü."

"Kötü değil. Sadece zayıf."

"Sakın onu savunma. O daha kötü."

Boynunu sıktım.

"Tamam. O daha kötü." Ellerim başının yanlarından kulaklarının arkasındaki saçlara doğru kaydım ve başı aşağı eğilene kadar parmaklarımla bastırdım. "Sinirlenme. Buna değmezler."

"Onlara altı bin dolar verdim."

Gözlerimi kapattım.

"Lanet telefonumun çalması ve diğer ucundan Caitlin'in sesinin bana gelmesi için neler verirdim biliyor musun?"

sordu.

Gözlerimi açtım ve onun gözlerindeki iblisleri gördüm. Kahretsin.

"Ne verirdiniz?" Fısıldadım. "Her şeyi," diye fısıldadı.

"Seni seviyorum," dedim usulca, aceleyle, planladığımdan çok daha hızlı söyledim.

Ama elimde değildi. Ağzımdan kaçıverdi. Denesem bile durduramazdım.

Mace bana baktı.

Her ne kadar ödümü koparmış olsa da, madem ortaya atmıştım, devam edebilirdim.

Ben de öyle yaptım.

"Sen hayatım boyunca başıma gelen en iyi şeysin. Ellerim kırılrsa ve bir daha gitar çalamasam bile sen yanımda olduğun sürece umurumda olmazdın."

Mace bana bakmaya devam etti.

Bedenimi onunkine bastırdım, yüzüne yaklaştım, güzel gözlerine baktım ve büyük bir hata yaptım.

"Bunu söylemek bana düşmez ama tahmin ediyorum ki ben Caitlin olsaydım, senin gibi bir kardeşim olsaydı yaşadıklarımı yaşamazdım. İyi bir hayatım, mutlu bir hayatım, şanslı bir hayatım olurdu. Eminim onu babandan korumuştur. Eminim onu güvende tutmuştur. Sonuna kadar sana sahip olduğu için şanslıydı."

"Sessiz ol,
Stella." "Bu
doğru."

"Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun." "Eminim
biliyorumdur," diye fısıldadım.

Elleri pazılarına geldi, parmakları kıvrıldı ve o kadar sıkı
yaptılar ki acıttılar.

"Sessiz ol," diye hırladı.

Başımı salladım ama parmakları etimi derinlemesine
ısıtırken bile irkilmedim ve yerimden kıpırdamadım.

Birbirimize baktık, onun yüzü gergindi. Benimkinin açık
olmasını umuyordum.

Ama bana hiçbir şey vermedi.

Küçük bir şey bile.

O kapalıydı.

Gitmişti.

Kahretsin!

Kapı açıldı.

Mace kapıya doğru dönerken etrafına bakındım.

Vance'in içeri girdiğini gördük. Gözleri tahrip olmuş
telefonu inceledi, sonra ikimizi de gözden geçirdi ama
Mace'e kilitlendi.

Sonra Vance dedi ki, "Başımız belada."

YİRMİ BİR



SOSYAL ÇAĞRI

Stella

I Mace ve Vance'i resepsiyona kadar takip ettim.

Neredeyse Mace'in sırtına arpıyordum çünkü odaya girdiği anda. Etrafından dolandım ve baktım.

Preston Mason kanepede bacak bacak üstüne atmış, sakın sakın oturuyordu.

Bu yeterince kötü değilmiş gibi, savcı Jerky George, kapının hemen içinde, yüzü asık ve hortumunun bileklerinde torbalar olan biraz itici yaşlı bir kadının yanında duruyordu.

Vance beni Mace ile öğle yemeği için ofise götürmüştü. Ben geldiğimde Shirleen ortalıkta yoktu ama şimdi oradaydı. Resepsiyon masasının arkasında oturmuyordu. Ayaktaydı ve sinirli görünüyordu.

"şaka yapıyorsun," diye tersledi Shirleen yaşlı kadına doğru.

"Burada ne halt ediyorsun?" Mace sordu ve hızlı bir bakışla babasıyla konuştuğunu gördüm.

"Mace," dedi Vance alçak sesle.

Preston Mason bana bakıyordu.

Preston bana "Bir anlaşma yaptığımızı sanıyordum," diye sordu. "Erm..." Mırıldandım.

Lanet
olsun!

Yakalandı
m!

"Sana burada ne aradığınızı sordum," diye tekrarladı Mace.

Preston'ın gözleri benden oğluna kaydı. Elleri kucağında durduğu yerden kalktı ve soğukkanlı ve sakin bir şekilde yanlarına doğru savurdu.

"Sizinle konuşmaya geldim. Ama bu dramın ortaya çıkışını izleme fırsatı bulduğum için çok mutluyum." Preston Shirleen, George ve çimdik suratlı kadını işaret etti.

İşte o zaman, geç de olsa, omurgamda bir ürperti hissettim. "Shirleen, iyi misin?" Tereddütle sordum.

"Hayır... ben... değilim," diye yanıtladı Shirleen. Ah canım.

"Neler oluyor?" diye sordum.

"Belki de Bayan Jackson, özel bir yere gidebiliriz," diye önerdi sıkışık yüzlü kadın.

"Oğullarımın önünde söyleyemeyeceğin hiçbir şey yok." Shirleen, Mace ve Vance'i işaret etti.

George Shirleen'e "Dinleyicileriniz arasında daha fazla insan var," dedi ve Shirleen'in daralan bakışları ona döndü.

"Stella benim kızım. Şu da ahmağın teki, o yüzden sayılmaz," diye cevap verdi Shirleen, Preston Mason'a doğru başını sallayarak.

Neredeyse gülecektim ama gülmedim.

"Shirleen, bunu Lee'nin ofisine götür. Jules gelene kadar bekleyeceğiz," diye ekledi Vance.

George Vance'e, "Korkarım Bayan Crowe meşgul," dedi. "Gördüğünüz gibi, King's Shelter'ın bugün sürpriz bir teftişi var."

Oh lanet olsun.

Jules orada çalışıyordu.

Mace, Jerky George konusunda haklıydı ve intikam almak için hiç vakit kaybetmiyordu.

George sözlerine şöyle devam etti: "Bakacakları ilk şey, karınızın iki sokak çocuğunu bilinen bir suçlunun yanına yerleştirmesiyle ilgili dosyaları olacak."

"İlginç," dedi Preston Mason yavaşça. "Suçlu o mu?" diye merakla sordu, başını Shirleen'e doğru salladı, sonra gözleri Vance'e kilitlendi. "Yoksa senden mi bahsediyor, Crowe? Senin bir suçlu olduğunu biliyorum." Sıkışmış yüzlü kadın soluk soluğa kalınca Preston başıyla onu onayladı ve bilgilendirici bir şekilde devam etti: "Büyük oto hırsızlığı."

Olamaz.

Bu gerçekleşmiyordu.

Çimdik suratlı kadın birkaç saniye Vance'e baktıktan sonra, "Juliet Crowe bir suçluyla mı evli?" diye sordu.

"Hayır," diye tersledim. "O seksi bir adamla evli."

Çimdik suratlı kadının bana bakma sırası bendeydi, sonra hızla gözlerini kırıştırdı ve sonunda Shirleen'e döndü.

"Bayan Jackson, acil bir müdahale yapmamız gerekiyor," diye açıkladı. "Biz bu konuyu incelerken çocuklar başka bir yere yerleştirilecek. Eviniz istila edildiği ve her iki çocuk da evdeyken söz konusu istila sırasında .44 kalibrelik bir silahla ateş ettiğiniz için bunu beklemeliydiniz."

Shirleen, "Evimi ve çocuklarımı korumaya hakkım var," diye karşılık verdi.

"Üzgünüm, ama koruyucu bakıcıların evlerinde ateşli silahlara izin vermenin bir politika olduğundan emin değilim," diye karşılık verdi cimri suratlı bayan sakarin bir tatlılıkla.

"Oturma odasına üç el ateş etti. Bir gece önce Roam kanepede film izlerken uyuyakalmıştı. Vurulmuş olabilirdi!" Shirleen kırptı.

"Biz raporunuzu alırken bunu açıklayabilirsiniz," dedi çimdik yüzlü bayan. "Ama o çocukların bugün taşınması gerekecek."

"O çocuklar hiçbir yere gitmiyor," diye karşılık verdi Shirleen.

I baktı karşısında ve oda ve Preston
Mason sırtıyordu.

Erm.

Hayır.

Birinin bir şey yapması gerekiyordu ve o kişi ben olacaktım.

"Shirleen'in koruyucu bakıcı olmak için anayasal haklarından vazgeçmesi gerektiğini mi söylüyorsunuz?" Yüzü asık bayana sordum.

Çimdik suratlı kadın çimdik suratını bana doğru çevirdi. "Siz kimsiniz?"

"Ben Shirleen Jackson'ın arkadaşayım," diye cevap verdim.

Çimdik suratlı kadının gözleri Jerky George'a kaydı ve "O da mı uyuşturucu satıyor?" diye sordu.

Shirleen hırladı. Preston Mason güldü. Hem Mace'in hem de Vance'in hareketsiz kaldığını hissettim. Kafam patlamaya hazırdı.

"Ne dedin sen?" Tıslayarak ileri doğru bir adım attım ama Mace hareket etti, kolu belime dolandı ve beni vücuduna doğru çekerek ilerlememi durdurdu.

"Herkes onun ne olduğunu biliyor." Çimdik suratlı kadın Shirleen'i işaret etti.

Mace'in kolunu gererek ona doğru eğildim. "Bunu söylemeni istiyorum. Yüksek sesle. Böylece bu odadaki herkes iftirana tanıklık edebilir."

"Stella," diye alçak sesle konuştu Mace arkamdan.

"Hayır," Mace'e bakmak için döndüm. "Çukurlarını daha derine mi kazmak istiyorlar? Onlara izin vermeliyiz. Hatta teşvik etmeliyiz!" Sonunda bağırmaya başladım.

"Sessiz ol," diye emretti

Mace. Sessiz

olmayacaktım.

Annem bana kötü davrandı ve Mace bunu duyunca bir telefonu yok etti.

Babam hayatım boyunca bana kötü davrandı.

Aslında, tüm h a y a t ı m b o y u n c a yuvarlanıp insanların bağırsak tekmesi üstüne bağırsak tekmesi atmasına izin verdim.

Yuvarlanmaktan bıkmıştım.

Arkamı döndüm ve George'a ters ters

baktım. "Ne kadar aptalsın sen?" diye sordum.

Gözleri kısıldı. "Özür dilerim mi?"

"Gazete okumuyor musun? Bu ofiste çalışan herkesin ünlü olduğunu bilmiyor musun? Denver'ın sevgilileriyiz. Eğer buradan gitmezseniz," diye ikisini de işaret ettim, "Denver Post'u arayıp hakkınızda her şeyi anlatacağım. Lee'nin sizi yerden yere vurmasını beklemenize gerek yok. Ben yaparım."

George'un gözleri Mace'e kaydı ve "Mason, kadını kontrol et," dedi.

"Oh hayır. Böyle bir şey olmayacak," diye başımı sallayarak araya girdim. "Lee vali konağını istediğini söyledi. Peki insanlar oy vermeye gittiğinde seni iyi bir kadını, sadece evini kaçaklara açmakla kalmayıp onları güvende tutmak için kendini kurşunların önüne atan bir

kadını alaşağı eden adam olarak mı hatırlasınlar istiyorsun?
Eminim Colorado halkı

buna bayılacaklar. Bu arada Coloradalılar, İkinci Değişiklik haklarını umursamazlar. Bunun sizi endişelendirmesine izin vermeyin!" Alaycı bir şekilde tersledim ve sonra devam ettim, "Ve Jules, Tanrı aşkına hamile bir sosyal hizmet görevlisi. Günlerini iyi işler yaparak geçiriyor ve sen onun hayatını çekilmez hale getiriyorsun. Ve alarmların arkasında yaşayan ve korumaları olmadan hiçbir yere gidemeyen Rock Chicks'in geri kalanını da unutmayalım. Biz sadece işimize bakıyorduk ve sonra hepimize ateş açıldı! Ben vuruldum!"

Artık bağıırıyordum ama devam ettim.

"O Rock Piliçlerinden ikisi polis nişanlısı. Sokakları güvende tutan polisler. Eminim bu seni gerçekten popüler yapacaktır. Ve bunu durdurabilirdin, ama yapmadın. Tüm bunlar, istediğinizi alamadığınız için, hak için, adalet için savaştığınız için değil, insanların kışları tehlikedeyken buna engel olduğunuz için intikam olarak. Kulağa nasıl geliyor? Bu manşetleri süsleyecek, George. Bunu yutacak bir muhabir bulacağıma eminim. Boku yiyeceksin. İnsanlar senden nefret edecek."

Gücüm tükenmişti, bu yüzden durdum ve George'un gözlerinin çalışmasını izledim. Bir şey söylemeye fırsat bulamadı çünkü Preston Mason o sırada ayağa kalktı ve bunu alkışlayarak yaptı.

"Bravo Stella," dedi bana tek kişilik alkışını durdurduğunda. "Çok iyisin. İkinci Anayasa Değişikliği ile ilgili dokunuşunu beğendim. Sanırım okuldayken o dersi atlamamışsın."

"Cehenneme git," diye tısladım.

"Kızını kaçırtıp öldürttüğünde cehennemin ne demek olduğunu anlayacaksın," diye karşılık verdi ve Mace arkamda gerilirken havanın yoğunlaştığını, Vance ve Shirleen'den gelen düşmanlık dalgalarını hissettim.

Bana gelince, ne diyebilirim ki?

İyi gidiyordum.

"Bu cehennemin Caitlin'in kaçırılıp öldürülmesiyle bir ilgisi olduğuna emin misin? Yoksa başka bir şey mi Preston?" diye sordum. "Belki de o cehennem, güzel bir kızın ve başarılı bir oğlun olduğunu bilmek ve zamanını para kazanmak ve insanları kazıklamakla geçirip kendi lanet çocuklarını tanımamaktır."

Bir puan kazandım. Bunu biliyordum çünkü yüzü buruşmuştu. "Kapa çeneni." Tıslama sırası ondaydı.

"Hiç şansın yok," diye karşılık verdim. "Sen limuzinde kendi sözünü söyledin, şimdi ben de kendi sözümü söyleyeceğim. Beni hasta ediyorsun. Kusmadan sana zar zor bakabiliyorum. Beni aptal mı sanıyorsun? Bu kadar güzel bir şeyi çöpe atacak kadar aptal değilim." Başparmağımı Mace'e doğru salladım. "Senin yaptığın gibi değil, seni aptal. Annem kanserden ölürken ailemin evini icraya verdin. Devam et. Bu sadece ruhunda bir kara leke daha olacak, ama zaten zamanın dolduğunda cehenneme gidecek kadar çok leken var. Değil mi?"

Preston bana ters ters baktı.

Öne d o ğ r u eğilip "Değil mi?" diye bağırmak için Mace'in kolunu zorladım.

Mace'in bana doğru eğildiğini hissettim ve yumuşak bir sesle, "Yeter, Kedicik," demeden hemen önce ağzı kulağımın dibindeydi.

Sözleri üzerine doğruldum ve bitkin bir halde ona doğru eğildim.

Diğer kolunu bana sararak ağırlığımı aldı.

Preston Mason'ın bakışları ikimizin arasında dolaştı ve Mace'in üzerinde durdu. "Anlaşmayı konuşmak için geldim."

Mace sert bir sesle, "Anlaşma olmayacak," diye karşılık verdi. Preston yumuşak bir sesle, "Akıllı ol evlat," diye karşılık verdi.

"Belki I gerekir teklif o aynı tavsiye," Mace önerdi.

Preston Mace'e baktı ve sonra başını salladı. "Ailesi yarın sokaklarda olacak."

Mace, "İpoteğin güncel hale getirildiğini düşünürsek bu zor olacak," diye karşılık verdi.

Preston'ın yüzünde, saklamadan önce bir şaşkınlık ifadesi belirdi.

Farklı bir yol denedi ve bana başını salladı. "Daha iyisini yapabilirsin."

Mace, "Bu çok komik, iki iyi kadını gözünü kırpmadan çöpe attıktan sonra bana kadınlar hakkında tavsiye veriyorsun," diye karşılık verdi.

Shirleen'e baktım. Shirleen Mace'e sırtıyordu. Sonra bana baktı ve gülmemek için kendini zor tutuyormuş gibi

dudaklarını birbirine bastırdı.

"Kafa kafaya mı gidiyoruz?" Preston oğluna sordu. "Öyle görünüyor," diye cevapladı Mace.

Preston Mace'e, "Ben her zaman kazanırım," dedi.

"Bu ilginç olacak, çünkü aynı şey benim için de geçerli," diye karşılık verdi Mace.

"İyi olan kazansın!" Shirleen bağırdı. "Yeni bilardo! Mace'e 50 dolar yatırdım."

"Kimsenin sana karşı bahse gireceğini sanma Shirleen," diye araya girdi Vance.

Bunun üzerine, nedense, Shirleen kahkahayı patlattı. Kendimi tutamadım. Durum çok ürkütücü ve korkutucuydu. Ben de onunla birlikte gülmeye başladım.

Kapı açıldı ve Lee yanında Smithie'yle içeri girdi.

Lee, George'a bakarak, "Hay sikeyim," dedi. "Bu sosyal bir görüşme mi?"

Mace'den uzaklaştıkça ve Vance'den yayılan düşmanca hisler kesildikçe odadaki gerilimin azaldığını hissettim.

"Nightingale," diye yanıtladı George, ama solgun görünüyordu ve gözleri garip bir şekilde Smithie'deydi. Garipti çünkü Smithie'ye odaklanmadan Smithie'nin üzerindeydiler, sonra, "Bayan Armstrong, belki de gitmeliyiz," dedi.

"Ama-" diye itiraz etmeye başladı çimdik suratlı bayan, ya da görünüşe göre Bayan Armstrong, ama sözünü bitirmedi.

"Bu...?" Smithie George'a dikkatle bakıyordu. "Bu o! George Riverside. Vay be, dostum. Artık buralara pek uğramıyorsun. Nerelerdeydin, orospu çocuğu?"

George'un yüzü kızarmaya başladığında George ve Smithie'nin arasına baktım.

"Affedersiniz, sizi tanıyor muyum?" George sordu.

"Elbette. Uzun zaman oldu ama eskiden kulübüme hep gelirdiniz." Smithie Bayan Armstrong'a doğru eğildi. "Benim bir striptiz kulübüm var ve Georgie kucak danslarını sever. Müstehcen olanları. Kızların orasına burasına dokunmak için fazladan para ödüyor. Genellikle büyük memeli sarışınlar. Yani büyük."

Smithie ellerini önüne uzattı ve çimdik suratlı kadın geri çekildi.

Smithie, "Şimdi eylemi için şehir dışına çıkıyor," diye devam etti.

Smithie konuşmaya devam ederken, çimdik suratlı kadın dönüp George'a dehşet içinde baktı.

"Wyoming'e çok uzak değil, değil mi George? Yine de orada bir arkadaşım var, senin müdavim olduğunu söylüyor. Lanet olsun, işini eyalet dışına taşıman hiç hoş değil. Biz buralılar ne yapacağız?"

İğneli suratlı kadın George'dan uzaklaştı ve bakışlarını Shirleen'e çevirdi.

"Size Bayan Jackson diyeceğim."

"Sen öyle yap," diye yanıtladı Shirleen, bir yandan kalemligini karıştırırken bir yandan da koltuğuna yerleşti.

Bir törpü çıkardı ve arkasına yaslanıp bacak bacak üstüne attı ve tırnaklarını törpülemeye başladı.

Bunun üzerine, çimdik suratlı kadın havalandı. "Nightingale-" diye başladı George.

"Elimizde resimler var George," diye sözünü kesti Lee. "Ve bu sadece yüzeyi çiziyor. Senin üzerinde bunu bulmam yarım saatimi aldı. Daha fazlasını istiyorsan, bu saçmalığa devam et."

George'un ağzı sıkıştı. Sonra ayakkabılarına baktı ve o da gitti.

Preston Mason'ın soğuk bakışları odada gezindi. Herkes ona baktı. Shirleen bunu tırnaklarını törpülerken bile yaptı.

"Memnun oldum," diye mırıldandı Preston ve o da gitti.

Kapı kapandığı anda Lee'nin gözleri hemen Shirleen'e gitti.

"İyi misin?" diye sordu.

"Georgie Porgie kıcını kaldırıp ofisine döndüğünde ve Jules, Roam ve Sniff'in köpeklerini çağırdığında olacak," diye cevap verdi.

Belli ki bu Lee için yeterince iyiydi ve gözleri Mace'e kaydı. "Sen mi?"

"Evet," diye yanıtladı Mace.

Lee'nin gözleri bana kaydı. "Stella?"

"Sizler çok fazla penis tanıyorsunuz," dedim ona.

Lee'nin gözleri tam olarak ağzına gelmeyen bir gülümsemeyle kırıştı ve yumuşak bir sesle şöyle dedi. "Acı gerçek bu."

"Burada işim bitti mi?" Smithie sabırsızlıkla sordu.

Lee onu omzundan alkışladı. "Teşekkürler, Smithie."

Smithie bir elini havaya kaldırdı ve sonra gitti.

Shirleen telefondaki bir düğmeye bastı ve hoparlörün açıldığını ve telefonun çaldığını duyduk.

"Evet?" Jack'in sesi odanın her yerinden duyulabiliyordu.

"Stella'nın 'Lee'nin seni yere sermesini beklemek zorunda değilsin, ben yaparım' konuşmasını kayda aldın mı?" Shirleen Jack'e sordu.

Vücudum katılaştı.

"Anladım," diye yanıtladı Jack ve kıkırdadığını duyabiliyordunuz.

Shirleen, "Bana bir kopyasını getirin, bu pisliği yazıya dökmek istiyorum," diye talepte bulundu. "Luke, Eddie ve Hank bunu duymalı. Hatta Tom ya da Malcolm'dan tüm polisler ağ çapında bir e-posta göndermelerini isteyebilirim. Mavili çocuklara eski güzel bir kıkırdama ver."

Döndüm ve Mace'e baktım.

Görünüşe göre Lee'nin ofisinde yaşadığımız olaydan ve babasıyla hesaplaşmasından sonra hiç de kötü durumda değildi. Bunu biliyordum çünkü bana baktığında bakışları sıcaktı ve sırıtıyordu.

Bir kolunu çekti, odanın köşesini işaret etti ve gözlerim işaret ettiği yöne gitti. Kollarını tekrar bana doladı, eğildi ve kulağıma usulca korkunç bir kelime söyledi.

"Kameralar."

Kameraya baktım. Lanet olsun.

Mace'e dönüp baktım.

"O ciddi mi?"

Sırtışı bir gülümsemeye dönüştü.

"Muhtemelen." "Kahretsin," diye fısıldadım.

Kolları sıkılaştı. "İyi misin?"

"Baban tüm zamanların en büyük pisliği."

Gülümsemesi kayboldu ve kolları etrafımdan pazılarıma doğru gitti. Parmakları etrafımda kıvrıldı, başparmakları iç derimi nazikçe okşadı.

"Seni incittim mi?" diye sordu
yumuşak bir sesle. "Yaşayacağım,"
diye cevap verdim daha yumuşak bir
sesle.

Gözleri parladı, ama bıraktı.

"Vance seni eve götürecektir. Daha sonra
konuşuruz." Başımı salladım.

Odanın öbür ucundan Shirleen sohbetimize dahil oldu,
"İkinizin arasında neler döndüğünü sorabilir miyim?"

Mace ve ben Shirleen'le yüzleşmek için döndük. "Bu uzun bir hikâye," diye açıkladım.

Shirleen, "O zaman buraya gel ve anlatmaya başla," diye karşılık verdi.

Tekrar Mace'e baktım. Gülümsedi, eğildi ve alnımdan öptü.

"Yapacak işlerim var. Alışveriş listen var mı?"

Arka cebimden alışveriş listesini çıkardım ve ona uzattım.

Sonra elindeki kâğıda baktım, market listesi mi yoksa uçuş numaraları mı olduğunu merak ediyordum. Kâğıdı geri aldım ve etrafımda dönerek açtım.

Alışveriş listesiydi.

Büyük bir iç geçirdim, geri döndüm ve tekrar Mace'e uzattım.

Gözleri kısılmıştı. "Ne oluyor lan?" "Hiçbir şey, sadece..."

Zihnim neden bu kadar aptal olduğumu açıklamak için bir sebep aradı ve sonra aklıma bir şey geldi.

"Bunun yarınki set listesi olduğunu sanıyordum. Bu konuda tuhaf olduğumu biliyorsun." Değildim, bu tamamen yalandı, bu yüzden daralan gözleri daha da daralmış olmalıydı. "Her neyse, bu set listesi değil. Alışveriş listesi." Eğildim ve ağzını kendi ağzımla kapattım ve "Şimdi git ve kötü adamları fethet, babandan başlayarak." dedim.

Bir süre bana baktı ve bırakmaya karar verdi. Bir elini boynuma götürdü ve beni sıktı.

Sonra da gitti.

Bilgin olsun diye söylüyorum, onu sevdiğimi söylememle ilgili tek kelime etmemesi beni şaşırtmadı.



Ally kulağıma, "Halledildi," dedi. "Indy'nin babası Tom, Mace'in annesi ve Chloe'yi alacak. Bir saat arayla gelecekler. Lana'yı arayıp Chloe'ye Tom'un onunla fıskiyelerin orada buluşacağını ve onlar Lana'yı beklerken ona eşlik edeceğini söylemesini istemelisin."

"Tamam, Lana'yı arayacağım," dedim Ally'ye.

Ally devam etti, "Daisy ile kalacaklar çünkü muhtemelen birlikte olmak isteyecekler ve Daisy'nin bir sürü odası var. Marcus'un çocukları bunu yapamaz, Tom onları yarın akşamki konserinize götüreceğini söyledi. O zaman sen de kendi işini yaparsın."

"Kulağa hoş geliyor," diye yanıtladım. "Tom'a Chloe'nin Caitlin'e benzediğini ama daha yaşlı olduğunu söyleyebilir misin?"

"Elbette." Ally bir an duraksadı ve "Kulağa pek de iyi bir şeymiş gibi gelmiyor" dedi.

"Hayır, her şey yolunda. Sadece..." Durdum ve "Sence doğru şeyi mi yapıyorum?" diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı Ally. "Eğer aile iyiye, aile her şeydir. Mace bu işi halletmeden yoluna devam edemez. Sen kesinlikle doğru olanı yapıyorsun."

Kollarımdan birine baktım. İç tarafta, üç parmak ve bir başparmak olmak üzere dört küçük, gölgeli kahverengi çürük oluşmuştu.

Nefesimi tuttum ve "Mace ve ben bugün bir olay yaşadık" dedim.

"Ne tür bir bölüm?"

"Annemi aradım. Mace onun bana kötü davrandığını duymuş. Çılgına döndü, çılgına döndü ve Lee'nin telefonunu duvara fırlattı. Milyonlarca parçaya ayrıldı."

"Vay anasını," diye nefes aldı Ally.

"Ondan sonra onu sevdiğimi söyledim."

"Vay anasını!" Ally bağırdı. "Bu çok havalı!"

"O da karşılık vermedi, sadece bana baktı."

Sessizlik.

Devam ettim. "Sonra, onun muhtemelen iyi bir kardeş olduğunu düşündüğümü söyledim ve yine kendini kaybetti. Kollarımdan tuttu ve canımı yaktı."

"Stella-"

"Bu umurumda değil," diye araya girdim hemen. "Anlıyorum, tüm bu şeyler onun için yeniden gündeme geliyor. Bunu gazetelerde görmek iyi olamaz. İnsanların bildiğini bilerek Denver'da dolaşmak. Yüzünde Caitlin'in fotoğraflarının olması."

"Hayır, bu iyi bir şey olamaz," diye onayladı Ally.

"Tepki verecek. Bunu kaldıracabilmeliyim."

"Evet. Yine de civcivim, sana zarar vermeden onu kontrol edebilmeli."

"Kız kardeşinin kafasının patlamasını izledi," diye hatırlattım. Sessizliğin ardından "Evet" diye tekrarladı.

"Ben değil Tabii ki Ben almak her yerde ile Onu." İtiraf ettim.

"Kızım, üç gün önce onu itiyordun. Biraz zaman vermelisin."

Haklıydı, o yüzden "Evet" deme sırası bendeydi.

"İyi olacak mısın?"

"Elbette."

"Eğer değilsen ara. Konuşuruz," dedi bana. "Ben buradayım, umarım bunu biliyorsundur."

Onun tarzı buydu ve onu tanıdığımndan beri hep böyle oldu. Ally dışarıdan sert ama içten içe tatlı biriydi ve daha iyi bir arkadaş isteyemezsiniz.

"Teşekkürler,

Ally." "Daha

sonra," dedi.

"Daha sonra."

Bağlantıyı kestik ve hemen Lana'yı aradım. Evde değildi, bu yüzden Tom ve Chloe hakkında bir mesaj bıraktım ve onu ararsa, Mace eve gelirse konuşamayabileceğim konusunda uyardım.

Telefonu kapattım ve Juno'ya baktım. Koltuğumda oturuyordum. O ayaklarımın üzerine uzanmış uyukluyordu.

Geç olmuştu. Mace market alışverişini bırakmak için eve erken gelmişti ama kalamadı ve ne zaman döneceğini bilmiyordum.

Kendime bir kişilik akşam yemeği, ev yapımı tavuk ve pirinç pilavı hazırladım ve Rock Chicks'i arayarak onları bilgilendirdim ve çenelerini kapalı tuttuklarından emin oldum. Sonra Oklahoma'dan eve dönmekte olan Floyd ve Buzz da dahil olmak üzere grubumu aradım. Onlara da haber verdim ve çenelerini kapalı tutmazlarsa onları ölümle tehdit ettim.

Ama şimdi orada oturmuş kafamda stratejimi gözden geçiriyordum ve endişeliydim.

Hem Hector hem de Ally doğru şeyi yaptığımı söyleseler de, belki de çok hızlı gittiğimi düşünüyordum. Belki de diğer tüm işler bitene kadar beklemeliydim. Belki de Mace tekrar birlikte olmamıza alışana kadar beklemeliydim, onun üzerinde biraz daha çalışabilmeliydim. Belki de Mace'in kurşunlar havada uçuşurken ve babası bir pislik gibi davranırken annesi ve üvey annesiyle uğraşmasına gerek yoktu.

Anahtarın kapıya vurulduğunu duydum ve Juno ayağa fırladı.

Kapı açıldı, alarm çalmaya başladı ve Mace içeri girdi, gözleri doğrudan bana çevrildi.

"Hey, bebeğim," diye seslendi.

Kalbim yine aynı şeyi yaptı ve "Hey" diye cevap verdim.

Alarma döndü, devre dışı bıraktı, tekrar etkinleştirdi ve ben odanın karşısına geçip ona doğru yürürken kapıyı tekrar kilitledi. Juno çoktan gelmişti ve ben birkaç adım ötede durup ona bakarken o eğilip onu okşamaya başladı.

İyi görünüyordu; solmuş kot pantolon, siyah kemer, siyah botlar. Bugün giydiği kısa kollu Henley koyu griydi, kolları pazularını yine sıkıca sarıyordu ama Juno'ya sürtünerek eğildiği için kumaş da sırtına doğru gerilmiş, kaslarını belirginleştirmişti. Kısmi bir çömelleme pozisyonundaydı. Kot pantolonu da diz ve uyluk kaslarını sıkıca sarmıştı. Koyu renk saçlarının kesilmesi gerekiyordu. O kadar ki, uçları biraz kıvrılmaya başlamıştı. Ama ensesinde hâlâ biraz deri görebiliyordum. Teni bronzdu, tişörtün altındaki omuzları genişti.

Orada durmuş köpeğimi severken, tek kelimeyle çok güzeldi.

Bir an için ne kadar güzel olduğunu bilmesi gerektiğini düşündüm ama bu onun için hiç önemli değildi.

Hayatımda ilk kez kendimi nasıl bu kadar şanslı olduğumu merak ederken buldum.

Juno kuyruğunu sallayıp nefes nefese kalırken uzun parmakları kürkünü karıştırıyor, ama "Geç kalkmışsın" dediğinde başını bana doğru eğiyordu.

"Evet," diye kabul ettim. "Aç mısın?"

"Hayır, çocuklar Lincoln'de buluştular. Orada yemek yediler." "Sid'i aldılar mı?" Ben sordum.

Doğruldu ve başını salladı. "Yere indi. Eddie ve Hank Turner'la buluştu. Federallerle bir anlaşma yaptılar, şimdi birlikte çalışıyorlar. Sid'in askerlerini getiriyorlar. Ellerinde olanları içeri atıyorlar. Geri kalanları da sallıyorlar."

"İlerleme var o zaman." "Evet."

"Peki ya George?"

"George geri adım attı. Lee, Smithie'nin eline geçen fotoğrafları ona gönderdi. Kadınlarının göğüslü olmasından hoşlanıyor ve bunu nereden bildiğimi açıklamayacağım." Yüzümü buruşturdum ve Mace konuşmaya devam etti. "George artık bir sorun değil."

Başımı salladım. Konuşmayı bıraktık ve birbirimizden bir metre kadar uzakta durduk. Juno aramıza oturmuştu ve hâlâ nefes nefese birimizden diğerine bakıyordu.

Sonunda Mace konuştu. "İyi misin?"

Gözlerimi kırptım. "Evet, neden sordun?"

"Çünkü vücudun çok gergin." "Hayır değil," diye yalan söyledim.

"Bebeğim, öyle."

"Aklımda çok şey var."

"Çalıyor muydun?" Gitar demek istedi.

Başımı salladım.

"Sen de oynamalısın," dedi
bana. "Biliyorum," diye cevap
verdim.

Konuşmayı bıraktık ve tekrar birbirimize bakmaya
başladık.

Bu neden garipti?

Ama tuhaftı, çok tuhaftı, korkutucu tuhaftı.

Onu sevdiğimi söylediğim ve o da bununla ne yapacağını
bilemediği için endişelendim.

Daha önce birlikteyken ve tekrar birlikte olmaya
başladığımızda aramızdaki ilişki hep gergin olmuştu. Bana
birlikte yaşamaya başladığımızı, gerçekten birlikte
yaşamaya başladığımızı söylemişti, her ne kadar şu anda
bir şekilde birlikte yaşıyor olsak da.

Yaptığı onca şeyden sonra beni çok önemsemesi
gerektiğini biliyordum.

Beni sevip sevmediğini bilmiyordum ama onu sevmemin
kötü bir şey olduğunu düşüneceğini de sanmıyordum.

Peki neden bu kadar uzaktaydı? Neden yaklaşmadı?
Neden öyle boş gözlerle bana bakıyordu? Neden evin içine
bile tam olarak girmede?

"İyi misin?" Ona sordum.

"Tabii ki hayır," diye cevap verdi

hemen. "Sorun nedir?"

Bir adım öne çıktı, sadece bir adım, ama yolun geri
kalanına uzandı. Bileğimi tuttu ve nazikçe büktü.

Kolunu. Çürükleri görebiliyordunuz. Kızgın değillerdi ama oradaydılar.

"Lanet olsun," diye mırıldandı, gözleri koluma kilitlenmişti.

Diğer eli dışarı çıktı ve diğer bileğimi kavradı, büktü ve gözleri oradaki aynı morluğa bakmak için hareket etti.

"Mace-"

Bakışları benimkine geldi ve artık boş değildi. Acı çekiyordu ama artık yeni iblislerdi.

Çok güzel.

Tam da ihtiyacım olan şey, yeni iblisler.

"Hiçbir kadına böyle dokunmadım," dedi bana.

"Ş u sıralar işler senin için çok yoğun," dedim ve ona mantıklı olduğunu düşündüğüm bir açıklama yaptım.

"Benim için bahaneler uydurma, Kedicik."

"Caitlin hakkında söylediklerimi söylememeliydim. Neden bahsettiğimi bilmiyordum."

"Kibar olmaya çalışıyordun."

"Evet, ama yanlış yoldan gittim."

"Stella-" diye söze başladı, ama bileklerimi parmaklarından çekip son iki adımı atarak ona yaklaştım.

Juno geri çekildi ve tırıs la kanepeye doğru yürüdü.

Kollarımı beline doladım ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim. "Öğrenmen gerektiğini söylemiştin

Beni dikkatle idare et. Benim de aynı şeyi öğrenmem gerekiyor. Sen oldukça gergin bir adamsın, Kai Mason."

Başını eğerek alnını benimkine dayadı.

"Seni bir daha asla incitmeyeceğim, Kedicik," diye söz verdi, sesi yumuşak, nazik ve güzeldi.

"Sana inanıyorum." Ve inandım.

Kollarını bana doladı. "Bugün söylediğin diğer şeyler hakkında konuşmalıyız."

Oh lanet olsun.

"Ne gibi?" Sanki bilmiyormuşum gibi sordum. "Babama söylediğin şey gibi."

"Erm-"

"Ve sen bana beni sevdiğini söyledin." Lanet olsun.

"Hayır. Bunu unutamam gitsin," diye önerdim. Kolları sıkılaştı. "Hayatta olmaz."

"O anın sıcaklığıyla oldu," diye açıkladım.

Yüzü yumuşadı, sesi alçaldı ve her zamanki gibi öldürücü bir-iki kombinasyon oldu. "Bunu söylemek için en iyi zaman."

"Mace-" diye başladım ama beni geriye doğru yürütüyordu ve başı hareket etti, ağzı boynuma gitti.

Dudakları tenime değerken beni geri götürmeye devam etti ve "Bakalım daha fazla sıcaklık yaratabilecek miyiz? Bu şekilde belki tekrar söylersin."

Midem eridi. Ah
canım.

Hem tekrar söylememi istediğine sevinmiş hem de korkudan altıma sıçmıştım.

"Gitarıma ihtiyacım var." Geciktirmeye çalıştım.

Yürümeyi bıraktı, ağzı benimkine kaydı ve beni öpmeden hemen önce "Sonra," diye mırıldandı.

Kollarım boynuna dolandı ve ben de onu öptüm.

Tamam, belki de çok zorlamıyordum, çok hızlı değildim. Belki de acele etmemiştim. Belki de doğru şeyi yapmıştım.

Ağzı benimkinden ayrıldı ve eğilip beni kollarına aldı ve yatağa taşıdı.

Oraya vardığında, benimle zaman geçirdi, ateşi derinlemesine yakmak için inşa etti ve başka bir ateşli an yarattı.

Üstümdeydi, içimdeydi. Bacaklarım kalçalarına sarılmıştı, ellerim sırtında aşağı yukarı kayıyordu ve elleri yüzümün iki yanına gelip "Tekrar söyle" dediğinde ağızlarımız birbirine değiyordu.

Gözlerim onunkilere odaklandı ve "Lütfen Mace, daha sert" diye fısıldadım.

Sırıttı ve dudaklarını dudaklarıma dokundurduktan sonra, "O değil bebeğim," dedi.

Oh.

Ceh
enn
em.

Pekala. Her neyse.

"Seni seviyorum" diye nefes almadan önce iki elim de saçlarına kayarak başını kavradı.

Gözlerinin ağır çekimde hareket ediyormuş gibi kapanmasını izledim, sonra yüzünü boynuma gömdü ve tekrar hareket etmeye başladı.

Bu sefer daha sert.



SONRA, Mace'i yatakta yüzüstü bıraktım, gözleri kapalıydı ama uyumadığını biliyordum. Kalktım, iç çamaşırım, kısa pantolonumu ve atletimi giydim ve gitarımın yanına gittim.

Koltuğa oturdum, gitarı dizime dayadım ve çalmaya başladım.

Sonra Mace'e şarkı söylemeye başladım ve Mace'e söylediğim şey aramızdaki her şeyi anlatan başka bir şarkıydı, müthiş bir güç baladı, Journey'nin "Open Arms" şarkısı.

İlk mısradan sonra başımı kaldırdım ve Mace'in ayağa kalktığını gördüm, hala çoğunlukla karnının üzerindeydi ama şimdi hafifçe bükülmüş ve bir dirseğinin üzerindeydi.

Gözleri benim üzerimdeydi.

Şarkı söylemeye devam ettim ve bu sefer nakaratı doğrudan ona söyledim.

Sonra çabayla gözlerimi ondan ayırdım, gitarıma baktım ve şarkı söylemeye devam ettim.

Şarkı sevgilinin geri gelmesiyle ilgili olduğunda başımı tekrar kaldırdım, Mace'in gözlerini yakaladım ve gözleri benimkilerle kilitli kalırken ona bu kısmı ve nakaratı söyledim.

Şarkıyı bitirdim, yüzümü eğip tekrar ellerime baktım ve akılsızca şarkının bazı akorlarını tıngırdatmaya devam ettim.

Mace beni izlemeye devam etti. Bunu biliyordum. Hissediyordum ve itiraf etmeliyim ki hoşuma gidiyordu.

"Caitlin ne tür müziklerden hoşlanırdı?" Hâlâ ellerimin hareketini izleyerek usulca sordum.

"Tchaikovsky," diye cevap verdi Mace hemen. Başımı kaldırdım ve ona gülümsedim.

"Hiç Çaykovski bilmiyorum," dedim ona.

Başını salladı. Dudakları küçük bir sırtışla yukarı kalktı ve onu izledim, başının nerede olduğunu görmek için tüm sensörlerimi açtım ve iyi olduğunu hissettim (ve haklı olduğumu umdum).

"Sence benden hoşlanır mıydı?" diye sordum.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Mace, yine hemen.

Kalbim artık tanıdık gelmeye başlayan bir şekilde durdu. "Sence beni seninle görmek ister miydi?"

Devam ettim. "Evet," diye cevap verdi.

"Onun hakkında konuşmanın senin için zor olduğunu biliyorum." "Gittikçe kolaylaşıyor."

Ona gülümsedim. "Güzel."

Al sana iblis pisliği!

"Yatağa gel, kedicik," diye mırıldandı

Mace. Tıngırdatmayı bıraktım.

Gitarı sehпасına koydum, kıyafetlerimi çıkardım, yatağa doğru yürüdüm ve yanına uzandım. Ona döndüm, bir kolumu beline doladım, bir dizimi kaldırdım, sert kalçasına dayadım ve yanağımı omzuna koydum. Elini altına bastırdı, kolu yukarı çıktı ve belime dolandı.

"Seni seviyorum Kai Mason," diye fısıldadım göğsüne ve bunun da giderek kolaylaştığını fark ettim.

Parmakları etime battı.

"Uyu," diye cevap verdi.

Daha yakına sokuldum. Juno başını kaldırdı ve ayak bileklerimizin üzerine koydu.

Uyuyakalmışım.

YİRMİ İKİ



BUNU YAPARKEN ÖLSEM BİLE

Stella

“S En iyi kaşıma,” diye sordu Mace'in uykulu huysuz sesi.

“Kaşınıyor,” diye karşılık verdi benim uykulu huysuz sesim.

Kolu vücudunun üzerinden geçti. Parmakları bileğime dolandı ve parmaklarımı kalçamdaki dikişlerin etrafını çizdikleri yerden uzaklaştırdı. Elimini yukarı çekti ve göğsüne bastırdı.

“İyileşiyor. Tırnaklarını temiz tutmalısın,” dedi bana.

“Bir yıl önce de bu kadar otoriter miydin?” Homurdandım.

“Bir yıl önce, senin kadar güzel ve yetenekli biri beni yatağına aldığı için ne kadar şanslı olduğumu düşünmekten patronluk taslamaya fırsat bulamıyordum. Artık beni sevdiğini biliyorum, istediğim kadar otoriter olabilirim.”

Sözleri üzerine başımı kaldırdım ve ona baktım.

Sabahtı, sabahın erken saatleriydi, güneş artık sürekli kapalı olan panjurların arasından yeni yeni sızıyordu.

Mace sırt üstü yatıyordu, ben de onun yanına sokulmuştum. Görünüşe göre bütün gece hiç kıpırdamadan uyumuştuk. Yüzü hâlâ uykudan yumuşaktı ama yeşil gözleri uyanıktı ve bana bakıyordu.

"Şanslı olduğunu mu düşünüyordun?" Ben sordum.

"Bebeğim, seni sahnede görüntülemem lazım. Kıçın çirkin olabilir ama sahnedeki hareketlerin ve o lanet sesin beni yine de sertleştirir. Şarkı söyle ya da konuş, fark etmez. Sesin şimdiye kadar duyduğum en seksi şey."

Uh...wow.

Az önce öyle mi dedi?

"Ciddi misin?" Nefes aldım.

Sırıttı ve bana doğru yuvarlandı. "Cidden," dedi ve devam etti, "Şanslıyım ki senin de harika saçların, harika gözlerin, harika bacakların ve inanılmaz kalp şeklinde bir popon var."

Bunu kanıtlamak istercesine eli kığımın üzerinden kaydı ve beni sırtüstü yatırırken yüzü boynuma girdi.

Sonra mırıldandı, "Yine de içindeyim ve seni daha sert becermem için bana yalvaran o gırtlaktan gelen sesini duyuyorum, yemin ederim kontrolü elimde tutmak ve boşalmamak için her şeyimi harcıyorum."

Emin değildim ama onu dinlerken küçük bir orgazm yaşadığımı sanıyordum.

Elimdeki azıcık kontrolü de kaybetmeden önce konuyu değiştirmeye karar verdim. "Seni seviyor olmam bana patronluk taslayabileceğin anlamına gelmiyor."

Başını kaldırıp bana baktı, tam o sırada eli kıcımdan yanıma doğru kayarak göğsümü avuçladı.

"Evet, öyle," dedi.

"Hayır, değil," diye karşılık verdim. Sırıttı. "Öyle."

Kaşlarımı çattım. "Öyle değil."

Başparmağı göğüs ucumda gezindi.

O kadar iyi hissettirdi ki, inlememek için dişlerim alt dudağıma gömüldü.

Gözleri ağzıma kaydı.

"Oh evet öyle," diye mırıldadı ve sesi oldukça memnun geliyordu.

"Sözümü geri alıyorum. Seni sevmiyorum. Bence sen bir baş belasıydın. kıcımdan."

Vücudu gülüyormuş gibi titremeye başladı. "Bunu geri alamazsın."

"Yapabilirim."

"Tanrım, çok tatlısın kedicik" demeden önce ağzı benimkine değdi.

"Ben sevimli değilim. Boğucu ve seksiyim," diye karşılık verdim.

Ağızı tekrar ağızıma geldi, gözleri açıktı ve benimkilere bakıyordu, gözleri hem yumuşak hem de eğleniyordu ve kafasının içinde bir yerlerde bu bakışın iblisin kıcını tekmelediğini anladım.

"Sen de öylesin," dedi ve bir meme ucu kaydırması daha yaptı.

Sırtım dikleşti ve kollarım ona sarıldı. "Tamam, belki de başımın belası değildir."

Başını eğdi ve dudakları dudaklarıma değdi. Artık dokunmak yoktu, ciddiymi ve dili içeri kaydığında bunu anladım.

Bedenim onunkinin altında
eridi. Telefon çaldı.

"Lanet olsun," diye mırıldandım ağızına karşı.

Beni çabucak öptü, bir sınav çekti ve gitti. Odanın içinde cıvılcıplak yürümesini izledim ve vücudunun hareketlerini izlemenin büyüüne o kadar kapılmıştım ki, çalan telefonun Hector'un "temiz" telefonu olduğunu fark etmedim.

Sonra içeri girdi.

Yatağa oturdum ve "Mace!" diye bağırdım.

Elinde telefon vardı ve ekrana bakıyordu ki ben çarşafı etrafıma sardım ve bacaklarımı yana savurarak çarşafı da yanıma aldım.

Juno hızlı hareketlerim karşısında şaşkınlıkla havladı ama ona bir bakış bile atmadım. Mace'e doğru gidiyordum.

Başını kaldırdı, gözleri kısıldı.

Önünde durdum ve telefonu bana doğru çevirdi.

"Bogey One'dan cevapsız çağrı. Bogey One kim?" diye sordu.

Hızlı düşün Stella! diye bağırdı beynim.

Bir cevap buldum. "Nereden bileyim? Bu benim telefonum değil."

Tam o sırada elindeki telefon sesli mesaj bırakıldığını gösteren bir şekilde bip sesi çıkardı.

Telefona baktım. Mace telefona baktı.

Sonra çevirip açtı ve düğmelere basmaya başladı. Lanet olsun!

"Mace, telefonu bana ver." Telefonu elinden almak için uzandım ama telefonu çekip aldı ve gözleri bana döndü, kaşları hâlâ çatıktı.

"Neyin var senin?" diye sordu. "Hiçbir şey," diye yalan söyledim.

Bir süre beni izledikten sonra "Bogey One da kim?" diye tekrarladı.

"Erm..."

"Konuşmaya başla, Stella," dedi ve sesi korkutucu bir hal almıştı. "Turner mı?"

Ona göz kırptım, Eric'ten gelen bir aramayı saklayacağımı düşünmesi beni şaşırtmıştı.

Sonra bağırdım, "Hayır! Tabii ki hayır." "O zaman kim olduğunu biliyorsun."

Lanet olsun!

Neden bu kadar aptaldım?

"Mace-"

"Chavez mi?" Mace devam etti.

"Hayır! Mace, sana söyleyemem. Bana güvenmek zorundasın. Sadece telefonu bana ver." İşe yarayacağını umarak elimi avuç içi yukarı bakacak şekilde ona uzattım.

Olmadı.

"Dün gece orada oturup bana 'saklayacak bir şey yok, söylediklerime inan' şarkısını söyledin ve on saat geçmeden karşımda durmuş yalan söylüyorsun."

Gözlerimi kapattım ve sonra tekrar açtım. "Lütfen Mace, bana güvenmek zorundasın."

"Sana ne konuda güveneyim?" diye sordu sabırsız bir sesle. "Mace-"

"Sana ne konuda güveneyim?" Şimdi sesi kısa ve öfkeliydi.

"Kalbin!" Bağırdım.

Vücudu gerildi ve gözlerini kırptırdı.

Tüm bunları görmezden geldim ve devam ettim, "Kalbin konusunda bana güvenmek zorundasın, lanet olsun. Birkaç gün önce bana kalbine girmek isteyip istemediğimi sormuştun. Sanırım şimdiye kadar

Bunu biliyorsun. O yüzden oraya girmeye çalışıyorum ama bana güvenmek zorundasın. Şimdi şu lanet telefonu bana ver!"

Orada öylece durmuş, donmuş, bana bakıyordu. Bu tuhaftı ve Mace'in karakterine hiç uymuyordu ama boşa kürek çekecek değildim. Fırsatımı değerlendirdim, uzandım ve telefonu elinden kaptım.

Telefonu açıp sesli mesaja giden yolu bulurken yürüdüm (tamam, daha çok tepindim). Mutfağa varıp yüzümü ona döndüğümde Mace kot pantolonunu çekiştiriyordu ve Lana'nın sesi bana uçakta olduğunu ve kalkmak üzere olduğunu söylüyordu. Los Angeles'a kırmızı göz. Birazdan telefonunu kapatması gerekecekti ama Chloe'yi aradığını bilmemi istedi.

"Yakında görüşürüz, tatlım." diye bitirdi.

Lana'nın yumuşak, müzikal sesiyle bana tatlım dediği mesajı saklamak istesem de hemen sildim.

Ben işimi bitirdiğimde Mace kot pantolonunun düğmelerini iliklemiş ve dün gece attığı Henley'sini giyyordu.

Konuşmak için ağzımı açtım ama o benden önce davrandı, sesi bir kırbaç gibi üzerime geldi. "Elini kesmişler."

Nefesim toparlandı ve doğrudan bir yörüngeyle güneşe doğru fırladı, sıcakta parçalandı.

Hava emmeye çalıştım ama gelmiyordu, çünkü gardım düşmüştü. İblisler dışarıdaydı, onları saklayacak hiçbir şey yoktu. Odanın öbür ucunda bile Mace'in gözlerinde kötücül bir şekilde cilveleştiklerini ve hayatlarının en güzel anlarını yaşadıklarını görebiliyordum. Sevdiğim adamın gözlerindeki bu tür bir acıya bakarken nefes alamıyordum.

"Caitlin kaçırıldı. Babam polisleri işe karıştırmadı. Onun yerine bazı lanet adamları tuttu..." Durakladı ve devam etti, "Bu adamlara inanamazsın. Şimdi bildiklerime bakılırsa, komandoların Kmart'ı gibiydiler."

Ona doğru yaklaşmaya başladım ama elini kaldırdı ve "Bana yaklaşma" dedi.

Effing.

Kanlı.

Cehen
nem.

Durdum.

Juno titreşimi hissederek
mız mızlandı. Mace konuşmaya
devam etti.

"Her şeyi berbat ettiler, işi yüzlerine gözlerine bulaştırdılar. Arkalarında bir adam bıraktılar. Kaçıranlar onu parçalar halinde geri gönderdi. Şaka yapmıyorum. Parçalar halinde."

Bu sefer bağırsak tekmesi yok. Bu sefer midem döndü ve orada hasta olabileceğimden endişelendim.

Duke bana o kısmı söylememişti.

"Bu gösterinin cezası olarak Caitlin'in elini kestiler ve babama gönderdiler. Öldükten ve onu inceledikten sonra, bunu cerrahi ve hassas bir şekilde yaptıklarını öğrendim. Bu adamlar ne yaptıklarını biliyorlardı. Eğitim almışlardı. Kaynakları vardı. Onlar bulaşılacak adamlar değildi. Babam bunu biliyordu. Başından beri biliyordu."

Bir soru sordum. "Ne istiyorlardı?"

"Babamı istediler. Hatta takas bile. Onun için Caitlin'i."

Duke bana bunu da söylememiştii.

"Anladığım kadarıyla bu anlaşmayı yapmaya istekli değildi?" diye sordum. Mace güldü ama seste mizah yoktu.

"Hayatta olmaz. Preston Mason kızı için kendini feda eder mi? Hayatta olmaz."

Mace konuşmayı kesti.

Bana pahalıya patladı ama hareketsiz durdum ve bekledim.

Bir süre sonra şöyle devam etti: "Babamın ortalıkta dolaşmasına sabrım kalmadı. Polisi ve FBI'ı devreye saktum. Onun yerine kendimi sundum."

Kalbimin sıkıştığını hissettim ve gözlerimi kapattım ama o konuşmaya devam edince açtım.

"Kim oldukları, ne istedikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu. Nispeten ünlüydüm. Param vardı. Onlarla pazarlık yapabileceğimi düşündüm. Babamın ölmesini ya da para ödemesini istediklerini bilmiyordum. Parayla değil.

İntikam. Bu intikamla ilgiliydi. Babamızın bizi umursamadığına dair hiçbir fikirleri yoktu, benim de ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama çaresizdim ve yine de yaptım."

Durdu ve bana baktı.

Bekledim ve sonra dikkatlice sordum, "Sonra ne oldu?"

Bir süre bana baktıktan sonra devam etti: "Kendimi beğenmişim ve kendimi beğenmiş olmak aptal olmak demektir ama ben çaresizdim ve kendimi beğenmişim, bu da aptallığın başka bir boyutu. Medyayı hikayelerle besledim. Onlara baskı yapmayı düşündüm. On altı yaşında bir kızın elini kaybetmesi gazetelerde iyi okunmadı. İtibarları umurlarında değildi. Canlı çıkıp çıkmamaları umurlarında bile değildi. Onlar kamikazeydi, daha büyük bir organizasyon için çalışıyorlardı, daha büyük bir bütün için bir iş yapıyorlardı. Gün ışığını görmeyen bir dünyada bir açıklama yapıyorlardı. Gazeteler ne kadar araştırırsa araştırırsın, hiçbir şey bulamayacaklardı. Bu adamlar yeraltındaydı. Ve bunu söylerken yeraltından bahsediyorum."

Durakladı, yoğun gözleri beni yakıyordu ve anladığımı bilmek istediğini düşünerek başımı salladım.

Başımı salladığımda, Mace konuşmaya devam etti.

"FBI neyle karşı karşıya olduklarını biliyordu ama bunu benimle paylaşmadılar. Ben de onlara baskı yaptım. Harekete geçmelerini sağlamak için onların saçmalıkları olduğunu düşündüğüm şeyleri medyaya servis ettim. İşe yaradı. Harekete geçtiler. Mecbur kaldılar. Bu onlar için bir halkla ilişkiler kabusuydu, Caitlin'in resimleri gazetelerde

ve

her gün haberlerde. Görünüőü. Bunu ortadan kaldırmak zorundaydılar. Caitlin'in yaşayamayacağını biliyorlardı. Bilmediğim şey ise beni hayatta tutmaya çalıştıklarıydı."

Durdu. Tekrar başımı salladım ve devam etti.

"İşlerini zorlaştırdım. Kaçıranlarla bir anlaşma yaptım. Ona karşılık ben. Beni içeri gönderdiler, yelek, kask. Oraya gittim ve onu gördüm. O zamana kadar üç haftadır ellerindeydi ama o kadar çok kilo kaybetmişti ki, kaybetmeyi göze alamazdı. Saçları..."

Durdu, gözlerini kapattı. Kalbim boğazıma kaçtı ve gözlerini tekrar açıp yoluna devam etti.

"Pek bir şey anlamadım. Sadece birkaç saniye oradaydım. Kafasına silah dayadılar, gözümün önünde havaya uçurdular ve sonra silahları bana çevirdiler. Birkaç darbe aldım ve yere düştüm. Silahları kendilerine çevirdiler. SWAT ve Federaller oraya vardığında hepsi ölmüştü."

Konuşmayı kesti ve ben olduğum yerde kaldım. Kalbim hâlâ boğazımdaydı. Orada attığını hissedebiliyordum.

Sonunda, yine başlamayınca, "Mace, şimdi sana gelebilir miyim?" diye sordum.

Hemen cevap verdi, "Hayır. Daha bitirmedim."

Başka ne olabilir ki? diye sordu beynim.

Sessiz olun! Ben de karşılık verdim.

"Ondan sonra her şeyi bıraktım, toprağa girdim, ortadan kayboldum. Bir örgüte katıldım. Kim olduğunu söyleyemem ve asla da söylemeyeceğim. Beni eğittiler. Özel bir eğitimdi ve o eğitime ihtiyacım vardı. Yapmam gereken işi yapmak için yapmam gerekeni yaptım. Sonra yıllarca hem onlar için hem de Caitlin için yapmam gerekeni yaptım. Babamın bu işe karıştığını ve nasıl karıştığını öğrendim. Bu saçmalıkların hiçbirini sana anlatamam. Eğer bilersen, Sidney Carter'dan çok daha kötü insanlar seni öldürmek ister ve bunu yapabilirler. Tek bilmen gereken, ayrıldığım zaman Caitlin için yapmam gerekeni yaptığım. Onu kaçırma emrini veren kişi artık nefes almıyor Stella ve almamasının nedeni de benim. Tıpkı onun gibi öldü, tıpkı onun gibi. Bundan emin oldum."

Yutkundum. Boğazımda kocaman bir organ olduğunu düşününce zor oldu ama tükürüğü aşağı ittim.

Konuşmaya devam etti ve sesinin değişmemesinin garip ve endişe verici olduğunu düşündüm. Güçlü, keskin ve duygudan tamamen yoksundu.

"Gurur duymadığım şeyler yaptım ve hayal bile edemeyeceğiniz bir dünyada yaşadım ve umurumda değil. Caitlin için yapmam gerekeni yaptım ve bununla ilgili bir sorunum yok. Bununla yaşayabilirim." Durakladı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve sonra sordu, "Asıl soru şu, sen yapabilir misin?"

Oh lanet olsun.

Ne diyeceğimi bilemedim. Biraz düşünmeye ihtiyacım vardı ve bu seks içeren türden bir şey değildi.

Tereddüt ettiğimde, Mace bana saldırmaya devam etti ve acımasızdı.

"Babama, ruhunda onu cehenneme göndermeye yetecek kadar kara leke olduğunu söyledin. Girmek istediğin kalbe karşı kendi suçları olduğunu bilmelisin. Yaptığım pisliği temizlemenin bir yolu yok. Derin izler var. Yatağında uyumasını istediğin adam bu mu?"

"Şu ana kadar bana fazla seçenek bırakmadınız," diye cevap verdim.

"Şimdi bu seçeneğe sahiptin."

"Bana daha önce hiç bu tür sorular sormamıştın," dedim ona.

"Bu boku daha önce öğrenmeni hiç beklemiyordum." Gözlerimi kırptım. "Bunu benden saklayacak mıydın?" "Öldüğüm güne kadar."

Buna inanamadım, inanmak bile istemedim ve ağzım açık kaldı, sonra da kapatıp "Neden?" diye sordum.

"Çünkü bana şu anda baktığın gibi bakmanı hiç istemedim."

Lanet olsun.

Ona nasıl baktığımı bilmiyordum ve yüzümü yeniden düzenlemeye ve bizi daha güvenli sulara kaydırmaya çalıştım. "Nasıl oldu da

Lee'ye bulaştın mı?"

"Luke beni tanıyordu, birlikte çalışıyorduk. Dışarıda olduğumu öğrendi. Lee'ye beni işe almasını söyledi ve şimdi buradayım."

"Luke mu? O-?"

"Evet."

"Ava biliyor mu?" Ben sordum.

"Onun bilebileceği kadarını," diye yanıtladı. "Sanırım bu da senin bildiğin kadar."

Birbirimize birkaç saniye baktıktan sonra başımı öne eğdim ve düşünceler beynimde dönüp dururken çarşafı daha sıkı sardım.

Tam olarak emin değildim ama tüm düşüncelerim aynı şeyle ilgiliymiş gibi görünüyordu.

Esas olarak, hiç şüphesiz şansımın değiştiğini biliyordum.

Bu kadar uzun süre sevgisiz bir hayat yaşadıktan sonra, değer verdiği birinin intikamını almak için her şeyini feda edebilecek kadar derin sevebilen bir adam bulmak harika hissettirdi.

Bu beni bir ucube yapabilirdi ama umurumda değildi.

Bunu yüksek sesle söylemeyecektim (bir daha değil) ama ona sahip olduğu sürece Caitlin Mason şanslı bir kızdı.

Ve şimdi, ben de öyleydim.

Mace'in, "Bunu cevabın olarak kabul ediyorum," dediğini duydum ve botlarına doğru ilerlediğini görmek için başımı kaldırdım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Gidiyorum" diye cevap verirken bana bakmadı.

"Neden?" Başını kaldırdı ve ben konuşmaya devam ettim. "Tamam, bu beni korkutmuyormuş gibi davranamam, çünkü, ee... ürkütücü ve yoğun, ama, şey... o o zamandı ve bu şimdi. En azından neden sürekli huysuz olduğunu ve neden bu kadar çabuk sinirlendiğini biliyorum. Yani, telefonu duvara fırlatma olayı da ürkütücüydü ama şimdi anlıyorum ve-"

Konuşmayı kestim çünkü yön değiştirmiş ve bana doğru yürüyordu.

"Şimdi ne yapıyorsun?" diye sordum.

Cevap vermedi ve bana doğru gelmeden hemen önce, futbolcuların çalım atarken yaptıkları gibi omzunu eğdi. Karnıma girdi ve sonra yukarı çıkıyordum.

"Mace!" Bağırdım. "Ne yapıyorsun?"

Yatağa doğru yürüdü (evet, yürüdü!), omzuyla bir darbe indirdi ve ben havada uçuyordum. Yumuşak bir sıçrayışla sırt üstü yatağa düştüm ve Mace üzerimdeydi.

Onu ittim. "Mace, konuşmamız bitmedi."

Yüzü boğazımdaydı ve elleri çarşafı çekiştiriyordu.

"Pekâlâ öyleyiz," diye homurdandı.

"Söyleyecek daha çok şey var."

Başını kaldırdı ve tam çarşafın yırtıldığını duyduğum anda bana baktı.

"Beni hâlâ seviyor musun?" diye sordu.

Gözlerim kısıldı. "Bu nasıl bir soru böyle?" Tersledim.

"Cevap ver."

"Yapmayacağım, bu-"

"Cevap ver!" diye bağırdı ve sesindeki vahşet karşısında hareketsiz kaldım.

Sonra fısıldadım, "Tabii ki biliyorum."

"O zaman konuşmamız bitti. Söylediğim her şeyi silene kadar seni becereceğim. Düşünebildiğin tek şey içindeki sikim, üzerindeki ellerim ve ağzım olana kadar. Beni sevdiğini söyleyen o lanet sesini duyana kadar. Tüm bu saçmalıklara rağmen istediğinin ben olduğumu bilene kadar seni becereceğim ve bu bir hafta sürse bile umurumda değil."

"Bu iki saniye falan sürer," dedim ve yüzünde şaşkınlığa benzeyen bir ifadenin belirmesini izledim. Sonra da "İşte! İşte oldu! Bitti! Ve beni sikmene bile gerek kalmadı."

Bana baktı.

"Ama istersen beni hâlâ becerebilirsin," diye devam ettim. Bana bakmaya devam etti.

"Mesela şimdi. Beni şimdi becersen iyi olur," dedim.

Bana bakmaya devam etti.

"Alo? Kai Mason? Odada mısınız?" Seslendim ve o bana bakmaya devam edince konuşmaya devam ettim. "Kai Mason'ı arıyorum, kız arkadaşımın iyi bir sikiş ihtiyacı var, hemen... şimdi..."

İşte o zaman konuştu. Ve şöyle dedi. "Tanrım, seni seviyorum."

Sonra beni becerdi.



Bunu yapmak zorunda olmamasına rağmen, Mace beni kafamdan istediği şey dışında her şeyi silene kadar becerdi.

Sonra tekrar yaptı.

Sonra yine yaptı.

Sonra beni yatakta yüzüstü bıraktı. Yırtık çarşafı belime kadar çekti, Juno'yu dışarı çıkardı, geri geldi, duş aldı, bir parça kahveli kek yedi ve yatağa geri döndü.

Kılımı bile kıpırdatmamıştım. Biraz uyukladım ama çoğunlukla evimde onun çıkardığı sesleri dinledim.

Yatağa oturup saçlarımı yüzümden ve omzumdan çekerek eğilip boynumu öptüğünde, yüzüm yastığa gömüldüğü için sesim karışmış bir halde, "Nasıl hareket edebiliyorsun?" diye sordum.

"Kedicik, daha iyi bir forma girmelisin."

"Bu akşamki konseri iptal etmek zorunda kalacağım." "O zamana kadar iyileşirsin."

"Çarşafımı yırttın."

"Sana yeni bir tane alacağım."

"Yeni bir tane istemiyorum. Sanırım bunu bronzlaştıracam."

Sonra garip bir şekilde "Şimdi anlıyorum" dedi.

Gözlerim kapalıydı ama açtım ve ona bakmak için kaydardım.

"Neyi anladın?" diye sordum.

"Erkekler neden Rock Chicks'e katlanıyor?"

Uh-oh.

Yine ağırlaşacağımızı hissediyordum.

Dirseklerimin üzerinde doğruldum ve yumuşak bir sesle "Peki neden?" diye sordum.

Cevap vermedi. Bunun yerine, "İnanamadım ama bir açıklama bulamadığım için hep kırbaçlandıklarını düşündüm," dedi.

Sırıttım. "Ve onlar değil mi?"

O da sııttı. "Bizim gibi erkekler kırbaçlanmaz, bebeğim."

"Saçmalık," dedim nefesimin altında, hâlâ sırtarak.

"Bu o değil."

"Kabul et. Bu da onun bir parçası,"

diye takıldım. "Bir parça bulmak kolay."

Bu açıklama her ne kadar şok edici olsa da ve tüm kadınlar adına gücenmem gerekse de, bu konuda yanılmadığımı tahmin ediyordum. Hot Bunch için değil.

"Ee? Ne oldu?"

Tekrar eğildi ve ağzımı öptü. "Sana söyleyemem. Bilirsin, kendini beğenmiş olursun."

"Çünkü biz ateşli ve seksiyiz, değil mi?"

Gözleri yumuşadı ve sesi alçaldı. "Yaklaşamadım bile." Sonra beni tekrar öptü ve "Gitmeliyim" dedi.

Ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi.

"Bu gece beni hayatta mı tutuyorsun?" diye seslendiğimde alarmı devre dışı bırakmış ve kilitleri açmıştı.

Kapıyı açmış ve dışarı çıkmıştı ki döndü, gözleri benimkilere kilitlendi.

"Bunu yaparken ölsem

bile." Sonra da gitti.

Yatağa uzandım, dirseklerimin üzerinde, gözlerim kapıda, kalbim kalıcı olarak yerleşti çünkü şüphesiz söylediği her kelimedede ciddi olduğunu biliyordum.

YİRMİ ÜÇ



AİLE

Stella

"**I** Bunu yapamam," dedim Explorer'a.

Jules önde oturuyordu. Jet arkada oturuyordu. yanımda. Vance kullanıyordu.

Çıldırılmıştım.

Jules koltuğunda iki büklüm oldu. Jet uzandı ve elimi tuttu. Vance'in gözleri bana bakmak için dikiz aynasına kaydı.

Jet güven verici bir şekilde elini sıkarak, "Her şey yoluna girecek," dedi.

"Hayır, hayır, iyi olmayacak," diye cevap verdim ve Jules'a baktım. "Burada ne işin var ki? Dışarıda kötü adamlar var ve sen hamilesin."

"İyi olacağım," dedi Jules bana.

Ona baktım ve sonra "Bir içkiye ihtiyacım var"

dedim. "Oraya vardığımızda sana bir bira alırız,"

dedi Jet. Jet'e baktım.

"Biraya değil, tekilaya ihtiyacım var," diye açıkladım. "O zaman sana tekila getireceğiz," diye söz verdi Jet.

Konsere gidiyorduk.

Chloe ve Lana sağ salım varmışlar ve Daisy'nin evine götürölmüşlerdi. Her yarım saatte bir düzenli olarak haber veren Daisy, onları çiçeklerle ve "büyük eski" Godiva çikolata kutularıyla dolu odalara yerleştirdiğini söyledi.

"Şekerim, onların senden olduğunu söyledim. Umarım sakıncası yoktur," dedi Daisy. Ben de aldırmadım.

Nasıl yapabilirim?

Onlara yiyecek ve içecek verdi ve dinlenmelerine izin verdi.

Lee, Indy ve Ally'yi The Castle'a bıraktı ve beşi birlikte Guitar Hero oynadılar.

Lana ve Chloe'nin Daisy, Indy ve Ally ile Guitar Hero oynaması konusunda ne hissettiğimi bilmiyordum ama endişelenmem gereken daha önemli şeyler vardı.

Dixon Jones'a söyleyeceğim şey gibi.

Lana ve Chloe'nin benimle tanıştıklarında hakkımda ne düşünecekleri gibi. Preston Mason, Mace için yeterince iyi olmadığını düşünüyordu. Belki onlar da düşünmezdi.

Hayatına karıştıktan sonra Mace'in beni hâlâ sevip sevmeyeceğı gibi.

Mace'in annesi ve üvey annesinin de orada olacağını düşünürsek, konserde ne giyeceğim gibi. Ben hissettim

pantolon ya da etek gibi güzel bir şeyler giymeliydim ama ben bir rock'n roll şarkıcısıydım.

Pantolon tam olarak rock 'n' roll demiyordu.

Kot pantolon, siyah kemer ve siyah kovboy çizmelerinde karar kıldım. Genellikle bir tişört ya da atlet giyerdim ama biraz süslemek için arkasında parlak, saten siyah bir panel olan siyah düğmeli bir yelek giydim. Sol bileğime düzinelerce ince gümüş bilezik, sağ bileğime sıkıca oturan geniş, dövülmüş gümüş bir bant, gümüş ve turkuazdan yapılmış, alt katında sarkan, bükülmüş gümüş sivri uçları olan vintage, üç katmanlı avize Navajo küpeleri ve boynuma gerdanlık pozisyonunda, birkaç küçük gümüş diskin asılı olduğu siyah deri bir tanga ekledim. Saçlarımı uzun ve vahşi bıraktım, dumanlı göz makyajı yaptım ve bir rock 'n' roll ucubesi gibi görünmediğimi umdum.

Jet'in tutmadığı elimi kaldırdım ve ona baktım.

Titriyordu.

"Elime bak!" Ben talep ettim. "Gitarımı bile tutamayacağım!"

"Stella, aklını başına topla," dedi Vance yumuşak bir sesle.

"Hala aklını kullanıyorsun. Çıldıırıyorum!" Çığlık attım. Birden Vance kenara çekip durdu.

Explorer'ın kabinindeki hava tuhaflaştı ve Jet ile Jules birbirlerine bakiştılar.

Vance bana döndü.

"Bu kadınları iki gün önce aradınız. Burada olmak için her şeyi bıraktılar. Bu, bu işin yürümesini istediklerini ve yürümesi için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını gösteriyor. Siz işinizi yaptınız. Kapıyı açtın. Şimdi bunu aşmayı onlara bırakmalısınız" dedi.

"Ya bana kızarsa?" diye sordum ve sesim korkudan kısık ve boğuk çıkmıştı.

"Muhtemelen öyle olacak," diye cevap verdi Vance ve ben sesli bir şekilde nefesimi çektim.

"Crowe!" Jules yüksek sesle itiraz etti.

Vance, "Sessiz ol Prenses," diye mırıldandı ve bana, "Ben olsaydım çok kızardım. Sonra yaptığın şeyi neden yaptığını anlar ve üstesinden gelirdim. Mace de aynısını yapacaktır. Sadece bunu atlatacak cesarete sahip olmalısın."

"Emin misin?" diye sordum. "Evet," diye yanıtladı.

Sanki bunu bilmiyormuş gibi, "Bu onun uğraştığı ciddi bir şey," diye paylaştım.

"Evet," diye tekrarladı Vance, çünkü bunu biliyordu.

"Korkuyorum," diye paylaşmaya devam ettim, onca insan arasında Vance ile.

Ama tekrar hatırlatayım, çıldırmak üzereydim.

"Önemsediğin anlamına gelir. Çok şey söylüyor. Mace de bunu anlayacaktır," dedi Vance.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Ben sordum.

"Düşünme, bil," diye cevap verdi kesin bir ifadeyle. "Şimdi başka bir şeye konsantre ol. Sakin ol. Önünde büyük bir gece var."

Bu konuda yanılmadı.

Vance geri döndü ve Explorer'ı yola çıkardı.

Jet bana güven verici bir el sıkışı daha yaptı.

Ona gülümsedim ve gözlerim ilerlerken Jules'un elinin Vance'in kalçasına doğru gittiğini gördüm. Parmaklarının Vance'in kalçasına dolanışını izledim ve Vance'in elinin Jules'un eline yaklaştığını gördüm. Sonra bileğini büktüğünü ve parmaklarının onunkilerle birleştiğini izledim. Elinin arkasını kalçasına dayadı ve sürmeye devam etti.

Konsantre olmam gereken bir şey olduğunu fark ettim.

Mace'in, Hot Bunch'ın Rock Chicks'e neden katlandığını anladığını söylediğinde neden bahsettiğini bildiğimi anladım.

Preston Mason, Vance'in bir suçlu olduğunu söylemişti. Büyük oto hırsızlığı. Şimdi ise film yıldızı güzelliğinde bir sosyal hizmet görevlisiyle evli bir özel dedektifti. Bir bebekleri olacaktı ve bir rock konserine el ele tutuşarak bir SUV ile gidiyorlardı.

Zihnim sakinleşti, ellerim titremeyi bıraktı ve kalbim duruldu.

Mace'in bahsettiği kalp yerleşmesiydi. O da hissetti.

Rock Chicks'in Hot Bunch için yaptığı buydu.
Bu yüzden bize katlanıyorlardı.

Mace'in kalbine bunu yaptığımı bildiğim için ağlayacak gibi oldum. Sonra bizim de bunu hissettiğimizi bilip bilmediklerini merak ettim.

"Kahretsin, sanırım ağlayacağım," diye anons ettim.

Vance'in gözleri dikiz aynasına geri döndü ve Jet elini bir kez daha sıktı.

"Neden ağlayacaksın ki?" Jet sordu.

Ona baktım. "Çünkü bence Vance haklı. Her şey yoluna girecek."

Jules bana "Elbette her şey yoluna girecek," dedi.

Gözyaşlarımı kontrol etmek için nefesimi içime çektim. Neyse ki yanımda makyaj tamir seti olmadığı için bu işe yaradı.

Sessizliğe gömüldük. Vance'in gözlerinin tekrar aynaya döndüğünü gördüm ve gülümsüyor gibi görüldüğünü fark ettim.

Ben de gülümsedim.

Vance'in bakışları tekrar yola döndü ve bizi kulübe
g ö t ü r d ü .



Lowry'de iki yüz elli kişi kapasiteli yeni bir kulüp olan THE ROSE'da çalışıyorduk.

Çingeneler burayı severdi çünkü sahne arkasında harika bir soyunma odası vardı ve personel genellikle bize buz ve Fat Tire birasıyla dolu bir teneke kutu bırakırdı.

Tex bizi arka kapıda karşıladı ve bana "Kahretsin, bir tavşan kadar gerginim" dedi.

Şaşkınlıkla ona baktım. Tex gergin bir adam değildi.

"Neden?" Ben sordum.

"Aile toplantıları. Beni korkutuyorlar," diye cevap verdi.

Durdum. "Sence yanlış bir şey mi yapıyorum?" Eli başımın üstüne yerleşti. "Hayatta olmaz."

Tuttuğum nefesi dışarı verdim.

"Yine de," diye devam etti, "Mace iri bir adam ve çok huysuz. Kendini kaybederse onu kilitlemek çok zor olur."

Çok güzel.

"Kapa çeneni, Tex," diye tersledi Jet.

"Sakin ol, Loopy Loo," diye karşılık verdi Tex. "Tekila," diye ağzımdan kaçırdım.

Tex'in bakışları bana geldi.

"Tekila. Tamamdır. Ben hallederim," dedi ve soyunarak bara doğru ilerledi.

O öğleden sonra Roam ve Sniff okuldan çıktıklarında Pong, Leo ve Hugo onları alıp ekipmanları almaya geldiler. Sahne hazırды ve Sidney Carter'a teşekkür etmem gereken bir şey vardı: Amplifikatörleri şehirde dolaştırmak zorunda değildim.

Biliyordum çünkü Daisy aradı ve Lee ile Tom'un Daisy, Ally, Indy, Lana ve Chloe'yi aldıklarını ve çoktan sahne arkasında olduklarını söyledi.

Soyunma odasının kapısına kadar geldik. Tekrar durdum ve kapalı kapıya baktım.

"Her şey yoluna girecek," dedi Jet.

Ona döndüm. "Rock 'n' roll manyağı gibi görünmüyorum, değil mi?

I?"

Gülümsedi ve başını salladı, sonra fısıldadı, "Hayır, Stella, harika görünüyorsun."

Başımı salladım çünkü sesi ciddiymiş gibi geliyordu. Bir nefes aldım ve kapıyı açtım.

Daisy, Ally ve Indy'ye Floyd, Duke, Roxie ve Ava da katılmıştı.

Yanlarında iki kadın vardı.

Biri minyon, sarışın ve mavi gözlüydü; güzel bir yüzü ve güneşte kızarmış bir teni vardı. Tasarım bir kot pantolon, zarif Fransız pedikürlü ayaklarında siyah bantlı sandaletler, karmaşık dokuma siyah deri bir kemer ve beyaz smokin bir bluz giyyordu. Saçları yumuşak bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı.

Diğeri daha yaşlıydı. Uzun boylu, ince yapılı, uzun, parlak siyah saçları dağınık bırakılmış, harika bir teni, sıcak kahverengi gözleri vardı ve çok etkileyiciydi. Belli ki soğukkanlılığını hiç kaybetmeyen, çok seksi olan ve ölene kadar da öyle kalacak olan o yaşlı kadınlardan biriydi. Soluk bir elbise giyyordu.

kot pantolon, siyah parmak arası terlik ve siyah Stella and The Blue Moon Gypsies tişörtü, "Os" küçük mavi aylardı.

Tişörtü ona kimin verdiğini bilmiyordum ama para koymam gerekse Ally olduğunu tahmin ederdim.

Beni gördüklerinde ikisinin de ağzı açık kaldı.

Aptalca bir el salladım ve "Merhaba, siz Lana ve Chloe olmalısınız. Ben Stella."

Ben konuştuğumda, Chloe olduğunu tahmin ettiğim sarışın gözyaşlarına boğuldu.

Bu beni endişelendirdi.

Bir adım öne çıktım. Beni savuşturmak istercesine elini kaldırdı.

İyi değil.

Durdum ve kalbim göğsümde çarpmaya başladı. "Chloe, tatlım," diye seslendi Lana'nın yumuşak, melodik sesi.

Chloe'nin gözleri bana kilitlenmişti.

Sonra fısıldadı, "O mükemmel."

Lana'nın gözleri bana geldi.

Gülümsedi ve "Evet, öyle." dedi. Vay be.

Bu iyiydi. Çok

iyiydi.

Mutlu ürperti iyi.

Ben de Lana'ya gülümsedim.

"Oh, kahretsin. Ağlayacağım," diye mırıldandı Indy, elleri havaya kalktı ve yüzünü yelpazelemeye başladı.

Duke kolunu Indy'nin omuzları boyunca kaydırды ve ben de Lana'ya doğru ilerledim. Ben ilerlerken o da bana doğru bir adım attı ve ellerini önünde birleştirdi. Onları tuttum ve o da sıkıca tuttu.

"Ölümüne korkuyorum," dedi bana.

Ellerini sıktım ve "Ben de" diye itiraf ettim.

Gölmeye başladı. Sesi kadar melodikti ve beni rahatlatıcı bir su gibi yıkadı.

Chloe yaklaştı ve ben onun parfümünü kokladım. Cenneti koklamak gibi sofistike bir çiçek kokusuydu.

Lana'nın ve benim ellerimden biri çözüldü, ikimiz de Chloe'ye uzandık ve o da sıkıca tuttu.

Ellerini tutup onları içime çekerken, Preston Mason'ın belki de Tüm Zamanların En Büyük Pisliği olmadığını düşündüm. Onun yerine, Dünya Üzerindeki En Aptal Adam olmalıydı.

"Gelmemi istediğin için teşekkür ederim," dedi Chloe, yüzü hâlâ gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," diye karşılık verdim.

"Kai için her şeyi yaparım," dedi bana usulca.

Boğazıma tırmanan gözyaşlarımı yuttum ve onun da elini sıktım.

Kapı uçarak açıldı. Ellerimiz birbirinden ayrıldı ve hepimiz kapıya doğru sarsıldık. Pong içeri itiyordu, arkasında

Leo'ydu ve Buzz ile Hugo'nun arkadan geldiğini görebiliyordum.

"Oh kahretsin. Çifte, çifte, zahmet ve bela. Mace b o k u y e d i , " diye duyurdu Pong, gözleri Lana, Chloe ve benim üzerimdeydi.

Hugo içeri itti ve Pong'un kafasının arkasına bir tokat attı. "Kapa çenenin, Pong."

"Dostum, bana tamamen katılıyorsun," diye yanıtladı Pong.

"Sana manevi destek vermek için buradayız," dedi Leo, gözleri benim üzerimdeydi.

Çingenelerden manevi destek.

Buna ihtiyacım yoktu.

"Neden Tex'in tekila içmesinin neden bu kadar uzun sürdüğünü öğrenerek bana moral desteği vermiyorsun?" Ben önerdim.

"Tekilaya ihtiyacım yok. Gitar çantamda bir esrar var," diye yanıtladı Leo.

"Leo!" Buzz tersledi. "Belki de bu güzel hanımlar esrar içmiyordur."

Hugo, "Başlamak için bir zaman varsa, o da budur," diye mırıldandı.

Tavana baktım, sonra Lana ve Chloe'ye baktım. "Bu benim grubum, The Blue Moon Gypsies, Buzz, Leo, Pong ve Hugo. Sanırım Floyd'la zaten tanışmıştınız." İsimlerini söylerken her birini işaret ettim. "Floyd hariç, onlar deli. Onlara aldırmayın."

Pong, Lana'ya "Kaltak, tişörtün bok gibi," diyerek beni haklı çıkardı.

"Teşekkür ederim. Beğendim," diye cevap verdi Lana, dudaklarında oğlunun güzel gülümsemesini oluşturarak Pong'a yöneltti.

"Mace'in annesine orospu deme," diye tersledi Buzz ve öne çıktı, elini kaldırdı, binlerce hayranının pantolonunu indirmesine neden olan gülümsemesini takındı. "Hanımlar, tanıştığımıza memnun oldum."

Pong, Hugo ve Leo, Mace'in annelerini selamlayacak kadar uzun bir süre için davranışlarına dikkat etmeyi öğrendiler.

Onlar bunu yaparken, Floyd bana yaklaştı.

"İyi misin Stella Bella?" diye usulca kulağıma sordu. "Hayır," diye yanıtladım.

Kolunu belime doladı ve "Seninle gurur duyuyorum" dedi.

Gözlerimi kapattım.

Tekrar açıldıklarında, günlerdir olduğumdan çok daha iyiydim.

Ona doğru eğildim, kolumu beline doladım ve başımı omzuna koydum.

Gözlerim Buzz'a kaydı ve "Buzz nasıl?" diye fısıldadım.

"Eve dönerken yolda konuştuk. Komik gelebilir ama bence cenaze iyi geçti. Kapanış. Ailesi iyi insanlardı ve Buzz'ın ona bakmaya çalıştığını biliyorlardı. Minnettar oldukları belliydi." Başımı salladım ve iç çektim.

Floyd devam etti, "Yine de Linnie olmadan biraz kaybolmuş durumda ama sanırım iyi olacak."

Kapı tekrar açılmadan hemen önce belini sıktım ve odadaki herkes sıçrayarak kapıya doğru döndü.

Hector ve Shirleen, Dixon Jones'la birlikte içeri giriyorlardı. Lanet olsun.

Bu sadece senin hayatın, senin kariyerin, senin dünya, dedi beynim bana. Gergin olman için bir sebep yok.

Neden bu kadar baş belasıydın? Ben sordum.

Kendilerine işkence eden bir beyne sahip olmak her nevrotik sanatçının işidir, diye cevap verdi beynim.

Siktir git, dedim. Sonra

Dixon'a "Hey" dedim.

Gözlerim Dixon'dan bana başıyla selam veren Hector'a, sonra beni dikkatle izleyen Shirleen'e ve tekrar Dixon'a kayarak ilerledim. "Gelebilmenize sevindim," diye bitirdim.

El sıkıştık.

"Grupla tanışmak ister misiniz?" Ben sordum.

Shirleen omuzlarını yaklaştırdı. "Bunun için zaman yok. Ne olacağını kim bilebilir? Keskin nişancılar olabilir. Saatli bombalar olabilir. İşe koyulmalıyız." Dixon'a döndü. "Hadi gidelim, zaman geçiyor. Kızıma ne söyleyeceksin?"

Dixon önce Shirleen'e, sonra bana baktı. Söylediklerinden onun da zaman kaybetmek istemediği anlaşılıyordu.

"Stüdyoya gitmek ister misin?"

Yarı dehşet, yarı sevinç olan o garip heyecanı yaşadım, dudağımı ısırdım ve Floyd'a baktım. Sonra Hugo'ya, sonra Pong'a, sonra Leo'ya ve son olarak da Buzz'a baktım.

Gözlerim tekrar Dixon'a döndü ve "Evet" dedim.

Dixon, Leo ve Buzz'a baktı. "Bir CD'yi dolduracak kadar yeni materyaliniz var mı?"

"Elbette," dedi Buzz. "Ama biz The Gypsies'iz. Birkaç cover yapmalıyız."

"Kapak yok. Yeni şeyler yapıyoruz," diye ekledi Hugo.

"Dostum, en azından 'Ghostriders'ı bırakmalıyız. Ben de 'Altın Saçlı Kız Kardeş'i düşünüyorum," diye karar verdi Pong.

Leo, "'Altın Saçlı Rahibe' değil, 'La Grange', 'La Grange'ı kışından tekmeleyeceğiz," dedi.

"'La Grange!' Biz cover yapıyoruz, 'Ain't No Easy Way'i kaydetmeden 'La Grange'i kaydetmeyeceğiz," diye tersledi Hugo.

Belki de müdahale etmeliydim ama etmedim. Dixon Jones neye bulaştığını biliyor olmalıydı.

O yaptı.

Pong, Buzz ve Leo konuşmak için ağızlarını açmışlardı ama Dixon onlardan önce davrandı.

"'Ghostriders'," dedi kararlı bir şekilde ve gözleri bana kaydı. "Ve Joel'in adamlarıyla konuşup Stella'nın 'And So It Goes'u yapması için izin alacağız."

"Doğru," diye nefes aldı Ally.

"Belgeleri getirdin mi?" Hector Dixon'a sordu, o da başıyla onayladı. "Arabada. Onları sana vereceğim, ama birisini bulup Ne yaptıklarını bilen biri onlara bakabilir."

Bir an için rahatladığımı hissettim. Yeni ve aç sanatçıların imza sürecinde çuvallaması alışılmadık bir durum değildi ama Dixon'ın işi bu değildi.

Hector'un Dixon'a yönelttiği kavurucu sıcak bakışları gördüğümde rahatlamam dağıldı. Bakışları, kimsenin onu aptal yerine koymasına alışık olmadığını ve bundan pek hoşlanmadığını gösteriyordu.

Dixon da bunu fark etti ve küçük bir adım geri attı. Konuyu değiştirmeye (akıllıca) karar verdi.

"Onları ne kadar çabuk stüdyoya sokabilirsin?" diye sordu Hector.

"Hangi stüdyodan bahsediyoruz?" Shirleen Dixon'a sordu.

Dixon, "Los Angeles'taki yerimiz," diye cevap verdi. "Black Fat tüm masrafları karşılayacak. Çalıştıkları süre boyunca Chateau Marmont'ta odaları olacak."

Lanet olsun ama dalga geçmiyordu.

Chateau Effing Marmont'ta kalmak için Los Angeles'a tüm masrafları ödenmiş bir gezi mi?

Jim Morrison Chateau Marmont'ta kaldı, orada bir tahliye borusundan sarktı, sırtını incitti.

Ve Led Zeppelin motosikletlerini lobiden geçirdi.

Pong, Hugo ve Leo'nun Chateau Marmont'ta olduğunu düşününce kalbim küt küt atmaya başladı. Kendimi daha iyi hissetmemi sağlayan tek şey, bir yerlerde otelin depreme dayanıklı olduğunu duymuş olmamdı, bu da Çingenelerin onu yok edemeyeceği anlamına geliyordu.

Ve eğer Zeppelin motosikletleriyle lobiden geçebilseydi, personel muhtemelen The Gypsies'in maskaralıkları karşısında gözlerini kırpmazdı.

"Siktiğimin kıcını tekmele!" Pong ellerini havaya kaldırarak şeytan boynuzlarıyla "rock on" hareketi yaparak bağırdı.

Hector öldürücü darbeyi indirdi. "Stella güvende olana kadar Denver'dan dışarı adımını atmaz."

Leo, "Dostum, siz Springsteen ve tüm E Street Band'in güvenliğini sağlayabilirsiniz," diye sızlandı. "Bizi Los Angeles'a götürebilirsiniz."

"Stella güvende olana kadar hiçbir yere gitmiyorsun," dedi Hector Leo'nun ağzını kapatmasına neden olan bir ses tonuyla.

Dixon hemen, "Katılıyorum," diye söze girdi.

Hector Dixon'a başıyla selam verdi, döndü ve beni işaret etti. "Lanet olası sahne arkası kartları." Tekrar Dixon'a baktı ve "Hadi arabana gidelim." dedi.

Sonra gittiler.

Herkes kapıya baktı.

"Az önce ne oldu?" Chloe sessizce Lana'ya sordu.

"Emin değilim," diye yanıtladı Lana.

"Fazla bir şey yok," dedi Daisy soğukkanlılıkla. Sonra Chloe ve Lana'ya döndü ve çığlık attı. "Sadece kızımız ve grubu ateşli bir plak şirketiyle anlaşmak üzere!" Ellerini havaya kaldırdı ve "Yee ha!" diye bağırdı.

"Kahretsin, şimdi gerçekten ağlayacağım galiba. Allah kahretsin!" Indy yüzünü yelpazelemeye geri dönerek bağırdı.

"Şimdiden ağlıyorum!" Roxie feryat etti ve bu doğruydu. Lana bana gülümsedi. "Tatlım, bu harika!"

"Bu harika değil, bu doğru!" Ally çığlık attı.

"Rock 'n' roll!" Ava bağırdı, elleri havada, kendi şeytan boynuzlarını yapıyordu.

Herkes aşağı yukarı zıplamaya, çığlık atmaya, bağırmaya ve sarılmaya başladı.

"Şampanya, Biz ihtiyaç Şampanya!"
Daisy kapı açılmadan hemen önce
ciyakladı.

Mace ve Lee orada
durdular. Oda hareketsiz
kaldı.

Lanet olsun.

Ne yazık ki (ya da neyse ki, nasıl baktığınıza bağılı olarak) Lana'nın yanında duruyordum, kolum onun omuzlarında, onunki de belimdeydi.

Mace'i gördüğü anda vücudu kaskatı kesildi ve parmakları içeri girdi.

Herkes sessizdi.

Mace'in gözleri annesine

kilitlenmişti. Nefesimi tuttum.

Bakışlarının kilidi açıldı ve Chloe'ye

kaydı. Chloe'nin nefes aldığını
duydum.

Gözleri bana kaydı.

Ah canım.

Lana'yı sıktım.

"Bebeğim?" Mace'e seslendim. "Bu gece özel konuklarımız var, diğer adıyla Bogey One."

Çenesinin gerildiğini gördüm ve dilinin kapalı dudaklarının ardında dişlerinin izini sürmesini izledim.

Bilgin olsun diye söylüyorum, bunu iyiye işaret olarak algılamadım.

Lee'nin arkasında Vance ve Luke'u gördüm. Luke odaya girdi. Vance eğildi, kapı kolunu tuttu ve kapıyı kapattı, kendisi de kapının arkasındaydı. Lee ve Luke kapının önünde yerlerini aldılar.

Gözlerim tekrar Mace'e kaydı, o da bunu izlemek için gövdesini bükmüştü. Lee ellerini kalçalarına götürdü. Luke çapraz

kollarını göğsünde birleştirdi. İki adamın da gözleri Mace'in üzerindeydi.

Kesin olan bir şey vardı ki, Rock Chicks görevlerini ciddiye alıyordu. İstedığım her şeyi harfiyen yerine getirdiler.

Mace bana doğru döndü.

"Kai? Tatlım?" Lana yumuşak sesiyle seslendi.

Mace gözlerini kapattı ama yine de annesinin sesini duyduğunda yüzüne yayılan acıyı görebiliyordunuz.

"Belki de onları yalnız bırakmalıyız," diye fısıldadı Jules.

Mace'in gözleri açıldı ve ona dikildi, acı gitmiş yerine öfke gelmişti.

Kahretsin!

"Sakın kıpırdama," diye hırladı. Jules ve diğer herkes hareketsiz kaldı. "Mace," diye alçak sesle konuştu Lee onun arkasından.

Mace omzunun üzerinden Lee'ye baktı.

"Gösteri mi istediniz?" dediğinde sesi tehlikeliydi. Bir gösteri alacaksın."

Lana bir adım geri atmaya çalıştı ama kolum onu sımsıkı sardı.

"Mace, bana bak," dedim.

Hiç gecikmedi. Gözleri bana dikildi ve bakışlarının sıcaklığı altında eriyebileceğimi düşündüm.

"Bunu sen mi ayarladın?" diye

takıldı. "Evet," diye cevap

verdim.

"Bunu neden yaptın ki?" Duke'a

doğru baktım.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı.

Bakışlarım Mace'e döndü. "Çünkü Caitlin bunu isterdi."

Odadaki hava o kadar yoğunlaşmıştı ki sanki çorba soluyorduk. İçinde havuç ve kereviz parçaları olan, insanı boğmaya yetecek kadar yoğun bir çorba.

Sahip olduğum her şeyi aldım ama tıknaz havayı görmezden geldim.

"Onun için yapman gerekeni yaptın," dedim hemen.

"Şimdi onun burada olsaydı yapacağı şeyi yapıyorum. Kafadaki şeytanların sana işkence etmesini istemezdi. Onları kovalamak isterdi. Bunu yapmak için yanında değil, bu yüzden beni yanında istediğini söylediğine göre, o zaman bu işi bana vereceğini düşündüm. Ben de aldım. Onları kovalayacağım."

Lana'yı bıraktım ve Mace'e doğru ilerledim. Donup kalmıştı, korkunç bir şekilde donup kalmıştı. Şok geçirmiş gibi değil, sanki birine zarar vermemek için vücudunu sabit tutuyormuş gibiydi.

Bunun beni korkutmasına izin vermedim ve ona doğru ilerledim.

Ona bakmak için başımı arkaya yatırdım ve ellerimi hafifçe göğsüne koydum. Kalbinin hızlı ve sert attığını hissettim.

Elimin altında.

Bu beni korkuttu ama devam ettim.

"Ve bana neden bahsettiğimi bilmediğimi söyleme. Bunu yapmamı istemediğini biliyorum ama gazeteleri gördüm Mace. Onun fotoğraflarını gördüm. Seninle olan fotoğrafını gördüm. Kardeşini severdi. Senin mutlu olmanı isterdi. Ailene ihtiyacın var. Bu odadaki herkes senin ailen. Herkes seni önemseydiği için burada." Tereddüt ettim, gülümsedim ve sonra dedim ki, "Belki Pong ve Hugo hariç. Onlar burada çünkü The Rose'un soyunma odasında genellikle bedava bira oluyor."

Komik olmaya çalışıyordum, gerilimi düşürmek için. İşe yaramadı.

Mace bana baktı. Ben de baktım.

Mace'in bakışları daha da korkutucuydu. O kadar korkutucuydu ki beni korkuttu ama kabul ettim ve karşılık verdim.

Yanımızda bir hareket vardı. Mace ve benim kafalarımız döndü ve Chloe oradaydı.

Mace'e dokunacakmış gibi elini kaldırdı. Gözleri eline kaydı ve daraldı, o da elini bıraktı.

Bir nefes aldı ve tuttu.

Nefes verirken, "O haklı, tatlım. Tiny bunu isterdi."

Kız kardeşinin lakabını duyunca Mace'in vücudu sarsıldı ama tek kelime etmedi. Sadece ona baktı.

Beynim bana bunun pek iyi gitmediğini söyledi.

Kapa çeneni! Geri döndüm.

Chloe elini kaldırdı ve koluma dokundu. Oraya baskı uyguladı, ben de yana doğru hareket ettim. Şimdi Lana oradaydı, Mace'in yanında, benim karşımda duruyordu. Ama benim gözlerim Chloe'deydi. Elini kot pantolonunun cebine sokmuştu ve çıkardığında parmaklarından bir zincir sarkıyordu.

Chloe o kadar derin bir nefes aldı ki, göğsü gözle görülür bir şekilde genişledi. Nefesini bıraktı ve Mace'e doğru eğildi. Parmak uçlarında ayağa kalktı, kollarını Mace'in boynuna doladı, zinciri ellerinin arasına aldı, zincirden küçük bir halka sarkıyordu. Zinciri Mace'in hâlâ donmuş olan boynuna doladı.

Chloe tekrar ayağa kalktı ama bir elini kaldırarak bir parmağını adamın boğazında duran yüzüğe dokundurdu.

"O yüzüğü çok severdi. Hiç çıkarmazdı. O zamandan beri onu sana vermek istiyordum..." Durdu ve yavaşça başını salladı, sonra devam etti, "Bunu ona sen vermiştin, hatırladın mı? On dördüncü yaşında-"

Sözünü bitirmedi. Mace'in kolları dışarı fırladı ve onu öyle sert bir şekilde bedenine çekti ki başı geriye doğru sarsıldı ve küçük bir çığlık attı. Yüzünü onun boynuna gömerken sırtı kavislendi.

Boğazım düğümlendi ve gözyaşlarımın hemen gözlerime dolup taşığını hissettim.

Tereddüt etti, muhtemelen hâlâ onun kollarında olmanın etkisinden kurtulamamıştı. Sonra Chloe kollarını onun boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı.

Lee'nin "Dışarı, şimdi," dediğini duydum ve etrafımızda bir hareketlenme oldu.

Lana kollarını ikisine doladı ve ben bir adım geri çekildim. Diğerleri gidiyordu ve ben de gidiyordum. Bu ailenin yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

İkinci bir adım atamadım. Mace'in eli dışarı fırladı ve bileğime dolandı. Başını kaldırdı, gözleri gözlerime kilitlendi ve beni olduğum yere mıhladı.

Tek kelime etmesine gerek kalmadı. Yerleştim.

Beni bıraktı ve annesine döndü.

Sanki daha dün oradaymış gibi onun kollarına kaydı.

Mace annesine sarılırken kapıya baktım. Floyd oradaydı.

Lee de öyleydi.

Floyd bana göz

kırptı. Lee de öyle.

Önce Floyd çıktı.

Lee kapıyı arkasından kapattı.



Mikrofona "Ve ağlama sırası sende kızım," diye şarkı söyledim.

Journey'nin "Lovin', Touchin', Squeezin'" şarkısının "nana" larını söylemeye başladım, grup ikinci seferde devreye girdi ve tüm kalabalık ellerini havaya kaldırarak ritme eşlik etti. Kalabalığın içinde Rock Chicks'le birlikte en önde yer alan Lana ve Chloe de vardı.

Lana'nın bir rock konserinde ön tarafta çok rahat olduğunu hemen fark ettim. Buzz ve Leo'nun üç yeni şarkısı dışında çaldığımız her şarkıyı bilerek yüksek sesle söylemesini izledim. Dans etti ve sallandı ve diyelim ki Mace'in annesi hareket edebiliyordu. Çok seksiydi ve rock 'n' roll'u sevdiği belliydi.

Lana için bir öğleden sonra Guitar Hero kesinlikle gidilecek yoldu.

Öte yandan, Chloe'nin kendini kaptırması biraz zaman aldı (en sevdiği müzik de muhtemelen Çaykovski'ydi). Yine de, The Gypsies gözyaşı döküyordu ve bu havayı hissetmesi ve onu gitmesi gereken yere götürmesine izin vermesi çok uzun sürmedi.

Güvenlik ekibi diğer konserlerdekiyle aynıydı ama Hank ve Eddie orada değildi çünkü Sidney Carter'ın operasyonunu dağıtıyorlardı. Onların yerine Indy'nin babası Tom, Hank, Lee ve Ally'nin babası Malcolm vardı.

Tom ve Duke sahneye yakın bir yerde beni ve Rock Chicks'i koruyorlardı.

Buluşmadan sonra Mace'e Dixon Jones ve Chateau Marmont'tan bahsetmek ve onun onaylayan gülümsemesinin ve dudak dokunuşunun beni mutlu bir ürpertiye boğmasına izin vermek için yeterince zamanım olmuştu. Sonra Chloe ve ben onu Lana ile yalnız bıraktık.

Onlara mahremiyet sağlamak için, her zamanki gibi grupla sahne arkasında takılmak yerine, Rock Chicks ve bira içmeyen Chloe ile barda oturup bira içtim. O martini içerdi. Chloe çok klas bir hanımefendiydi. Sahneye çıkma zamanı gelene kadar barda, Duke yanıma yapışmış halde hayranlarımdan bazılarıyla konuştum.

"Na-nas "ı söylerken gülümsüyordum, kolum havadaydı, ileri geri hareket ediyordum. Kalabalık ritmimi yakaladı ve hep bir ağızdan kollarını benimkilerle birlikte hareket ettirerek grupla birlikte "na-nas "ı söylediler.

Gözlerim kalabalığın arasında gezindi ve Luke'u kapıda, sahneye sırtını dönmüş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kulübün fedailerinden biriyle konuşurken gördüm.

Şarkı söylemeye devam ettim, gözlerim hareket etmeye devam etti ve Mace'in kalabalığın omuzları üzerinde durduğunu gördüm. Gözleri tarıyordu.

Bekledim ve tam da olacağını bildiğim gibi bakışları bana geldi. Bilmiyordum ama gözleri bana çarptığı anda gülümsemem daha da arttı. Lana ve Chloe'nin gülümsememi yakaladıklarını ve ne olduğumu görmek için arkalarını döndüklerini de bilmiyordum.

gölümsüyordu. Dahası, Mace olduğunu gördüklerinde Chloe tekrar gözyaşlarına boğuldu ve Lana ona sarıldı.

Mace'in gözleri tekrar kalabalığı taramak için benden ayrıldı ve gözlerim hareket etmeye devam etti, hala "na-nas" söylüyordum, hala mutlu yerimde, şanslı yerimde yaşıyordum. Grubumun albüm kaydı için Los Angeles'a gittiği yerde. Mace'in şeytanlarını kovaladığım ve ona ailesini geri verdiğim yer.

Şu an yaşadığım yer.

Mace'in beni sevdiği yer.

Gözlerim bar boyunca gezindi ve o mutlu yerde bir şeyler değişti. Ne olduğunu anlayamıyordum ama bir şeyler ters gidiyordu.

Kalabalıkla birlikte tezahürat yapmaya devam ederken, ellerim havada, gözlerim bara geri döndü.

O zaman
indir.

O zaman geri
çekil.

Sonra Tex'in barda oturmadığını fark ettim. Ve Tex tekilayı hiç getirmemişti.

Gözlerim kalabalığın içinde Tex'i arar ama bulamazken grup ve ben otomatik olarak "na-nas "ı bitirdik.

Grup çalmayı bıraktı ve mikrofona "Biraz ara vereceğiz, geri döneceğiz!" dedim.

Kalabalık kükredi ve ben de onlara el sallayıp gülümsedim, görünüşümü korudum ama olabildiğince hızlı hareket ettim

Sahne dışında.

Duke elinde birayla oradaydı ve birayı elime tutuşturdu.

"Kızım, normalde ortalığı yıkarsın ama bu gece sana söylemeliyim tatlım, harikası!" Duke bana böyle dedi ve normalde bu iltifat karşısında şaşkına döner, hatta duygulanırdım. Duke pek sık iltifat etmezdi.

Bunun yerine ona baktım ve "Tex nerede?" diye sordum.

Duke'un vücudu kıpırdamadan durdu, sonra kafası barı taramak için sarsıldı.

Grubum arkamdan aşağı inmişti ve Rock Chicks sahnenin etrafında dönüyordu ama onlara bakmadım.

Hareket ettim.

Kalabalığı ite kaka geçtim. İnsanlar dikkatimi çekmeye, beni durdurmaya, benimle konuşmaya çalışıyordu. Mace'in bana doğru geldiğini görene kadar itişip kakışarak ilerlerken onların sözlerini duydum.

Önünde durdum, ellerimi göğsüne koydum ve başımı geriye doğru eğdim.

Bana gülümseyerek bakıyordu, yüzü yumuşak, sesi alçaktı. "Bebeğim-" diye başladı.

Sözünü kestim, "Tex nerede?"

Başı sarsıldı ve sonra yukarı fırladı. O da barı taradı.

Parmaklarım tişörtünün içine kıvrıldı. "Geldiğimde beni arka kapıda karşıladı. Bana tekila getirmeye gitti. O zamandan beri onu görmedim. Olan onca şeyden sonra, düşünemedim-"

Bitirmedim. Mace'in eli benimkine dolandı ve kalabalığın arasından ilerlemeye başladı. Sahnenin kenarına geldiğimizde Rock Chicks solgun görünüyordu ve Hot Bunch bir araya toplanmıştı. Lee, Mace'e mutsuz bir bakış attı ve telefonuna sarıldı.

"Onu gören oldu mu?" Roxie sordu.

"Geldiğimizde, ama o zamandan beri onu görmedim," diye cevap verdi Jet.

"Siktir," diye mırıldandı Duke.

"Neler oluyor?" Lana, Mace ve bana yaklaşıp sordu.

"Adamlarımızdan biri kayıp," dedim ve Mace'e baktım. "Bir duyuru yapmamız gerekiyor. Gösteriyi durdurun," dedim.

Lee telefonu kapattı ve gruba seslendi: "Kızlar eve gidiyor. O zaman herkesi sahaya istiyorum. Bobby, Matt, Duke, Tom ve babam Stella ve grupla kalacaklar. Matt, Stella'yı eve götürmekten sen sorumlusun. Baba, konser bittiğinde her grup üyesi için polis eskortu ayarla. Tamam mı?"

Malcolm başını salladı.

"Siktir!" Duke patladı. "Bunu nasıl kaçırdık?"

"Benim hatam," diye fısıldadım.

Lee'nin gözleri bana kaydı.

"Bunu aklınızdan çıkarın. İşı bitirin," diye emretti, sonra Hector ve Darius bulundukları yerden toplanma yerine geldiklerinde bakışları adamları arasında dolaştı. "Luke, Ava ve Ally sende. Darius, sende Shirleen, Daisy, Lana ve Chloe var. Hector, sende Jet ve Roxie var. Vance, Jules ve Indy seninle. Mace, sen benimlesin. Hadi gidelim."

Matt'e bakan Mace dıĞında hepsi gitti.

"Bunun sende olduğunu bilmem gerek."

Matt başını salladı. "Anladım."

Mace'in gözleri Tom'a kaydđ ve sadece bir bakış olarak tanımlanabilecek bir hareketle Tom'u şişledi.

Tom dedi ki, "Biz hallederiz. Gidin."

Mace bana baktı ve ben de gevelemeye başladım: "Bu benim hatam. Düşünemedik. Yakalayamadık. Herkes benim, senin, Dixon'ın, annenin, Chloe'nin derdine düşmüştü. Tüm bunlar bitene kadar beklemem gerektiğini biliyordum. Eğer Tex'e bir şey olursa-"

Parmağı dudaklarıma gitti, beni etkili bir şekilde susturdu, sonra aşağı indi ve eli boynuma dolandı. Boynumu sıkarken bana baktı.

Sonra da gitti.

Korku vücuduma yayılırken gözlerim Mace'in Lee'yi takip ederek geçtiğı kulis kapısına kilitlenmişti.

"Hepsi benim hatam," diye fısıldadım.

YİRMİ DÖRT



ARTIK SARILMAK YOK.

Jules

M Kedimiz Boo ve ben iyi uyuyamadık, bütün gece dönüp durduk, Vance'in eve gelmesini ya da telefon etmesini bekledik.

Her şeyin yolunda olduğunu söyle.

O yapmadı.

Alarm çaldı ve yataktan kalktım, Boo'yu besledim ve sabah işlerimi hallettim. Ayakta durmuş, kalçalarımı tezgâha dayamış, hafif kızarmış tost yiyordum.

Sınırlı bir başarıyla yemek yapmayı öğrenmeye çalışıyordum. Tost yapmayı denemiş ama bir türlü becerememiştim ve sabah bulantıları yakamı bırakmadığı için hafif kızarmış ekmek, tamamen yanmış ekmekten çok daha iyiydi.

Vance arka kapıdan girdiğinde hafifçe tost yapıyordum.

Gözleri bana kaydı ve alarmı devre dışı bırakıp yeniden etkinleştirmek için dönmeden önce, "Hey, Prenses," dedi.

Bekledim ve yanıma geldi, bir kolunu belime doladı, beni kendine çekti ve dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

Bunun iyi olmadığını biliyordum. Eğer haber iyi olsaydı, haberi vermeden önce kolunu bana dolaması gerekmezdi.

Başını kaldırdıktan sonra yumuşak bir sesle, "Hiçbir şeyimiz yok," dedi.

Gözlerimi kapattım ve Vance'in kolu belime daha sıkı dolandığında açtım.

"Duş alıp ofise gitmeliyim. Bir brifing yapacağız ve hepimiz dışarı çıkacağız."

Başımı salladım ve "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" diye sordum.

Başını iki yana salladı. "Sid genellikle iletişim kurar, insanlara ne istediğini ya da neyi neden yaptığını bildirir. Tek kelime yok."

"Sence Tex iyi mi?"

Yüzü gerildi ve o "Sid boş işlerle uğraşmaz" demeden önce cevabımı almıştım. Durum iyi görünmüyor, Jules."

Dudağımı ısırdım ve ağlamamaya çalıştım.

"Hank, Roxie'nin berbat durumda olduğunu söyledi," dedi Vance. "Bugün ona biraz zaman ayırabilir misin?"

Gözyaşlarımı yuttum ve başımı salladım.

Tex, Roxie'nin amcasıydı. Onlarca yıldır ailesinden uzaktı ama mektuplar aracılığıyla, Roxie'nin çocukluğundan beri yakındılar. Sekiz ay önce, Stella'nın dün gece Mace için yaptığını o da Tex için yapmıştı. Onu ailesine geri getirmişti.

Vance konuşmaya devam etti. "Ben meşgul olacağım Prenses, sen de emlakçıyı ara. O ev için bir teklif yap."

"Bekleyebilir," diye cevap verdim.

Kolu tekrar sıkılaştı ve eli yüzümün yanına geldi. "Gördüğümüz ve ikimizin de sevdiği tek yer burası. Bu doğru. Sen hâlâ Nick'e yakın olacaksın, ben de ofise yakın olacağım. Bunu kaybetmek istemiyorum. Teklifi yap."

"Şu anda Tex'ten başka bir şey düşünemiyorum. Başka bir ev olacak-"

"Bırak Tex için biz endişelenelim. Sen ailemizle ilgilen." "Crowe-"

Vücudu birkaç santim geriye kayd ve eli karnıma gitti. Elini oraya koymayı severdi. Bu günlerde eli orada uyuyordu.

Muhtemelen elini oraya koymasından hoşlandığımı söylemeliyim. Belki de orada olmasından daha çok.

"O gelmeden önce yerleşmek istiyorum, Prenses," dedi Vance sessizce. "Teklifi yap."

Yaptığının yanına kâr kalacağını düşünerek araya sıkıştırdığı şey karşısında gözlerim kısıldı.

İkinci üç aylık döneme girdiğimden beri bebeğin cinsiyeti hakkında süregelen bir tartışma yaşıyorduk. İkimiz de bilmek istemediğimiz için doktora sormamıştık.

Bazı nedenlerden dolayı, muhtemelen hormonlar, bu tartışma beni gerçekten rahatsız etti. Vance (ve şimdi Nick de işin içindeydi) bunun çok komik olduğunu düşünüyordu. Aslında, ikisi de bunu düzenli olarak gündeme getiriyorlardı ve ilerlemişti. Artık isimler hakkında kavga ediyorduk.

"O bir erkek değil. Bir kız. Adı da Reba Teyze'ye ithafen Rebecca Ann olacak."

Dudakları küçük bir gülümseme oluşturdu. Eli karnımdan ayrıldı, tekrar yaklaştı ve her iki kolu da bana sıkıca sarıldı.

"Teyzenin adını vereceğin bir kızın olmasını ne kadar istesem de, bu bir erkek olacak. Ve adını Max koyacağız," diye karşılık verdi Vance.

Ne demek istediğimi anladınız mı?

"Kız olacak ama eğer erkek olursa adını Harry koyacağız," diye karşılık verdim.

"Ben çocuk doğurmuyorum Harry."

"Evet, öylesin. Harry iyi bir isim."

"Harry başkasının çocuğuna verilen bir isim, benim çocuğuma değil." "Crowe-"

Yüzü yaklaştı. "Seninle bu konuda kavga etmekten hoşlandığımı biliyorsun Jules, ama yapacak işlerim var."

Vücudum hareketsizleşti ve başımı salladım. Ağzı ağzıma geldi ve beni kısa bir süre öptü. Sonra elleri kemerinde uzaklaştı.

"Tost ister misin?" Giderken arkasından bağırdım.

"Başaracağım," diye bağırdı ve banyoya girip kapıyı kapattı.

"Bunun iyi bir seçim olduğunu düşünüyorum," dedim Boo'ya, mutfakta yerde oturuyordu, büyük, siyah, gür kuyruğu genişçe sallanıyordu, bana pisi pisi bir surat veriyordu, Vance'in içeri girip tüm ilgiyi bana vermesinden hiç memnun değildi.

"Miyav," diye kabul etti Boo.



KING'İN SIĞINAĞINA VARDIM, oraya polis eskortuyla gittim, hormonlu ya da değil, can sıkıcı bulduğum bir şeydi, çünkü benim zamanımda (birkaç ay önce olduğu gibi) ciddi kışları tekmeleyebilirdim. Kapıdan içeri girer girmez May üzerime gelmeye başladı.

May barınakta gönüllüydü ve benden otuz yaş büyük olmasına rağmen en yakın arkadaşımdı. Sert bir derisi, yumuşak bir merkezi (gerçek ve mecazi anlamda) ve altın gibi bir kalbi vardı.

"Bir sorunumuz var," diye duyurdu.

Sormak için ağzımı açtım ama sorunun ne olduğunu hemen anladım.

Roam odadaydı.

"Bunu ben hallederim," dedim May'e ve Roam'a doğru yürüdüm.

Ona ulaşır ulaşmaz, "Burada ne yapıyorsun? Okulda olmalıydın."

Roam, Clarice'le birlikteydi, o da bir kaçaktı ama şimdi eğitimcilerle ve Daisy'yle çok zaman geçiriyordu ve henüz on yedi yaşında olmasına rağmen çocuklardan biri olmaktan çok bir gönüllü gibiydi. Çocukları hizada tutuyor, onları sokaklardan kurtarmaya yardımcı oluyor, sosyal hizmet görevlilerine sessizce bilgi veriyor ve bazen çocukları eğitimcilerle seanslara katılmaya ikna ediyordu.

Roam ve Clarice birkaç çocukla daha konuşuyordu, ikisi de barınakta yeniydi, bu yüzden onları çok iyi tanıımıyordum.

Roam'un gözleri bana geldi ve kanepenin arkasında oturduğu yerden kalktı.

"Hukuk," dedi ve hepsi bu kadar.

Birkaç adım uzaklaştı ve benim de onu takip etmemi beklediğini düşündüm.

Durup bana baktığında yanılmadığımı anladım.

Roam benim çocuklarımdan biriydi. Bir bakıma, artık on altı yaşında olmasına, Shirleen'le yaşamasına ve hızla büyümesine rağmen, hâlâ çocuklarımdan biriydi.

Özel bir tane.

Yedi ay önce, benim hayatımı kurtarmak için bir kurşun yedi. Ben de onunkini kurtarmak için iki kurşun yedim ve bir adamı öldürdüm. Bu konu hakkında konuşmazdık ama belli ki yakındık. May ve Sniff'le birlikte düğünümde beni desteklemişti.

Vance hem Roam'u hem de Sniff'i kanatları altına almıştı ve okulda olmadıkları, kızlarla çıkmadıkları, ev ödevlerini yapmadıkları ya da Shirleen tarafından sert bir şekilde sevilmedikleri zamanlarda Nightingale Investigations'ın gözetleme odasında çalışıyorlardı. Alışılmadık bir durumdu ama bazen Vance ile birlikte gezintiye çıkıyorlardı ve son zamanlarda Luke da onları gezintiye çıkarıyordu.

Ancak Roam'un bana sokak adımla hitap etmesi ve ardından küstahça onu takip etmemi beklemesi Crowe Etkisi'ni fazlasıyla andırıyordu. Aslında, o kadar Hot Bunch'a benziyordu ki, Nightingale Investigations'taki zamanının kısaltılması gerektiğini düşünüyordum.

Bir şey söylemek istesem de onu takip ettim. Barınaktaki çocuklar ona saygı duyuyordu. Uzun zamandır sokaklardaydı ve bunu başarmıştı. En iyi arkadaşını kötü uyuşturucular yüzünden kaybetmiş ve benim için kurşun yemişti. Şimdi iyi bir yuvadaydı, eğitim alıyordu ve bunu söylemenin başka bir yolu yoktu, o bir Nightingale Araştırma Çırağıydı. Nightingale Adamları'nın kötü bir şöhreti vardı. Roam'un onlarla takılması çok büyük bir olaydı.

Yanına vardığımda, kısık bir sesle, "Neden okulda değilsin?" diye çıkıştım.

"Tex'in üzerinde bir hat olabilir," diye yanıtladı.

Gözlerimi kırptım ama vücudumun geri kalanı dondu. Kendime geldim, kolunu tuttum ve onu daha uzağa çektim.

May yanımıza geldi ve bize yaklaştı. "Neler oluyor?"

May'i görmezden geldim, gözlerim Roam'a yapışmıştı.
"Konuş."

"Bazı çocuklar bir şey görmüş. Tex'in kim olduğunu biliyorlarmış, beni aradılar. Sniff ve ben dün gece gizlice dışarı çıktık, Shirleen'in Navigator'ını aldık ve etrafı kontrol etmeye başladık. Sniff, çocukların onu götürdüklerini söyledikleri binayı izliyor. Etrafta dolaşp sorular soruyordum. Sanırım bu doğru olabilir," diye yanıtladı Roam.

"Bunu Vance'e söyledin mi?" Ben sordum.

"Olmayacaksa aptal gibi görünmek istemedim-" Roam başladı ama ben araya girdim.

"Ara onu. Hemen şimdi. Ona bildiğin her şeyi anlat."

"Hâlâ emin değilim-" diye yeniden başladı Roam.

Eğildim. "Bundan daha iyisini biliyorsun. Bunun bir önemi yok. Her ipucunun takip edilmesi gerekir."

Bana bir süre baktı, başını salladı ve telefonunu çıkardı, iki adım uzaklaştı ve bir tuşa bastı. Telefonu kulağına götürmesini ve mırıldanmaya başlamasını izledim.

"Şu çocuk," dedi May ve sesi hem gururlu hem de kızgındı.

"Evet," diye onayladım ve hem May hem de ben gözlerimizi Roam'dan ayırmadık.

Midemin çalkalandığını hissettiğim gibi kıcımlın da titrediğini hissettim.

Vance'in bebeğini doğurmayı dört gözle bekliyordum. dört gözle bekliyordum. Çünkü bebeğimiz doğduktan sonra

olmazdı. olmak hasta hepsi ve lanet olsun
zaman (aralarında diğer nedenler).

Arka cebimden telefonu çıkardım ve mide bulantımı yuttum.

Ekranda "SNIFF ARIYOR" yazıyordu.

Gözlerim May'e kaydı. Telefonu açtım ve kulağıma götürdüm.

"Konuş benimle," dedim ve nefes alıp verdiğini duydum ama tek kelime etmedi. "Kokla?" Sertçe seslendim.

May'in gözlerinin kısıldığını gördüm ve Roam'un dilimini üzerimde hissettim. "Kanun mu?" Sniff nefes nefese söyledi.

Kapıya doğru ilerlemeye başladım. "Anahtarlar," diye bağırdım May'e. Vücudu sarsıldı ve çantasını koyduğu mutfığa doğru koşmaya başladı.

Telefonda "Neredesin?" diye sordum.

"Binadan kaçıyorum. Tex benimle birlikte. O...lanet olsun, Law, onu havaya uçurdu," dedi Sniff bana.

Hareket etmeyi bıraktım. "Ne?"

Daha çok nefes alıyordu ama konuşuyordu. Sniff çok konuşuyordu. Onu susturmak için patlayan bir binadan kaçmaktan daha fazlası gerekecekti.

"Tex lanet binayı havaya uçurdu. Çılgıncaydı."

"Ver şu lanet şeyi bana," diye gürlediğini duydum Tex'in nefes nefese, sonra da kulağımın dibinde. "Jules?"

Sesini duyunca elim boğazıma gitti, gözlerim doldu ve vücudumu bir sandalyeye yaklaşıp kadar kaydurdım. "İyi misin?" diye sorduğumda sandalyeye gömülüyordum.

"Şerefsizler beni fena çarptı. Başım çatlayacak gibi ağrıyor," diye cevap verdi. "Bir araca ihtiyacımız var" dedi, sanki bir partideymiş, belirlenen şoför onu ekmiş ve kısmen sinirlenmiş ama yine de partinin tadını çıkarıyormuş gibi.

Başka bir deyişle, Tex iyiydi.

May bana doğru koşuyordu.

Ona döndüm ve başımı salladım.

"Neredesin sen?" Tex'e sordum.

Sonra ağızlıktan bir ses duydum, "Neredeyiz evlat?"

"Commerce City," diye cevap verdi Sniff ve birkaç cadde ve sokak ismi verdiğini duydum.

Benim gözler taşındı için Dolaşmak kim gel yakın ve Telefonu için parmaklarımı şıklattım.

"Bekle, Tex," dedim ve Roam'un telefonunu elinden kapıp diğer kulağıma götürdüm. "Vance?"

"Beni yakaladınız Prenses," diye cevap verdi.

"Telefonumda Tex var. O iyi. Sniff'le birlikte." Ona elimdeki tüm bilgileri verdim.

Vance kulağıma sokakları tekrarladı. Muhtemelen bunu birlikte olduğu kişinin iyiliği için yapıyordu. Sonra kırdı,

"Anlaşıldı, Jules. Hâlâ hatta mı?" "Evet. Sniff'in telefonunda."

"İnin. Darius en yakınımızda. Sniff'i arayacak."

"Tamam."

"Bir binayı havaya uçurduğunu mu söyledin?" "Sniff öyle söyledi."

Birkaç vuruşluk sessizlikten sonra, "Tanrım, şimdi polis bandında."

Sonra gülmeye başladı.

"Crowe! Bunda hiç komik bir şey yok!" Bağırdım ve herkes beni dinlemek için döndü.

"Haklısın." Hala gülüyordu ve sonra "Dışarı" dedi.

Bağlantıyı kes.

Roam'un telefonunu kapattım ve kendi telefonuma döndüm. "Tex, orada mısın?"

"Başka nerede olabilirdim ki?" Tex gürledi ve bu kaba olsa da, o Tex'ti ve kaba olabilecek kadar hayatta ve iyiydi, bu yüzden sevinçle bağırabilirdim.

"Vance nerede olduğunuzu biliyor. Darius bölgede. Yakında seni arayacaklar. Darius'un araması için hattı açık tutun."

"Yakaladım."

Bağlantıyı kes.

May'e baktım ama "Law, siktir dememelisin" diyen Roam'du.

Homurdandım.

Sonra geldiğini hissettim.

Banyoya koştum ve kustum.



Yaklaşık bir saat sonra Bobby beni ve Roam'u almaya geldi. Stella ve Ava çoktan onun Explorer'ına binmişlerdi.

Hepimiz Fortnum'a gittik.

Oraya vardığımızda Tex espresso tezgahının arkasındaydı. Roxie de onun yanındaydı. Jet, Indy ve Ally de onlarla birlikte tezgâhın arkasındaydı. Lee, Eddie, Hank, Sniff ve Darius tezgâhın önünde duruyorlardı. Duke ve Jane en sonda duruyordu. Hiç müşteri yoktu. Fortnum's resmen kapanmıştı.

Tex mağazaya girer girmez bize bir portafilter salladı. İçi hâlâ kullanılmış kahve telvesiyle doluydu. Telveleler odanın öbür ucuna uçtu ve bir masanın yanına sıçradı.

"Eğer siz kızlar bana yaklaşırsanız, yemin ederim birinin kafasını koparırım!" diye gürledi. "Ben iyiyim. Artık sarılmak yok!"

Hepimiz geri çekildik ve Ava ellerini bile kaldırdı.

"Pekâlâ, pekâlâ. Sarılmak yok," dedi Ava ve temkinli bir şekilde dükkâna girdik.

Roam, Sniff'in yanına gitti. Onlar da sarılmadılar, sadece karmaşık bir tokalaşma yaptılar ve yetişkinlerden uzaklaştılar.

"Tex, hayatta olduğun için mutluyum ama şaka yapmıyorum, telve dolu bir portafiltreyi bir kez daha etrafa fırlatırsan kafanı koparırım," diye tersledi Indy.

Bu Tex'in kaşlarını çatmasına ve Indy'ye sırtıtmasına neden oldu.

"Ne oldu?" Tezgâha yaklaştığımda sordum.

Ally, "Henüz söylemedi," diye bilgi verdi.

"Hikayeyi bir kez anlatacağım. Daisy ve Shirleen burada değil. Buraya geldiğimde Indy ve Jet'e anlatsaydım, Ally geldiğinde ona, o geldiğinde de Roxie'ye anlatmak zorunda kalacaktım. Şimdi de sana. Sonra Daisy ve sonra Shirleen. Beklemek zorunda kalacaksın," diye gürledi Tex.

"Bir binayı havaya uçurdu!" Sniff bağırdı, yetişkin sohbetini genç sohbetinden daha çok sevdiğine karar verdi.

Ava ve Stella'nın nefesleri kesildi. Belli ki henüz tam bir brifing almamışlardı.

"Bir binayı mı havaya uçurdun?" Stella gözlerini kocaman açmış Tex'e bakıyordu.

Tex, "Moronlar beni kimyasalların bulunduğu bir binaya götürdü," diye açıkladı.

"Bir bomba yaptı!" Sniff tezgâhın önündeki grubun yanına gelerek bağırdı.

Herkesin gözleri Tex'e kaydı ve o da omuz silkerek, "Beni içeri kilitlediler. Bir şekilde dışarı çıkmam gerekiyordu."

"Yani binayı sen mi havaya uçurdun?" Stella sordu.

"Ben sadece kapıyı patlatıp açmak istemiştim. Ama dediğim gibi, her yer kimyasallarla doluydu," diye yanıtladı Tex.

"Yani, kapıyı patlattığın anda tüm bina havaya uçtu," dedi Stella, açıkça bunu kabullenememişti.

Tex yine omuz silkti. "Olur böyle şeyler."

Kapının üzerindeki zil çaldı ve Ally "Kapalıyız!" diye bağırdı.

Farkında olmayan erkek müşteri mırıldanırken herkes kapıya döndü, "Ama bugün Cuma. Cuma günü herkes açık." Tex'i işaret etti. "Ve gazetelerde kahvesinin Denver'ın en iyisi olduğu yazıyor. Belki Amerika'nın bile."

Ally müşteriye "Daha yeni bir binayı havaya uçurdu," dedi. "Hâlâ kimyasallarla kirlenmiş olabilir. Kapıdaki tabelada da yazdığı gibi kapalıyız."

Ally'nin sözleri üzerine müşterinin gözleri büyüdü ve hepimizin içinde dolaştı.

Sonunda nefes aldı, "Bu doğru. Hepiniz hakkında söylenen her şey doğru." Gözleri Stella'ya odaklandı. "Aman Tanrım. Sen Stella Gunn'sın."

"Dostum. 'Kapalı' ne demek bilmiyor musun?" Ally tersledi.

Lee müşteriye doğru yürüdü ve adamın gözleri Lee'ye kaydı.

"Vay canına, seni tanıyorum. Gazetede resminizi gördüm. Kızıl saçlı kızı tavlamışsın ve Nightingale Investigations'ın sahibisin," dedi müşteri, gözlerini Lee'ye dikerek ve kendimi tutamadım, biraz gülmek zorunda kaldım çünkü Lee'ye gerçek bir film yıldızıymış gibi bakıyordu. "Beni dışarı mı atacaksın?" diye sordu Lee'ye, sanki bunu yapmasını istiyormuş gibi.

"Hayır, hemen şimdi çıkıp gideceksin." Lee cevap verdi.

Lee'nin derin sesi ve tehditkâr tonu karşısında müşterinin ağzı açık kaldı ve sonra fısıldadı, "Hiç birini öldürdün mü?"

Lee tehditkâr bir şekilde eğildi. "Bugün mü demek istiyorsun?"

Bunun üzerine müşteri ipucunu aldı, gözleriyle bir mağaza kaydırması daha yaptı ve gitti.

Lee kapıyı arkasından kilitledi.

"Bu her zaman böyledir," diye gürledi Tex. "Gazetelere kim konuşuyorsa onu öldüreceğim. Ya Paul Newman'mışım gibi yıldızlara vurulmuş gibi davranıyorlar ya da nefes almaları umurundaymış gibi onlara iyi davranmamı bekliyorlar. Bu işin tek iyi yanı bahşiş kavanozunun günde üç kez boşaltılması gerekiyor. Sürekli taze su dolduran kedi su kaplarından almayı düşünüyorum, tıpkı bir kedi çeşmesi gibi."

Stella hâlâ Tex'e bakıyordu, daha beş dakika önce bir binayı havaya uçurmaktan söz etmişti, şimdi ise kedi su fıskiyelerinden söz ediyordu.

Başka kimse bunun olağandışı olduğunu düşünmedi. Çünkü değildi.

Kapı çalındı ve Daisy, Lana ve Chloe Mace ile birlikte oradaydı. Lee kapıyı açtı ve içeri daldılar.

Tex, "Biriniz bana sarılırsa boynunu kırarım," diye gürledi.

Lana kayarak durdu. Chloe'nin beti benzi attı. Daisy Tex'i tamamen görmezden geldi. Dükkâna doğru ilerledi, tezgâhın arkasındaki insanların arasından geçti ve kısa kollarını Tex'in geniş cüssesine dolayabildiği kadar uzattı.

"Kadın!" Tex mağdur bir şekilde bağırdı.

Daisy "Kapa çeneni," diye fısıldadı ama sesi yarıda kesildi ve sessiz bir hıçkırık duyduk.

Oda hareketsiz kaldı. Herkes birbirine baktı ve Roxie'nin gözlerinin yaşlarla dolduğunu gördüm.

Tex rahatladı ve kolları Daisy'nin etrafında hareket etti. "Ben iyiyim, sevgilim," diye mırıldandı.

İşte o zaman Daisy şaha kalktı ve küçük yumruklarıyla ona vurmaya başladı.

"Beni bir daha böyle korkutma, Tex MacMillan, yoksa kıcına tekme basarım!" diye bağırdı.

Tex bir an için şaşırmış görünüyordu.

Sonra bir kahkaha attı.

Tex, "Kahretsin kadın, sanki kıcıımı tekmeleyebilirmişsin gibi," diye yuhaladı.

Roxie Daisy'yi çekerek, "Neden Tex Amca'nın sana bir latte yapmasına izin vermiyorsun?" diye sordu.

"Aynen öyle," diye tersledi Daisy. "Mocha, duble çikolata," ve akan maskarasını temizledi.

Jet, "Belki de tuvalete gidip bunu yapmalısın," diye önerdi.

Daisy Tex'e döndü ve yüzünü işaret etti. "Şimdi de rimelimi mahvettin!"

Bunun üzerine, mağazanın arka tarafına, sadece personelin girebildiği Rock Chicks ve Hot Bunch'a özel bir tuvaletin olduğu yere gitti.

"Sorun yok. Normalde bu kadar çılgın değiliz," dedi Jet Lana ve Chloe'ye.

"Evet, öyleyiz," diye mırıldandı Ally.

"Burada ne için duruyorum, sağlığım için mi?" Tex gürledi, Daisy'nin mocha'sını çoktan hazırlamıştı. "Kahveye ihtiyacı olan var mı?"

Duke, Lana ve Chloe'yi tezgâha götürmek için ilerledi.

Döndüm ve Mace'in Stella'yı sahiplendiğini gördüm. Stella Mace'in önüne yatmış, başı çenesinin altında, kolları Mace'in belinde, Mace'in kolları da Stella'nın kollarındaydı. Ellerinden biri

kaldırdı ve parmaklarını onun boynuna doladı. Kızın başı geriye doğru eğildi ve adam ona gülümsedi.

Mace'i tanıştığımızdan beri sadece birkaç kez gülümserken görmüştüm ama hiç böyle gülümsediğini görmemiştim. Gülümsemesine karşılık verirken vücudunun onunkinin içinde eridiğini görebilirdiniz.

Gözlerimi başka tarafa çevirdim çünkü bu olayda izlenemeyecek kadar samimi bir şeyler buldum.

Mace'i aylardır tanıyordum ama iyi tanımadığım tek Bülbul Adam oydu. Şimdi hikâyesini öğrenince nedenini anladım.

Herkes Vance'in ve benim hikâyemin yürek parçalayıcı olduğunu düşünüyordu ama Mace'inki bizimkini Ozzie ve Harriet ile büyümüşüz gibi gösterdi.

Stella tam bir mucize işçiydi.

"Bunu göreceğimi hiç düşünmemiştim," diye fısıldadı Ava bana, başını sallayarak Mace ve Stella'yı işaret etti, ama gözleri onlarda da değildi.

"Hayır," diye kabul ettim.

"Görmek güzel," diye devam etti ve ben de ona sııttım. "Evet," diye onayladım.



VANCE o gece eve geç geldi, yatağımızın bulunduğu platforma tırmandı ve beni uyandırdı. Genelde uyurdum.

Sert ve derindi, ama Vance eve döndüğünde birkaç dakikalığına da olsa hep uyanırdım.

"Hey," diye fısıldadım.

"Uyumaya devam et," diye mırıldandı, omuzlarımdan topuklarıma kadar sırtıma oturdu ve elini karnıma koydu.

Yuvarlandım ve kucağıma kıvrılmış olan Boo, hoşnutsuz bir "Miyav!" sesiyle ayağa kalktı ve yatağın ucundan uzaklaştı.

Vance vites değiştirdi, böylece önden öne doğru birbirimize bastırabildim.

Ellerimi göğsüne koydum ve yumuşak bir sesle "Roam'a kızgın mısın?" diye sordum.

"Ben de bu yolda ilerliyordum. Ama sonunda her şeyin yoluna girdiğini görünce, bu konuda onun yüzüne vurmak için bir neden görmedim. Yine de konuştuk. Eğer bir dahaki sefere olursa beni aramayı biliyor," diye yanıtladı Vance. "Her neyse, bana ne yaptığını anlattı. Binayı kontrol etmişler. Araba yok, ses yok, görebildikleri insan yok. Tex penceresiz bir odadaymış ve belli nedenlerden dolayı fazla gürültü yapmıyormuş. Mekânın boş olduğunu düşündüler. Sniff'in emri, binaya yaklaşan biri olursa telefon etmesiydi. Roam, misafirleri varsa arayacaktı. Bazı muhakeme hataları oldu ama iyi işti. Öğreniyor."

Ona doğru gevşedim.

Vance sabırlı bir öğretmendi.

Mükemmel bir baba olacaktı.

"Tex'ten işine yarayacak bir şey aldın mı?" Ben sordum.

"Birazcık. Çoğu zaman bilinci yerinde değildi. Geri kalan zamanda yalnızdı ve ev yapımı bir bomba yapıyordu," diye yanıtladı Vance.

"Carter'ın ortalıkta dolaşmadığını söylediğini sanıyordum."

"Genellikle yapmaz. Muhtemelen onunla oynamak istediler ve bunu yaparken bilincinin yerinde olmasını istediler. Tex'i bir sandalyeye bağlı bırakmışlar. Bazı metal raflara tırmanmış, rafların keskin kenarlarını kullanarak plastiği kesmiş. Muhtemelen kurtulmasını beklemiyorlardı. Bomba yapmayı bilmesini de kesinlikle beklemiyorlardı. Geri döneceklerini tahmin ediyoruz ama bugünlerde onları meşgul eden bir sürü başka şey var."

Bu şanslı bir fırsattı. Birçok açıdan korkutucuydu ama yine de şanslıydı.

"Sence vazgeçecek mi?" diye sordum. "Carter mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim. "Önce Shirleen onun suikastçılarından birini oturma odasında vurdu, sonra Tex onun binalarından birini havaya uçurdu," diye açıkladım. "Akli başında her insan pes ederdi."

"Sidney Carter pek çok şeydir. Akli başında biri olduğundan emin değilim."

Bu iyi bir haber değildi.

"Eddie ve Hank bir yere varıyor mu?" Mini sorgulamama devam ettim.

"Evet, Carter'ın operasyonu kargaşa içinde. Bazı adamları konuşuyor, anlaşmalar yapıyor. Daha fazla arama emri çıkıyor. Zaman alıyor ama iyi görünüyor."

"Yani, yakında bitecek mi?"

"Belki de. Onu bulamazlarsa Carter umutsuzluğa kapılacak. Ben de bundan endişeleniyorum."

Daha sıkı sarıldım. "Her şey yoluna girecek."

Vance içini çektikten sonra, "Fark ettiniz mi bilmiyorum Prenses ama Indy'nin defalarca kaçırılmasıyla başladık. Jet neredeyse tecavüze uğruyordu. Roxie'nin ağzı burnu kırıldı. Sen vuruldun, hem de iki kez. Ava tecavüze uğradı ve neredeyse bir arabanın içinde patlıyordu. Şimdi herkes bir hedef ve dışarıda çaresiz bir adam var. Bundan hoşlanmıyorum. Bana iyi bir his vermiyor."

"Hayatta kalacağız," diye fısıldadım.

"Evet, umalım da Hector ve Ally bir şeyler yapsınlar. Böylece bir taşla iki kuş vurur ve bu işi bitiririz."

Onun bu sözleri üzerine kahkahayı patlattım. "Komik olmaya çalışmıyordum," dedi bana.

Kollarımı ona sımsıkı doladım. "Seni hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum tatlım ama Jet bana Ally'nin ona Hector'un kuzeni gibi bir şey olduğunu söylediğini anlattı."

"Harika amına koyayım," diye mırıldandı ve ben de küçük bir kıkırdama çıkardım.

Kollarının gerginleşme sırası ondaydı.

"Gölüşünü duymak hoşuma gidiyor," diye mırıldandı ve karnım yerinden fırladı.

Birkaç uzun dakika boyunca rahat bir sessizliğe gömüldük.

Sonra ona "Ev için teklifi kabul ettiler" dedim. Kolları daha da sıkılaştı. Benimkiler de öyle.

Harika bir evdi, sadece birkaç blok ötede, Lee ve Indy'nin yaşadığı yerden sadece birkaç kapı ötedeydi. Mükemmel peyzajı, güzel bitkileri ve olgun ağaçlarıyla güzel, düzenli bir bahçesi vardı. Karakteri, sıcaklığı ve hatta beyaz bir çiti vardı.

Gülesim geldi.

Eskiden silah taşıyan, sokaklarda devriye gezen ve bir keresinde kefaletle serbest bırakılan bir pezevengi ve iki çalışan kızını birbirini ardına yakalayan bir kanunsuz, kafa kıran bir mamma jamma'ydım.

Vance hala belalı bir anneydi.

Ve beyaz çitli bir eve taşınıyorduk.

Bekleyemedim.

"Yarın menajeri arayacağım, işi hızlandırmasını isteyeceğim," dedi bana.

"Üç yatak odası ve iki buçuk banyoya ne yapacağız?" Ben sordum.

"Onları bebeklerle doldurun," diye cevap verdi ve göbeği daha derine indi.

Yine de, sırf sinir bozucu olmak için, "Bu doğuracağım tek çocuk. Sabah bulantıları berbat."

Bana "Dört çocuğumuz olacak" demeden önce alçak sesle, yumuşak bir kahkaha attığını duydum.

"Dört!" Ay ışığında ona bakmak için başımı arkaya eğerek bağırdım.

Vance'e her zaman bakmayı severdim, ama en güzel zaman ay ışığında, yüzünün düzlemleri ve açıları gölgede kaldığında, hem sert hem yumuşak ama hepsi güzeldi, tıpkı benim için olduğu gibi.

Çenesi aşağı eğildi ve bana baktı. "Evet, dört." "Benim dört çocuğum olmasına imkan yok."

"Dört iyi bir sayı."

"Vücudunuzda dört çocuk taşıyorsunuz, sabahtan öğlene kadar her beş dakikada bir kusuyorsunuz."

Sırıttı ve sonra ağzı benimkine dokundu. "Tamam, o zaman üç."

Dudaklarımı birbirine bastırarak düşündüm ve sonra "Tamam. Üç."

Ay ışığında bile yüzündeki memnuniyet ve eğlence ifadesini gördüm ve sadece üç çocuk istediğini anladım.

Benimle oynamıştı.

"Sinir bozucusun," dedim ona.

"Bundan daha önce de bahsetmiştin," diye karşılık verdi.

Eli sırtımdan yukarı çıkıp saçlarıma girdi, başımı aşağı eğdi ve yüzümü boğazına bastırdı. Başımdan uzaklaştı ama saçlarıma dolanmaya devam etti ve parmaklarının bir dalla oynamaya başladığını hissettim.

Sessizliğimizi koruduk ve birbirimizin kollarında hareketsiz ve rahat bir şekilde uzandık.

Sonunda, "Yorgun musun?"

diye sordum. "Yorgunum,"

diye cevap verdi.

Daha derine bastırdım ve boğazını öptüm.

"Gece seks yapma şansımız var mı?" Orada sordum.

Bir süre bekledikten sonra beni de yanına alarak sırt üstü yere düştü. Bir anda elleri geceliğimin üzerindeydi, yukarı çıkıyordu ve geceliği gitmişti.

"İstiyorsan bütün işi sen yapmalısın," diye cevap verdi. Gülümsedim.

Bunu istiyordum, bu yüzden tüm işi yapmaya hazırdım.

Aslında, tüm işi yapma şansım pek olmuyordu, bu yüzden dört gözle bekliyordum.



BİR SÜRE SONRAYDI. Ben üstteydim, Vance içimdeydi. Kendi hızımda hareket ediyor ve her darbenin tadını çıkarıyordum. Ellerinden biri kalçamda, diğeri bacaklarımın arasındaydı ve sihir yaratıyordu.

"Daha yakına, Prenses," diye mırıldandı ve ona doğru eğildim.

Sihirli Elindeki parmaklar hareket etti ve başımı geriye atıp inlemek için inişimi durdurmak zorunda kaldım.

"Daha yakına," diye tekrarladı inlemeyi kestiğimde, ama nefes nefese kalmıştım ve daha da yaklaşmıştım.

Yüzüm onun yüzündeydi. Bacaklarımın arasında olmayan eli kalçamdan saçlarıma doğru gitti.

Sesi boğuk, nefesi kısa, "Bana binişini seyretmeye bayılıyorum," demeden hemen önce yumruklarını sıktı. Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?"

"Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?" Bir pantolonla geri döndüm, çünkü bacaklarımın arasında ciddi bir şekilde bazı hislere neden oluyordu ve patlamaya hazırdım.

Soruma cevap vermedi.

Onun yerine, ağızma karşı, "Yaklaştın" dedi. Başımı salladım.

"Duymak istiyorum," dedi bana. Sesi boğuktan kısığa dönmüştü ve ne demek istediğini anlamıştım.

"Vance," diye fısıldadım, her zaman fısıldadığım gibi, her zaman, beni boşaltmadan hemen önce.



"JULES," dedi Vance kulağıma sertçe, göbeğimi sıkıca saran kolu beni sarsıyordu.

Sarsılarak uyandım, terliyor ve ağır ağır nefes alıyordum. Gözlerimi açtığımda, bilinçaltımdaki şok edici, kanlı görüntüler hâlâ canlıydı.

"Uyandım," diye fısıldadım ama titriyordum ve Vance'in dudaklarını boynumda hissettim ve kolu sıkıca duruyordu. "Ben iyiyim," dedim ona.

"Bu lanet kâbuslar hakkında biriyle görüşmeni istiyorum," diye hırladı tenime karşı.

Olanlarla ilgili kabuslar gördüm. Çoğunlukla birini kafasından vurup öldürdüğümle ilgiliydi. Bazen rüyamda vurulduğumu görüyordum ama çoğunlukla başka birinin canını almamla ilgiliydi.

"Şu anki drama bittikten sonra," dedim ona.

"Bana söz ver Jules," diye ısrar etti.

Geriye doğru kaydım ve popomu kasıklarına yerleştirdim. "Söz veriyorum."

Sessizleştik ve normalde beni bir kâbustan uyandırdıktan sonra yaptığı gibi uykuya dalmasını bekledim.

Uyuyakalmadı.

Bunun yerine, "Ne yaptıysan yaptın çünkü sen busun. Senin bir parçanı bile değiştirmezdim. Bunu Roam için yaptın. Hayatta kalmak için yaptın."

"Biliyorum," diye cevap verdim sessizce.

Vance yaklaştı. Bana yaklaşabilir mi diye sorsaydınız, hayır derdim ama yaklaştı.

"O bir pislikti, Prenses," diye mırıldandı başımın arkasına. "Eğer ona ulaşmak için iki dakikamız olsaydı, Luke ve ben ateş edilmeden önce ona ulaşabilseydik, ikimizden biri onu indirirdi. Ve bunu yapmak ikimize de kâbus gördürmezdi."

"Biliyorum," diye tekrarladım.

"Cordova'yı çoktan öldürmüştü. Roam'un ağzını burnunu kırmıştı ve onu da öldürebilirdi. Sen yapman gerekeni yaptın."

Gözlerimi sıkıca kapattım ve "Öfkelenmesinin sebebi bendim" dedim.

"O izlerken kız kardeşinin kafasını mı uçurdun?" Vance sordu.

Noktası derinlere nüfuz ederken vücudum hareketsiz kaldı. "Tabii ki hayır," diye fısıldadım.

Bir elini göbeğime koydu ve beni sırtüstü yatırdı, sonra bir dirseğinin üzerine çıktı ve bana baktı.

"Satıcıların arabalarına bitkisel yağ döktünüz. Sis bombası attınız. Bunun için misilleme yapmak cinayet değildir."

O haklıydı.

"Haklısın," dedim ona. "Kanola yağı olması dışında," diye düzelttim ortamı yumuşatmak için.

Vance havayı yumuşatmak istemedi.

"O gece için alternatifler neler?" diye sordu ve ben gözümü kırptım.

"Ne?"

"Sen iyi bir nişancısın. Öldürmeye çalışsa bile onu hayatta tutabilirdin. Sakatlamaya çalışsaydın ne olurdu?"

Ona "Muhtemelen beni kafamdan vururdu" dedim ve bu doğrudu.

"Sen de dolaş," diye itti Vance ve ürperdim.

"Sen de dolaş," diye fısıldadım.

"Bu da Sniff'in yalnız kalacağı anlamına geliyor. Sen yoksan, Roam da yok."

Bunu düşünmeye değmezdi, bu yüzden hemen bir kenara ittim.

Vance devam etti, "Ve ben sana sahip olamayacaktım ve sen de oğlumuza hamile kalamayacaktın."

"Kızım," diye düzelttim sessizce.

"Ne olduğu umurumda değil. O var. O senin ve benim ve onun beynine bir kurşun sıkmak için verdiği anlık karar yüzünden burada olacak."

"Crowe-"

"Seni sevmemin bir nedeni de, onun nasıl bir insan olduğuna rağmen, senin bunun peşini bırakmayacak bir insan olman." Ağzı benimkine yaklaştı. "Ama Jules, artık bu işin peşini bırakmalısın."

Bu konuda da haklıydı. Haklı

olmasından nefret ederdim.

Ama beni sevdiğini söylemesine bayıldım.

"Seni seviyorum," dedim dudaklarına karşı.

Ağzının sırttığını hissettim. "Bu iyi, çünkü benimle evlisin ve bebeğimi doğuruyorsun."

Bana hızlı bir öpücük verdi, beni tekrar yanıma itti ve omuzlarımdan topuklarıma kadar vücuduma yerleşti.

Eli karnıma geldi.

"Sana bir şey olursa Nick olurum" dediğini duyduğumda neredeyse tekrar uyuyordum.

Ne demek istediğini biliyordum. Nick Amcam Reba Teyze'nin ölümünden sonra asla toparlanamamıştı. O vardı ve bir şekilde hayattan zevk alıyordu. Beni seviyor, Vance'e saygı duyuyor ve ona değer veriyordu. Küçük, güzel bir ailemiz vardı. Ama Reba Teyze öldüğünde ışığı gitmişti ve bir daha asla geri gelmeyecekti.

Vance hakkında bunu biliyordum. Beni bu kadar çok sevdiğini biliyordum. Bunu yıllardır biliyordum.

"Biliyorum," dedim.

"Sen ameliyattayken altı saat boyunca o duyguyu yaşadım. Asla geri istemiyorum."

"Vance-"

"Onu asla geri istemiyorum,

Jules." "Tamam."

"Öldürmeyi hedeflediğinde doğru kararı verdin."

Parmaklarımı onunkilerle birleştirdim ve sıkıca tuttum. "Tamam." "Uyumaya git."

İçimi çektim ve kalbimden g e l m e s e d e "Bana ne yapacağımı söylemeyi kes" diye çıkıştım.

Parmakları benimkileri sıktı ama cevap vermedi.

Uykuya daldık.

Ve nedense o geceyle ilgili bir daha kâbus görmedim.

Asla.

YİRMİ BEŞ



SENİNLE HER GÜN KAVGA EDECEĞİM

Stella

I Mace ve Juno'nun ağırlığı yatağa vurduğunda uyandım. O kadar derin uyuyordum ki Juno'nun yataktan çıktığını bile hissetmemiştim.

Mace kapıya geldi, anahtarının kilide girdiğini ya da dairede dolaştığını duymadım.

Ölü gibi uyuyordum, çünkü bir gece önce Tex gitmişti ve her şey benim hatam olduğu için gözümü bile kırpmamıştım. Bütün gece Mace'den tek bir kelime bile duymamıştım, ta ki sabah telefon edip Tex'in iyi olduğunu ve Bobby'nin beni alıp Fortnum'a götüreceğini söyleyene kadar.

"Mace?" Sesim uykudan boğuk çıkıyordu.

"Evet, bebeğim." Sırt üstü yatıyordu ve beni kendi tarafına doğru yuvarladı.

Başımı omzuna yasladığımda kolu belime dolandı.

"Saat kaç?"

"Gece yarısını çeyrek geçiyor."

"Her Şey yolunda mı?" diye sordum.

"Bildiğim kadarıyla," diye
yanıtladı. "Bildiğiniz kadarıyla
mı?"

"Evet, bilirim" derken parmaklarıyla belimi sıktı.

Kolumu karın kaslarına dayadım ve bedenim onunkine
doğru gevşedi.

"Konuşmak ister misin?" Omzuna doğru mırıldandım,
oktan rüya alemine doğru yol almıştım.

"Eğer biraz enerjim olsaydı, yavrum, onu konuşmak için
değil, seviŐmek için kullanırdım."

Bunun için söylenebilecek tek Şey, Shirleen'i haklı
ıkardığıdır.

Ne dediğimi kendim bile bilmeden, "Seni seviyorum
Kai," diye mırıldandığımda neredeyse rüya alemindeydim.

Ve rüya alemine çok yakın olduğum için, ona ilk kez
gerçek adıyla seslendiğimde vücudunun gerildiğini
hissetmedim.



"KITTEN," dedi Mace kulağına ve belime doladığı kolunun
beni hafifçe salladığını hissettim.

Gözlerimi açtım. Sabah olmuştu.

Gece yer deđiŐtirmiŐtik. Ondan uzaklaŐmıŐtım.
Mace sırtıma bastırılmıştı.

"Stella," dedi Mace, beni daha az nazik ama yine de
nazikçe sallayarak ve ben göz kırdım.

"Uyandım," dedim ona.

"Bugün büyük bir gün, yapılacak çok şey var. Ama ondan önce konuşmamız gerek."

Büyük bir gündü.

Lee ve Indy'nin düğün günüydü.

Neyse ki, düğüne ve dün akşam olması gereken bekârlığa veda partisine davet edildiğim için hafta sonu için herhangi bir konser planlamamıştım.

Ne yazık ki hepimiz kaçırılma ve/veya öldürülme tehlikesiyle karşı karşıya olduğumuz için Lee bekârlığa veda partisini iptal etti ve aynı zamanda Indy'nin bekârlığa veda partisini de iptal etti.

Bu arada, bilginiz olsun diye söylüyorum, Lee'nin partisi Lincoln's Road House'da olacaktı ve tuhaf bir Rock Chick/Hot Bunch dönüşüyle Indy'ninki Smithie's Striptiz Kulübü'nde olacaktı.

Bekârlığa veda partisinin iptali hiç de iyi gitmemişti. Lee aylardır planladığı partiyi iptal edince Ally çılgına döndü. Duyurusunu, herkes Tex'in hâlâ nefes aldığını kendi gözleriyle gördükten sonra yapmıştı, yani herkes haberi ilk elden almak ve ardından gelen kıran kırana kavgaya tanık olmak için etraftaydı.

Hiç kardeşim yoktu ama Lee ve Ally'nin kavgasını görene kadar hep bir kardeşim olsun istemiştım.

Bir süre devam ettikten sonra, Hank diplomat olmaya çalışarak (ve başarısız olarak) olaya dahil oldu ve sonra olay tırmandı.

Sonra Eddie ve Indy işin içine girdi ve olay patladı.

Hepimiz beşinin birbirlerine o kadar tarihi şeyler hakkında bağırıklarını izledik ki kimse neden bahsettiklerini bilmiyordu.

Indy ve Ally'nin lisede planladıkları ve her nedense Hank, Lee, Darius ve Eddie'nin polisler tarafından yakalanmasıyla sonuçlanan bir fiçı partisi hakkında bağırıyorlardı ve Colorado Üniversitesi'nde okuyan Hank'in neredeyse uzaklaştırıldığını ve yıllar sonra bile bundan memnun olmadığını öğrendik.

"İkiniz de hiç değişmemişsiniz!" Eddie ikisini de işaret ederek bağırdı.

"Güzel!" Ally geri bağırdı.

Ellerini kalçalarına koydu ve ben de Mace'in elleri kalçalarına koyma işinin nereden çıktığını hemen anladım.

"Sana söylemeliyim güzelim, bekârlığa veda partisi verme fikrini hiç sevmedim. Sen ve Ally artı Rock Chicks eşittir felaket en iyi zamanlarda ve bunlar en iyi zamanlardan çok uzak. İptal etmek için bir nedenim olduğu için çok heyecanlıyım," dedi Lee Indy'ye.

Indy büzülmüş dudaklarının arasından bir nefes verdi ve bana döndü. "Bana bunu az önce söylemediğini söyle."

Anında, Mace kulağımdaydı. "Tanrı aşkına, konuşma."

Tex gürlledi, "Tanrım Jones, ama dün gece vurulmadığıma sevindim. Ölmüş olsaydım bunu kaçırdım!"

"Balayınızdan döndükten sonra bir parti veririz," diyerek Daisy barışçıl bir rol oynamaya çalıştı.

"Eğer yaparsan, Jet gitmiyor," diye açıkladı Eddie. Uh-oh.

"Ne?" Kendini uzak tutan Jet sordu.

"Roxie de," diye atıldı Hank. Uh-oh yine!

"Pardon?" Roxie'nin gözleri kısıldı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı yanımda duran Lana. "Gitmiyorsun," diye tekrarladı Eddie Jet'e.

"Beni duydun," dedi Hank Roxie'ye.

Lana'nın diğer tarafında duran Chloe, "Beni korkutuyorlar," diye fısıldadı. "Ama yine de, bence bu çocuklar öndeyken bırakmak isteyebilirler."

Chloe'yi duymadılar ve gözyaşları içindeydiler, pişmanlık duymadan Eddie ve Hank, Jet ve Roxie'yi kavgaya sürüklediler ve Fortnum'ın çatısının uçacağından korktuğum noktaya kadar dejenere oldu.

"Sessiz olun!" Darius aniden bağırdı. Herkes sustu ve ona baktı. "Tanrım, hiç öğrenmiyorsun değil mi?"

savaşçılara sordu.

Sonra döndü ve Mace'i işaret etti. "O biliyor." Vance'e döndü ve işaret etti. "O da biliyor." Sonra Jules'a döndü ve dedi ki, "O da biliyor. Ve hepiniz biliyorsunuz ki ben de biliyorum. Hayatın bu saçmalıklar için çok kısa olduğunu öğrenmelisiniz."

Indy ve Lee'ye yaklaşıp, "Siz ikiniz çocukluğunuzdan beri birbirinize aşıksınız. Yarın evleniyorsunuz ve bugün ne için kavga ediyorsunuz? Ne hakkında kavga ediyorsunuz?"

Darius devam ederken Lee'nin yüzü gerildi ve Indy ayaklarına baktı.

"Eddie haklı ve haksız, hiç değişmeyenler sadece Indy ve Ally değil. Hepiniz değiştiniz." Devam ederken parmağıyla hepsini daire içine aldı: "Başınıza gelen onca şeye rağmen bizim öğrendiklerimizi öğrenmediğiniz için ne kadar şanslısınız?" diye sordu ve kolunu odanın içinde dolaştırıp yumruğunu göğsüne vurarak bitirdi. "Darius Tex'e dönerek, "Hayatta olduğunu görmek güzel, koca adam," dedi.

Sonra botunu çevirdi ve gitti. "Beni de korkutuyor," diye mırıldandı Chloe.

Bir kıkırdamayı bastırdım.

Indy dudağını ısırды ve Lee'ye döndü. "Özel olarak konuşabilir miyiz?"

Lee'nin yüzü yumuşadı, kolu onun omuzlarına dolandı ve kitapların arasında kayboldular.

Hank ve Roxie, Eddie ve Jet de öyle.

Ally diğer herkese baktı.

"Yani ben bir aptalım. Bu yeni bir haber değil," diye açıkladı.

"Pekala! Bir beyazlar kavgası daha böylece sona erdi," diye ilan etti Shirleen.

"Sen!" Tex gürledi ve Lana'yı işaret etti. "Ve sen!" Parmağı Chloe'ye doğru hareket etti. "Çabuk öğren, buralar hiç sıkıcı değil."

"Anlıyorum," diye cevap verdi Lana ve neyse ki ağzı seğiriyordu.

Bundan sonra ortalık sakinleşti. Erkekler her ne iş yapıyorlarsa onu yapmaya gittiler ve kadınlar, Tod ve Stevie, Duke ve Tex ile birlikte Fortnum'ın etrafında takılıp sohbet ettiler, dedikodu yaptılar ve Lana ile Chloe'nin düğüne gelebilmeleri için yapmaları gereken küçük değişiklikleri yaptılar.

"Yapamayız," diye itiraz etti Chloe. "Seni çok az tanıyoruz."

Indy gülümseyerek cevap verdi: "Aile ailedir ve hoşunuza gitsin ya da gitmesin, o uçağa bindiğiniz anda siz de aile oldunuz."

Bu çok tatlıydı ve Lana ile Chloe de öyle düşünüyordu.

Bekarlığa veda partisi yerine pizza getirttik ve Tod ile Stevie koşup bira aldılar. Fortnum'da pizza yedik ve bira içtik. Sohbet ve dedikodu seks muhabbetine dönüştü ama Mace'in anneleri de orada olduğu için bu konuda sessiz kaldım. Yüksekte bira içmeye alışık değillerdi ve içmediler de. Chloe'nin beş yıldır Ben adında bir adamla evli olduğunu öğrendim. İyi bir adam olduğu belliydi (pek çok farklı açıdan). Lana bekârdı ve görünüşe göre bu durumdan hoşlanıyordu.

Bir süre sonra seks muhabbeti yerini Yahtzee oyununa bıraktı.

Saat on civarında eskortlarımız bizi eve götürmek için gelene kadar bira yudumladık, paylaştık ve Yahtzee oynadık.

Tekrar Mace'in bedenine sokuldum ve mırıldandım, "Şato'ya gitmeliyim. Nedime değilim ama düğün öncesi şenliklere davetliyim."

"Konuştuktan ve seviştikten sonra oraya varacaksın. Önce konuşacağız," diye cevap verdi Mace ve ben iki şeyi hemen fark ettim.

Bir tanesi otoriter davranmasıydı.

Diğeri ise sesinin ciddi olmasıydı. Çok ciddiydi.

Otoriter davrandığı için ona kızmak yerine bu durum beni gerdi ve yüzümü ona döndüm.

Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim ve kesinlikle ciddi olduğunu gördüm.

Nefesim, maceracı hissederek, İnka Yolu'na yöneldi.

"Bir sorun mu var?" diye sordum.

"Gazeteleri gördüğünü söylemiştin." "Ne?"

"Geçen gece kuliste gazeteleri gördüğünü söylemiştin."

Gözlerimi kırptım. "Öyle mi? Ve?"

"Gazeteleri gördüyseniz, size Tiny'den bahsettiğimde zaten her şeyi biliyordunuz."

Kafam karışmıştı. "Bunun için kızgın mısın?"

"Hem evet hem hayır."

"Evet' kısmı nedir?" Tereddütle sordum.

"Ben hikâyeyi anlatırken orada durup bilmiyormuş gibi davrandın."

"Şey, hepsini bilmiyordum."

"Bilmediğin kısmı biliyorum. Adamlardan başka kimse bilmiyor. Ama sen hiçbir şey bilmiyormuş gibi davrandın."

"Bilmediğim başka kısımlar da vardı," diye denedim.

"Hiçbir şeyden haberin yokmuş gibi davrandın," diye tekrarladı. "Mace-"

Kolu bana dolandı, beni kendine çekti ve çenesini daha da aşağı eğerek yüzünü yüzüme yaklaştırdı. "Kedicik, bu işe yarayacak, bana yalan söyleme. Asla. Anladın mı?"

Tekrar göz kırptım.

Bir saniye bekle.

"Bunlar oldukça uç koşullar," diye kendimi savundum.

"Evet, 'hayır' kısmı bu ve bu yüzden benimle konuşmadan annemle Chloe'yi buraya getirmene izin veriyorum."

Göz
kırptım.

Evet, yine!

"Mace-"

Sözümü kesti. "Bu konuda konuşmamız bitti. Söylemem gerekeni söyledim. Sanırım beni anladın."

Onu iyi yakaladım.

İçime girmek için hamle yaptı ama ben uzaklaştım ve yataktan çıktım. Külotum ve atletimle kenarda durdum, ellerimi kalçalarımaya koydum ve ona ters ters baktım.

Çok sinirlenmişim.

Yaptığım şeyi yapmak için duygusal
cehennemden geçtim. Ve o...

O...

"Hayatım boyunca bunu söyleyeceğimi hiç
düşünmemiştim ama

Bu ne cüret!" Çılgılık attım.

Juno karnının üstüne çıktı ve havladı.

Mace bir dirseğinin üzerine kalktı ve gözleri kısıldı.

"Yatağına geri dön," diye homurdandı Mace.

"Siktir git!" Ben de tersledim.

"Gir şu lanet yatağı," diye karşılık verdi Mace.

"Bana ne yapacağımı söyleme, Kai Mason."

"Bu da başka bir şey," sesi öfkeyle gürledi, "bana Kai demiyorsun."

"Yaklaşık üç saniye içinde, geri adım atmazsan sana asla bir şey demeyeceğim," diye karşılık verdim, sonra fırlayarak uzaklaşmak için hareket ettim ve itiraf etmeliyim ki, ne kadar utanç verici olsa da, kesinlikle fırlayacaktım.

Bir adım bile atamadan parmakları bileğime dolandı. Keskin bir çekiş yaptı ve ben yatağına geri döndüm, Mace üstümdeydi. Juno tekrar havladı ve hızla yataktan çıktı.

"Sakın beni bırakıp gitme," diye gürledi. "Ne istersem yaparım."

"Bir anlaşmazlığımız var, konuşuruz ve çözeriz. Öylece çekip gidemezsin."

"Bilgin olsun diye söylüyorum, Kai, biz aynı fikirde değiliz. savaşmak."

"Tamam Stella, kavga ederiz, konuşuruz ve çözeriz. Tekrar ediyorum, sakın çekip gitme."

"Ve tekrar ediyorum, ne istersem onu yaparım!"

O baktı Öfkeli, Öfkeli Yeterince için Patla, Ama onun yerine başı eğildi ve beni öptü.

Ateşli bir öpücüktü. Kavganın ve böylesine yoğun bir öpüşmenin etkisiyle birbirimizin her yerindeydik. Eller ve ağızlar her yerdeydi, öfke tamamen başka bir şeye dönüşmüştü ve ben bundan çok hoşlanmıştım.

Ben atletimi çıkarırken o da iç çamaşırımı yırttı.

Neyse ki o zaten çıplaktı.

Sonra dudakları karnımdaydı, elleri bacaklarımı araladı ve ağız tam ihtiyacım olan yerdeydi.

Bu işte iyiydi. Eğer yeteneklerini sıralamam gerekseydi, oral seks tartışmasız listenin başında yer alırdı. Bu nedenle, kısa sürede beni altında kıvrandırdı ve nefes nefese bıraktı.

Sonra üzerime çıktı. İçime gireceğini sandım ama girmede. Eli bacaklarımın arasını kavrayacak şekilde hareket etti ama o kadar. Parmak hareketi yok, hareket yok, sadece beni orada tutuyordu. Ağız boğazımdaydı.

"Ne istiyorsun?" diye sordu.

Tereddüt etmedim, edemedim. Bir durumdaydım. "Beni becermeni istiyorum," diye nefes aldım.

"Yalvar," diye emretti ve kapalı olan gözlerim uçararak açıldı.

"Hayır."

Başını kaldırdı. Gözleri benimkileri yakaladı ve parmakları sonunda bir girdap yaptı.

Biri içeri girdi, dışarı çıktı, sonra tekrar içeri girdi.

Bunu yaparken, "Yalvar bana, Kedicik," diye tekrarladı.

"Hayır," diye tekrarladım ama hâlâ nefes nefeseydi. Eli hareket etmeye devam etti.

Dudakları dudaklarıma geldi ve fısıldadı, "Yalvar bana bebeğim."

En az ağzı kadar yetenekli olduğunu düşündüğüm eliyle boy ölçüşemezdim.

Bu yüzden, "Lütfen, Mace, sik beni" diye fısıldadım. Eli hareketsiz kaldı ve zihnim karardı.

"Tekrar söyle."

Tekrar
söyledim.

Sözlerimi bitirir bitirmez bedeni ortadan kayboldu.

Nereye gittiğini anlayamadan beni karnıma doğru kırbaçladı. Omzumun üzerinden ona baktım ve bacaklarımin arasında dizlerinin üzerindeydi. Gözleri benimkileri yakaladığı anda kalçalarımı kaldırdı ve bana çarptı.

Lanet olsun.

Cennet gibiydi.

Başımı geriye attım ve "Evet" diye inledim.

Elleri kalçalarımnda, tekrar tekrar içeri girdi. Tam patlamak üzereyken geri çekildi ve ben de itiraz ederek inledim.

Sırt üstü düştü ve beni üzerine taşıdı.

"Mace..." Ağzına karşı nefes aldım ama bacaklarımı dizlerimden çekiyordu, böylece ona sarılıyordum. Beni yukarı itti ve aynı anda içime girdi.

Ona baktım.

Tanrım, ama çok güzeldi.

"Şimdi, Kedicik, beni becer," diye talep etti, sesi kalındı.

Hiç tereddüt etmeden yaptım.

Olabildiğince sert, olabildiğince sert ve olabildiğince hızlı.

Doruk noktamla başımı arkaya attım ve beni sırtımda kırbaçladı ve derinlemesine sürerek bitirdi, ikinci orgazmımın ilkinin dalgasını sürmesini sağladı.

İşi bittiğinde, ağırlığını aldım ve içimde hareket etmeye devam etti, ben mırıldanırken kalçalarını bacaklarımın arasına hafifçe bastırdı.

Sonunda durdu ve vücuduyla bir şeyler yaptı, ağırlığı hâlâ üzerimdeydi ama ben hepsini almıyordum. Ellerinden biri neredeyse kalçamdan koltuk altıma kadar yan tarafımı okşuyordu.

Yüzü boynumdaydı.

"Seninle kavga etmeyi seviyorum bebeğim,"

dedi boynuma. Ah canım.

Beni kızdıracaktı.

"Beni kızdırma," dedim tavana.

Başını kaldırdı. Gözlerim ona kaydı ve bana sırtıttı. "Bir yıl önce çok daha fazla kavga etmeliydik. Seni asla bırakmazdım."

Artık sinirlenmeye başlamıştım, bu yüzden paylaşmaya karar verdim. "Erm... beni kızdırıyorsun," diye onu uyardım.

"Seninle her gün kavga edeceğim," diye beni bilgilendirdi. "Mace-"

Yüzü yaklaştı ve başım yatağa doğru geri itildi, ama çok uzağa gitmedi ve ağzı benimkine dokundu.

"Dizlerinin üzerindeyken seni ne kadar sevdiğimi unutmuşum," diye mırıldandı ağzıma karşı. "Kalp şeklindeki kışın benim için orada."

"Mace-" Tekrar denedim.

"Fikrimi değiştirmeye başlıyorum," dedi sohbet edercesine, ağzı benimkinden çeneme doğru hareket ederken. "Çok yakında ünlü olacaksın. Herkes benim burada sahip olduğum şeyi isteyecek." Kalçaları tekrar hareket etti, o hala içimdeyken ve ben hassaslaşırken, istemsiz kısa, sert bir mırıltı çıkardım. Eli kalçamdan yanıma doğru hareket etti ve göğsümü avuçladı. "Ama o benim," diye fısıldadı yanağıma doğru ve sonra ağzı kulağıma gitti. "Hepsi... lanet... benim."

Söyledikleri çok hoşuma gitse de, yine de hedefe kilitlenmenin önemli olduğunu hissettim.

Bu nedenle ona "Sana kızgınlığım bitmedi" dedim.

Başını kaldırdı ve hâlâ sırtıyordu. "Benim için sorun yok."

Artık sinirlenmediğimi söyleyebilirim. Oradaydım.

Onu içten bir şekilde ittim. Birbirimizden ayrıldık ve sırtüstü yuvarlandı ama içimden bir ses (ve bu beni çok kızdırdı) bunu yapmama izin verdiğini söylüyordu. Diğer tarafa yuvarlanırken beni kalçamdan yakaladı ve beni etrafında döndürdü, böylece onun üstündeydim.

Ayağa kalktım ama iki koluyla belimi sıkıca sararak beni sabit tuttu, uzun bacakları benimkilere dolandı.

"Konuş benimle," dedi ama bunu yüzü yumuşak ve sesi alçak bir şekilde söyledi ve ben bu kombinasyonla asla eşleşmedim, bu yüzden yaptım.

"Rock Chicks araya girdi. O sabah Shirleen o adamı vurduğunda. İşimizin bittiğinden endişelendiler ve bana Caitlin'e ne olduğunu anlatmaya karar verdiler. Onları durdurmaya çalıştım ama bunu yapamadan bana onun elinden bahsettiler."

Mace'in kolları daha da sıkılaştı ama ben konuşmaya devam ettim.

"Bunu duyduğumda, kelimenin tam anlamıyla midem bulandı. Doğruca tuvalete gittim ve bir daha yumurta benedict yemedim."

İrkilmesini izledim ve işi bittiğinde gözlerinin ısındığını gördüm.

"Kedicik," diye mırıldandı ama işimin bitmediğini göstermek için başımı salladım.

"Bana söyleyeceğini biliyordum ama senin için güçlü olmak zorundaydım. Bana anlattığında kendimi kaybedemezdim, seninle ilgili olması gereken bir şeyi benimle ilgili hale getiremezdim. Bu yüzden Duke'u bana tüm hikayeyi anlatması için ikna ettim. İstemedi ama anlattı. Bana anlattıktan sonra, kağıtları bana verdiler."

Beni sırtüstü yatırdı ve bir dirseğinin üzerinde, diğer koluyla göbeğimin üzerinde, yarı üstümde yarı altımda duruyordu.

"Tek yapman gereken bana bunu söylemekti," dedi yumuşak bir sesle.

Başımı salladım. "Bilmeni hiç istemedim. Onu kaybettiğimi değil. Sadece senin için orada olmak istedim."

Parmaklarının uçları şakağıma gitti ve fısıltıyla oradaki saçlara dokundu.

"Buna minnettarım," diye mırıldandı. Beni öpmek için başını eğdi ama ben başımı geriye ve yana doğru salladım. Kaşları birbirine çatıldı ve "Hâlâ kızgın mısın?" diye sordu.

"Um...evet." "Belli değil mi?" der gibi bir ses tonuyla cevap verdim.

"Neden?" diye sordu.

"Her hareketinizi açıklamamanızı istemiyorum. Sana patronluk taslamıyorum. Sana güveniyorum."

Başını salladı. "Bana güvenmediğin için seni geri kazanmak için bir hafta uğraşmadım mı ben?"

Lanet olsun.

Bunu unutmuşum.

Koru! Beynim ığlık attı.

"O zaman öyleydi, şimdi böyle" diye karşılık verdim.

Bana baktı ve sonra i çekti. "Pekala, Kedicik. Kızgın kalmak istiyorsan, kızgın kal. Atlattığında burada olacağım."

Bu, Mace için, görünüşe göre buydu.

şınav çekti ve yataktan çıktı, giyindi, ipi kaptı ve Juno için ıslık çaldı. O bunu yaparken ben de çarşafları çekip yatağa uzandım ve onu izledim. O gittiğinde, kalktım ve banyoya doğru yürüdüm. Mace banyoya girdiğinde duştan çıkmış, bornozumu giymiş, ıslak saçlarımı geriye taramış, dişlerimi fıralıyordum. Arkamdan geldi, bir kolunu belime doladı ve omzumla birleştiği yerden boynumu öptü.

Gözleri aynada benimkilere geldi. "Bana kızgınlığın geçti mi?"

Ben değildim.

Ama onun güzel yeşil gözlerine baktığımda, sanki olumsuz bir yanıt almaya hazırlanıyormuş ama alacağı herhangi bir yanıt onu gldrecekmiş gibi, temkinli ve eğlenmenin garip bir karışımı olduklarını fark ettim.

Fıralamaya devam ettim ve aynada ona bakarken bir şeylerin eksik olduğunu fark ettim.

Bir an için gözümden kaçtı.

Sonra gardiyan olduğunu fark ettim. Gardiyan gözlerini kapatmamıştı.

Ve hiç iblis yoktu.

Banyoda sadece Mace ve ben vardık.

Gözlerim boğazına kaydı ve kız kardeşinin minik yüzüğünün orada durduğunu gördüm.

Bir an durup iblisleri alt ettiğim için zihinsel olarak zafer dansı yapmak istedim.

Bunun yerine diş fırçasını ağızımdan çıkardım ve ağız dolusu köpüren diş macununun içinden "Evet, işim bitti" diye cevap verdim.

Tam düşündüğüm gibi, söylediklerim onu güldürdü.

Onu da izledim. Sonra öne doğru eğildim ve tükürüp durularken kendime mini bir zihinsel savaş dansı yapma izni verdim.

Ha!

Geber iblisler geber!

Doğrulduğumda hâlâ arkamdaydı ve diğer kolu da ilk koluna katıldı.

"Bu çok uzun sürmedi," dedi bana.

"Çileden çıkarıcı ve otoritersin ama seksisin. S e k s i olduğun için ş a n s l ı s ı n . Eğer olmasaydın, sana katlanamazdım.

Sen," dedim ama bunu demek istemedim (en azından tamamını değil) ve sesim de bunu kastetmişim gibi gelmedi.

Ağzı tekrar boynuma gitti.

"Saçmalık," diye mırıldandı orada.

Bunu duymazdan geldim ve "Düğün için takım elbisen burada mı?" diye sordum.

"Hayır, smokin ofiste. Daisy'ye giderken oraya uğrayıp alırız."

"Smokin mi giyiyorsun?" Şaşırarak sordum.

Bir akşam düğünüydü ama yine de.

"Düğündeyim," diye haber verdi ve gözlerim büyüdü.

"Öyle mi?"

"Evet, Lee'yle ayakta
duruyordum." Gözlerimi
kırpıttım.

"Öyle misin?" Tekrar ettim.

"Bunu bilmiyor muydun?" diye sordu.

"Hayır. Bunu bilmiyordum. Bana
söylemedin." "Indy sana söylemedi mi?"

"Indy ile yatmıyorum," diye hatırlattım ona.

"Siz kadınların her zaman düğün saçmalıklarından
bahsettiğinizi sanırdım." Sesi şaşırmış gibiydi.

"Seks hakkında konuşuyoruz, rock müzik hakkında
konuşuyoruz ve bazen kıyafetler hakkında konuşuyoruz.
Tod düğün hakkında konuşuyor."

Sırıttı. "Seks hakkında mı konuşuyorsun?"

"Evet, Eddie kaba ve sert seviyor ve Luke ve Ava masa başı seksi denediklerinde düştüler."

Yüzünü buruşturdu ve "Çok fazla bilgi" diye mırıldandı.

Tepkisi ilgimi çekti ve kollarında dönerek ona baktım.

"Siz seks hakkında konuşmaz mısınız?"

"Siktir et hayır," dedi hemen.

"Soyunma odası konuşması yok mu?"

"Hayır."

"Gözetim altında otururken mi?"

"Tekrar söylüyorum, Kedicik, hayır. Konuşmuyoruz, muhtemelen bilmek istemediğimiz için."

"Ama Rock Piliçleri boğucu ve seksi. Hepinizin övünmek isteyeceğini düşünmüştüm."

"Övünmene gerek yok."

"Neden olmasın?"

Mace bana her şeyi anlatan bir bakış attı, kolları sıkılaştı ve "Bebeğim" diye cevap verdi.

Sırıttım ve alay etmeye karar verdim. "Indy, Lee'nin mutfak tezgahı seksinde harika olduğunu söylüyor."

Kaşlarını çattı. "Konuşmayı kes."

Konuşmayı kesmedim. "Ve bence Vance pozisyonlar konusunda yaratıcı. Bunu ilginç buluyorum. Belki ikiniz sohbet edebilir, fikir edinebilirsiniz."

"Stella-"

"Hank, Roxie'ye işi verirken ona evlenme teklif etti," diye bilgi verdim.

"Sessiz ol," diye hırladı.

"Ve Daisy ve Marcus-" Sözümü bitirmedim.

Çıglık attım çünkü eğildi, omzunu karnıma koydu ve beni banyodan dışarı taşıdı. Beni yatağa fırlattı ve banyoya geri döndü, kapıyı çarptı ve kilitlendiğini duydum.

Kendi kendime kıkırdadım.

Juno koşarak yanıma geldi ve burnuyla baldırımını dürttü.

Juno'ya "Bu eğlenceliydi," dedim.

Juno havladı.

Başını kaşıyıp kâsesine baktım. Sonra bağırdım,

"Mace, Juno'yu beslemedin!"

"Ben gezdirdim, sen besle!" diye bağırdı.

Duşun açıldığını duydum.

Hâlâ gülümseyerek köpeğimi besledim, kahve yaptım ve sonra Mace için Belçika usulü waffles yaptım.

YİRMİ ALTI



ÖDÜNÇ ALINMIŞ BİR ŞEY

Stella

W Daisy'nin yemek odasındaki masanın etrafında oturuyorduk ve masa bilinen tüm güzellik aletleriyle doluydu.

nemlendiricilerden makyaj malzemelerine, takma kirpiklerden bronzlaştırıcı pudraya, ısıtılı pudradan saç kurutma makinesine ve saç maşasına, ayrıca fırçalar, taraklar, saç tokaları, saç spreyi, jöle, köpük, pomad, cila ve parlaklık iksiri.

Indy oturmuş Tex'in o gün için kapalı olan Fortnum'dan getirdiği latteyi içiyordu. Sonra da öğle yemeği için "çocuklarla" buluşacağını söyleyerek oradan hızla uzaklaştı.

Lee'nin annesi Kitty Sue, düğün için Indiana'dan gelen Roxie'nin annesi, Eddie'nin annesi Trish, Jet'in annesi Blanca, Duke'un eşi Nancy, Dolores, Lana ve Chloe ile sakin bir şekilde sohbet ediyordu.

Güzel, soluk pembe, kimono tarzı ipek bir cübbe giyiyordu ve sırtında kocaman, karmaşık bir çiçek işlenmişti,

Roxie, Jet, Ava ve Jules'tan bir gelin hediyesi, saçları havluyula toplanmış, bacak bacak üstüne atmış, arkasına yaslanmış ve rahat.

Aslında herkes sakindi ve sohbet ediyordu.

Daisy öğle yemeğimiz için büyük, gurme bir açık büfe hazırlamıştı ve büfenin üzerinde duruyordu. Indy'nin düğün çiçekleriyle aynı olan, soluk pembe ve beyaz gerbera papatyaları, beyaz güller ve soluk pembe ve beyaz şakayıklardan oluşan yarım düzine buket getirtmişti ve bunlar odayı süslüyordu. Rock 'n' roll çalmamıştı ama onun yerine arka planda Chopin'in bir CD'si hafifçe çalıyordu.

Daisy kendi bornozu içinde, saçlarını geniş bir bantla arkaya atmış, makyajsız yüzüyle etrafta süzülüyor ve elindeki şampanya şişesinden erken içmek isteyenlere yeniden doldurmalarını öneriyordu.

Birdenbire, Tod güzelce dikilmiş lacivert bir takım elbise, pembe bir gömlek, tek renkli bir kravat ve telaşlı bir ifadeyle içeri daldı. Parlak, İtalyan derisi ayakkabıları Daisy'nin döşeme tahtalarına takırdayarak çılgınca yaklaştı.

Dramatik girişi huzurlu, kadınsı dinginliği paramparça etti.

Stevie de çok güzel dikilmiş bir takım elbise giyerek daha sakin bir şekilde onu takip etti.

Tod iki nefes aldı, ellerini havaya kaldırdı, biri panoya kenetlenmişti ve havayı aşağı doğru bastırdı.

"Tamam, tamam. Güncelleme. Kulüpten yeni döndüm. Kurulumu başlamak üzereler. Onlar doğru var

Renkli arşıaflar ve ieki çoktan oradaydı. Çiçekleri bir saat daha kulübe teslim etmemesi gerektiği ve çiçeklerin sarkabileceği için onu aradım. Bana buketlerinizi erken getirmeyeceğine söz vermişti. Ona kulübe geri dönmesini ve biz saat yedide varmadan önce tek bir yaprağın bile dökölüp dökölmediğini bizzat kontrol etmesini söyledim."

Nefes almak için durakladığında Ally, "Tod, sakın ol, bir kadeh şampanya iç," diye önerdi.

Tod'un başı Ally'ye doğru döndü.

"Bir brifingin ortasında olduğumu görmüyor musun!" diye bağırdı ve sonra Indy'ye döndü, yüzü sakinleşmiş ve sesi normale dönmüştü. "Nerede kalmıştım?"

Indy, Tod'un kafasının üç yüz altmış derece dönmeye başlaması ihtimalinden dolayı biraz endişeli görünüyordu, bu yüzden yumuşak bir sesle, "Yapraklar sarkıyor," dedi.

"Doğru. Tamam."

Panosuna baktı ve konuşurken tahtadaki her şeyi işaretledi.

"Pasta teslim edildi ve şu anda bir araya getiriyorlar. Çok güzel görünüyor. Mükemmel. Lana-slash- Chloe güncellemesi yemek şirketleri ve personel tarafından not edildi." Onlara baktı, kaleminin ucuyla onları işaret etti ve konuşurken aralarında ileri geri salladı. "Yabancı Rock Chick'lerle oturuyorsun.

Trish ve Herb seninle ilgilenecek, ama her ihtimale karşı Stella'yı senin masana taşıdım."

Panosuna dönerek bir şeyi işaretledi ve konuşmaya devam etti.

Daisy ve Marcus'un kulüp üyeleri olarak resepsiyon için ayarladıkları Cherry Hills Country Club'a giden yoldaki asfaltın durumu da dahil olmak üzere her konuda bilgi verdi ve "Geçen hafta fark ettiğim çatlağı kapatmışlar, Tanrı'ya şükür" dedi.

"Tod, sevgilim, az önce asfalttaki bir çatlağı kapattıklarını mı söyledin?" Trish seslendi.

"Evet, Tanrı'ya şükür," diye tekrarladı Tod.

Trish başını salladı. "Oğlum, Roxie'nin küçükken babasına söylediği gibi, senin de bir sakinleştirici hap alman gerekiyor."

Tod'un gözleri Trish'e dikildi ve herkes nefesini tuttu.

"Bunun mükemmel olmasını istiyorum," diye karşılık verdi Tod.

"Ve öyle olacak. Aylardır bunun için çok çalışıyorsun. Şimdi emeklerinizin meyvelerinin tadını çıkarın." Açık büfeyi işaret etti. "Şu soğuk, dilimlenmiş tavuktan biraz al. Şaka yapmıyorum. Ağzınızda eriyecek."

"Trish, yapacak milyonlarca şey var!" Tod karşılık verdi.

"Eminim daha önce kontrol etmediğiniz ve iki kez kontrol etmediğiniz bir şey yoktur," diye karşılık verdi Trish.

"Evet, ama-" Tod başladı ama Trish öne doğru eğildi.

"Tod, bir daha söylemeyeceğim. Otur, rahatla ve arkadaşının senden gerçekten istediği şeyi yap." Başını sallayarak Indy'yi işaret etti. "Onunla geçirdiğin günün tadını çıkar, kafası kesilmiş bir tavuk gibi etrafta koşturup durma." Nancy'ye baktı ve "Yeesh, bugünlerde gençler." dedi.

Herkes Tod ve Trish'e bakıyor, bundan sonra ne olacağını merak ediyordu.

Stevie masaya oturdu ve "Daisy, o şampanyadan biraz alacağım" diye seslendi.

"Elbette şekerim," dedi Daisy ve Stevie'ye doğru ilerledi.

"Tod'a da biraz getir," diye

araya girdi Indy. "Tabii ki," dedi

Daisy.

Indy lattesini bıraktı, ayağa kalktı ve Tod'a doğru ilerledi. Tod'un yanına vardığında kollarını ona doladı ve kulağına fısıldadı. Yüzü kızardı ve gözleri yaşlarla dolmaya başladı.

Indy'nin sırtı bana dönüktü ama duyacak kadar yakın olmasa da Tod'un yüzünü görebiliyordum.

Ama "Ben de seni seviyorum" dediğini anlamak için dudak okuyucu olmaya gerek yoktu.



The Hot Bunch

"SİZE BİR ROUND DAHA VEREYİM Mİ?" diye sordu garson kız.

Lee'nin başı yukarı kalktı ve çenesini kaldırarak olumlu bir yanıt verdiğini gösterdi.

Garson kız durdu, kalçasına vurdu, gülümsedi ve "Lee, tatlım, bugün resmen piyasadan çekildiğini duydum" dedi.

Lee, "Bir süredir yoktum, Betty," diye cevap verdi.

"Kalbim kırılıyor," dedi ona ve etrafına bakındı. "Siz çocuklar sinek gibi düşüyorsunuz." Gözleri Hector'dan Darius'a, Willie'den Mace'e kaydı. "En azından dördünüz kaldınız."

"Üç," dedi Mace.

"Oh, tatlım, şimdi gittin ve günümü mahvettin." Sırıttı. "Gazeteleri gördüm. Stella konusunda kafanı kışından çıkarmanın zamanı gelmişti."

Nightingale Adamları, Hank, Eddie, Malcolm, Tom, Roxie'nin babası Herb, Jules'un amcası Nick, Willie ve Duke Lincoln's Road House'da öğle yemeklerinin servis edilmesini bekliyorlardı. Tex henüz gelmemiştir.

Betty'nin yorumu üzerine bazı kafalar masaya baktı, birkaç göz yana kaydı ve birkaç kıkırdama oldu.

Mace cevap vermedi. Betty yıllardır Mace'e yemek ve bira servisi yapıyordu ve böyle bir şey beklemiyordu. Mace'e göz kırptı ve biralarını getirmeye gitti.

"Düzenlemelerden memnun musun?" Malcolm Lee'ye sordu.

Lee'nin gözleri babasına kaydı. "Evet, baba. Denver Polis Teşkilatı'nın yarısının görevde olmadığı, Indy'nin yemeklerini yediği ve gizli silah taşıdığı bir kişisel güvenlik konusunda oldukça rahatım."

Tom, "Bu yemeklerin parasını Indy ödemiyor, ben ödüyorum," diye araya girdi. "Ve ne kadara mal olursa olsun, siz çocuklar yeseniz ve her zerresinin tadını çıkarsanız iyi edersiniz."

Bobby, "Lütfen bana biftek ve patates olduğunu söyle," diye mırıldandı.

"Yakınından bile geçmiyor," dedi Tom ona. "Pek bir şey hatırlamıyorum ama yufkaya sarılı bir şey var."

"Sam Hill'de bu da ne?" Herb patladı. Tom omuz silkti.

Herb, Lee'ye baktı. "Menüde parmağın var mı?" Lee başını salladı.

"Herhangi bir şeyde parmağın var mı?" Herb sordu.

"Smokin giyip saat beşte Red Rocks'ta olmam ve Indy'yi saat yediye kadar Cherry Hills Country Club'a götürmem gerekiyor. Indy oradan çıkabilmemiz için on bire kadar kalmamız gerektiğini söyledi ve Brown Palace'ta bir süit tuttuk," diye cevap verdi Lee. "Bugün hakkında tüm bildiğim bu. Bugün hakkında bilmek istediğim tek şey de bu."

Herb'ün gözleri Hank'e kaydı. "Şimdi beni dinle evlat, bu işe karışsan iyi edersin. Roxie'ye evlenme teklif ettin.

Unutmayın, hepimizi yanında sürüklüyor. Hamur işi için para ödemeyeceğim. Tam yerinde kesilmiş eski güzel biftek, patates, belki biraz süslü yeşil fasulye ve lanet olası düğün pastası. Anladın mı?"

Hank, "Roxie bana Tod'un düğün kitabına çoktan başladığını söyledi," diye yanıtladı.

"Düğün kitabı nedir?" Eddie sordu.

Hank omuz silkti. "Bilmiyorum ama Roxie, Tod'un Jet için de bir tane olduğunu söylüyor." Eddie gözlerini kapattı ve Hank'in bakışları Herb'e kaydı. "Eğer Tod işin içindeyse, ben yokum. Roxie bunu biliyor ve bu konuda iyi."

Luke Vance'e, "Görünüşe göre doğru şeyi yapmışsın," dedi.

"Ne yaptın sen?" Herb Vance'e sordu. "Sulh Yargıçlığı." Vance cevap verdi.

Herb başını salladı. "Sorun şu ki, sen kendi kızını hamile bıraktın. Kadınlar ancak bu şekilde Sulh Yargıcının elinden kurtulmana izin verir." Erkeklerin çoğu kahkahalarını gizlemek için öksürürken Herb tekrar Hank'e baktı. "Hepimizi kurtarmanın tek yolu bu evlat. Bir bebek yapmak için çalışmaya başla."

Hank birasından bir nefes çekiyordu. Boğulacak gibi oldu ve gözleri Herb'e kaydı.

Herb konuşmaya devam etti. "Merak etme. İznim var."

Hank Lee'ye baktı ve "Lanet olsun" diye mırıldandı.
Lee cevap veremeyecek kadar gülmekle meşguldü.
Diğer herkes de öyleydi.

Tex masaya geldi ve "Ne kaçırdım?" diye gürledi.



Stella

ROCK CHICKS, Tod, Stevie ve Kitty Sue Daisy'nin büyük ana sütindeydiler.

Stilistler ve makyaj sanatçıları gelip gitmişti. Indy'nin nedimleri Ally, Roxie, Ava, Jet, Daisy, Jules ve diğer iki arkadaşı, Marianne ve Andrea, hafif pembe yanaklı makyaj, ısıltılı pudra ve kısa trenleri ve kollarında omuzlarından aşağı kaymış gibi görünen ama aslında öyle olması gereken zarif kumaş perdeleri olan güzel, soluk pembe, ince, şifon elbiseler giymişlerdi. Hepsinin saçları, aşağıya doğru sarkan dallarla yumuşak bir şekilde toplanmıştı. Hepsinin kulaklarında Indy'nin nedimelerine hediye ettiği, alt kısmında tek bir elmas bulunan yepyeni inci küpeler vardı.

Elbiseleri ve saçları onları romantik bir modern zaman masalının içinde sürükleniyorlarmış gibi gösteriyordu.

Rock Chick India Savage'ın romantik düşünlere ilgi duyacağı kimin aklına gelirdi ki?

Sonra tekrar, Indy annesinin anma töreninde elini tuttuğu için Lee'yi sevdikten sonra onunla takılıyor.

Beş yaşındayken verdiği hizmet modern zamanların peri masalıydı.

İşte böyle.

Stilistler düğün ekibiyle ilgilenirken yemek masasında saçımı ve makyajımı yapmış, Mace'le yıllar önce paylaştığımız odada gelinliğimi giymiştim.

Elbisemi tüm bu dram başlamadan çok önce ve Palladium'da gerçekten iyi bir çekimden sonraki gün almıştım. Saçlarımı kıvrırmış ve arkada uzun bırakmıştım, ancak üstte ve yanlarda gizli iğnelerle sabitlenmiş bazı yumuşak kıvrımlarla yüzümden uzaklaştırdım. Elbisem koyu bordo satendi, straplezdi, daracıktı ve önü yırtmaçlıydı. Elbisemle uyumlu olacak şekilde boyanmış bir çift sivri burunlu, kalem topuklu saten topuklu ayakkabı giyiyordum. Lal taşından uzun bir kolyem vardı ama onu bileğime dolamıştım ve kulaklarımda gözyaşı damlası, avize lal taşı küpeler vardı.

Kitty Sue ve Ally'nin ona giydirdiği elbisenin üstünden Indy'nin başı çıktığında yatakta Jules ve Jet'in arasında oturuyordum. Elbise vücudundan aşağı kaydı ve yerleşti.

Nedimelerinin romantik hayallerinin aksine, Indy'nin gelinliği ince şifon ve romantik değildi.

Melek gibiydi.

Fildişi saten, V yakalı, arkada daha derin bir V daha, elbisenin önü ve arkası omuzlarında ince fildişi kordonlardan oluşan ilmeklerle bir arada tutulmuş ve bu ilmekler büzgülü malzemedan dikilmişti. Elbise üzerine bir eldiven gibi oturmuştu ve geniş bir eteği, ön kısmında kocaman bir yırtmacı ve uzun bir kuyruğu vardı. Görünürde hiç elmas, dikişli inci, dantel ya da payet yoktu. Taktığı tek mücevher nişan yüzüğü, Ally ve Kitty Sue'nun ona hediyesi olan üç katlı inci bileklik ve kulaklarındaki annesinin incileriydi.

Elbise tam olarak bir meleğin giyeceği gibi görünüyordu. Eğer o melek seksi, boğucu bir kızıl olsaydı.

Saçları bukleler ve dalgalar halindeydi (Lee'nin sevdiğini söylediği şekilde) ve makyajı ince ama zarıftı.

Duvak takmayacaktı.

Çok güzeldi ama bu güzellik Indy'den geliyordu.

Kitty Sue geride durmuş ona bakıyordu.

O zaman o dedi Yumuşakça, "I sadece ihtiyaç için git Bir şeyi kontrol et." dedi ve odadan koşarak çıktı.

Indy ve Ally bunu izlediler. Odadaki diğer herkes sessizdi.

Sonra Indy Ally'ye döndü, ellerini iki yana açtı ve "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Ally ona bir kez daha baktı ve gözleri Indy'ninkilere döndüğünde gözyaşlarını görebiliyordunuz.

"Haklısın," diye fısıldadı Ally.

Indy'yi kollarının arasına aldı ve ona sarıldı.

"Eski, yeni, ödünç, mavi. Eski, yeni... mavi." Tod gizlice panosunu inceliyor ve kendi kendine mırıldanıyordu. Stevie'ye doğru eğildi ve fısıldadı, "Kahretsin, sanırım ödünç alınan unuttuk."

"Odadaki adam," diye anons etti Shirleen, içeri girerken Mace de onu takip ediyordu, Mace değişmişti ve artık smokin giyyordu.

Ona bir kez baktım ve smokin içindeki muhteşem erkek arkadaşımı görünce nefesim Karayipler'de bir gezintiye çıktı.

Indy'nin Lee'nin sağdıçlarıyla romantik bir yol izlemeyeceği açıktı çünkü bu sıradan, günlük bir smokin değildi. Seksi bir smokindi. Siyah üzerine siyahtı - siyah takım elbise, siyah gömlek, siyah ipek kravat ve papyon da yoktu. Kiralık olmadığı hemen anlaşılıyordu. Tam oturacak şekilde dikilmişti.

Shirleen konuşmaya devam etti. "Stella, Lana ve Chloe için burada."

Yanılmamıştı. O bizim aracımızdı.

Yine de onu yatak odasına getirmesi biraz garipti.

İzledim ve gözleri Indy'ye takılıp hareket etmediğinde hakaret etmedim.

"Shirleen! Giyinen kadınlarla dolu bir yatak odasına öylece bir erkek getiremezsin!" Herkes çoktan giyinmiş olmasına rağmen Daisy tersledi. "Özellikle de o kadınlardan biri yakında gelin olacaksa!"

"Ne? Bu Mace. O alındı. Geziye çıkmış gibi değil," diye karşılık verdi Shirleen.

Indy aynadan Mace'e baktı, gülümsedi ve "Hey, Mace," diye selam verdi.

Çenesini kaldırdı.

"Indy, tatlım, seni telaşlandırmak istemem ama ödünç aldığımız şeyi unuttuk," diye seslendi Tod.

"Ne?" Daisy sordu.

"Eski, annesinin küpelerini aldık. Yeni, Ally ve Kitty Sue'nun bileziği. Mavi, onun jartiyeri, ama ödünç alınmış bir şey yok," diye açıkladı Tod.

"Kahretsin," diye mırıldandı Ally.

Shirleen Tod'a baktı. "Ödünç almak kolay. Herkes ona ödünç bir şey verebilir. Kahretsin, ödünç bir toka kullanabilir."

"Saçları yukarıda değil, Shirleen," dedi Ava ona.

Shirleen Indy'ye baktı ve "Evet, doğru" diye mırıldandı.

"Mücevher kutumu getireyim, bakalım nelerim var?"

Daisy

ve soyunma odasına koştu.

"Mendil iyidir. Mendili olan var mı?" Roxie seslendi.

Herkesin ödünç bir şey aramasını izlediğim için Mace'in Indy'ye doğru yürüdüğünü neredeyse fark etmiyordum. Kollarını boynuna doladı ve kız kardeşinin yüzüğünün takılı olduğu zinciri çıkarıp parmaklarının arasında sallandırdı. Zinciri bir tarafa doğru kaldırdı, yüzük avucunun içine düştü. Zinciri pantolonunun cebine soktu, Indy'nin önünde durdu, sağ elini tuttu ve yüzüğü serçe parmağına geçirdi.

Bunu sadece Jet ve ben yakaladık ve izlerken ikimiz de makyajımızı kurtarmaya çalışırken o kadar yoğun nefes alıyorduk ki, sesimiz hiperventilasyon geçiriyormuşuz gibi geliyordu.

Indy önce yüzüğe sonra da Mace'e baktı. Parmaklarını Mace'in pazusuna doladı, yüzleri birbirine yaklaşıp onlara doğru eğildi ve gülümsedi.

Pencerelerden gelen güneş, gözlerinde parlayan yaşları daha da belirginleştiriyordu.

Jet ve ben birbirimize baktık. Uzandı, elimi tuttu ve sıktı.

Elini Mace'in kolundan çekip gözünün altını silerken Indy'ye baktık, odaya döndü ve "Ben iyiyim. Ödünç alınanın bir onay işaretine ihtiyacı var, Tod."

"Ne? Nerede?" Tod, sanki odada görünmez bir tavşanı yakalaması söylenmiş gibi başını sağa sola sallayıp yere bakarak sordu.

Mace yanıma geldi, yatağa oturdu.

Eğildi, elimi tuttu, beni yukarı çekti ve "Gidelim" dedi. Koridora çıktığımızda "Annem ve Chloe nerede?" diye sordu.

"Yemek odasında, Trish, Dolores, Nancy ve Blanca ile şampanya içerken."

"Siktir," diye mırıldandı.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Ne dedin?"

"Trish'le birlikteler. Roxie'nin ailesi deli. Tex'in ayarlanmış görünmesini sağlıyorlar," dedi Mace.

Güldüm. "Ben de bunu fark ettim."

Onu durdurmak için elini çektiğimde merdivenlerden inmiştik ve yemek odasına varmak üzereydik.

Durdu ve başını eğerek bana baktı, vücudu hâlâ öne dönüktü.

"Bebeğim, b e n sağdıçım, yapmam gerek-" diye başladı ama sözünü kestim.

"Kai, az önce Indy için yaptığın şey-"

Yüzü sertleşti ve vücudu bana doğru döndü.

Sonra eğildi ve "Sana söyledim, bana Kai deme" diye kırptı.

Gözlerimi kırptım çünkü bunu yaptığımı fark etmemiştim bile ama yine de verdiği tepki karşısında afalladım.

Sonra gözlerimin kısıldığını ve tansiyonumun fırladığını hissettim. "Üzgünüm, Mace, ağzımdan kaçtı ve sadece

Çünkü Indy için yaptığın şey Kai adında iyi bir adamın yapacağı bir şeydi, Mace adında kötü bir adamın değil."

Elimi onunkinden çektim, içimden ne kadar huysuz olduğunu mırıldandım ve tepinerek uzaklaşmaya başladım, ama beni yakaladı ve kollarının arasında döndürdü.

"Lanet olsun, yine mi kavga edeceğiz?" Ona bakmak için başımı arkaya yatırırken ağladım.

Gözlerimi ona diker dikmez ağzı ağzıma geldi.

Beni öptü, derin, yavaş ve tatlı.

İşi bittiğinde, ağzını benimkinden ayırmadan şöyle dedi: "Bana karşı sabırlı olmalısın, Kedicik. Bu hiç kolay değil."

Onu kabul edince tansiyonum düştü.

Elimi yüzüne koydum ve "Tamam" diye fısıldadım.

Gözleri yüzümde ve aşağılarda gezindi, kollarıyla beni sıktı ve "Bebeğim, harika görünüyorsun" diye fısıldadı.

Smokinine baktım. "Senin kadar iyi değil." Kollarından çekildim, elini tuttum ve devam ettim, "Şimdi gidip annelerinizi alalım."

Kaşları kalktı ve elini çekiştirmeme rağmen kıpırdamadı. "Annemler mi?"

Ona geri döndüm, parmak uçlarımda yükseldim, bir elimi göğsüne koydum ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim. "Sorma, sadece

o."

Başını salladı ama yine de beni yemek odasına kadar takip etti.

YİRMİ YEDİ



İTİRAF

Stella

I Ava ve Luke ile bir köşede durmuş, Ava'nın elinden geleni yapmasını yarım kulakla dinliyordu (ve Luke'u dansa kaldırmakta ciddi şekilde başarısız oluyor ama dans pistini korku dolu gözlerle izliyor.

Tom ve Lana halıyı kesiyorlardı. Indy'nin DJ'i Nick, The Brian Setzer Orchestra'nın "Jump, Jive an' Wail" şarkısını çalarken Tom, Lana'yı oradan oraya savuruyordu.

Lana'nın hareket edebildiğini zaten biliyordum ama Tom bambaşkaydı. Sadece boogie değil, boogie woogie de yapabiliyordu. Biraz yaşlı olabilirdi ama adam güçlüydü. Lana'yı ıslak bir havlu ağırlığındaymış gibi çevirdi.

Dans başladığından beri, Lee ve Indy'nin ilk dansından, baba-kız/anne-oğul dansından ve tabii ki düğün dansından sonra neredeyse ayrılmaz olmuşlardı ve Mace'in annesinin Indy'nin babasıyla takılması hakkında ne hissedeceğini merak ediyordum.

"Stella." Luke'un derin sesi bana doğru geldi.

"Uh..." Mırıldandım, gözlerim hâlâ Lana ve Tom'a yapıştı, zihnim hâlâ Mace'in çıldırdığı görüntülerle meşguldü.

"Dünya'dan Stella'ya, cevap ver Stella," diye seslendi Ava. Vücudum sarsıldı ve Luke ile Ava'ya döndüm. Luke bana bakıyordu. Ava dans pistine bakıyordu.

"Yap sen düşünmek Mace olacak git balistik
Eğer Tom ve Lana arasında bir şey olur mu?"
Ağzımdan kaçırdım.

Luke'un gözleri dans pistine kaydı. Ava'nınki bana geldi.
"Kahretsin, bunu hiç düşünmemiştim," diye nefes aldı
Ava.

Luke'un bakışları geri geldi ve sordu, "Mace de dahil olmak üzere hepsi yetişkin. Bu neden sorun olsun ki?"

"Mace'in sağı solu belli olmaz," dedim Luke'a.

Sözlerim üzerine Luke başını arkaya attı ve sanki komiklik yapıyormuşum gibi kahkahalar attı.

Bu arada ben değildim.

Ava ve ben ona baktık.

Gülmesi bittiğinde koyu mavi gözleri dans ediyordu ve bana "Mace tanıdığım en sağlam adamlardan biri" dedi.

Bir süre ona baktım, acaba benim tanıdığımdan farklı bir Mace mi tanıyordu diye düşündüm, sonra mırıldandım, "Belli ki onu hiç kızdırmamışsın."

Luke kıkırdamaya başladı ve "Hayır. Bundan kaçınmaya çalış."

"Kahretsin, sence Indy Tom ve Lana hakkında ne düşünür?" Ava araya girdi ve hepimiz dans pistine dönüp baktık.

Indy Malcolm'la dans ediyordu ve gözlerimiz onlara takıldığında Malcolm Indy'yi savurdu ve Indy Lana'yla çarpıştı. Her iki kadının vücudu da yuvarlandı, Tom'un kolları Lana'ya dolandı ve Malcolm Indy düşmeden onu kendine çekti. Indy ve Lana'nın bakışları kilitlendi, Indy bir kahkaha patlattı ve Lana'ya eliyle işaret etti. Adamlardan uzaklaştılar ve birbirlerinin etrafında sallanmaya başladılar.

"Aldıracağını sanmıyorum," diye mırıldandı Luke. Ava'ya gülümsedim.

Düğün sorunsuz geçmişti. Bunun en büyük nedeni Tod'un kusursuz planlamasıydı. Kısım de, Tod'un kendileri için hazırladığı listelere göre herkesin ismini kontrol eden ve Red Rocks Amfiteyatrosu ve tesislerinde devriye gezerek kimsenin kaçırılmamasını ya da vurulmamasını sağlayan, görevde olmayan ama hala üniformalı Denver Polisi sayesinde ki bu da kesinlikle ortamı mahvederdi.

Indy ve Lee, Red Rocks'ın Üst Terası'nda, panoramik manzaradan başka hiçbir süsleme olmadan evlenmişlerdi. Çiçek, kurdele, vazo yoktu, sadece birkaç sandalye yerleştirilmişti ve sahneyi sadece romantik giyimli Rock Chicks, melek gibi Indy, Denver silüeti ve Red Rocks oluşumları oluşturuyordu.

Mükemmeldi.

Resepsiyonu orada da yapabilirlerdi ama Indy ve Tod bunu yapmamaya karar verdiler çünkü insanların bir taksi çağrısından bu kadar uzakta uyuklamasını istemiyorlardı.

Indy, Lee'nin "bu düğün işleriyle" ilgilenmediğini söylemişti ama Tom Indy'yi terasa götürdüğünde fikrini değiştirdiğini düşündüm. Tom'un gözleri Indy'ye takıldığında gece gökyüzündeki tüm havanın çekildiğini duyabiliyordunuz.

Ona gülümsüyordu ve bütün gün olduğu gibi sakin ve dingin görünüyordu.

Lee gülümsemedi. Donup kalmıştı ve başka türlü ifade edemezdi, sanki onu hayatında daha önce hiç görmemiş gibi hafifçe aralanmış dudaklarıyla bakıyordu, ama yine de onu ıssız bir adaya götürecek ve ayak parmakları kuma değdiği anda ırzına geçecekti.

Hank sağdıçtı ve Lee'nin yanında duruyordu, ardından Eddie, Darius, Luke, Monty, Mace, Vance ve Willie geliyordu. Ally baş nedimeydi, sonra Andrea, Marianne, Ava, Jet, Roxie, Daisy ve Jules.

Lee'nin gözleri Indy'den hiç ayrılmadı, ne Tom onu verirken ne de Tom ona babasının öpücüğünü verirken.

Ama Tom, Indy'nin elini Lee'ninkine koyduğunda, parmakları Lee'ninkilerin etrafına dolandı ve kızın vücudu Lee'ninkine çarpmadan hemen önceki keskin çekişi görebiliyordunuz. Kollarından biri Lee'nin beline dolandı, diğer eli saçlarına dolandı ve hemen o anda onu öptü.

Dudaktan bir öpücük de değildi.

Sonuna kadar gitti. O kadar ileri gitti ki, Ally'nin bir çılgılık atması ve vaizin omzuna dokunarak öpüşme seansını durdurması gerekti.

Cemaatteki ve düğün partisindeki herkes kıkırdadı, Lee ve Indy hariç. Lee öpüşmeyi bitirmek için acele etmedi. Başını bir santim kaldırdığında, muhtemelen ağlamamak için dudaklarını birbirine bastırmasına neden olan bir şey fısıldadı.

Sonra vaize döndü ve sanki töreni yönetiyormuş gibi derin, otoriter bir sesle, "Devam edin," dedi.

Yanımda oturan Lana eğildi ve "Sanırım Kai'nin patronundan hoşlandım" diye fısıldadı.

Ona sıırttım çünkü öyle olduğunu biliyordum.

Bunun dışında tören sade ve kısaydı. Ne gelin ne de damat geleneksel değildi. Resepsiyon sırası ile uğraşmadılar, konuklarının ve fotoğrafçıların fotoğraf çekmesine izin verirken insanlara gülümseyerek, kucaklaşarak, konuşarak ve el sıkışarak durdular. Indy poz verilmemesini, sadece samimi fotoğraflar çekilmesini istiyordu ve öyle de oldu. Daha sonra Lee'nin Crossfire'ıyla yola çıktılar.

Indy, Cherry Hills Country Club'a gitmeleri için epey bir zaman ayırmıştı, ama Daisy bana, çoğunlukla "evliliği tamamlamak için" eve gidip Kulübe gitmeleri için zamanları olduğunu söyledi.

Yarım saat geç geldiler.

Kimse umursamadı.

Brian Setzer Orkestrası bitti, Lana ve Indy birbirlerini sallamayı bıraktı ve Nick'in sesi ses sisteminden geldi.

"Bir ricam var," dedi kalabalığa. "Kai adında bir adamdan."

Genel bir mırıldanma oldu ama gözlerim Nick'e kaydı. Nefesim kesildi ve daha nefesimi kesemeden bir el sırtıma dokundu. Omzumun üzerinden baktım ve Mace arkamda duruyordu. Billy Joel'in "And So It Goes" şarkısı çalmaya başladığında beni dans pistine doğru itmeye başladı.

Sesimi bulduğumda dans pistindeydik, kollarından biri bana sarılmıştı, diğer elinin parmakları ön kolumdan aşağıya doğru kayıyordu.

"Mace..."

Kolu belime dolandı ve vücudumu tam cepheden onunkine yaklaştırdı. Diğer elinin parmakları benimkilerle birleşti. Ellerimizi yukarı kaldırdı, bileğini büktü ve benimkinin arkasını kalbine yasladı.

"Dans et benimle, Kedicik," diye fısıldadı. Söylemesi gereken tek şey buydu.

Onun içinde eridim.

Mace ve ben daha önce hiç dans etmemiştik ve o bu işte iyiydi. Bir balo salonu dansçısı gibi değil, sadece vücudu benimkine mükemmel bir şekilde uyuyordu, doğal bir zarafetle sallanıyordu ve o çok güçlüydü, benimki de gezintiye çıktı.

"İtiraf etmem gereken bir şey var." Başını öne eğerek pürüzsüz yanağını yanağıma dayadı, ağzını kulağıma dayadı.

"Ne?" Onunkine fısıldadım.

"Seni izlemek için The Bear'a gittim. Konserlerini kaçırmayı sevmiyorum ve konserden sonra seninle konuşmak, aramızdaki sorunları çözmek istedim." Elimi sıktı. "Bunu bana söylerken gördüm seni."

Başım geriye doğru sarsıldı, yüzüm ona bakmak için yana doğru geldi. Başını bir santim kaldırdı ve gözleri benimkilere kilitlendi.

Ben bir şey söyleyemedim, zaten söyleyecek bir şeyim de yoktu, o konuşmaya devam etti. "Seni bu şarkıyı söylerken izledim, sözleri duydum, ne anlama geldiğini biliyordum, işte o zaman seni sevdiğimi anladım, Stella."

Kelimeler bulmak istedim ama bulamadım. Onun yerine tutmadığı elimi omzundan boynuna doğru kaydırdım ve ayak parmaklarımın üzerine çıkıp onu öptüm.

O da beni öptü. Bitirdiğinde yanağını tekrar yanağıma koydu ve şarkıyı bitirdik, vücutlarımız birbirine yapışmış, yanak yanağa.

Bilgin olsun diye söylüyorum, hayatımın en güzel anıydı.

Beni sevdiğini ilk söylediği zaman hariç tabii ki.

Dans bittiğinde ağzını tekrar benimkine değdirdi. Ayrıldık ve beni dans pistinden çıkarmaya başladı, ama gözlerimiz pistin kenarında birlikte duran ve bizi izleyen Chloe ve Lana'ya takıldı. Kesinlikle bir ağlak olan Chloe'nin gözleri yaşarmıştı.

Lana bana
gülümsedi. Ben de
gülümsedim.

Mace gülümseme değişimini yakaladı. Eli sırtımın altından belime doğru kayd ve beni sıktı.

Lana ve Chloe'ye vardığımızda bir şey söyleyecektim ama girişte bir hareket gördüm. Roam ve Sniff orada duruyordu. Sniff ayaklarının üzerinde zıplıyor ve kulaktan kulağa sırtıyordu. Roam çenemi kaldırdı.

Mace, Lana ve Chloe'ye "Affedersiniz," diye mırıldandım.

Döndüm ve Nick'e işaret etmek için elimi kaldırdım. Onu daha önce hazırlamıştım, bu yüzden bana başını salladı, sırtı ve mikrofonu kaptı.

"Herkes verandaya çıkabilir mi?" diye anons etti.

Kalabalıktan bir mırıltı yükseldi ve tüm konuklar şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Sonra yavaşça, Nick'in daha fazla yönlendirmesiyle, kendilerine söyleneni yaptılar.

Mace'in parmakları belimde sıkılaştı. "Neler oluyor?"
Ona gülümsedim.

"Hiçbir şey, sadece..." Durakladım, "Orada görüşürüz."

Kurtuldum ve ön kapıdan çıktım. Floyd, Pong, Hugo, Buzz ve Leo beni bekliyorlardı. Buzz ve Leo gitarlarını tutuyorlardı. Pong bağıetlerini tutuyordu. Floyd'un elinde benim gitarım vardı.

Floyd'dan gitarımı aldım ve grubuma başımla selam
verdim. Sonra dedim ki, "Gidelim çocuklar."

Kulübün içinde yürüdük ve Roam, Sniff ve Gypsies'in amfilerimizi, Pong'un davullarını, Hugo'nun klavyelerini, bir bongo setini ve kulübün piyanosunu kurdukları verandaya geri döndüğümüzde, tüm konuklar etrafta toplanmıştı. Ben mikrofonun başına geçerken grup yerlerini aldı ve fişe takıldı.

Gözlerim Indy ve Lee'yi bulduğunda gitarımın askısını omzuma taktım.

Bunu yaptıktan sonra mikrofona, "Çok fazla paramız yok, bu yüzden size bir anı vermeyi düşündük" dedim.

Indy dudaklarını büzdü, Lee'nin gözleri kırıştı ve ben Pong'a başımı salladım.

Ritme başladı.

Sonra Shania Twain'in "You're Still the One" şarkısının ilk sözlerini söylemeye başladım.

Çok saçmaydı ama Lee ve Indy için mükemmeldi.

Hugo klavyelerin başına geçti ve ben konuşmamı bitirdiğimde Floyd'un piyanosu devreye girdi. Sonra tatlı bir "Mm, yeah," mırıldandım ve grubum çalarken her şeyi anlatan tatlı, hokey gibi, mükemmel bir aşk şarkısı söylemeye başladım.

Uzun yoldan gitmeleri hakkında şarkı söylemeye başladığımda Indy'nin gözlerinin dolduğunu gördüm. Ve ben onların hala birlikte ve güçlü bir şekilde dayanmalarını söylerken, Indy ağlıyordu.

Grubum mikrofonlarının başına geçti ve ben şarkı söylemeye devam ederken şarkının adını söyledi.

Biz çalarken kalabalık sallanıyordu ama ben gözlerimi Indy ve Lee'den ayırmıyordum.

Birlikte zorlukları yenmeleri hakkında şarkı söylemeye başladığımda Indy Lee'ye döndü. Bir kolunu ona dolamıştı, diğer eli çenesine gitti, kolları beline dolandı, başı geriye eğildi ve şarkının geri kalanını benimle birlikte ama kocasına söyledi.

Grup "Oos" şarkısını söylerken Hugo'nun klavyeleri çalıyordu, o sırada Lee'nin başını eğip alnını Indy'ninkine dayadığını ve ikisinin de gözlerini kapatıp birbirlerine tutunduklarını gördüm.

Tekrar şarkı söylemeye başladım. Indy'nin gözleri açıldı, Lee'ninki de öyle. Eli boynuna doğru kaydı, başparmağı çenesini okşarken o da benimle birlikte şarkı söylemeye devam etti.

Grup sessizleşti ve Indy Lee'ye şarkı söylemeye devam ederken ben sadece gitarımla bitirdim ama gözlerim Mace'e kaydı.

Onunkilerle kilitlendiler ve şarkının son iki dizesini doğrudan ona söyledim.

Şarkı söylemeyi bıraktım ve konuklar alkışladı. Ally ve Daisy çılgılık attılar ve Tex savaş çılgılığı attı.

Mace sadece başını salladı.

Sonra gülümsedi.

Ben de gülümsedim.

Indy ve Lee tezahürat yapmıyorlardı. Sevişiyorlardı, Tekrar.

Hayatımda aldığım en güzel hediye idi.

Grup hiç tereddüt etmedi. Hugo bongoya geçip ritmi başlattı, Floyd piyano çalmaya başladı ve ben de mikrofonu elime aldım.

"Bu kadar yeter," dedim konuklara. Gruba döndüm ve "Hadi gidelim" diye bağırdım.

İşte o zaman Joe Cocker'ın "Feelin' Alright" şarkısını çaldık.

Herkes dans etmeye başladı, hatta Indy ve Lee bile müzikle birlikte sallanmaya başladı. Sıra nakarata geldiğinde, tüm kalabalık ellerini havaya kaldırdı ve bizimle birlikte söyledi.

Gözlerim Mace'inkileri bulduğunda Floyd onu yere bırakıyordu. Luke ve Vance'in yanında duruyordu ama bana yürek burkacak kadar tanıdık gelen bir şekilde gülümsüyordu.

Gazetede gördüğüm Caitlin'le birlikte çektiardikleri fotoğrafta da aynı tatlı, saklanmayan gülümsemeyi takınmıştı.

"Sahnedede" olduğum için ne yazık ki tek yapabildiğim gülümsemek oldu.

Ama kafamın içinde, ölmekte olan iblislerden birinin karnına son bir tekme attım.

Sonra rock 'n' roll'a odaklandım.

Cocker'dan Three Dog Night'a geçtik ve "Shambala "yı çaldık, ardından The Doobie'nin "Jesus Is Just Alright "ına geçtik. Sonra Buzz'a bir tane verdim ve America'nın " Sister Golden Hair" şarkısını söyledi. Birkaç kademe daha yükseltip Boston'ın "Peace of Mind "ına geçtik. Son olarak, ağız orgumu taktım ve imza şarkılarımızdan biri olan Black Rebel Motorcycle Club'ın "Ain't No Easy Way "i ile bitirdik.

Mikrofonlara "teşekkürlerimizi" söyleyerek enstrümanları bıraktık, ancak konuklar geri dönüp "Ghostriders in the Sky" şarkısını tekrarlamak zorunda kalana kadar bağıırıp çağırdılar.

Bilginiz olsun, set listesinin havası şimdiye kadar çaldıklarımızın en mutlusu oldu.

YİRMİ SEKİZ



SWEN VE ULRIKA ÇOK KIZACAKLAR.

Stella

Mace ve ben resepsiyondan sonra evime giderken bir Explorer'daydık ve Mutlu vızıltı.

Erkeğimle birlikteydim. Onu seviyordum. O da beni seviyordu. Elimi kalçasına yaslamış tutuyordu. Grubum yaklaşmakta olan bir kayıt sözleşmesi için stüdyoya girecekti. Değer verdiğim iki insan harika bir düğün yapmıştı. Ve bütün gün kimse vurulmamış ya da kaçırılmamıştı.

"Mutlu vızıltılar," diye mırıldandım pencereye doğru, deli gibi sırtarak.

"Ne?" Mace benim sokağıma dönerken sordu.

Ona baktım. "Mutlu vızıltılar."

Kısa bir süre bana baktı, güzel yeşim gözleri gülümsüyordu, sonra tekrar yola döndü.

Ona doğru eğilmek için emniyet kemerimin sınırlarını zorladım, parmaklarımı sadece kalçasının etrafında kıvırmak için tutuşundan çektim. Aracıma girmeden önce sinyal verdiğini duyduğumda güçlü, kare çenesini öptüm.

"Hiç bu kadar mutlu olmamıştım bebeğim," diye fısıldadım, dudaklarım çenesinde geziniyordu.

Mace cevap vermedi ama dudaklarımın altında çenesinin sertleştiğini hissettim.

Bu beni şaşırttı ve biraz geri çekildim. Sert profiline baktım, sonra öfkeli bakışlarının yönünü takip ettim ve yolun sonunda bir limuzin gördüm.

Lanet olsun.

Arabayı yanaştırdığımızda arka kapı açıldı ve Preston Mason arka koltuktan katlanarak çıktı.

Tam da

şüphelendiğim gibi.

Lanet olsun!

"Harika," diye mırıldandım. "Bu neşeli havayı öldürebilecek biri varsa, o da Tüm Zamanların En Büyük Pisliği'dir."

Mace yorumumu görmezden geldi ve "Kamyonda kal," diye emretti, durdu, sonra cipi boşa aldı ve kontağı kapatmadan frene bastı.

"Mace-" diye başladım, iyi bir tavsiyenin babasını görmezden gelmesini önermek olacağını düşünerek, babasını görmezden geliyorum, içeri giriyoruz, onun varlığını unutuyoruz, mutlu vızıltıya devam ediyoruz ve devam ediyoruz

Gecemiz, mutlu vızıltımızı daha da mutlu etmekten ibaret olacak.

Bana döndü ve bir bakış attı. Ben de sustum.

Kapısını açtı ve cipten dışarı çıktı.

Oturdum ve babasına yaklaşmasını izledim. Sonra oturdum ve babasıyla konuşmasını izledim. Sonra oturdum ve küçümseyen bakışları bana yöneldiğinde babasına ters ters baktım. Sonra oturdum ve Mace'in gözlerinin etrafı taramasını izledim, babası muhtemelen ciddi bir pislik olarak gevezelik ederken, Mace'in eli aniden avuç içi dışarı çıkmadan önce. Preston ağzını kapattı ve Mace dönüp öfkeyle kamyonu doğru yürüdü.

Kapıyı çekip açtı ve kontağa uzandı ama gözleri benim üzerimdeydi.

"İçeri gir bebeğim," diye emretti. Başımı salladım, sonra devam etti, "Kapına gelmemi bekle."

Emniyet kemerimi çözdüm ve Mace kontağı kapattı, anahtarları çıkardı ve kaputun etrafında döndü, başını babasına çevirdi, derin sesi geliyordu, ancak ne dediğini anlayamadım. Mace etrafından dolaştı, kapımı açtı ve çıkmama yardım etmek için elini koluma koydu. Beni Preston'ın beklediği yan kapıya doğru götürdü.

Muhteşem.

Şimdi evimde istenmeyen bir misafirimiz olacaktı.

Mace ve ben yaklaşırken Preston Mason'a gözlerimden hançer fırlatmaya çalıştım ama ne yazık ki bu işe yaramadı (yine de bu pes ettiğim anlamına gelmiyordu).

Sonunda Mace yan kapıyı açıp eli sırtımda beni içeri ittiğinde pes etmek zorunda kaldım ve yüksek topuklu ayakkabılarla iki kat merdiveni yüz üstü düşmeden çıkmaya konsantre olmaya başladım.

Daireme başarıyla ulaştık, Preston'a mutlu vızıltımı mahvettiğı, ama daha da kötüsü, Mace'in de Mace tarzı mutlu bir vızıltı yaşadığını bildiğim halde Mace'i kızdırdığı için dönüp ne yapacağımı söylemeden. Ve ben yakınımıdayken Mace tarzı mutlu bir vızıltı genellikle benim sevişmemi, iyice ve çok çok iyi sevişmemi içeriyordu, bu da onun babasının sikini serbest bırakmamamı daha da zorlaştırıyordu.

Mace alarmla ilgilendi ve Juno'nun yatakta yattığını gördüm, belli ki bütün gün uyumaktan bitkin düşmüştü. Bizi selamlamak için havladı ama hiçbir hareket yapmadı. Bununla birlikte, köpek gözlerini şaşkın ama tetikte bir şekilde Preston'a dikti ve köpeğimin daha önce hiç okumak zorunda kalmadığı farklı bir tür titreşimi okuyabildiğini bilmek güzeldi ve bu, insanların birinden pek hoşlanmadığı zamanlardı.

Işıkları açmak için etrafımda dolaştım ve bunu yaparken Preston, "Büyüleyici," diye mırıldandı.

Işıkları açmayı bıraktım ve ona baktım, benim alanımı inceliyordu ve belli ki bunu pek düşünmemişti.

Cidden, Mace'in babası tam bir pislikti. Dairem küçüktü ama yine de harikaydı.

"Kedicik, bana bir iyilik yap," dediğini duydum Mace'in ve sinirli bakışlarım benimle konuştuğunu görmek için ona yöneldi ama gözleri babasına kilitlenmişti. "Banyoda üstünü değiştir ve orada bekle. İşini yap, bize biraz zaman ver."

Um.

Tabii ki hayır.

Mace'i kalbime geri almak, ona güvenmek, Caitlin'e ne olduğunu öğrenmek ve onu ailesiyle yeniden bir araya getirmek için geleceğimizi ellerime almak gibi duygusal sıkıntılara son verecek iki haftalık bir duygusal sıkıntı yaşamamıştım.

Unh-unh.

Yok

artık.

"Hayır," diye cevap verdim ve Mace'in gözleri bana kaydı. Kızgın olduğunu biliyordum. Onunla yeni tanışmış olsaydım bile yüzündeki ifade bana kızgın olduğunu söylerdi, bu yüzden hemen açıkladım, "Kimse benim adamımla uğraşamaz."

Mace bir nefes aldı ama yüzündeki öfkenin bir kısmı kayboldu.

Sonra başladı, "Stella-"

"Hayır, Mace. Baban hıyarın teki ve ben arkada olmadan sana hıyarlık yapmayacak." Mace cevap veremedi Preston'a döndüm ve "Gerçekten çok güzel bir gün geçirdik ve son zamanlarda bu çok az oldu, o yüzden ne söyleyeceksen söyle ve sonra çık git ki senin varlığını unutamam ve gerçekten çok güzel bir gece yapmaya devam edelim" dedim.

Juno davetimi kabul ederek havladı ve Preston'ın dudağı imam karşısında kıvrıldı.

"Eee?" Preston konuşmayınca ben sordum.

Mace'e doğru yürüdüm ve ona başka bir seçenek bırakmadan bir omzumu koltuk altına soktum, böylece kolunu bana sarmak zorunda kaldı. Bunu yaptığında, bir kolumu sırtına doladım ve diğer elimi karın kaslarının üzerine koydum.

Preston bizi inceledi ve dudağı kıvrık kaldı.

Sonra da "Sanırım bana bir içki ikram etmeyeceksiniz" diye cevap verdi.

Tam bir pislik.

"Elbette, sana bir içki ikram edeceğim," dedim ona. "Tüm Zamanların En Büyük Pisiği olduğun için Mace'ten özür dilemeye geldiysen, ondan af dile ve bugünden ölene kadar tüm enerjini hayır işlerine adayacağına söz ver. Hayır, eğer pislik olmaya devam etmek için buradaysan."

Preston oğluna baktı.

"Cidden, Kai, bu senin seçimin mi?" diye sordu bana elini uzatarak.

Mace'in vücudu kaya gibi sertleşti. Oh lanet olsun.

"Devam ediyoruz!" Çabucak ilan ettim. Sonra Preston'a, "Söyleyeceğini söyle ve git."

Preston bana baktı. "Peki Stella, ama senin de çok güzel ifade ettiğin gibi, ben söyleyeceklerimi söylerken burada olmamanı tavsiye ederim."

Konuşmak için ağzımı açtım ama tek kelime bile edemedim.

"Stella'daki çatlakların hemen şimdi sona eriyor," diye homurdandı Mace.

Preston'ın gözleri oğluna kaydı, benimkiler de öyle. Mace'i oldukça iyi tanıyordum. Onu seviyordum ve hayatımın geri kalanını onunla geçirmeyi umuyordum ama bu, bakışlarının gerçekten korkutucu olmadığı anlamına gelmiyordu.

Bununla birlikte, aynı zamanda sıcaktı ve benim adıma kızmıştı, bu yüzden de gerçekten çok iyi hissettirdi.

Sırıtmamak için kendimi zor tutarak gözlerimi Preston'a çevirdim ama onun Mace'le göz göze gelme yarışına girdiğini gördüm.

Bu bir süre devam etti.

Baba ve oğulun "asla öl deme" gibi bir yaşam fermanı olduğunu düşünerek sabrımı kaybettim ve "Cidden! Hadi devam edelim."

Preston'ın gözleri bana kaydı. Çenesi sertleşti ve tekrar Mace'e baktı.

"Sanırım ince buz üzerinde yürüdüğünüzün farkındasınız," diye açıkladı.

"Öyle mi?" Mace sordu.

"Aptal olma, Kai," diye fısıldadı Preston. "Daha önce hiç olmadın, sadece bir kez ve o da trajediyle sonuçlandı. Bunu bir daha yapma."

Mace'in vücudu daha önce kaya gibi sağlamsa da şimdi mermer gibiydi ama görüşüm kırmızı kıvılcımlarla patladığından ve anında işimin bittiğine karar verdiğimden gerçekten fark etmedim. Neden orada olduğunu bilmiyordum. Mace'in onun gelmesine neden izin verdiğini bilmiyordum.

Ve o anda, umurumda da değildi.

"Evimden defol," diye tısladım ve Preston bana baktı.

"Sen-" diye başladı.

"Defol...git...evimden!" Isırdım.

Preston bana "İş yerindeki resepsiyonist uyuşturucu satıyordu," diye bilgi verdi.

"Evimden defol," diye tekrarlardım.

Preston, "Kai'nin iş arkadaşı olan yeğeni onunla iş yapıyordu," diye devam etti.

Gerçek
ten mi?

Darius
mu?

Vay be.

Oh iyi. Geçmiş zaman. Mace'i rahatsız e t m e d i y s e , ki belli ki etmemiş, beni de rahatsız etmedi.

Ve her neyse, Darius iyiydi.

"Evimden defol," diye tekrarladım.

Preston sözlerine şöyle devam etti: "Örgütü, Denver Polis Departmanında alışan bir memurun silahını ateşlemesi ve bir adamı yaralamasıyla sonuçlanan ve polise hiç bildirilmeyen gizli bir operasyona karıştı."

Ah canım.

Bu muhtemelen iyi bir şey değildi ve muhtemelen Preston'ın bunu bilmesi daha da kötüydü.

Endişemi yenerek tekrar "Evimden defol" diye bağırdım.

"İşvereni Marcus Sloan'la alışıyor. Karanlık değil, tamamen suçlu olan, silah kaçakçılığı ve et ticareti yapan bir adamla karanlık anlaşmalar."

Yine mi!

Marcus silah ve et mi satıyordu?

Vay be.

Preston'ın işi bitmemişti. "Ortak çalışanlarından birinin karısı, iki kaçağı bilinen bir suçlunun yanına yerleştirmek için ocuk Koruma Hizmetleri'ne sahte raporlar sunmuş."

En azından bunu biliyordum.

Kendimi tekrarlamayı bıraktım ve ona ters ters baktım.

Preston bakışlarımı tuttu ve "Liam Nightingale'in emrindeki bir adam rutin olarak sadece özel hesaplara değil, aynı zamanda yerel, eyalet ve federal hükümet sitelerine de yasadışı saldırılar gerçekleştiriyor" dedi.

Bilgisayar kullanmayı pek sevmezdim, bu yüzden bunun gerçekten harika bir şey olduğunu düşündüm.

Açıkçası bunu paylaşmadım.

Sonra yumuşak bir sesle, "Umutsuzca sarıldığınız adam can aldı," dedi.

Bakışlarım daha da şiddetlendi.

Mace'e umutsuzca sarıldığım söylenemez. Sevgiyle, kesinlikle. Destekleyici bir şekilde, elbette. Çaresizce, hayır.

"Birçoğu," diye fısıldadı Preston.

Sessiz kalınca ben de "Bitti mi?" diye sordum.

"Hayır," diye yanıtladı ve Mace'e baktı. "Senin görevin evlat, Nightingale'le konuşmak ve ona yatırımımı kabul etmesini söylemek. Nightingale Araştırmaları'nın kontrolünü ele geçiririm. Senin işin olan lağım çukurunu temizleyeceğim, Darius Tucker, Vance Crowe, Lucas Stark ve o iğrenç resepsiyonist de dahil olmak üzere, geçmişteki faaliyetleri ve ilişkileri nedeniyle arzulanan çok şey bırakan çöpleri çıkaracağım. Sen işine devam edeceksin çünkü belli ki," diye tekrar elini uzattı, "eğer ihtiyacın olursa kadının sana bakamaz.

Ailesine altı bin dolar verdiğin ve rezervini önemli ölçüde tükettiğin gerçeğini göz önünde bulundurarak, ayaklarının üzerinde duracaksın. Nightingale kenara çekilsin ve kararları ben vereyim."

Uh-oh.

Vücudumun gerildiğini
hissettim. Mace konuştu.

"Dediğinizi yapmazsam bu bilgiyi sızdıracağınızı söylüyorsunuz."

Preston başını salladı. "Chavez işini kaybedecek ve Nightingale Araştırmaları'nı devraldığım da benim bordromda bir iş bulamayacak. Suçlamalarla bile karşılaşabilir. Shirleen Jackson gözetim bakımını kaybedecek ve o çocuklar ya sokaklara ya da sisteme geri dönecek. Juliet Crowe da kendini işsiz bulacak. Brody Dunne ve Lee Nightingale muhtemelen faaliyetleri nedeniyle sorgulanacak ve muhtemelen tutuklanacak."

Mace onun sözünü kesti, "Hepsi bu mu?"

Tüm bunların kulağa oldukça kötü geldiğini düşündüğüm için vücudumun sarsıldığını hissettim.

Mace'e baktığımda yüzünün mülayim, neredeyse ilgisiz olduğunu gördüm, sanki bu bilgi lanetleyici ve biraz daha korkutucu değilmiş gibi. Ama bunun yerine Preston ona Lee ve adamlarının halka açık bir bahçedeki birkaç çiçeği kıkırdamak için çiğnediklerini bildiğini söylüyordu.

"Kai-" diye başladı Preston ama Mace daha ileri gitmesine izin vermedi.

"Öncelikle, Stella'nın evinde mikrofonlu kameralar olduğunu bilmelisin. Şantaj girişiminiz kasete kaydedildi."

Preston'ın vücudu neredeyse fark edilmeyecek kadar küçük bir hareket yaptı ama ben onu yakaladım ve nefesimi de tuttum.

"I-" Preston tekrar başladı ama Mace'in başı ondan yana döndü, bu hareket o kadar ani oldu ki Preston konuşmayı kesti.

Mace odanın öbür ucundaki bir şeye baktı. Ne, bilmiyordum, sonra tekrar babasına baktı.

"Kameralar artık kapalı baba," dedi sessizce ve ben yine gerildim. "Şimdi sadece sen ve ben varız ve elimde olan da bu."

Oh adamım.

Mace'in elindeki muhtemelen çok fazla olduğunu düşündüm, bu yüzden yerleştirdim, ama bunu hazırlanırken yaptım.

"Brody iyidir, bunu biliyorsun, bu yüzden çok daha akıllı olmalıydın." Mace hâlâ sessizce konuşuyordu. Sessizliğinin durumu kontrol altına aldığını düşündüğünün değil, bu saçmalıklarla ya da babasıyla uğraşmak zorunda kaldığı için aklını kaçırmak üzere olduğunun bir göstergesi olduğunu düşünüyordum ve dudağımı ısırdım. "Sıçır batırdığını bildiğimi biliyorsun. Caitlin'in ölümüne neden olan şeyi yaptığını bildiğimi biliyorsun. Biliyorsun amına koyayım."

"Ben hiçbir şey yapmadım-"

Mace araya girdi, "Evet, yaptın." "Bir şey değil, Kai," diye kestirip attı Preston. "Silahlar, baba," diye karşılık verdi Mace.

Oh adamım.

Silah mı?

Silah olarak mı?

Bu da ne?

"Bunu destekleyecek en ufak bir kanıt yok," diye hızla karşılık verdi Preston, şimdi de sessiz konuşuyordu ama yüzü değişmiş, daha dikkatli bir hal almış ve şaşırtıcı bir şekilde her şeyi ele vermişti.

"Yok mu?" Mace sordu ve Preston'ın vücudunun düzelmesini izledim.

Mace devam etti.

"Bilmediğiniz şey, Caitlin'i öldürtmek için yaptıklarınızı durdurmadığınızı bildiğimize." "

Kai-

"Mühimmat fabrikalarınız için aldığınız hükümet sözleşmeleri, baba. Muhtemelen Federaller, üniformalı çocuklarımızın elinde olması gereken silahlarınızın sadece düşman grupların değil, yedi terörist mezhebin de elinde olduğunu bilmekten pek hoşlanmayacaklardır."

Aman Tanrım!

Preston, "APM Holding'in kesinlikle mühimmat işiyle ilgisi yok," diye cevap verdi.

"Haklısın," diye onayladı Mace, sonra da karşı çıktı, "Ama sen yap."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım!

Preston, "Saçmalık," diye karşılık verdi.

Mace babasını inceledi. Bunu birkaç uzun vuruş boyunca yaptı. Bilinçli olarak nefes alırken bekledim çünkü bir şeylerin değiştiğini, bir şeylerin doğru olmadığını, adamımın mücadele ettiğini biliyordum.

"Kafasını uçurdular" diye fısıldadığında nedenini anladım.

Mace'e yaklaştım ve daha sıkı tutundum.

Preston'ın rengi soldu ama gözleri kısıldı ve "Peki bu kimin hatasıydı?" diye sordu.

Bunun üzerine Mace öne doğru eğildi ve "Lanet olası kafasını uçurdular!" diye patladı.

Mace'in karın kaslarında tuttuğum elim kayarak onu iki kolumla yakınımnda tutmaya başladı.

Preston da öne doğru eğildi ve "Asla yapmamalıydın-" diye karşılık verdi.

"Tiny umurunda mı?" Mace geri döndü. "Yapmamam gereken şey bu muydu? Çünkü baba, onun için ölmek istiyordum ve neredeyse ölüyordum. Bir bok yapmadın ve kafasını uçurmadan önce o lanet kabusa katlanmasının nedeni sendin ve sen bir bok yapmadın. Tabii onun hayatına son verdikten sonra pes edip

Böylece bir dahaki sefere oynadıkları kişi doğrudan sen olmayacaksın."

İşler Mace'in gitmesini istemediğim bir noktaya gelmişti, bu yüzden müdahale etmeye karar verdim ve bunu "Sanırım bir çıkmazdayız çocuklar. Neden köşelerinize çekilmiyorsunuz-?"

Preston gözlerini bana dikerek, "Çeneni kapa," diye bağırdı. "Bu seni hiç ilgilendirmez."

İşte o zaman, onu ne kadar sıkı tutarsam tutayım, Mace kollarımdan kurtulup babasıyla arasındaki mesafeyi kapatarak hızlı ve amaçlı bir şekilde hareket edince onu tutmayı kaybettim. On santim daha uzun ve birkaç on yaş daha gençti ama ölümcül darbeyi indirmeye başlamadan önce onunla burun buruna gelmek için başını eğdi.

"Seni uyarmıştım, şimdi söylüyorum. Bir daha asla kadınımla konuşma. Ağzından çıkanlar umurumda değil, bir daha asla. Ona bakmandan bile hoşlanmıyorum. Onunla asla konuşma yoksa intikamım fiziksel olur. Beni dinle ve inan bana, şaka yapmıyorum."

Preston hızlı bir nefes aldı, çünkü Preston gibi kibirli, bokunun kokmadığını düşünen bir sık bile Mace'in kesinlikle şaka yapmadığını görebiliyordu, ama Mace'in işi bitmemiştir.

"Sen benim için öldün. Bana bok gibi davrandın, anneme bok gibi davrandın, Chloe'ye bok gibi davrandın, Caitlin'e bok gibi davrandın ve onu

Ölü. Bunu biliyorsun. Sana olan kinimi kusmak için can atıyordum, yıllardır bunu yapmak için can atıyorum. Artık yeni bir ailem var ve sen onlarla dalga geçebileceğini, lanet köşene işeyebileceğini, onlarla oynayarak en büyük aleti olan adam olduğunu kanıtlayabileceğini sanıyorsan, bir daha düşün. Seni alaşağı edeceğim ve bunu yaparken gülümseyeceğim. Silahlarınızın nereye gittiğini öğrendiğinizi biliyorum, ortağınızın sizi becerdiğini öğrendiniz, buna bir son verdiniz ve o silahları alan adamlar bundan hoşlanmadı. Onlar zorladı, sen de karşılık verdin ama akıllıca yapmadın. Lanet olası paranızın sizi dokunulmaz yaptığını sandınız ama yanıldınız. Neyle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yoktu ve öğrenecek kadar zeki değildin. Daha çok zorladılar, Caitlin'i aldılar ve sen de onun senin hatan yüzünden rüzgarda sallanmasına izin verdin. Senin boktan biri olman için o kadar çok sebep var ki, bunları saymak on yılımı alır. Ama şu andan itibaren, senin pisliğin hayatıma girmeyecek. Bir daha olmaz. Kız kardeşimi aldın ve her lanet gün onu düşünüyorum ve yaptığın pislik için aklım kanıyor. Bana atabileceğin tüm saçmalıklar bu kadar, ama bu kadarı yeter de artar bile."

Preston oğluyla yüzleşmek için omurgasını dikleştirmişti ve Mace konuşmasını bitirdiğinde, "Bu suçlamaları destekleyecek hiçbir kanıtın yok, Kai," diye karşılık verdi.

"Beni denemek ister misin?" Mace geri döndü.

Preston, "Böyle bir kanıt yok," diye cevap verdi.

"Öyle olduğuna dair sana verebileceğim tek kanıt bunu medyaya vermek baba. Bu bokta gösterme ve anlatma yoktur. Sen

geri adım atıp sığılmazsan, seni mahvederim. Eddie'ye, Shirleen'e, Lee'ye, herhangi birine bulaşmaya çalışırsan, sana söz veriyorum, benim sayemde kimsenin varlığından bile haberdar olmadığı bir devlet tesisinde belirsiz bir süre kalacaksın. Ve inan bana, 11 Eylül'den sonra silahlarınızı alacak olanlar, Federaller ne kadar paranız olduğunu umursamıyor. Bu iyi bir anlaşma baba, çünkü sadece seni düşünmek ya da Tiny'yi ve ona yaptıklarını düşünmek, seni olduğun ve her zaman olduğun gibi kokuşmuş bir bok parçası olarak ifşa etmemi engelleyen kontrolümü kaybetmememe neden oluyor. Ve ben her zaman Tiny'i düşünüyorum. Her gün, her saat, her dakika aklımda, güzel ve bütün, sonra zayıf, kırılmış ve dehşete düşmüş ve sonunda da ölmüş."

"Elinizde kanıt yok," diye ısrar etti Preston, yüzü kızarmaya başlamıştı.

"Buna inanıyorsan blöfümü gör," diye davet etti Mace.

Preston ona, "Arkadaşların tehlikede, Kai," diye hatırlattı.

"Bizi köşeye sıkıştırdığını sanıyorsun, blöfümü g ö r . . . " diye ısırdı Mace.

Preston ona ters ters

baktı. Mace de ona ters

ters baktı.

Şahsen, bana sorarsanız, Mace'in bakışının çok daha iyi olduğunu düşündüm.

Bu da uzun bir süre devam etti, ancak müdahale etmeye çalışmadım ve Juno bile bunun oynamasına izin vermesi gerektiğini hissetti, bu yüzden benimle birlikte sessiz kaldı.

Sonunda ve aniden, biraz da şaşkınlıkla, Preston Mason'ın yüzünün buruştuğunu ve neredeyse duyulamayacak kadar alçak sesle fısıldadığını izledim, "Caitlin'in-"

Ama Mace bitirmesine izin vermedi.

"Yapmadığını biliyorum, bu da senin devasa hatanı devasa bir hata haline getiriyor çünkü hatanı yaptıktan sonra bile, o lanet olası komandolarla tekrar hatanı yaptın, sonra FBI'a itiraf etmediğinde ve onu o lanet olası karmaşadan kurtarmanın bir yolunu bulmak için onlarla birlikte çalışmadığında tekrar hatanı yaptın. Sonra bir kez daha oraya girip kız kardeşimin ölümünü izlememe izin verdiğinde."

"Kai, hayır-" Preston tekrar başladı.

"Sence umurumda mı?" Mace fısıldadı ve bu kelimelerin işkenceyle söyleniş şekli midemin sıkışmasına ve Preston'ın bile irkilmesine neden oldu. "Tanrı aşkına, seninle ilgili herhangi bir şey umurumda mı sanıyorsun? Ona işkence ettiler baba. Elini kestiler, sonra da canını aldılar ve tüm bunların sorumlusu sensin. Bu, sokağa çıkma yasağını kaçırdığı için ona uzun süre ceza vermen gibi bir saçmalık değil ve her genç kızın babası bir pislik olduğu için sinirleneceği gibi sinirli, Tanrı aşkına."

Mace son üç kelimeyi tükürdü ve devam etti.

"Her şeyi berbat ettin ve onun hayatı sona erdi. Her şey bittikten sonra bile senin lanet pisliğini temizledim ve çenemi kapalı tuttum. Gördüğüm kadarıyla bana borçlusun. Bana çok şey borçlusun. Bana lanet bir kız kardeş borçlusun ve bunu ödemenin hiçbir yolu yok, bu yüzden sana şimdi söylüyorum, hayatımdan defolup giderek ve uzak durarak borcunu ödeyeceksin."

Preston oğlunun gözlerini tuttu.

Sonra, hıyarın teki olduğu için denemeye devam etti. "Her gün onu düşünüyorum ve-"

Mace bir adım geri çekildi, büyük ihtimalle kontrolünü kaybetmiş olsa bile bir parça kontrolü elinde tutabilmek için, "Siktir! Sikimde bile değil!"

İşte o zaman Juno havladı ama havlaması Mace ile dayanışma havlaması değildi. Farklı bir havlamaydı. Mace'in başını ona doğru çevirmesine neden olan türden bir havlamaydı, bu yüzden benim başım da ona doğru döndü ve Juno'nun yatağın üzerinde dört patisinin üzerinde duvara baktığını gördüm.

Yataktan atlarken yine havladı. Sonra havlamadı ama havladı, dümdüz, keskin, tedirgin.

Bir uyarı.

Hemen duvar boyunca dans etmeye, koklamaya, huzursuzlanmaya ve sonra daha fazla havlamaya başladı.

"Lanet olsun," diye kırptı Mace, telefonunu çıkarmak için smokininin ceketine uzandı, ama o daha telefonu alamadan evdeki telefon gibi çalmaya başladı. "Allah kahretsин!"

Mace havladı ve sonra bağırdı. "Yere yat!" Preston da ben de bir milisaniye tereddüt edince, "Yere yatın!" diye kükredi.

Onun sözüyle camlar patladı. Mace'in cesedi üstümdeyken güverteye çarptım.

"Juno! Gel!" Mace bağırdı.

Bakmaya çalıştım ama bir kolu başımın üzerindeydi, vücudu beni örtüyordu ve her taraftan gelen silah sesleri kulak zarımı deliyordu.

"Konuş," diye homurdandığını duydum Mace'in, muhtemelen telefonuyla konuşuyordu, "Bok yok mu? Duydun mu? Ağır ateş altındayız. Birimler. Müsait olan her adam. Hemen."

Silah sesleri kesildiğinde bir telefonun kapanma sesini duydum ve Juno'nun tüylerinin koluma yapıştığını hissettim.

Tanrıya şükür, çok yakındı.

Bunu düşündüm ve sonra başka bir şey düşünmedim. Mace ayaktaıdı ve beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyordu.

Beni ayağa kaldırdığında "Kımılđa," diye emretti ama buna gerek yoktu, elimi tutmuştı ve beni kapıya doğru sürüklüyordu. "Gel!" diye emretti Juno'ya ama buna da gerek kalmadı çünkü Juno hemen yanıımızdaydı ve bizi sıkıştırıyordu.

Tam o sırada çok korkunç sesler duydum, sadece filmlerde duyduğum sesler. Aptalca durdum, başımı çevirdim ve onları gördüm.

Onları gördüm.

Mace durmadı. Tereddüt bile etmedi. Onun da duyduğunu ve onlara bakmadan ne olduklarını bildiğini biliyordum. Bunu biliyordum çünkü daha hızlı gitti, çok daha hızlı, daha hızlı koşuyordu ve ayaklarımın tekrar hareket etmesi gerekiyordu, yoksa beni gerçekten sürükleyecekti.

Ama onları
gördüm. Onları
gördüm.

El
bombaları
.

Bir tane
bile yok.

Üç.

Üç!

O zaman fark ettim ki, eğer yerden ateş ediyorlarsa pencerelerimi imkansız bir açıyla patlatıyorlardı ya da bunu daha yüksek bir yerden ama uzaktan yapıyorlardı, sadece el bombalarını fırlatıp bizi paramparça edebilmek için.

Kahretsin.

Kahretsin!

Kapıdan koşarak çıktık ve merdivenlerden koşarak indik, Juno yanımızda, Preston yakın takipteydi. İlk sahanlığa vardığımızda, birden fazla patlama dairemi sarstı ve başımızın üstündeki duvarı havaya uçururken bizi de savurdu.

Yana doğru uçtuk. Mace duvara çarptı ve ben de ona

arparken siva, tahta kıymıkları ve

Muhtemelen eşyalarımın parçaları başımızın üzerinden fırladı ve üzerimize yağdı.

Mace'in toparlanması bir nanosaniye sürdü, sonra beni bir sonraki merdivenlerden aşağı sürükledi, bu sefer ona yakın duruyordum, kollarını kavuşturmuş ve başımı örtüyordu.

İkinci katın sahanlığına geldiğimizde bizi durdurdu ve telefonunu elime tutuşturdu, tam o sırada ceketinin beline ve sırtına uzandı, orada bir kılıf olduğunu biliyordum. Kayışı bırakırken çıkardığı tıkırtıyı duydum ve elinde bir silahla çıkageldi.

"Arama geçmişimdeki son aramayı geri ara. Bu kontrol odası. Durum güncellemesi yapmaları gerekiyor. Ver," diye emretti, sonra gözleri babasına kaydı ve ben telefonunu çevirip titreyerek son aramalar ekranını bulurken konuşmaya devam etti. "Burada Stella ile kal. Ben söylemedikçe hareket etme."

Preston'ın bana yaklaştığını görmek için başımı kaldırdım. Mace'e baktığımda onun birinci kata çıkan merdivenlerin ağzına doğru temkinli bir şekilde ilerlediğini gördüm.

Dikkatli bir şekilde geri çekilmedi. Silah sesleri merdivenlerden yukarı çıkarken, kurşunlar tavana saplanırken geri çekildi. Bir çığlık attım ve kendimi adamımın üzerine atma içgüdümü durdurmak için duvara yaslandım. Preston bana bastırdı. Juno bana bastırdı. Mace bir kapıya doğru koştu, kolu denedi. Kilitli olduğunu gördü, bir adım geri çekildi ve

omzunu kullanarak öne doğru çarptı ve kapı patlayarak açıldı.

Gözleri bana kaydı. "Beni takip et, Kedicik, arkamdan gel. Kapat. Şimdi."

Hareket ettim, sırtına yaklaştım, Juno'nun kürkünün çıplak bacaklarına sürtündüğünü ve Preston'ın bana yakın durduğunu hissettim.

Mace hareket etti ve hepimiz ikinci kattaki salona geçtik. Mace yer değiştirdi ve hepimiz yer değiştirdik. Mace kırık kapıyı itti, yan duvardan dar bir masayı kapıyı kapatana kadar çekti ve tekrar yer değiştirdi, koridorda hızla ama gizlice ilerledi, başını kaldırdı ve bir yandan diğer yana süpürdü.

Hepimiz onunla birlikte hareket ettik.

Sırtına yakın durdum, parmaklarım ceketinin altından pantolonunun kemerine doğru kıvrıldı ve tekrar telefona baktım. Son aramaya bastım ve kulağıma götürdüm.

Cevaplanmadan önce çalmadı bile.

Selamlama yoktu, sadece "Durum" diye havladı. "Um... merhaba," dedim. "Bu Stella."

"Doğru, Stella, durum," diye yanıtladı adamın sesi, bu kez havlamıyordu ama yine de keskin ve acildi.

Monty olduğunu düşünmüştüm ama emin değildim ve o sırada buna kafa yormadım çünkü Mace bizi bir

durdu ve babasına el hareketleri yapıyordu. Preston'ın parmaklarının koluma dolandığını hissettim, aynı şekilde Mace'in parmaklarının da bileğime dolandığını ve elimi pantolonunun üzerinden ayırdığını hissettim. Dönüp geldiğimiz yere geri gitmeden önce bir süre gözlerimin içine baktı.

Oh adamım.

İşe koyuldum ve telefona, "Tamam, az önce dairemde birden fazla el bombası patladı. Arka merdivenlerde bağlantımız kesildi. İkinci kattaki koridordayız ve Mace arka merdivenlere doğru gidiyor."

"Durdurun
onu." Lanet
olsun!

"Mace, dur," diye seslendim, sessiz ve hızlı. "Monty dur diyor."

Mace durdu, iki büklüm oldu ve bana baktı. "Daha fazla," dedim telefona.

Monty tereddüt etmedi. "Etrafınız sarıldı. Tüm çıkışlar kesildi. Dış kameraları devre dışı bırakmışlar. İçerideki kameraları açmaya çalıştık ama onlar da devre dışı. Kameralara ulaşmadan önce en az altı tanesinin eve yaklaştığını ve içeri girdiğini gördük. İçerideler. Olay yerine ilk ekip, tahmini varış süresi beş dakika. Destek gelene kadar Mace'in seni hapsetmesi gerekiyor. Dışarı."

Gecikmeden bu bilgiyi Mace'e ilettim. "Etrafımız sarıldı. Çıkış yok. Dış kameralar devre dışı. İçeride kapalı

Hat. İçeride en az altı adam var. Yedek beş dakika. Monty saklanmamız gerektiğini söylüyor."

Az önce geçtiğimiz kapıdan daha fazla mermi girerken Mace geri çekilmeye başladı.

Bu olay olduğunda hiç düşünmedim. Son zamanlarda çok fazla ateş edilmiş ve gafil avlanmıştım ve bu nedenle uygun şekilde karşılık veremedim.

Bu sefer değil.

Bu kez koridorun yanındaki kapıya koştum, açtım ve içeri daldım. Juno da benimle geldi. Preston da öyle. Mace de peşimden geldi ve kapıyı çarpıp kilitledikten sonra babasına döndü.

Elini havada daireler çizdirerek, "Kaldırın şunları," diye emretti. Preston başıyla onayladı ve baba oğul hemen kapının önündeki mobilya yığınlarını taşımaya başladılar.

Juno'yla birlikte odanın arkasına sıvıştım, çömelip dizlerimi göğsüme çektim ve Monty'nin yanına döndüm.

"Sanırım koridordan aşağı inerken soldan üçüncü odadayız. Bizim katımızdalar."

Monty, "Sıkı tutun," diye öğüt verdi.

Tamam. Sıkı tutun. Harika. İyi tavsiye. Lanet olsun.

"Anlaşıldı, sıkı durun," diye fısıldadım, Mace kocaman, eski bir tabancayı iterken bunu alaycı bir şekilde yapmamaya karar verdim.

Babasının kapının önüne ittiği şifonyerin önündeki cılız gardırop.

Mobilyalara baktım ve ne yazık ki hiçbirinin çelikten yapılmadığını fark ettim.

Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.

"Stella, bir ekip üç dakika uzaklıkta. İki dakika arkalarında başka bir birim var. Luke bir dakika arkalarında. İyisin," diye güvence verdi Monty.

Silah sesleri patladı, gürültülü ve dehşet vericiydi, kurşunlar kapının önündeki mobilyaları delip geçti. Kalçamdan ve uyluğumdan vuruldum, telefonu tutmayan kolum dışarı fırladı, köpeğimin etrafında kıvrıldım ve ikimizi de o kadar aşağı çektim ki alnım tozlu zemine dayandı.

Silah sesleri gelmeye devam etti, korkunç, dayanılmaz bir gürültüyle. Ciğerlerimin sıkıştığını, nefesimin buharlaştığını hissettim. Mace'in yanımda çömeldiğini hissettiğimde bile Dodge'dan kurtulmak için farklı bir galaksiye ışınlanmadım.

İyiydik. Evet.

Yakın bile değil.

Daha fazla silah sesi, ama bu Mace'in karşılık ateşiydi, muhtemelen silahlı olduğunu bildirmek için uyarı atışlarıydı. Sadece iki el ateş etti ama dışarıdaki silah sesleri kesildi.

Nefesimi içime çektim.

"İki buçuk dakika, Stella," dedi Monty kulağıma. "Ben gidiyorum," diye fısıldadı Mace bana.

Kalbim dondu, boynum büküldü, gözlerim onun sert, kararlı yüzüne kaydı ve nefesim tekrar parçalandı.

Telaşla geri geldi ve telaşla fısıldadım, "Hayır. İki buçuk dakika kaldı."

"Bebeğim, bu adamlar aptal değil ama çaresizler. Ya alçaktan nişan alacaklar ya da vuracaklar. Zamanları yok, bunu biliyorlar ve altı adamları var. Bizde bir tane silah var. İki buçuk dakikamız yok."

Elim Juno'dan ayrıldı, fırladı ve smokininin kolunun kumaşını kavradım. "Hayır," diye yalvardım.

"Eğil," diye karşılık verdi.

"Hayır," diye fısıldadım, emrine değil ama gidişine.

Dinlemedi. Kolunu serbest bıraktı ve gözleri babasına kaydı.

"O senin gözetiminde," diye fısıldadı.

Kelimelerin ağırlığı vardı. Kimsenin gözden kaçıramayacağı bir anlamları vardı.

Sonra hareket etti. Çömelerek yan duvara doğru gitti, sonra mobilyaların etrafından dolaştı ve onu gözden kaybettim.

"Aman Tanrım, Monty," diye fısıldadım telefona. "Mace harekete geçti."

"Kahretsin! Sikeyim, Sikeyim, Siktir.
Maverick. Siktir!" Monty
kulağıma fısıldadı.

Bu tepki beni pek rahatlatmadı ve bu yüzden gözlerimin dolduğunu hissettim. Preston'ın yaklaştığını hissettim ve Juno'nun sızlandığını duydum. Köpeğime baktığımda onu karnının üzerinde yatarken gördüm ama gözleri Mace'in kaybolduğu yere dikilmişti.

Köpeğim erkeğimi
severdi. Ben erkeğimi
sevdim.

Ve beni güvende tutacaktı. Ya da
bunu yaparken ölecekti.

Aman Tanrım.

"Monty," diye nefes aldım, nefesim şimdi hızlı hızlı, pantolonumun içinde geliyordu, daha fazla adrenalin içimi parçalıyordu. O kadar çoktu ki, tepeden tırnağa karıncalanıyordum. O kadar çoktu ki, sistemimi doyurduğunu hissedebiliyordum. İçinde boğuluyordum.

Monty bana, "O iyidir Stella, ne yaptığını bilir ve bundan daha kötü durumlara da düşmüştür," dedi.

Bu pek de hoş bir bilgi sayılmazdı. Aslında korkutucu bir bilgiydi, ancak şu anki korkutucu durumumdan daha korkutucu değildi, bu yüzden görmezden geldim.

Sonra daha fazla silah sesi havayı doldurduğunda daha fazla düşünmedim, ama bu arada mobilyaların hareket ettiğini (şaka değil!) ve bir kapının açıldığını (oh Tanrım!) duydum, sonra bir homurtu, bir bağırış, daha fazla silah sesi, daha fazla silah sesi, başka bir homurtu, bir gümbürtü, bir adamın çığlığı, daha fazla silah sesi, başka bir gümbürtü, başka bir adamın bağırışı, kemik kırılmasının

mide bulandırıcı sesi, bir adamın boğulmuş çığlığı, daha fazla silah sesi...

Sonra sessizlik.

Nefesimi tuttum, gözlerim köpeğimdeydi, Juno'nun gözleri Mace'i son gördüğü noktadan ayrılmamıştı.

"Stella?" Monty telefonla aradı.

Başımı çevirdim ve bakışlarım kayarak Preston'inkini yakaladı.

Dizlerinin üzerindeydi, öne doğru eğilmişti, gövdesi bana doğru bükülmüştü, vücudu çoğunlukla benimkini kapıdan koruyordu. Gözleri benim üzerimdeydi ve bunu gün gibi açık bir şekilde görebiliyordum; yüzünün her yerinde korku vardı ve bu, bir adamın hayatı yakın bir tehlike altındayken hissettiği türden bir korku değildi. Bir erkeğin, çocuklarından birinin daha alçakça öldürülmüş olma ihtimali aklını meşgul ettiğinde hissettiği türden bir korku.

Hissettiğim ve dikkatimin çoğunu alan dehşeti göz önünde bulundurduğumda bile, buna tanıklık etmek yine de zordu.

"Stella?" Monty'nin sesi kulağıma keskin geliyordu.

"Monty," diye fısıldadım, söyleyecek başka bir şeyim yoktu.

Preston'ın bakışlarını tutmak, bakışlarını okumak, yüzümde sadece küçük bir farkla aynı dehşeti yaşadığımı bilmek.

"Lütfen Tanrım, bir daha olmasın," diye nefes aldı Preston. Kalbim burkuldu. Bir anne gibi acıyordu, sonra ayak sesleri duyduk.

İkimiz de başımızı onlara doğru salladık. Mace'in rahat adımlarla bize doğru geldiğini gördüğümde boynum geriye

gitti ve gözlerim ıslandı.

Ceketinin omuz kısmı yırtılmıştı.

Bu kadar.

Sadece ceketini omzundan yırtılmıştı.

Tanrım.

Ayağı fırladım ve ona doğru koştum. Juno heyecanla tekrar tekrar havlarken ve etrafımızda dönerken vücudunun bizimkine sürtündüğünü hissederken bir ayağını bile geri atmadan tüm vücuduyla darbemi aldı. Mace'in kolu belime dolanarak sıkıca sarıldı ve diğer eli telefonu benimkinden çıkardı.

Yüzümü göğsüne bastırdım, yakın, derin, sert bir şekilde ona sıkıca sarıldım ve telefonda "Şu anki tehdit etkisiz hale getirildi" dediğini duyduğumda bir bebek gibi ağladım.

Tuhaf, delice bir nedenden ötürü, ki muhtemelen sistemimi yıkayan aşırı rahatlama nedeniyle geçici olarak aklımı kaçırmış olmamla çok ilgisi vardı, sözleri gözyaşlarımın arasından gülmemi sağladı, hala gömülüydüm, ben bunu yaparken kolu daha da sıkılaştı.

İşte o zaman sirenleri duydum.

Tamam, şimdi iyi olduğumuza inanıyordum.

Ama sadece erkeğim bizi bu hale getirdiği için.

Bu düşünceyle gülmeyi bıraktım, hıçkırıklarımı yuttum ve daha fazla gözyaşı aktı.



Hala topuklu ayakkabılarımı giyerek dışarıda, etkinliğin kenarında durdum. Ayaklarım beni öldürüyordu, kurşun sıyrığı gibi

O odada yere düştüğümde üzerine düştüğüm kalçam. Günlerdir gerçekten acımamıştı, sadece kaşınıyordu. Şimdi acıyordu.

Üzerimde bir battaniye vardı, Mace'in üzerime sardığı bir battaniye ve bunun nedeni yaz olmasına ve hala sıcak olmasına rağmen gecenin geç bir saati olması ve titrememdi.

Juno yanımda oturuyordu, iri vücudu bacaklarıma yaslanmıştı, gözleri otuz saniye önce Eddie ve Hank'le konuşmak için yürüdüğü yerden on beş adım ötede duran Mace'e dikilmişti.

Gözlerim Preston'ın limuzininin yanında, yerde, bir çarşafın altında yatan cesetten başka her yere perçinlenmişti.

Şoförü öldürülmüştü. Bir dakika önce masumca zengin bir adamın (ya da her neyse) şoförlüğünü yapıyordu, bir dakika sonra ise ölmüştü.

Bununla başa çıkamadığım için görmezden geliyordum.

Her yer polisler, ekip arabaları, adli tıp personeli, sağlık görevlileri ve ambulanslarla doluydu. Ne yaptıklarını görebilmeleri için alanın etrafına büyük ışıklar yerleştirilmiş ve eğitilmişlerdi. Ve son olarak Nightingale adamları vardı.

Aslında orada olmayan tek Nightingale erkeğı, Mace'in düğün gecesi olduğu için bu fiyaskoya katılmasına izin verilmediğini söylediğı Nightingale Lee'ydi.

Mace bu bilgiyi bana aktardıktan sonra Luke, Lee'nin karanlıkta kalmaktan muhtemelen hoşnut olmayacağını belirtmişti.

Lee ve Indy'nin büyük, mutlu günlerinin ve onun doruk noktası olan, muhtemelen daha mutlu şenliklerinin kargaşayla kesintiye uğramasından muhtemelen daha fazla hoşnutsuz olacaklarını sessizce de olsa fark etmiştim.

Adamlar Lee'den bir bok aldıysa, almışlardır. Neyse ki onlar belalı tiplerdi, bu yüzden Lee de belalı biri olsa da başa çıkmakta zorlanacaklarını sanmıyorum.

Arazinin kenarında seyirciler ve basın mensupları vardı, polisler ve polis bandı onları geride tutuyordu.

Sedyeler binadan çıkarken sayıyordum.

İki adam tamamen
örtülü. Ölmüşler.

Dört adam hâlâ hayatta ama uzaktan bakıldığında bile durumları pek iyi değil.

Mace dalga geçmezdi.

Bu muhtemelen başka herkesi büyülerdi. Nasıl yaptı, bunu nasıl başardı. Bir saniye önce bir odaya kapatılmış, bir saniye sonra altı silahlı adama karşı ve hepsini yeniyor.

Ben bilmiyordum. Bilmek istemedim ve asla ama asla soracaktım.

Mace nefes alıyordu. Ben nefes alıyordum. Köpeğim nefes alıyordu.

Bu benim için yeterince iyiydi.

İyi haber ise bunun son şans olmasıydı. Bunu biliyordum çünkü Luke Mace'e beni yakın tutarken, Luke brifingini verirken elleri yatıştırıcı bir şekilde sırtımda aşağı yukarı gezinirken söyledi.

Mace'in etkisiz hale getirdiği altı adam Sidney Carter'ın ordusundaki son altı adamdı. Sidney'den hâlâ haber alınamıyordu ama operasyonu tamamen çökmüştü. Başka askeri kalmamıştı. Hâlâ arıyorlardı ama bu son görevin de başarısız olduğunu duyunca kaçıp gideceğinden şüpheleniyorlardı. Trenleri, havaalanlarını, otobüs garlarını gözlüyorlardı ve Otoyol Devriyesi alarmdaydı. Sınır Kontrol'le bile temasa geçmişlerdi.

Bu bilgiyi gerçekten işlemiyordum. Dişlerimin takırdamamasına konsantre oluyordum.

Gözümün kenarından bir hareket yakaladığımda konsantre olduğum şey buydu. Başımı çevirdim ve zihnim Preston Mason'ın aniden, bir nedenden dolayı, bana doğru koştuğunu görmeye tepki verecek kadar açık değildi.

Düşündüğüm tek şey, pek genç sayılmazdı ama adam hâlâ hareket edebiliyordu.

Sonra "Keskin nişancı!" diye bağırdığını duydum.

Bağırmasıyla birlikte hava yoğun ve elektrikli bir hal aldı. Vücudum önce seğirdi, sonra (tekrar) koşmaya hazırlanmak için anında yana doğru sarsıldı ve bunu yaptığı anda şu sesi duydum

Bir mermi hemen ötemdeki toprağa çarptığında vızıltı ve gümbürtü duydum.

İkinci bir tıslamanın havayı ikiye böldüğünü duyduğumda arkamdan yakalandım. Swen ve Ulrika'nın yan bahçesindeki yumuşak, kalın çimenlere acı veren bir gümbürtüyle çarptım ve üzerime çöken ağırlıkla daha da acı veren Juno havladı.

Orada yüzüstü yatıyordum ve üzerimdeki her kimse kıpırdamıyordu.

Etrafımda bir koşuşturma vardı. Boynumu büktüm ve koşan adamları gördüm ve o adamlardan biri Mace'di.

Ama o başka bir yere kaçıyordu.

Juno'nun burnunun boynuma ve saçlarıma dolandığını ve vücudumun üzerimdeki tarafından ezildiğini hissettiğimde buna tepki verme şansım olmadı. Üzerimdeki ağırlığı kaldırmaya çalıştım ama başaramadım ve üniforma pantolonumun paçalarını ve parlak polis ayakkabılarını gördüm ve üzerimdeki ağırlık yuvarlandı.

Onunla birlikte diğer tarafa yuvarlandım ve o anda Preston'ın yanımda sırt üstü yattığını gördüm, yanında diz çökmüş bir polis onu dikkatlice karnına doğru döndürüyor ve "Sıhhiye!" diye bağıırıyordu.

Medic.

Aman
Tanrım.

Medic.

Vurulmuştu!

Biri beni yukarı çekmeye çalıştı ama ben kolumu geri çektim ve tekrar karnımın üzerine, düz bir şekilde yere bastım. Yanağım bile çimenlerin üzerindeydi, yüzüm Preston'inkine çok yakındı, gözlerim onun acı dolu gözlerine kilitlenmişti.

"Benimle misin?" Fısıldadım.

Ellerim arkamdaydı ama onları görmezden geldim. Preston bana bakarken daha fazla koşan ayak ve Preston'ın etrafında dizlerinin üzerine çöken bedenler duydum.

Elim dışarı fırladı ve onunkini yakaladı, parmaklarım kıvrıldı.

"Preston, benimle kal," diye ısrar ettim, parmaklarım sıkılıyordu. "Gurney!" Bağırıldığını duydum.

Preston gözlerini kırptırdı.

Yaklaştım ve elini daha sıkı tuttum. "Dayan," diye fısıldadım.

Göz kapaklarının bir milimetre aşağı i n m e s i n i ve ağzının gevşemesini izledim.

Ve

biliyordum.

Biliyordum.

Biliyordum. Biliyordum. Biliyordum.

"Dayan!" Çığlık attım, sonra ayaktaydım, kollar beni sıkıca sarmıştı, biri göğsümde, biri karnımda ve Preston'ın cansız bedenini sedyeye kaldırırlarken tutuşa karşı mücadele ettim. "Dayanın!" Çığlık attım.

Onu bağladılar.

"Dayan!" Çığlık attım.

Sedyeyi tam boyuna kadar çektiler ve bir saniye bile kaybetmeden çimenlikten, araba yolundan ve ambulansa doğru yuvarladılar.

"Lütfen dayan," diye fısıldadım.

Mücadele beni terk etti, dışarı sızdı ve bedenim beni saran kolların arasında gevşedi.

O zaman, o kollar beni döndürdü. Willie Moses'a baktım, tam o sırada eli başımın arkasına dolandı ve yüzümü boğazına doğru itti.

Tekrar gözyaşlarına boğuldum, bir adamın benim hayatımı kurtarmak için kendi hayatını kaybetmiş olabileceğini bilmenin ağırlığı üzerime çökünce bacaklarım altıma çöktü, ağırlık ağırlaştı, ezici bir hal aldı ve Willie'nin kolları daha da sıkılaştı.

"Mace'i bul," Willie'nin emrini duyduğum kadar hissettim de. "Şimdi." Sonra saçlarımın tepesine doğru, "Dayan tatlım," diye fısıldadı.

Juno'nun vücudunun bacaklarımın yan tarafına baskı yaptığını hissettim ve bir şekilde ellerimi kaldıracak gücü buldum, Willie'nin gömleğinin içinde kıvrıldım ve tutundum.



Mace

MACE SLID THE Stella'nın ensesindeki koyu, ağır saçlar, gözleri uyuyan profiline kilitlenmişti.

Nefesini içine çekti.

Sonra eli kadından köpeğine doğru hareket etti. Parmaklarını Juno'nun başındaki tüylerin arasından geçirdi ve "Onunla kal," diye fısıldadı.

Juno ona göz kırptı ve sonra karnının üzerinde Stella'ya doğru yaklaştı.

Mace, Daisy'nin misafir odalarından birinde yatağın kenarında otururken doğruldu. Işığı söndürdü ve kapıdan çıktı.

Daisy merdivenleri çıktığında o da merdivenlere varmak üzereydi. Daisy de onun gibi durdu.

Mavi gözleri onunkileri yakaladı, başı yana eğildi ve sonra eli yukarı kalktı. Yavaşça çenesine dayadı ve gözleri onunkileri tutarken hafifçe bastırdı. Gözlerinin ve elinin kendisi için iletişim kurmasına izin verdi.

Ellerinin ve gözlerinin söyleyecek çok şeyi vardı. Zaman kaybetmediler ve hepsi çok güzeldi.

Elini bıraktı ve "Annen ve Chloe büyük odadalar," diye fısıldadı.

Bir yanıt beklemeden onu atlattı ve arkasına bakmadan koridorda yürümeye başladı.

Mace onu izlerken, Daisy Sloan'ın iyi bir kadın olduğunu ilk kez düşünmüyordu.

Daisy ve Marcus'un büyük odasına doğru yürüdü; Chloe bir kanepede oturmuş, karanlık, yanmayan şömineye boş boş bakıyordu ve annesi de pencerenin önünde duruyordu

karanlık geceye boş boş bakıyorlardı. Kendi düşünceleri içindeydiler, hoş düşünceler değildi, zaten olamazlardı da. Bir çekim, kötü bir karar, kalplerini yanlış adama vermek ve ardından kalp acısının sonu gelmemesi.

Şimdi, kapanış. Ama doğru türden değil.

İçeri girer girmez Chloe'nin boynu büküldü, gözleri ona dikildi ve "O nasıl?" diye sordu.

Mace "Dışarı" diye cevap verince annesi pencereden döndü.

"Hapları aldı mı?" Lana sordu.

Mace başını salladı, durdu ve koltuğun kolçağına oturdu.

Silinmişti, paramparça olmuştu. Lanet olası bir hafta boyunca uyuyabilecekmiş gibi hissediyordu. Sadece öyle hissetmekle kalmadı, bunu yapmak istedi.

Ama bunu odasının hemen dışında bir plajın olduğu, Stella'nın yatağında olduğu ve kilometrelerce ötede kimsenin olmadığı bir yerde yapmak istiyordu.

Lana ona doğru ilerleyerek, "O iyi olacak, tatlım," dedi.

Mace bunu biliyordu. O da biliyordu.

Bunu biliyordu çünkü Stella bu şekilde uyanmazsa, bir ömür sürse bile onu bu hale getirecekti.

Lana onun iki adım önünde durdu ve ona baktı.

Yumuşak bir sesle, "Tamam, şimdi iyi misin?" diye sordu.

"Onun için öldü," dedi Mace açıkça ve Lana, Chloe'nin kanepede onun yanında gerildiğini hissederken burnundan nefes aldı.

"Neden Stella'yı kurtarmak için kendini bir kurşunun önüne atsın ve o-?" Mace başladı ve Lana hareket etti.

Aradaki mesafeyi kapatan avuç içi adamın yanağına geldi, parmakları adamın çenesinin etrafında kıvrıldı ve adamın yüzünü kendi yüzüne bakmaya zorladı.

Tanrım, onun dokunuşunu
özlemişti. Tanrım.

Annesinin sadece dokunuşuyla bir acıyı
yatıştırabileceğini hatırlamalıydı.

Hatırlamadı.

Tanrım.

"Sorularına asla cevap bulamayacaksın, Kai," dedi yumuşak bir sesle ve son birkaç gündür ilk kez onun sesini ne kadar özlediğini fark etti. Onunla da sakinleşebiliyordu. Zahmetsizce. "O yüzden lütfen tatlım, lütfen, hemen şimdi, Chloe ve benimleyken, bırak gitsinler. O ne yaptıysa yaptı ve bitti. Güzel kızın yukarıda uyuyor. O Carter denen adamı yakaladın ve daha önce yakalanmamış olsa bile, tüfeğiyle birlikte yakaladın, böylece babana yaptıklarının cezasını çekecek. Bu iş bitti. Baban

öldü, ama ölümünün intikamı alındı. Hayat devam ediyor. Onu yaşayın. Her dakikasının tadını çıkarın ve bu işin peşini bırakın."

Babası "keskin nişancı" diye bağırdığı anda Mace, Carter'ın özgürlük için değil, intikam için ne kadar çaresiz olduğunu anladı.

Sidney Carter eğitimli bir keskin nişancıydı. İlk Irak savaşı. Bilmedikleri bir şey değildi. Sadece on yıl önce kendi kirli işlerini yapmayı bırakmıştı.

Bir erkek gibi aşağı inmek yerine, kendi kirli işini yapmaya karar verdi, aptal, hasta, kaçık lanet olası.

Ama annesinin söylediği doğrudu. Carter zaten düşüyordu, ama artık düşmemesine imkân yoktu.

Mace düşüncelere daldı, nefesini içine çekti. Annesinin gözlerine baktı ve son birkaç gündür ya da son yedi yıldır ilk kez onları ne kadar özlediğini fark etti. Bunu yaparken elinin Chloe'ninkini tuttuğunu hissetti.

Chloe'ye bakarken Lana'nın eli omzuna düştü.

"Onu seviyoruz," diye fısıldadı Chloe, konuyu Stella'ya çevirerek. "O senin için mükemmel."

Yanılmamıştı.

"Kesinlikle," diye mırıldandı Lana ve Mace tekrar annesine baktı.

"O çok güzel. Yetenekli," diye devam etti Chloe ve Mace bakışlarını ona çevirip yüzünün yumuşadığını gördü. "Ve sana sabahları güneşi açıp akşamları kapatıyormuşsun gibi bakıyor."

"Kesinlikle," diye tekrarladı Lana başka bir mırıltıyla ve Mace dudaklarının seğirdiğini hissetti.

"Tiny ona kesinlikle bayılırdı," diye devam etti Chloe. Mace'in dudaklarının seğirmesi durdu ve Mace onun Lana'ya döndüğünü gördü. "Öyle değil mi tatlım?"

Lana, "Evet, tabii ki," diye cevap verdi ve Mace'in gözleri tam zamanında annesine döndü ve onun, "Ufaklık güneşi sabah açıp akşam kapattığını sanıyordu. Stella'ya kesinlikle bayılırdı. Bir elmanın iki yarısı, seni sevdikleri gibi. Bir elmanın iki yarısı."

Mace nefesini içine çekti. Bunu göğsünü tüketmekle tehdit eden yanmayla savaşmak için yaptı.

Bunu kontrol edebiliyordu, yıllardır ediyordu. Ancak son zamanlarda bunu yenebileceğine, geçmişe dönebileceğine ve belki de anılarının kız kardeşinin zarafetine, gülümsemesine, kıkırdamalarına, kolay şefkatine daha çok odaklandığı ve hayatının çok erken sona ermesini izlemekten daha az odaklandığı bir hayat bulabileceğine inanmaya başladı.

Çünkü kısa bir süre önce bunu tek başına başaramayacağını nihayet anlamıştı.

Neyse ki son zamanlarda yalnız olmadığını da anlamıştı.

Mace ayağa kalktı ve iki kadın da ondan ayrıldı, Lana bir adım geri çekildi.

Sonra "Silindi" diye mırıldandı ve annesine doğru ilerledi. Elini başının arkasına doladı ve dudaklarını alnına değdirmek için eğilirken onu kendine çekti. "Sesini, gözlerini, dokunuşunu, hatta kokunu bile özledim" diye fısıldadı.

Mace onun keskin bir nefes aldığını duydu. Elleri Mace'in beline gitti, parmaklarını soktu ama tek kelime etmedi ve Mace de başka bir şey söylemedi. O da hareket etmedi. Bir süre için. Onu içine çekti, dokunuşunu hissetti ve iyileşmesine izin verdi.

Hatırlaması gerekirdi.

Hatırlamadı.

Şimdi yaptı.

Tanrıya
şükür.

Onu alnından öptü ve geri çekti. Annesi onu bıraktı. Annesinin yumuşak bakışlarını üzerinde hissederek Chloe'ye döndü. Chloe'nin gözlerinde parıldayan yaşlara aldırmadan eğildi ve aynısını yaptı, ama hiçbir şey söylemedi, sadece dudaklarını onun alnına dokundurdu ve geri çekildi.

Sustu.

Aralarına baktı ve mırıldandı, "Sabah görüşürüz. Hepimiz dışarı çıkıp kahvaltı edeceğiz," diye durakladı.

"Daisy izin verirse." diye bitirdi.

"Doğru," diye kabul etti Lana, sesi boğuk çıkıyordu.

"Ah... tamam," diye kekeledi Chloe, sesi titriyordu.

Mace odadan çıkmaya başladı ama kapıda durup arkasına baktı. Sonra "annelerine" gülümsedi.

Onlar da gülümsedi.

Odadan çıktı ve merdivenleri geri çıktı.

Stella ile paylaştığı karanlık odada, Juno'nun yumuşak, hoş geldin havlamasını sessizce kabul etti. Giysilerini çıkardı, yatağın kenarında durdu ve o gün bir kez yaptığı hareketleri tekrarlardı. Kollarını kaldırdı, boynundaki zinciri çözdü, aşağı indirdi, yukarı kaldırdı ve Tiny'nin düğün gecesinin sonunda Lee'nin Crossfire'ına binmeden önce Indy'nin yanağına bir öpücük kondurarak ona geri verdiği yüzüğü eline düştü. Zinciri komodinin üzerine koydu, örtüleri geri çekti ve Stella'nın arkasına geçti.

Kollarını onun ağır, uyuyan bedenine doladı. Parmakları sağ elini buldu ve onu kaldırıp Tiny'nin yüzüğünü serçe parmağına geçirdi.

Bunu yaptığında, kız hareket etti, ona sokuldu ve hıçkıra hıçkıra mırıldandı, "El bombaları. Tanrım, bebeğim. Swen ve Ulrika çok kızacak."

Sonra vücudu sakinleşti ve Mace onun tekrar uyuduğunu anladı.

Karanlıkta uzanıp onun nefes alışını dinledi.

Hayatında duyduğu en güzel sestı bu. Sonra kızın sözleri ona çarptı.

Elinde değildi. Kollarıyla ona sıkıca sarıldı. Yüzünü onun saçlarına gömdü, nane kokusunu aldı, bu kokuyu cidden sevdiğine karar verdi ve kahkahayı patlattı.



Stella

Uyandım ve etrafımdaki kolların sıkı tutuşuna ve Mace'in saçlarımla arkasına gülerken çıkardığı sese göz kırptım.

Bu çok garip, kafayı mı yedi? diye sordu beynim bana.

Kahkahasını dinledim, sıcak gücünü etrafımda hissettim ve bunu bir milisaniye düşündüm.

Sonra karar verdim, eğer adamım delirmişse ve Mace'in delilik markası beni yakın tutup gülmesi anlamına geliyorsa, umurumda değildi.

Ve bu düşünceyle tekrar uykuya daldım.

YİRMİ DOKUZ



ROCK CHICK

Jane

O Bir hafta sonra.

JANE, Fortnum's'ın rafları arasında müşteriler tarafından fark edilmeden süzüldü. Sonra Rock Chicks tarafından fark edilmeden, Hot Bunch tarafından fark edilmeden, Tex ve Duke tarafından fark edilmeden ön tezgahın arkasına kaydı.

"Biri olmalı," dedi Ally ve Jane, öndeki büyük pencerenin önünde duran iki koltuğun karşısındaki kanepeye baktı.

Mace kanepenin kolunda oturuyordu, Stella önünde bacaklarının arasında duruyordu. Daisy ve Shirleen kanepedeydi. Hector kanepenin diğer kolunda oturuyordu. Bir ayağı kanepenin koltuğunda, diğeri yerde olan Mace'in aksine, Hector'un iki ayağı da yerdeydi, sırtı hafifçe kanepeye dönüktü, hafifçe kaldırılmıştı.

Aklı başka bir yerdeydi.

Jane kısa bir süre nerede olduğunu merak etti.

Sonra gözleri kanepenin karşısındaki koltuklardan birinde oturan Ally'ye kaydı. Stevie diğerindeydi, köpeği Chowleena sandalyesinin yanında karnının üzerine uzanmış uyukluyordu.

Tod uçaktaydı. Uçuş görevlisi olduğu için bu sık sık oluyordu, bu da sık sık aksiyonu kaçırdığı anlamına geliyordu. Bu onu rahatsız ediyordu ve sadece Tod'un yapabileceği gibi bunun bilinmesine izin verdi. Sonra tekrar, satın alması gereken drag queen kıyafetleri vardı ve birilerinin onlar için ödeme yapması gerekiyordu, bu yüzden homurdanarak ve/veya yol boyunca tavır atarak gitti.

Jane bunu eğlenceli buldu.

Yine de Jane, Fortnum'da olan pek çok şeyi eğlenceli buluyordu.

Gözleri tekrar hareket etti ve Roam ile Sniff'in önlerinde kahve fincanlarıyla bir masada oturduklarını gördü. Roam arkasına yaslanmış, bir uzun bacağına bükmüş, ayaklarını yere koymuş, bir uzun bacağına da uzatmıştı. Telefonunu kulağına dayamıştı. Sniff onun karşısında oturmuş, yanında getirdiği fast food poşetinin içindekileri ağzına tıktırırıyordu.

Roam'un yaşlarında üç kız ondan iki masa ötedeki sandalyelerde oturuyordu. Kızların hepsi daha önce buraya gelmişti. Hepsi de sık sık. Şimdi hepsi Roam'a bakıyordu, eğer ziyaretlerini Roam'un asılı olduğu zamana denk getirecek kadar şanslılarsa yaptıkları buydu. Ve hepsi de bunu öyle bir şekilde yapıyordu ki, bunun tam tersi olmasını diledikleri açıktı.

Jane nedenini biliyordu. Birkaç ay önce Roam'u ilk gördüğünde, ondaki yakışıklılığı görmemek için kör olmak gerektiğini düşünmüştü. Onun üzerinde damgalıydılar. Sadece aylar içinde, bu kendine güveniyle birlikte büyümüştü. Ne yapabileceğini anlamasıyla birlikte vücudunun irileşmesi, çevresini hızlı ve keskin bir şekilde fark etmesi, yaşının çok ötesinde bir deneyim zenginliğine sahip olan uyanık gözleri ve sadece yüz hatlarının olgunlaştığı gerçeği.

Çok güzel olacağı belliydi, çünkü artık neredeyse o noktaya gelmişti.

Hot Bunch'taki akıl hocalarının izinden gittiği de açıkça görülüyordu. Jane bunu biliyordu çünkü kendisine yönelen bakışlardan habersizdi.

Tamamen.

Roam'un gözüne çarpan ve onu tutan kız bakmazdı. Kız tam tersini yapar ve Roam da peşinden heyecanla koşardı.

Hot Bunch'ın tarzı buydu. Kolay iş yapmazlardı.

Bu doğru değildi. Çok kolay şeyler yaptılar. Sadece bir ömür boyu yataklarına yerleştirmediler.

Jane'in gözleri hareket etmeye devam etti ve Tex ile Duke'ün espresso tezgâhının arkasında tartıştıklarını gördü. Ne hakkında, Jane o anda duyamıyordu, ama pratikle,

Bir an için onlara baktı, yaklaşık iki nokta yedi beş dakika içinde herkesin bunu duyacağını biliyordu.

Jane taramaya devam etti ve Eddie'nin espresso tezgâhının ucunda, kucagında Jet'le durduğunu gördü. Jane Jet'in yüzünü göremiyordu ve sadece Eddie'nin profilini görebiliyordu. Başı eğikti ve kulağına bir şeyler fısıldıyordu. O fısıldadıkça Jane dikkatle izledi ve Jet'in önce yaklaştığını, sonra daha da yaklaştığını fark etti.

Ve Jane, Eddie ve Jet için dünyanın varlığının sona erdiğini biliyordu. Eddie vardı ve onun için var olan tek şey Jet'ti. Sonra Jet vardı ve onun için de Eddie'den başka bir şey yoktu.

Jane o anda Eddie ve Jet'in o gün için favorileri olacağına karar verdi. Tanık olduğu şeylere bağlı olarak onları her gün değiştirdi. Bazen Lee ve Indy oluyordu. Diğer zamanlarda, Hank ve Roxie. Diğerleri, Jules ve Vance ya da Luke ve Ava ve şimdi de Mace ve Stella.

Bugün Jet ve Eddie'ydi.

Jane'in gözleri onlardan tekrar kanepeye kaydı. Stella ve Mace'in üzerine düştü ve anında fikrini değiştirdi.

Stella Mace'e yaslanmıştı, kolları Mace'in karnına dolanmıştı. Başı adamın omzuna düşmüştü, hafifçe dönmüştü, böylece şakağı adamın boğazının yan tarafına bastırılmıştı.

Jane onları inceledi.

Mace memnun görünüyordu.

Stella bunun çok ötesinde görünüyordu.

Bir hafta önce Stella'nın dairesinin ve eşyalarının çoğunun paramparça olduğu ve Mace'in babasının Stella'ninkini kurtarmak için hayatını kaybettiği düşünülürse, bu normal insanlar için şaşırtıcı olurdu.

Yine de, hayatındaki en önemli iki şey, her ikisi de nefes alıyordu, paramparça olmamıştı, bu yüzden Rock Chicks arkasındaydı (hala Barbados'ta balayında olan ve bir hafta daha kalacak olan Indy hariç), Stella elinde kalanlarla yapabildiğini yaptı ve şimdi Mace'le birlikte onun evinde yaşıyordu.

Yani bunu kısa vadede yapıyordu, çünkü zaten yeni bir ev arıyorlardı ve sabah üç evi inceledikten sonra otuz dakika önce Fortnum's'a varmışlardı.

Ne olursa olsun, Rock Chicks ve Hot Bunch için hayat her zaman devam etti.

Preston Mason'ın ölümüne gelince, Jane onu dinlemişti (her zaman dinlediği gibi, hevesle) ve düşünmesi hoş olmasa da, hayatının sona ermesinin dünya için büyük bir kayıp olmadığını biliyordu. Ve deneyimlerinden Stella'nın yaşayabilmek için bir adamın ölümüne katlandığı ve Mace'in babasını kaybettiği için katlandığı her ne olursa olsun, bunu başaracaklarını ve bunu birbirlerine sahip oldukları için yapacaklarını biliyordu.

Preston Mason geniş mülklerini oğluna miras bıraktı.

Oğlu onları annesine ve üvey annesine teslim etmişti. Onlar da büyük bağışlar yapıyorlardı.

çeşitli hayır kurumlarına.

Çoğu sanatla ilgili.

Bunların çoğu da yoksul çocuklara dans etmeyi öğrenme fırsatı vermekle ilgili.

Hala fark edilmeyen, her zaman fark edilmeyen ve bundan hoşlanan Jane onları incelemeye devam etti.

Aylardır Kai Mason'ı izliyordu. Jane hayatının çoğunu sessiz kalarak ve izleyerek geçirmişti. Bu nedenle başkalarının görmediği şeyleri görüyordu. Nadiren de olsa Mace'in mizah yaptığını fark etmişti. Ama bu nadirdi.

Aylar ve aylar boyunca Kai "Mace" Mason'da sadece acı gördü.

Bugün hiç acı görmedi.

Bu onun fark edilmeyen küçük bir gülümsemesine neden oldu.

Gözleri Stella'nın eline kaydı ve o mesafeden Stella'nın serçe parmağındaki altın yüzüğü zar zor seçebildi.

Geçen gün Jet'in Jules'a Stella'nın o yüzüğü hiç çıkarmadığını söylediğini duydu.

Asla.

Jane iç çekti.

İşte oldu. Stella ve Mace artık günün favorileriydi.

Kararsız değildi. Eddie ya da Jet'in unvanı geri almak için yakında bir şeyler yapacağına şüphe yoktu.

Stevie umursamaz bir tavırla Ally'ye, "Yılların gizemi," diye cevap verince Jane'in gözleri ona kaydı.

"Sanmıyorum," diye karşılık verdi Ally. "Yakın çevrenin bir parçası olmalı. Kimse bütün bunları bilmiyor. Birisi dökmüştür. Ve bu hiç hoş değil."

Jane öyle düşünmüyordu ama gazetecilerle konuşanın kendisi olduğunu ve Jane Ally'nin gazetecilerle konuşan kişi hakkında konuştuğunu biliyordu. Bunu biliyordu çünkü Ally bu konu hakkında çok konuşuyordu.

Hiç suçluluk hissetmedi. Jet ve Tex'in bahşişleri dörde katlanmıştı. Tex'in birikmiş parası vardı ama Nancy gelecek hafta onun yanına taşınacaktı ve yarı zamanlı dışında çalışmıyordu, üstelik çok para kazandıran bir işte de değil.

Dahası, Jet bir KitchenAid istiyordu ve o da bir süredir istiyordu.

Jane de onun için aldı, sayılır.

Kahve satışlarının ve hatta kitap satışlarının da arttığından bahsetmiyorum bile.

Lee'nin paraya ihtiyacı yoktu.

Artık Indy'nin de yoktu.

Hayır, Jane suçluluk

hissetmiyordu. Hem de

hiç.

Her neyse, bir hafta önceydi ve her şey çoktan olup bitmişti.

Hepsi ama müşteri artışı. İşte.

Shirleen, "Kimse itiraf etmiyor ve bu kalabalıkta birileri bunu yaptı, itiraf edecekler ya da asla itiraf etmeyecekler," diye buyurdu ve Jane haklı olduğunu düşünerek ona baktı.

Jane bunu asla kabul etmez.

"Asla bilemeyeceğiz," diye bitirdi

Shirleen. Hmm.

Jane bu konuda haklı olup olmadığını bilmiyordu. "Yine de hiç hoş değil," diye mırıldandı Ally.

Her neyse, diye düşündü Jane.

Hector tek kelime etmeden, ama çenesini Mace'e doğru kaldırarak ayağa kalktı.

Jane gerildi.

Sonra adamın elinde paket kahve fincanıyla kapıya doğru ilerleyişini izledi.

Jane'in eli çantalarını koydukları çekmeceye gitti. Çekmeceyi açtı ve kendisinininkini aldı, çekmeceyi kapattı ve onun peşinden koştu.

Kimse onun gittiğini fark etmedi.



HECTOR'UN BRONCO'su LoDo, yani Aşağı Denver Şehir Merkezi'ndeki sanat galerisinin karşısındaki bir noktaya yanaştı ve Jane de caddenin karşı tarafında iki araba boyu ilerideki bir noktaya yanaştı.

Hector külüstür kahverengi Bronco'sunun içinde oturmuş, başını çevirmiş, gözlerini sanat galerisine dikmişti.

Bunu bir süre yaptı.

Jane bir süre izledi.

Sonunda Hector Bronco'sunu vitesle taktı, bulunduğu yerden çıktı ve uzaklaştı.

Jane arabasının kontağını kapattı, arabadan çıktı, arabayı kilitledi, taksimetreyi taktı ve galeriye girdi.

Bunu yaptığında gülümsedi.

Ufak tefek, kıvrımlı, çok iyi giyimli, altın krem rengi çilek sarısı saçları yumuşak lülelerle karışık dalgalar halinde sırtından aşağıya, zarif yüzünün ve omuzlarının etrafına dökülen çarpıcı güzellikte bir kadın tezgâhın arkasında duruyordu.

Bir peri prensesine benziyordu.

Jane özellikle saçını beğendi. Muhteşemdi.

Jane, Hector Chavez'in de onun saçlarını beğendiğinden şüpheleniyordu. Ama muhtemelen kıvrımlarını daha çok seviyordu.

"Merhaba." Güzel gözleri gülümserken yumuşak sesi duyuldu.

Mm-hmm.

Bu iyiydi. Jane
onayladı.

"Sadece bakıyordum," diye mırıldandı Jane.

Kadın başını memnuniyetle galeriye doğru eğdi ve Jane sonraki on beş dakikayı bakıyormuş gibi yaparak geçirdi, bir yandan da gizlice sarışının tezgâhının arkasında her ne yapıyorsa onu izledi.

Sonra Jane, ön yüzünde galeride sergilenen sanat eserlerinin baskıları olan üç kartpostal satın aldı. Asla kullanmayacağı kartpostallar.

Bunu yaptıktan sonra gitti.



JANE bilgisayarının açılmasını beklerken odanın loş ışığını açtı ve kokulu bir mum yaktı.

Pamuk çiçeği.

Güzel ve rahatlatıcı.

Masasına oturdu, faresini hareket ettirdi ve kelime işlem programını açtı.

Sonra imleci ortaladı, kalınlaştırdı, yazı tipi boyutunu on sekiz olarak ayarladı ve yazdı.

Rock Chick.

Kontrol tuşuna basarken aynı anda return tuşuna da basarak yeni bir sayfa açtı, yazı tipi boyutunu on dört olarak değiştirdi ve yazmaya başladı.

Birinci Bölüm

Return tuşuna bastı, kalın yazıları kapattı, italik yazıları açtı ve yazı boyutunu on iki olarak değiştirip yazdı.

Büyük Liam Kovalamacası.

Sonra gözleri bulanıklaştı ve Liam Nightingale'in karı koca ilan edilmeden önce melek gibi gelinliği içinde müstakbel eşini kucakladığı görüntü hafızasına kazındı.

Jane gülümsedi.

Romantik biriydi ve dünyanın bu aşk ilişkisini öğrenmesi gerektiğini düşünüyordu.

Bunu hissetti çünkü çok güzeldi.

Hepsi öyleydi.

Jane monitörüne yeniden odaklandı ve yazmaya başladı.



EPILOG

GEL BURAYA BEBEĞİM, SENİ ÖPMEK İSTİYORUM.

Ava

F On iki yıl sonra.

Luke'un ve benim büyük yatağımızın tam ortasında bağdaş kurmuş oturuyordum.

Shirleen (ve Gracie) mutfağın etrafında dolanırken Shirleen'in aşağıda Gracie ile konuştuğunu duyabiliyordum.

Shirleen'e bu gece bizimle gelmesi gerektiğini söyledim ama gelmedi. Kendini Mame Teyze'nin Rock Chick versiyonuna dönüştürmüştü ve Rock Chick/Hot Bunch soyundan en sevdiğinin açık ara Gracie olduğu belliydi. Luke ve ben eve geldiğimizde Gracie ve Shirleen'in gece vakti Shirleen'in onu kaçırdığını ve bir daha geri dönmeyeceğini açıklayan bir notla birlikte götürüldüğünü görseydik hiç şaşırmazdım. O çocuğu en az Gracie'nin babası ve benim kadar seviyordu.

Gracie için şanslıydı, Shirleen'in verecek çok sevgisi vardı ve bunu kızıma vermek istediği için mutluydum.

Duş kapandı ve dikkatim banyonun kapısına yöneldi.

Birkaç dakika içinde kapı açıldı ve Luke oradaydı.

Sinekkaydı tıraş olmuştu ve ilk tanıştığımızda kullandığından çok daha uzun olan (yani kalın, dalgalı ve gür olan) saçları ıslaktı. Benim umutsuzluğuma rağmen eskiden sahip olduğu öldürücü bıyığını çoktan kesmişti. Ama benimle, Gracie'yle ve Nightingale Investigations'da geçirdiği zaman nedeniyle (Crested Butte'taki kulübemizde geçirdiği zamandan bahsetmiyorum bile, orada çok uzun süre kalırsak, ki bu günlerde çok sık kalıyorduk, genellikle sakal bırakırdı) bıyık bakımı için zamanı olmadığını söyledi.

Havluya kurulanırken her zamanki gibi yarım yamalak iş yapmıştı. Güzel omuzlarına ve cehennem gibi seksi olmaya yetecek kadar kıllı göğsüne yapışmış su damlacıkları vardı ve havluyu beline sarmıştı.

"Çok mu havlulandın?" Alay ettim ve lacivert gözleri bana kaydı.

Şifonyere doğru ilerlemeyi bıraktı ve ağzının bir tarafı yarım bir sırtışıyla yukarı kalktı.

"Bebeğim, giyin. Geç kalacağız," diye emretti. "Geç kalmayacağız. Ben tamamen hazırım."

Kara kaşlarından birinin kalkışını izledim.

Luke, "Üzerinde bornoz var," diye işaret etti.

"Sadece kıyafet giymem gerekiyor,"
diye cevap verdim. "Ve yarım ton
gümüş."

Gümüş takılarım konusunda haklıydı. Gracie genellikle kolyelerimi çekiştiriyor olsa da hâlâ çok sayıda gümüş takı takıyordum. Sürekli beni boğarak öldürme tehlikesiyle karşı karşıyaydım. Tıpkı he-baby gibiydi, çok güçlüydü. Bunu babasından almış. Yüzüklerimi parmağımdayken ağzına sokup sertçe ısırmasından bahsetmiyorum bile ve o çocukta ölüm çenesi vardı, şaka yapmıyorum.

Bilmem gerekirdi. Onu emzirdim. Diş çıkarıyordu ve gümüş diş etlerini serinletiyor olmalıydı, bu yüzden pek umursamadım. Bir gün yüzüklerimdeki bebek Gracie sakız izi oluklarını sevimli bulacağımdan oldukça emindim.

Konuyu konuşmak istediğim bir konuya çevirmeye karar verdim.

Luke şifonyere ulaşmıştı ve bir çekmeceyi karıştırıyordu.

O kök saldıkça ben irkildim. Çekmecelerimiz özenle düzenlenmişti. Onları böyle severdim ve bunun için çok çaba sarf ederdim. Her şey düzgünce katlanır ve renklerine ya da renk kombinasyonlarına göre ya da uzun kollu (sonra renklerine göre) ve kısa kollu (sonra renklerine göre) vb. göre düzenlenirdi. Bir sistemim vardı. Düzenli bir sistem.

Luke düzenli çalışmıyordu ve ne kadar sık açıklasam da sistemlerime de pek sıcak bakmıyordu.

ki bu çok fazlaydı.

Luke'un acımasızca köklemesini atlattım ve çıplak, kaslı, su damlacıklarıyla seksi bir şekilde beneklenmiş sırtına "Maisie ismi hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Luke'un vücudu tamamen hareketsiz kaldı.

Sonra çok yavaş bir şekilde bana döndü ve gözleri benimkilerle kilitlendi.

"Soruyu tekrarla," diye talep etti.

"Beni duydun," dedim usulca.

Luke bir anda odanın diğer ucuna geçti, ben sırtüstü yatıyordum, o üzerimdeydi ve bacaklarımı kalçalarına dolamıştı.

"Luke!"

"Sessiz ol," diye mırıldandı havluyu çekerken ve sonra kendi kendine mırıldanmaya devam etti, "Lütfen Tanrım, iç çamaşırı giyme."

Omzuna bir tokat attım, "Luke, Shirleen-"

Beni susturmak için öptü (bunu çok sık yapardı).

Ağzı boynuma gittiğinde daha hızlı nefes alıyordum ama yine de "Geç kalacağız" dedim.

"Çabuk olacağız."

"Luke, cidden..."

Başını kaldırdı. Gözleri benimkilere takıldı ve onların yoğunluğu karşısında sustum.

"Bebeğimi doğuracağını mı
söylüyorsun?" Başımı salladım.

Yüzü yumuşadı ve aynı yumuşaklıkla, "O zaman
kutluyoruz," dedi.

Ona gülümsedim. Kutlama havasındayken Luke'u inkar
etmek mümkün değildi. İstedimden değil tabii.

"Tamam," diye
fısıldadım. Beni
tekrar öptü. Ben de
onu öptüm.



BİR SÜRE SONRA, ikimiz de kıyafetlerimizi çekiştiriyorduk, çok
geç kalmıştık ve Shirleen merdivenlerden yukarı doğru
hareket etmemiz için bağırıyordu.

Luke'a, "Maisie ismi hakkında ne düşündüğünü hiç
söylemedin," dedim.

"Adının ne olduğu umurumda değil, yeter ki oradan canlı
çık."

Nefesimin kesildiğini hissettim.

Tüm Bülbul Adamlar her türlü belirsiz durumla ve tüyler
ürpertici tehlikeyle yüzleşmekten kurtuldular, ancak
kadınları hamile kaldığında biraz sinirli oldular.

Çünkü Indy, Lee'yle ilk çocukları Callum'u doğururken
neredeyse ölüyordu.

Lee'yi uzun zamandır tanıyordum ve onu hiç o gün
hastanede doktorun söylediği gibi görmemiştim.

onu doğum odasından çıkardı. Her zaman soğukkanlı ve kontrollüydü. Son derece soğukkanlı ve kontrollüydü.

O gün, sakin ve kontrollü değildi.

O kadar soğukkanlı ve kontrollü değildi ki, onu sakinleştirmek zorunda kalacaklarını düşündüm.

Sonunda onu sakinleştiren şaşırtıcı bir şekilde ben oldum.

Hayatın bir gelip bir gitmesi ne tuhaftı. Lee beni en kötü, en aşağılanmış, dayak yemiş ve eski sevgilim bana tecavüz ettikten sonra bir direğe bantlanmış halde bulan kişiydi. Benimle ilgilenmiş, çok nazik ve tatlı davranmıştı.

Yıllar sonra onu kaybetmesini engelleyen şey benim dokunuşum olacaktı.

Elimi koluna koymuştum. Bana doğru dönmeden hemen önce dokunuşumla donakalmış, bir kolunu omuzlarıma dolamış ve beni kendine çekerek yüzünü boynuma gömmüştü.

İki dakika önce olmuş gibi hatırlıyordum.

Yine de asla unutamayacağınız bir şeydi.

"Siktir, Ava," dedi boynuma doğru, diğer kolu belime sıkıca sarılırken.

Kollarımı beline doladım, başımı çevirdim ve kulağına fısıldadım, "Biliyorum Lee."

"Çığlık atıyordu."

Gözlerimi sıkıca kapattım ve daha sıkı tutundum.

"Y a p a m a y a c a ğ ı m . . . " diye başladı ve sesi boğuk çıkıyordu.

"Buna gerek kalmayacak," diye sözünü kestim.

Beni daha da içine çekti ve beni ezeceğini sandım ama gıkımı bile çıkarmadım.

"Siktir," diye mırıldandı ve başka bir şey söylemedi, sadece tutundu. Ben de aynı şeyi yaptım.

Indy ve Callum başarmışlardı ama dram bitmemişti. Bir yıl sonra tekrar hamile olduğunu açıkladı ve Lee çılgına döndü. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim ve Luke'u da bir kez çılgına dönerken görmüştüm ve size şunu söyleyeyim, bu çocuklardan biri kendini kaybettiğinde hiç hoş olmuyordu.

Bu sefer onu sakinleştiren Vance oldu.

Vance ve Jules üç numaralı bebeğin heyecanını yaşıyorlardı. O sırada Jules'un her an doğumu olabilirdi. İlk hamileliği zor geçmişti, hamileliği boyunca hastaydı ve Max'i doğurduğunda neredeyse iki gün doğum sancısı çekmişti.

Jules, Sam'le olan ikinci hamileliğini de ıslıl ıslıl geçirmiş, doğumu da rahat atlatmıştı. Harry'nin hamileliği de Sam'inki gibiydi.

Vance bunu Lee'ye açıkladı. Lee kendine çeki düzen verdi ve uzun soluklu bir yolculuğa hazırlandı. Her ne kadar kendisi ve dolayısıyla etrafındaki herkes için gergin bir uzun yol olsa da. Indy

Bunu görmezden geldi ve her zamanki gibi, yani her zamanki çılgın haliyle devam etti, bu da Lee'yi daha da gerginleştirdi.

Indy, Alison'ı doğurup dünyaya getirdiğinde Jules ile aynıydı (adını Ally'den almıştı, ancak her şeyi düzgün tutmak için herkes nedense Indy ve Lee'nin Alison'ına "Suki" diyordu). Hamilelik ya da doğum sırasında herhangi bir sorun yaşanmadı. Ancak Lee bundan sonra işleri kendi eline aldı ve Ally'nin büyük harflerle "Ameliyat" olarak tanımladığı şeyi, ellerini kaldırıp işaret ve orta parmaklarını yukarı aşağı sallarken her zaman kullandığı hava tırnak işaretleriyle yaptırdı.

Çıldırma sırası Indy'deydi. Lee ona danışmadan "Operasyon "u yapmıştı ve Indy üç çocuk istiyordu.

Bunu Lee ile aramızda tutmuştum, ancak Indy belki de sonsuza kadar kin tutacak gibi görüldüğünde, Indy Callum'u teslim ederken bekleme odasındaki olayı Indy ile paylaştım. Indy bunu duyduktan sonra öfkesini çok çabuk atlattı.

Tişörtümü göbeğimin üzerine kadar indirdim ve ellerimi orada bıraktım.

Yakında kot pantolonumu giyemeyecektim, ki bu çok kötü olurdu.

Bunun dışında Gracie'ye hamileliğim, hamileliğimin ilk günlerinde yaşadığım migren ağrıları dışında oldukça iyi geçmişti.

İlk üç ay, ki bundan haberim yoktu (Gracie doğduktan sonra Tex'in anlatması üzerine Daisy bana açılana kadar) Luke'u doğruca Lincoln's Road House'a götürdü. Orada Lee'yle içip içip sarhoş olurlar, Rock Chicks'in "kafalarını karıştırmasına" asla izin vermemeleri gerektiğinden bahsederler ve evlat edinmenin artıları (çok vardı) ve eksileri (hiç yoktu) hakkında derinlemesine konuşurlardı ve Tex, Hank ya da Eddie onları eve götürmek için çağırırdı.

Karnıma bakarken gülümsedim. Hamile olmak umurumda değildi. Gracie'den sonra hamilelik kilolarımın hepsini vermemiştim. İstemediğimden değil, ama hedefe yaklaşık on kilo kala, Luke bana kıvrımlarımı ne kadar beğendiğini kendine özgü bir şekilde göstererek tüm diyetlere bir son verdi.

Yatağımızın kenarında oturan ve bir çift bot giyen Luke'a baktım.

"Yine şişmanlayacağım," dedim ona.

Başını kaldırdı ve bana baktı. "Sen hamilesin. Hamile şişman değildir."

"Hamile şişmanlıktır," diye karşılık verdim.

Luke sabrını kaybetti. "Tanrı aşkına, cidden bu konuşmayı yapıyor muyuz?"

"Şişmanlık hakkında ne hissettiğimi biliyorsun!" Tersledim.

Bir zamanlar çok iriydim ve kilo v e r m e k için çok çalışmışım. Oraya asla geri dönmek istemedim.

Luke tekrar botlarına baktı. "Bir ev kadar büyük olman umurumda değil, yeter ki saçlarını kesmeyesin ya da espri anlayışını kaybetmeyesin."

Sanki yarılmış ve içinden silindir şapkası ve kuyruklarıyla "Küçük Kızlar İçin Cennete Şükürler Olsun" şarkısını söyleyen dansçı bir mini Luke çıkmış gibi eğilmiş kafasına baktım.

Yani, cidden, o gerçek miydi?

"Luke?"

Başını kaldırdı, sonra hâlâ hazır olmadığımı görünce gözleri kısıldı.

"Ne?" diye sordu sabırsızlıkla.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık.

O gerçektir.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım.

Arkamı döndüm ve gümüşlerimi yığmaya başladım.

Onu gerçekten seviyorum, Good Ava, benim tatlı küçük meleğim, dedi kulağıma.

Sence konsere gitmeden önce ona tekrar atlamak için yeterli zamanımız var mı? Kötü Ava, benim pek de tatlı olmayan küçük şeytanım, diğer kulağıma sordu.

Tanrım, Kötü Ava tam bir sürtüktü.



DAISY Mile High'daki Sports Authority Field'ın etrafı tıklım tıklım doluydu .

"Bu saçmalığa inanabiliyor musun?" diye nefes aldı.

Stadyumun etrafına baktım.

Buna inanmıştım.

The Gypsies Denver'da başlamıştı. Bu bir memleket konseriydi. Denver halkının Stella ve çocuklarını yüzüstü bırakmasına imkan yoktu.

İnanmakta zorlandığım şey Stella'yı televizyonda izlemektir.

İşte bu garipti.

Yine de kırmızı halıda iyi görünüyordu, rock 'n' roll havasında ama couture şıklığında giyinmişti ve bir ödül törenine doğru yürürken Mace'in koluna asılmıştı.

Blue Moon Gypsies çok büyüktü. Havalı olmanın yeni tanımıydılar. Dergilerin dediği gibi, "Rock'ı köklerine geri döndürüyorlardı" ve bu doğrudu.

Şık, prodüksiyonlu müzik videoları yapmadılar. Videolarının çoğu konser klipleriydi ya da Vegas'ta bir kaldırımda canlı olarak çaldıkları bir şarkı için izin alamadılar ve bu yüzden tutuklandılar. Bu da rock'ı köklerine döndürmek olarak lanse edildi ama orijinal değildi. U2 da "Where the Streets Have No Name" klibi için aynı şeyi yapmıştı. Ya da küçük, havalı ama ciddi bir dalış kulübünde çalarken videoyu çekiyorlardı, böylece kulübü ünlü yapıyor ve gelirlerini artırıyorlardı.

Stella'nın muhteşem olması ve gruptaki erkeklerin sadece gözleri rahatsız etmemesi değil, aynı zamanda

Çok içki içtiler, çok takıldılar, çok başları belaya girdi ve genel olarak saf, eski moda rock 'n' roll'du.

Önde ve ortada kapalı bir bölümümüz vardı. Ayrıca boynumuza asılı sahne arkası kartlarımız vardı.

Stella Rock Chicks'e baktı.

Tüm çete oradaydı. Indy ve Lee, Roxie ve Hank, Ren ve Ally (Nightingale yavrularının ebeveynleri Kitty Sue ve Malcolm, Callum ve Suki, Hank ve Roxie'nin çocukları Leah ve Tex ile Ren ve Ally'nin kızı Katie'ye bakıyorlardı); Jet ve Eddie ile Hector ve Sadie (Hector ve Eddie'nin annesi Blanca, Jet ve Eddie'nin çocukları Alex, Dante ve Cesar ile Hector ve Sadie'nin kızı Lola ve yeni doğan oğulları Gus'a bakıyordu); Jules ve Vance (Jules'un arkadaşı May Max, Sam ve Harry'ye bakıyordu); Daisy ve Marcus, Sissy ve Dom, Tod ve Stevie, Nick, The Kevster, Ralphie ve Buddy, Tex ve Nancy, Duke ve Dolores, Annette ve Jason, Smithie ve LaTeesha, Tom ve Lana, Chloe ve kocası Ben; Roam ve (birçok) kızından biri (bu yeniydi, adını bilmiyordum), Sniff (ilk kez yalnızdı) ve Floyd, eşi Emily ve iki kızı.

Floyd artık The Blue Moon Gypsies'in menajeri idi, ancak arada sırada (ya da "arada sırada "dan daha sık) Stella onu sahneye çıkmaya ikna ediyordu. Floyd bu konser sırasında sahne arkasında değildi. Memleketinin konseri olduğu için ekiple takılacaktı.

Hepimiz Mace ve Stella'yı bir süredir görmemiştik, yine de yakın temas halindeydiler ya da en azından Stella öyleydi.

İlk başlarda Stella ve grup seyahat ederken, turneye çıkarken ve albümleri tanıtırken Mace Lee için çalışmaya devam etti, ancak Denver'daki ev üslerini korudular. Birkaç yıl önce, Stella'nın popülaritesi Amerika dışına taşıtığında ve Avrupa ve Asya'da randevuları olduğunda, Mace Nightingale Investigations'tan ayrıldı ve onlarla birlikte gitti.

Bu beni endişelendirdi. Mace aksiyon adamıydı. Onu bir maiyetin üyesi olarak görmedim.

Uzun süre tek kalmadı.

Çılgın bir hayran bir konserden önce Stella'nın soyunma odasına girmiş ve o kadar korkunç ve iğrenç şeyler yapmıştı ki Luke bunların ne olduğunu bana söylemedi.

Mace artık grubun tüm güvenlik detaylarını denetliyordu.

Soyunma Odası Olayı (bilinen adıyla) bir daha asla tekrarlanmadı, ancak Rock Kızlarının hiçbirisi, Indy bile ne olduğunu bilmiyordu (ve Stella, Ally ne kadar zorlarsa zorlasın asla dökülmedi). Ama aynı zamanda bu işte o kadar iyiydi ve o kadar sert, belalı, maço bir adamdı ki, diğer rock yıldızları ve film oyuncularını onu duydu ve şimdi çok talep görüyordu. Stella'yı ve evini Los Angeles'a taşıdı, Los Angeles'ta kendi güvenlik işini kurdu ve Lee'den bile daha fazla sert, belalı, maço adamı işe aldı.

Kalabalık huzursuzlanmaya, slogan atmaya ve tepinmeye başlamıştı. Çingeneler sahneye yarım saat geç çıktı.

Muhtemelen her zamanki gibi kavga ediyorlardı.

Birden Luke kolunu omuzlarıma doladı ve başımın yan tarafını öptü. Ona baktım ve yüzünü gördüğümde kalbim yerinden fırladı.

Kocamın, bebeğini doğurduğum için oldukça mutlu olduğu söylenebilir.

"Bana yumuşak davranma. Ben sert, maço bir adamla evlendim. Yumuşarsan başka birini bulmak zorunda kalırım," dedim ona.

Bu bir yalandı. Luke'u Gracie'yle (neredeyse) çok fazla yumuşak görmüştüm ve bunu hiçbir şekilde, hiçbir biçimde umursamamıştım. Bebek gibi konuşmuyordu ama bana olan yumuşak ve tatlı bakışları kızına olan bakışlarının yanında hiç kalırdı. Oğlu olmadığı için kızacağını düşünmüştüm ama hiç umursamadı.

Luke yalanımdan etkilenmedi.

Onun yerine, "Eğer o lanet olası baş ağrıların tekrar başlarsa, üç aylığına evden taşınırım ve CB'deki kulübede yaşarım. Daisy ya da Shirleen'den bu konuda bir şey duymak bile istemiyorum."

Gülümsememek için kendimi zor tuttum. "Vance, Jules hamileyken eyalet dışına görev almayı reddediyor. Hamileliğinin tek bir gününü bile kaçırmayacak," diye Luke'a bilgi verdim, incinmiş gibi davranarak.

Luke hiçbir şey olmamış gibi davranmadan, "Ben Vance değilim," dedi.

Bu sefer kendimi gülümsemekten alıkoyamadım. "Hayır, değilsin."

Başını eğdi ve boynumu öptü. Boynumdan göğüs uçlarıma kadar bunun heyecanını hissettim.

Başını kaldırıp tekrar bana baktığında, "Bu sefer erkek mi istiyorsun?" diye sordum.

Hemen cevap verdi: "Sağlıklı bir aile istiyorum. Anne, baba, çocuklar, ne şekilde gelirlerse gelsinler."

Ben de hemen "Tanrım, seni seviyorum" diye cevap verdim.

Başını eğdi ve alnını benimkine yasladı. "Bana yumuşak davranma. Ben şirret bir kadınla evlendim. Eğer yumuşarsan, kendime başka bir şirret kadın bulmak zorunda kalacağım."

Ona gülümsedim ve tekrar yalan söyledim, "Tamam, şirret bir kadın olmaya çalışacağım."

Bana sırtıttı, yarım değil, bu sefer tam sırtıttı. Bunu meme uçlarımda da hissettim.

İşte o zaman ışıklar söndü ve kalabalık çılgına döndü.

Yerimden fırladım, ileri doğru koştum ve her zamanki gibi sahnenin kenarındaki Rock Chicks'e katıldım.

Stella dışarı çıktı ve onu gördüğümde nefesimi tuttum.

Harika görünüyordu. Tallulah'ı altı ay önce doğurmuş gibi bile görünmüyordu. Kot pantolon, kovboy çizmeleri, harika bir kemer ve göğüslerinin üzerinde elektrik mavisi parıltılı bir yazıyla THE GYPSIES yazan açık mavi, minicik bir tişört giymişti.

"O tişörtlerden bir tane istiyorum!" Roxie kimseye bağırmadı. Ally de "Aynen öyle kardeşim," diye karşılık verdi.

Stella gitarını bağladı, mikrofonuna doğru yürüdü ve o kadar yakındı ki botlarına dokunabilirdik.

Stella'yı ünlü olmadan önce birçok kez konser verirken izlemiştim ve sonrasında da tüm kızlar onun evimize yakın yerlerde verdiği her konsere gitmiştik. Şöhreti yakaladığından beri her seferinde, tıpkı bu geceki gibi, bizi işaret eder, elini mikrofona sarar ve ilk iş olarak kalabalığa "Kızlarım bu gece burada" derdi.

Kalabalık çılgına döndü. Indy, Ally, Jet, Roxie, Jules, Sadie, Daisy, Annette, Sissy ve ben aşağı yukarı zıpladık ve on beş yaşındaki hayranlar gibi çılgılık attık.

Stella bize gülümseyerek mikrofonuna "Rock Chicks, onlarsız yaşayamam," diye mırıldandı ve kalabalık tekrar kükredi. Stella bizden uzaklaşarak arenaya baktı. "Evde olduğumuza göre..."

Bitiremedi. Kalabalık buna izin vermedi. Kulakları sağır eden bir haykırış kopardılar.

Sakinleştiklerinde, "Dediğim gibi, eve geldiğimize göre..." diye devam etti. Bir başka kulakları sağır eden haykırış, ama Stella bu kez konuşmaya devam etti, "bunu

daha önce yaptığımız gibi yapacağız.

Yaptığımız bu yeni şeylerin hiçbirini yapmıyoruz, eskiye dönüyoruz."

Kalabalık tamamen çıldırdı.

Vance arkamızdan "Lanet olsun, burayı yerle bir edecekler," diye bağırdı ama Rock Chicks onu görmezden geldi, çünkü muhtemelen herhangi bir "yerle bir etme" olayının tam içinde olacaktık.

"Gerçi o kadar da eski değil," diye devam etti Stella. "Sadece her şeyi anlatan hoşuma giden küçük bir şey."

Stella arkasından davulların başındaki Pong'a, sonra solundaki Leo ve Hugo'ya, sonra da sağındaki Buzz'a baktı ve başıyla onayladı. Sonra Stella, Buzz, Leo ve Hugo sahnenin önünde bir sıra halinde mikrofonlarının başına geçtiler.

"Bu Kai için," dedi kalabalığa ve herkes Mace'i tanıdığından, onun kadar seksi olduğundan, geçmişinde ünlü olduğundan, Denver'da Stella ile olanlardan dolayı ünlü olduğundan ve o kitaplar çıktığı için ünlü olduğundan ve yine seksi olduğundan, kalabalık bir kargaşaya sürüklendi.

Mace'in adını söylemeyi bitirdiği anda gitarlar ve davullar başladı. Sert ve gürültülü başladılar ve ben onların heyecanını ayak parmaklarımda, vücudumda ve saçlarımda uçlarında hissettim.

Stella ağzını mikrofona doğru kaldırdı ve Blink-182'nin muhteşem aşk şarkısı "All the Small Things "i söylemeye başladı.

Rock Chicks kafalarımızı vurdu ve ritme uygun olarak ellerimizi kaldırdık, kollarımızı havaya kaldırdık ve gruptaki çocuklar mikrofonlarını alıp Na na, na na, na na, na na, na na, na na, na na, na na, na na, na na, na-na'yı söylediklerinde onlarla birlikte söyledik.

Stella, "na nas" ile kendi kafasını vurarak çalmak için mikrofonundan geri çekilmişti. Sonra riff yaptı, zarifçe dans etti ve vücudunu salladı, o kadar havalıydı ki gerçek dışıydı.

Tüm stadyumdaki herkes onunla birlikte şarkı söylerken şarkı söylemek için mikrofonuna geri döndü.

Leo, Buzz, Hugo ve Pong tekrar "na-nas "a girdiler ve Stella sahneye çıkıp kalabalığı coştururken, hayranlarına başını sallayıp gülümserken hepimiz onlarla birlikte dans edip şarkı söyledik.

"Tanrım," diye mırıldandı Luke arkamdan.

Ona döndüm ve gözleri Stella'ya kilitlenmişti.

Onu ve tüm Rock Chicks'i koruduğu konserler dışında hiçbir konserine gitmemişti ve o konserler sırasında biraz meşguldü.

"O bir pislik," diye bağırdım ve gözleri bana kaydı.

Luke tam konuşacaktı ki gözüne bir şey takıldı ve başını kaldırıp tekrar baktı.

Arkamı döndüm ve Stella'yı mikrofonun başında gördüm. Müzik kreşendoyu yakalamak için yavaşlamıştı ve gözleri Buzz'a değil, sahne dışına, sağ tarafına bakıyordu.

Mikrofona "Gel buraya bebeğim, seni öpmek istiyorum," dedi ama kesinlikle kalabalığa konuşmuyordu.

Mikrofondan bir, iki kez geri çekildi, vücudu öne bakıyordu, başı yana eğikti, gitarını çalıyordu ve sonra birdenbire ağzındaki gülümseme ısıltı ısıltı oldu.

Soluma baktım ve Mace'in sahneye çıktığını gördüm. Gözleri Stella'nın üzerindeydi, yüzünde küçük bir gülümseme vardı ve başını sallıyordu, yavaş yürüyordu, iyi görünüyordu (her zamanki gibi).

Stella gitarını arkasına savurup Mace'le arasındaki mesafenin geri kalanını koşarak geçip kendini ona doğru fırlatırken, tüm Rock Piliçleri ve Hot Bunch durup bakakaldı.

Onu yakaladı, elleri kışındaydı. Kolları boynuna dolandı, bacakları kalçalarına dolandı. Adam başını arkaya eğdi, kadın da başını aşağı eğdi ve onu öptü.

Kalabalık bağırdı, çığlık attı, ısıltı çaldı. Buzz, Pong ve Hugo "na-nas" şarkısını söylemeye devam ederken ve Leo şarkı sözlerini devralırken neredeyse müzikten daha yüksek sesle bağıyorlardı.

Mace'in ellerinden biri Stella'nın kışını terk etti, sırtına çıktı ve saçlarına girerek başını kavradı.

Öpüşmeyi kesti ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, onu düşürecekmiş gibi belinden eğildi. Stella sıkıca tutundu, başını geriye attı ve bir çığlık attı

Kalabalıktan bile duyabileceğimiz, delici, kahkahalı bir çığlık attı. Saçları sahneyi süpürüyordu ve gitarı sırtından sarkıyordu.

Orada öylece durdular, ikisi de birbirlerinin yüzüne gülüyordu, onları izleyen on binlerce insandan habersiz, tamamen birbirlerine dalmışlardı.

Kalbim boğazıma kaçtı. Luke'a yaslandım, kolu göğsümü sarmak için hareket etti ve ikimiz de çok değer verdiğimiz iki insanı izledik.

Aşıktılar, iyileşmişlerdi ve hepsinden önemlisi, son derece mutluydular.

Hayatımın geri kalanında, onları memleketlerindeki kalabalığın önünde sahnede eğlenirken ve gülerken görmeyi asla unutamayacağımı düşündüm.

Asla unutmak
istememedim.

Endişelenmeme gerek
yoktu.

Biri onları kamerayla yakalamış. Mace eğilmiş Stella'yı tutuyor ve gülüyordu. Stella ona sarılmış, muhteşem saçları sahnede dalgalanıyor, gitarı sırtından sarkıyor, başı arkaya atılmış, boynu bükülmüş...

Gülümsemesi bir arenayı aydınlatıyor.

Resim, derginin bir sonraki baskısının elliinci sayfasındaydı.

Rolling Stone.

Son

Rock chick

BONUS BÖLÜM

7\NDI3EG
OY "TOBER I, 2023



BONUS İÇERİK

SADECE BİR DURUMDA

Mace

Mace koşudan dönmüş, Chateau Marmont'ta Stella ile paylaştığı bungalova giden gür yeşillikler arasında dolaşıyordu.

Grup stüdyodan bir gün izin aldı.

Bunun nedeni yanıyor olmalarıydı. Dixon Jones ve Black Fat Records'taki sallanan sikler kendilerinden geçmişlerdi. Parçalar harikaydı ve Stella ile çocuklar onları profesyoneller gibi çalışıyorlardı.

Mace bu konuda şok olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Maskaralıklar olacağını düşünmüştü. Öfke nöbetleri. Kavgalar. Kabinde takılan ve dikkati dağıtan hayranlar.

Ama bu saçmalıkların hiçbiri olmamıştı.

Sağına, havuza inen patikanın açıldığı yere baktı ve olduğu yerde durdu.

Pong, vücudu yağla parlıyor, neon yeşili küçük bir mayo dar kıcını örtüyor, ince bir altın zincir göz kırpmıyor

Beline dolanan güneşin altında, bir şezlongda yüzüstü uzanmış, kollarını havuzun güvertesine dayamak için yanlardan aşağı sarkıtmıştı.

Baygın görünüyordu.

Bunun, iki yanındaki şezlonglarda yatan iki kadınla bir ilgisi olabilirdi: Biri sırtüstü uzanmış, üzerinde daracık bir bikini vardı, diğeri ise yüzüstü yatıyordu, üstünde bir şey yoktu ve tangası kışına kadar sıyrılmıştı, ikisi de kendinden geçmiş görünüyordu.

The Gypsies Los Angeles'ta isimsiz bir gruptu ve şehre gelesi sadece üç hafta olmuştu. Bu sürenin çoğunda çalışıyorlardı. Bir konser bile vermemişlerdi.

Yine de Pong kendine birkaç hayran buldu.

Mace bungalova doğru ilerlemeye devam ederken dudaklarının titrediğini hissetti.

İçeri girdi ve Stella ile arka pencerenin yanındaki masada bir fincan kahve gördü.

Parlayan, kalın, uzun, vahşi saçları seksi bir şekilde dağınıktı, güzel yüzünde hala uyku kalıntıları vardı.

Bakışları doğrudan ona yöneldi. Adamın terden sırılsıklam olmuş vücuduna baktı ve yüzündeki uykuyu bastıran aç bir ifade belirdi.

O açlığı bir davet olarak kabul etti.

Ve kabul etti.

"Yatağıımıza gir," diye hırladı.

Gözleri adamın göğsüne yapıştırılmış tişörtten yüzüne doğru fırladı, sonra o tatlı kıcını kaldırıp yatağa gitti.



Beyaz çarşafların üzerine yayılmış olan Mace, Stella'nın temizlendikten sonra banyodan çıkışını izledi.

Bebe mavisi bir külot ve iç çamaşırının bel bandını tam olarak karşılamayan dar beyaz bir atlet giyecek kadar durdu, sonra yatağa bir dizini koydu ve içine sürünerek yarısı onun yanına, yarısı yatağın üzerine çöktü.

Mace bir elini onun altına soktu, kıvırdı ve kıcına dayadı.

Ellerini adamın göğsünde birleştirdi ve Los Angeles'ta geçirdikleri süre boyunca adamın yüzünün pek çok kez çekilmiş fotoğraflarından birini çekti.

"Ben iyiyim," diye mırıldanarak onun kıcını sıktı.

Aklında ne olduğunu bildiği için onun dile getirilmemiş sorusunu y a n ı t l a y a b i l i r d i .

Tiny Los Angeles'ta yaşamıştı ve Mace de Los Angeles'ta çok zaman geçirmişti.

O da Los Angeles'ta öldü.

Stella tüm bunları biliyordu ve kadını bunun onu ele geçireceğinden endişeleniyordu.

Endişelenmekte

haklıydı. Onu

etkilemeye başlamıştı.

Yine de Tiny'yi kaybetmenin üstesinden asla gelemeyecekti. Sadece bunun doğal olduğunu, onun anısı için bir onur olduğunu, hak ettiğini anlamak için mücadele etmesi gerekiyordu ve belki bu, bununla yaşamasına yardımcı olabilirdi.

Annesi ve Chloe'nin geri dönmesi, ihtiyacı olduğunu bilmediği bir merhemdi.

Ama Stella yaptı.

Bu düşünceyle kızın kıcını bir kez daha sıktı.

"Sen gerekir git sörf yapmak ise Biz
Burada." önerdi.

"Bebeğim," diye uyardı.

"Bunu yapmayı sevdiğin için bu kadar iyi olduğunu varsayıyorum. Özlemiyor musun?"

O yaptı.

Ama bu da Caitlin'in anılarını barındırıyordu.

Hâlâ snowboard yapıyordu ve Caitlin ağabeyini seviyordu, o dağdayken onunla birlikte olmuştu.

"Biniyorum," dedi, bunu yapmak istemiyordu, paylaşmaya alışık değildi.

Yeni çıktı.

"Ne?" diye sordu usulca, gırtlaktan gelen sesi kelimenin etrafını sararak yatıştırıcı bir dokunuş gibi hissettirdi.

Ve başka bir davetiye.

Sadece Stella'nın ona verebileceği anlaşılan güvenli alanda daha fazlasını paylaşması için bir davet.

"Snowboard yapıyorum. Sörf yapmıyorum." Yatağın üzerinde kıpırdandı, kaslarında rahatsızlık hissediyordu. "Sörf yarışmalarımın çoğuna geldi. Sörf yarışmalarıma da geldi. Peki neden sörf değil de sörf yapıyorum?"

"Tek başına mı biniyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Bazen Eddie benimle gelir, ya da Lee, Hank veya Monty."

"Yani, bunu onsuz yeni hayatınızın bir parçası haline getirdiniz."

Yapmıştı. Ve bunu saygı duyduğu adamlarla birlikte yaptı, Tiny'yi kaybettiklerinde yaptığı onca şeyden sonra gurur duyduğu bir iş yaparak hayatını sürdürdü.

Tiny için yaptıklarından gurur duyduğunu söyleyemezdi.

Sadece yapılması gereken bir iş olduğunu söyleyebildi, o da yaptı.

Ama şimdi Lee ve adamlarıyla yaptığı şeyden gurur duyuyordu. Kardeşliklerinden. Ona verdikleri aileden.

O ran ve eklemler . onun ücretsiz el birlikte "Çok güzel ve akıllısın." diye mırıldandı.

"Benim için çok şey var. Ben sadece özentisi bir Rock Tanrısı değilim" diye şaka yaptı.

"Yakında," diye düzeltti.

Kahverengi gözleri eridi ve "Yakında olacak" diye fısıldadı.

"Bunu anladığımıza sevindim."

Yüzüne daha yakın olmak için yukarı doğru itti ve ellerini değil göğüslerini göğsüne dayadı. Çok az bir farkla, kadının kendisine dokunmasından hoşlanıyordu ama göğüsleri tercih ediyordu.

"Bana mı öyle geliyor yoksa çocukların bu kadar iyi olması biraz garip mi?" diye sordu.

"Bu çok ürkütücü," diye onayladı. "Ama istediğiniz her şeyden bir albümlük kontrat uzaktaysanız, kendinizi çok iyi hissedersiniz."

Başını salladı.

"Gerçi Pong şu anda havuzun kenarında iki kadınla birlikte sızmış durumda."

Gülmeye başladı, boğuk sesi adamın aletini sıkıca kavradı.

Bu yüzden onu yuvarladı.

"İzin gününde ne yapacağız?" diye sordu onu sırt üstü yatırdığında ve elleri vücudunda gezinirken.

"İçimde bazı fikirlerin olduğuna dair bir his var." Oh, evet.

Fikirleri vardı.

"Evet," diye onayladı.

Ona doğru eğildi, parmakları sırtındaki deriyi gitarını çaldığı aynı yetenekle oynuyordu. "Şunlarla devam edelim."

Ağzını onunkine dayadı, bakışlarını bırakmadı ve "Mükemmel" dedi.



Stella uyuyordu.

Mace uyanıktı.

Geç olmuştu ama Los Angeles Vegas'a çok benziyordu, daha puslu, daha rahat bir havası vardı. Hiç kapanmıyordu. Şehrin havasının Chateau'nun zemininden odalarına yumuşak bir şekilde yayıldığını hissedebiliyordunuz.

Denver hem bir şehir hem de bir kasabaydı. Geceleri sessiz olurdu. Baktan şeyler olur ve insanlar iyi ya da kötü, her saat dışarıda işlerini yaparlardı.

Ama Los Angeles gibi değildi.

Ve yatakta sırtüstü yatarken, Stella yanına sokulmuş, başı omzunda, eli göğsünde, bundan ne kadar hoşlandığını unutmuş olduğunu fark etti.

Kaçırdı.

Elini onun göğsüne koydu ve hemen serçe parmağında Tiny'nin yüzüğünü hissetti.

Boğazını sıkkan daralmayla savaşmaya konsantre olmak için gözlerini kapattı.

Bir içkiye ihtiyacı vardı.

Başını kaldırıp onunkinin üst kısmını öptü, sonra dikkatlice altından sıyrıldı ve örtülerin vücudunu sardığından emin oldu.

Kot pantolonunu, tişörtünü ve koşu ayakkabılarını giyip dışarı çıktı.

Doğruca bara gitti ve Hugo'nun bir taburede oturduğunu, önünde bir konyak sürahisi olduğunu, bakışlarını sanki onu bekliyormuş gibi Mace'e diktiğini görünce hem şaşırdı hem de şaşırmadı.

Mace yanındaki tabureye oturdu, sek bir burbon sipariş etti ve Hugo'ya döndü.

"Sanki beni bekliyormuşsun gibi geliyor, dostum," dedi.

"Evet ve sen de acele etmedin. Her gece burada oturup senin gelmeni bekliyordum," diye cevap verdi Hugo.

Mace bakışlarını Hugo'ya yöneltti, o da grubun geri kalanı gibi (Floyd hariç) aptalca şeyler yapabiliyordu ama yine de buna daha az meyilliydi.

Mace'in bunu söylemesi gerekseydi, Hugo'nun vahşilikten kurtulması için beş ila yedi yıl vereceğini söylerdi. Sonra iyi bir kadın bulur, bebek yapmaya başlar ve grubun yeni Floyd'u olur, Stella'yla birlikte çalışarak işlerini sıkı tutar ve trenlerini -ki yeterince gücü vardı, son varış noktasına asla ulaşması gerekmiyordu- raylarda tutardı.

"Ne yapman gerektiğini biliyorsun," dedi Hugo.

Barmen bardağını Mace'in önüne koydu. Bardağı aldı ve parmakları hâlâ sarılı halde bara geri koymadan önce sağlıklı bir shot attı.

Bakışlarını barın arka tarafında tuttu.

"Onu da yanında götür," diye teşvik etti Hugo. "Önce onun gitmesi gerek. Sen gittiğinde yanında olması gerekiyor. Ama aynı zamanda bu bağlantıya da ihtiyacı var. İkincisi, bu her zaman öldürecek ama onun yanında olması acıyı azaltacaktır."

Hugo'nun neden bahsettiğini çok iyi biliyordu. Bilmediği şey ise Hugo'nun bu konuda konuşmayı nasıl bildiğiydi.

Belki Stella onunla paylaşmıştır. Belki Floyd onunla bir konuşma yapmıştır.

Ama Mace bunların hepsinin Hugo olduğunu düşünüyordu.

"Yapabilir miyim bilmiyorum," diye itiraf etti barın arkasındaki içki şişelerine.

"Yapabilirsin. Yapmalısın. Kapanış kavramı saçmalıktır. Bazı yaralar vardır ki asla iyileşmez. Bu da onlardan biri."

Mace başını Hugo'ya çevirdi.

Hugo konuşmaya devam etti.

"Ama bu bir yolculuk, Mace. Yolculukta duraklardan kaçamazsın. Yaparsan, sana musallat olurlar. Sana yeterince musallat oluyorlar kardeşim. Sence de öyle değil mi?"

Mace kaldırılmış ve cam ve düşürüldü ve
dinlenme . Burbon.

Sonra çenesini yukarı kaldırarak barmene yeniden
doldurmasını söyledi. Barmen kabul etti.

Bu sırada ne Mace ne de Hugo bir şey söyledi.

Hugo ancak Mace bir sonraki yudumunu aldıktan
sonra konuştu. "Orada tek başına, kardeşim."

Mace bu sözlerin içini burktuğunu hissetti ve bu his
onun yanındaki adama öldürücü bir bakış göndermesine
neden oldu.

"Orada değil."

Hugo başını salladı. "O orada, Mace. Ve ağabeyinin onu
neden ziyaret etmediğini merak ediyor."

Mace başını eğdi ve "Siktir" dedi.

Hugo konyağını yudumladı, onu sırtından alkışladı ve
taburesinden kayd.

"Seni bununla baş başa bırakıyorum dostum, çünkü
doğru şeyi yapacağını biliyorum..." Duraksaması anlamlıydı,
sonra son kadife darbesini indirdi: "Kız kardeşin için."

Hugo'nun elini omzunda hissetti. Sıkıca sıkı, sonra
adam gitti, Mace'i burbonu ve anılarıyla baş başa bıraktı.



Bungalovlarına döndüğünde Stella yine masadaydı. Bu kez kahve yoktu ve karanlıkta oturuyordu.

"Onunla konuştun mu?" diye sordu kapıyı arkasından kapattıktan sonra.

"Hayır," diye cevap verdi. "Hangisiydi o?"

İşte oradaydı.

Hugo'yla konuşmadı. Hiçbiriyle konuşmadı.

"Floyd mu?" diye devam etti, ses tonunda sevgi vardı, Floyd sahip olduğu tek gerçek babaydı.

"Hugo."

Onun şaşkınlığını hissedebiliyordu.

Mace kanepeye doğru ilerledi ve içine kıvrıldı.

Ona doğru geldi ve kucağına oturmak için üzerine tırmandı.

Hiçbir şey söylemedi. Sadece göğsünü onunkine yasladı, alnını onun boynuna dayadı ve ellerini sırtına doğru iterek onu tuttu.

Mace ona dokunmadı.

"Ölümden sonra yaşama inanıyor musunuz?" diye sordu.

Vücudunun gerildiğini hissetti, ona yanlış cevap vermekten, asla iyileşmeyecek o yarayı deşmekten ve acı çekmesine neden olmaktan endişe ettiğini biliyordu.

Mace, "Bu konudaki kararımı henüz vermedim ama evet diye düşünmek istiyorum," diye cevap verirken kendini rahatlamaya zorladığını biliyordu.

"Bence hayır," diye paylaştı. "Bence nefes almayı bıraktığınızda, bu sondur. Ve sizi hatırlayan son kişi öldüğünde, işte o zaman varlığınız sona erer."

Stella onun üzerindeydi, her yerindeydi, kokusu, ağırlığı.

Ama bir şekilde daha fazlasını yaptı, onu sardı, kollarının sıkılığından daha fazlasıyla daha yakın tuttu.

Mace nefesini içine çekerek onu kendine çekti, onun sevgisinin gücü ihtiyacı olan tek şeydi.

Belki de buydu. Belki de ilk seferinde onları bu yüzden mahvetmişti.

Belki de Stella'nın ona güç vermesine hazır değildi.

Ama şimdi, kendine hazır olduğunu hatırlattı. Kız ona güç vermişti.

"Ama ne olur ne olmaz," diye fısıldadı.

"Evet," diye fısıldadı. "Ne olur ne olmaz."



Mace kocaman gül buketini tuttu.

Stella Mace'i tuttu.

Mace'in o ana kadar her şeyiyle kaçındığı hedefe vardıklarında, Mace şunları gördü

Chloe iyi iş çıkarmıştı. Taş mükemmeldi. Ne büyük ve gösterişli, ne de küçük ve fark edilmeyecek kadar.

Üstüne bir çift bale ayakkabısı kazınmıştı. Ortada ise bakmayı reddettiği kelimeler ve rakamlar.

En altta da "ANNESİ, KARDEŞİ VE ONU TANIYAN HERKES TARAFINDAN SEVİLDİ" yazıyordu.

Mace bu kelimeleri okudu.

Sonra tekrar okudu. Ve tekrar.

Stella onun elini sıktı.

Yutkundu, onu bıraktı ve çömelerek pembe çiçekleri mermer mezar taşının dibine koydu.

Bir şey söylemek istiyordu ama ne söyleyeceğini bilmiyordu.

Ya da söylemesi gereken her şeyi nasıl söyleyeceğini.

Tam bu düşüncelerle gitarın sesini duydu.

İrkilerek omzunun üzerinden baktı.

Sadece o ve Stella olduğunu sanıyordu.

Ama birkaç sıra ötedeki bir ağacın altında Floyd, Hugo, Leo ve Pong duruyordu.

Ve biraz daha yakında, Buzz ve gitarı.

Buzz'ın çaldığı akorlardan Mace ne olacağını biliyordu ama Buzz "Good Riddance" şarkısını söylemeye başlayınca çiçeklere döndü.

Stella onun arkasında diz çöktü. Ellerini kasıklarında hissetti, alnı boynunun dibine dayanmıştı.

Ve Buzz şarkı söylerken, sonunda, gözlerini bale ayakkabılarının altındaki kelimelere kaldırdı.

CAITLIN TALLULAH MASON

"MINİK"

Buzz şarkı söylemeyi bıraktı.

Gitar çalmayı bıraktı. Şarkı bitmişti.

Biraz zaman aldı.

O zaman Mace ne söylemesi gerektiğini biliyordu.

"Ne olursa olsun, her şeye değer." Kadınının yumuşak hıçkırıklarını duydu.

Ve bunu duyduktan sonra, sessizce, Kai Mason sonunda küçük kız kardeşine veda etti.



Konser bittikten sonra Mace soyunma odasına geçti ve biraz pratik yaptığı için onları hemen izlemeye başladı.

Orada sinsice dolaştı.

"Kimlik," diye homurdandı Pong'a sarılmış üç kızdan birine.

"Dostum," diye başladı Pong. "Kartlanmışlar."

"Ohmigod, sen Kai Mason mısın?" diye nefes aldı kız. Parmaklarını şıklattı. "KIMLIK."

Bakışlarını ondan ayırdı, Pong'a baktı, sonra kapıdaki güvenlik görevlisine baktı.

"Bir daha sormayacağım," diye uyardı Mace.

Tereddütle, kalçasında duran küçük çantayı vücudunu çaprazlayan kayışlardan aldı ve kimliğini çıkardı.

Aldı, şöyle bir baktı ve sahte olduğunu anladı. Elinde tuttu ve "Kaç yaşındasın?" diye sordu.

Bu konuda alıştırma yapmıştı, bu yüzden ona hemen kimlikteki yaşını söyledi. "Yirmi iki."

"Kaç yaşındasın?" diye tekrarladı.

Ona baktı. Sonra dedi ki, "Tamam, on dokuz."

"Ne kadar. Yaşlı. Kaç. Sen?" dedi tehditkâr bir şekilde.

Pong'dan uzaklaştı ve ellerini havaya kaldırdı. "On yedi! Tamam mı? Ama neredeyse on sekiz yaşımdayım!"

"Siktir," diye mırıldandı Pong.

"Dışarı," dedi Mace kıza.

"Ama-" diye başladı kız.

"Dışarı. Şimdi," diye emretti Mace. Sonra diğer iki kıza baktı. "Siz onunla gidin."

"Ama ben aslında on sekiz yaşımdayım," dedi içlerinden biri.

"Bunu onunla konuşun." Kart gösterdiği kişiye başını salladı. "Seni o kovdurdu. Gidin." Hiçbiri kıpırdamayınca, "Bir daha söylemeyeceğim," diye uyardı.

Üçü de onu inceledi, ne kadar ileri gidebileceklerini merak ediyorlardı, çünkü hepsi gençti, çok güzeldi ve muhtemelen her ikisi yüzünden de istediklerini çok elde ediyorlardı.

Neyse ki onlar da akıllıydı çünkü kıçlarını kaldırıp yola koyuldular.

Ancak ilk kişi "Kimliğimi geri alabilir miyim?" diye sormadan önce değil.

Mace'in cevabı "Hayır," oldu.

Onlar gittikten sonra kapıdaki güvenlik görevlisinin yanına gitti.

"Sanırım sana buraya gelen her kadına, hangi yaşta olursa olsun, kart atmanı söylediğimi hatırlıyorum," dedi.

"Yaptım," diye karşılık verdi, asık suratlı ve hırçın. Kara Şişman çok iyi bir turne düzenleyebilirdi.

Ancak güvenlik konusundaki seçimleri berbatı.

Kimliği iki parmağıyla adamın yüzüne birkaç santim mesafede tuttu. "Gerçekle sahteyi ayırt edemiyor musun?"

"Bu bir rock grubu, dostum. Gerçek ya da sahte umurlarında değil, yeter ki tarih doğru olsun."

"Bu grup yapıyor."

"Hayır, sen biliyorsun," diye karşılık verdi. "Bahse girerim Pong, bu gece onun olarak etiketlediği kediye

kovduğun için mutlu olmayacaktır."

Mace omzunun üzerinden baktı ve göreceğini bildiği şeyi gördü.

Pong hâlâ eskisi gibi koltukta uzanıyordu ama şimdi üç kadın daha oradaydı ve hepsinin yaşı belliydi.

Muhafıza döndü ve kaşlarını kaldırdı.

Adamın dudağı kıvrıldı. "Dostum, senin çok ateşli bir özel dedektif olduğunu biliyorum. Stella'yı becerdiğini de biliyorum. Ama sonuçta, sen sadece bir rock yıldızının erkek arkadaşısn."

Mace kıpırdamadan durdu.

Stella içeri girerken, "Kovuldum," diye şarkı söyledi.

Stella bir konserin sonunda soyunma odasına her zaman geç kalırdı. Bunun nedeni, müzik eğitimi alan ve bu ayrıcalık için yerel yarışmalara katılan genç kadınlara zaman ayırmasıydı.

Floyd onunla zaman geçirdi.

Grubun geri kalanı, kızların her zaman reşit olmadığını göz önünde bulundurarak, doğrudan soyunma odasına yöneldi.

Durdu ve uzanıp Mace'in çenesini öptü. Ona bir gülümseme verdi.

Sonra güvenlik görevlisini görmezden geldi ve soyunma odasına, Fat Tire şişeleriyle dolu fıçıya doğru kasıla kasıla yürüdü.

Şimdi Mace'e yakın duran Floyd, "Sanırım Stella davayı belirtti," diye ekledi. "Kovuldun, dostum. Defol git buradan."

"Baş belası diva saçmalığı," diye homurdandı adam, Mace ile göz göze gelerek. "Burnumdan kıl aldırmam."

Hugo, "Tüm yüzünün derisini yüzmeden önce defol git, orospu çocuğu," diye seslendi. "Tanrım, bu adamları nereden buluyorlar?" diye sordu odanın geneline. "Amatör saati gibi."

Güvenlik görevlisinin yüzü kızardı. Mace yaklaştı.

Adamın kafası sarsıldı, sonunda Mace'in titreşimini aldı ve o zaman nihayet akıllandı.

Gitti.

Mace kapıyı üzerine kapanmadan yakaladı ve dışarıdaki iki adama baktı. "Buraya bir daha yasal olmayan birini sokarsan bir daha görev alamazsın. Hiçbir yerde. Belki bir alışveriş merkezi hariç. Duydum mu?"

"Doğru," diye homurdandı biri.

"Evet," diye homurdandı diğeri de.

Açıkçası, bu ikisi daha az aptaldı ya da belki de sadece daha az pisliktiler.

Odaya geri döndü ve kapının arkasından kapanmasına izin verdi.

Stella oradaydı, ona açık bir bira uzatıyordu.

"Bu gece orada harikaydın bebeğim," dedi ona. "Bunu hep söylüyorsun," diye cevap verdi kadın. Şişeyi dudaklarına götürdü ve bir kez çekti.

"Ben asla yalan söylemem."

Yüzünde harika bir konserin ısıltısıyla parlayan bir gülümseme vardı ve bu gülümseme aynı zamanda otel odasına döndüklerinde çılgın bir seks vaat ediyordu. Bunu kanepeye doğru kasıla kasıla yürümeden ve çok ihtiyaç duyduğu dinlenmeyi yapmak için kendini kanepeye atmadan önce yaptı. Her zamanki gibi şov için her şeyini ortaya koymuştu. O kadar ki Mace, bir saat içinde yapacağını bildiği şeyi yaptığında, yani onu aptalca becerdiğinde nasıl daha da çekileceğini bir kenara bırakıp hala bilincinin nasıl yerinde olduğunu merak ediyordu.

Leo'nun yanındaydı, ağzında gümbürdeyen bir nargile vardı ve bir fırt çekiyordu.

Floyd'u yanında hissetti.

Floyd, "İstesek bizim için M&M'leri ayırmalarını talep ederler," diye söze başladı. "Ellerinden geleni yapıyorlar. Kırmızı halı. Beş yıldızlı. En üst düzey. Ama güvenlikleri bok gibi. Bildiğiniz gibi yükselişimiz çok hızlı oldu ama sanırım ikimiz de bunun daha yeni başladığını biliyoruz. Yani o büyüdükçe, onlar büyüdükçe, bu sorun daha da kötüleşecek. Güvenlik prosedürlerini ve bunları uygulayan insanları sıkılaştırmazlarsa, iyi şeyler görmüyorum."

Mace de aynı şeyi düşünüyordu.

"Bir şey söyleyecek misin?" Mace sordu. Floyd başını salladı.

"Üç kez," diye yanıtladı Floyd.

"Tamam, o zaman konuşacağım."

Floyd gülümsedi.

Kapı çalındı ve Mace o tarafa döndü. Muhafızlardan biri kafasını içeri sokmuştu.

Doğrudan Mace'e baktı ve "Misafirler" dedi. Sonra çenesini çıkarıp grubun kapının diğer tarafında kimin olduğunu sorun etmeyeceğini gösterdi.

Mace jeste karşılık verdi.

Kapı açıldı ve hip-hop megastarı Dee-Amond, etkileyici bir maiyetle birlikte içeri girdi.

"Lanet olsun, orospu çocukları," dedi selam verirken. "Rock 'n' roll'a yeni kökler ektiğinizi duymuştum, ama bu boku doğru yapmazlarsa cehennem olsun."

"Lanet olsun," diye nefes aldı Leo, ağzından hâlâ esrar dumanı çıkıyordu, gözleri Dee-Amond'a dikilmişti.

Hugo yavaşça
gülümsedi. Buzz
bakakaldı.

Pong kadınlara gömülmüştü ve başka hiçbir şeye dikkat etmiyordu.

Koltuktan kalkıp elini uzatarak yaklaşan Stella oldu.

"Dee-Amond, vay canına. Onur duydum," dedi elini tutarken.

"Senin yakından ve kişisel olarak daha güzel olduğuna inanamadım ama işte gerçek. Ve o ses. Vay be kardeşim, platin kaplama."

Stella ona gülümsedi ve günün en zengin, en ünlü plak sanatçısı anında ömür boyu sürececek bir cazibeye kapıldı.

Mace sırttı.

Evet.

Bu onun kızıydı.



Dee-Amond telefonundan Mace'in kulağına, "Eninde sonunda bu işi bırakmalısın kardeşim," dedi. "Yolda kıcımı yırtarak daha az, kazandığım paranın tadını çıkararak daha çok zaman geçirmenin zamanı geldi."

"Seni duyuyorum," diye yanıtladı Mace.

"Sana hâlâ ihtiyacım olacak, Mace. Yavaşlıyor olmam çılgın orospu çocuklarının kıcımından bir parça istemeyeceği anlamına gelmiyor," diye devam etti Amond.

"Hizmetime ihtiyacın varsa, var. Yok, yine de bu hafta sonu davetlisin. Izgara yapacağım. Annem şehirde."

"Lana? Tom onunla mı?"

"Elbette."

"Chloe ve Ben geliyor mu?" "Kesinlikle."

"Beni de say. Senin kız benim kızla zaman ve bok hakkında konuşsun."

"Kız arkadaşı" MTS Güvenlik'i onun için yöneten kadındı, böylece sürekli masa başında olmak zorunda kalmıyordu.

Ayrıca altmış yedi yaşındaydı ve iki stüdyo yöneticisinin özel sekreterliğini yapmıştı. İkisinden de nefret ediyordu. Her ikisinden de en yüksek maaşı koparmış, "emeklilik" paketleri de dahil olmak üzere (birinden kırk üç yaşında ayrıldığında bile) Los Angeles'ta bile bir daha çalışmak zorunda kalmamıştı.

Bunun daha çok onlar hakkında bildiği pisliklerle ilgili olduğundan şüpheleniyordu ama bunu söylemeden önce işkenceye katlanırdı.

Mace için çalışmasının bir başka nedeni.

İkinci emekliliğinden sonra, işin heyecanına alıştığını ve uzak kalamadığını fark etti.

Şimdi Mace'in ve tüm adamlarının... ve kadınlarının kışını tutuyordu.

"Ben ilgilenirim," dedi Amond'a.

"Tamam. Görüşürüz, kardeşim."

"Görüşürüz, Amond."

Telefonunu daha yeni bırakmıştı ki, ekranda yedi yaşındaki kızını sırtına sarmış, Stella'yı yanına bastırmış bir fotoğraf belirdi,

Annesine gülümseyen Tallulah'a gülümsüyordu. Karısının eli onun karın kaslarındaydı.

Kameraya gülümseyen sadece Mace'di.

Bir an için geçmiş aklına geldi ve resimdeki adamın kim olduğunu bilmiyordu.

Ama telefonu eline aldı, karısını aradı ve "Hey, bebeğim" dedikten sonra karısının "Hey, Kai" diye cevap verdiğini hatırladı.

O adam oydu. Lana

Mason'ın oğlu.

Chloe Mason'ın üvey oğlu.

Stella Gunn'ın kocası.

Tallulah India Jet Mason'ın babası.

Ve...evet. Caitlin Mason'ın kardeşi.

"Ne var ne yok?" diye sordu.

"İlk olarak, Tex ve Nancy bu hafta sonu bize katılıyor. Nancy Universal Stüdyoları'na hiç gitmediğini söylemişti, belli ki Tex de onu buraya getirmeyi kendine görev edinmiş. Yarın geliyorlar."

"Sorun değil. Yerimiz var."

Ve yaptılar da. Malibu'nun kuzey tarafında yer alan bir yerleşkede yedi yatak odalı, dokuz bin metrekarelik bir evleri, müstakil bir stüdyo, bir casita, bir havuz evi (yani aynı zamanda bir havuz) ve geniş bahçeleri vardı.

"İkincisi, Universal Stüdyoları'ndaki güvenlik şefini arayıp Tex'in geldiğini haber vermelisin."

Kıkırdadı ve yalan söyledi, "Hemen ilgileneceğim."

Onun boğuk kahkahasını duydu, göğsünde ve güneyinde hissetti, sonra, "Tally yine Sophia olmadan yaşayamayacağını söyleyip duruyordu," dedi.

Mace bir iç çekti.

Evlerinin sahile yakın olmasını seviyordu, böylece Tally ile birlikte sörf yapabileceklerdi.

Tally bunu ve havuzu sevdi.

Stella stüdyoyu sevdi.

Ama hepsinin LA ile işi bitmişti.

Tally'nin en iyi arkadaşı Phoenix'e taşınmıştı. Şimdi Tally, babası tayin olduğu ve birbirlerini her gün okulda göremeyecekleri için, ezelden beri en iyi arkadaşının gitmiş olmasından dolayı umutsuzluk nöbetleri geçiriyordu.

O ve Stella kızlarını şımartmamaya çalıştılar.

Ama cidden. Kuraklıklar. Çamur kaymaları. Depremler. Meyveler, fındıklar ve pullarla günlük karşılaşmalar (yargılamak yok, Mace her şeyi serbest bırakmanın ve kimsen o olmanın hayranıydı, ancak Mace Denver'ın sağlığını özlediğini inkar edemezdi, orada da meyveler fındıklar ve pullar vardı, ama her fırsatta değil).

Herhangi bir mağazaya, kafeye ya da restorana girip A listesinden C listesine (Stella A listesidir) kadar herkesi görebildiğiniz bir şehirde yaşamak ve selfie istemekte sakınca görmeyen ya da gören ve siz brunch'ta yumurta yerken fotoğrafınızı çeken hayranlarla uğraşmak zorunda kalmak gerçekten çok sıkıcıydı.

Phoenix'te sıfır doğal afet, üç yüz altmış beş gün güneş ışığı ve Paradise Valley'de satın aldıkları ve üzerine inşaat yapmak için zaten izinleri olan bir arsa vardı.

"Bu gece aile buluşması mı?"
diye sordu. "Aile buluşması,"
diye kabul etti.

"Halletmem gereken bazı işler var. Birkaç saat içinde evde olurum."

"Geldiğinde görüşürüz. Yemek yapıyorum."

Tabii ki öyleydi. Rolling Stone'a defalarca kapak olmuş, evde olduğu her gece ailesi için yemek pişiren bir rock yıldızı.

"Her neyse, sabırsızlıkla bekliyorum." "Tamam. Görüşürüz, bebeğim."

"Görüşürüz, kedicik."

Aramayı sonlandırdı ve telefona baktı.

Sonra sandalyesinde dönerek sağa sola baktı, karısının ve kızının düzenli olarak ekledikleri çerçeveli fotoğrafların bolluğuna göz gezdirdi.

Mace kot pantolon ve beyaz keten gömlek giymişti, Stella ise kalçalarının etrafında ve üst kısmında, askıların başladığı yerin hemen altında dantel aplikeleri olan beyaz bir bikini giymişti. Stella'nın üzerinde, arkadan kalçalarına kadar inen, üzerinde daha fazla dantel olan şeffaf bir pard s  vardı. Gevşek saçlarını tek bir  i ek teli ta landırıyordu ve boynunda, ucunda dikdörtgen bir peridot bulunan uzun bir tatlı su incisi dizisi asılıydı.

Hawaii'de bir sahildeydiler. Bu onların d ğ n yd .

Mace, Stella ve tüm ekibin Kardeşimin Barı'nın arka odasında çekilmiş bir fotoğrafl. Herkes gülümsüyor, ancak Tex bir cinayet çılgınlığını yeni tamamlamış gibi görünüyor.

Mace hastane yatağında sırtüstü yatan Stella'nın üzerine eğilmişti, saçlarının dalları yüzüne yapışmıştı, az önce harcadiğı efor yüzünden yanakları kıpkırmızıydı, göğsünün üzerinde yüzü buruşmuş, kafasında koyu renk saçları olan bir bohça duruyordu.

Chole ve Ben, annesi ve Tom, Tally ve Stella Noel ağıacının önünde.

Tally ve Mace Aspen'de bir koşunun eteğinde, kollarının altında tahtalar, kasklarının üzerinde gözlükler, kameraya gülümsüyorlar çünkü arkasında Stella var.

Stella ve kızlar Luke ve Ava'nın düğününde nedime kıyafetleri içinde, Jet'in iri bebek yumrusu gururla sergileniyor.

Stella ve gitarı, Rock & Roll Hall of Fame'de BMG'nin Pissed-Off Hippies'i anma töreninde sahnede ydi.

Mace ve Stella Grammy'ye giderken, Stella ince, beyaz bir smokin ve çok aşığıya inen ısıltılı pembe bir üst giymiş, Mace siyah bir smokin, beyaz gömlek, yakası açık. Stella'dan daha fazla makyaj yapmış ve saçına daha fazla saç spreyi sıkmış olan Pong onları fotobombing yapıyordu.

Lee ve Tally, Tally beş yaşındayken sahilde. Tally okyanusta bir şeyi işaret ediyordu, Lee onun yanına çömelmiş, bir elini sırtına koymuş, başını çevirmiş, o yöne bakıyordu.

Ortada, düğün fotoğraflarının yanında, gizlenmemiş, gururla duran, Caitlin'in sahnede pembe bir tek parça streç giysi ve belinden bağlanmış ve dizlerine kadar inen uyumlu şeffaf eteğiyle çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Sahneye çıkmıştı, hareket halindeydi.

Kolları başının üzerindeydi, güzel elleri doğal bir zarafet ve incelikle tutuyordu.

Mace o fotoğraftan Lee ve Tally'nin sahilde çekilmiş fotoğrafına, Stella'nın nedime elbisesi içindeki gülümsemesine ve Brother's'da güzel vakit geçirirken çekilmiş fotoğraflarına baktı. Sebepsiz yere, sadece ailelerini buldukları ve bunun değerini bilecek kadar akıllı oldukları için yaşanan güzel zamanlar.

Sonra Tiny'ye geri döndü.

"Umarım seni gururlandırmışımdır, tatlım," diye fısıldadı, nefesini içine çekti ve masasına geri döndü.

Eve gitmek için eşyalarını toplarken, bir süre önce aklına gelen bir düşünceye karar vermesi uzun sürmedi.

Telefonunu yeniden açtı, rehberine gitti ve Lee'yi buldu.

"Hey, kardeşim," diye cevap verdi Lee.

"Hey, Lee. Konuşmak için bir saniyen var mı?"

Bir süre sessizlik oldu ve sonra, Mace planı açıklayamadan, Lee'nin "Tanrım, dostum, hiç sormayacaksın sanmıştım," dediğinde ne demek istediğini anladı.

Mace yüzüne bir gülümseme yayıldığını hissetti.

Sonra ofisindeki koltuğuna oturdu ve arkadaşıyla bir anlaşma yaptı.

\$ risten7\$rs\$st\$setJ.neI
HF\ 'Yg R l" rIMfi SB E gT R E L L i N i 3 E U T H I D R

Qock Click ricie devam ediyor
Rock Chick Pişmanlığı
Sfory nL l lectpr ve !*-adie kullanın.

ROCK CHICK REGRET HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ EDİNİN

Sadie Townsend herkes tarafından Buz Prensesi olarak bilinir ve bu ünü kazanmak için çok çalışmıştır. Artık hapse atılmış bir Uyuşturucu Lordu olan babası onu hayatı boyunca parmağının ucunda tutmuştur ve Sadie onun dünyasında yaşayarak herkese soğuk davranmayı öğrenmiştir.

Ama sarhoş olduğu bir gece Hector'a Gerçek Sadie'yi gösterir ve Hector ona sahip olmak için her şeyi göze alacağını bilir.

Hector Chavez (büyük) bir hata yapar: Sadie'nin kendisine gelmesini bekler.

Trajedi ortaya çıkar ve Sadie'nin bir seçim yapması gerekir. Buzdan kalesinin arkasına çekilebilir ya da Rock Chick/Hot Bunch dünyasını kucaklayabilir.

Hector, Rock Chicks, Hot Bunch ve yeni eşcinsel oda arkadaşları Buddy ve Ralphie'nin rehberliğinde Sadie, babasının boyunduruğundan kurtulmaya çalışır. Zehir, kundakçılık ve s'mores yapmayı öğrenmeyi içeren bir hayat.

[Rock Chick Regret kitabından bir alıntıyı okumak için buraya tıklayın.](#)



ROCK PİLİÇ PİŞMANLIĞI

Önsöz Pratik Yükleri

Sadie

Asansörün sesi duyuldu ve ben de pelüş halılarla kaplı koridora baktım.

Derin bir nefes aldım.

Sesi dışarı verirken, mükemmel yükseklikte, arkası askılı, ince topuklu bir ayağımı halıya sessizce bastım. Sağa döndüm ve kapıya doğru on adım (saydım) yürüdüm.

Kapının üzerinde pirinç bir plaket vardı. "Nightingale Araştırmaları" yazıyordu.

Korkup kaçmama fırsat vermeden şık topuzu çevirdim ve kapıyı iterek açtım.

Mutlu bir şekilde beklenen varışımı müjdeleyen balonların düşmeyeceğini veya flamaların akmayacağını biliyordum, ancak karşılama komitesinin yoğunluğunu beklemiyordum.

Ya da hoş karşılanmayan bir komite de diyebiliriz.

Shirleen Jackson pırıl pırıl, cilalı, sarı ahşap resepsiyon masasının arkasında oturuyordu. Önünde Stella Gunn ve Kai Mason duruyordu.

Shirleen'i tanıyordum, onun da babamı tanıdığını biliyordum ve dahası, babam on beş yıl hapis cezasına çarptırıldığında sevinçten dans ettiğinden şüpheleniyordum. Bu nedenle beni gördüğünde yüzünün taşa dönmesini bekliyordum.

Öyle de oldu.

Stella Gunn ve Kai Mason'ı ünlü oldukları için tanıyordum. Onların aşkı gazetelerde ve yerel haberlerde yer almıştı ve ben de Denver'ın geri kalanıyla birlikte hevesli bir hayranlıkla izlemiştim.

Hepsi bana baktı. Hiçbiri gülümsemedi.

Kapıdan içeri girdim. Arkamdan kapandı, böylece odanın geri kalanını görebildim.

Luke Stark masaya yaslanmış, elindeki dosyayı incelerken başını kaldırdı. Beni gördüğünde yüzü karardı ve gözleri soğudu.

Kendimi yutkunmaktan alıkoydum ve çok pratik yaptığım için her zamanki gibi dimdik, çenem yukarıda, bir ayağım diğerinin önünde, davranış derslerinde öğrendiğim gibi masaya doğru yürüdüm.

"Merhaba, ben Sadie Townsend. Liam Nightingale ile bir randevum var," dedim Shirleen'e.

Shirleen beni tepeden tırnağa süzdü, kahverengi gözleri donmuştu ve ben onun düşüncelerini biliyordum. Yirmi dokuz yıl geçirmiştim.

Shirleen'in yaptığı gibi bana bakıp üç sonuçtan birine varan insanlar.

Birincisi, ben şımarık, çürümüş, zengin bir baba kızıydım ve zaman ayırmaya değmezdim.

Ya da ikincisi, tehlikeli bir uyuşturucu baronunun kızıydım ve bu yüzden de dünyanın yüz karasıydım.

Ya da üçüncüsü, ben tehlikeli ama güçlü ve zengin bir adamın kızıydım ve istediklerini elde etmek için beni kullanmanın bir yolu olabilirdi.

Shirleen'in ilk kategoride olduğunu düşündüm.

Gözlerim Luke Stark'a kaydı ve devam eden kutup bakışlarından onun hem bir hem de ikinin karışımı olduğunu anladım.

Stella Gunn ve Kai Mason'a bakmadım bile.

"O süslü kıcını oturt. Lee bir dakika içinde seninle olacak," dedi Shirleen ve gözlerim tekrar ona kaydı.

Açıkça kaba davranmasına biraz şaşırmıştım ama zırh giymişim gibi üzerimden atmasına izin verdim. Her zamanki gibi canım yanmıştı ama belli etmemek için kendimi zor tuttum.

Ben de yapmadım.

Bu işte iyiydim. Bu konuda bir sürü pratik de yapmıştım.

Topuğumun üzerinde döndüm, sırtım hala dik, çenem hala yukarıda, onu ve odadaki herkesi önemsemediğim izlenimini veriyordum.

Bu, üzerinde çokça pratik yaptığım bir başka savunma mekanizmasıydı.

Deri bir koltuğa oturdum ve bacak bacak üstüne atarak dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuşum gibi bir görüntü verdim. Krem eteğimi rahatça dizime kadar çekerek ve manikürümü son derece büyüleyiciymiş gibi inceleyerek bunu büyüttüm.

Tırnaklarımda soluk pembenin en soluk tonunu kullanıyordum. Manikür mükemmeldi, olması gerektiği gibi. Sadece iki saat önce bitmişti.

Tepeden tırnağa tasarım giyiyordum.

Saçlarım boyalı değildi. Doğal olarak ultra açık, altın-krem-çilek sarısıydı ve ayrıca dalgalarla bolca birleştirilmiş doğal yumuşak lülelerin garip bir karışımına sahipti. Uzun ve sırtımdan aşağıya doğru uzatırdım. Bugün, ön kısmını pahalı bir klipsle geriye doğru çektiirdim ve omuzlarıma ve sırtıma doğru yuvarlandı. Boyalı olmamasına rağmen kesim üç yüz dolara mal oldu.

Üzerimde krem rengi, dizleri sıyıran ve arkası pilili, kalem inceliğinde bir etek vardı. Ayrıca kısa kollu, soluk pembe (tırnaklarımla uyumlu), kolları düzinelerce pembe pileli, krem rengi saten kurdeleli bir üst giymiştim. Üstü kare yakalıydı ve sanki benim için yapılmış gibiydi. İnce, beş santimlik topuklu askılı ayakkabım için ölmek üzereydim. Çok zariflerdi.

Soluk pembe el çantamı dizimin üzerine koydum ve gözlerimi ayakkabıma diktim.

Kapı açıldı ve ayak parmağımdan kapıya doğru baktım.

Indy Nightingale ve baldızı Ally Nightingale içeri girdi.

Düğün köşesinde India Savage ve Liam Nightingale'in fotoğrafını görmüştüm. Kız muhteşem bir kıızıldı. Adam ise son derece yakışıklı, siyah saçlı bir adamdı. Çok güzel bir çifttiler ve fotoğraflarına bakılırsa çok da mutluydular.

Ally'yi birkaç ay önce Daisy ile yaşadığım pek de mutlu olmayan karşılaşmadan tanıyordum.

Daisy Sloan Nightingale klanıyla arkadaşı ve bir zamanlar benim de arkadaşım olmuştu.

Neredeyse öyle olacaktı.

Karşılaşma tam olarak bir karşılaşma değildi. Daisy'yi gördüm. Daisy'nin gözleri beni görünce kutup buzullarına döndü. Ally'nin kulağına bir şeyler fısıldadı, Ally'nin gözleri bana kayd ve sertleşti.

İşte bu kadar. Bir çarpışma değildi ama hoş da değildi.

Indy ve Ally şimdi bir şeye gülüyorlardı ama gözleri Shirleen'e doğru kaydığında onun yüz ifadesinde bir şey gördüler. Onlarıki bana kayd ve kahkahaları kesildi.

"Kahretsin, unutmuşum. Bugün Çarşamba mı?" Indy, Ally'ye sordu.

Ally'nin gözleri bana dikildiğinde buz gibi oldu. "Evet," diye cevap verdi.

Luke, Shirleen, Indy ve Ally ile Kai ve Stella'nın (emin olmak için bakmamış olsam da) benden neden nefret ettiklerini tam olarak bilmiyordum ama ya Daisy'nin benden nefret ettiğinden ya da Hector Chavez'den nefret ettiğimden şüphelendiklerinden şüpheleniyordum. Birbirlerine sıkı sıkıya bağlı bir grup oldukları söyleniyordu. Gazeteler Stella ve Kai hakkındaki makalelerinde Fortnum's Kitabevi'nin yarı ünlü Rock Piliçleri ve Nightingale Araştırmaları'nın Nightingale Adamları'ndan bahsetmişlerdi. Çılgın ve eğlenceli oldukları ve birbirleri için hayatlarını tehlikeye atmaya hazır oldukları biliniyordu.

Bir yanımda çok kıskanç olsa da Daisy'nin buna sahip olmasına sevinmiştim. Daisy iyi bir insandı. Bunu hak ediyordu.

Bana gelince, hiç arkadaşım olmamıştı. Yirmi dokuz yıl boyunca gerçek, hakiki bir arkadaşım olmadı. Eskiden bu konuda kendim için üzülürdüm. Ama sonra bunun sadece benim hayatım olduğunu fark ettim ve her şeyde olduğu gibi bununla da yaşamayı öğrendim. Ya insanlar bana güvenmiyordu, ya babama güvenmiyordu, ya yanımda kalmıyorlardı ya da beni kullanıyorlardı. Kalbimi söküp atmadan, parçalara ayırmadan, üzerine basmadan, biraz tekmelemeden ve sonra üzerine tükürmeden önce onları susturmayı uzun zaman önce öğrendim.

Bu olduğunda, inan bana, hiç eğlenceli değildi. Çok acıttı, bu yüzden başlamadan durdurdum ve kimsenin yaklaşmasına izin vermedim.

Hiç
kimse.

Hiç.

Daisy'e kadar öyleydi. Ama bu işe yaramadı.

Daisy Denver'ın sosyal ortamına girdiğinde, onun harika olduğunu düşünmüştüm. Babamın ve dolayısıyla benim tanıdığım diğer herkes gibi kırılgan ve sahte değildi. Dolly Parton'a benziyordu. Dolly Parton gibi giyinirdi. Country tınısı olan bir sesi vardı. Noel çanları gibi şingirdayan müthiş bir kıkırdaması vardı.

O gerçektir.

Ve o da benden hoşlandı.

Ama Nanette Hardy birkaç yıl önce Monica Henrique'nin bahçe partisinde onu paramparça ediyordu, Daisy'ye sadece hırçın ve sinsi Nanette'in yapabileceği gibi saldırıyordu. Monica kıkırdıyordu ve ben sessiz bir şekilde iyi bir poz yakalamak için fırsat kolluyordum. Seçtiğim konu Nanette'in kocasının havuzcu çocuk tarafından arkadan çarpılmasıydı (kelimenin tam anlamıyla) ve bunu sadece Nanette bilmiyordu. Diğer herkes her şeyi biliyordu ve onun arkasından gülüyorlardı.

Monica'nın yüzü soldu ve omzumun üzerinden bana bakıyordu.

Nanette konuşmayı kesti ve ben de arkama baktım. Daisy oradaydı.

Bana balçık mışım gibi bakmadan önce gözlerindeki acıyı yakaladım.

Sonra da çekip gitti.

Nedenini biliyordum. Ona iyi davranmıştım. Arkadaşım olmasını umuyordum. Arkasından konuştuğumu düşünüyordu ki bu Nanette ve Monica'nın yaptığından daha kötüydü. Herkes Nanette ve Monica'nın sürtük olduğunu biliyordu. Bu beklenen bir şeydi.

Daisy'yi yarım düzine kez aradım ve iki kez evine gittim. Beni görmek istemedi ya da en azından kocası beni kapıdan geri çevirdiğinde böyle söyledi.

Sonunda kocası Marcus babamı ziyarete gelmişti. Babam bana hiçbir koşulda Daisy Sloan ile tekrar iletişim kurmaya çalışmamamı söylemişti. Bunun çok önemli olduğunu, görev olduğunu, iş olduğunu açıklamıştı. Sonuç olarak, Marcus güçlü bir adamdı, neredeyse babam kadar güçlü ve babam Marcus'u düşman olarak göremezdi, bu yüzden geri çekilmem gerekiyordu.

Her zamanki saygılı kızım gibi Daisy ile bir daha iletişime geçmeye çalışmadım.

Benim hakkımda düşündükleri için onu suçlamıyordum, yine de açıklama şansım olmasını isterdim. Onu suçlamasam da, yine de acı veriyordu.

Nanette ve Monica ile bir daha hiç konuşmadım. Birkaç hafta sonra Nanette'in kocasını bir sanat galerisindeki kokteylde ifşa ettiğim "olaydan" sonra onlarla bir daha hiç konuşmadım. O da bu fırsattan yararlanarak eşcinsel olduğunu paylaştı. Nanette'den boşandı ve şimdi

Erkek arkadaşı Pedro ile Miami'de. Ama tüm bunları nereden bilebilirdim ki?

bu olur muydu?

Nanette ve Monica yıllardır "arkadaşlardı". Onları özlemedim.

Daisy birkaç aydır yarı arkadaşımdı. Onu özlemiştim.

"Hector burada mı?" Ally Shirleen'e sordu.

Dudaklarımı emmemek için kendimi zor tuttum. Bunun yerine ofislerdeki pelüş halıya baktım.

"Ally." Derin bir erkek sesiydi. Luke Stark'a ait olduğunu tahmin ediyordum çünkü ses ondan geliyordu. Sesinde bir uyarı vardı.

"Sadece soruyorum," dedi Ally.

Bu değiş tokuşun benim zırhımdan da sıçradığı izlenimini verdim ama midem sıkıştı.

Tanrım, umarım Hector orada değildir. Bu korkunç olurdu.

Artık Nightingale için çalıştığı için onunla karşılaşma ihtimalimin olduğunu biliyordum ama özel dedektiflik işleriyle meşgul olmasını, şehirde dolaşp suçluları yakalamasını, aldatan kocaların iş üstündeyken fotoğraflarını çekmesini ve özel dedektiflerin yaptığı diğer şeyleri yapmasını umuyordum.

Hector onlar için çalışsa da Nightingale Investigations'ı seçtim çünkü onlar en iyisiydi. En iyiden de iyiydiler. Babam Lee'nin operasyonunu New York ya da Los Angeles'a taşıyabileceğini ve

soruşturmalar, güvenlik ve ödöl avcılığı pazarında. O kadar iyiydi.

Babamın bana öğrettiği şeylerden biri de her zaman ama her zaman en iyisini almaktı.

"O burada, tamam." Shirleen, Ally'nin sorusunu yanıtladı ve kalbimin daha hızlı attığını hissetmeme rağmen çenemi kaldırıp sakın ve soğukkanlı bir şekilde Shirleen'e bakmama izin verdim.

Güzeldi, orta yaşlıydı ve iyi vuruyordu. Güzel, moka rengi bir teni ve gördüğüm en büyük afro saçı vardı ama bu ona çok yakışıyordu. Muhteşem gözleri vardı.

Bir zamanlar uyuşturucu işinde babamın rakibi olduğunu biliyordum ama o çekilmiş ve dürüst olmuştu. Bunun için ona hayranlık duydum. Bu büyük bir cesaret işi olmalıydı ve onun hakkında çok şey söylüyordu.

Yine de bu, ona bakmamı engellemedi. Soğuk, mavi gözlerim onun kutup mavisi gözlerine kilitlendi. Bakıştık ve çok korkutucu olmasına rağmen ben kazandım.

Sonra yine, hep ben kazandım. Göz göze gelme konusunda iyiydim. Saatlerce soğukkanlı, sakın, etkilenmemiş bir bakış atabilirdim. Bu da çok pratik yaptığım başka bir şeydi.

Gözlerini kaçırdığında, sakın bakışlarımı önce Ally'ye sonra da Indy'ye yönelttim. Tavırları vardı, iyi türden. Bunu görebiliyor ve hissedebiliyordum. Ne olursa olsun, onlar da benim dengim değillerdi ve benden önce ikisi de gözlerini kaçırdı.

Arkadaş edinmediğimi ve bağlılık kazanmadığımı biliyordum. Mesele de buydu zaten.

Bu insanlar asla onların arkadaşı olmamı istemezler.

Tekrar ayak parmağıma baktım ve Hector'u düşündüm.

Hector'u tanıdığımda, babamın ordusunda bir askerdi. Babam onu çok severdi. Babam bana Hector'un ona kendisini hatırlattığını söylemişti. Zeki. Keskin. İyi içgüdüler. Sadık. Becerikli. Aç, ama iyi anlamda, hırslı.

Babam kendini çok beğenirdi.

Hector, babamın tamamen güvendiği ve saygı duyduğu çok az sayıdaki adamdan biriydi.

Bu bir hataydı.

Bilmediğimiz şey, Hector'un aynı zamanda gizli bir DEA ajanı olduğuydu. Aslında, babamın imparatorluğunu çökerten gizli DEA ajanı.

Ne Hector'un ne de babamın bilmediği şey, ona yardım ettiğimdi.

Federaller her şeyi aldı: babamın evini, arabalarını, Boca'daki dairesini, mobilyalarını. Banka hesaplarını dondurdular. Güven fonumu bile almaya çalıştılar, ancak babam Uyuşturucu Kralı olmadan önce büyükannem tarafından benim için kurulduğu için ona dokunamadılar.

Babamın eşyalarını almalarına sevindim. Rüküş ve gösterişliydi. Babam bir hiçti, bir hiçti ve zengin bir kızla evlenmişti. Hiçlikten zor yoldan, kirli yoldan, aşağılık yoldan gelmiş ve zengin, güçlü ve çok, çok korkutucu olarak annemin ailesine ve dünyaya kendini kanıtlamıştı. O kadar korkutucuydu ki annemi bizi terk etmeye itmişti. Beni geride bıraktı. Her şeyi geride bıraktı. Bir bavul bile almadı.

Ortadan kayboldu. Puf. Yok oldu.

Ve asla arkasına bakmadı. Bir kere bile. On bir yaşındaydım.

Üzerinde durmadım. O zamana kadar çok şey kaybetmiştim. Birçok arkadaşımı, arkadaş edinmeye çalıştığım birçok hizmetçiyi (bir daha yapmamayı erken öğrendiğim bir hata). Büyükannem ve büyükbabam ölmüştü. Annemi kaybetmek uzun bir kayıplar zincirinin sadece bir halkasıydı. Ben de buna alışmıştım ve bu beni korkutmuyordu. Ya da şöyle diyeyim, beni korkuttu. Doğruyu söylemek gerekirse, beni mahvetti. Sadece belli etmedim.

Hector başka bir şeydi.

Düşünmemizi istediği gibi biri olmadığını hemen anladım.

Ben süper dedektif falan değilim. Sadece, kötü insanların etrafında yeterince zaman geçirirseniz, onları gördüğünüzde tanırırsınız.

İyi olanları da biliyorsunuz.

Ve onda bir şey vardı. Kendini tutuşunda, bakışında, bana bakışında bir şey vardı.

Tanrım, çok güzeldi. Hayatım boyunca göz göze geldiğim en yakışıklı adamdı.

Bu bir şey ifade ediyordu. Babam etrafını fit, atletik, yakışıklı adamlarla çevirmişti. Kişisel ordusu özellikle onu yansıtmak için işe alınmıştı.

Hector, babamın genellikle sokak çocuklarından talep ettiği ve onları centilmen suçlular haline getirdiği makyajı kesinlikle reddetmişti.

Babam da buna saygı duyardı.

Hector Meksikalı Amerikalıydı. Kaba görünüyordu ve çok sertti. Bir bakışta ona bulaşmamanız gerektiğini anlardınız. Kalın, siyah, dalgalı saçları, siyah gözleri, uzun bacakları, geniş omuzları ve zayıf, harika bir vücudu vardı. Kim olduğunu ve ne istediğini biliyordu. Ve gerçek dışı bir özgüveni vardı.

Tarif etmesi zordu, ama basitçe söylemek gerekirse, manyetikti.

Kim olduğuna dair hiçbir ipucu vermedi. Aslında, onun bir DEA ajanı değil, polis olduğunu sanıyordum. Yine de elimden geleni yaptım.

Fazla bir şey değildi. Mesela, babamın evden çıkacağını bildiğimde anahtarlarını ortalıkta bıraktım.

ama Hector'un buralarda olacağını söyledim. Sonra anahtarların bir saatliğine kaybolduğunu fark ederdim, sonra tekrar eski yerlerine dönerlerdi. Sonra babamın gizli kasasına girerdim (şifreyi bana vermişti) ve dosyaları ya da kitapları çıkarıp kilitli dosya dolabı çekmecelerine koyardım, Hector'da anahtarları olan çekmecelere. Onları en üste koyardım, zaman kazandırırđı. Bekler, geri döner ve onları olması gereken yere koyardım.

Bir keresinde, yararlı olacağını düşündüğüm bir şeye kulak misafiri olduğumda, "Bizim Çekmece" olarak düşündüğüm yere bir not bile bırakmıştım. Geri döndüğümde gitmişti ve babamın onu almadığını biliyordum. Golf oynuyordu.

Not biraz aptalcaydı, ateşle oynamaktan bahsetmiyorum bile. Babam notu bulabilirdi. Benden şüphelenmezdi (bilgisayarımda yazmıştım). Ona asla ama asla böyle bir şey yapmayacağımı biliyordu. Ama işgücünü gözden geçirecek ve suçu birilerine ataca ktı.

Bu arada, bunu bir daha asla yapmadım.

Bu arada, Hector'a soğuk davranmaya çalıştım. Gerçekten de öyle yaptım. Aylarca, babamın tüm erkeklerinin, tüm sosyete çocuklarının ve babamın tüm iş arkadaşlarının bana taktığı isimle anıldım. "Buz Prensesi."

Hayır, orijinal değildi ama etkiliydi.

Herkes için olduğu gibi Hector için de saf soğuktum.

Sonra bir gece eridim.

Limon damlalarını suçladım.

Dışarı çıkmıştım ve çok fazla limon damlası içmiştim. Tadı şeker gibiydi. İçlerinde çok fazla votka olduğunu unutmuşum.

"Kızlarla" - yarı arkadaşlarımla ya da en azından babamın takılmamı istediği kadınlarla, yani onun itibarını artıran kadınlarla - ne diyebilirdim ki, babamın etrafındaki herkesin bir işi vardı ve bu da benimkilerden biriydi - geçirdiğim bir gecenin ardından eve döndüğümde sarhoştum.

Babamın çalışma odasından gelen sesleri duydum. Saat geç olmuştu ve ev karanlıktı ama bu garip değildi. Babam tuhaf saatlerde çalışırdı, bu yüzden babamın çalışma odasında olduğunu düşündüm.

Her uslu kızın yapacağı gibi iyi geceler dilemeye gittim. İyi bir kız evlat olmak da benim işlerimden biriydi ve bunu hem alenen hem de özel olarak yapıyordum. Kapalı kapılar ardında bile babamın kötü tarafına geçecek cesaretim yoktu. Onun neler yapabileceğini biliyordum. Annem boş yere gitmedi, inanın bana.

Ama babamın çalışma odasındaki Hector'du. Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen babamın hoşuna gitmeyecek, Hector'un öldürülmesini emredecek kadar hoşuna gitmeyecek nedenlerden dolayı oradaydı.

Şaka yapmıyorum.

Babamın kötü tarafı hakkında ne demiştim? Çok ciddiymdim.

Yaptığım şey hakkında iki kez düşünemeyecek kadar

sarhoştum. Hector'a yarı aşık olduğumu hayal ettiğimden bahsetmiyorum bile.

(zihnimin çok çok gerisinde, gerçek düşüncelerimi serbest bıraktığım tek yer).

Rüzgâra karşı üç yaprak olduğum için, zihnimin çok ama çok arkası parlak bir an için ön plandaydı. Bu da nadiren yaptığım bir şeyi yapmamı sağladı.

Dürtülerimle hareket ettim.

Kendimi ona doğru
attım. Ve Hector beni
yakaladı.

Tereddüt bile etmedi. Ben onun üzerindeydim, o da benim üzerimde. Aylarca medeni bir hoşbeşten başka bir şey yapmamıştık ve o gece babamın çalışma odasında, kızıışmış hayvanlar gibi birbirimize girdik.

Sanırım şöyle oldu:

Ben, eğik başım ve aptal gülümsememle, bir yandan da dengesiz bir şekilde ona doğru yürüyordum: "Merhaba."

Hector başını eğmiş, fantastik ağzında küçük bir sırıtışla ona doğru kararsızca yürümemi izliyordu: "İyi misin?"

Ben: "Beni öptüğünde olacağım."

Tanrım, bunu düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor. Ama yine de işe yaradı.

İşte bu kadar. Ona ulaşmıştım ve kollarımı boynuna dolayarak beni öpmesini söyledim. Vücudumu onunkine bastırdım ve o da beni öptü.

Muhteşemdi. O kadar ateşliydi ki, oracıkta erimediğime inanamadım. Elleriyle, diliyle, ağzıyla, hatta dişleriyle çok iyiydi.

Neredeyse o kadar iyiydi ki, o şeylerde de iyi olduğumu düşünüyor gibiydi.

Bir süre sonra beni duvara yasladı, eteğim kalçalarım kadar sıyrılmıştı, eli külotumun içindeydi ve arkamı avuçluyordu. Diğer kolu belime sıkıca sarılmıştı. İkisi de beni derinlere çekiyor, sert kalçalarına doğru bastırıyordu. Ağzı boynumdaydı. Benim ellerim de onun tişörtünde, sırtının sıcak teninde geziniyordu.

Bunun rüküş olduğunu düşünmedim (babam rüküş olduğunu düşünürdü). Hiçbir şey düşünmedim. Hiçbir şey düşünemedim. Tüm zihnim Hector'a, bana ne yaptığına ve bundan ne kadar hoşlandığıma odaklanmıştı.

Sonra Hector, sesi kısık, boğuk bir gümbürtüyle boynuma vurarak, "Aylardır senin gecekonduya gitme havasına girmeni bekliyordum," dedi.

Sanki biri beni buz dolu bir küvete sokmuş gibiydi.

Kiralık yardımcı ile hızlı, sarhoş bir sikiş için dışarı çıkan bir sosyete fahişesinden başka bir şey olmadığını düşünüyordu.

Ne beklediğimi bilmiyordum. Ama bir nedenden dolayı, inanılmaz derecede çılgınca bir nedenden dolayı, ondan daha fazlasını bekliyordum. Bunu bana vermemesi beni bir bıçak gibi kesti.

Ellerimi omuzlarına koydum ve onu ittim.

Eteğimi sakince aşağı çekerken gözlerim Chill Factor Sub-Zero'da, ona baktım.

Sonra tüm çabamı sarhoş suratımın üzerine düşmeden uzaklaşmak için harcadım. Bu, parlak bir çıkış yapma şansımı yok ederdi ve o anda gerçekten parlak bir çıkış yapmaya ihtiyacım vardı.

Şaşırtıcı bir şekilde, daha üç adım atamadan, güçlü parmakların üst koluma dolandığını ve Hector'la yüzleşmek üzere sarsıldığımı fark ettim.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu, saçları seksi ve dağınıktı, çünkü ellerim tarafından o hale getirilmişti, siyah gözleri hala bana bakarken bile tehlikeli bir şekilde parlıyordu.

Önce eline, sonra tekrar gözlerine baktım. Kalbim deli gibi atıyordu ama aldırmadım. Bu konuda da bir sürü pratiğim vardı.

"Çek ellerini üzerimden." Sesim saf buz gibiydi.

Beni hemen bıraktı.

Ona bakmaya devam ettim ve nedenini

bilmiyordum. Hayır, dürüst olmak gerekirse,

nedenini biliyordum.

Bir şeyler söylemek istedim. Açıklamak istedim. Gördüğü kişinin ben olmadığımı bilmesini istedim. Tüm bunların bir gösteri, bir rol olduğunu bilmesini istedim, çünkü öz babamdan korkuyordum. Çünkü bana zarar verme şansları olmasın diye kimsenin bana yaklaşmasına izin vermekten korkuyordum. Gerçekten başka biri olduğumu. Kim olduğunu bilmiyordum ama belki iyi biridir diye

düşündüm. Belki iyi biri olabilirdi.

Eğer bir şans verilirse komik. Belki ilginç biri olabilir. Belki arada bir gülebilirdi. Belki birisi onun özgür olmasına yardım ederse, belki değerli biri olabilirdi.

Bunu Hector Chavez'e söylemeyi Daisy dışında tanıdığım herkesten çok istiyordum. Nedenini bilmiyordum, sadece istiyordum.

Ben açıklamanın bir yolunu bulmaya çalışırken, o konuştu.

"Senin olduğunu düşündüğüm çok şey var. Sikik bir yavşak bunlardan biri değildi."

Bunu söyleme şekli bana, benim olduğumu düşündüğü şeylerin, bir horoz olmaktan sadece biraz daha iyi olduğunu söyledi.

Döndüm ve uzaklaştım.

Altı ay sonra, babamın savunma masasının arkasında oturdum ve Hector'un temizlenmiş ve takım elbise giymiş (ve bu arada iyi görünüyordu) babama karşı ifade vermesini izledim.

Sadece Hector'un tanıklığını izlemedim. Gözlerimi ondan alamadım.

Hector bana bakmadı bile.

Orada, asi babasına manevi destek sağlayan müşfik bir kız çocuğu olmadığımı bilmiyordu, ben de öyleymişim gibi davrandım.

Hayır, babamın öldüğünden emin olmak için oradaydım.

Emin olmak istiyordum ki sonunda özgür olabileyim.

Hector'a babam hakkında bilgi vererek hayatımı boşuna elime almadım.

Özgür olamayacağımı bilmiyordum.

İçine doğduğum, çocukken mutlu bir şekilde ve farkında olmadan kürek çektiğim ve bir yetişkin olarak temkinli bir şekilde suda yürüdüğüm köpekbalığı istilasına uğramış suların, babam araya girmeden çok daha tehlikeli olduğunu bilmiyordum.

Hiçbir fikrim yoktu.

Shirleen, "Lee seninle şimdi görüşecek," deyince başımı kaldırdım.

Hector'la ilgili anılarıma o kadar dalmıştım ki odanın boşaldığını bile fark etmemiştim. Sadece ben ve Shirleen kalmıştık. Telefon bile çalmıştı. Onu tekrar yuvasına yerleştiriyor ve gözlerimden kaçıyordu.

Ayağa kalktım ve duraksadım, beni Nightingale'e göstermek için masanın etrafından gelmesini bekledim. Ona güzel bir şeyler söyleyebileceğimi düşündüm. Ona güzel gözleri olduğunu söylemek ya da... başka bir şey. Buz Prensesi olmadığımı görmesini sağlayabilirdim.

Beni görmesini sağla.

Toparlanmaya başladı, tırnak cilasını, cep telefonunu ve diğer ıvır zıvırları büyük, gerçekten havalı (diye düşündüm ama asla söylemeye cesaret edemezdim) Louis Vuitton çantasına doldurdu. Bu yüzden bana "Lee "ye kadar eşlik etmeyecekti.

Bana bakmadan, "Kapıdan girin, sizi içeri alacağım. Ofisi sağdan ilk sırada. İçeri girmeden önce kapıyı çal."

Al bakalım. Kibar olma şansımı kaybettim. Öyle olsun.

Odayı geçip iç kapıya doğru yürüdüm. Derin bir nefes daha alıp kapıyı açıp içeri girdiğimde zili çaldı.



"Sizin için ne yapabilirim Bayan Townsend?" Liam Nightingale bana sordu.

Hiperventilasyon geçirmemeye çalışıyordum.

Nightingale ile buluşmam gerekiyordu. Sadece Liam Nightingale.

Odaya girdiğimde Hector oradaydı, masanın kenarında oturuyordu, bir bacağı yukarıda, kovboy çizmesi ayağı sallanıyordu, bir bacağı düz, kovboy çizmesi ayağı yerdeydi.

Onu bir kez gördüm ve neredeyse bayılacaktım. Şaka yapmıyorum.

Tanrıya şükür bir sürü pratik beni bunu yapmaktan alıkoydu.

Ofise girdim ve babamın bana insanların motivasyonları hakkında öğrettiği bir dersi düşünmeye çalıştım. Vardığım tek sonuç, Nightingale'in bana sadakatının nerede yattığını söylediği idi. Eğer Hector'dan intikam almak için çılgınca bir planım varsa, Nightingale'in bunda hiçbir rolü olmayacaktı. Hiçbir sır olmayacaktı ve hiçbir şeyin arkasında

kapalı kapılar ardında. Hector da bu işe dahil olacaktı ve söyleyeceklerimi duyacaktı ve bu konuda başka seçeneğim yoktu.

Bu beni çok zorladı ama Hector'a baktım ve çenemi hafifçe kaldırdım. Bunun üzerine gözleri karardı ve eğer tiksintiyle dudağını kıvrıabilseydi, bunu yapacağını biliyordum.

Ben de bu tür tepkileri görmezden gelme konusunda çok pratik yaptım.

Nightingale'in elini sıktım. Ona Lee dememi söyledi. Ben de ona bana Sadie demesini söyledim. Ben masasının önüne oturdum, o da arkasına.

Sonra benim için ne yapabileceğini sordu, "Bayan. Townsend," demiştim, bana Sadie demesini söylemiş olmama rağmen. Babam bundan çok şey çıkarırdı, ben de öyle.

Lee bana bunun resmi bir anlaşma olduğunu söylüyordu. Çok resmi.

"Bayan Townsend" diye çağrılmaktan nefret ederdim çünkü babamın gerçek adı "Tuttle "dı. Harika bir isim değildi ama gerçektir ve kulağa aptalca, uydurma bir aşk kahramanı ismi gibi gelmiyordu. Ama aynı zamanda kendimi hiç "Bayan Townsend" gibi hissetmediğim için. Altı yaşımdan beri insanlar bana böyle sesleniyordu, çoğunlukla da hizmetçiler, uşaklar ve uşaklar.

Kendimi Sadie gibi hissettim. Sadie'nin kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Sadie bana tanımak isteyeceğiniz biri gibi gelmişti.

Bayan Townsend uzak durmak isteyeceğiniz birine benziyordu.

Lee'ye, Hector'un hâlâ Lee'nin masasının yanında sessizce oturduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalışarak, "Ajansınızı kiralamak istiyorum," dedim. Bana bakıyordu. Onu çevresel görüşümün dışında görüyordum ama gözlerini de üzerimde hissediyordum. Bu aptalca gelebilir ama doğrudur.

"Neden bir dedektiflik bürosunun hizmetlerine ihtiyacınız var?" Lee sordu.

"Bir dedektiflik bürosunun hizmetlerine ihtiyacım yok. Güvenliğe ihtiyacım var. Bir korumaya ihtiyacım var," diye cevap verdim.

Odanın havası değişmişti. İçeri girdiğim andan itibaren, Hector orada olduğu için, resepsiyon alanından bile daha az misafirperverdi.

Şimdi garip bir şekilde elektriklendi.

"Neden bir korumaya ihtiyacın var?" Lee sordu.

"Güvende değilim," diye cevap verdim.

"Neden güvende değilsin?" Lee ısrar etti.

Oh lanet olsun.

Sadece Lee olsaydı, yine de bunu açıklamakta zorlanırdım. Hector da oradayken bunu açıklamamın imkânı yoktu. Güzelliğin, zarafetin ve kadınsı olan her şeyin sonu olduğumu düşünüyormuşum gibi görünmeden bunu nasıl söyleyebilirdim?

Tam olarak şöyle diyemedim: "Lee, bilirsin... bir suç lordu düştüğünde, ne yazık ki suç ortadan kalkmaz. Onun yerine, yeni suç lordunun kim olacağını görmek için bir savaş çıkar."

Kral. Şimdilik, bu savaşı Ricky Balducci kazandı. Ve Ricky Balducci bir deli. Şimdi o ve üç kardeşi, tahtı ele geçirmek için birbirlerini yıkmak için ellerinden geleni yaparak Shakespeare oyununun kendi versiyonlarını oynamaya niyetliler. Her nasılsa, ölü kralın prensesi olarak, bu karmaşanın içindeyim çünkü deli olan tek Balducci kardeş Ricky değil. Hepsi deli. Ve tek gerçek kralın beni yanında tuttuğunu düşünüyorlar. Ve beni yanlarına almak için hiçbir şeyden, hiçbir şeyden vazgeçmeyecekler. Benim ailem yok. Arkadaşım yok. Beni dört deli kardeşe karşı koruyacak benden başka kimsem yok ve kesinlikle, tamamen, tamamen dehşete düşmüş durumdayım."

Bunun yerine, "Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum..." dedim. Bu doğrudu. Gördüğünüz gibi, açıklaması zordu. "Kendimi güvende hissetmiyorum."

"Bana devam etmem için daha fazla şey vermeniz gerekecek, Bayan.

Townsend," dedi Lee bana.

Ellerim kucağımda yumruk şeklinde kıvrıldı. O kadar sıkıydı ki tırnaklarım avuç içlerime acı verecek şekilde batıyordu. İşlerin pek de iyi gitmediği ihtimaline karşı gösterdiğim tek tepki buydu. Lee'nin ellerimi göremediğini biliyordum.

Bilmediğim şey, Hector'un bunu yapabileceğiydi. "Ücretini iki katına çıkaracağım."

Babamın da dediği gibi, dirençle karşılaşırsanız, önce para atmayı deneyin.

Lee, "Ücretimi iki katına çıkarmak vaka yükümü hafifletmeyecek," diye cevap verdi.

Aman Tanrım.

Bu iyi bir haber değildi.

Lee bir çekmeceyi açıyordu. İçini karıştırdı ve bir kart çıkardı.

"Şu anda yeni müşteri kabul etmiyorum. Eğer acil bir durum olsaydı, bunu değerlendirirdik. Sadece bir his olduğu için üzgünüm ama sizi Dick Anderson'a yönlendirmek zorundayım."

Ayağa kalktı ve masanın etrafında döndü. Tekrar ona baktım, nefes nefese kalmamaya konsantre olmuşum.

Hayır diyemezdi. İşinde en iyisiydi. Herkes onu ve Nightingale Men'i biliyordu. Beni güvende tutabilirlerdi.

Dick Anderson'ı tanıımıyordum. Dick Anderson kulağa televizyondaki bir özel dedektifin adı gibi geliyordu. Hawaii tişörtü giyen ya da tıraş olmayı unutan esprili bir televizyon özel dedektifi istemişyordum. Korkunç ama yakışıklı Nightingale Adamları istiyordum, sadece parmaklarını saklatarak bile insanın içine Tanrı korkusu salan.

Lee sandalyeme ulaştığında ayağa kalktım.

"Lee, lütfen bir daha düşün," diye yalvardım, ona bakarak, kendi adını kullanarak, resmiyeti bir kenara bırakmaya çalışarak, bir moron ya da kibirli bir babanın küçük zengin kaltağı gibi görünmeden nasıl açıklayabileceğimi merak ederek.

Çok uzundu. Yine de 1.80 boyunda olduğum için, 5 santimlik topuklu ayakkabılarla bile çoğu erkek benden uzundu.

"Üzgünüm Bayan Townsend," diye cevap verdi Lee.

İşte o zaman kendimi kaybettim. Kısa bir an için kontrolümü kaybettim çünkü gerçekten, şaka yapmıyorum, Balducci kardeşler beni aklımı kaçırarak kadar korkutuyorlardı. Bir şeyler olacağını biliyordum.

Biliyordum.

Biraz öne eğildim ve "Lütfen" diye fısıldamaktan kendimi alamadım.

Lee'nin gözlerinde bir şey parıldadı. Omzumun üzerinden bir an için Hector'a baktı, sonra tekrar bana döndü.

"Dick'i ara," dedi kesin bir ifadeyle, ama profesyonel ve samimi ama biraz soğuk olan sesi biraz daha sıcak ve yumuşak hale gelmişti. Ancak, içinde bulunduğum çıkmazda daha sıcak ve yumuşak bir ses benim için hiçbir şey ifade etmiyordu. "O iyi bir adam," diye bitirdi Lee.

Ona bir saniye baktım, sonra iki saniye. Sonra başımı salladım ve döndüm.

İki adım attım ve durdum.

Hector ayakta durmuş bana bakıyordu. İğrenmiş ifadesini kaybetmişti ve yüzü artık bomboştı.

İyi görünüyordu. Hala sert ama her zamankinden daha yakışıklı.

Bir daha asla böyle bir şansım olmayacaktı ve içimden ne geçtiğini bilmesem de -belki de Gerçek Sadie'nin hayaleti bir anlığına ortaya çıkmıştı- Hector'un gözlerinin içine baktım ve içten bir duyguyla, "Umarım iyisindir, Hector," dedim.

Gözlerimi kaçırdım, omuzlarımı dikleştirdim ve oradan ayrıldım.

[Rock Chick Regret kitabınızı satın almak için buraya tıklayın](#)



YAZAR HAKKINDA

Kristen Ashley, Rock Chick, Colorado Mountain, Dream Man, Chaos, Unfinished Heroes, The 'Burg, Magdalene, Fantasyland, The Three, Ghost and Reincarnation, The Rising, Dream Team ve Honey serilerinin yanı sıra birçok bağımsız romanın da dahil olduğu seksenden fazla aşk romanının New York Times çoksatan yazarıdır. Hem bağımsız hem de geleneksel olarak kitap yayınlayan melez bir yazardır, kitapları on dört dile çevrilmiş ve beş milyondan fazla kitap satmıştır.

Kristen'in Law Man adlı romanı en iyi Romantik Gerilim dalında RT Book Reviews Reviewer's Choice Ödülü'nü kazanmış, bağımsız olarak yayınlanan Hold On adlı romanı RT Book Reviews en iyi Bağımsız Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiş ve geleneksel olarak yayınlanan Breathe adlı romanı en iyi Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiştir. Kristen'in Motorcycle Man, The Will ve Ride Steady (Romance Reviews'dan Reader's Choice ödülünü kazandı) adlı kitapları Goodreads Choice Ödülleri'nde Romantizm kategorisinde finale kaldı.

Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü kuşak mezunudur. O zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin Batı Ülkesi'nde yaşadı ve şimdi Phoenix'te ikamet ediyor. Bağımsız yayıncılık kariyerine başlamadan önce on sekiz yıl boyunca hayır kurumu yöneticisi olarak çalıştı. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor.

Türü romantizm olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile ve güçlü bir kız kardeşliktir. Bu amaçla ve okurlarına destekleri için teşekkür etmenin bir yolu olarak Kristen, okurlarına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatınızı yaşamak, gerçek benliğinize sadık kalmak, güzelliğinizin farkına varmak ve son olarak, ister arkadaş ve aile olarak yanınızda olsunlar, ister binlerce kilometre uzakta ve kim olduklarını bilmeseniz de kız kardeşinizin arkasını kollamaktır.

RC Nation'ın programları arasında Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için düzenlediği partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları olan Rock Chick Rendezvous, Kristen'in aday gösterilen kadınlar için özel bir gece düzenlediği akşamlar olan Rock Chick Recharges ve Kristen'in okurlarının aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan devam eden bir program olan Rock Chick Rewards yer alıyor. Kristen'in Rock Chick Ödülleri bağışta bulundu

yüzlerce . binlerce . dolar için Yardımseverlik
ve bu sayı artmaya devam ediyor.

Kristen, eserleri ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla
bilgiyi KristenAshley.net adresinde okuyabilirsiniz.



AYRICA KRISTEN ASHLEY TARAFINDAN

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick

Kurtarma

Rock Chick Redemption

Rock Chick Renegade

Rock Chick Revenge

Rock Chick Reckoning

Rock Chick Regret

Rock Chick Revolution

Rock Chick Yeniden

Uyanıyor Rock Chick

Yeniden Doğuyor Rock

Chick Rövanş

The 'Burg Series:

Senin

İçin

Huzur

İçinde

Altın İz Gönül

Oyunları Söz

Bekle

Kaos Serisi:

Rüzgarı Sahiplen

Fire Inside
Ride Steady
Ateşin İçinden Yürümek
Hatırlanacak Bir Noel Zorlu
Yolculuk
Rüzgar Gibi Vahşi
Ücretsiz
Vahşi
Ateş
Vahşi
Rüzgar

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar
Lady Luck
Breathe
Jagged
Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli
Adam Sessiz

Adam

Rüya Takım Serisi:

Rüya Yapıcı

Rüya

Kovalayıcı

Dream Bites Yemek

Kitabı Dream Spinner

Rüya Bekçisi

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller

Altın Hanedanlık

Fantastik

Kırık

Güvercin

Gece Yarısı

Ruhu

Karanlıktaki Gossamer

Hayaletler ve Reenkarnasyon Serisi:

Sommersgate House

Lacybourne Malikanesi

Penmort Kalesi

Masal Canlanıyor

Şanslı Yıldızlar

Bal Serisi:

Derin Uç

En Uzak Sınır En

Büyük Risk

Magdalene Serisi:

Yükselen

İrade

Aradaki Zaman **Mathilda,**

Süper Cadı: Mathilda'nın

Gölgeler Kitabı

Mathilda Karanlık Lord'un Yükselişi

Misted Pines Serisi

Sisteki Kız

Ormandaki Kız

Ay Işığı ve Motor Yağı Serisi:

The Hookup

Yavaş Yanma

Yükseliş Serisi:

Her Şeyin Başlangıcı Plan

Başlıyor

Sonun Şafağı Yükseliş

Nehir Yağmuru Serisi:

Tırmanıştan Sonra

Tırmanıştan Sonra Özel Baskı

Dinginliğin Peşinde

Sıçrama Yapmak

Eşleşmeyi Yapmak
Çekme ile Mücadele
Etmek

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene
Kadar Her Şeyimle
Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövaly
e
Creed
Baskı
nı
Deacon
Sebring

Vahşi Batı MC Serisi:

Hala Ayakta
Duman ve Çelik

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Cennet ve
Cehennem
Güvenli
Oynuyor
Üç Dilek
Karmaşık

Gevşek Uçlar
Hızlı Şerit
Birlikte Mükemmel

Gerçek olamayacak kadar iyi

